

B.A.R.P.R.
19

SANDA MARIN

1953

CARTE DE BUCATE

PREFĂȚĂ DE
AL. O. TEODOREANU

*Când mâncarea e gustoasă
Fericirea stă la masă.*

EDIȚIA IX-a

EDITURA „CARTEA ROMÂNEASCĂ” BUCUREȘTI

51184—943

PREFATĂ

Cartea Românească e prima casă de editură care și-a permis luxul de a mă prezenta publicului românesc. Menținându-se, în ce mă privește, pe aceiași linie paradoxală, vechea și vrednică instituție crede că a sosit momentul să inversăm rolurile, făcându-mi deosebita onoare de a mă solicita să o prezint eu pe ea, semnând cuvântul înainte al celei dintâi cărți de bucate ieșită de sub teascurile ei.

Am făcut mărturisirea de față, ca să nu se poată spune că-mi vâr nasul, cum zice proverbul, unde nu-mi fierbe oala și nici pretinde că invită și primit cu cinste în casa Românului, mă și năpustesc la bucătărie, ca să-i număr pârjoalele și să-i cumva bârfesc cartofii.

Când o mure editură, cum e Cartea Românească, se hotărăște să scoată la iveală o carte de bucate, înseamnă: primo, că a descoperit o lucrare bună și secundo, că și-a înțeles deplin rostul ei pe lume. O bună carte de bucate, e o nouă treaptă de marmură în suisul spre civilizare. Civilizația fără cultură, ca și cultura fără civilizație, pot viețui, dar una fără alta nu înseamnă nimic. Nici Americanul care își plimbă vasta ignoranță în jurul pământului în șapte zile, cinci ore și nouăsprezece secunde, pe cel mai nou biplan, cu unsprezece motoare, calorifer, baie și ascensor, nici Asiaticul care de mii de ani își contemplă ombllicul în vermina lui milenară și după ce mânâncă trei cămile și doi elefanți se prefacă 'n palmier, nu pot fi modele pentru o țară ca a noastră, care, de abia acum își gospodărește viitorul.

De astă și-a dat bine seama Cartea Românească. Editarea acestui op., e încă o dovedă.

Dela munte la Dunăre și mare, România prezintă terenul cel mai variat în pitoresc și avuții, între altele și gastronomicicește. Tot soiul de vite și orătanii, vânat, pește, fructe, cu ce n'a miluit Creatorul acest blagoslovit pământ, unde expresii ca: *untul și mierea curgeau pe uliți*, nu fac decât să simbolizeze o legendară stare de fapt? Marea Neagră cu scrumbiile, guviziile, stavrizii, barbunii, calcanii, aterinele, midiile și crevetele ei, râurile și lacurile cu raci de toate dimensiunile, dela cel de Căldărușani cât o caradașcă până la cel de Brateș, Dorohoi și Brașov, cât o langustină, cu păstrăvi, lostrițe, cegi, crapi, moruni, nisetri, păstrugi, carași, bibani, șalăi, știuchi, lini, porcușori pitici și somni uriași, munții și văile împădurite, în care mișuna vânănatul cu păr și foarte cel cu pănă, viile și livezile cu cele mai minunate varietăți de fructe, dela lămaia Balicicului, până la mura, smeura, căpșuna și fraga Carpatului, turmele și cirezile de pe tot cuprinsul țării, fără să mai socotim grâul și păpușoiul în veșnică abundență, ar putea îndestula un continent întreg. Când ai toate acestea însă și când nu știi ce să faci cu ele, dai impresia Hotentotului din pustie care a găsit o motocicletă.

De astă și-a dat seamă Doamna Sanda Marin, scriind carte pe care a scris-o. Bine a făcut domnia-sa scriind-o și bine a făcut când s-a ocupat exclusiv de ceia ce se găsește în piața noastră, căci se găsește destul, dela carne și zarzavat, până la crustacei. Excelență de asemenei ideia de a complecta numeroasele rețete practice (se vede imediat că sunt experimentate), cu o colecție de menu-uri, pe sezoane. Alegerea menu-ului e pentru multe căsnicii unul din cele mai penibile momente ale zilei, neîntrecut poate decât de acela al îngurgitării lui.

— Ce mâncăm astăzi?

In cartea doamnei Marin, veți găsi zilnic răspunsul. El poate fi modificat, de sigur, dar gospodina nu se mai găsește în fața neantului. Si Ce-ul și Cum-ul, sunt rezolvate — și cu și fără sos.

Imi aduc aminte cum odată, mulțumită ignoranței celor mai mulți în prepararea vânătului (y compris vânătorii), am mâncat două zile în sir fazan, sub toate formele.

Mă găseam la aperitiv, într'un mic oraș de provincie, c'un prieten, la care eram găzduit. Un nou venit se adresă unui vecin:

— Bine că te-am găsit, Nicule. Jenică mi-a trimis șase fazani. Dar, bucătăreasa mea e proastă și nevasta cultă, aşa că nu știu cum să-i gătească. M'am gândit atunci să îți-i trimit ţie. Cred că au și ajuns.

Amicul Nicu îi mulțumi călduros, dar îndată ce plecă noul venit, se adresă amicului meu:

— Uite ce-i, dragă Costică, nici la mine nu știe să gătească fazanii, nu vrei să-i iei tu?

Prietenu meu îi primi, invitând la masă pe toți acei care, ca să întrebuițăm o expresie de joc, trecuseră mâna.

Sunt convins că având la îndemână volumul acesta, fazanii vor circula mai puțin. Si asta e bine.

Doamna Marin, pe care nu am onoarea să o cunosc personal, e desigur o foarte bună gospodină. Nu mă îndoiesc că la domnia sa se mănușă bine. Asta e fără îndoială meritoriu. Sunt sigur, că mulțumită domniei sale se va mănușa bine și în orice caz mai bine ca înainte, în foarte multe case. Si asta e și mai meritoriu. Pentru aceasta, o rog frumos, să primească cele mai călduroase felicitări din parte-mi. Să-mi îngăduie însă, ca înainte de-a încheia aceste rânduri de prisos (cartea nu are nevoie de recomandare), să-i fac o confidență:

Urmez, de multă vreme, un regim alimentar sever, pe care mă silesc (după puteri!), să-l calc cât mai var. Din cauza domniei sale, astăzi îl voi călca și nu-mi pare rău. E ora dejunului. De abia am terminat lectura, sau, mai bine zis, inspecția imaginării, dar amănunțită a strălucitoarei domniei-sale bucătării. Cu aburii de friptură în narine și cu nu știu ce îspită de fruct oprit în cerul gurii, nu-i pot ascunde că mă duc direct la restaurant, unde voi comanda tot ce n'am voie să mănușc, începând, până una alta, cu câțiva raci (strict oprit!). Ba, ceva mai mult, nu mă voi sfii să arozez crustaceul c'un pahar de vin de Corcova (alb, firește!), nu însă înainte de a-l închină pentru succesul operei.

AL. O. TEODOREANU

LĂMURIRE

Pretutindeni cărțile de bucate sunt socotite nu numai ca prețios ajutor în viața familiară, dar și ca îndrumătoare spre economie și bună rânduială. Nu orice familie poate să fie o bucătăreasă bună. Azi o gospodină este nevoie măcar să supravegheze mai îndeaproape pregătirea bucatelor, dacă nu să-și puie șorțul și să caute singură de bucătărie.

Și într'un caz și în celălalt, o carte de bucate cu grija abătută, scutește gospodina de necazul alegerii felurilor de mâncare zilnice. Cartea o face să vrâsteze bucatele. Iar când din vreme în vreme mai poftește și prietenii la masă, cartea de bucate îi procură prilejul de a arăta o deosebită destoinicie în pregătirea felurilor de mâncare, ceea ce iarăși este spre mulțumirea tuturor.

Marele meșter în arta culinară, Brillat-Savarin a scris: „Cine primește prieteni și nu are grija, personal, pentru reușita mesei, acela nu este demn să aibă prieteni.”

In străinătate se tipăresc ediții fel de fel, unele luxoase, relative la bucătărie. La noi este nevoie de o carte bine scrisă, lămuriță, pentru a îndruma pe gospodine către o variată și sistematică folosință a bogatelor daruri pe care natura ni le-a dat din belșug. E păcat să nu le prețuim, irosindu-le.

O bună carte de bucate are și un rol educativ. Mulțumirea casnică prea adesea nu atârnă numai de belșugul materiei prime, cât și de variația zilnică a felurilor de mâncare, pregătite gustos.

Astfel privită, apariția acestei cărți intră în cadrul preocupațiilor noastre editoriale, cu atât mai mult cu cât învățământul menajer a luat la noi în ultimii ani o desvoltare îmbucurătoare.

De aceea ne-am silit să dăm cărții o înfățișare cât mai atractivă, după importanța ei în viața familiară, pentru ca buna gospodină să o poată așeza alături de celelalte cărți din biblioteca sa.

Editarea unei asemenea cărți se impunea și prin faptul că largindu-ne cadrul activității noastre, în legătură cu indemnurile practice date de școalele de menaj, am înființat o secțiune de menaj, cu tot ce este trebuior într'o bună gospodărie.

Editoria.

PREFATĂ LA EDIȚIA VIII-a.

Necesitatea de a tipări, numai după câteva luni, această nouă ediție, a VIII-a, arată îndeajuns căutarea de care se bucură.

Meritul e în primul rând al autoarei, care a știut să facă o lucrare, adevărată practică, nu numai cu cuprins variat și adaptat la materia primă din țară, dar înțeleasă de toată lumea, fără împerechări străine.

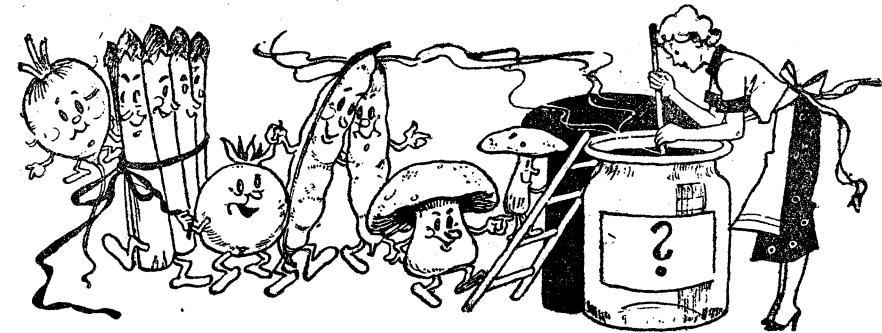
A ținut în seamă și de bucătăria populară, cu mâncări atât de gustoase, multe specifice.

S'a mai avut în vedere, în adăugirile introduse, și de imprejurările economice actuale de la noi, când gospodina e silită să chibzuiască zilnic ce listă să pregătească, nu după pofta inimii, ci după cele găsite în piață.

Față de căutarea tot mai largă a cărții, ceia ce înseamnă că e pe placul gospodinelor harnice și pricepute, editura și-a dat totă osteneala, ca din punct de vedere tehnic lucrarea să nu lase nimic de dorit, putând fi așezată fără sfială alături de orice carte similară străină.

Mulțumirea noastră va fi deplină când nu va rămâne familie, în care „Cartea de bucate” a D-nei Sanda Marin să nu aducă o mare ușurare în grija zilnică a bunei gospodini.

Editoria.

INTRODUCERE

In alcătuirea acestei cărți m'am condus înainte de toate de practica zilnică. Am ținut astfel ca bunele mele tovarășe întru gospodărie să poată lesne înțelege și urmări pregătirea felurilor de mâncări înșirate aici.

Am mai avut încă o preocupare, aceia de a ocoli pe căt cu puțină împerechărirea textului cu expresiuni străine, nu de ori-cine pricepute. Lucrul a fost cam anevoieios, de oarece sunt termeni franțuzești consacrați, păstrați chiar în cărțile germane.

Nu am mărit textul prin înșirarea felurilor de mâncări ce se bzuie pe material care nu se prea găsește la noi. În schimb am introdus căt mai multe rețete cu mâncări românești, uneori regionale, dar bazate pe materialul abundant din cuprinsul țării.

Am introdus în carte, pe căt posibil, numeroase figuri lămuritoare. Iși au rostul lor. Mi s'a întâmplat să văd tinere gospodine care nu puteau deosebi o știucă de un șalău, ori o pană de somn de alta de morun, fiind adesea păcălite de vânzător.

De asemenea, dacă la început nu am dat descrierea vaselor și a instrumentelor celor mai obișnuite de bucătărie, pentru că nu mări prețul cărții, în schimb la diferitele feluri de bucate, unde era nevoie, am reproducacele vase sau instrumente, care se pot găsi la secția de menaj, căt de bine assortată, dela „Cartea Românească”.

M'am străduit să dau un tratat căt mai practic, spre a fi de real folos tinerelor gospodini, cărora le inchin carteia.

Sanda Marin.

CÂTEVA ÎNDRUMĂRI

1. Trupul omului se asemăna cu o mașină. Pentru funcționarea și menținerea lui în stare bună are nevoie de hrana, combustibilul necesar unei mașini. E adevărată vorba : omul mânâncă spre a trăi.

2. O regulă științifică absolută a hranei nu există, căci dacă trupul omului se asemăna cu o mașină, se deosebește de mașinile fabricate în serie, prin viața lui, prin varietatea condițiunilor lăuntrice, biologice. Ceia ce se potrivește unuia, nu se potrivește altuia.

3. Obișnuit valoarea hranei se socoate în legătură cu energia desfășurată, iar aceasta se măsoară prin calorii.

4. O calorie este puterea trebuitoare ca să încalzească 1 litru de apă la 1°. Pentru ca să fierbă un litru de apă e nevoie cam de 100 calorii.

5. Ca să funcționeze normal, organismul omenesc are nevoie, în liniște, de câte o calorie pentru fiecare kilogram din greutatea sa și pentru fiecare oră. La greutatea de 60 kg. a trupului, omul are nevoie de cel puțin 1440 calorii în 24 ore.

Cu cât omul muncește cu atât are nevoie de mai multe calorii, deci de hrana mai substanțială. La muncă grea numărul caloriiilor necesare se urcă și la 8000.

Numărul caloriiilor crește după câtă căldură pierde trupul. Iarna e nevoie de mai multe calorii ; bătrâni au nevoie de mai puține decât copiii.

6. Hrana omului e formată din hidrați de carbon (amidon, zahăr), din grăsimi ori albumine. Un gram de grăsime dă 9 calorii, celelalte numai câte 4 ; 100 gr. grăsime fac cât 225 gr. albumină sau hidrați.

7. Omul nu se poate hrăni decât măcar cu două din ele, amestecate. Nu poate trăi mâncând numai cartofi, fără unt.

Organismul cere hrana amestecată. Normala nevoie unui om de statură mijlocie este de 50 gr. grăsime, 100 gr. albumină și 600 gr. hidrați pe zi. Aceasta este rația teoretică, minimă pentru o muncă obișnuită.

8. Teoria este una, practica alta. Tabelele date în cărțile de știință despre caloriiile cuprinse în diferite materii prime nu sunt reale, decât pentru starea lor crudă. Cartoful crud bunăoară nu se poate mâncă ; n'are valoare alimentară decât dacă e fierb și amestecat cu grăsimi. Puterea calorifică a cartofului prăjit cu unt crește de 7 ori față de cel crud. Variază în aceasta după felul cartofului. Cartoful de primăvară este mai puțin hrănitor decât cel de toamnă ; cel proaspăt mai mult de cât cel stat.

9. Felul cum se prepară mâncarea joacă un rol însemnat în hrănirea omului, căci organismul este viu. El alege ce-i convine. Nu ceia ce se bagă în gură constituie hrana omului, ci ceia ce mistuie organismul, ceia ce trece prin intestinul subțire, iar mistuirea atârnă în bună parte de felul pregătirii bucătelor. De aceia o carte de bucate este un prețios ajutor gospodinei, atât pentru varietatea mâncărurilor cât și pregătirea lor. Ori cât de bună mâncare s'ar da unui om, el moare la urmă, dacă mânâncă același fel vreme îndelungată.

Bucuria casei constă tocmai în varietatea felurilor de mâncare, ce se pot pregăti din același fel de materie primă¹⁾, căci valoarea unei mâncări bune e în legătură cu pregătirea ei.

10. *Lăcomia pierde omenia.* A infuleca mult dintr'un fel de mâncare e dăunător. De aceia copiilor și convalescenților li se dă mâncare, câte puțin, de mai multe ori pe zi.

Porcii hrăniți numai cu cartofi nu se îngrașă. Organismul

¹⁾ Sanda Marin. 101 feluri din ouă „Cunoștințe folos.”, Cartea Românească Lei 8
— 101 feluri din cartofi „Cunoștințe folositoare” Lei 8.
— Mâncări din porumb „Cunoștințe folositoare” Lei 8.
— Bucătăria satului. Aceiași bibliotecă Lei 8.
— 101 mâncări din fructe „ ”

obosește când are de mistuit acelaș fel de mâncare. Pâinea uscată e mistuită numai pe jumătate; unsă cu unt se mistuie 75%.

11. Mistuirea chiar a felurilor celor mai bine pregătite atâtă de starea sufletească. Cel ostenit din cale afară n'are poftă de mâncare; măcar un sfert din ce a mâncat rămâne nemistuit, fără folos pentru corp. Graba, mânia în vremea mesei, discuții aprinse, ori chiar cetirea ziarului, au influență asupra ghindurilor din stomac și intestin, care varsă mai puțin suc mistuitar. Parte din mâncarea înghițită trece fără folos pentru corp.

12. Lista zilnică de bucate trebuie să fie variată. Impărtea ei obișnuită în : intrare, supă, mâncare și dulce ori fructe, nu este ceva formal, ci corespunde însăși funcționării aparatului digestiv. „Lasă gura apă”, când numai privești o mâncare bună, înseamnă că prin miros ghindurile salivare sunt excitate, intră în funcție.

De aceia intrările, zacusca, „Hors d'oeuvre”, cu măsură luate, ațată prin gust, miros ori culoare (tomate, ridichi, sălăți, ouă umplete), secrețiunea ghindurilor. Mâncarea principală nu intră în stomacul gol, ci e îmbăiată de sucul împroscat prin excitare prealabilă.

13. La o mâncare nu trebuie să lipsească sălătelele de ori ce soiu. Si ele, ca și zucusca, nu sunt convenționale, de formă, ci o necesitate. Salata în sine nu cuprinde multe substanțe hrănitoare, dar cere, ca să fie cu gust, multe grăsimi (untdelemn, etc.) pe lângă că cuprinde vitamine însemnante ori săruri, în special salata verde.

Fructele n'au cine știe ce putere hrănitoare, căci cuprind mai toate peste 90% apă, iar din rest aproape $\frac{1}{2}$ este celuloză nemistuibilă. Principala acțiune a fructelor este curățirea limbei și mai ales a intestinului gros. Dar cea mai de seamă însemnatate este bogăția lor în vitamine ca și funcțiunea de a curăți gura. „E o combinație naturală de apă de gură, pastă și perie de dinți”. De aceia un bun obiceiu e de a mâncă înainte de culcare un măr.

14. Importanță deosebită are nu atât ce mâncăm, ci cum mâncăm. Tubul digestiv are compartimente deosebite, cu o minunată diviziune a muncii, căt și cu o economie neîntrecută în distribuția energiei și a mijloacelor de mistuit. Mâncarea trebuie bine mestecată, nu numai pentru a fărămița îndeajuns

hrana, venind în ajutorul stomacului, căt pentru a face ca saliva să săvârșească mai bine mistuirea. Mâncarea ajunge în stomac. Aici e cea dintâi mare muncă a ghindurilor. Nu orice mâncare poate să fie mistuită cum trebuie de stomac. Pentru unele se cere vreme mai îndelungă, deci o oboselă mai mare a stomacului. Cunoașterea bucatelor greu de mistuit este foarte

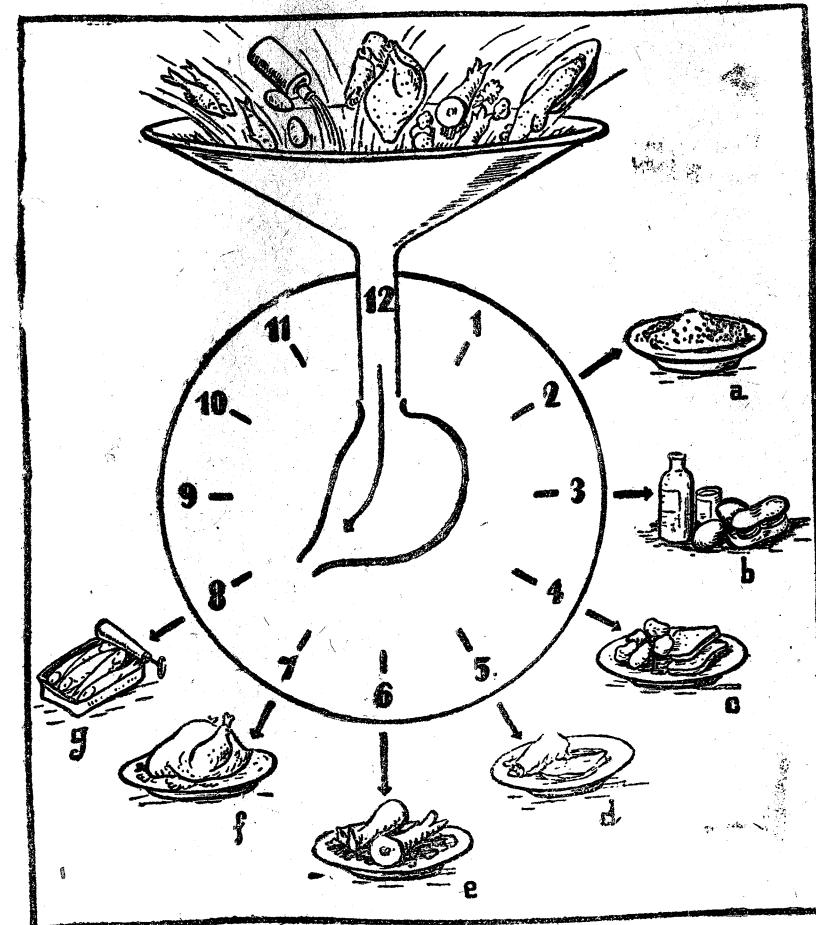

Figura arată câte ceasuri după înghițire stau diferitele mâncări în stomac:
a=orez ; b=ouă, lapte ; c=cartofi ; d=rasol de vacă ; e=pește gras ; f=friptură de rață ;
g=sardele.

importantă pentru grija gospodinei ca să alcătuiască lista de bucate. Bunăoară sardelele în untdelemn stau și 8 ceasuri în stomac, până ce sunt trimise mai departe. 6 ore $\frac{1}{2}$ are

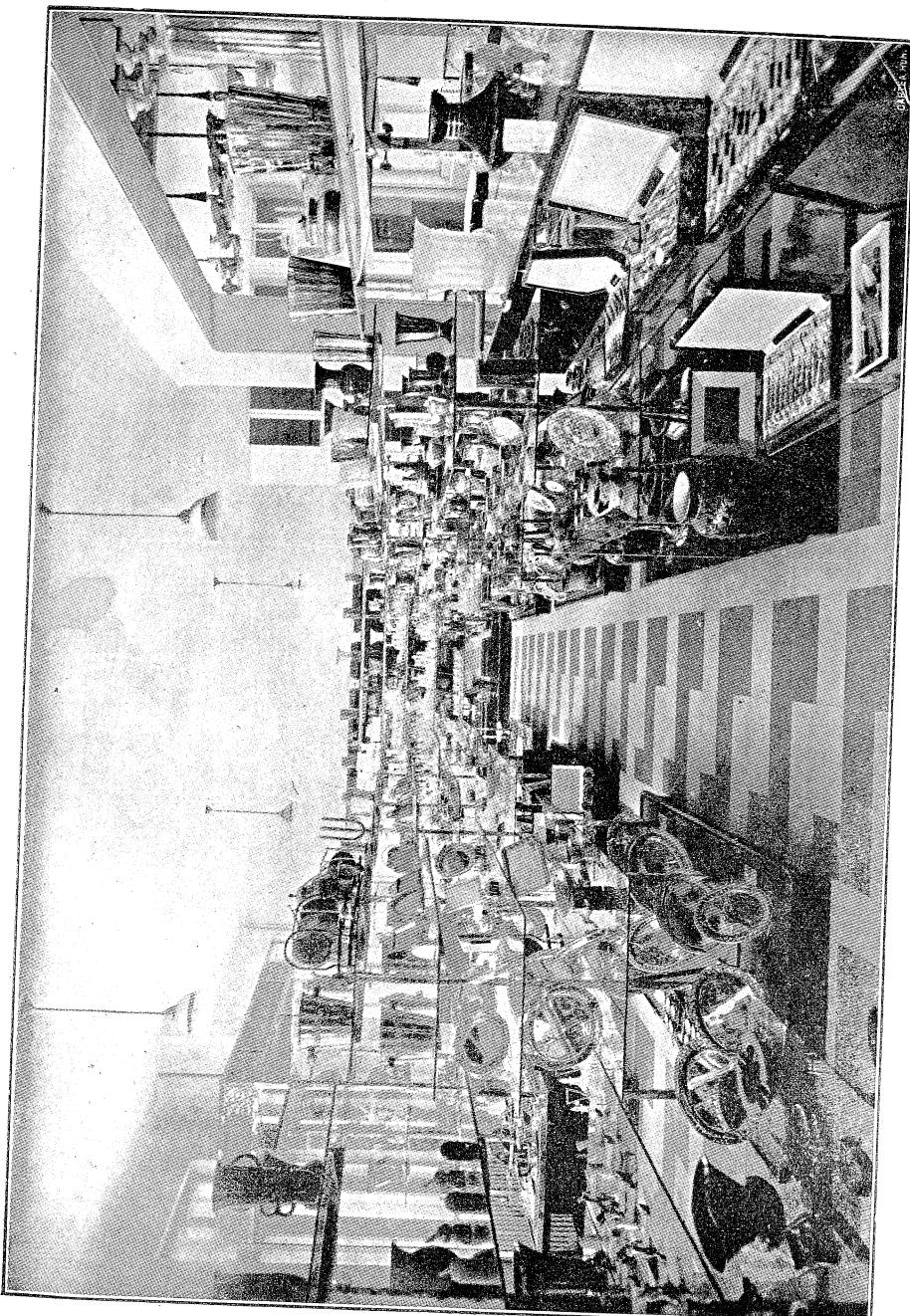
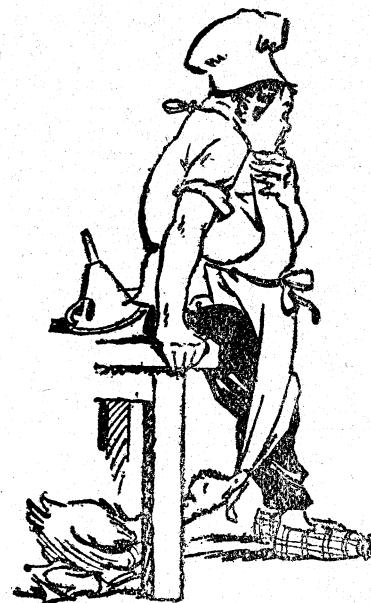
nevoie făptura de răță ca să fie complet atacată de sucurile stomachale, pe când orezul, ouăle, sunt mistuite după 2 ore și $\frac{1}{2}$.

15 După masă e nevoie de câtva timp de odihnă, cel puțin 20 minute, pentru ca să se lasă tihă pentru mistuirea în voie a mâncării.

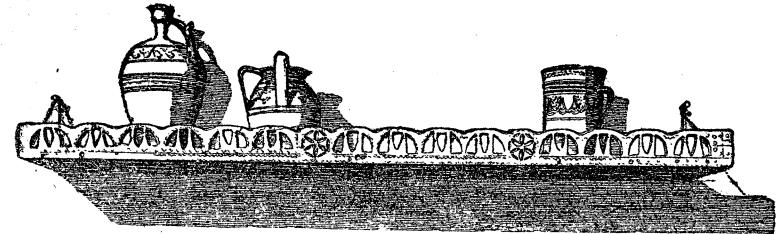
16. Ca încheiere, drept regulă generală, să se țină în seamă de natura fiecăruia. Un lucru nu trebuie să se uite, că omul este un animal care după organizația lui e *omnivor*, adică are nevoie de hrănă amestecată. Optimum pentru motorul omenesc este un amestec de 100 gr. albumină, 50 gr. grăsimi și 600 gr. hidrați de carbon (pâine, cartofi etc.) pe zi. Nu poate trăi, decât exceptional, nici numai cu hrănă vegetală, nici numai cu carne. Aparatul lui digestiv nu e alcătuit nici numai pentru una, nici numai pentru alta. Mâncarea trebuie să fie amestecată. În ce proporție? Atârnă de fiecare om. Reguli nu se pot da, decât în urma observării de sine.

Deci: măsură în toate și supravegherea organismului propriu. E singurul sfat științific ce se poate da fiecăruia.

Ca ajutor, o bună *Carte de bucate* înlesnește pregătirea variată a mâncărilor plăcute și ușor de mistuit. Acesta e marele ei rol în economia casnică, dar și în higiena socială.

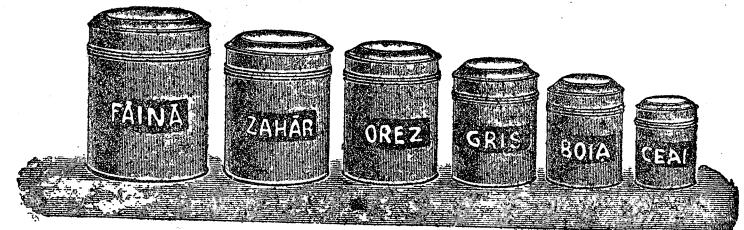

Sanda Marin. — Carte de Bucate Ed. VIII-a.

DESPRE BUCĂTĂRIE ȘI CELE TREBUITOARE

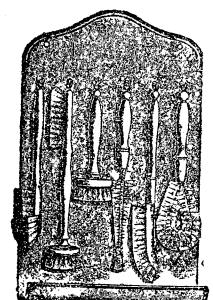
S'a dus vremea vrei și a cuptorului părinților noștri, când bucătăreasa era ocupată de dimineață până seara. Acum timpul este mai prețuit, iar spațiul pentru bucătărie restrâns.

Tehnica industriei moderne a pus la îndemâna gospodinei mașina de gătit, după tipul practic din modelul alăturat care se găsește și la „Cartea Românească”.

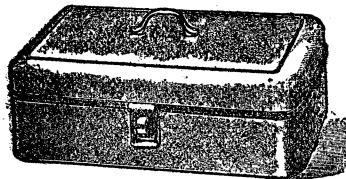
Sunt mașini încălzite cu lemn sau petrol, după cum chiar la noi, în unele orașe (Ploiești, Mediaș, și. a.), se folosește gazul natural, ba chiar și electricitatea.

Mașina cu rolă în locul cuptorului bătrânesc, ajunge într-o bucătărie modernă. Alături de mașina de gătit sunt necesare măcar o masă, câteva scaune, un spălător și un blidar pentru vase. Bucătăria, spațioasă sau restrânsă, trebuie să fie oglindă de curată, cu tot ce se găsește în ea. Curățenia în bucătărie este semnul bunei gospodine, fie săracă, fie bogată. Unde se ține curat, nu se adună vară muștele; unde e curat n'au ce căuta șvabii, uricioasele insecte. Un vas

nеспălat poate strica un fel de bucate, pregătit cu muncă și cheltuială, pe lângă că poate fi și otrăvitor uneori.

Cât privește obiectele de bucătărie ar fi de prisos să recomandăm care să fie. Sunt totuși unele indispensabile. Pe

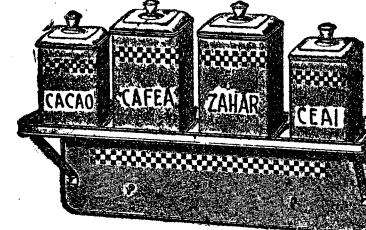

lângă cele arătate mai sus, nu trebuie să lipsească dintr-o bucătărie câteva vase de diferite mărimi și întrebuințări, mașina de carne, fundul de lemn, sita, răzătoarea, cuțite, linguri de lemn și borcane sau cutii,

pentru făină și sare. De asemenea e nevoie și de un ceas.

Variația și calitatea obiectelor atârnă de punga fiecaruia¹⁾. Un sfat însă îl dă unul din marii maeștri în ale bucătăriei:

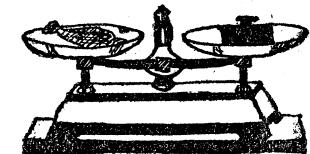
„De aceea cred că aduc un adevărat serviciu tuturor gospodinelor care chibzuesc și veghiază de aproape la ceea ce cheltuesc, spunându-le: Să aveți tot ce trebuie în bucătărie; veți avea folos și ca economie și ca reușită a bucatelor. Cumpărați ce e mai bun, căci veți fi mulțumite și ca economie și ca execuție culinară”.

¹⁾ În „Secția de menaj” dăla Cartea Românească, se află tot ce trebuie pentru instalarea unei bucătării și a unei gospodării, după cum se poate vedea și din unele figuri din text.

MĂSURI

- 1 pahar de vin = $1\frac{1}{2}$ dl.
- 1 ceașcă obișnuită de cafea cu lapte = 2 dl.
- 1 ceașcă mare de cafea cu lapte = $2\frac{1}{2}$ dl.
- 1 lingură cu vârf de făină = 25 gr.
- 1 lingură rasă de făină = 15 gr.
- 1 ceașcă de făină = $\frac{1}{4}$ kgr.
- 1 lingură de zahăr = 25—30 gr.
- 1 ceașcă de zahăr = cam 200 gr.
- 1 lingură de grăsime sau unt = 25 gr.

SFATURI ȘI LĂMURIRI

Orice mâncare românească cu sos, e mai gustoasă când e ținută o jumătate de oră la cuptor înainte de a fi servită la masă.

Carnea pentru friptură nu se spală. Dacă din diferite motive trebuie neapărat spălată, trebuie să fie bine uscată cu un șerbet înainte de a fi pusă la fript.

Ca să nu se întăreasă ficatul nu trebuie sărat înainte de a fi fript; să se spele în lapte, nu în apă.

Pentru prăjit, e bine să se amestice untdelemn în părți egale.

Inainte de a frige în untură: pește, carne sau zarzavat, acestea trebuie bine uscate cu o cârpă. Numai așa se vor ru-meni frumos.

Supe, sosuri, zarzavat, capătă un gust mai fin când li se adaugă puțin unt proaspăt, după ce au fost luate de pe foc.

Ca să păstrezi untul mai multă vreme proaspăt, se ține în apă fiartă cu puțină sare și bine răcită.

Curățiturile de ciuperci nu trebuie aruncate, ci după ce sunt spălate se fierb cu puțină apă și sare. Dau gust bun oricărei mâncări cu sos.

Untul bătut spumă. — Ca să-l obținem repede, se taie untul proaspăt în bucățele mici, și apoi vasul în care se află se pune într'alt vas cu apă fierbinte. Cum începe să se moaie, fără să se topească, se scoate din vasul cu apă fierbinte, se amestecă și se bate apoi spumă la loc răcoros.

Frișcă bătută. — Înainte de a fi bătută, frișca se ține vreo două ore la ghiață. Nu se bate prea tare, ca să nu se facă unt. Zahărul se pune numai la urmă, când e aproape bătută, și anume o lingură la $\frac{1}{4}$ kgr. de frișcă.

Ca să avem zahăr vaniliat. — Intr'un borcan bine închis punem zahăr pisat, cu un băț de vanilie. Pe măsură ce întrebuițăm zahărul, punem altul în loc. Când vanilia nu mai dă parfum, e înlocuită cu alta proaspătă.

Ca să nu se zaharisească dulceața, trebuie ștearsă marginea tingirei în timpul fiertelui cu o cârpă curată, muiată în apă rece.

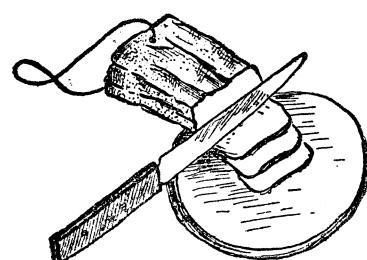
Back-pulver. — E un praf ce face să crească aluaturile. Se găsește la orice băcănie.

Fecula. — Un extras făinos, care se întrebuițează în cofetărie ca să lege unele creme și sosuri. Dă un gust mult mai fin ca făina. Se găsește de cumpărat, în pachete, la băcănie.

Glucoza se întrebuițează mult în cofetărie, ca adaus pe lângă zahăr, la prepararea siropului, a șerbetului pentru glasuri, etc. E asemănătoare cu mierea, transparentă, dar fără culoare, și se găsește de cumpărat în piață la prăvăliile sau fabricile de bomboane. (Să nu se confundă cu glucoza solidă, de culoare lăptoasă, pe care noi nu o folosim).

Bain-marie. — Mod de a fierbe întrebuițat pentru felurile ce nu trebuesc să vie în contact direct cu căldura mașinei. Vasul ce le conține e aşezat într'alt vas, ceva mai mare, cu apă clocoțită.

Apă de var. — Pentru a obține apă limpede de var, se stinge într'un vas curat $\frac{1}{4}$ kg. de var cu 2 l. de apă. După ce varul a fierit, se lasă să se răcorească. Varul gros se depune la fund și se întrebuițează numai apa limpede de deasupra.

CAPITOLUL I.

APERITIVE ȘI SĂLĂȚI

A. APERITIVE

OUĂ UMPLUTE PICANTE.

Se fierb 6 ouă tari; după ce s'au răcit se taie în două în lat, și se taie puțin și din capetele rotunjite, astfel ca ouăle să poată sta în picioare ca niște păhărele. Se scoate gălbenușul și se împarte în două. Jumătate se trece prin sită, i se adaugă o lingură de muștar, două gălbenușuri crude, și puțină sare. Se pune 150 gr. de undelemn, turnându-l câte puțin și amestecând mereu, până e sosul gata.

Gălbenușurile lăsate deoparte, se freacă și ele cu bucățele de carne de pasăre sau șuncă date prin mașina de tocăt. Se adaugă 2-3 castraveți mici în oțet, tocați foarte mărunt și o lingură sau două din sosul pregătit mai înainte. Se adaugă sare și piper după gust. Cu această compoziție se umplu ouăle cu vârf.

Se toarnă sosul în farfurie cu care vor fi servite la masă, și peste sos se așeză jumătățile de ou umplute, având grijă ca să nu se murdăreasă albușul. Se așeză împrejur foi de salată verde sau aspic tocăt.

OUĂ UMPLUTE CU CIUPERCI.

Se pregătesc întocmai ca cele de mai sus. Se înlocuiesc castraveții în oțet cu ciuperci undite și tăiate foarte mărunt.

OUĂ UMPLUTE CU SARDELE.

Se fierb ouăle tari. După ce s'au răcit, se curăță și se taie în lung. Se scoate cu grijă gălbenușul din albuș, fără ca albușul să se sfarme. Gălbenușurile se pun într'o strachină și se adaugă la 6 ouă : 2-3 sardele (în untdelemn) dela care s'au scos oasele, cam 50 gr. de unt proaspăt și o linguriță de pastă de „anchois”, ce se cumpără gata. Toate acestea se freacă bine până ce obținem o pastă omogenă cu care se umplu albușurile. Se aşeză pe o farfurie și se pun împrejur frunze de salată verde.

OUĂ UMPLUTE CU SOS DE MUȘTAR.

Se fierb, se curăță și se taie ouăle ca mai sus. Se scot gălbenușurile și se dau prin sită. La 6 ouă, se pun 2 linguri pline de muștar, 2 gălbenușuri crude, sare și 150 gr. untdelemn. Se freacă, turnând câte puțin untdelemn, ca la orice maioneză.

Deoparte, se spală și se curăță de oase 3 sardele de Lissa și se taie în bucățele mici; deasemenea se mai taie foarte mărunt câteva capere și 2-3 castraveți mici în oțet. Toate astea se amestecă cu jumătate din sosul de mai sus, și cu această compoziție se umplu cu vârf jumătățile de ou. Deasupra se pune pe fiecare câte o capere. Sosul rămas se toarnă într'o farfurie, iar peste el se aşeză cu grijă ouăle. Împrejur se pun frunze de salată verde sau felii de ridichi de lună.

OUĂ UMPLUTE CU FICAT.

Se fierb ouăle tari, se curăță și se taie în două în lungime. Se scot gălbenușurile, se trec prin sită și se freacă cu o cantitate egală de ficat de gâscă, fiert (pag. 34). Se adaugă, la 6 ouă, unt proaspăt cât o nucă, se potrivește de sare. Cu această compoziție bine frecată se umplu jumătățile de ou cu vârf, și se aşeză în farfurie pe un strat de aspic tocat. Peste fiecare ou se toarnă câte o linguriță de aspic răcorit.

OUĂ CU GÂTURI DE RACI.

Se fierb, se curăță și se taie 6 ouă în lat. Se taie câte o bucătică din vârfuri, ca să poată sta ouăle în sus, ca păhărelele.

Se scot gălbenușurile, se dau prin sită. Din aceste gălbenușuri, se pune ca o lingură deoparte; va servi spre a îmbraça ouăle, la sfârșit.

Celealte gălbenușuri se freacă cu o linguriță de muștar, un gălbenuș crud, sare și lămăie. Untdelemnul se pune puțin câte puțin, cam 150 gr. Se face o maioneză legată, care se amestecă cu gâturi și labe de raci, sau resturi tăiate mic de pește, ca șalău, nistru, morun, etc. Cu această compoziție se umplu ouăle cu vârf, acoperind și albușul până la margine. Se netezește cu o lamă de cuțit muiat în apă. Se presară gălbenușul dat prin sită, iar deasupra se pune câte o bucătică de gât de rac sau o capere. Se aşeză pe farfurie și se pun împrejur frunze de salată sau aspic tocat.

OUĂ RĂSCOAPTE CU SOS PICANT.

Se fierb ouăle tari. Când sunt reci se cojesc, se taie felii rotunde, și se aşeză pe o farfurie unele peste altele.

Deoparte se face un sos de muștar cu ou și anume : pentru 6 ouă tari se pun într'o strachină o linguriță de muștar, 3 gălbenușuri crude și un praf de sare. Se freacă cu o lingură de lemn până să amestecat oul cu muștarul, apoi se adaugă puțin câte puțin untdelemnul, cam 150 gr. la cantitățile de mai sus. Când sosul e gata, se pun în el 2-3 castraveți în oțet ca și capetele de albuș răscopți, toate tăiate foarte mărunt. Se potrivește de sare și de acru. E bine ca sosul să fie puțin mai sărat. Acest sos se toarnă peste felii de ou aşezate în farfurie și împrejur se pun foi de salată verde și felii subțiri de ridichi.

OUĂ CU MAIONEZĂ.

Se fierb ouăle tari. Când s'au răcit se cojesc și se taie în două, în lung. Se aşeză pe o farfurie cu gălbenușul în jos și se toarnă deasupra un strat de maioneză (pag. 43) pregătită cu muștar și la care s'a adăugat și o lingură bună de smântână (la 2 gălbenușuri o lingură de smântână și o linguriță rasă de muștar). Peste fiecare ou se aşeză o frunzuită de salată verde, bucățele de măslini, sau bucățele de anchois.

OUĂ IN ASPIC.

Se fierb ouăle jumătate tari (pag. 80) și se curăță. Se aşeză pe farfurie cu care vom servi la masă felii de limbă fiartă, iar deasupra se pun ouăle în ordine, unele lângă altele.

Deasupra se toarnă aspicul bine răcorit, câte puțin odată, ca să se prindă de ouă. Operația aceasta se face la loc răcoros și farfurie îiu se mișcă din loc până nu e aspicul întărit. Înainte de a servi, se pune împrejurul ouălor aspic tocat și salată verde tăiată ca tăieșteii.

ROȘII UMPLUTE CU TON.

Se aleg roșii tari și cât mai mici. Se taie un capac, se scoadă. Se presără un praf de sare, unul de piper, și se stropesc cu puțin oțet. Se așeză pe o farfurie cu gura în jos, ținându-le așa vre-o oră, să se scurgă. Cu furculița se sfarmă într'o străchină puțin ton în untdelemn, adăugând la 100 gr. de ton 2 linguri de maioneză, o lingură de unt proaspăt, o linguriță de zeama de lămâie, sare, piper. Se freacă totul bine împreună, și cu această pastă se umplu roșiiile, scurse de zeama ce-au lăsat. Se așeză pe farfurie, cu foi de pătrunjel verde împrejur.

ROȘII PORTUGHEZE CU OREZ.

Se pregătesc roșiiile întocmai ca mai sus. Se presără sare, piper, puțin oțet, și se lasă o oră deoparte, să se scurgă. Se fierbe 100 gr. de orez în apă multă clocoțită; se scurge bine și se amestecă cu 2 linguri de maioneză pregătită cu muștar, și cu 2 ardei copti, tăiați mărunt. Se umplu roșiiile, se așeză pe farfurie, cu salată verde, sau frunze de pătrunjel împrejur.

ROȘII UMPLUTE CU CARNE ȘI CIUPERCI.

Se pregătesc roșiiile după cum am arătat la cele umplute cu ton. Se lasă să se scurgă după ce s'a pus sare, piper, oțet. Se taie mărunt un rest de carne de pasare, fieră sau fript, se amestecă cu maioneză destulă, adăugând câteva ciuperci tăiate felii și fierte în apă cu sare. Se umplu roșiiile scurse, se pune peste fiecare o felie de ciupercă, și se așeză pe farfurie, cu frunze de pătrunjel verde împrejur.

ROȘII UMPLUTE CU PEȘTE.

Se pregătesc întocmai ca mai sus, înlocuind carneea de pasare cu bucătele de pește fieră, ca morun, nisetru, șalău, calcan.

SALATA DE SARDELE DE LISSA.

Se curăță bine sardelele. Se spală și se lasă câțiva timp în apă rece. Se așeză apoi pe o farfurie lungă și se pun prin prejur felii de ceapă tăiate subțire, felii de pătlăgele roșii și măslini. Se toarnă deasupra untdelemn și oțet,

SALATA DE SCRUMBII SAU DE CHERCI, CU CARTOFI.

Se curăță scrumbia; se spală și se lasă câteva ore în apă rece, ca să se desăreze. Se taie bucăți. Se pregătește o salată de cartofi, se așeză într'o farfurie și deasupra se pun bucătele de scrumbie. Se pun împrejur felii de ceapă tăiată subțire și măslini. Salata e gustoasă când e pregătită cu o oră—două mai înainte de a fi servită. La fel se pregătește și din cherci.

SCRUMBIE SĂRATĂ CU SOS DE MUȘTAR.

Se ține scrumbia 24 ore în apă, ca să se desăreze. Se curăță și se scot oasele. Se taie bucăți și se așeză pe o farfurie. Se freacă lăptii într'o străchină cu o lingură de lemn, adăugând o linguriță de muștar și un gălbenuș sau două. Se pune untdelemn câte puțin, ca la maioneză. Se toarnă sosul peste pește punând împrejur măslini desărate, salată de cartofi, salată verde.

SCRUMBII MARINATE.

Pentru marinată se aleg scrumbii sărare, cu lăpti. Se țin 24 ore în apă, ca să se desăreze, schimbând apa odată sau de două ori. Se curăță, se scot oasele. Se taie bucăți și se așeză într'un borcan rânduri alternând de bucăți de scrumbie, felii de ceapă și felii de morcov tăiate subțiri. Se mai adaugă câteva măslini undite, boabe de piper, boabe de muștar, o frunză două de dafin. Peste acestea se toarnă următorul sos: se freacă bine lăptii într'o străchină, se pune untdelemn puțin câte puțin, și se subție cu oțet până se face un sos albicios. Deasupra se toarnă de un deget untdelemn, se leagă borcanul, și se lasă vre-o 5—6 zile să se marineze.

ROLL-MOPPS.

Se aleg scrumbii sărare, cu lăpti. Se curăță, se taie capul, și se desfac în două în lungime, scoțând oasele. Se pun în

lapte ca să se desăreteze, și se țin 24 de ore la loc răcoros. Se scot din lapte, se șterg, și peste fiecare jumătate de scrumbie se întinde puțin muștar. Se fac sul, cu pielea în afară, și se fixează cu o scobitoare, ca să nu se desfacă. Deoparte se fierbe oțet, suficient cât să acopere peștele. Se aşeză scrumbiile într'un borcan cu felii de ceapă, și felii de morcov. Se adaugă o frunză de dafin, boabe de piper, și boabe de muștar. Lapții se freacă bine cu puțin oțet, se amestecă cu restul de oțet fierbinte, și se toarnă cu totul în borcan. Se pune deasupra de un deget untdelemn, se leagă borcanul cu hârtie pergament, și se lasă 5—6 zile să se marineze.

MASLINE MARINATE

Se aleg masline mari, frumoase și se fierb în câteva clocote, schimbând apă odată sau de două ori, ca să se desăreteze. După ce s-au răcit se crestează fiecare maslină în lung și se pun într'un borcan așezând printre rânduri, la $\frac{1}{4}$ kg. de masline o frunză de pătrunjel verde, o frunză de dafin, 2—3 felii de lămâie. Se toarnă deasupra oțet de vin fierb, răcorit și potrivit de acru. Deasupra se pune un strat subțire de untdelemn bun. Borcanul se leagă, și se poate păstra astfel câteva săptămâni.

MASLINE UMPLUTE.

Se aleg masline mari, frumoase, și se fierb în apă, în câteva clocote, ca să se mai desăreteze. Se crestează în lung, se scoate sămburele, cu grija ca să nu se sfarne maslina, și se umple, ajutându-ne cu linguriță, fie cu puțină pastă de „anchois” frecată cu unt, fie cu o compoziție pregătită ca pentru „ouă umplute cu sardele” (pag. 22). Se aşeză maslinele pe farfurie, cu frunze de salată împrejur.

CIUPERCI MARINATE.

Se aleg ciuperci tinere, închise și foarte proaspete. Se rupe cotorul, se spală, și se trec prin puțină zeamă de lămâie, ca să se păstreze albe. Se undesc în apă cu sare, vre-o 15 minute. Se aşeză în borcan, iar peste ele se toarnă oțet fierb, potrivit de sărat și amestecat, după ce s'a răcorit, cu puțin muștar. Deasupra se pune de un deget untdelemn bun, se leagă borcanul, și se ține la rece 24 de ore, să se marineze.

SALATĂ DE ȚĂRI.

Se coc țării pe mașină și se bat cât sunt calzi pe fundul de lemn, cu dosul unui cuțit sau cu pilugul dela piuliță. Se curăță de piuliță, de oase și se scarmăna în fâșii subțiri de tot. Se opăresc cu oțet (la 6 țări ajunge $\frac{1}{4}$ de ceașcă de oțet și dacă e prea acru oțetul se îndoește cu apă) și se amestecă cu foi de mărăr alese și spălate și cu coade de ceapă verde tăiată mărunt. Înainte de a servi se adaugă untdelemn.

SALATĂ DE ICRE DE CRAP.

Icrele se spală, se scurg de apă și se curăță de pielite. Se sărează și se pun într'o farfurie de tablă la foc, pe o cratiță cu apă, amestecându-le din când în când, până se înroșesc. Deoparte se înmoiaie în apă o bucată de miez de franzelă, se stoarce bine, se freacă cu puțin untdelemn și apoi se amestecă cu icrele. Se bat cu o furculiță și se pune untdelemnul puțin câte puțin, și lămâie după gust. La 200 gr. icre se adaugă cam 50 gr. miez de pâine și 200 gr. untdelemn.

Sunt mult mai gustoase servite cu ceapă tăiată mărunt.

SALATĂ DE ICRE DE ȘTIUCĂ.

Icrele de știucă se pot pregăti spălate sau nespălate. Procedeul e același, doar că icrele spălate au culoare mai frumoasă, însă nu se leagă la bătut ca cele nespălate.

Icrele se spală și se curăță de pielite (acestea se mai aleg și în timpul bătutului) apoi sunt puse cu sare într'o pânză rară și se lasă cel puțin 12 ore la rece, ca să se scurgă complet de apă.

După ce sunt scurse, se pun într'un castron, unde vor fi bine bătute cu furculiță. Înainte de a se începe lucrul se despart din ele ceva mai puțin de un sfert din cantitatea lor, și se lasă la o parte. Celealte sunt bătute cel puțin $\frac{1}{2}$ oră punându-se alternativ lămâie cât trebuie și untdelemn, puțin câte puțin. Când sunt gata, se amestecă cu icrele lăsate la o parte. Acestea fiind întregi, bob de bob, dau aspect frumos icrelor bătute. Se aşeză pe farfurie iar împrejur se pun măslini și frunze de salată verde.

La 250 gr. icre, intră până la 500 gr. untdelemn.

SALATĂ DE ICRE NEGRE.

Salata se pregătește din icre tescuite, care trebuie scăzute într-o piuliță de marmoră. Când nu avem piuliță, se pot folosi într-o strachină cu o lingură de lemn. Se adaugă miez de frânzelă muiat în apă și stors bine, cam în cantitate egală cu a icrelor. Se freacă bine, până ce pâinea e complet amestecată cu icrele. Se adaugă untdelemn câte puțin și lămâie. Dacă icrele nu sunt prea sărate, se mai adaugă sare după gust. Trebuie să fie cel puțin o jumătate de oră. La 100 gr. icre, se cere cel puțin 200 gr. untdelemn.

Se aşeză frumos pe farfurie și împrejur se pun aspic tocata, felii subțiri de ridichi de lună și frunze de salată.

Salata se poate îmbrăca în aspic. Pentru aceasta avem nevoie de o formă de tablă dreptunghiulară (pag. 320). Se procedează întocmai ca pentru salata rusească în aspic (pag. 29).

SALATĂ DE CREIER.

Se fierbe creierul (pag. 167). După ce s'a răcorit, se pisează în piuliță de marmoră, sau se freacă într-o strachină și se amestecă cu puțin miez de pâine muiat cu lapte și stors. Se freacă bine cu lingura de lemn, adăugând câte puțin untdelemn odată. Se pun lămâie, sare și piper după gust. Cine dorește, poate să adauge înainte de a servi și puțină ceapă tocată mărunt. Se aşeză frumos pe farfurie, se pun împrejur foi de salată verde și măslini.

SALATĂ DE CREIER CU SALATĂ VERDE.

Se curăță un creier de vițel (pag. 167) și se fierbe în apă cu sare, adăugând o ceapă și puțin otet. Se lasă să se răcească în apă. Se scurge, se taie felii, ce se pun într'un sos de otet, untdelemn și muștar.

Pe de altă parte se pregătește salata verde (pag. 37) amestecată cu puțin sos maioneză cu muștar, se aşeză în farfurie, deasupra se pun felii de creier, iar împrejur felii de ouă răscopți și castraveti în otet.

SALATĂ DE MASLINE.

Se scot sămburii, iar maslinele se dau prin mașina de tocata carne sau printr'o sită. Se face apoi întocmai ca salata de icre

negre. Când salata e gata, se adaugă ceapă tăiată mărunt și împrejur se pun măslini, aspic sau frunze de salată.

SALATĂ DE RACI.

Se fierbe racii (pag. 93). După ce s'au răcorit se curăță, scoțând și mațul din coadă. Se aşeză gâturile și labele pe o farfurie, în formă de piramidă. Cojile, după ce s'a îndepărtat stomacul, se pisează cu totul într-o piuliță de marmoră. Se adaugă o bucătică de miez de pâine muiat în zeama în care au fierbat racii și stors bine. Se pisează totul împreună, adăugând câte puțin otet sau zeama de lămâie și apă în care au fierbat racii. Se trece printr'o sită fină și se freacă, mai adăugând untdelemn, puțin câte puțin, ca la maioneză. Se subție, după placere, cu lămâie, sau zeama dela raci, dacă nu e prea sărată. Se toarnă peste gâturile de raci aşezate în farfurie.

SALATĂ DE MELCI.

Se fierbe melcii (pag. 97). Se scot din scoică cât sunt fierbinți, cu un ac mare. Se pregătesc cu otet, untdelemn, sare și piper. Se servesc cu salată verde.

SALATĂ RUSEASCĂ.

Se pun într-un castron în cantitățile și proporțiile dorite: cartofi și morcovi fierbiți, tăiați în cuburi cam de 1 cm., fasole verde și albuș de ou răscopți, tăiate în bucățele mici, mazăre boabe. Deoparte se face următorul sos: se trec prin sită gălbenușurile răscopante rămase, se amestecă cu puțin muștar, se adaugă sare și untdelemn puțin câte puțin, ca la orice maioneză. Se subție cu lămâie sau cu otet. Când e gata, se toarnă peste zarzavatul tăiat. Se amestecă și se lasă la o parte vreun sfert de oră, ca să se îmbibe cu sos. Apoi se gustă și se potriveste după placere de acru și de sărat.

Salata rusească poate fi servită în diferite chipuri:

1. *Cu maioneză*: Se aşeză salata pe o farfurie lungă și se neteză cu lingura. Se toarnă deasupra un sos gros de maioneză, iar împrejur se pun cozi de raci, felii de ou răscopți și foi de salată verde.

2. *In aspic*: Se toarnă într-o formă dreptunghiulară (pag. 320) aspic cam de un deget, și se lasă să se întărească. Din

aspicul rămas deoparte, și bine răcorit se toarnă cu o linguriță câte puțin pe pereții formei, ținută înclinat, astfel ca aspicul întărindu-se, să se țină de pereți. Operația aceasta se repetă de 2—3 ori, până căpătăm pe pereții lateral ai formei un strat gros cam de 1 cm.¹⁾ La mijloc se aşeză salata, apăsând ușor cu o lingură ca să nu rămână loc gol între salată și aspic. Se dă la rece. Înainte de a servi se bagă forma în apă caldă o clipă și se răstoarnă pe farfurie. Se aşeză împrejur aspic tăiat mărunt.

3. *In roșii*: Se aleg roșii frumoase și tari. Se taie capacul, și se scobesc. Se presoară înăuntru sare, piper, și se toarnă câte o linguriță de oțet. Se pun pe o farfurie, cu gura în jos, să se scurgă, ținându-le așa vre-o $\frac{1}{2}$ de oră. Se umplu cu salată, și se aşeză pe farfurie, pe un strat de salată verde, tăiată ca tăiești.

4. *Cu șuncă*: Se taie cu grijă felii egale de șuncă. Dacă cumpărăm șunca tăiată, o cerem puțin mai groasă, ca feliile să nu fie deloc sfărâmate. Din feliile de șuncă se fac cornete (ca orice cornete de hârtie) și se umplu cu salată. De asemenea se pot face și rulouri, punând câte puțină salată pe felia de șuncă, care se face apoi sul. Împrejur se pun ridichi de lună, aspic și foi de salată.

5. *Cu pește*: Se curăță peștele și se spală. Dacă e nisetru sau morun se taie de crud în felii potrivit de subțiri, care se fac sul, se leagă cu o ață sau se fixează cu o scobitoare, ca să nu se desfacă și se fierb cu zarzavat și sare, ca orice pește rasol.

La șalău se scoate carne dela început de pe oase, se fac fileurile sul și se fierb ca și nisetrul, ori se fierbe întreg și apoi se scot oasele.

Se aşeză salata pe farfurie și deasupra se pun rulourile de pește, răcorite (și fără ață) sau șalăul întreg, după ce i s'au scos oasele. Împrejur se pun foi de salată verde.

1) Când dispunem de aspic din beșug, se poate îmbrăca forma mult mai leșne și mai repede, și anume: Se umple forma cu aspicul răcorit, lăsând-o numai de un deget goală. Se introduce forma într'un vas cu apă cu ghiață, având grije să nu intre apă înăuntru. Se ține, până când aspicul începe să se prindă de pereții formei. Se scoate din apă, se șterge cu o cârpă, și se scurge într'alt vas aspicul rămas lichid. Se mai dă câteva minute forma pe ghiață, ca să se întărescă de tot aspicul prinț de pereți. și se umple cu salată.

SALATĂ CU ASPIC.

■ Se taie ca fideaua un rest de rasol de vacă, împreună cu puțină șuncă, 2—3 castraveți în oțet și 2 ouă răscoapte. Se potrivește de sare și piper. Se amestecă cu atât aspic, cât să le cuprindă bine pe toate. Se aşeză într'o formă de tablă, cu gaură mare la mijloc, se dă la rece. După ce s'a prins bine se răstoarnă, iar la mijloc se aşeză o salată de cartofi, sau altă salată după plac, amestecată cu puțină maioneză.

VINEGRETĂ (Salade de boeuf).

Se face întocmai ca salata rusească. Se adaugă însă carne rasol sau friptă, tăiată în bucățele mici.

PIEPT DE PASĂRE CU SOS PICANT.

Pieptul de curcan tăiat felii e aşezat pe farfurie. Se toarnă deasupra un sos făcut întocmai ca la ouăle cu sos picant (pag. 23). Se poate pregăti și din piept de găină rasol.

PEȘTE RASOL CU SOS PICANT.

Se poate face din nisetru, morun, cegă, șalău. Din peștele fierb se scot oasele cu grijă, se îndepărtează pielea și se aşeză pe farfurie. Deasupra se toarnă un sos ca la ouăle cu sos picant (pag. 23).

MAIONEZĂ DE PASĂRE CU ANDIVE.

Pieptul de curcan rece, curățat de piele, e desfăcut în fășii mici și e amestecat cu o cantitate dublă de andive spălate bine, tăiate în lungime, și pregătite ca salată cu oțet și untdelemn. Se aşeză pe o farfurie, iar deasupra se toarnă un sos nu prea gros de maioneză cu muștar (pag. 44). Împrejur se pune aspic tocăt și felii de ouă răscoapte. Pieptul de curcan poate fi înlocuit cu rasol de găină.

CAP DE VIȚEL CU ASPIC.

Se curăță foarte bine capul de vițel și se pune să stea câteva ore în apă rece, schimbând apă de 4-5 ori, până nu mai rămâne nici o urmă de sânge. Capul trebuie să fie bine cuprins de apă, căci partea care stă la aer se înegrește. Se pune să fierbă apă într'o oală încăpătoare (cam 4 litri pentru

un cap mijlociu de vițel) adăugând o lingură de sare, o ceapă mare, 10—12 boabe de piper, două frunze de dafin și 6 linguri de oțet. Când apa clocotește, se pune capul și se lasă să fierbă cam 2 ore la un foc mic. Se scoate capul, se desface carne și pielea de pe oase, se taie în bucăți potrivite, se aşeză într-o formă sau un castron împreună cu urechile.

Intre timp zeama se mai pune la foc și se lasă să mai fierbă, atât cât punând câteva picături pe o farfurioară, acestea se întăresc bine la rece. Se strecoară și se limpezește, bătând cu încetul un albuș de ou (vezi la „aspic” pag. 443). Se strecoară încă odată printr-o pânză deasă, se toarnă peste carne și se dă la rece să se întărească. Se răstoarnă, băgând forma o clipă în apă fierbinte.

CAP DE VIȚEL CU MAIONEZĂ.

Se pregătește și se fierbe capul ca mai sus. Se curăță carne de pe oase, se aşeză pe o farfurie. Se pregătește o maioneză cu puțin muștar (pag. 44) și se toarnă deasupra. Imprejur se fac mici movilițe alternând din aspic, capere, sardele de Lissa spălate și fără oase, albuș și gălbenuș de ou răscopt, toate tocate mărunt.

FRIGANELE DE CAP DE VITEL.

Bucățele mici de cap de vițel fierb, rămase neîntrebuițate, se taie potrivit, și se țin câteva minute cu sare, piper, și puțină zeamă de lămâie. Se pregătește un aluat ca de clătite (pag. 284) se moaie fiecare bucătică în aluat, și se prăjește în untură multă, fierbinte. Se aşeză pe farfurie, și se presară pătrunjel verde tocat, și rumenit cu puțin unt.

GALANTINĂ DE CURCAN.

Se curăță și se spală bine curcanul. Se taie aripele, picioarele și gâtul, fără piele. Se taie pe șira spinării și se desprinde pielea cu cătă carne se ține pe ea.

Toată carne de pe oase se trece de două ori prin mașină, împreună cu 2 kgr. de carne de vițel sau de purcel. Se freacă totul bine, mai adăugând o ceașcă de zeamă de carne concentrată, 3—4 ouă, câteva ciuperci fierte în apă cu sare, piper. Se aşeză pielea pe un fund, se întinde un strat de tocătură cam de 2 degete grosime. Deasupra se aşeză fășii de

slănină crudă, ficat de pasăre, limbă afumată, bucăți de piept de curcan crud. Se acopere cu restul de tocătură, se adună pielea, se coase, dând galantinei o formă rotundă. Se învelește strâns într'un șerbet sau pânză subțire, care se leagă bine la capete. Se mai leagă și la mijloc cu 2—3 rânduri de sfoară, ca să nu se desfacă șerbetul. Se fierb oasele în apă cu zarzavat, până ieșe toată tăria din ele. Se scot oasele, se pune galantina în zeama clocotită, care trebuie să acopere cu 2 degete deasupra și se lasă să fiabă 2½ ore la foc moale. Se dă deoparte și se mai ține o oră în zeama ei. Se scurge, se scoate șerbetul care se clătește în apă fierbinte și se învelește strâns galantina cum a fost mai înainte. Se pune la presă între două funduri de lemn cu o mică greutate deasupra. Se lasă până se răcește de tot și se scurge zeama. Se scoate din șerbet, se pune 5 minute în gura cuptorului, se dă deoparte. Înainte de a servi, se taie felii, iar deasupra se toarnă aspic făcut din zeama în care a fierbat. (Vezi *Cap de vițel în aspic*).

PIFTII DE PORC ȘI VIȚEL (Răcituri).

Piftiile se pot face din picioare și urechi de porc și din picioare de vițel. Mai gustoase sunt amestecate.

Se pun la fierb 2 picioare de porc și 2 de vițel, toate bine spălate și curățate, într'un vas cu 2 litri de apă rece. Se lasă să fierbă descoperite la foc mic, și se ia spuma din când în când. Se săreză. Sunt gata atunci când carne se desface ușor de pe os. Se scot oasele înainte de a se răci și se aşeză carne în farfurii. Se pot adăuga felii de lămâie și de ou răscopt. Zeama se curăță de grăsimi și se lasă să se limpezească. Cui îi place, poate să pună puțin usturoiu pisat în strecurătoarea prin care va fi trecută zeama. Aceasta e turnată peste carne din farfurii și lăsată să se prindă. Înainte de a servi se pot răsturna, ștergând fundul farfuriei cu un șerbet muiat în apă fierbinte.

PIFTII DE PASĂRE (Răcituri).

Se fac din curcan, gâscă, pui. Se curăță pasărea, se taie, alegeră bucățile potrivite pentru piftii. Se pune apă să fierbă într-o cratiță, potrivind să fie atâtă cât să le cuprindă. Când apa dă în clocote, se pun labele și capul, apoi bucățile pe rând,

nu odată, ca să nu iasă zeama tulbure. Se spumuesc, se adaugă puțină sare, lăsând să fierbă la foc mic, până sunt gata, fără să se sfarme carne. Se scot labele și capul iar bucătile de pasare se aşeză în farfurii. Se continuă întocmai ca mai sus.

PATÉ DE FICAT DE GÂSCĂ

Se spală ficatul (maiul); se curăță cu grija să nu rămâie nici o urmă de fiere, care poate amări ficatul. Ca să rămâie alb se ține câteva ore în lapte. Într-o cratiță se pune apă cu sare la fier. Când apa clocotește, se dă drumul ficatului și se lasă să fierbă vreo zece minute. Putem adăuga la fier o bucată de grăsime de gâscă, sau, în lipsă, unt. Se încearcă de a gata cu o furculită în partea mai groasă a ficatului. Dacă, apăsând, nu ieșe deloc sânge sau apă înroșită, ficatul e suficient de fier. Se dă cu cratiță cu tot la o parte, se acopere și se lasă să se răcească în apă.

Când s'a răcit se scurge bine de apă, se taie din mijloc o bucată sau două, frumoase, de ficat, care se vor lăsa întregi în paté, iar restul se dă prin sită, împreună cu 2 gălbenușuri răscoapte.

Această pastă se pune într'un castron și se freacă bine, împreună cu o bucată bună de unt proaspăt (cam 150 gr. la un ficat frumos de gâscă) până se face ca o alifie.

Se aşeză pe farfurie bucătile de ficat rămase întregi, se pune deasupra pasta în formă de movilă netezind-o cu un cuțit muiat mereu în unt topit. Se garnisește cu aspic tocăt mărunt. Se poate îmbrăca în aspic, întocmai ca salata rusescă (pag. 29).

SPUMĂ DE FICAT IN ASPIC.

Se fierbe ficatul ca mai sus, punând la fier un fir de cuișoare, 4 boabe de piper, $\frac{1}{2}$ frunză mică de dafin și sare. Indată ce e gata se trece printr'o sită fină, se freacă, și se amestecă cu frișcă bine bătută, pusă câte puțină odată, în total $\frac{1}{4}$ din greutatea ficatului. Se îmbrăcă o formă cu aspic (pag. 30) se aşeză ficatul, și deasupra se mai toarnă aspic. Se ține 2 ore pe ghiață, se răstoarnă, și se aşeză împrejur aspic tocăt.

FICAT IN ASPIC.

Se fierbe ficatul (maiul) ca mai sus. După ce s'a răcit se taie în felii groase ca degetul. Se aşeză frumos pe farfurie,

iar deasupra se toarnă aspicul. Operația aceasta se face la rece și pe masa unde se va lăsa aspicul să se răcească. Farfurie nu mai trebuie mișcată, căci altfel se mișcă ficatul, și și se strică ordinea făcută la început.

CREIER IN ASPIC.

Creierul e spălat și curățat de pielite (pag. 167). Se fierbe în apă cu sare, se lasă să se răcească și se scurge bine de apă. Se taie felii și se aşeză în farfurii întocmai ca și ficatul.

ȘUNCĂ CU PATÉ IN ASPIC.

Se aleg câteva felii frumoase de șuncă, se îndepărtează partea grasă. Se unge fiecare felie cu un strat subțire de paté de ficat, se face sul și se pun pe farfurie una lângă alta. Se aşeză deasupra, după placere, felii de ou răscopt, de castraveti în oțet, sau de ciuperci fierte. Se îmbrăcă totul cu puțin aspic răcorit.

CROCHETE MICI DE CREIER ȘI ȘUNCĂ.

Se pregătește un aluat de clătite (pag. 284). Se spală un creier mic, se undește în apă clocotită și după ce s'a mai răcorit se toacă destul de mărunt.

Deoparte se face puțin sos Bechamel (pag. 48). Se amestecă cu creerul tocăt, șuncă tocată și resturi de carne de pasare dată prin mașină. Se adaugă puțin șvaițer sau parmezan ras, se potrivește de sare. Se fac mici crochete, se dau prin făină, apoi prin aluat de clătite. Se frig în untură, se servesc fierbinți.

CIUPERCI UMPLUTE (de post).

Se aleg ciuperci albe, frumoase și potrivite de mari. Se spală, ținându-le pe măsură ce le spălăm, în apă cu puțină lămăe, ca să nu se înegrească. Pe deoparte se aşeză ciupercile spălate într-o cratiță pe mașină, punând în fiecare câte un praf de sare și o linguriță de untdelemn. Se acoperă, și se țin până se moaie. Pe de altă parte se toacă mărunt cotoarele și se pun în altă cratiță să se înăbușe cu puțină sare și untdelemn. Când sunt muiate bine și scăzute se dau deoparte să

se răcorească, se amestecă cu foi de pătrunjel tocat mărunt, cu piper praf, și cu această tocătură se umplu ciupercile de asemenea răcorite. Se aşeză pe farfurie, și se servesc reci.

CIUPERCI UMPLUTE CU BRÂNZĂ.

Se pregătesc ciupercile ca mai sus și se pun într'o cratiță la foc să se moaie pe jumătate, punând în fiecare câte un praf de sare și o bucațică de unt. Cotoarele se toacă și se dunstuesc de asemenea în altă cratiță cu puțină sare și unt. Deoparte se trece prin mașină sau printre sită rară puțină brânză de Brăila—să avem 2 linguri bune la 10—12 ciuperci mijlocii—se freacă bine să devie ca o pastă, se amestecă cu cotoarele tocate și dunstuite și cu pătrunjel sau mărar verde, tocat mărunt. Cu această pastă se umplu ciupercile, se presară cu parmezan ras, și deasupra fiecareia se pune o bucațică mică de unt proapăt. Se aşeză într'un gratin, se dau la cuptor, ținându-le până se rumenesc frumos deasupra. Se servesc fierbinți.

PATEURI CU CIUPERCI ȘI OUĂ.

Se fac forme mici din aluat franțuzesc, precum am arătat la pag. 266. Se fac însă ceva mai joase, iar când sunt coapte, capacul se taie cât se poate de mare. (Nu se va întrebuița la pateuri, în schimb se pot lipi câte două împreună, cu puțină marmeladă, sau orice fel de cremă și se servesc ca prăjitură).

Deoparte se face un sos de făină (pag. 47). Când formele de aluat sunt coapte, fără să fie prea rumene, se taie capacele, iar înăuntru se pun bucățele de șuncă, limbă fiartă, felii de ou răscopt, ciuperci tăiate felii și trase în unt, bucățele mici de creier fierb, iar peste acestea se toarnă o linguriță sau 2 de sos de făină. Se presară parmezan ras, se dă câteva minute la cuptor, să se rumenească deasupra și se servesc calde.

CAROLINE CU PATÉ DE FICAT.

Se pregătește pateul de ficat de gâscă (pag. 34). Se face un aluat pripit (pag. 286) din care se toarnă cu cornetul pe o tavă mici betisoare. Se coc la foc iute. Când sunt coapte și bine crescute se taie la fiecare câte un capac și se umple cu pateul de ficat.

TIGARETE CU ANCHOIS.

Se face un aluat franțuzesc (pag. 278) și se întinde o foaie de 3—4 mm. grosime. Se taie benzi de lungimea foaiei, și late de 7—8 cm. (cât lungimea unui filé de anchois). Dinainte avem pregătite fileurile de anchois, desărate, și uscate cu o cărpă. Se aşeză un filé pe marginea benzii de aluat, se întoarce odată, astfel ca fileul să fie complet îmbrăcat în aluat. Se desparte sulușul de restul benzii, se udă marginea cu apă și se apasă atât lateral, cât și la capete, ca să nu iasă anchois-ul din aluat. Se procedează la fel pentru celelalte file-uri, se aşeză pe tavă, se ung cu ou și se coc la foc bun.

B. S A L A T E

SALATĂ VERDE.

Se spală salata în mai multe ape, se curăță de frunzele veștede și îngălbene, se desprind frunzele unele de altele și se scurg bine de apă, fie scuturându-le într'o plasă specială de sărmă, fie punându-le pe un șerbet curat și uscat. Se face într'un castron un sos din untdelemn cu lămâie sau oțet, proporția fiind de trei linguri de untdelemn la una de oțet, sare și un praf de piper alb. Cine dorește poate adăuga și puțin muștar, atunci acesta trebuie frecat la început cu untdelemnul, turnat picătură cu picătură, și apoi subțiat cu lămâie sau oțet. Când sosul e gata, se pune salata, se amestecă cu furculiță și lingura de salată. Deasupra se pun felii de ou răscopt.

In același fel se pregătește salata de marole, păpădie, andive, salata creață, etc.

Salata trebuie pregătită cu puțin timp înainte de a fi servită, căci dacă stă prea mult se veștejește și pierde din gust. O salată veștedă nepregătită se împrospătează ținând-o vreo oră în apă rece.

SALATĂ VERDE CU SMÂNTÂNĂ.

Se alege și se spală salata verde ca mai sus. Deoparte se amestecă, pentru o căpătină mare de salată, 2 linguri de smântână cu sare, piper, și lămâie sau oțet, după placere. Se toarnă peste salată și se amestecă ușor împreună.

SALATĂ DE ANDIVE.

Se pregătește ca și salata verde.

SALATĂ DE CASTRAVETI.

Se curăță castraveti și se taie felii foarte subțiri. Se săreză, ceva mai mult decât s-ar cere după gust. Se țin în castron vreo jumătate de oră, ca să lase apa. Se scurge apa, se pune untdelemn și oțet sau lămâie, piper alb și se amestecă.

Cuțit de tăiat
castraveti

SALATĂ DE VARZĂ ALBĂ.

Se taie varza foarte fin și se săreză. Se lasă să stea vreo jumătate de oră. Se stoarce cu mâna de apă. Se pune untdelemn și oțet și se amestecă.

SALATĂ DE VARZĂ ROȘIE.

Se taie varza foarte fin. Deoparte se pune la foc să fiarbă oțet de vin îndoit cu apă și cu sare cât trebuie. Proportia ar fi la o căpătină mare de varză, o ceașcă plină de oțet cu apă. Se toarnă oțetul cloicotit peste varză și se amestecă bine câteva minute cu o lingură și furculiță de lemn sau de os. (Lingurile de metal coclesc îndată în oțet).

Varza astfel pregătită se poate ține în borcană bine acoperite și câteva săptămâni. Înainte de a servi la masă se adaugă untdelemn, 2 linguri pline la o farfurie de varză.

SALATA DE SFECLĂ.

Sfecla pentru salată se poate pregăti fie coaptă la cuptor, fie fiartă. În acest din urmă fel, se spală și se pune la foc cu apă rece, care trebuie să cuprindă bine. Își intră un fel și altul e gata când înfigând o furculiță sau un cuțit subțire, intră ușor, fără rezistență. După ce se răcește se curăță de coajă și se taie în felii. Se săreză și se toarnă oțet. Se pot păstra astfel în borcană bine acoperite, la rece, câteva săptămâni. Înainte de a servi, cine dorește, poate pune untdelemn sau hrean ras.

SALATĂ DE PRAZ.

Prazul se poate face salată crud sau fier. În acest din urmă fel, se pune prazul curățat și tăiat în bucăți de 5—6 cm. cu apă fierbinte la foc și se lasă să dea vreo două clocote. Prazul fierbe repede, și se bagă de seamă să nu se sfarme. Deoparte se face sosul din untdelemn, oțet, sare și piper, cu sau fără muștar, și se toarnă peste prazul scurs de apă și răcorit. Cu același sos se face și prazul crud.

SALATĂ DE CARTOFI.

Se fierb cartofii cu coajă și încă fierbinți se curăță și se taie în felii subțiri. Deoparte se pregătește sosul cu untdelemn, oțet, sare, piper, cu sau fără muștar, și se toarnă peste cartofii încă fierbinți, pentru ca aceștia să se îmbibe cu sos. După ce s'a răcit, cine dorește pune felii subțiri de ceapă.

SALATĂ DE CARTOFI CU TARTHON.

Se fierb cartofi chifle, se curăță și se taie felii potrivit de subțiri. Deoparte se face o maioneză cu muștar, bine potrivită de sare și de acru, la care se adaugă mărar și pătrunjel verde, tocata mărunt și puțin tarhon. Se amestecă cu cartofii, se aşeză în salatiere și împrejur se pun felii de roșii sau ardei cruzi, tăiați mărunt.

SALATĂ DE FASOLE BOABE.

Se fierbe fasolea (pag. 222) cu un morcov, pătrunjel, o ceapă și sare. Când e gata, se scurge bine, se scoate celălalt zarzavat și cât e încă fierbinte se amestecă fasolea cu sosul de oțet și untdelemn, pregătit deoparte. Se adaugă măslini și felii de ceapă.

SALATĂ DE CARTOFI ȘI FASOLE BOABE.

Se amestecă fasolea și cartofii fierți și se pregătește ca mai sus.

SALATĂ DE FASOLE VERDE.

Pentru salată se preferă fasolea grasă. Se curăță, se spală și se pune la fier cu apă fierbinte. Când e gata se scurge foarte bine de apă și se amestecă cu sosul de untdelemn, oțet și sare. Cine dorește, adaugă mujdeiu de usturoiu (vezi pag. 45).

SALATĂ DE CONOPIDĂ.

Se curăță conopida, se rupe în buchete mici și se pune la fier cu apă cloicotită (pag. 231). Să nu fie prea fiartă. Se scurge bine de apă și se pregătește ca salată de cartofi, însă fără ceapă.

SALATĂ DE CONOPIDĂ CU ROȘII.

Se pregătește conopida ca mai sus, amestecându-se odată cu sosul și cu o lingură bună de păstrav verde tocat. Deoarece se taie câteva roșii frumoase felii și o salată verde ca tăietei. Se asează conopida în formă de movilă pe salatieră se pune împrejur salata verde și apoi feliiile de roșii, peste care s'a presărat puțină sare.

SALATĂ DE SPARANGHEL.

Se curăță sparanghelul de fibrele tari, și se rupe cu mâna —nu cu cuțitul— în bucăți de 3—4 centimetri. Rupând sparanghelul cu mâna, se alege din el numai partea fragedă, pe când cu cuțitul am tăia partea lemnosă, care nu trebuie întrebuințată. Se fierbe sparanghelul cu sare, de preferință cozile deoarece și vârfurile de alta, căci acestea fiind mai fragede, sărăcina fierbând prea mult. Cum sunt gata, se scurg, se asează în salatieră iar deasupra se toarnă sosul de oțet și untdelemn, cu sau fără muștar.

SALATĂ DE TELINĂ.

Se curăță telina, și se taie ca fideaua. Se opărește cu apă cloicotită cu sare. Se scurge bine, și se amestecă fie cu un sos maioneză, fie cu un sos de untdelemn, oțet și muștar.

SALATĂ DE NUCI CU ȚELINĂ.

Pentru această salată, care s'ar părea de un gust curios, și totuși plăcut, se cer cantități egale de nuci curățate, telină, sfeclă și mere renete.

Se opăresc nucile și se curăță de pielită. Se fierbe sfecla curățată, se undește telina, se curăță merele, și se taie toate ca fideaua. Se amestecă cu un sos maioneză mai subțire făcut cu muștar și lămâie. Se asează în farfurie de salată, cu frunze de salată verde împrejur.

SALATĂ DE PĂTLĂGELE ROȘII.

Se aleg roșii rotunde, nu prea coapte și de mărime potrivită. Se spală, se taie felii și se asează în farfurie de salată. Se face deoparte sosul de untdelemn, oțet, sare și piper și se toarnă deasupra fără să se amestece.

SALATĂ DE SPANAC.

Se alege spanacul și se spală în multe ape. Se fierbe în apă cu sare, se scurge, și se toacă nu prea mărunt. Se asează în farfurie de salată, iar deasupra se toarnă un sos făcut din untdelemn, oțet, sare, piper. Împrejur se pun felii de ou răscopt.

SALATĂ DE COZI DE SPANAC.

Toate codițele rupte dela spanacul ales pentru mâncare, se spală în câteva ape, controlând să nu fi rămas bucăți de rădăcină sau cozi stricate. Se opăresc cu apă cloicotită, lăsându-le câteva clipe în apă. Se scurg și se amestecă cu un sos pregătit din untdelemn, oțet, sare și piper. Castronul în care se face salata se freacă puțin cu un cățel de usturoiu tăiat în două. Deasupra se pun felii de ou răscopt.

SALATĂ DE CIUPERCI.

Se curăță ciupercile, se spală și se pun să fierbă în apă cu sare și puțin vin alb. Când sunt gata se scurg, se taie felii nu prea subțiri. Se face sosul din untdelemn, oțet, sare și piper, ca pentru orice salată și se amestecă. Se adaugă frunză de păstrav verde, tăiat foarte fin.

SALATĂ DE PĂTLĂGELE VINETE.

Pătlăgelele vinete se coc numai pe jăratec. Se țin pe foc până încep să se moaie, și se îngrește coaja. Cât sunt încă fierbinti se curăță cu grija de coajă, se spală bine în apă rece,

ca să nu rămâie nici cea mai mică firimitură de coajă înegrită și se pun pe un fund de lemn. Se apasă puțin cu mâna ca să se scurgă zeama și apa din ele și se toacă cu un cuțit de lemn.

Se pun într'un castron, se săreză și se bat bine cu furculița, punând untdelemn îndeajuns. La o vânătă mijlocie intră 100 gr. untdelemn. Oțet se pune după voie, deasemenea și ceapă tăiată mărunt.

La începutul verii, când vinele sunt încă scumpe, se sporesc cu dovlecei fierți, în părți egale.

Se aleg dovlecei tineri, fără semințe, se rad de coaje și se pun la fier în apă sărată. Cum sunt gata se pun într'o pânză să se scurgă bine de apă. Trebuie ținuți aşa cel puțin o oră. După ce s-au scurs, se toacă împreună cu vinele și se pregătesc ca mai sus.

SALATĂ DE ARDEI COPTI.

Se aleg ardei grași cât mai netezi. Se coc pe mașină, cu grija ca să nu se ardă. Se pun într'o cratiță, unii peste alții, cu sare, se acopăr și se lasă astfel vreun sfert de oră. Se curăță de pielitură, se spală bine în apă rece ca să rămâie foarte curați și se scurg. Deoparte se face sosul cu untdelemn, oțet și sare, se ia pe rând câte un ardei, se moaie bine în acest sos și se aşeză în farfurie de salată. De obiceiu se servește salata de vinele împreună cu cea de ardei, adăugând și câteva felii de roșii.

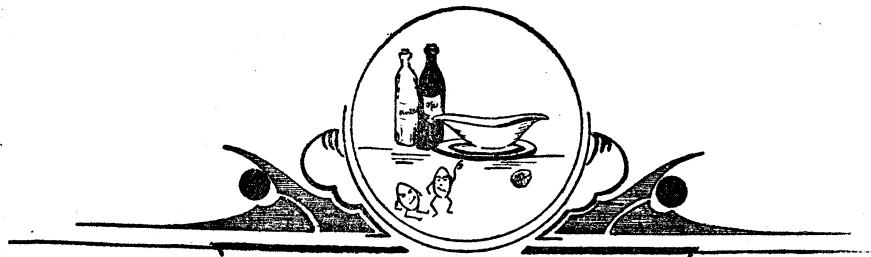
SALATĂ BULGĂREASCĂ.

È o salată de vară, care se face din toate zarzavaturile ce se pot mâncă crude ca : roșii, ardei, castraveți, ceapă, tăiate toate în felii subțiri, la care se adaugă felii de cartofi fierți. Se face sosul deoparte și se amestecă. Se adaugă măslini și felii de ouă răscoapte, iar împrejur se pun frunze de salată verde.

SCORDOLEA DE NUCI.

Se curăță nucile de coajă și se pisează bine într'o piuliță de piatră. Se adaugă o bucată de miez de pâine albă, muiat în apă și stors și puțin usturoiu după placere. Se freacă bine într'un castron, punând câte puțin untdelemn, până se face ca o cremă untoasă. Se adaugă sare și puțin oțet sau zeamă de lămâie.

Se servește cu raci fierți, cu rasol de pasăre, salată de castraveți, de sfeclă, etc. Se poate servi și ca sos, atunci se subție cât trebuie cu puțină apă.

CAPITOLUL II

SOSURI ȘI UNTURI

A. SOSURI RECI

SOS MAIONEZĂ.

Proporția e de 100—150 gr. de untdelemn pentru fiecare gălbenuș. Punem 2 gălbenușuri într'un castron, cu o jumătate linguriță zeamă de lămâie, un praf de sare și puțin piper alb. Se freacă cu o lingură de lemn, până ce gălbenușurile sunt bine amestecate. Abia atunci începem să punem untdelemnul picătură cu picătură. Se freacă mereu, punând din când în când și puțină lămâie. Când maioneza începe să se îngroașe, putem începe să punem și câte o linguriță de untdelemn odată, dar nu mai mult.

Dacă se întâmplă să se tăie în cursul pregătirei, punem un gălbenuș de ou într'un alt castron, începem să-l mestecăm cu o lingură de lemn și apoi cu o linguriță punem puțin câte puțin din maioneza care s'a tăiat, până e amestecată toată.

Una din cauzele care face ca uneori maioneza să se tae, e întrebuițarea untdelemnului prea rece. Pentru aceasta iarna e bine ca untdelemnul să fie puțin încălzit înainte de întrebuițare.

Dacă maioneza e reușită dar prea groasă, o putem subția cu o linguriță de apă.

SOS MAIONEZĂ CU GELATINĂ.

Se face sosul maioneză ca mai sus. Deoparte se moaie 3 foi de gelatină cu 2 lingurițe de apă fierbinte, și îndată ce e perfect topită se amestecă cu maioneza. Această maioneză

fiind mai consistentă servește la îmbrăcat unele feluri ca salată rusească, pește rasol, etc. Se întrebuiuțează îndată ce a fost pregătită, până nu începe a se întări.

SOS MAIONEZĂ CU SMÂNTÂNĂ.

Se pregătește sosul maioneză și când e gata se adaugă la 2 gălbenușuri 2 linguri pline de smântână groasă. Sporește maioneza și în același timp îi dă un gust fin.

SOS MAIONEZĂ CU MUȘTAR.

Se pune dela început, odată cu ouăle, în loc de piper, o linguriță de muștar de fiecare gălbenuș. Se lucrează ca și maioneza simplă. Își aci se poate pune când e gata, o lingură de smântână de fiecare gălbenuș.

SOS RAVIGOTE.

Se face un sos de muștar ca mai sus. Se adaugă o linguriță de tarhon, una de hațmațuchi, una de păstrunjel, una de cozi de ceapă verde, toate tăiate foarte fin.

SOS TARTAR.

Elementul principal în acest sos e șalota, un fel de usturoiu franțuzesc, cu gust de ceapă. Poate fi înlocuit la nevoie cu arpagic sau ceapă verde Tânără.

Se face sosul maioneză cu muștar, ca mai sus. Se adaugă puțin arpagic, un castravete în oțet, o linguriță de capere și una de verdeată (tarhon și păstrunjel) toate tăiate foarte fin.

SOS DE OU.

Se fierb 2 ouă răscoapte. Se dă gălbenușul prin sită, se pune o linguriță de muștar, un gălbenuș crud, sare, puțină lămâie, și se face cu untdelemn un sos ca cel maioneză. Când e gata, se pune albușul răscopăt, un castravete în oțet și puține cozi de ceapă, toate tăiate foarte fin.

SOS DE SARDELE.

Se face sosul maioneză cu muștar ca mai sus. Se adaugă 2—3 sardele de Lissa curățate, spălate și tocate, câteva capere și o linguriță de păstrunjel, toate tăiate fin.

SOS DE MUȘTAR.

Se freacă 2 lingurițe de muștar cu 100 gr. untdelemn, turnat picătură cu picătură. Când e gata se subție cu puțin oțet de vin, zemă de lămâie sau cu apă.

MUJDEIU DE USTUROIU.

Se curăță câțiva căței de usturoiu și se sfărâmă cu puțină sare în piuliță de lemn până se face ca o alifie. Se pune în sieră și se toarnă deasupra zemă de carne sau apă caldă.

SOS DE USTUROIU (Aioli).

Se strivesc în piuliță de lemn sau și mai bine într'una de marmoră câțiva căței de usturoiu. Se adaugă puțină boia de ardei, sare și un gălbenuș. Se toarnă puțin căte puțin 150 gr. de untdelemn ca la maioneză și zemă de lămâie. Se freacă până totul devine o cremă.

B. SOSURI CALDE

SOS DE USTUROIU CU FĂINĂ.

Se face un rântăș alb din $\frac{1}{2}$ lingură de unt și o lingură de făină. Se stinge cu o ceașcă de zemă de carne sau de zarzavat sau chiar apă. Se adaugă o lingură—două de oțet, sare și câțiva căței de usturoiu bine sfărâmati în piuliță. Se lasă să fierbă 10 minute la foc mic. Se servește la rasol.

SOS DE MĂRAR CU SMÂNTÂNĂ.

Se face un rântăș alb din $\frac{1}{2}$ lingură de unt și o lingură de făină. Se stinge cu o ceașcă de lapte. Se amestecă cu 2 linguri bune de smântână, mărar tocat fin și sare. Se ține la foc potrivit să dea câteva clocole mici. La foc mare, smântână se taie. Se servește la rasol.

SOS DE MĂRAR CU OU.

Se trage o jumătate lingură de unt cu tot atâtă făină. Se stinge cu o ceașcă de zemă de carne. Se pune mărarul tăiat fin. Înainte de a se servi se pune puțin oțet de vin sau zemă de lămâie și se bate cu un gălbenuș de ou.

SOS DE HREAN.

Se freacă un gălbenuș de ou cu o lingură de smântână. Se pune o lingură de hrean ras, puțină sare și oțet după gust. Se ține la foc într'alt vas cu apă fierbinte, fără să fiarbă, până se servește.

SOS DE ROȘII.

Se spală câteva roșii frumoase, se rup bucăți și se pun să fiarbă; se trec prin sită, se adaugă sare, o bucătică de zahăr, unt proaspăt cât o nucă și o coadă de pătrunjel verde. Se lasă să mai fiarbă până se îngroașe cât trebuie. Înainte de a servi se scoate pătrunjelul.

*

Se face un rântăș alb cu o jumătate lingură de unt și o lingură de făină. Se stinge cu o ceașcă de zemă de carne. Se adaugă 8—10 roșii frumoase și coapte, rupte în bucăți, o frunză de dafin, puțin pătrunjel verde, o bucătică de zahăr, sare, cine dorește și piper. Se lasă să fiarbă la foc mic, până ce roșiile se fac ca o piurea. Se trece prin sită, se lasă să mai dea vreo două clocote. Dacă ni se pare prea gros, se mai subție cu puțină zemă de carne. După ce s'a luat de pe foc, se adaugă o bucătică de unt proaspăt, cât o nucă.

Iarna se face acelaș sos, înlocuind roșiile cu 2—3 linguri de bulion de roșii.

*

Un sos ușor de făcut și foarte gustos, dar trebuie să fiarbă la foc potrivit cel puțin 2 ore. Se aleg 8—10 roșii mijlocii bine coapte, se spală, se taie în 2 și se pun la foc cu o lingură de untdelemn, 2 bucătele de zahăr, o rădăcină de pătrunjel, o ceapă mijlocie. Se lasă să fiarbă la foc potrivit 2—3 ore, mestecând din timp în timp ca să nu se prindă. Se trece prin sită. Se potrivește de sare, piper și se lasă să mai dea vreo două clocote.

SOS DE UNT (Olandez).

Ca să nu se taie în timpul pregătirei, sosul de unt trebuie făcut la foc potrivit, sau mai degrabă la „bain-marie”, adică cratiță în care îl pregătim să stea în altă cratiță mai mare, plină cu apă cloicotită, pe marginea mașinei.

Trebuie să pregătim dinainte pe o farfurie care ne stă la îndemână 200 gr. de unt proaspăt, tăiat în 6 bucătele pe

care le vom pune pe rând în sos. Și tot gata pregătit să avem și 3 gălbenușuri. Se pune să fiarbă în cratiță în care vom face sosul 2 linguri de oțet de vin cu una de apă, cu sare și puțin piper. După vreo două clocote, o dăm deoparte. Adăugăm o linguriță de apă rece și gălbenușurile, după ce oțetul s'a răcorit puțin se amestecă. Se pune cratița la „bain-marie” și se adaugă pe rând bucătelele de unt. Nu se pune următoarea decât după ce s'a topit cea dinainte. Din când în când se pune câte o linguriță de apă rece, ca ouăle să nu se înfierbânte prea tare și să se taie. Când e gata, se dă deoparte, se pune puțină zemă de lămăie și sare dacă mai trebuie. Se servește cald, la pește.

SOS DE UNT CU FRIȘCĂ.

Se face sosul de unt ca mai sus și se adaugă înainte de a servi 2 linguri de frișcă bătută.

SOS DE OU CU FRIȘCĂ (Sauce mousseline).

Se pun într'o cratiță mică 3 gălbenușuri, un praf de sare, unul de piper alb, unt proaspăt cât o nucă și $\frac{1}{2}$ linguriță de zemă de lămăie. Se aşează cratița în alta mai mare cu apă caldă (nu fierbinte) la foc mic. Se bate cu furculița până începe să se înfierbânte. Se dă cu totul deoparte, și se adaugă, ca la sosul de unt, mici bucătele de unt puse pe rând, în total 150 gr. Se bate mereu cu furculița, se ține la cald pe marginea mașinei. Înainte de a servi se adaugă 3 linguri de frișcă bătută. Se servește pe lângă pește, ouă, legume.

SOS DE FĂINĂ.

Se face un rântăș din $\frac{1}{2}$ lingură de unt cu una de făină. Se stinge cu 2 ceașci de zemă de carne. Se lasă să fiarbă la foc mic, mestecând mereu. Se adaugă frunze de pătrunjel și dacă avem la îndemână pielite și cotoare dela 4—5 ciuperci foarte bine spălate. Se lasă să fiarbă adăugând cu încetul încă o ceașcă de zemă de carne. Din când în când se ia cu o lingură pielita ce se formează la suprafață. Trebuie să fiarbă în totul cam o oră. Se trece prin sită, când e gata.

SOS FRANTUZESC (Sauce poulette).

Se face un sos de făină ca mai sus. Trebuie să fie potrivit de consistent. Când e gata se trece prin sită, se adaugă zemă

dela $\frac{1}{2}$ lămâie, unt proaspăt cât o nucă și 2 gălbenușuri bătute cu puțin sos deoparte într'un castron. Se servește îndată ce e gata, iar de trebue să aștepte, se ține cald la „bain-marie” (pag. 20).

SOS ALB (Sauce blanche).

Adevăratul sos alb, după rețetele franțuzești, nu trebuie să fiarbă, ca să nu prindă gustul de cleiu, pe care îl are de obiceiu făina fiartă.

Se pune o $\frac{1}{2}$ lingură de unt să se înfierbânte într'o tigae. Se adaugă o lingură de făină și se amestecă bine deoparte, nu pe foc, până rămâne pasta fără nici un cocoloș. Se pune iar pe marginea mașinei și se toarnă $\frac{1}{2}$ l. de apă care clocoște și în care s'a pus sarea necesară. Se amestecă iute, fără să se mai pună pe foc. Se adaugă 2—3 bucățele mari cât nuca de unt proaspăt și zeama dela un sfert de lămâie. Se freacă până ce untul se topește și se face una cu sosul. Dacă sosul nu e imediat servit, nu trebuie ținut la cald pe mașină, ca să nu fiarbă, ci la „bain-marie” (pag. 20). Lămâia se pune în momentul de a fi întrebuințat.

SOS BECHAMEL.

Acest sos, curent întrebuințat în bucătăria franceză, se face atât cu lapte, cât și cu zeamă de carne. Se înăbușe într'o cratiță cu o lingură de unt (cam 30 gr.) o ceapă mijlocie și un morcov potrivit, și una și alta tăiate mărunt; se țin până se moaie, fără să se rumenească. Se trage deoparte $\frac{1}{2}$ lingură de unt cu o lingură de făină. Se stinge cu 1 l. de lapte sau zeamă de carne. Se adaugă sare, puțin piper alb, morcovul și ceapa înăbușită deoparte, puțin pătrunjel verde și o frunză de dafin. Se lasă să fiarbă la foc mic, cam trei sferturi de oră, amestecând să nu se prindă. Se trece prin sită deasă, apăsând ușor cu dosul lingurei, astfel ca să nu treacă și zarzavatul. Dacă nu e întrebuințat imediat, se lasă pe marginea mașinei stropit cu puțin unt proaspăt deasupra.

SOS DE VIN.

Se pune într'o cratiță cu o lingură de unt, un morcov și o ceapă tăiate mărunt, câteva cozi de pătrunjel, puțin cimbru și o frunză de dafin. Se țin pe foc, amestecând până ce ceapa

și morcovul încep să se rumenească. Se adaugă o lingură de făină, și se amestecă mereu ca să prindă și făina culoare. Se stinge cu 2 cești de zeamă de carne concentrată. Se adaugă un pahar de vin alb bun, o lingură de bulion de roșii și, dacă avem, câteva cozi și plișe de ciuperci bine spălate. Se ține să fiarbă la foc potrivit, amestecând ca să nu se prindă. Se mai toarnă cu încetul încă o ceașcă de zeamă de carne și din când în când se ia cu o lingură plișă ce se face la suprafață, prin ridicarea untului. În total trebuie să fiarbă cam 2 ore. Se trece prin sită înainte de întrebuințare.

SOS MADERA.

Se face un sos de vin ca mai sus. Zeama de carne întrebuințată trebuie să fie foarte concentrată; înainte de întrebuințarea sosului se adaugă, fără să mai meargă la foc, un păharel de vin bun de Madera.

SOS DE CIUPERCI CU VIN.

Se face un sos de vin ca mai sus. Se strecoară. Se alege $\frac{1}{4}$ kg. de ciuperci, se spală bine și se taie în bucătelile mici atât ciupercile, cât și cozile, fără a curăți plișele. Se pun la foc să se înăbușe în puțin unt. Când încep să se moaie, se scurg de unt și se pun să mai fiarbă în sosul de vin. Se servește cald.

SOS DE CIUPERCI CU SMÂNTĂNA.

Se spală și se taie în felii subțiri $\frac{1}{4}$ kg. de ciuperci. Se pun să se înăbușe pe foc cu jumătate lingură de unt. Deoparte se face un rântăș alb, dintr-o jumătate lingură de unt și o lingură de făină. Se stinge cu o ceașcă de zeamă de carne. Se adaugă ciupercile înăbușite, sare și puțin pătrunjel tocăt fin. Se lasă să fiarbă amestecând din când în când. Dacă ni se pare că sosul e prea gros, mai adăugăm zeamă de carne. Din timp în timp se ia cu o lingură plișă ce se formează la suprafață. Se mai adaugă 2—3 linguri de smântână și se lasă să dea un colcot, dar la foc mic, ca să nu se taie smântâna.

SOS PENTRU FRİPTURI.

Se trage o lingură bună de făină cu o lingură de unt, înăndându-se la foc până începe să se rumenească. Se stinge cu

o ceașcă de zeamă de carne, la care s'a adăugat o lingură de oțet și o linguriță de muștar. Se lasă să dea un cloicot. Se trece prin sită. Deoparte se înăbușe în unt câteva ciuperci tăiate felii, se amestecă cu sosul, adăugând și puțin unt proaspăt cât o nucă. Dacă nu se servește imediat se ține cald la „bain Marie” (pag. 20).

SOS PENTRU VÂNAT.

Se pun să se înfierbânte într'o cratiță 2 linguri bune de untdelemn. Se pun, când e ferbinte, un morcov și o ceapă tăiate mic, deasemenea câteva cozi de pătrunjel verde, o frunză de dafin, cimbru. Când încep să se rumenească, se scurge tot untdelemnul și se adaugă o jumătate de pahar de oțet bun și o jumătate de vin. Se lasă să fierbă până scade pe jumătate.

Deoparte se face un rântaș din jumătate lingură de făină și tot atâta unt. Se lasă să se îngălbenească făina. Se stinge cu $\frac{3}{4}$ l. de zeamă de carne. Se lasă să fierbă în totul cam o oră jumătate la foc mic. Cu un sfert de oră înainte de a trece prin sită, se adaugă vinul fierbinte cu zarzavat și câteva boabe de piper sfărâmate. Din când în când se ia cu o lingură pielita ce se formează la suprafață. Se trece prin sită înainte de a se servi. Dacă ni se pare prea gros, se subțiază în timpul fiertelui cu puțină zeamă de carne.

SOS PICANT.

Se pune la fierbinte un pahar de oțet potrivit de acru cu o ceapă mijlocie tăiată fin, se lasă să scadă pe jumătate. Deoparte se face un rântaș rumenit, din jumătate lingură de unt cu jumătate lingură de făină. Se stinge cu trei cești de zeamă de carne. Se adaugă oțetul fierbinte. Se lasă să fierbă împreună un sfert de oră. Se trece prin sită. Se adaugă înainte de a servi 2–3 castraveți în oțet și câteva capere, puțină frunză de pătrunjel toate tocate, și piper praf.

SOS CALD DE MUȘTAR.

Se taie 2 cepe mari și se pun într'o cratiță cu o lingură de unt. Se lasă să se moaie, fără să se rumenească. Se adaugă un vîrf de lingură de făină și după ce e puțin îngălbenită se stinge cu 2 cești de zeamă de carne. Se adaugă un pahar

de vin alb fierbinte deoparte și scăzut. Se lasă să fierbă 20 de minute și se ia pielita ce se formează la suprafață. Înainte de a servi se adaugă o linguriță de muștar, muiat cu puțină zeamă, un praf de piper și un vîrf de cuțit de zahăr. Se servește cald.

SOS DE SARDELE DE LISSA.

Se face un rântaș puțin rumenit dintr'o lingură de unt, o lingură de făină și o ceapă tăiată mărunt. Se curăță 2–3 sardale de Lissa, se taiă mărunt. Se amestecă bine cu rântașul, se stinge cu 2–3 cești de zeamă de carne cloicotită. Se trece prin sită rară. Înainte de a se servi, se adaugă puține capere tocate un praf de piper și o lingură de oțet. Se servește cald.

SOS DE RACI.

Se iau cojile dela 15–20 raci fierbiți. Se pisează și se freacă cu 200 gr. unt proaspăt. Se pune la fierbinte cu 2 cești din zeama limpezită în care au fierbute raciile, și se lasă să fierbă vreo 20 minute. Se strecoară fierbinte printre sită rară și se lasă să se răcească la loc foarte răcoros. Untul deasupra se întărește și e luat deoparte fără zeamă.

Se face deoparte un rântaș alb cu $\frac{1}{2}$ lingură de unt și una de făină. Se stinge cu 3 cești de zeamă limpezită în care au fierbute raciile. Se adaugă o linguriță de boia de ardei, untul de raci întărit și puțină zeamă de lămâie. Se trece totul încă odată prin sită. Înainte de a servi se adaugă gâturile și labele dela câțiva raci, curățate și tăiate mărunt. Se servește cald.

SOS CU OUĂ RĂSCOAPTE.

Se face un sos „Béchamel” ca la pag. 48. Se adaugă 2 ouă răscoapte tocate și puțină frunză de pătrunjel, tocat. Se servește cald, cu pește rasol.

C. UNTURI

UNT COLORAT.

Untul colorat se întrebuițează pentru diferite garnituri. Se poate colora roșu cu zeamă de sfeclă și anume se trece sfecla prin răzătoare și se adaugă foarte puțină apă fierbinte cu câteva picături de oțet, atât cât să cuprindă sfecla rasă. Se stoarce totul bine într'un tifon. În această zeamă roșie, rece, se spală untul bine, amestecându-l cu o lingură de lemn, fără să-l frecăm spumă. Se adună la un loc pe o farfurioară și se dă la ghiață.

Untul se poate colora verde cu frunză de spanac. Se alege aceasta foarte proaspătă, se spală și se toacă cu cuțitul pe fund de lemn. Se toarnă puțină apă fierbinte, cât să cuprindă foile tocate. Se pun să dea un clopot, apoi se storc bine într'un tifon și după ce zeama s'a răcit se spală cu ea untul ca mai sus. Galben se poate colora cu puțină zeamă de șofran.

UNT CU VERDEAȚĂ.

Se toacă fin puțină frunză de pătrunjel, se amestecă cu untul proaspăt, fără să se frece. Se adaugă un praf de sare, piper și câteva picături de zeamă de lămâie. Se lasă să se întărească la ghiață, se dă forme mici rotunde și se aşeză pe friptură înainte de a fi servit la masă.

UNT DE ROȘII.

Se curăță câteva roșii de coji, și de semințe, se scurg de zeama ce-o lasă, și se freacă într'o strachină cu o lingură de lemn cu jumătate din cantitatea lor de unt. Se trece prin sită și se dă la rece.

UNT DE TARTHON.

Se face ca și untul de roșii; se adaugă înainte de a începe să freca și câteva foi de tarhon opărite.

UNT DE USTUROIU.

Pentru o lingură de unt proaspăt, se curăță 2—3 căței de usturoiu. Se pisează usturoiul în piuliță de lemn, se amestecă cu untul, și se trece prin sită.

UNT PICANT.

Se amestecă 100 gr. de unt proaspăt cu o lingură de muștar bun, 1 sau 2 gălbenușuri tari trecute prin sită, un praf de sare, piper. Se freacă totul bine, adăugând și o lingură de undelemn, turnat cu picătura. Se păstrează la ghiață. Se întrebuițează la sandwich-uri.

UNT DE SARDELE.

La 150 gr. de unt, se pun 7—8 sardele de Lissa, sărate. Se spală sardelele cu puțină apă rece. Se scurg bine. Se rade cu un cuțitaș ascuțit pielita, se despică în două și se îndepărtează oasele. Se pisează apoi bine într'o piuliță de piatră, și când sunt sfărâmate se adaugă untul, frecând până ce totul e bine amestecat. Se pune un praf de piper sau boia de ardeiu. Se trece într'o sită fină și se păstrează la rece.

Untul de sardele se poate pregăti și cu pastă de sardele, cumpărată în tuburi (tub de „anchois“). Se amestecă untul cu puțină pastă.

UNT DE RACI.

Se fierb racii (pag. 93) și după ce s'au răcit se curăță de coji, care singure vor fi întrebuițate la pregătirea untului. Pentru 150 gr. de unt proaspăt se ia cam 300 gr. de coji de raci, la care se poate adăuga grăsimea dinăuntru după ce s'a înălțurat cu grija stomacul și cele două pietre albe. Cojile scurse se pisează bine de tot în piuliță, se adaugă untul proaspăt, cu care se amestecă. Se pun 3—4 picături de roșu vegetal. Se trece într'o sită fină de păr, se adună pe o farfurioară și se dă la rece.

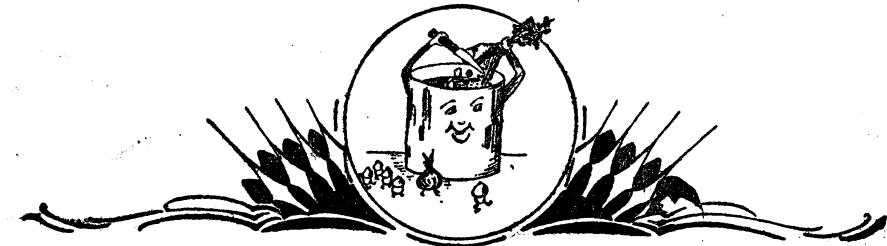
*

Se pisează ca mai sus cojile cu untul fără să se adauge roșu vegetal. Se pune împreună într'o cratiță mică, la foc potrivit, amestecând într'una până untul începe să fierbă și să se coloreze puțin în roșu.

Se toarnă totul printr'o pânză într'un vas cu apă foarte rece. Se stoarce până nu mai rămâne de loc unt. Acesta pe măsură ce cade în apă se întărește. Se adună cu o lingură, se scurge de apă și se ține la rece până la întrebuițare.

UNT PENTRU PEȘTE.

Se undește în apă cu sare o mână de creson, una de spanac, puțină verdeață și 2 fire de arpagic tocăt. Se limpezesc cu apă rece, se scurg, și se toacă mărunt împreună cu 2 castraveți în oțet, câteva capere și 4 sardele de Lissa. Se face o piure, se adaugă 2 gălbenușuri tari, 2 gălbenușuri crude și 200 gr. de unt. Se freacă bine împreună, adăugând cu încetul 1 dl. de untdelemn și se trece printr'o sită fină. Se potrivește de sare și piper, și se păstrează la rece. Se întrebuițează pentru garnitură la peștele servit rece.

CAPITOLUL III

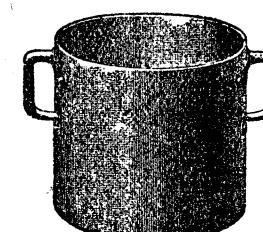
SUPE ȘI CIORBE

A. SUPE

SUPĂ DE CARNE.

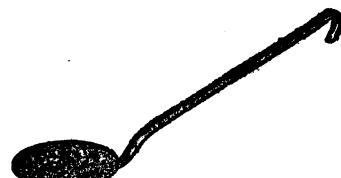
Pentru a pregăti o supă gustoasă pentru 6 persoane, e nevoie cam de $1\frac{1}{2}$ kg. de carne la care trebuie adăugat o bucată de os cu măduvă. Carnea cea mai potrivită pentru supă e pulpa și partea dela coadă cu os, dar să fie grasă.

Se pune la foc mic, într'o oală descoperită $1\frac{1}{2}$ kg. de carne și o bucată bună de os cu 4 litri de apă. Ca să fie supa

Oală de supă

mai gustoasă, se pune cu apă rece la foc, când tii însă să fie rasoul mai bun, se pune cu apă fierbinte. Își într'un fel și în altul, se pune oala pe foc potrivit, să fierbă în clocoțe mici, numai aşa va ieși sucul treptat din carne și supa va fi limpă. După ce dă de câteva ori în clocoțe, se ia spuma cu o lingură cu găuri și se toarnă o lingură de apă rece. Aceasta face să se mai ridice un rând de spumă la suprafață, care e iarăși curățată. Operația aceasta se repetă încă odată. Când supa nu mai are nici o urmă de spumă deasupra, se sterge cu o cărpă umedă, dar foarte curată, marginea oalei înegrită de spuma uscată, și se adaugă sare, mai puțină decât s-ar cere la gust, căci supa scăzând la fierb, se mai sărează. Se adaugă zarzavatul curățat și spălat și anume: 1 morcov frumos, o bucată de rădăcină de pătrunjel,

Lingură de spumuit

o jumătate țelină, o ceapă mare coaptă întâiu pe mașină, și, cine dorește, 2—3 bucățele de praz. Cu jumătate de oră înainte de a fi supa gata, se adaugă 2—3 cartofi curățați. Varza dă un gust tare și uneori displăcut supei. Dacă îți s-o adaugi la zarzavat, fierbi deoparte un sfert de varză mijlocie și o pui în supă numai când aceasta e aproape gata. Se pot adăuga la supă, odată cu zarzavatul, și măruntăe de pasăre, când avem la îndemână. După ce s-au pus toate acestea se acopere oala, ca supa să nu scadă prea tare, lăsând totuși o mică deschizătură și se lasă să fierbă la foc potrivit până e gata. Trebuie să fierbă neîntrerupt cel puțin 3 ore, dar mai cu seamă nu în clocote mari. Când e gata, se strecoară și numai atunci i se adaugă garnitura cu care dorim să servim la masă.

SUPĂ DE PASĂRE.

Se pregătește din clapon sau găină. Se curăță pasărea bine, să nu aibă tulee și se face întocmai ca supa de carne. Se servește cu aceleași garnituri sau se drege cu gălbenuș de ou și puțină lămâie.

SUPĂ LA CEȘTI (Consommé).

Supa servită în cești, cu garnitura deoparte, e un fel ce se poate da la mesele cele mai alese. Se face însă mult mai concentrată ca supa obișnuită de carne. Se pregătește o supă de carne, cum am arătat mai sus. Se strecoară, se lasă să se răcească, și se înlătură grăsimea de deasupra. Se pune din nou la foc adăugând la $2\frac{1}{2}$ l. de supă 400 gr. carne macră de la coadă, tăiată bucățele, un morcov, și partea albă de la un praz. Se lasă să fierbă o oră jumătate, nu mai mult, la foc mic, spumuind, dacă e nevoie. Se strecoară printre o pânză fină. Supa trebuie să fie foarte limpede. Se servește cu pateuri de carne, gogoșele de parmezan, etc.

SUPĂ CU GRİŞ.

Când supa e gata, se strecoară jumătate din ea într'o oală mai mică și când aceasta clocotește se toarnă cu o mâna câte puțin griș, iar cu o lingură se amestecă, ca să nu se facă cocoșoi. Pentru 6 persoane e suficient o ceașcă de cafea neagră obișnuită, plină cu griș. Într'un sfert de oră e gata. Se adaugă

și restul de supă. Se servește, cine dorește, cu frunză verde de pătrunjel, tăiată fin.

SUPĂ CU OREZ.

Se alege orezul, se spală și se pune la fierb în supă strecută. Se amestecă din când în când cu lingura, ca să nu se prindă de fund. Orezul fierbe în jumătate de oră și pentru 6 persoane ajung 3 linguri de orez. Cine dorește, pune lămâie la masă.

SUPĂ CU GĂLUȘTE DE GRİŞ.

Se freacă o lingură rasă de unt, la care se adaugă 2 gălbenușuri, frecând mereu până se face ca o cremă.

Se pune grișul câte puțin, sare și la urmă albușurile bătute spumă și un vârf de linguriță de bicarbonat. Pasta trebuie să aibă consistență unei smântâni foarte groase.

Se strecoară supa într'o cratiță destul de mare ca să nu vină găluștele unele peste altele și să se sfarme. Când supa clocotește, se ia cu o linguriță din pasta de griș și se dă drumul în supă. Prima gălușcă se face de încercare. Dacă nu se sfarmă la fierb, înseamnă că pasta e potrivit de tare. Dacă se sfarmă, se mai pune puțin griș într'însa. Se dă drumul la toate găluștele, se acopere și se lasă să fierbă la foc potrivit. În 20 de minute sunt fierbe. Când sunt gata, se iau cu lingura de spumuit, se pun în castron cu grijă să nu se sfarme și se strecoară deasupra supa în care au fierb adăugând și restul de zreamă pe care l-am ținut la cald. Cantitatea de mai sus e suficientă pentru 6 persoane.

SUPĂ CU TĂIEȚEI.

Se face un aluat de tăieței (pag. 276). Se întinde cu sucitorul pe masa de aluat o foaie de grosimea unei muchi de cuțit, și se lasă puțin să se sbicească, fără să se usuce de tot. Se face un sul de vreo 5 cm. de lat și se taiе fin cu un cuțit ascuțit. Se resfiră ușor cu mâna și se lasă să se usuce bine înainte de a fi întrebuiuțați. E mai practic să-i avem pregătiți cu o zi mai înainte. Se pune la fierb supa într'o cratiță și când clocotește se dă drumul tăiețeilor. Fierb într'un sfert de oră. Cantitatea făcută dintr'un ou ajunge la 6 persoane.

SUPĂ CU TĂIEȚEI DE CARNE ȘI CIUPERCI.

Se taie ca tăieței puțin piept de pasăre (fiert sau fript), câteva felii de limbă fiartă, și câteva ciuperci fierte. Se pun toate în supă, să dea împreună un cloicot.

SUPĂ CU PĂTRĂTELE.

Se face un aluat de tăieței (pag. 276). Se împăturește foaia în patru și se taie pătrate cam de un centimetru. Se fierb întocmai ca tăieței.

SUPĂ CU PĂTRĂTELE DE OU.

Se bat într'un castron 3 ouă întregi, cu un praf de sare și unul de piper alb. Se adaugă o ceașcă de zeamă de carne, fierbinte. Se toarnă compoziția într'o formă unsă cu unt, și se fierbe la cuptor, la „bain-marie”, ca și crema de vanilie. E gata, atunci când îngingând un cuțit, acesta iese curat. Se lasă să se răcească, să răstoarnă, și se taie în mici pătrătele. Se adaugă în supă înainte de a servi.

SUPĂ CU PĂTRĂTELE DE PARMEZAN.

Se freacă 2 gălbenușuri cu un praf de sare, și 40 gr. de parmezan. Se adaugă cele două albușuri spumă și 2 linguri de făină. Se întinde subțire într'o tavă pe o hârtie bine unsă cu unt și se coace 5 minute la foc iute. După ce s'a răcorit se taie pătrătele. Se servesc cu supă, la masă.

SUPĂ CU GOGOȘELE DE ALUAT.

Se face un aluat ca pentru tăieței. Se întinde foaia, se unge cu ou și se îndoiește în două. Cu o formă mică cât un ban se taie mici rotocoale, care se rumenesc într'o cratiță în untură multă. Se servesc cu supă la masă.

Se pregătește compoziția ca pentru „Gogoși din aluat pripit” (pag. 286) din $\frac{1}{2}$ pahar de apă, 50 gr. unt, 100 gr. făină, 2—3 ouă, un praf de sare și unul de piper alb. La urmă se adaugă 2 linguri de parmezan ras. Se ia cu linguriță foarte puțin din compoziție aşa ca gogoșile să fie mici cât aluna. Se

rumenesc în untură, se scurg pe un șerbet; se servesc cu supă la masă.

*

Se pregătește compoziția întocmai ca mai sus, cu sau fără parmezan. Cu cornetul de pânză se toarnă gogoșele foarte mici pe o tavă, și se coc la cuptor. Când sunt aproape gata se potolește focul și se mai țin până sunt bine uscate. Se servesc ca mai sus.

SUPĂ CU TURNĂȚEI.

Se freacă într'o strachină un ou cu o lingură bună de făină și se adaugă atât lapte cât să se facă aluatul ca o smântână. Se punе sare. Se toarnă cu încetul în supă care clocotește la foc. În zece minute sunt gata.

SUPĂ CU PAI.

Se freacă 2 ouă cu atâta făină încât să obținem un aluat ca o smântână. Se punе sare. Se începe untură mai multă într'o cratiță mică. Cu cornetul de hârtie se toarnă din compoziție, lăsând să curgă un fir subțire, care se rumenește în untură. Se întorc ușor cu furculiță. Se scot când sunt destul de rumene. Se pun în farfurie în momentul când servim supă.

SUPĂ CU FRECĂȚEI.

Se face dintr'un ou, făină și o lingură de lapte, un aluat potrivit de tare. Se lasă puțin să se sbicească. Se dă pe răzătoarea rară. Se lasă să se usuce pe masa de aluat. Se fierb în supă ca și tăieței.

SUPĂ CU CLĂTITE.

Se fac clătite obișnuite, dintr'un ou (vezi pag. 284), se fac sul câte două, și se taie în fășii late cam de jumătate centimetru. Se pun în supă în momentul când va fi servită la masă.

SUPĂ CU PUF DE OU.

Se freacă bine 2 gălbenușuri cu o linguriță plină de făină și puțină sare. Se bate albușul spumă, se amestecă împreună și se toarnă tot deodată într'o cratiță mare, în care an-

strecurat supa cloicotită. Se acopere, se lasă să fierbă 10 minute. Trebuie servit imediat ce e gata, ca să nu se lase.

SUPĂ CU GĂLUŞTE DE OREZ.

Se alege și se spală o jumătate de ceașcă de orez. Se pune la fierbinte cu o ceașcă și jumătate de lapte și o bucătică de unt proaspăt. Se săreză. Se fierbe, mai tare ca orezul cu lapte obișnuit. Se ia de pe foc și se amestecă cu 2 ouă, puse pe rând. Când s'a răcit cu totul, se ia cu lingurița din pastă și se fac mici cocoloși cu mâna, se dau prin făină și se pun la fierbinte în apă cloicotită, cu puțină sare. Când sunt gata, se scot cu lingura de spumuit, se scurg și se pun în castron. Deasupra se strecoară supa.

SUPĂ CU GĂLUŞTE DE FICAT.

Se curăță de vine și de piele 125 gr. de ficat și se trece prin mașina de tocata. Deoparte se freacă aceiași cantitate de unt cu 2 ouă întregi, până se face ca o cremă. Se pune sare și puțin piper alb și se amestecă cu ficatul. Se mai adaugă atâtă pesmet fin până se face un aluat potrivit de tare. Se ia cu lingurița din el și se fac mici găluște, care sunt trecute în făină. Se fierb vreo jumătate de oră în supă, pe foc potrivit.

SUPĂ CU GĂLUŞTE DE CREIER.

Pentru 6 persoane se fierbe o jumătate de creier de vițel. Deoparte se freacă 2 linguri de unt cu 2 ouă întregi și un gălbenuș. Se mai adaugă o pâniță curățată de coajă, mușă în lapte și stoarsă, o lingură de pesmet, sare, un praf de piper alb. Se amestecă totul cu creierul tocata, se freacă bine. Din această pastă se iau găluște mici, care se pun să fierbă în supă vreo 10 minute.

SUPĂ CU GĂLUŞTE DE CARTOFI.

Se fierb 2—3 cartofi mijlocii, se curăță de coajă și se trec prin mașina de tocata sau prin răzătoare. Se freacă o lingură de unt, se adaugă 2 ouă întregi, o lingură de făină, sare, puțin piper alb și se amestecă cu cartofii. Se pune la fierbinte o gălușcă de încercare. Dacă e prea tare, se adaugă puțin lapte, dacă e prea moale încă puțină făină. Se formează gă-

luștele cu mâna, se dau ușor prin făină, se pun la fierbinte în apă cloicotită; în 10 minute sunt gata.

SUPĂ CU GĂLUŞTE DE BRÂNZA.

Se freacă o jumătate lingură de unt cu 4 linguri pline de parmezan sau cașcaval ras. Se adaugă miezul dela o frânzeluță muiață în lapte și stors, 3 gălbenușuri și 2 albușuri spumă, o lingură de făină, sare. Se freacă bine la un loc; se fierbe o gălușcă de încercare. Dacă e prea moale, se mai adaugă făină, dacă e prea tare, al treilea albus. Se fac găluștele cu linguriță și se pun să fierbă 10 minute.

SUPĂ DE ZARZAVAT.

Se taiă fin ca tăieței: un morcov mijlociu, o rădăcină de pătrunjel, o bucată de praz și 2—3 cartofi mijlocii tăiați ceva mai groși. Se pun la fierbinte în supă strecurată. Se adaugă sare câtă trebuie.

*

Se curăță și se tăie pătrățele mici un morcov, un pătrunjel, un cartof. Se fierb separat în apă cu sare. Se fierbe de asemenea o mâna de mazăre boabe, și câteva fasole verzi, tăiate bucățele. Se scurg, se pun în supă de carne, și se lasă să dea împreună un cloicot. Înainte de a servi se presără pătrunjel verde tocata.

SUPĂ FRANȚUZEASCĂ CU ZARZAVAT.

Se taiă fin ca tăieței un morcov, o rădăcină de pătrunjel, un sfert de țelină, o bucată de praz, o ceapă. Se pun toate la un loc și se amestecă cu mâna cu un praf de sare, și jumătate linguriță de zahăr pisat. Se pun într-o cratiță cu jumătate de lingură de unt, să se înăbușe, la foc potrivit. Se amestecă cu o lingură, ca să nu se ardă, dar încet să nu se sfarme.

Deoparte se fierbe un sfert de varză mică, creață, tăiată fin. Când zarzavatul a început să se moaie, se toarnă deasupra atâtă zreamă de supă, cât să le acopere bine. Acum se adaugă varza fiartă și scursă, puțină mazăre boabe verde și câteva frunze de salată verde. Când totul e bine fierb, se adaugă restul de supă, se lasă să dea împreună un cloicot, se servește.

SUPĂ DE MORCOVI.

Supă de morcovi, ca și toate supele de zarzavat, se poate pregăti, în lipsă de zreamă de carne, cu apă în care am fierit alt zarzavat, de pildă, fasole boabe sau verde, conopidă, sparanghel, mazăre, etc. În cel mai rău caz, se poate face și numai cu apă. Se taie în felii subțiri 2—3 morcovi frumoși (cam jumătate kilogram pentru 6—7 persoane), se pune într-o cratiță să se înăbușe, cu o ceapă tăiată în felii subțiri, și jumătate lingură de unt. Când morcovul a început să se moaie, se pune sare, jumătate linguriță de zahăr pisat, câteva frunze de păstrav, 3—4 cartofi mari, curățați și tăiați felii; se toarnă lichidul cât să le cuprindă bine. Se lasă să fiarbă vreo trei sferturi de oră la foc mic, acoperit. Se trece zarzavatul prin sită, adăugând din zreamă cât trebuie și se lasă să mai dea vreo două clocote. Se pune o bucățică cât o nucă de unt proaspăt în supă scoasă dela foc. Se servește cu bucățele de pâine prăjită în unt.

SUPĂ DE CARTOFI.

Se pune la fierit în apă un morcov, un păstrav, o bucată de praz, o jumătate de țelină și sare. Când zarzavatul e complet fierit se strecoară, iar zeama se pune la fierit cu 4—5 cartofi mari, tăiați bucățele. Deoparte se trage în unt o ceapă tăiată mărunt, peste care se pune o lingură de făină. Se stinge cu puțină apă, sau zreamă din supă. Se lasă să dea vreo două clocote. Se amestecă încetul cu supă, ca să nu se facă cocoșoși. Se mai lasă să fiarbă. Înainte de a servi se adaugă frunză de păstrav tăiat fin.

SUPĂ PARMENTIER (piure de cartofi).

Se pun la fierit în 2—3 litri de apă, 5—6 cartofi mari curățați și tăiați bucățele, cu o bucățică mică de praz și sare. Se lasă să fiarbă acoperit cam jumătate de oră. Se încearcă dacă sunt fierți. Se trec atât cartofii cât și prazul prin sită, cât sunt încă fierbinti. Se subțiază cât trebuie cu zeama lor. Se pune să mai dea vreo două clocote. Deoparte se bat 2 gălbenușuri cu o lingură bună de smântână. Se amestecă încetul cu supă, ca să nu se taie. Se adaugă o bucățică mică de unt proaspăt și frunze de păstrav tăiate fin. Se servește cu crutoane de pâine prăjită în unt.

SUPĂ DE CARTOFI CU PRAZ.

Se pun la fierit un morcov cu un păstrav, jumătate de țelină și sare. Când zarzavatul e fierit se strecoară, iar zeama se pune la fierit cu 3—4 cartofi tăiați în cuburi egale și 2—3 prăji tăiați în felii subțiri. Se lasă să fiarbă până încep să se sfarme. Înainte de a servi, se adaugă o bucățică mică de unt proaspăt. Se servește cu crutoane de pâine prăjită în unt.

*

Se mai poate pregăti, înăbușind prazul tăiat felii cu puțin unt, înainte de a-l pune la fierit.

SUPĂ DE CIUPERCI.

Se alege cam o farfurie plină cu ciuperci tinere, adică încă inchise, și foarte proaspete. Se spală bine, se curăță și se taie în felii potrivite. Ca să rămâie albe, pe măsură ce sunt curățate, se pun într-un castron cu puțină apă cu lămâie. Se scurg bine, și se pun să se înăbușe într-o cratiță cu o bucățică de unt, sare, piper și puțină frunză de păstrav tocată fin. Deoparte se trag 2 linguri de făină cu puțin unt și se stinge cu 2 l. de lichid, fie zreamă de carne, sau apă în care a fierit zarzavat de supă. Se adaugă ciupercile și se lasă să mai fiarbă. Înainte de a servi, se drege cu 2 gălbenușuri de ou.

*

Se pregătesc ciupercile ca mai sus și se pun să se înăbușe într-o cratiță cu unt, un praf de sare și unul de piper alb.

Deoparte se pun la fierit 2 litri de zreamă de carne, și când dă în clopot se toarnă cu încetul o lingură de grăsime. Se adaugă ciupercile, și înainte de a servi se drege cu 2—3 linguri de smântână.

SUPĂ DE SBÂRCIOGI.

Se alege o farfurie de sbârciogi, se curăță, se spală cu grijă și se taie în bucăți mici. Se opăresc și se lasă în apă câteva minute. Se scurg bine și se pun să se înăbușe cu o bucățică de unt și sare. Când sunt gata, se toarnă în zreamă de supă sau

în zeamă în care a fierăt zarzavat și se lasă să mai fierbă. Se adaugă puțină frunză de păstrunjel tocată. Înainte de a servi se bate cu 2 gălbenușuri.

SUPĂ GROASĂ DE FASOLE BOABE.

Se pun 300 gr. de fasole aleasă și spălată, într'o oală cu apă pe foc mic; când începe să fierbă, se adaugă un morcov tăiat în patru, o ceapă mare, un păstrunjel cu frunze și un sfert de telină. Se lasă să fierbă cam o oră și jumătate. Se încearcă dacă sunt fierte luând un bob de fasole și strivindu-l între degete. Se scoate zarzavatul și se trece prin sită fasolea cu ceapa, cât sunt încă fierbinți. Se subțiază cât trebuie cu zeama lor. Se mai lasă să dea vreo două clocote, amestecând mereu, ca să nu se prindă de fund. După ce s'a luat de pe foc, se adaugă o bucatică de unt proaspăt. Se servește cu crutoane de pâine prăjită în unt.

SUPĂ DE FASOLE VERDE.

Se alege fasole verde Tânără, se curăță și se taie în bucățele mici cam de 1 cm. Se pune la fierăt în zeamă de carne, sau într'o supă lăptăde de zarzavat. Înainte de a servi se adaugă gălbenuș răscopt trecut printr'o sită rară.

SUPĂ GROASĂ DE MAZARE VERDE.

Se pun la fierăt într'o cratiță $\frac{1}{2}$ kg. de mazare boabe verzi, câteva frunze de spanac, și de salată, tăiate fin, o bucatică de praz, tăiat din partea mai verde, câteva frunze de hațmațuchi, o bucată de unt și un pahar de apă. Se lasă să fierbă înăbușit, la foc potrivit, vreo trei sferturi de oră.

Când mazarea e fiartă bine, se trece prin sită fină, se subțiază cu supă de carne sau de zarzavat, amestecând mereu. Înainte de a servi, se adaugă o bucatică de unt proaspăt și o lingură sau două de mazare verde fiartă deoparte.

SUPĂ DE MAZARE USCATĂ.

Se alege, se spală și se pune 400 gr. mazare la muiat de cu seară. A doua zi se schimbă apa și se pune pe foc mic cu 2-3 l. de apă rece, să se încalzească cu încetul. Deoparte se trage în unt o bucatică de morcov, jumătate de ceapă, o bucată de păstrunjel și o felie de slănină fiartă, toate tăiate în pătrățele mici. Toate acestea se pun în cratiță cu mazarea când aceasta începe să fierbă. Se săreză și se lasă să fierbă cam 2 ore. Se trece prin sită și se subțiază cât trebuie cu zeama lor, mai adăugând zeamă de carne sau apă, dacă e nevoie. Se pune un vîrf de cuțit de zahăr. Se lasă să mai fierbă, amestecând din când în când, ca să nu se prindă de fund. Când e gata se adaugă puțin unt proaspăt și, dacă avem, puțină mazare verde de conservere. Se servește cu crutoane de pâine prăjită în unt.

SUPĂ DE MĂCRIS.

Măcrișul trebuie să fie foarte Tânăr, de aceia această supă nu e gustoasă decât foarte devreme, primăvara. Se alege și se spală bine $\frac{1}{2}$ kg. de măcriș. Se pune să se înăbușe într'o cratiță cu puțin unt, și se ține atât până când se moaie. Se pune într'o oală cu 2 l. de zeamă de carne, sau apă în care a fierăt zarzavat, cu 2 cartofi curățați și tăiați bucăți și sare cât trebuie. Se lasă să fierbă jumătate de oră. Când e aproape gata de fierăt, se adaugă câteva frunze de măcriș spălate, care au fost dela început lăsată la o parte. Mai dă un clocot. Înainte de a fi servită, se drege cu 2 gălbenușuri și 2 linguri de smântână.

SUPĂ DE LINTE.

Se pregătește înlocmai ca supă de mazare uscată.

SUPĂ DE ROȘII.

Se pune într'o oală 1 kg. de roșii spălate și tăiate bucăți. Se acopere și se lasă să fierbă înăbușit în apă pe care o lasă ele. Când s'au muiat bine se trec prin sită și se subțiază cu zeamă de carne sau zeama în care am fierăt zarzavat. Se pun 2 linguri de orez, se lasă să fierbă bine, se potrivește de sare. Înainte de a servi se bate cu 2 gălbenușuri și 2 linguri

de smântână. E foarte gustoasă și când e rece. În cazul acesta, zeama de supă cu care se subțiază trebuie bine curătată de grăsime. În lipsă de roșii se poate face la fel cu bulion de roșii.

De asemenea orezul poate fi înlocuit cu arpacaș, muiat în apă de cu seară, ca să fierbă mai ușor.

SUPĂ DE ROȘII CU USTUROIU.

Se îngălbenește în puțin unt o ceapă tăiată mărunt. Se spală $\frac{3}{4}$ kg. de roșii bine coapte, se rup în bucăți și se pun împreună cu ceapa într-o oală acoperită la foc mic. Când s'au muiat, se adaugă un morcov mic și o bucată de pătrunjel spălat, 200 gr. orez ales și spălat, 2 l. de zeamă de carne sau apă în care a fierbat zarzavat, sare, un vîrf de cuțit de zahăr și doi căței de usturoiu. Se lasă să fierbă acoperit cam trei sferturi de oră, până ce orezul să facă ca o cremă. Se trece prin sită și se mai pune să dea vreo două clocote, amestecând ca să nu se prindă de fund.

SUPĂ DE SPARANGHEL.

Se alege 1 kg. de sparanghel de preferință verde, se curăță de părțile lemoase, se rupe în bucătele și se pun la fierbat într-o oală cu apă, cu 2—3 cartofi curățați și tăiați bucăți și sare. Se păstrează vîrfurile, care vor fi fierte în apă separat, și vor servi de garnitură la supă. Deoparte se trage în unt o lingură de făină, se amestecă cu sparanghelul fierbat și trecut prin sită și se subțiază cu zeama lui. Se pun la foc, să fierbă un sfert de oră. Înainte de a servi se adaugă vîrfurile de sparanghel fierte deoparte și se drege cu un gălbenuș de ou bătut cu o lingură de smântână.

SUPĂ DE CONOPIDĂ.

Pentru 6 persoane se fierbe o conopidă frumoasă în apă cu sare, atât cât trebuie. Se rup câteva buchete din conopidă, se lasă deoparte, în apă; vor servi de garnitură la supă. Deoparte se trage, fără să se îngălbenească, o lingură de unt cu o lingură de făină, și se stinge cu 3 cești de zeamă de carne. Se trece conopida prin sită, se amestecă cu sosul de făină, se subțiază cât trebuie cu supă de carne sau zeamă în care a fierbat conopida, și se lasă să fierbă pe foc mic. Din când în când se ia cu o lingură plișă ce se formează unui care se ri-

dică la suprafață. Când e gata, se drege cu 2 gălbenușuri bătute cu 2 linguri de smântână și se adaugă buchetele de conopidă fiartă.

SUPĂ DE DOVLEAC.

Se curăță dovleacul de coajă și sămburi, se taiă bucăți și se pune să se înăbușe cu puțin unt și o ceapă tăiată mărunt. Se ține cam jumătate de oră la foc mic. Deoparte se face un sos alb de făină și unt, subțiat cu zeamă de carne, și se amestecă cu dovleacul trecut prin sită. Se mai adaugă zeamă de carne, sau apă în care am fierbat zarzavat, atât cât trebuie, se pune sare și se lasă să fierbă, la foc mic; din timp în timp se ia cu o lingură plișă ce se formează deasupra, prin ridicarea unui la suprafață. Se drege cu 2 linguri de smântână.

SUPĂ DE LEGUME (Solferino).

Se trage în unt, fără să se îngălbenească, o ceapă cu 2—3 prăji tăiați subțiri. Se toarnă deasupra apă suficientă, sau de preferință apa în care a fierbat alt zarzavat, ca conopidă, fasole, etc. Se pune la fierbat într-o oală, se adaugă 5—6 roșii frumoase și bine coapte, câteva cartofi curățați și tăiați bucăți, sare și un cățel de usturoiu. Se acopere și se lasă să fierbă bine. Se trece prin sită, se subțiază, dacă e nevoie, cu zeamă de carne sau apă, se lasă să dea vreo două clocote. Înainte de a servi se adaugă puțină fasole verde fiartă și tăiată în bucățele mici și puțin unt proaspăt.

SUPĂ DE LEGUME CU CIUPERCI.

Se pune la fierbat în zeamă de carne zarzavat proaspăt tăiat ca fideaua și anume morcov, pătrunjel, cartofi, la care se adaugă următoarele legume, dacă e timpul lor: câteva buchete de conopidă, mazăre verde, fasole verde tăiată bucăți, vîrfuri de sparanghel, roșii fără coajă și semințe. Între timp se curăță câteva ciuperci, se taiă felii, se înăbușe în unt. Se adaugă în supă, când toate legumele sunt fierte. Înainte de a servi se drege supă cu un gălbenuș de ou și 2 linguri de smântână.

SUPĂ DE PIURE DE PRAZ.

Se taiă 7—8 prăji în felii subțiri și se trag într-o cratiță cu puțin unt, când s'au muiat, fără să se îngălbenească, se

adaugă ca o jumătate lingură de făină, se amestecă și se stinge cu 2—3 cești de lapte. Se săreză și se lasă să fierbă cam un sfert de oră la foc mic. Se trece prin sită, se subțiază cât trebuie cu apă sau zreamă de carne sau de zarzavat și se lasă să mai dea vre-o două clocote. Se drege cu 2 linguri de smântână; se servește cu crutoane de pâine prăjită în unt.

SUPĂ DE VARZĂ.

Se alege o varză creață mijlocie, se scoate primul rând de frunze, se taie varza în patru, se înlătură cotorul și partea tare din mijloc și se pune în apă cloicotită să fierbă vreo 10 minute. Se scoate, se pune în apă rece și se scurge bine de apă. Această operație servește să scoată miroslul prea tare pe care l-ar avea varza în supă. Varza astfel pregătită se aşeză pe fundul oalei, deasupra se aşeză pe rând 2 morcovii curățați și tăiați în două, 2—3 felii de slănină, $\frac{1}{2}$ kg. de carne de vacă, de preferință piept, o ceapă întreagă în care am înfipt 2 cuișoare. Se toarnă deasupra 4 litri de apă rece, se săreză. Trebuie să fierbă vreo trei ore pe foc mic. Se spumează din timp în timp. Înainte de a servi, se scoate din supă carnea și tot zarzavatul și se lasă numai varza. Se servește cu pâine prăjită.

SUPĂ DE CEAPĂ.

Tai câteva cepi mari în felii foarte subțiri și le pui la foc cu o lingură de unt. Trebuie să avem multă grijă ca ceapa să nu se îngălbenească prea tare. Când începe să se moaie se trage cratița pe marginea mașinei, se adaugă o jumătate de lingură de făină. Se mestecă mereu și când ceapa și făina au prins o culoare galbenie, se stinge cu apă, sau mult mai bine, cu zreamă de carne. Se adaugă în total 2 1. de lichid, mestecând într'una. Se pune sare și se lasă să fierbă încet un sfert de oră.

Între timp se prăjesc în unt atâtea felii mici de pâine câte farfurii de supă se servesc. Deasupra supei din farfurii se pune câte o felie de pâine, presărată cu parmezan ras.

SUPĂ DE VERDEȚURI.

Se alege și se spală: 200 gr. de spanac sau de măcriș, o salată frumoasă, puțin hațmațuchi. Toate acestea sunt tăiate

și înăbușite cu puțin unt. Se țin pe foc mic până se moaie, vre-o jumătate de oră. Se pune sare, unt vârf de cuțit de zăhăr și 2 1. de zreamă de carne sau de zarzavat. Se lasă să mai fierbă o jumătate de oră. Înainte de a servi se drege cu 2 gălbenușuri de ou. Se servește cu crutoane de pâine prăjită sau cu orez care a fost fierb în supă.

SUPĂ DE CHIMEN.

Se fierbe o lingură de chimen în apă cu zarzavat de supă. Se trage o lingură de făină cu o lingură de unt, și se stinge cu zeama strecurată. Se ține să dea câteva clocote. Se potrivește de sare. Se servește cu cuburi de pâine prăjită în unt. Ca să fie supa mai gustoasă se poate înlocui apa în care fierbem chimenul cu zreamă de carne.

SUPĂ LIMPEDE DE ZARZAVAT (Consommé).

Se alege $\frac{1}{4}$ kg. fasole albă și $\frac{1}{4}$ kg. de mazăre boabe. Se spală și se pune de cu seară să stea în apă călduță. Dimineață se pune fasolea la fierb, se scurge apa, se adaugă mazărea, 4 litri de apă caldă și un vârf de lingură de sare. Se ține să fierbă la foc potrivit, acoperind oala și lăsând însă o mică deschizătură. Când mazărea și fasolea e bine fiartă se dă oala la o parte, ca tot ce e gros să se depună la fund, iar zeama să rămână perfect limpede. Aceasta se strecoară printr'o pânză. Se curăță și se taie felii mai groase, 3—4 morcovii frumoși, 3 cepe mari, 2 pătronjei, jumătate de țelină. Se trage totul cu o lingură de unt. Cum încep să se îngălbenească se pun într'o oală cu zeama limpezită dela fasole și mazăre. Se mai adaugă o salată verde, câteva boabe de piper, 2 cuișoare. Se lasă să fierbă la foc mic 3 ore. Se spumează și se potrivește de sare. Se strecoară prin sită fină sau printr'un șerbet ca să iasă limpede de tot.

Când avem mazăre și fasole boabe proaspătă, nu se mai pune înainte în apă, și nici nu se fierbe deoparte. Se pune dela început să fierbă cu celălalt zarzavat tras în unt și 4 litri de apă. Se limezește precum am arătat mai sus.

SUPĂ ITALIENEASCĂ (Minestrone).

E o supă foarte gustoasă, tot atât de bună proaspătă, cât și încălzită de pe o zi pe alta.

Se pune cu apă la foc mic $\frac{1}{4}$ kg. fasole uscată; după ce a dat vreo două clocote, se schimbă apa și se pune cu altă apă fierbinte să fiarbă împreună cu un morcov, un pătrunjel și o ceapă, toate tăiate mărunt. Apoi se adaugă pe rând după timpul cât le trebuie să fiarbă: o mână bună de fasole țucără tăiată în bucăți de 2—3 cm., 2—3 cartofi curătați și tăiați în bucăți potrivite, un sfert de varză tăiată, o conopidă mică ruptă în bucăți, un dovlecel Tânăr curătat și tăiat bucăți, 2—3 roșii mijlocii sau 2 linguri de bulion de roșii și la urmă vreo 100 gr. de macaroane.

In timp ce zarzavatul fierbe, se freacă deoparte 200 gr. de brânză albă de Brăila cu 2 linguri de untdelemn, pus câte puțin odată, un cățel sau doi de usturoiu bine sfârmat și un vârf de cuțit de foi de magheran (se găsește la orice farmacie). Se amestecă totul bine până se face o cremă spumoasă. Se pune câte puțină supă până se subțiază, apoi se toarnă toată în oala de supă, se gustă de sare, și se lasă să mai dea vreo două clocote. Supa trebuie să fie groasă, dar cui îi place mai subțire să mai adauge puțină apă fierbinte la ultimele clocote.

SUPĂ DE RACI.

Pentru 6 persoane trebuie socotiti vreo 15—20 de raci mijlocii. Mai trebuie să avem dinainte pregătiți 2 litri de zeană de carne.

Se pune într'o oală mare la fierb 2 l. de zeană de carne cu 100 gr. de orez ales și spălat. Se ține să fiarbă vreo jumătate de oră, până ce orezul e moale ca o pastă.

Deoparte, într'o cratiță destul de mare ca să încapă apoi și racii, se trage cu o lingură de unt un morcov și o ceapă tăiate felii, câteva fire de pătrunjel, cimbru și o frunză de dafin. Când sunt toate dunstuite, se adaugă racii spălați bine în câteva ape și cărora li s'a scos mațul. La spălat se controlează să fie toți vii. Se acopăr, se pun la foc mare, se întorc din când în când. Cum încep să aibă culoarea roșie, se adaugă un pahar de vin alb și sare. Se țin să fiarbă la foc mic 15 minute. Se lasă să se răcorească. Se curăță și se pun deoparte labele și gâturile. Se îndepărtează stomacul și cele 2 pietre albe, când sunt, iar tot restul de curătituri, coji, grăsimi, bine scurse, se pisează mărunt într'o piuliță de piatră. Când sunt aproape gata, se adaugă atât orezul

fierbinte deoparte și scurs, cât și zarzavatul fierb cu racii. Se freacă totul bine în piuliță și se trece printr'o sită fină. Ca să treacă mai ușor, se subție cu puțină zeană fierbinte în care a fierbat orezul. Piureaua trecută prin sită e amestecată cu restul de zeană strecurată dela raci, cât și zeama de carne și e lăsată să mai dea vreo două clocote. Se adaugă puțină boia de ardeiu pentru culoare și după ce e luată de pe foc, puțin unt de raci (pag. 53). Înainte de a servi, se mai trece odată prin sită și se adaugă cozile și labele curătate. Se servește cu crutoane de pâine prăjită în unt.

Intr'o oală cu apă se pune să fiarbă 1 morcov, 1 pătrunjel, o ceapă, sare și câteva boabe de piper. Cui îi plac mirodeniile, poate să adauge și o frunză de dafin, puțin cimbru și 2—3 căței de usturoiu. Se aleg 25—30 de raci mijlocii, vii, și se spală în mai multe ape, până ce aceasta rămâne limpă. Când zarzavatul e fierb, se dă drumul în oală racilor bine scurși și se mai lasă să fiarbă 5 minute din momentul când încep să dea în clocote. Se lasă să se răcorească, se curăță de coajă, se scoate mațul din gâturi și acestea împreună cu labele sunt puse deoparte. Toate cojile și curătiturile (afară de punga stomacului, mațul și cele 2 pietre albe) sunt pisate bine pe rând în piuliță și sunt puse să mai fiarbă cu 2 cești din zeama în care au fierbat racii.

Deoparte se rumenește într'o tigae 200 gr. de franzelă tăiată felii, fără să se înegrească. Se pune să fiarbă, cu puțină apă în care au fierbat racii, se trece prin sită. Se amestecă cu zeama bine strecurată în care s'au fierbat cojile pisate. Se subție, după plăcere, cu zeană de carne sau apă în care am fierbat racii și se adaugă un vârf de cuțit de boia de ardeiu. Se lasă să fiarbă totul împreună vreo 20 de minute, se mai strecoară odată printr'o sită fină, se adaugă gâturile și labele curătate, iar după ce s'a luat dela foc, puțin unt proaspăt cât o nucă. Se servește cu crutoane de pâine prăjită în unt.

B. C I O R B E

CIORBĂ ȚĂRĂNEASCĂ.

Se taie 1 kg. de carne de vacă în bucăți potrivite și se pun la fier într-o oală cu 2—3 litri de apă. Când începe să fierbă se spumuește de 2—3 ori. Se pune sare. Adaugi apoi o ceapă mijlocie, un morcov, un păstrunjel, o jumătate de țelină, tăiate mărunt, o mâna de fasole țucără tăiată bucăți de 2—3 cm., și mai la urmă un sfert de varză mică, 2 cartofi curătați și tăiați bucăți, 2—3 roșii potrivite sau o lingură de bulion de roșii. Se lasă să fierbă cât trebuie, fără ca să se sfarme zarzavatul. Deoparte se fierbe 1 l. de borș și se strecoară în oala în care fierbe zarzavatul. Se adaugă frunză de leuștean sau de tarhon, de păstrunjel și de mărar. Se gustă de sare, se potrivește de acru, mai adăugând la nevoie sare de lămâie topită deoparte în apă, sau zeamă de lămâie. Se lasă să mai dea vreo două clocote.

CIORBĂ RUSEASCĂ CU SMÂNTÂNĂ.

Se fierbe carne ca și la borșul țărănesc. Se pune tot zarzavatul tăiat mărunt și se adaugă și puțină sfeclă tăiată ca fideaua. Se adaugă borșul fier deoparte, verdeată, sare. În castron se bat bine 2 gălbenușuri cu 2 linguri de smântână. Se toarnă borșul amestecând încet. Se servește.

CIORBĂ DE VITEL.

Se fierb bucătile de carne și se spumuește. Se pune: morcov, rădăcină de păstrunjel, puțină varză și ceapă tăiată mărunt. Se adaugă borșul fier deoparte, verdeată și sare. Se drege cu gălbenuș de ou și smântână.

CIORBĂ DE MIEL.

Pui la fier în apă cu sare capul și bucăți de carne de miel. Cum a dat în clopot, se spumuește și se adaugă: un morcov, un păstrunjel și o ceapă mică tăiate mărunt. Când sunt fierte, se toarnă borșul fier deoparte și strecurat și se pune frunză de păstrunjel și cozi de ceapă verde tăiate fin și 2—3 linguri de orez ales și spălat. Se lasă să fierbă orezul, se gustă

de acru și se drege în castron cu un gălbenuș și 2 linguri de smântână. În loc de orez se pot pune găluște, făcute dintr'un ou cu puțină făină, fierte în ciorbă.

CIORBĂ DE BERBEC.

Se taie bucăți potrivite $\frac{3}{4}$ kg. de carne de berbec. Se pune la fier cu 3—4 l. de apă, un morcov și un păstrunjel. Se spumuește, se potrivește de sare. Când e carnea fiartă pe treisferturi, se adaugă $\frac{1}{2}$ de varză tăiată ca tăieșteii, $\frac{3}{4}$ kg. de roșii, și un ardei gras tăiat mărunt. Odată cu ciorba se servesc ardei mici, iuți.

CIORBĂ DE PASARE.

Se face întocmai ca și cea de miel.

CIORBĂ DE PUI TANĂR.

Intr-o oală cu 3 litri de apă se pune la fier un morcov, o rădăcină de păstrunjel și o ceapă tăiate mărunt. Când începe zarzavatul să fierbă, se pune puiul tăiat în patru, precum și labele, capul, pipota și ficatul și 2—3 linguri de orez ales și spălat. Se pune sare. Se spumuește, se adaugă borșul fier deoparte și strecurat, cozi de ceapă verde, mărar și păstrunjel tăiate fin și o roșie sau două, tăiate bucăți și fără semințe.

Inainte de a servi se drege în castron cu un gălbenuș și 2 linguri de smântână.

CIORBĂ DE POTROACE.

La ciorba de potroace borșul e înlocuit cu zeamă de varză. Se fierb aripele, picioarele, gâtul și pipota de gâscă sau de curcan, tăiate în bucăți potrivite. Se adaugă un morcov, un păstrunjel, un sfert de țelină și o ceapă. Se adaugă și 2—3 linguri de orez ales și spălat. Deoparte se fierbe zearma de varză, care se toarnă în oală când carne și zarzavatul sunt fierte. Se potrivește de sare. Se pune puțin păstrunjel și mărar verde tăiat fin.

CIORBĂ DE BURTĂ (Schimbea).

Se spală în mai multe ape și se curăță cu sare până rămân albe 1 kg. de burtă și un picior de vitel. Se pun la fier în 4 l.

de apă cu sare, cu un morcov, un pătrunjel și o ceapă întreagă, 2 foi de dafin, câteva boabe de piper. Se lasă să fierbă bine la foc potrivit. Se scoate burta și după ce s'a răcorit, se taie ca niște tăieței mai groși, deasemenea și carne de pe picior. Se pune într'altă oală, se strecoară zeama în care a fierit și se lasă să mai dea vreo două clocote. Deoparte se bat 2—3 gălbenușuri cu 2 linguri de oțet de vin sau o jumătate de lămâie și se amestecă cu încetul cu zeama din oală. Se gustă de sare și de acru, se servește fără să mai meargă la foc.

CIORBĂ DE PERIȘOARE.

Se pune la fierit într'o oală cu 2 litri de apă, un morcov, un pătrunjel și o ceapă tăiate mărunt și osul dela carne, lăsând să fierbă bine. Se toarnă 1 litru de borș fier特 deoparte și strecurat, se adaugă verdeață tăiată fin, 2—3 roșii mici cărora li s'au scos sămburii, și sare. Se lasă să dea câteva clocote. Deoparte se face o tocătură din $\frac{1}{2}$ kg. de carne, cu miezul dela o felie de pâine muiat și stors bine, cu o ceșcuță mică de orez, puțină ceapă tocată fin, un ou, sare, piper. Se fac perișoare mici cu mâna udă și se pun la fierit în ciorbă. Înainte de a servi, se scoate osul din ciorbă și se drege cu un gălbenuș și cu 2 linguri de smântână.

CIORBĂ DE DOVLECEI UMPLUȚI.

Se pune zarzavatul cu apa la fierit și anume: un morcov, un pătrunjel, o ceapă, puțină țelină. Pe deoparte se aleg pentru umplut 3—4 dovleci tineri, mai subțiri, se rad de coajă, se taie în două și se scobesc înăuntru. Pe de altă parte se ia $\frac{1}{2}$ kg. de carne, din care se va face umplutura. Dacă are carneă os, acesta se pune la fierit împreună cu zarzavatul. Carnea e trecută prin mașină împreună cu miezul dela o felie de pâine muiat și stors bine, și amestecată cu puțin orez ales, spălat și înflorit mai înainte, un ou, o ceapă mică tocată, verdeață și sare. Cu această tocătură se umplu dovleceii, care se pun la fierit în supa de zarzavat. Dacă mai rămâne umplutura, se fac perișoare, care de asemenea se pun la fierit. Se fierbe 1 l. de borș deoparte, se strecoară în oala cu dovleci și se adaugă verdeață, câteva cozi de ceapă tăiate mărunt și sare cât trebuie. Se lasă să fierbă la foc potrivit, până sunt dovleceii gata. Într'un castron se bate un gălbenuș cu 2 linguri de smântână și se amestecă încet cu ciorba.

CIORBĂ DE FASOLE VERDE.

Intr'o oală cu 2 litri de apă se pune la fierit un morcov, un pătrunjel și o ceapă tăiate mărunt. Se adaugă în același timp $\frac{1}{2}$ kg. de fasole grasă tăiată în bucăți de 2—3 cm., verdeață, cozi de ceapă verde, un ardei gras tăiate mărunt și două roșii mici, curățate de semințe. Când e aproape gata, se adaugă un litru de borș fier特 deoparte și strecurat. Se potrivește de sare. Se poate mâncă simplu, sau dres cu ou și smântână.

CIORBĂ DE CARTOFI ȘI FASOLE VERDE.

Se pune la fierit într'o oală cu 2 l. de apă un morcov, un pătrunjel și o ceapă, toate întregi. Se adaugă $\frac{1}{4}$ kg. fasole grasă tăiată în bucăți de 2—3 cm., și la urmă 2—3 cartofi curățați și tăiați cu cuburi egale și sare. Se lasă să fierbă până încep cartofii să se sfarme. Se pune frunză de pătrunjel și mărar tăiat fin și 1 l. de borș fier特 deoparte și strecurat. Mai dă un clocot. Se scoate morcovul și pătrunjelul și se servește simplu, sau dres cu ou și smântână.

CIORBĂ DE CARTOFI ȘI SFECLĂ.

Se curăță și se taie ca tăieței o sfeclă mare (să avem cam o farfurie adâncă de sfeclă tăiată) și se pune la foc într'o oală cu 2 l. de apă, cu un morcov întreg și o ceapă tăiată mărunt. Când e sfeclă aproape fiartă, se mai adaugă 2—3 cartofi curățați și tăiați subțiri, verdeață sare. Când zarzavatul începe să se moaie se pune 1 l. de borș fier特 deoparte și strecurat. Se lasă să mai dea câteva clocote până e totul gata. Dacă vrem ca ciorba să aibă o culoare frumoasă roșie, punem deoparte într'o cratiță câteva felii de sfeclă roșie, cu apă fierbinte, să dea numai vre-o două clocote, până ce iese culoarea din sfeclă. Nu ținem prea mult, căci sfeclă se decolorizează iute. Când e ciorba gata, scurgem această zeamă în oală. Servim dreasă cu smântână și ou.

CIORBĂ DE CARTOFI.

Se pun la fierit într'o oală cu 2 l. de apă, un morcov întreg și o ceapă tăiată mărunt. Când a început să fierbă, se adaugă 4—5 cartofi curățați și tăiați în bucăți potri-

vite. Se pune sare și verdeață multă, mărar, pătrunjel, cozi de ceapă verde, leuștean, toate tăiate mărunt. Se adaugă 1 l. de borș fier deoparte. Se potrivește de acru și de sare.

CIORBĂ DE FASOLE BOABE.

Se pune fasolea la fier. După ce a dat vreo două clocote, se schimbă apa, dar se pune alta tot fierbinte. Se adaugă un morcov și un pătrunjel întreg și o ceapă tăiată mărunt. Când zarzavatul e aproape fier, se pune sare, 1 l. de borș fier deoparte și strecurat, 2–3 roșii fără semințe și verdeață, anume: mărar, pătrunjel, cozi de ceapă, leuștean. Se lasă să dea totul împreună vre-o două clocote.

CIORBĂ DE VERDEAȚĂ.

Se pun la fier într'o oală cu apă frunze de lobodă, frunze de sfeclă, cozi de ceapă verde, mărar, pătrunjel, cine vrea și leuștean, tăiate mărunt. Se adaugă borșul fier deoparte și strecurat, sare, un vârf de cuțit de zahăr și 2 linguri de orez ales și spălat. Se lasă să fiarbă. Se servește așa cum e, sau dres cu un gălbenuș de ou și o lingură de smântână.

CIORBĂ DE URZICI.

Se aleg urzici tinere, se spală, se opăresc și se pun la fier într'o oală cu 2 l. de apă. Se adaugă o ceapă tăiată mărunt, 2–3 linguri de orez sau păsat. Când totul e fier, se pune borșul fier deoparte, sau zeamă de varză (moare). Se potrivește de sare se lasă să mai dea un clocoț și se dă la masă.

CIORBĂ DE ȘTEVIE.

Se alege stevia, se pune la fier și se face întocmai ca borșul de urzici. Deoparte se trage o ceapă tocată cu o lingură de untdelemn, se pune un vârf de lingură de faină; se rumește și se stinge cu apă. Se amestecă cu ciorba și se ține să mai dea un clocoț. În loc de orez, se pot pune la fier câțiva cartofi tăiați mărunt.

CIORBĂ DE PĂSAT.

Se spală o farfurie adâncă cu păsat (crupe de porumb) și se pune la fier într'o oală cu 2 l. de apă. Se adaugă verdețuri

de tot felul tocate mărunt și când totul e bine fier se toarnă 1 l. de borș fier deoparte. Se potrivește de sare.

CIORBĂ DE CURPENI (chitici de pădure).

Curpenii ziși și chitici de pădure, sunt vârfurile hâmeiului sălbatic, ieșiți din pământ odată cu primăvara. Se aleg numai vârfurile foarte fragede, se spală și se gătesc ca și ciorba de urzici.

CIORBĂ DE BUREȚI.

Ciorba se poate găti cu bureții proaspeți cum au fost culeși din pădure, sau cu din cei uscați pentru iarnă. Se pune la fier într'o oală cu 2 l. de apă, un morcov, pătrunjel, mărar și o ceapă. Se aleg bureții să nu fie viermănoși, se taie în două sau mai mărunt, și se pun în oala cu zarzavat. Când sunt bine fierți se adaugă 1 l. de borș fier deoparte, se potrivește de sare și se ține să mai dea împreună câteva clocote. Cine dorește poate să adauge puțin rântăș făcut dintr'o ceapă tocată, rumanită cu puțină faină în untdelemn, și stins cu apă.

CIORBĂ DE HRIBI (mănătârci).

Se face la fel cu ciorba de bureți, dar se adaugă la fier și o mână de orez, sau de arpacaș, care fierbe mai ușor dacă e muiat de cu seară în apă.

CIORBĂ DE CRAP.

Se taie zarzavat mărunt și anume: morcov, pătrunjel, ceapă. Se pune să fiarbă cu apă, adăugând puțin orez ales și spălat.

Se curăță crapul, se scoate osul amar de la cap, se spală bine, iar după ce a fost spintecat și s'au scos mațele, se mai spală numai într'o apă, fără să-l ții mult, ca să nu-i iasă dulceața. Se taie bucăți și când zarzavatul e aproape fier, se pune și peștele în oală (deobicei se aleg bucățile frumoase pentru prăjit sau altă mâncare iar la ciorbă se pune capul și coada). Se lasă să fiarbă la foc potrivit. Se spumuește, se potrivește de sare. Când e aproape gata, se pune borșul fier deoparte și strecurat, precum și o mână de verdeață tăiată mărunt. Se ține să mai dea împreună un clocoț. Se servește rece sau cald. La fel se face ciorba de pește mărunt.

CIORBĂ DE NISETRU.

Se face la fel ca ciorba de crap, adăugând la fiert, după placere, frunză de leuștean, tarhon, roșii curățate de pielite și semințe, și puțină boia de ardeiu. La fel se face și ciorba de morun.

CIORBĂ DE PEȘTE CU ZEAMĂ DE VARZĂ.

Se potrivește de acră zeama de varză, adăugând apă dacă trebuie. Se lasă să fierbă cu zarzavat tăiat mărunt: morcov, pătrunjel, ceapă. Când acesta e aproape gata, se pune peștele curățat și tăiat în bucăți potrivite. Se ține să fierbă cât trebuie, se spumuește, se potrivește de sare și se adaugă după placere verdeață tăiată mărunt (mărar, pătrunjel, tarhon, etc.).

CIORBĂ DE CHITICI (peștișori mărunti).

Se taie mărunt mult zarzavat de supă, și se pune la fiert într'o oală cu apă. Se curăță peștișorii mărunti de mațe, strângându-i dela coadă spre cap, iar dacă sunt mai mari și au solzi, se curăță și de solzi. Se spală și se pun la fiert în apă cu zarzavat. Se adaugă borșul fiert deoparte, se potrivește de sare. Peștele nu se fierbe prea mult ca să nu se fărâme. Când e aproape gata, se adaugă o mână de verdeață tocată.

CAPITOLUL IV

MÂNCĂRI DE OUĂ

OUĂ FIERTE.

Ouăle de fiert trebuie să fie foarte proaspete. Ouăle care se pun la fiert trebuie să fie curate, deci trebuesc totdeauna spălate mai înainte. Petele care nu se duc, se freacă ușor cu puțină sare fină.

Ouăle se pot fierbe în mai multe feluri, ca să rămână cleioase.

1. Se pune într'o cratiță apă să clocotească. Când e în clocote, se trage pe marginea mașinei, se pun ouăle cu grijă, cu o lingură, ca să nu crape, se acopere cu un capac, și se lasă astfel 4 minute fără să mai dea în clocot.

2. Se aşeză ouăle în cratiță, acoperite cu apă rece și se pun pe mașină la foc iute. Când apă dă în clocote, ouăle sunt gata. Se scot imediat din apă.

3. Se pune la fiert în cratiță apă suficientă ca să poată acoperi bine ouăle. Când apă fierbe, se dă cratița la o parte, se pun ouăle cu o lingură încet ca să nu se spargă, se acopăr și se pun iar la foc să dea în clocot. Din acest moment se țin 3 minute pe foc. Se scot îndată din apă.

4. Se pune cratița cu apă la fiert. Când apă clocotește se pun ouăle cu o lingură încet ca să nu se spargă. Se acopăr și se lasă la foc iute să clocotească numai un minut. Se ia cratița cu totul la o parte de pe foc și se mai lasă astfel încă 5 minute ouăle în apă. Acest fel de a fierbe ouăle are avantajul că pot fi lăsate încă puțină vreme în apă, ca să se țină fierbinți, fără ca să se întărească prea tare.

OUĂ JUMĂTATE TARI (Oeufs mollets).

Ouăle jumătate tari au albușul întărit, iar gălbenușul moale. Se aleg ouă foarte proaspete și se pun la fier în apă care clocotește, și destulă ca să le acopere cu totul. Se lasă pe foc iute să fiarbă 6 minute. Se scurge apa fierbinte și se toarnă peste ele apă rece, în care se țin încă 5 minute. Sunt desghiocate cu grijă, și destul de repede, ca să nu se răcească de tot. Pentru a-l curăța ușor, iezioul în mâna stângă și-l lovesti ușor de jur împrejur cu lama unui cuțit. Coaja se sparge în bucăți mici și se desface ușor de pe ou. Când nu-l servești imediat, se ține în apă călduță.

OUĂ CU SPANAC.

Se pregătește spanacul (pag. 216), pentru 6 ouă 1 kg. de spanac. Deoparte se prăjesc în unt atâtea felii de pâine câte ouă vrem să servim. Feliile să fie de 1 cm. grosime, cam de mărimea oului și puțin scobite la mijloc, ca să stea oul deasupra. Se fierb ouăle jumătate tari, se curăță și se așezază câte unul fiecare peste o felie de pâine prăjită. Deasupra se toarnă piureaua de spanac, fierbinte. Se pun împrejur bucătele de albuș de ou răscopt.

SUFLE CU OUĂ.

Se fierb ouăle jumătate tari, și se așezază într'o farfurie de sticlă „Iena Durax” unsă cu unt. Deoparte se face următorul sos de făină : Se trage în unt o lingură de făină (25 gr.). Înainte de a începe să se îngălbenească, se stinge cu $\frac{1}{2}$ kg. de lapte fierbinte. Se amestecă mereu cu lingura, ca să nu se facă cocoloși. În acest sos se adaugă puțină ceapă și morcov tăiate mărunt, și care au fost înădușite în unt. Se pune sare și un praf de piper alb. Se amestecă toate bine, se trag pe marginea mașinei și se lasă să fiarbă încet vreo jumătate de oră ca să scadă. Se amestecă din timp în timp ca să nu se prindă. Când e destul de gros, se trece prin sită, se amestecă cu 2 albușuri bătute spumă, se toarnă peste ouă, se presoară cu parmezan ras și se dă la cuptor la foc potrivit. Se așeză pe grătar, ca să aibă căldură mai mult de sus și să nu se întărească ouăle. E gata într'un sfert de oră.

OCHIURI ROMÂNEȘTI.

Se pune apa la fier, cu puțină sare, într'o cratiță cu peteții scunzi. Cratița trebuie să fie destul de mare, ca ouăle să nu fiarbă înghesuite unele în altele și să poată fi ușor scoase din apă. Când apa clocotește, se iau ouăle unul câte unul, se sparg și li se dă drumul în cratiță, binișor, ca să nu se sfarme. Se acopere cratița, se trage mai la o parte, pe foc mic, astfel ca să nu mai clocotească. Se țin așa trei minute, până ce albușul e coagulat fără ca gălbenușul să fie răscopt. Se scot cu grijă cu o lingură lată, găurită, se așeză pe farfurie cu care vor fi servite la masă, și se toarnă peste ele unt topit fierbinte. La fierb se poate adăuga puțin oțet, cam o lingură la litru de apă. Acesta face ca albușul să nu se resfire în apă și să se coaguleze egal în jurul gălbenușului. Ouăle pregătite astfel, trebuie alese tot atât de proaspete ca și ouăle de fierb.

OCHIURI CU BRÂNZĂ.

Se fac ochiuri românești, fierite în apă cu puțin oțet, ca să fie albușul frumos prinț în jurul gălbenușului. Se scurg și se așezază într'o farfurie unsă cu unt și care merge la cuptor. Deoparte se face un sos alb, din jumătate lingură de unt în care se trage jumătate de lingură de făină. Se stinge cu o ceașcă mare de lapte și se adaugă 4—5 linguri pline de parmezan sau altă brânză rasă. Se lasă să fiarbă sosul vreo cinci minute, amestecându-l mereu, ca să nu se prindă pe fund.

Se toarnă peste ouă, se presără cu parmezan ras și se dă cinci minute la cuptor, la foc foarte iute. Se poate servi imediat și fără să fie dat la cuptor.

OCHIURI CU PRAZ.

Se pregătesc ochiuri românești, și se așezază într'o farfurie ce merge la foc, fiecare ou bine scurs, pe o felie de pâine prăjită în unt. Deoparte se face un sos alb ca mai sus, în loc de brânză însă se pune un praz tăiat ca fideaua și care a fost înăbușit în unt. Se toarnă peste ouă. Se presără cu parmezan ras și se dă la cuptor, la foc iute.

OCHIURI LA CAPAC.

Ochiurile la capac se pregătesc în farfurioare de sticlă „Iena Durax” cu care pot fi servite și la masă. Trebuie atâtea

farfurioare câte persoane sunt și se socotesc câte 2 ouă de persoană. Mărimea farfuriei trebuie să fie potrivită, cam de 13—14 cm. diametru, ca să încapă numai bine 2 ouă în ea. Se aşeză farfurioarele pe mașină și se pune în fiecare câte o bucătică mică de unt proaspăt, cam cât o jumătate de nucă. Când untul e topit, se sparg ouăle, cu grijă, și li se dă drumul în farfurioară. Sare se pune puțină numai pe albuș, căci pe gălbenuș ar lăsa urme albicioase, care strică aspectul ouălor. Se țin pe mașină cam 4 minute, la foc mic, până albușul devine lăptos. Adevăratul ou la capac se face la cuptor, nu pe mașină. Operația e la fel ca mai sus, doar că după ce s-au pus ouăle în capac și s-au sărat, se bagă la cuptor. Se servesc la masă cu capac cu tot.

OCHIURI IN FORMĂ.

Se pune la foc o tigae specială pentru ochiuri, cu 6 sau 8 adâncituri (fig.). În fiecare adâncitură se pune câte o bucătică de unt proaspăt ceva mai mult ca la ochiurile la capac, ca să nu se prindă de loc de fund și să poată fi scoase ușor din formă, și se dă drumul la câte un ou. Procedeul e acelaș ca și pentru ochiurile la capac. Acestea însă se scot din formă și se servesc pe șuncă fierbinte, pe spanac, pe biftec, etc.

OCHIURI LA CAPAC CU SMÂNTÂNĂ.

Se pregătesc ochiurile la capac întocmai ca mai sus, doar că se întrebunțează o singură formă de porțelan, cu marginile scunde, care merge la foc. Când ochiurile încep să se prindă, se toarnă peste ele puțină smântână în care se amestecă un vârf de cuțit de făină, și un praf de sare, iar deasupra se presară parmezan ras. Se dau puțin la cuptor.

OCHIURI CU SOS DE ROȘII.

Se pregătesc ochiurile întocmai ca mai sus. În loc de smântână însă, se toarnă deasupra un sos de roșii (pag. 46), se presară cu parmezan ras și se dă la cuptor.

OCHIURI CU SLĂNINĂ.

Intr'o farfurie unsă cu unt și care merge la foc se pun feliuțe subțiri și nu prea mari de slănină fiartă și deasupra bucătele tot destul de subțiri de șvaițer. Când acestea s'au infierbântat, se sparg ouăle cu grijă, deasupra se săreză, se pune o lingură—două de smântână (100 gr. la 6 ouă) și se dau la cuptor la foc iute; se țin 6 până la 7 minute.

OCHIURI IN TOMATE.

Se aleg pătlăgele roșii netede și destul de mari, ca să încapă în fiecare un ou. Se taie capacul, se golesc de miez, se pune în fiecare câte o bucătică mică de unt proaspăt și un praf de sare; se aşeză într'o tavă unsă bine cu unt. Se dau la cuptor la foc iute, și se țin cam vreun sfert de oră până ce încep să se moaie.

Se scurg de zeama ce-au lăsat-o, și se aşeză pe o farfurie ce merge la foc. Între timp pregătim atâtea ochiuri în apă, câte roșii avem. Se pune în fiecare roșie câte o feliuță de șuncă rumenită în tavă, sau câteva felii de ciuperci înăbușite în unt. Deasupra se aşeză oul bine scurs de apă. Se dau câteva minute la cuptor, și se servesc.

OCHIURI PE SALATĂ.

Se alege frunza de salată verde, și se undește în apă sărată. Se scurge bine de apă și se lasă să fierbă înăbușit la foc mic, cu o bucată de unt. Se ia seama să nu se prindă de cratiță. Se aşeză pe fundul unei farfurii ce merge la foc. Se sparg ouăle deasupra, se pune sare pe albuș și piper alb cine dorește, o lingură de unt topit și se dă la cuptor, până ce ouăle încep să se prindă.

OCHIURI PE SPANAC.

Se alege $\frac{1}{2}$ kgr. de spanac, se opărește, și se înăbușe în unt cu puțină sare. Deoparte se face un sos de făină (pag. 47), din $\frac{1}{2}$ lingură unt și $\frac{1}{2}$ lingură făină care se stinge cu o ceașcă de zeamă de carne. Când e potrivit de gros se amestecă cu un gălbenuș de ou. Se unge cu unt o formă de sticlă „Iena Durax” se pune spanacul, deasupra se aşeză 6 ochiuri, fierte în apă, sau făcute în formă (pag. 82), iar peste acestea se toarnă sosul de făină. Se presară

puțin parmezan sau șvaițер ras, și se ține câteva minute la cuptor, până începe să se rumenească deasupra. Se servește în formă.

OUA PRĂJITE IN UNTDELEMN.

Pentru a pregăti acest fel, ouăle trebuie să fie tot atât de proaspete ca cele de fier. Se pune într'o cratiță mică, ca un pahar de untdelemn, și se dă la foc bun. Se sparge un ou pe o farfurioară, se sărează, și se dă drumul în untdelemn, când acesta începe să fumege. Cu o lingură se adună albușul peste gălbenuș astfel ca oul să-și păstreze cât mai bine forma. Când e bine rumenit pe toate părțile se scoate cu lingura cu găuri, și se pune pe o sită. Se continuă la fel cu celelalte ouă. E mai prudent să se facă ouăle pe rând, și nu mai multe odată, ca să nu se lipească unele de altele ne mai păstrându-și forma. Se servesc cu sos, sau pe lângă friptură, pe lângă pește etc.

JUMĂRI MOLDOVENEȘTI (Scrob).

Se pune la topit untul într'o tigae. Deoparte se bat ouăle într'un castron, se adaugă de fiecare ou câte o lingură de lapte și sare cât trebuie. Ouăle nu trebuesc bătute prea mult, doar atât cât se amestecă bine albușul cu gălbenușul. Se toarnă peste untul fierbinte, în cratiță și se amestecă cu lingura la foc până încep să se întărească.

JUMĂRI CU SLĂNINĂ.

In tigaia în care se vor face jumările se pun bucătele mici de slănină și se lasă să se rumenească la foc potrivit. Deoparte se bat ouăle cu laptele, se adaugă sare, ținând seama să nu fie slărina prea sărată, se toarnă peste slărina rumenită și se amestecă la foc până încep să se întărească. Se pot face la fel cu șuncă tăiată mărunt.

JUMĂRI CU BRÂNZĂ.

Se bat 6 ouă cu 3 linguri de smântână și sare cât trebuie. Se toarnă în tigaia în care s'a înfierbântat untul. Se amestecă și când încep să se prindă, se pun 2 linguri pline de parmezan, șvaițer sau cașcaval ras. Se servește cu garnitură de cubușoare de pâine prăjite în unt.

JUMĂRI CU CEAPA.

Intr'o tigaie se rumenește cu unt o ceapă tăiată în felii foarte subțiri, cu grijă, să nu se înegrească. Deasupra se toarnă ouăle bătute cu lapte. Se pune sare. Se amestecă până sunt gata.

JUMĂRI CU SARDELE DE LISSA.

Se pune untul în cratiță la înfierbântat. Se bat ouăle cu lapte deoparte, se adaugă la 6 ouă 2 sardele de Lissa spălate, curățate de oase și tăiate în bucățele mici. Se toarnă în tigaia cu untul fierbinte. Se servește cu un sos de roșii.

JUMĂRI CU VÂRFURI DE SPARANGHEL.

Se fierbe sparanghel verde în apă cu sare. Se scurge bine, și se taie vârfurile, și atât din cozi cât nu sunt atoase, în bucățele cam de 2 cm. lungime. Deoparte se pregătesc jumările, și când sunt aproape prinse se adaugă sparanghelul. Se amestecă ușor, cu o lingură de lemn, ca să nu se sfarme. Se poate servi cu garnitură de sparanghel fierbinte, tăiat în bucățele mici, și tras în unt.

JUMĂRI CU PĂTLĂGELE VINETE ȘI ROSII.

Se curăță de semințe și se scurg de apa lor 2—3 roșii mijlocii și bine coapte. Se pun într'o cratiță cu unt, cu un cățel de usturoiu sfârmat, sare și o bucațică mică de zahăr. Se lasă să scadă la foc mic, vreo jumătate de oră. Se taie în felii subțiri de $\frac{1}{2}$ cm. o vânătă, astfel ca să avem vreo 10—12 felii. Se undesc în apă cu sare, și se țin sub teasc vre-o 20 de minute ca să se scurgă apa din ele. Se bat apoi în făină și se prăjesc în untură. Trebuesc făcute în ultimul moment, ca să nu se moaie până sunt servite. Deoparte se face un scrob obișnuit din 6 ouă, și se aşeză pe o farfurie de servit mai adâncă. La mijloc se face loc cu o lingură și se toarnă sosul de roșii, iar de jur împrejur se pun vinetele prăjite.

JUMĂRI CU MÂNCARE DE RINICHI.

Se pregătesc jumări moldovenești și se amestecă cu câteva roșii curățate de coaje și de semințe, tăiate bucăți. Se aşeză pe farfurie, se face loc la mijloc, și se toarnă o mâncare de rinichi cu ciuperci (pag. 176). Se servește foarte fierbinte.

JUMĂRI IN FORMĂ.

Se pregătesc jumări moldovenești, la care se adaugă câteva ciuperci tăiate felii și înăbușite în unt. Jumările trebuie să fie mai puțin prinse ca de obiceiu. Se dău deoparte, și se adaugă la jumări din 6 ouă, un ou crud. Se amestecă, și se umplu mici forme unse cu unt. Se aşeză formele într-o cratită cu apă, și se țin pe mașină, la bain marie, până încep jumările să se întărească. Se răstoarnă pe felii de pâine prăjită în unt, iar împrejur se toarnă un sos de roșii sau sos de ou (sos mouseline pag. 47).

OMLETĂ.

Tigaia pentru omletă trebuie să fie dintr-o fontă groasă. Când e subțire, omleta se arde înainte de a se coace. Trebuie să fie de mărime potrivită cu numărul ouălor, adică de vre-o 25 cm. diametru la marginea de sus, pentru 6 ouă.

Se bat ouăle, se adaugă la 6 ouă 2 linguri de lapte, sau o lingură de smântână și sare. Ouăle se bat în ultimul moment și atât numai cât se amestecă bine gălbenușul cu albușul, nu mai mult. Se pune tigaia cu o lingură de unt la foc tare și când s'a înfierbântat untul, se toarnă ouăle bătute. Când începe să se întărească, se introduce pe dedesupt un cuțit cu vârful lat, sau se mișcă iute tigaia, ca să nu se prindă omleta pe fund. Cu ajutorul cuțitului se împăturește omleta în trei, după ce s'a pus garnitura dorită și se servește.

Garnitura la omletă poate fi de :

1. Piure de spanac sau foi de spanac întregi, opărite și înăbușite în unt.
2. Roșii înăbușite în unt, după ce s'au scos semințele.
3. Vârfuri de sparanghel fierți în apă și tras cu unt.
4. Brânză, șuncă, etc.

OMLETĂ CU VERDEAȚĂ.

După ce sunt ouăle bătute și s'a pus lapte și sare, se adaugă ca o lingură de frunză de pătrunjel, mărar și cozi de ceapă verde sau arpagic, tăiate foarte fin. Se coace ca și omleta simplă.

Tigaie pentru omletă.

OMLETĂ CU ȘUNCĂ.

Ca mai sus; în loc de verdeață, șuncă tăiată mărunt.

OMLETĂ CU SLĂNINĂ.

Se pun în tigaie bucătele de slănină ca să se rumenească puțin, fără a se înegri. Se toarnă deasupra ouăle bătute. Se coace.

OMLETĂ CU CIUPERCI.

Se spală vreo 4—5 ciuperci de mărime potrivită, și se taie în felii foarte subțiri. Se înăbușe în unt, până ce se moaie și scade zeama ce-o lasă. Se încinge untul în tigae. Se toarnă ouăle bătute; când încep a se prinde se pun ciupercile. Se coace.

OMLETĂ CU CEAPĂ.

Se taie o ceapă în felii foarte subțiri și se rumenește în unt. Se toarnă deasupra ouăle bătute. Se coace.

OMLETĂ CU FICAȚI DE PASARE.

Se taie felii un ficat de curcan sau 2—3 ficați de găină, se trag în unt, se pune sare și un praf de făină. Se face o omletă obișnuită, când e gata se toarnă deasupra mâncărîca de ficați, se împăturește în trei și se servește. Aceeași omletă se poate servi și cu mâncărîca de rinichi.

OMLETĂ CU CARTOFOI (omletă economică)

Se socotește câte un ou de persoană, și de fiecare ou două cartofi mijlocii. Se fierb cartofii cu coajă, se curăță, și se sdrobesc de calzi cu furculiță. Se amestecă cu gălbenușul, se adaugă sare, piper, și la urmă albușul bătut spumă. Se coace ca și omleta obișnuită.

OUĂ UMPLUTE IN COAJA LOR.

Se fierb ouăle tari, după ce au fost bine spălate. Se lasă să se răcească. Se taie în lung, în două cu un cuțit ascuțit și se ia seama să nu se sfarne coaja. Se scoate albușul și gălbenușul pe un fund de lemn, iar cojile se lasă la o parte. Se toacă oul destul de mărunt fără ca să se sdrobească de tot. Se adaugă la 6 ouă o lingură plină de caimac sau de smântână și miezul muiat în lapte dela o felie subțire de franzelă. Se amestecă totul până nu se mai cunoaște pâinea; se pune sare, piper alb și mărar tăiat fin. Cu această pastă se umplu puțin bombat

cojile de ou, se bat pe deasupra în pesmet fin și se prăjesc în unt numai pe partea umplută. Se servesc calde.

Se fierb ouăle tari, și se taie în două, cu coajă cu tot, întocmai ca mai sus. Albușul și gălbenușul se toacă și se amestecă, la 6 ouă cu 3—4 fi căți de pui sau un ficat de curcan, înădușit în unt și trecut prin mașină, 2 linguri de șvaițer ras, 2 linguri de smântână, sare, piper și puțină verdeată tocată. Se procedează apoi întocmai ca mai sus.

OUĂ UMPLUTE CU SARDELE DE LISSA.

Se fierb ouăle tari, se curăță și se taie în două în lățime. Se taie foarte puțin din capetele rotunde, astfel ca jumătățile de ouă să poată sta în picioare ca niște păhărele. Se trec gălbenușurile prin mașină, împreună cu o franzeluță muiată în lapte și stoarsă bine, și cu una sau două sardele de Lissa spălate și curățate de oase. Se freacă toate la un loc cu o bucătică mică de unt proaspăt, se mai adaugă pătrunjel tăiat fin puțin piper și sare dacă mai trebuie.

Umpli ouăle cu acest amestec. Umplutura rămasă se subție cu puțină smântână și se pune într'o farfurie ce merge la foc, unsă cu unt; deasupra așezi ouăle frumos și presări cu pesmet fin și câteva bucățele mici de unt. Acoperi cu o hârtie unsă cu unt, ca să nu se înnegrească pesmetele și dai la cuptor, la foc potrivit. Se servesc calde.

OUĂ UMPLUTE CU FICĂȚI.

Se fierb 6 ouă tari, se lasă să se răcească, se curăță și se taie în două. Se trec prin mașina de tocat câțiva fi căți de pasăre fierți, precum și gălbenușurile răscoapte. Se freacă totul împreună cu puțin unt, cu un gălbenuș crud, sare, piper și puțină frunză de pătrunjel tocat fin. La urmă se adaugă și un albuș făcut spumă. Cu acest amestec umpli albușurile, iar restul de umplutura îl subții cu o lingură de smântână și îl pui într'o farfurie ce merge la foc și unsă cu unt. Deasupra așezi ouăle, peste ele pui un strat de smântână, presări pesmete fin și dai la cuptor cam un sfert de oră. Același fel se poate pregăti înlocuind fi căți cu șuncă fiartă, sau resturi de carne de pasăre date prin mașină.

OUĂ UMPLUTE CU CREIER. (Vezi pag. 169)

OUĂ UMPLUTE CU ROȘII.

Se fierb 6 ouă răscoapte, se curăță și se taie în două în lungime. Se scot gălbenușurile și se freacă cu o lingură de unt făcut spumă, miezul dela o felie de pâine muiat în lapte și stors, 2 gălbenușuri de ou crude, și puțină ceapă tăiată mărunt și trasă în unt. Se adaugă 2—3 roșii mijlocii, curățate de coajă și de semințe. Se pune sare, piper și dacă compozitia nu e prea moale și o lingură de smântână groasă. În lipsă de pătlăgele roșii, se poate pune o lingură de bulion. Cu această compozitie se umplu albușurile, se presară cu pesmete, se asează într'o tavă unsă cu unt și se dau la cuptor. Se servesc ca garnitură pe lângă piură de cartofi sau de spanac.

OUĂ UMPLUTE CU BRÂNZĂ.

Se fierb 6 ouă tari. Se curăță și se taie în două în lungime. Se scot gălbenușurile și se freacă într'o strachină cu 2 gălbenușuri crude, puse pe rând. Se adaugă 2 linguri de brânză rasă, o lingură de smântână, sare și puțin piper alb. Se freacă bine, până se face ca o smântână groasă. Cu această compozitie se umplu albușurile, până în margini. Se presară cu parmezan ras și se asează pe o tavă unsă cu unt. Se dă la cuptor, la foc iute. În 5 minute sunt gata. Deoparte se face un sos dintr'o ceașcă de smântână cu puțină faină. Se asează ouăle pe farfurie de servit și se toarnă sosul ferbinte împrejur.

OUĂ UMPLUTE CU PEȘTE.

Se pot întrebuiuța resturi de pește ca morun, nisetru sau șalău căruia i s-au scos oasele. Se fierb ouăle tari, se curăță și se taie în două în lungime. Se face deoparte, din jumătate lingură de unt, și jumătate lingură de faină, stins cu puțin lapte, un sos alb, ca o smântână mai groasă. Jumătate din acest sos se amestecă cu gălbenușurile frecate și cu peștele tăiat mărunt. Se pune sare. Cu compozitia aceasta se umplu ouăle, cât se poate de pline, astfel ca să vie până în marginea albușului. Sosul rămas se amestecă cu o lingură bună de smântână și se toarnă într'o farfurie de sticlă „Iena Durax”. Deasupra se asează ouăle, se stropesc cu unt topit, se presară cu parmezan amestecat în două cu pesmet fin. Se dă la cuptor, la foc iute.

OUĂ UMPLUTE, PANE.

Se fierb 6 ouă tari, se curăță de coajă, și se taie în două în lungime. Se scot gălbenușurile și se trec prin sită. Se face un sos alb bine legat din o lingură de unt în care se trage o lingură de făină. Se stinge cu o ceașcă de lapte. După ce s'a răcorit, se amestecă cu gălbenușurile date prin sită, cu 2 linguri de șvaițier sau parmezan ras, sare, piper. Se umplu jumătățile de albuș, dându-le forma de ou întreg. Se dau prin făină, ou bătut și pesmet și se prăjesc în untură multă. Se servesc cu sos de roșii.

CROCHETE DE OUĂ.

Se fierb 6 ouă tari, se curăță de coajă, și se toacă mărunt. Se face un sos alb foarte legat din jumătate lingură de unt în care se trage o jumătate lingură de făină. Se stinge cu o ceașcă de lapte și se lasă să fierbă, până e sosul gros ca o piură. Se lasă să se răcorească, se amestecă cu ouăle tocate, se adaugă sare, piper și puțin mărar. Se fac crochetele ca mai jos, se dau prin făină, ou bătut și pesmet și se rumenesc în untură.

*

Se fierb 6 ouă tari, se curăță de coajă și se dau prin mașină, sau se toacă mărunt pe un fund de lemn. Se amestecă împreună cu 2 ouă crude, 2 linguri de pesmet foarte fin, sare, piper, frunză de pătrunjel tăiat, mărunt și o lingură—două de smântână groasă, după consistența compoziției. Ca să fie mai gustoase, adăugăm, dacă avem la îndemână 2—3 ciuperci mijlocii, tocate foarte mărunt, și înăbușite în unt. Din această compoziție se fac crochete de lungimea degetului, dar mult mai groase (ca un cărnat obișnuit) se dau prin pesmet și se prăjesc în untură foarte fierbinte. Se servesc ca garnitură la orice legumă.

GOGOȘI DE OU IN ALUAT.

Se pregătește puțin sos „Béchamel” bine legat. (pag. 48) Se fierb ouăle răscoapte, se curăță și se toacă nu prea mărunt. Se amestecă cu sosul, se adaugă un gălbenuș la 6 ouă răscoapte, se potrivește de sare și piper. Se lasă să se răcorească. Cu mâna muiată în făină se fac perișoare, se moaie într'un aluat de clătite (pag. 284) și se prăjesc pe toate părțile în untură multă. Se servesc cu sos de roșii.

OUĂ RĂSCOAPTE PORTUGHEZE.

Se fierb ouăle tari, se curăță și se taie în felii. Deoparte se spală câteva roșii nu prea coapte, se scot semințele, se taie felii. O parte din aceste roșii se aşeză pe fundul unei farfurii ce merge la foc bine unsă cu unt. Se presară puțină sare. Deasupra se aşeză felile de ouă, apoi încă un rând de roșii. Se mai dă sare, se pune unt topit, se presară parmezan ras. Se dă la cuptor la foc potrivit.

OUĂ TARI CU CARTOFI.

Se fierb 6 ouă tari; se curăță și se taie felii. Se fierb deasemenea 5—6 cartofi mijlocii cu coajă; când s'au răcit, se curăță și se taie felii rotunde. Se unge o farfurie de sticlă „Iena Durax” cu unt și se aşeză câte un rând de cartofi și unul de ouă. Deasupra se toarnă sosul următor: se prăjește o ceapă rasă cu unt și o jumătate de lingură de făină. Se stinge cu o ceașcă mare de lapte fierbinte, și se lasă să fierbă până se face ca o smântână nu prea groasă. Se adaugă sare, piper și puțin parmezan sau brânză albă rasă. Dacă ni se pare că sosul s'a făcut prea gros, se subțiază cu puțină apă fierbinte. Se toarnă sosul peste cartofii și ouăle din farfurie, se pun deasupra bucătele de unt, se presară cu parmezan și se dă la cuptor. Se poate pregăti acest fel, înlocuind sosul cu un pahar bun de smântână la care s'a adăugat un praf de făină.

OUĂ ITALIENEȘTI.

Se fierb vre-o 10 minute în apă, 7—8 cătei de usturoi. Se scurg și se pisează într'o piuliță de marmoră, împreună cu 2 sardele de Lissa cărora li s'au scos oasele, și câteva capere. Se pune sare, piper, o linguriță de oțet și se toarnă cu încetul 2—3 linguri de untdelemn, amestecând într'ună ca pentru maioneză. Se toarnă sosul într'o farfurie, iar deasupra se aşeză câteva ouă tari, tăiate în sferturi.

OUĂ UMPLUTE CU SARDELE (reci).

(Pag. 22).

OUĂ UMPLUTE PICANTE (reci).

(Pag. 21).

OUĂ UMPLUTE CU CIUPERCI (reci).

(Pag. 21).

OUĂ UMPLUTE CU FICAT DE GÂSCĂ (reci).

Pag. 22).

OUĂ UMPLUTE CU SOS DE MUŞTAR (reci).

(Pag. 22).

OUĂ CU GÂTURI DE RACI (reci).

(Pag. 22).

OUĂ RÂSCOAPTE CU SOS PICANT (reci).

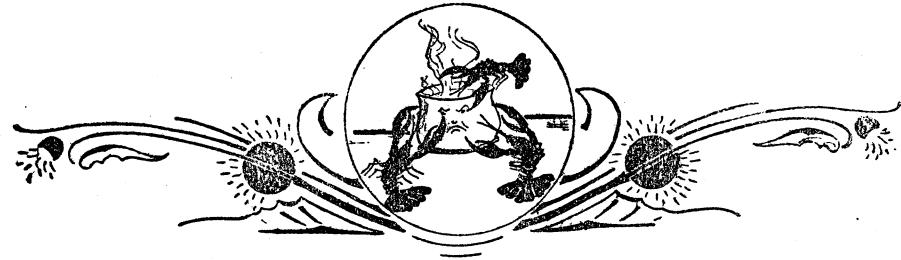
(Pag. 23).

OUĂ RÂSCOAPTE CU MAIONEZĂ (reci)

(Pag. 23).

OUĂ IN ASPIC (reci).

(Pag. 23).

CAPITOLUL V.

RACI, MELCI, MIDII.

RACI FIERTI.

Se controlează ca toți racii pe care vrem să-i pregătim să fie vii. Se pune la fierăt o oală cu apă și se potrivește să fie atâtă apă cât să cuprindă racii, nu mai mult. La o oală de 4 litri de apă se pune o lingură plină de sare și, în orice caz, e bine să se guste apa, și s'o facem ceva mai sărată decât se cere la gust. Se pun câțiva căței de usturoiu și, dacă ne plac, și puține aromate, adică o frunză de dafin și un fir de pătrunjel.

Se pune apă la foc tare. Când clocotește se aruncă înăuntru racii bine spălați în mai multe ape și scurși, și câteva boabe de piper. Se țin pe foc încă 5 minute, nu mai mult, socotit din momentul când dau în clocot. Se lasă să se răcească în apa lor. Se aşeză frumos pe o farfurie, se pun împrejur frunze de pătrunjel. Cine dorește, poate să scoată mațul din gâturi căt racii sunt încă vii, înainte de a-i fierbe (Vezi mai jos.).

RACI FIERTI CU VIN.

Se aleg 20 de raci vii. Se spală în mai multe ape și se scurg bine. Se scoate mațul din coadă cu un cuțit ascuțit, fără să rupă înnotătoarea din mijlocul cozii. Într-o cratiță destul de mare ca să intre și racii, se trage cu o lingură de unt un morcov și o ceapă tăiate felii, o frunză mică de dafin, un fir de cimbru, unul de pătrunjel, 2—3 căței de usturoiu, câteva

boabe de piper și sare. Când încep toate să se moaie, se adaugă un pahar de vin alb și o jumătate pahar de apă. Se lasă să dea în clocote și se pun racii. Se acopăr, se aşeză pe foc mare. Se întorc de 2—3 ori, ca să-i prindă pe toți căldura la fel. Se țin 15 minute. Se lasă să se răcească în cratiță. Se servesc aşezăți pe o farfurie, cu frunze de păstrav împrejur.

RACI PRĂJITI.

Se aleg 20 de raci mici. Se fierb obișnuit cu apă și sare, după ce au fost bine spălați. Se lasă să se răcorească, se scurg de apă. Se curăță gâturile, se trage mațul afară și se scoate carapacea și stomacul, dar se lasă racul întreg cu labe cu tot. Se face într'un castron un aluat subțire ca o smântână, din făină, apă și sare cât trebuie. Într'o tigae se pune untdelemn să se încingă la foc. Se ia fiecare rac, se moaie în aluat, astfel ca să fie bine îmbrăcat de jur împrejur și se pune la prăjit în untdelemnul fierbinte. Se rumenesc pe o parte și pe alta. Se servesc fierbinți, ca să nu se moaie aluatul.

PILAF DE RACI.

Pentru 6 persoane se fierb 25—30 de raci în apă cu sare (pag. 93). După ce s'au răcorit se curăță de coajă, se scoate mațul din gâuri, iar acestea împreună cu labele sunt puse deoparte. Deasemenea se pot lăsa la o parte câteva carapace care se umplu la urmă cu orez, și servesc de garnitură. Se îndepărtează stomacul și cele 2 pietre albe, când sunt, iar restul de coji se pisează bine în piuliță de marmoră. Se încinge într-o cratiță 2—3 linguri de untdelemn, se pun cojile pisate, și când încep să se rumenească se sting cu 3—4 cesti de zreamă în care au fierb racii. Se lasă să fierbă bine. Se strecoară printr'o sită fină. Deoparte se încing 3 linguri de untdelemn, se pune o ceașcă de orez ales și spălat și când se înfierbântă se adaugă 2 cesti de zreamă în care au fierbat cojile de raci. Se dă orezul la cuptor, 20—30 de minute și nu se mai umblă cu lingura. Când e gata se dă deoparte, se amestecă cu labele și o parte din gâuri. Se aşeză într'o formă de tablă, lăsând câteva linguri deoparte, cu care se umplu carapacile. Se răstoarnă din formă pe farfurie, și împrejur se pun gâturile rămase și carapacile umplute.

SALATĂ DE RACI.

Vezi pag. 29.

SCORDOLEA DE RACI.

Se fierb racii (pag. 93) după numărul persoanelor. Se curăță nucile de coajă și se pisează bine într'o piuliță de piatră. Se adaugă o bucată de miez de pâine albă, muiat în apă în care au fierbat racii și stors și după plăcere puțin usturoiu pisat. Se freacă bine într'un castron, punând câte puțin untdelemn, până se face ca o cremă untoasă. Se adaugă sare și puțin oțet sau zreamă de lămâie. Se aşeză pe farfurie și se pun împrejur raci fierbiți sau numai gâturile și labele curățate.

SUPĂ DE RACI.

Vezi pag. 70.

MIDI FIERTE.

Ca și la raci, o primă condiție la pregătirea midiilor e ca ele să fie cât se poate de proaspete. Fie că sunt servite cu scoică cu tot sau fără, trebuie mai întâi foarte bine spălate, chiar rase cu cuțitul, ca să nu rămâne urmă de nisip. Nu se țin prea mult în apă, ci se spală pe rând una câte una. Scoicele trebuie să fie bine închise. Când sunt întredeschise, introducem foarte puțin vîrful unui cuțit. Dacă se închide imediat, înseamnă că e vie, de nu, înseamnă că e moartă și trebuie aruncată. După ce sunt bine spălate, sunt puse într'o cratiță încăpătoare, nu prea multe odată, ca să le cuprindă focul la fel pe toate. Midiile puse la foc, se deschid imediat când sunt vii. În cratiță se adaugă, la $1\frac{1}{2}$ kg. de midi, o ceapă tăiată felii, câteva fire de păstrav, un fir de cimbru, o frunză mică de dafin, un cățel de usturoiu, sare, piper și un pahar de vin alb sau de apă. Se acopere cratiță, se pune la foc iute. Din când în când se saltă cratiță, ca să vie toate în contact cu focul. După 10 minute trebuie să fie toate deschise, deci gata. Se scot pe rând, se îndepărtează jumătatea de scoică de care nu e prins miezul, se pun într'un castron. Se

scurge deasupra zeama din cratiță, dar încet, ca nisipul care s'a mai desprins de pe midii la fierb, să rămână la fund. Se servesc calde cu zeamă de lămâie.

MIDI PESCARÈSTI.

Se fierb midiile ca mai sus. Se scoate cu totul miezul din scoică, se țin la cald, dar nu direct pe mașină. Se scurge și zeama în alt vas. Se spală cratița, se pune un pahar nu prea plin de vin alb cu o ceapă mică tăiată foarte mărunt. Se lasă să scadă la foc iute. Se pun 2 cești din zeama în care au fierb midiile și se lasă să tragă 2—3 clocote. Se trage pe marginea mașinei, se pune 75 gr. unt proaspăt tăiat în bucățele mici ca să se topească repede și 2 linguri de pesmet fin, turnat ca o ploaie, ca să nu facă cocoloși, apoi puțin păstrunjel tocata fin și zeamă de lămâie. Se pun midiile în sos, se mai lasă la foc, dar fără să fiarbă. Se servesc fierbinți, simple sau cu garnitură de crochete de pește (pag. 116).

PILAF DE MIDI.

Se fierb midiile în apă și se scoate carne dinăuntru (pag. 95). Se trage cu o lingură de unt, o ceapă foarte mică, tăiată mărunt și o ceașcă de orez ales, spălat și apoi bine uscat (pag. 249). Se stinge cu 2 cești de apă în care au fierb midiile, la care se adaugă, la nevoie, zeamă de carne sau apă. Se pune o linguriță de bulion de roșii sare și piper. Se dă la cuptor. Când orezul e aproape gata, se pun midiile. Se răstoarnă și se servește fierbinte.

MIDI PRĂJITE.

Se fierb midiile după cum am arătat mai sus și se scot din scoică. Se face un aluat ca o smântână din 2 gălbenușuri, făină, sare, piper și albușurile spumă. Cu o furculiță se iau midiile, se trec în aluat și se pun la prăjit în untură sau unt fierbinte. Se servesc cu zeamă de lămâie.

SALATĂ DE MIDI.

Se face ca și salata de melci (pag. 29)

MELCI FIERȚI.

Melcii sunt mai gustoși începând din Octombrie până în Martie, când sunt înciși pentru iarnă cu o pojghiță ce formează ca un capac, făcută din sucurile lor întărite. Se pot mâanca și în lunile de vară, dar atunci trebuie ținuți vreo 15 zile într'un loc răcoros, într'un paner închis sau o cutie, ca să-și lase toată murdăria ce o au în intestine și care ar strica gustul la pregătit.

Se spală melcii bine în mai multe ape. Dacă au capac, acesta se desprinde ușor cu vârful unui cuțit ascuțit. Se pun într'o strachină încăpătoare și se toarnă la 2 dzizini de melci, un pahar de oțet și un pumn de sare de bucătărie. Se amestecă ușor și se țin astfel 2 ore ca să se dizolve sucurile dinăuntru. Se scurg și se spală în mai multe ape. Se pun apoi la foc cu 1½ litru de apă rece, ½ litru de vin, se mai adaugă 2 cepe, un morcov tăiat felii, câteva fire de usturoiu, un fir de păstrunjel, cimbru, o frunză de dafin, sare și câteva boabe de piper. Cum încep să fiarbă, se spumuesc de 2—3 ori. Se acopere și se lasă să fiarbă în clocote mici trei ore. Se servesc calzi, cu lămâie.

SALATĂ DE MELCI.

Vezi pag. 29.

MELCI UMPLUȚI.

Se curăță și se fierb melcii după cum am arătat mai sus. Cât sunt încă fierbinți se scot din scoică cu un ac mare. Se pun pe o farfurie. Într-o tigae se înfierbântă o lingură de unt. Se pun melcii, precum și 2—3 fire de arpacic tăiate mărunt, un cățel de usturoiu sfârmătat cu lama cuțitului, sare, piper. Se țin 5 minute amestecând mereu, ca să nu se rumenească deloc melcii. Se țin la răcoare acoperiți, până vor fi întrebuițați. Scoicele sunt între timp bine spălate înăuntru, scurse și puse pe o sită sau șerbet ca să se usuce. Deoparte se freacă, pentru 2 dzizini de melci, 200 gr. de unt cu o lingură plină de frunză de păstrunjel tocata fin, 2—3 fire de arpacic tot foarte fin tocate, 2—3 căței de usturoiu bine sfârmati, sare, piper.

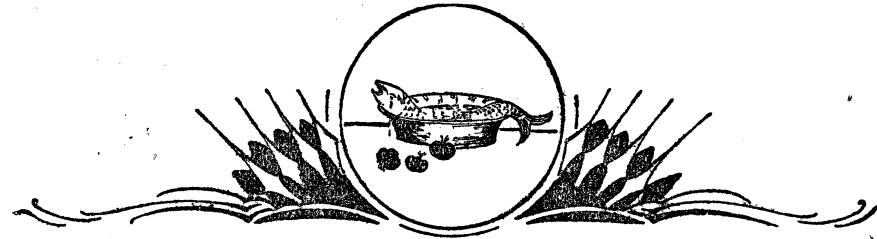
Din acest unt se pun în scoică în fund cât un bob de fasole, se vâră melcul și se acopere iar cu unt, netezind suprafața cu un cuțit. Se aşează melcii într'o farfurie care merge la foc și cu care îi putem servi și la masă, unul lângă altul, cu gura în sus. Se presară foarte puțin pesmet și se stropesc cu 3—4 linguri de vin. Se țin la cuptor încins 7—8 minute. Se servesc la masă clocoți.

MELCI CU SARDELE ȘI CAPERE.

Se fierb 2 duzini de melci, ca mai sus (pag. 97), se scot din scoică cu un ac mare. Se începe într'o tigae 2 linguri de unt. Când e fierbinte se pune o lingură de pătrunjel tocat și o ceapă tăiată mărunt, cu 3 linguri de pesmet. Se rumenesc puțin. Se adaugă melcii, trei sardele de Lissa bine spălate și tăiate mic, și o lingură de capere tocate. Se prăjesc înăbușit. Când sunt aproape gata, se toarnă 2 linguri de smântână și se țin până e smântână gata să fiarbă. Se servește cu garnitură de crochete sau friganele.

MELCI PRĂJITI IN ALUAT.

Se fierb melcii și se scot din scoică (pag. 97). Se trag în unt cu ceapă, usturoiu, sare, piper, ca pentru melci umpluți. Se face cu două ore înainte, pentru 2 duzini de melci, un aluat ca de clătite din 2 linguri rase de făină, 200 gr. lapte, o linguriță de untdelemn, un gălbenuș și sare. Înainte de a pune la prăjit, se adaugă albușul spumă și o lingură de arpacic tăiat fin. Cu un sfert de oră înainte de a servi, se iau câte 8—10 melci odată, se dau în aluat, se întorc cu o furculiță, ca să se acopere din toate părțile și se dau drumul în untura clocoțită. Se repetă operația de 2—3 ori, până frigem toți melcii. Trebuie procedat cu repeziciune, ca primii melci să nu stea prea mult la o parte, până sunt ultimii gata. Se presară cu sare, se servesc fierbinți, cu garnitură de pătrunjel puțin prăjit în untură.

CAPITOLUL VI

P E S T I

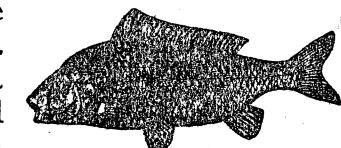
Peștele nu trebuie gătit decât dacă e foarte proaspăt, adică atunci când are ochii limpezi și nu înfundați, branchiile (interiorul urechilor) roșii și carnea tare.

CIORBĂ DE CRAP.

Vezi la *Ciorbe* (pag. 76).

PIFTIE DE CRAP.

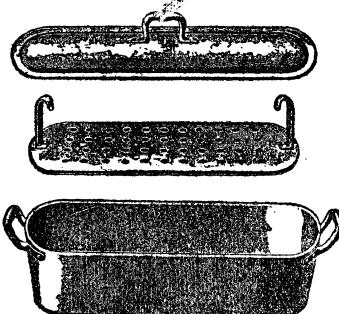
Se curăță peștele ca pentru rasol. Se taie bucăți potrivite și se pun împreună cu capul într'o cratiță cu apă cât să le cuprindă. Se fierb la foc potrivit. Se spumuesc și se pune puțină sare. Se țin până ce zeama e destul de scăzută, atât încât luând o picătură între degete, să le simțim cleioase. Dacă peștele e fierb, iar zeama nu e destul de tare, se scoate peștele și se lasă să scadă zeama cât trebuie. La nevoie se poate adăuga o foaie de gelatină. Se aşează peștele în farfurie adâncă sau castron, cu felii subțiri de lămâie și deasupra se toarnă zeama. Cui îi place, poate să pună puțin usturoiu pisat în strecurătoarea prin care va fi trecută zeama. Se ține câteva ore la rece, ca să se prindă.

CRAP RASOL.

Se curăță peștele de solzi și se scoate cu grijă osul dela cap care amăraște peștele la fierb. Se curăță înăuntru și se spală. În vasul special de fierb peștele (pag. 100) se pune la fierb cu apă un morcov curătat și tăiat felii, o ceapă tăiată în felii mai groase, o rădăcină subțire de pătrunjel, câteva

felii de cartofi, o frunză de dafin, sare. Se pun și câteva boabe de piper, dar numai cu 10 minute înainte de a scoate peștele dela foc. Un gust deosebit capătă peștele, dacă punem la fier la oțet sau vin alb, și anume la 2 litri de apă un pahar de oțet sau 2 de vin. Înainte de a pune peștele la fier îl opărим cu 4—5 linguri de oțet (pentru un pește cam de 2 kg.), ca să păstreze o culoare albăstruiie a pielii. Oțetul cu care opărим se poate adăuga apoi la fier. După ce zarzavatul e fier, tragem cratița la o parte, aşezăm peștele pe grătarul vasului și-l lăsăm în apă. În momentul când punem peștele la fier, apă nu trebuie să mai fiarbă ci să fie puțin răcorită, căci altfel, când peștele e cuprins brusc de căldură prea mare, î se strâng pielea și carnea se desface. Numai atunci când avem o îndoială asupra prospețimei peștelui, îl punem la fier direct în apă clocotită. Timpul cât se ține peștele la fier atâtă de mărimea lui. Se cunoaște dacă e gata atunci când trăgând de o înnotătoare se desprinde ușor. Peștele rasol servit rece, e lăsat să se răcească în apă. Se scoate cu grătarul, se aşează cu grijă pe o farfurie lungă, ca să nu se sfarme, și împrejur se pune zarzavatul fier și frunze verzi de pătrunjel sau felii de lămăie. Se servește cu maioneză (pag. 43). Se poate servi și cald cu sos de unt. (pag. 46).

Vas pentru fier peștele.

BURTĂ DE CRAP IN SARAMURĂ.

Se alege un crap mai mare, de vre-o 2—3 kg. Se curăță, se taie capul și coada. Se despică peștele în două în lungime, se scot înnotătoarele, șira spinării, precum și oasele mai mari. Se ung jumătătile de crap cu untdelemn, și se frig la grătar, pe o parte și pe alta. Între timp se fierbe apă cu sare, și cu puțină boia de ardei. Se aşează peștele în farfurie, se toarnă saramura deasupra, și se servește, rece, cu mămăligă. Capul și coada, se fierb, și se pot întrebui la ciorbă sau piftii.

MÂNCARE DE CRAP (Matelote).

Se curăță un crap de vreun kilogram, se taie în bucăți de mărime potrivită și se lasă cu sare până pregătim sosul.

Se pune la foc într'o cratiță o lingură bună de unt cu vreo 20 fire de arpagic, curățat și opărit. Când începe arpagicul să se îngălbenească, se pune o jumătate de lingură de făină. Se amestecă pe foc 5 minute. Se adaugă $\frac{3}{4}$ kg. de vin roșu, pătrunjel verde, o frunză de dafin și un cățel de usturoiu pisat mărunt. (Cui nu-i place miroslul tare de usturoiu, îl lasă nesfărmămat, și-l scoate înainte de a servi). Se lasă să fiarbă acoperit un sfert de oră. Se adaugă și un păhărel mic de coniac, se dă foc și se lasă să se stingă singur. Se pune peștele cu un praf de piper, se lasă să fiarbă înăbușit, până e gata. Se servește cald. Aceiași mâncare se poate face din pește amestecat, de ex.: lin, știucă, țipar.

GHIVECIU DE CRAP.

Se curăță $\frac{3}{4}$ kg. de pește, se taie în bucăți, se dă sare și se lasă să stea până pregătim zarzavatul. Se trage în untdelemn o ceapă tăiată felii, când e îngălbinită se adaugă un morcov, un pătrunjel și o țelină, tăiate felii; când acestea încep să se moaie, se adaugă 2 linguri de bulion subțiat cu apă, sau 3—4 roșii, o mână de mazăre și una de fasole verde, tăiată în bucăți, câteva boabe de piper. Când sunt aproape fierte, se pun 2 linguri de untdelemn și peștele, se lasă să fiarbă înăbușit. Mâncarea trebuie să fie scăzută, dar dacă nu se pare că scade prea tare și peștele nu e încă gata, mai adăugăm puțină apă. Se servește rece.

PLACHIE DE CRAP.

Se pregătește peștele întocmai ca cel prăjit (pag. 103). Se rumenesc în untdelemn 2—3 cepe tăiate felii. Se sting cu un pahar de vin roșu, la care adăugăm o lingură de bulion de roșii, câteva felii de lămăie, 2 foi de dafin, 4—5 boabe de piper. Se pune peștele cât și untdelemnul în care l-am prăjit, trecut printr'o sită. Se lasă să dea vreo două clocote, până scade cât trebuie. Se servește rece.

PAPRICAȘ DE CRAP.

Se curăță un crap de 1 kg. și se taie în bucăți mai mici. Punem să se rumenească 2—3 cepe tăiate foarte subțiri cu o lingură de untură. Când încep să se îngălbenească, turnăm

2—3 linguri de bulion subțiat și amestecat cu jumătate linge-
riță de boia de ardei. Auăgăm peștele și-l lăsăm să fierbă
înăbușit. Se servește cald.

CRAP UMPLUT CU OREZ.

Se curăță un crap de 1—1½ kg. și se sărează. Se rumenesc
în untdelemn 2 cepe tăiate mărunt cu o jumătate ceașcă
de orez spălat și ales. Se adaugă câte puțină apă, până începe
orezul să fierbă. Se pune sare, piper și o jumătate ceașcă
de stafide fără sâmburi, spălate și alese. Se amestecă totul bine
cu o lingură de vin alb. Se umple crapul pe la burtă, nu prea
plin, căci orezul se mai umflă la foc. Se coase, ca să nuurgă
umplutura. Se aşeză într-o cratiță lungă cu puțină apă cu sare.
Se unge bine cu untdelemn, se dă la cuptor. Se coace la foc
potrivit, cam o oră. Din când în când mai trebue uns. Înainte
de a servi se scot ațele.

CRAP UMPLUT CU CIUPERCI.

Se curăță un crap de 1—1½ kg. și se sărează. Se trage
în unt o ceapă tăiată mărunt. Se amestecă cu 2 felii de
pâine muiate în lapte și stoarse bine, pătrunjel tocat, 150 gr.
ciuperci curățate, tăiate mărunt și înăbușite în unt, un
ou întreg și un gălbenuș, sare, piper. Se umple crapul pe la
burtă și se coase cu 2—3 împunsături. Se pune într-o cratiță
lungă, cu o lingură de unt și puțină apă cu sare. Se dă la cuptor
și se unge din când în când cu zeama lui. Se ține cam o oră
la foc potrivit. Se servește cu un sos de unt (pag. 46).

CRAP PE VARZĂ.

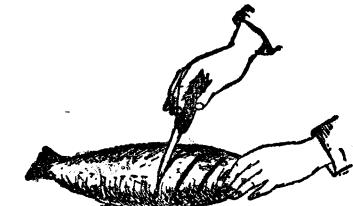
Se curăță un crap cam de 1—1½ kg., se crestează pe
spate (pag. 103) și se dă sare. Se taie mărunt o varză mijlocie
și se trage cu o lingură de untură. Se ține atât până se moaie,
fără să se rumenească. Se aşeză în cratiță în care vom coace
peștele. Se toarnă deasupra un pahar de vin alb, se pune sare,
puțin piper, enibahar, 2—3 foi de dafin. Se aşeză peștele
deasupra. Se adaugă o lingură de unt, cu care se unge și peștele.
Se dă la cuptor. La început se întoarce peștele pe o parte și
pe alta, ca să-l pătrundă căldura. Apoi se aşeză cu spatele
în sus, se mai unge odată și se lasă să prindă culoare. Se ține
la cuptor, la foc mijlociu, cam 2 ore. Se lasă să scadă. Se
servește cald.

CRAP LA CUPTOR.

Se curăță un crap de 1—1½ kg., se sărează pe afara
și înăuntru și se lasă să stea așa măcar un sfert de oră. Între
timp se taie 2—3 cepe în felii subțiri. Se aşeză crapul într-o
cratiță lungă în care să încapă bine, cu burtă în jos, și sprijină
ca să stea, de cartofi curățați și tăiați bucăți. Se pune
ceapa, un cățel de usturoiu, un pahar cu vin alb și jumătate
de untdelemn, 2 foi de dafin, câteva boabe de piper, puțin bu-
lion de roșii, sare. Se unge bine crapul cu untdelemn, se dă
la cuptor, se ține cam o oră și jumătate. Se unge din când
în când cu sosul din cratiță. Dacă scade prea tare înainte de
a fi peștele gata, se mai pune puțină apă. Înainte de a servi,
se scoate usturoiul.

CRAP PRĂJIT.

Se curăță peștele, se taie în bucăți de mărime potrivită
și se sărează. Se pune untdelemnul să se înfierbânte. Se usucă
peștele cu o cărpă, se dă prin făină, se prăjește pe amândouă
părțile, în untdelemnul fierbinte. Se servește cald, dar e bun
și rece. Se aşeză pe farfurie lungă, iar împrejur se pun foi de
pătrunjel și felii de lămâie. Se poate prăji și în pesmet și anume
după ce se dă prin făină, se moaie în ou și pesmet înainte de
a se prăji.

Peștele se crestează.

CRAP FRIPT LA CUPTOR.

Se curăță un crap de 1—1½ kg., se sărează. Se lasă întreg, dar
se crestează în lat, de un centimetră adâncime, din loc în loc, ca să
pătrundă căldura iute până în interior (fig.). Se aşeză pe burtă, într-o cratiță lungă. Se sprijină,
ca să stea, cu cartofi curățați, tăiați în bucăți. Se unge
bine cu unt, se dă la cuptor, la foc mijlociu. E gata cam
într-o oră. Trebuie uns cu unt din timp în timp. Se servește
cu sos de unt (pag. 46).

CRAP LA GRĂTAR.

Se curăță un crap mai mic de solzi, se fac crestături
de jumătate centimetru adâncime, în lat, pe ambele părți,

la distanță de 2—3 cm. (fig.), se sărează și se lasă astfel un sfert de oră.

Se unge bine cu untdelemn și se pune pe grătar, la foc potrivit. Trebuie ținut cam jumătate de oră, întorcându-l de 2—3 ori, și ungându-l cu untdelemn. Se servește fierbinte, cu lămâie.

CRAP LA PROȚAP.

Crapul la proțap se pregătește numai afară, fie la țară, fie într'o curte. Se curăță un crap frumos și se despică în lungime, fără să se despartă complet părțile una de alta.

Se dă sare. Se prinde între câte 2 bețe sus și jos astfel ca să rămâie deschis și în fine se leagă mijlocul acestor bețe de un par, proțap, care se îngigă în pământ ca un țăruș. După regulă, de o parte și alta a proțapului cu crapul, se face câte un foc la distanță de câte 50—60 cm. de la el, astfel ca să se frigă cu încetul crapul pe amândouă părțile odată. Altfel se face un foc de crengi într'o adâncitură de pământ. Se îngigă proțapul cu crapul, înclinat deasupra jarului și se rumenește frumos pe o parte, apoi pe cealaltă.

BIBAN IN SARAMURA.

Se spală peștii, se curăță înăuntru, se rad solzii. Se pun să se frigă direct pe mașină, care trebuie să fie încinsă și bine presărată cu sare. Se întorc pe o parte și pe alta, încet ca să nu se sfarme. Cum sunt gata, se aşeză într'o farfurie adâncă sau într'un castron cu apă fiartă și sărată în care punem și un ardei mic, iute sau puțină boia de ardei. Se servește rece cu mămăligă.

CARAS IN SARAMURA.

Se face întocmai ca bibanul (vezi mai sus).

ȘALĂU RASOL.

Se pregătește întocmai ca și crapul. (pag. 99).

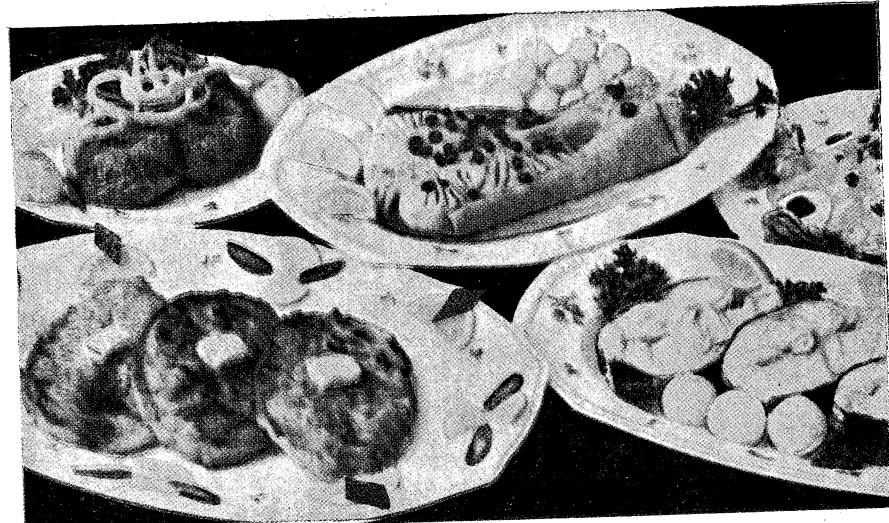
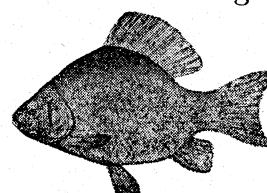
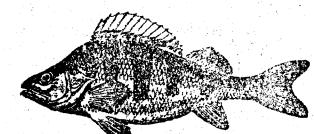

Fig. 1. — Rândul de sus: Crap prăjit, cu lămâie; rasol de nisetru cu lămâie și cartofi; maioneză de pește. Jos: Șalău prăjit; somn fierb.

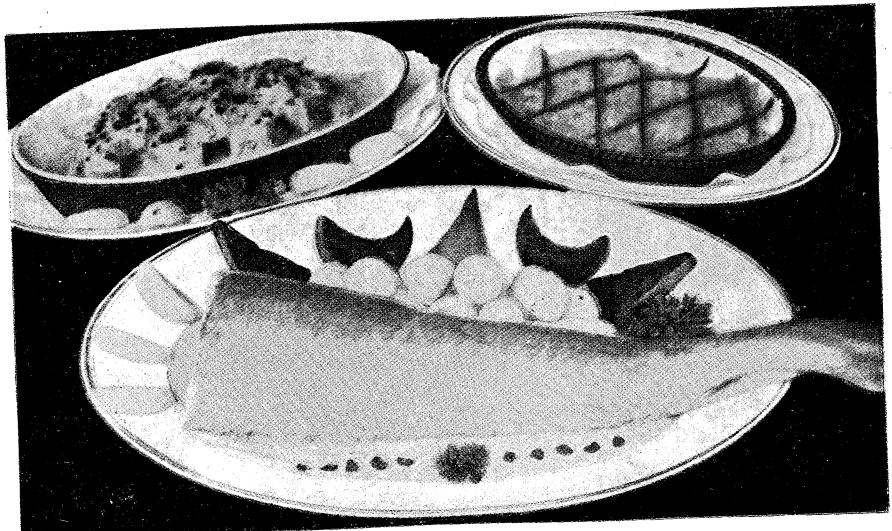
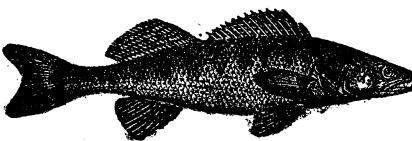

Fig. 2. — Sus: Știucă la capac; mâncărnică de știucă. Jos: Șalău rasol cu cartofi.

ŞALĂU CU MAIONEZĂ.

Se fierbe şalăul rasol. Se scurge bine de apă, se scot cu grija toate oasele. Carnea se desface mai ușor când peștele e cald. Se scoate carnea cât mai întreagă. Se aşeză pe o farfurie lungă în forma peștelui, se toarnă deasupra un sos de maioneză (pag. 43). Se pun împrejur, după placere, foi de salată verde, aspic, gături de raci, feliuțe de castraveți în oțet, etc.

ŞALĂU UMPLUT.

Se curăță un şalău de 1— $1\frac{1}{2}$ kg. Se sărează. Pe de altă parte, se ia un alt pește mai mic, de vreo jumătate kg., şalău sau știucă, se curăță, se scoate de crud de pe oase, se îndepărtează pielea. Se dă prin mașină, cu miezul dela o felie de pâine, groasă de două degete, muiată în lapte și stoarsă bine. Se adaugă 2 gălbenușuri de ou, o ceapă tăiată mărunt și prăjită puțin în unt, pătrunjel tăiat fin, sare, piper și câteva ciuperci tăiate mărunt și înăbușite în unt. Se umple peștele, pe la burtă, se coase cu 2—3 împunsături. Se fac pe spate câteva crestături de jumătate centimetru adâncime, la distanțe de 2—3 cm. unele de altele. Se aşeză într'o cratiță lungă, și se unge bine cu unt. Se adaugă în cratiță o ceașcă de vin alb și 2 de zreamă de carne sau zeama în care s'au fierb oasele peștelui ce a servit la umplutură. Se dă la cuptor, unde se ține vreo oră, și se udă mereu cu zeama din cratiță. Se servește cu un sos de vin cu ciuperci (pag. 49). Înainte de a servi se scot ațele cu care a fost cusut.

ŞALĂU UMPLUT PE CEAPĂ PRĂJITĂ.

Se curăță un şalău de vreo 1— $1\frac{1}{2}$ kg., se sărează și se fac crestături pe spate adânci de jumătate centimetru, la deparetare de 2—3 cm. Se face o umplutură din 2—3 felii de pâine, muiate în lapte și stoarse bine, cu o ceapă tăiată mărunt și prăjită, sare, puțin piper. Se umple şalăul pe la burtă, se coase cu 2—3 împunsături. Deoparte se taie felii subțiri 3—4 cepe,

se îngălbenesc în puțin unt. Se aşeză în cratiță în care vom pregăti peștele. Deasupra se pun câteva bețe de lemn astfel ca peștele să nu stea direct pe ceapă, ci pe bețe. Se aşeză peștele, se unge bine cu unt, se dă la cuptor să stea o oră. Se unge din timp în timp cu unt. Se scot atele înainte de a servi. Se aşeză pe farfurie și împrejur ceapa prăjită. Cui îi plac mâncările dulci, să adauge la umplutură o mână de stafide fără sâmburi, spălate, și o linguriță de zahăr.

FILETS DE ȘALĂU.

Se curăță un șalău. Se taie capul și coada. Se desface drept în două în lungime. Se curăță de piele, se scoate șira spinării și se bagă de seamă să nu mai rămână nici un os. Carnea astfel pregătită, se pune să se marineze într'un castron cu puțin oțet, untdelemn, tarhon tocăt, 2—3 foi de dafin, piper, sare. După 2—3 ore se scoate, se scurge bine de marinată, se dă prin făină, apoi prin ou și în pesmet, și se prăjește în unt sau untură fierbinte. Se servește cu un sos de roșii (pag. 46) sau sos ravigote (pag. 44).

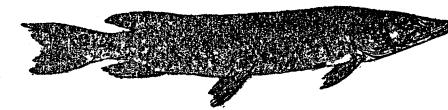
BUDINCA DE ȘALĂU.

Se curăță un șalău de vreo $1\frac{1}{2}$ kg. Se taie capul, coada, se scoate de pe oase și se îndepărtează pielea. Jumătate se taie în bucăți mici potrivite, se dă sare și se lasă acoperit deoparte. Din celalaltă jumătate se face o tocătură la care se adaugă 2 gălbenușuri, miezul muiat și stors bine dela o felie de pâine, o ceapă tăiată mărunt și rumenită în unt, pătrunjel tăiat fin, sare, piper și 2—3 sardelle de Lissa, spălate bine și fără oase. Dacă sardellele sunt sărate, nu se mai pune sare în umplutură. Se amestecă totul bine. Se unge o formă de tablă cu mult unt, se aşeză un rând de umplutură, apoi un rând de pește bucăți și tot aşa până am aşezat totul în formă. Se fierbe la bain-marie (pag. 20) o oră.

Între timp se pune la fierbătoare cu sare și zarzavat, capul, oasele și pielea. Se lasă să scadă. Din această zreamă se face un sos cu puțină făină trasă în unt, un gălbenuș de ou, lămăie, la care se adaugă gături de raci sau ciuperci fierte, tăiate mărunt. Budinca se răstoarnă, se servește cu sos.

ȘTIUCĂ RASOL.

Se pregătește întocmai ca și crapul (pag. 99). Se servește cu o garnitură de cartofi fierți, cu sos de unt.

ȘTIUCĂ UMPLUTĂ, FIARTĂ.

Se curăță o știucă de $1\frac{1}{2}$ kg. Se scoate pielea, căutând să lăsăm cât mai întreagă. Cine e îndemnătate face numai o tăietură la burtă, apoi cu ajutorul unui cuțit mic și nu prea tăios, începe să desfacă pielea, astfel ca în urmă pielea să rămână prință numai de cap. Altfel, tăiem dela început capul, apoi începi să desprinzi pielea pe la gât și o scoți de pe pește ca o mânusă întoarsă pe dos. Se spală, se freacă cu puțină sare și se lasă deoparte. Carnea se desface de pe oase, se trece prin mașina de tocăt, împreună cu miezul dela o felie de pâine muiat în lapte și stors. Se freacă totul bine, cu jumătate ceașcă de untdelemn, se adaugă 2 ouă, pătrunjel tocăt, 2 sardelle de Lissa spălate și fără oase, piper și puțină sare. Se umple pielea de știucă bine stoarsă de apă. Se dă forma peștelui, se coase pe unde să aumplut și se aşeză capul la loc. Se pune într-o cratiță lungă la fierbătoare, cu apă și sare, cu un morcov, o ceapă, 2—3 cartofi și toate oasele care s-au scos din pește. Se lasă să fierbe. Se aşeză în farfurie și se toarnă puțină zreamă deasupra. Împrejur se pun cartofii și morcovii fierți. Se servește rece, cu lămăie, sau cald cu sos de unt (pag. 46).

ȘTIUCĂ UMPLUTĂ, LA CUPTOR.

Se pregătește peștele și umplutura întocmai ca mai sus. După ce s'a umplut se aşeză peștele cu unt, într-o cratiță lungă și se dă la cuptor. Se unge din cînd în cînd. Se servește cald, cu un sos de sardelle de Lissa (pag. 51).

CEGĂ RASOL.

Se fierbe întocmai ca și crapul, doar că nu se opărește la început cu oțet și nu se curăță de solzi. După ce e fiartă, înainte de a servi la masă, cega trebuie curățată de piele și de solzii mari. Această operație trebuie făcută cu îndemnare și repede, ca să nu se răcească, atunci cînd e servită caldă și să nu se

sfarmie. Cega se servește caldă, cu sos de unt (pag. 46) sau rece, cu sos maioneză.

CEGĂ FRIPTĂ LA CUPTOR.

Se curăță o cegă frumoasă. Ca să se desprindă solzii ușor se opărește cu apă fierbinte, apoi cu un cuțit se rad solzii, dela coadă în sus, până rămâne pielea netedă. Se pregătește apoi ca și crapul fript la cuptor (pag. 103). Se aşează pe farfurie cu pătrunjel tocăt și prăjit în unt și felii de lămâie. Se servește cu sos de unt (pag. 46).

CEGĂ PRĂJITĂ.

Se curăță ca mai sus mai multe cegi mici. Se săreează. Se prăjesc întocmai ca și crapul prăjit (pag. 103), de preferință în unt. Se servesc cu lămâie.

CEGĂ LA GRĂTAR.

Se aleg cegi potrivit de mari. Se curăță, se spală, fără să se radă solzii. Se taie în lung, se despiciă și capul în două, lăsând totuși ambele jumătăți de cegă prinse între ele. Se ung bine cu unt și se pun să se frigă pe grătarul încins. Când e o parte bine friptă, de întoarce și pe cealaltă. (Nu trebuie întoarse de mai multe ori). Între timp se mai unge cu unt. Când e gata, se curăță repede de solzi, pielea luându-se ușor cât e cega fierbinte. Se servește cu lămâie.

NISETRU RASOL.

Se curăță bine de solzi o bucată de nisetrul de 1 kg. și anume se opărește pielea cu apă cloicotită, apoi se rad solzii cu un cuțit, până rămâne pielea netedă. Se săreează și se lasă să stea vreo jumătate de oră. Se pune la fierb apă cu o ceapă, un morcov, o rădăcină de pătrunjel, o frunză de dafin. Când zarzavatul începe să fiarbă, se pune nisetrul și 2—3 cartofi curățați. Se lasă să fiarbă jumătate de oră. Se ține să se răcească în apă lui. Peștele se taie mult mai ușor felii, când e rece. Se aşează pe farfurie, cu cartofi fierți, frunză de salată verde, felii de roșii sau ridichi de lună. Se servește cu sos de maioneză.

NISETRU LA GRĂTAR.

Se curăță nisetrul ca mai sus. Se taie în felii potrivite. Se săreează. Se lasă să stea cu sare jumătate de oră. Se încinge bine un grătar. Se sterge peștele cu o cărpă, se unge cu untdelemn și se frige repede pe o parte și pe alta. Se servește fierbinte, cu o feliuță subțire de lămâie pusă pe fiecare bucătă și cu garnitură de roșii înăbușite puțin în unt.

FRIGĂRUI DE NISETRU.

Se curăță nisetrul ca pentru nisetrul rasol. Se tăie felii, și apoi bucăți de câte 3—4 cm. Se săreează. Se împart câte 4—5 bucăți pe o frigărui, alternând cu felii subțiri de slănină. Se frigă la foc iute. Se servesc cu felii de lămâie, și roșii mici, înăbușite în unt.

NISETRU PRĂJIT.

Se curăță nisetrul și se tăie felii ca mai sus. Se săreează și se lasă să stea așa jumătate de oră. Se pune untdelemn la înfierbântat într'o tigă. Se usucă peștele înr'o cărpă curată și se prăjește pe o parte și pe alta. Se servește cu garnitura de mai sus. Se poate prăji și dat prin făină.

NISETRU COLBERT.

Se curăță nisetrul de piele, se tăie felii și apoi în bucăți egale de 4—5 cm. Se săreează, se lasă să stea o jumătate de oră. Se pune la înfierbântat unt amestecat cu untură. Se usucă peștele cu o cărpă curată, se dă prin făină, apoi în ou și în pesmet. Se prăjește. Se servește fierbinte cu sos tartar (pag. 44).

PĂSTRUGA.

Se pregătește întocmai ca cega și nisetrul.

MORUN.

E asemănător cu nisetrul, dar mai puțin gustos. Se pregătește întocmai ca nisetrul.

GUVIZI PRĂJIȚI.

Se curăță, se săreează și se lasă să stea o jumătate de oră. Se usucă cu o cărpă curată, se dau în făină și se prăjesc în untdelemn fierbinte. Se aşează pe farfurie, cu frunze de pătrunjel și felii de lămâie. Se servesc cu lămâie sau sos tartar.

PORCUSORI PRĂJITI.

Sunt migăloși de curățat, dar foarte gustoși. Se spală, se scot mațele la fiecare, strângându-l dela coadă spre cap. Se prăjesc întocmai ca guvizii. Sunt gustoși când sunt bine rumeniti. Se servesc cu lămâie.

LIN RASOL.

Se curăță linul și se spală bine în mai multe ape reci, ca să piardă gustul de mâl pe care îl are de obiceiu acest pește. Se curăță de solzi ca și cega, opărindu-l întâi cu apă clocoțită. Se fierbe întocmai ca și crapul (pag. 99). Se servește cald cu sos de unt.

MĂNCARE DE LIN.

Se curăță de solzi 2—3 pești mai mici, li se taie capul, se despică în două în lungime scoțând șira spinării. Se spală în mai multe ape reci și se ține un ceas cu sare. Se usucă, se dau prin făină și se rumenesc puțin în unt înfierbântat. Se înăbușe deoparte în unt câteva ciuperci și o ceapă tăiată felii. Se amestecă, să nu se ardă. Se pune în cratiță cu pește, se adaugă sare, piper, un pahar de vin, jumătate de apă. Se lasă să fierbă până e peștele gata. Se bate sosul cu un gălbenuș. Dacă avem, adăugăm gâturi de raci tăiate mărunt.

PĂSTRĂVI RASOL.

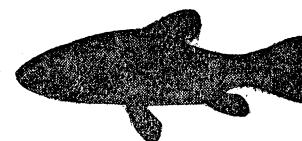
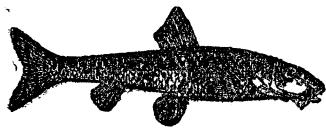
Se pregătesc întocmai ca și crapul rasol (pag. 99).

PĂSTRĂVI PRĂJITI.

Se pregătesc întocmai ca guvizii (pag. 109.)

PĂSTRĂVI LA GRĂTAR.

Se curăță, se spală, se sărează, se usucă bine. Se ung cu unt sau untdelemn, se învelesc fiecare într'o hârtie albă, de preferință cu hârtie pergament, se pun să se frigă pe grătar, la foc nu prea mare. Când sunt gata, se scot din hârtie. Se servesc cu lămâie.

PĂSTRĂVI IN ASPIC.

Se fierb și se lasă să se răcească în apa lor. Se scurg, se aşeză regulat pe o farfurie lungă. Se face o garnitură de gâturi de raci, felii de ouă tari, felii de ciuperci fierte în apă cu sare, sau, dacă găsim, feliuțe de trufe. Se aşeză farfuria la un loc răcoros, de unde nu mai trebuie mișcată până nu e aspicul întărit, căci altfel se mișcă dela locul lor bucățile ce servesc de garnitură. Cu o lingură se toarnă aspicul, răcorit, cu încetul, ca să rămână puțin și peste păstrăvi. Se mai toarnă apoi cât trebuie să cuprindă garnitura. Se lasă vreo două ore la rece.

SOMN RASOL.

Se pregătește întocmai ca și crapul. Se lasă să se răcească în apa lui. Se taie felii, se servește cu maioneză (pag. 43).

PANĂ DE SOMN CU USTUROIU.

Se ia somn sărat, se spală, se pune la fierb cu o ceapă și un morcov. Se lasă să se răcească în apă. Se taie felii, se servește cu mujdeiu de usturoiu și cu mămăligă.

SCRUMBII DE DUNĂRE RASOL.

Se curăță și se fierb întocmai ca și crapul. Se servesc calde cu unt topit sau cu lămâie.

SCRUMBII DE DUNĂRE LA GRĂTAR.

Se curăță și se pregătesc ca și păstrăvii.

SCRUMBII DE DUNĂRE LA TAVĂ.

Se curăță, se taie în două în lung și se sărează. Se încinge bine tigaia pe foc, fără unt și fără untdelemn, căci scrumbiile fiind grase, lasă ele singure grăsimile. Se usucă bine într'o cărpă curată, se ung cu puțin untdelemn se pun apoi în tigaia încinsă și se rumenesc pe o parte și pe alta. Se aşeză pe o farfurie lungă, cu garnitură de felii de lămâie și frunze de pătrunjel. Se servesc cu lămâie.

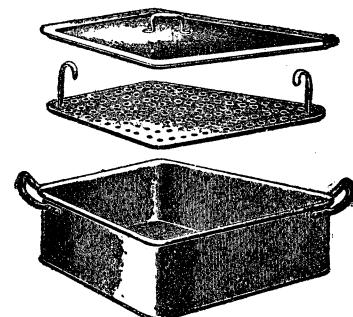
SCRUMBII ALBASTRE DE MARE.

Se pregătesc întocmai ca cele de Dunăre.

CALCAN FIERT.

Obișnuit, calcanul nu se servește întreg. Când e de mărime potrivită, îl curățăm bine de toți solzii și înăuntru, se taie cu un foarfece mare coada și înnotătoarele de jur împrejur și se spală bine în mai multe ape. Se face o tăietură în lung

Vas pentru fier calcanul.

lămâie, fără sămburi și fără coajă. Se pune la foc mare până începe să fiarbă. Se trage apoi pe marginea mașinei și se lasă să termine de fier în clocote mici. Se încearcă de fier cu un chibrit. Când intră lemnul ușor în partea cea mai groasă a peștelui, e gata. Se așeză pe farfurie, cu cartofi fierți și se servește cu sos de raci (pag. 51) sau sos de unt.

Peștele tăiat din bucătă se fierbe în acelaș fel.

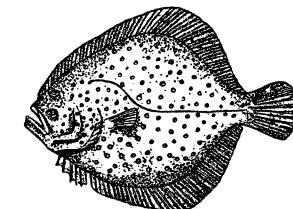
CALCAN PRĂJIT.

Se curăță, se taie bucăți potrivite și se pregătește întocmai ca și crapul (pag. 103).

CALCAN LA CUPTOR.

Se curăță un calcan de mărime potrivită, sau o bucată de vreun kg. și se pregătește ca pentru fier. Se unge cu unt o farfurie de sticlă „Iena Durax”. Se săreză cât trebuie calcanul, se așeză în farfurie cu partea albă în sus. Se stropește bine cu unt. Se acopere cu un capac sau, dacă lipsește, cu o coală

de hârtie albă mai tare, de mărimea farfuriei. Se dă la cuptor, la foc mijlociu, se ține cam o oră. Se unge din timp în timp cu untul din farfurie și se acopere iar cu hârtie. Se încearcă de e gata cu un chibrit ca și calcanul fierat.

Deoparte se încalzește o jumătate lingură de unt. Când e fierbinte se pune tot atâtă făină, se amestecă fără a lăsa să se îngălbenească. Se adaugă 200 gr. de smântână groasă, turnată câte o linguriță și amestecând mereu. La urmă se pun și câteva gături de raci, tăiate în bucăți mici. Se ține la cald, într'un vas cu apă fierbinte. Cu 10 minute înainte de a servi, se toarnă în sos și toată zeama pe care o lasă peștele frigându-se. Se potrivește sosul de sare și piper. Se toarnă în farfurie peste calcan. Se servește foarte fierbinte.

BOUIABESSE.

E o supă apreciată în sudul Franței. Se face din 5—6 feluri de pești, printre care predomină cei de mare, apoi din raci, crabi, midii. Peștele trebuie să fie foarte proaspăt, chiar viu dacă se poate. Pentru 8. persoane, se socotește cam vreo 2 kg. de pește, în care intră și crustaceele.

Se curăță peștele, se taie cozile și înnotătoarele, se dă puțină sare. Se pregătește peștele așa fel, ca să avem la îndemână pe cel care îl punem întâi la fier, lăsând la o parte pe cel care fierbe repede, și-l punem mai la urmă. Se pune să se înfierbânte în oala în care vom pregăti supă 150 gr. de untdelemn, se adaugă 2—3 cepe tăiate mărunt. Se amestecă cu o lingură de lemn, până când se moaie ceapa. Se pun 3—4 roșii fără semințe, și tăiate în bucăți, 2—3 cătei de usturoiu, o frunză de dafin, un fir de cimbru, 2—3 fire de pătrunjel cu cozi cu tot, o bucătică cât un ban de coajă de portocală sau lămâie, fără partea albă, și un praf de șofran. Se pune peștele care fierbe mai greu și 2 litri de apă cloicotită.

Adevărată bouiabesă se face cu langustă. Cum e scumpă și e greu de avut la noi, se înlocuește cu raci, sau crabi, adică în loc de o jumătate de langustă se pun la fier 10—12 raci. Langusta se pune la fier odată cu peștele care fierbe greu, iar racii mai la urmă, cu peștele care fierbe repede. Tot la în-

ceput se pun și 10—12 midii. Se așează oala la foc foarte iute și se lasă să fierbă în clocote timp de 15 minute. Se dă ușor cu lingura odată sau de două ori, ca să nu se prindă. Apoi se pun și celelalte bucăți de pește și racii, și se lasă să mai fierbă încă vreo 10 minute.

Când sunt fierți, se scot racii, peștele, midiile și se țin la cald. Supa se strecoară și se servește cu felii de pâine prăjită. Peștele se servește deoparte. Pot fi servite și împreună.

MARINATĂ DE PEȘTE.

Se pregătește peștele întocmai ca cel prăjit în untdelemn. (pag. 103) Se lasă să se răcească. În tigaia în care am prăjit peștele, se mai adaugă untdelemn, și când e fierbinte punem un vârf de lingură de făină, pe care o stingem cu oțet de vin îndoit cu apă. Adăugăm bulion de roșii, 2—3 foi de dafin, 10—12 boabe de piper. Pentru 1 kg. de pește trebuie să avem cam 2 cești de sos. Se potrivește de sare și de acru. Când nu-l servim imediat, se așează peștele în borcan, cu felii de lămâie și câteva măslini spălate, și după ce s'a răcit, turnăm deasupra sosul, care trebuie să acopere peștele. În borcane puse la rece și acoperite, marinata ține și 2—3 săptămâni. Marinata se poate face din crap, nistru, morun, etc.

SUFLE DE PEȘTE.

Se face din orice pește fierat, căruia i s'au scos cu grijă oasele și pielea. Se tăie peștele în bucățele mici, aşa ca să avem o farfurie plină. Deoparte se trage o jumătate lingură de făină cu $\frac{1}{2}$ lingură de unt. Se stinge cu o ceașcă bună de lapte. Se lasă să dea vreo două clocote, fără ca să se îngroașe. Se dă deoparte, se amestecă cu peștele și se pune ca o lingură de unt proaspăt, se potrivește de sare. După ce s'a mai răcorit, se adaugă 4 gălbenușuri puse pe rând și la urmă 5 albușuri făcute spumă. Se unge bine cu unt o formă de sticlă „Iena Durax”. Se toarnă compozitia, lăsând forma de două degete goală, ca să aibă unde crește sufleaua și se presără parmezan ras. Se dă la cuptor, la foc potrivit. E gata cam în jumătate de oră, și sufleaua trebuie să fie frumos crescută. Se servește în formă.

PEȘTE LA GRATIN.

Se întrebuiuște orice fel de pește fierat, căruia i s'au scos cu grijă oasele și pielea. Dacă se va întâmpla să avem pește strâns dela masă și care s'a răcit în farfurie, se pune în apă clocotită puțin sărată și se ține pe marginea mașinei până se încălzeste. Il scurgem bine de apă și cât e încă fierbinte se curăță de oase și de piele.

Se face un sos Bechamel (pag. 48) cu o lingură de făină, una de unt și zeama în care a fierat peștele. Se adaugă în sos 2 linguri de parmezan ras. Dinainte avem pregătită puțină piurea de cartofi pentru garnitură (pag. 213). Pe masa de aluat presărată cu făină, se face din această piurea un colac, care se așează de jur împrejur pe o farfurie de sticlă „Iena Durax” unsă cu unt. Cu degetul muiat în făină, se apasă din loc în loc aluatul de marginea farfuriei. Se unge bordura de aluat cu puțin ou bătut. Se toarnă pe fund câteva linguri de sos, iar deasupra se așează peștele și peste el se toarnă restul de sos care trebuie să rămâne cu un deget sub bordura de cartofi. Se presără parmezan ras și puțin unt proaspăt. Se dă la cuptor, la foc iute. E gata îndată ce prinde culoare.

PEȘTE LA GRATIN CU MACAROANE.

Se întrebuiuște resturi de orice pește fierat, cărora li s'au scos oasele și pielea. Se fierb macaroane în apă cu sare, în cantitate cam dublu cât peștele. Se face un rântăș din jumătate lingură de făină și jumătate lingură de unt. Se stinge cu 2 cești de lapte în care am fierat puțin praz, sau cu zeama în care a fierat peștele. Se lasă câteva minute să fierbă.

Intr-o farfurie de sticlă „Iena Durax”, se pun câteva linguri de sos. Se așează apoi bucățile de pește și iarăși câteva linguri de sos. Deasupra se întind macaroanele bine scurse, se toarnă restul de sos și se presără parmezan ras și câteva așchii de unt. Se dă la cuptor. E gata când e rumenit deasupra.

PEȘTE LA GRATIN CU CIUPERCI.

Se fierbe în apă cu sare și zarzavat 1 kg. de pește, fie morun, nistru sau păstrugă. După ce s'a răcorit se tăie bucățile mici. Se curăță $\frac{3}{4}$ kg. de ciuperci, se tăie felii nu prea subțiri, și se înăbușe cu o lingură de unt și sare. Se face un rântăș dintr-o

lingură de unt, cu o lingură de făină, și care se stinge cu o ceașcă de lapte, sau apă în care a fierit peștele. Se amestecă cu o ceașcă de smântână. Deoparte avem pregătit 150 gr. de parmezan ras. Se unge o formă de piatră cu unt. Se aşează alternând, rânduri de pește, ciuperci, sos, parmezan. Ultimul rând să fie de sos; se presară parmezan, se dă la cuptor să se rumenească.

CROCHETE DE PEȘTE

Se fac întocmai ca crochetele de carne (pag. 128), doar aceasta e înlocuită cu pește fierit și tăiat mărunt, după ce i s'au scos oasele și pielea.

*

Peștele fierit e curățat de oase și piele și sfărmat mărunt. Se dă prin mașină o cantitate dublă de cartofi fierți. Se amestecă, punând câte un ou la 2—3 cartofi frumoși. Se adaugă peștele, se pune sare, piper. Din pastă se fac crochete, care se dau prin făină și se prăjesc în untură fierbinte. Se servesc ca garnitură la legume.

CHIFTELE DE PEȘTE

Se fac din orice, rest de pește fierit, ca morun, păstrugă, șalău sau știucă. Se scot cu grijă toate oasele și pielea, și se toacă peștele mărunt. Se adaugă la 250 gr. de pește fierit 2 pâniști curățate de coajă, muiate în apă și stoarse bine, 2 ouă, 2 linguri de brânză rasă, sare, piper. Se amestecă totul bine împreună. Se fac chiftele rotunde care se dau prin făină și se prăjesc în untură sau undelemn fierbinte. Se servesc cu sos de roșii.

BUDINCA DE PEȘTE

Se curăță și se spală un șalău sau o știucă de 1—1½ kg. Se scot cu grijă toate oasele, și se toacă peștele mărunt. Se freacă spumă 2 linguri de unt, și se amestecă cu 2 frânzelute muiate în lapte și stoarse, puțină ceapă tocată, 4 ouă întregi, peștele tăiat mărunt, sare, piper. Într'un castron se

așează un șerbet așa fel ca să iasă capetele peste marginea castronului. Se pune compoziția de mai sus, se adună marginile șerbetului, se leagă cu o sfoară, dându-i o formă rotundă. Se fierbe ¾ de oră întocmai ca budinca de varză (pag. 237). Când e gata se scoate din șerbet, se aşează pe farfurie și se servește cu sos de unt (pag. 46).

PEȘTE IN ALUAT

Se poate pregăti din șalău, nisetru, morun, somn, etc. Se curăță peștele de piele și de oase. Se tăie în bucățele mici cam de 3—4 cm. Se spală, și se dă sare. Se pregătește un aluat de clătite (pag. 284) se moaie fiecare bucătică de pește în aluat, și se frige în untură multă; se servește cald, ca aperitiv.

*

Se pune într-o cratiță la foc 75 gr. de lapte cu 75 gr. ape și 20 gr. unt proaspăt. Când începe să dea în cloicot, se tragă pe marginea mașinei și se pune 150 gr. de făină, toată deodată. Se amestecă până devine pastă perfect omogenă. Se dă deosebit, și se adaugă 5 ouă puse pe rând. După ce s'a răcit de tot se mai adaugă 200 gr. de cartofi fierți, și trecuți prin sită și încă 2 ouă. Se potrivește de sare, piper. Deoparte avem pregătit 250 gr. de pește fierit ceva mai sărat, și fără oase, tăiat în bucățele. Se ia din compoziție cu o lingură, se pune deasupra o bucătică de pește, și se acopere cu aceeași compoziție. Se dă drumul într-o cratiță cu untură multă, potrivit de încinsă. Se continuă la fel cu celelalte friganele. Se scot când sunt frumos crescute și rumenite. Se servesc cu sos de roșii.

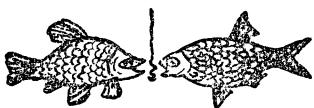
PEȘTE CU SOS DE ROȘII ȘI CIUPERCI

Se poate pregăti din șalău, nisetru, morun, somn, etc. Se curăță peștele, se scot oasele. Peștele mare e tăiat felii, iar la șalău se scot cu grijă filé-urile. Se dă sare, apoi se prăjesc în unt. Se curăță câteva ciuperci, se taie felii și se înăbușe într-o cratiță cu puțin unt și un praf de sare. Se aşează peștele pe o farfurie ce merge la foc, pe margine se pun în ordine felile de ciuperci, lăsând deosebit câteva care sunt mai frumoase.

Deasupra se toarnă un sos de roșii (pag. 46) cât să acopere atât peștele cât și feliile de ciuperci. Se presară puțin pesmet, se pun regulat feliile de ciuperci păstrate deoparte și se dă $\frac{1}{4}$ de oră la cuptor. Se servește cu farfurie la masă.

PRAZ UMPLUT CU PEȘTE.

Se taie mărunt un rest de pește fierb, fie șalău, păstrungă, morun. La șalău se scot cu grija oasele. Se aleg 2 prazi mai groși. Se curăță, și se taie în bucăți de 5—6 cm. lungime. Se opăresc în apă cu sare. Se scoate mijlocul subțire deoparte, iar restul se desface în suluri, așa ca fiecare sul să rămână din 2 foi de praz. Deoparte se face o maioneză din o linguriță de muștar cu 2 gălnebușuri, care se freacă cu 2 dl. de untdelemn, puis picătură cu picătură. Se amestecă peștele cu maioneza, se adaugă 1—2 ouă răscoapte, tocate mărunt, și puțin mărar și tarhon, de asemenea tocat. Se potrivește de sare, de piper și de acru. Cu această compoziție se umplu sulurile de praz, se aşeză în farfuriie, și se stropesc cu oțet amestecat cu untdelemn și puțină sare.

CAPITOLUL VII

T O C Ă T U R I

PÂRJOALE MOLDOVENEȘTI.

Pârjoalele, se pot face din carne de vacă, de porc și de miel. Foarte gustoase sunt din piept de pasăre. Se dă prin mașina de tocat $\frac{1}{2}$ kg. de carne macră mai grăsuță. În cazul când carnea nu e de loc grasă, se adaugă, când o trecem prin mașină și o lingură bună de jumări rămase dela topitul unturiei. Odată cu carne se dă prin mașină și o ceapă tocată și care a fost rumenită în puțină untură, și la urmă miezul dela o felie de pâine groasă cât două degete, muiată în apă și stoarsă. E bine ca tocătura să mai fie dată încă odată prin mașină. Ca să fie pârjoalele mai fragede și pufoase se pot adăuga un morcov și un cartof curătat, pe care le dăm prin mașină odată cu carne. Se adaugă un ou întreg mare, sau două, dacă ouăle sunt mici; apoi sare, un praf de piper, puțin pătrunjel sau mărar tocat fin. Se amestecă cu o lingură de lemn. Deoparte pe un fund de lemn, avem pregătit pesmetele. Luăm cu lingura din tocătură, facem cu mâna udă perișoare rotunde, pe care le dăm în pesmete și apoi pe fund le turtim cu cuțitul și le dăm forma ce vrem, lungărețe sau rotunde. Se pune untura la înfierbântat într'o tigae, și se prăjesc pârjoalele pe o parte și pe alta. Sunt bune și reci.

PERIȘOARE CU SMÂNTĂNA.

Se pregătește carne de tocătură ca mai sus. Se fac în mâna mici perișoare rotunde, care se dau în făină și se prăjesc în untură. Se aşeză într'o cratiță. Se face deoparte un rântăș

alb din jumătate lingură de unt, cu jumătate lingură de făină. Stingi cu o ceașcă de lapte sau de apă. Amesteci cu o ceașcă de smântână, pui un praf de sare, o linguriță de pătrunjel sau mărar tocat fin, torni deasupra perișoarelor și lași să fierbă puțin la foc mic. Un foc prea iute ar face să se taie smântână.

CHIFTELE CU SOS DE ROȘII.

Se face tocătura ca mai sus formând chiftele rotunde ce se dau în făină și se prăjesc în untură. Se pun într-o cratiță. Se face un sos de roșii (pag. 46) care se toarnă deasupra. Se lasă să dea vreo două clocote la foc mic.

CHIFTELE MARINATE.

Se pregătesc chiftelele ca mai sus și se așează într-o cratiță. Se face un sos de roșii (pag. 46), se adaugă o lingură de oțet de vin, 2—3 frunze de dafin, câteva boabe de piper. Se toarnă deasupra chiftelelor și se lasă să dea câteva elocote la foc mic. Se țin calde la cuptor.

ARDEI UMPLUȚI.

Cu o $\frac{1}{2}$ kg. de carne macră umpli 7—8 ardei frumoși. Se dă carnea, precum și o felie de pâine muiată și stoarsă bine, prin mașina de tocat. Dacă e carnea slabă, se adaugă și o lingură de jumări rămase dela topitul unturiei. Deoparte se trage în puțină untură o ceapă mică tăiată mărunt și 2 linguri de orez, ales și spălat. Se stinge cu puțină apă și se amestecă cu carnea. Se aleg ardei grași. Se taie un capac în jurul codiței, se curăță de sămburi. Ca să nu fie iuți, se opăresc în apă cloicotită, în care se țin 5 minute. Se scurg bine și se umplu cu tocătura.

Inainte de a-i așeza cu sos în cratiță, după ce sunt umpluți, ardeii trebuie rumeniți într-o tigae cu puțină untură. Să nu se ardă. Se așează în cratiță și deasupra se toarnă un sos făcut cu un vârf de lingură de făină, bulion de roșii și apă. Se acopăr și se pun să fierbă înăbușit la cuptor. Inainte de a servi, se pun 2—3 linguri de smântână.

DOVLECEI UMPLUȚI.

Se pregătește tocătura ca pentru ardei. Se aleg 4—5 dovlecei, cam de aceiași mărime. Se rad de coajă, se taie în două

și se scobesc de miez. Se umplu cu tocătura. Se prăjesc apoi pe toate părțile în untură. Se așează în cratiță. Se face un sos cu o ceapă mică tăiată și îngălbinită în untură, un vârf de lingură cu făină și zeamă de carne. Se dau la cuptor să fierbă înăbușit. Când sunt aproape gata, se adaugă o ceașcă de smântână.

CARTOFI UMPLUȚI.

Se fac întocmai ca dovleceii.

CEAPĂ UMPLUTĂ.

Se aleg cepe frumoase, cam de aceiași mărime. Se curăță, se scobesc cu o linguriță. Se face o tocătura ca pentru ardei, cu care se umplu. Se rumenesc în puțină untură. Se face un sos din 2—3 cești de zeamă de carne, cu un praf de făină, puțin bulion de roșii, o linguriță de zahăr ars și o lingură rântăș de făină cu untură, stins cu zeamă de carne la care se adaugă puțin bulion de roșii și 4—5 bucătele de zahăr ars. După ce fierbe pe mașină, se dă la cuptor.

GULII UMPLUTE.

Se aleg gulii tinere, cam de aceiași mărime. Se curăță, se scobesc înăuntru și se umplu cu o tocătura ca pentru ardei. Se așează în cratiță și se toarnă deasupra un sos făcut dintr'un rântăș de făină cu untură, stins cu zeamă de carne la care se adaugă puțin bulion de roșii și 4—5 bucătele de zahăr ars. După ce fierbe pe mașină, se dă la cuptor.

TELINĂ UMPLUTĂ.

Se face întocmai ca guliile.

PRAZ UMPLUT.

Se alege praz mai gros. Se curăță și se taie în bucăți de lungimea degetului. Se scoate mijlocul subțire deoparte, iar restul se desface în suluri, așa ca fiecare sul să rămână din 2—3 foi de praz. Se face o tocătura ca de ardei, la care se adaugă și mijlocul subțire de praz, opărit, scurs și tocat. Se umplu sulurile cu tocătura, se așează într-o cratiță, și deasupra se toarnă un sos de roșii cu puțin zahăr (pag. 46). Se fierbe înăbușit la cuptor.

ROȘII UMPLUTE.

Se face tocătura ca pentru ardei (pag. 120). Se aleg roșii rotunde, netede. Se taie capacul, se golesc și se scot semințele. Se umplu cu tocătură, se aşeză capacul la loc și se pun în cratiță. Din miezul scos, trecut prin sită se face un sos ca pentru ardei, se toarnă peste roșii și se fierb înăbușit la cuptor. Înainte de a servi se adaugă 2—3 linguri de smântână.

*
Se pregătesc roșile ca mai sus. Se face o umplutură din $\frac{1}{4}$ kg. de carne de vițel dată prin mașină cu o felie de slănină fiartă. Se adaugă 3 linguri de pesmet fin, un ou, o lingură bună de smântână, sare, piper și puțină verdeată tocată fin. Se ung roșile înăuntru, cât și capacele cu o pană dată prin ou, se umplu, și se aşeză capacele la loc. Se pun roșile într-o cratiță. Se toarnă deasupra un sos de roșii (pag. 46). Se dă la cuptor.

ROȘII UMPLUTE CU FICAT.

Se aleg roșii netede, frumoase, se taie capacul și se scobesc înăuntru. Se taie felii $\frac{1}{4}$ kg. de ficat de purcel și se trage în unt. Se trece apoi prin mașina de tocătura, împreună cu 3 pâniți muiate bine în lapte și stoarse. În untul rămas dela ficat se trage o ceapă tăiată mărunt, se amestecă cu tocătura, la care se mai adaugă 3 gălbenușuri, 50 gr. de unt proaspăt, albușurile făcute spumă, sare și piper după gust. Cu această tocătură se umplu roșile, se aşeză în cratiță, peste fiecare roșie se pune o bucătică de unt și se dă la cuptor, la foc bun. Miezul din roșii, se fierbe, se trece prin sită și se toarnă peste roșii, după ce acestea s'au rumenit puțin. Înainte de a servi se adaugă 2—3 linguri de smântână.

VINETE UMPLUTE.

Se aleg pătlăgele vinete mai mici, și de aceiași mărime, li se taie cozile, și se pun într-o oală cu apă clocoțită. Se țin 5 minute la foc. Se scot, se ţăcoresc cu apă rece, apoi se țin $\frac{1}{4}$ de oră sub teasc, să iasă apa din ele. Se scobesc.

Se dă carne prin mașină, se rumenește în untură cu puțină ceapă, se adaugă sare, piper și un ou. Se umplu vinetele.

Se face un sos dintr-o lingură bună de untură, cu o ceapă tăiată mărunt și un vîrf de lingură de făină. Se adaugă apă, puțin bulion și miezul scos din vinete. Se trece prin sită. Se pun peste vinetele aşezate în cratiță. Se lasă să fierbă înăbușit. Înainte de a servi se dau $\frac{1}{2}$ oră la cuptor.

MERE UMPLUTE.

Cu $\frac{1}{2}$ kg. de carne, umpli 8—10 mere mijlocii. Merele nu se curăță de coajă. Se spală, se taie un căpăcel la partea cu codiță. Se scobesc. Se dă carne prin mașină. Se rumenește puțin în unt sau untură și se adaugă un ou. Se pune sare. Se umplu merele, se pun capacele deasupra și se aşeză într-o cratiță cu unt. Se face un sos cu 7—8 bucăți de zahăr ars, un praf de făină și 2—3 cesti de zreamă de carne; se toarnă deasupra. Se fierb înăbușite la cuptor.

ANGHINARE UMPLUTE.

Se curăță vreo 6 anghinare ca la pag. 230, tăind mai mult din frunze, cam vreo 2—3 cm. dela vîrf. Se pun să fierbă un sfert de oră în apă clocoțită cu sare. Se scurg, se smulge vîrful din mijloc cât și smocul păros dinăuntru, pe care îl scoatem cu ajutorul unei lingurițe. Se săreză puțin mijlocul. Deoparte se trage o lingură de unt cu o lingură de făină. Se stinge cu o $\frac{1}{2}$ ceașcă de zreamă de carne, lăsând să fierbă până se îngroașă de tot. Se trece de două ori prin mașină $\frac{1}{4}$ kg. de carne de porc grasă, se amestecă cu sosul de făină, un ou, sare, piper, puțină verdeată tocată. Se freacă bine umplutura până se face ca o cremă. Se umplu cu o lingură anghinarele, împingând ușor frunzele în lături, ca să intre cât mai multă. Se lasă umplutura puțin bombată, netezind-o cu cuțitul și se presară pesmet. Se pune o lingură de unt într-o cratiță. Se aşeză anghinarele unele lângă altele și se țin vreun sfert de oră la cuptor, până încep să se rumenească. Se mișcă din când în când cratița, ca să nu se lipească. Se face deoparte un sos din $\frac{1}{2}$ lingură de unt cu $\frac{1}{2}$ lingură de făină care se stinge cu 2—3 cesti de apă. Se pune puțin bulion și sare. Se toarnă sosul peste anghinare și se lasă să fierbă înăbușit, cam o oră, udându-le din când în când cu sosul din cratiță. Se servesc fierbinti.

VARZĂ NEMȚEASCĂ UMPLUTĂ.

Se aleg 3—4 verze mici. Se curăță de frunzele de pe margine. Se pun într-o oală cu apă clocotită, se țin pe foc 10 minute. Se scot și se răcoresc în apă rece. Se scurg și se așeză pe un fund de lemn. Se resfiră frunzele cu grijă ca să nu se rupă, se scoate miezul. Se dă $\frac{1}{2}$ kg. de carne prin mașină se prăjește cu o lingură de untură și o ceapă tăiată mărunt. Se adaugă sare, piper, și un ou. Cu această tocătură se umplu verzele, punând carne la mijloc, cât și printre foi. Se strâng cu mâna primprejur, ca să capete formă. Se așeză într-o cratiță, una lângă alta, cu o lingură de untură. Se țin puțin la cuptor ca să prindă culoare. Se adaugă un sos făcut dintr'un rântăș de făină, cu 2 cești de zeamă de carne sau apă, 2—3 linguri de borș și puțin bulion. Se lasă să fierbă încet. Înainte de a servi se adaugă câteva linguri de smântână.

*

Acelaș fel se poate pregăti și în modul următor. În loc de mai multe verze mici, luăm una mare. Se desprind toate frunzele mari, se taie dela fiecare cotorul. După ce sunt opărite și scurse, sunt așezate pe un fund, astfel ca o frunză să vio peste jumătatea celeilalte. Se pregătește tocătura ca mai sus, se așeză peste foi. Se face un sul, iar foile dela capetele sulului se întorc înăuntru. Se așeză într-o cratiță lungă și se procedează mai departe ca mai sus.

MUSACA DE VARZĂ.

Se rumenește cu puțină ceapă $\frac{1}{2}$ kg. de carne macră dată prin mașină. Se pune sare. Se aleg foile dela o varză frumoasă, li se taie cotorul, se opăresc și se scurg bine. Se unge o cratiță cu untură și se presară cu pesmet. Se așeză câteva foi pe fund, apoi un strat de carne tocată și iarăși un rând de foi de varză. Se repetă această operație de 2—3 ori, până îsprăvim carne și varză. Deasupra se presară pesmet, se pune puțin unt sau untură, 3—4 linguri de smântână cu un praf de sare. Se dă la cuptor. Când e gata, se răstoarnă.

Acelaș fel se poate face punând între rânduri și câte un strat de șuncă tăiată mărunt.

VARZĂ CLUJASCA.

Se rumenește cu o lingură de untură puțină ceapă și $\frac{3}{4}$ kgr. de carne macră dată prin mașină. Se toacă potrivit de mărunt o varză frumoasă, se opărește cu apă clocotită cu sare, se scurge foarte bine. Se unge o cratiță cu o lingură de untură, se pune un rând de varză, unul de carne, o lingură de smântână, se continuă alternând varză, carne și smântână. Ultimul strat să fie de smântână, din care se pune în total vre-o 300 gr. Se potrivește de sare, piper. Se dă la cuptor.

MUSACA DE VINEȚE.

Se aleg 3—4 vinețe mijlocii. Se taie, fără să le curățim, în felii groase de un deget. Se opăresc cu apă sărată și se așeză sub un fund cu o greutate pe el ca să se scurgă.

Se dă prin mașină $\frac{3}{4}$ kg. de carne macră împreună cu 1 morcov și 2 cartofi cruzi, curătați. Se rumenește cu o lingură de untură și 3—4 cepe tăiate mărunt. După ce s'a răcorit puțin, se adaugă un ou, 2 linguri de smântână, sare și piper. Se scot vinețele de sub teasc, se usucă cu un șerbet, se dau prin făină și se prăjesc în untură, fiecare felie pe o parte și pe alta. Într-o cratiță unsă cu untură și presară cu pesmet, se așeză un rând de vinețe, un strat de carne, și aşa mai de parte, până s'a îsprăvit carne și vinețele. E de preferat ca ultimul strat să fie de vinețe. Deasupra se toarnă o ceașcă de zeamă de carne cu o lingură de bulion de roșii. Vara se pot pune câteva roșii tăiate felii. Se dă la cuptor să scadă. Când e gata, se răstoarnă.

MUSACA DE CARTOFOI.

Se poate pregăti cu cartofii cruzi sau fierți. Cartofii cruzi se curăță, se taie felii groase de un deget. Se prăjesc, dar foarte puțin, în untură pe o parte și pe alta. Se procedează întocmai ca la musacaua de vinețe.

MUSACA DE DOVLECEI.

Se rad dovleceii de coajă. Se taie felii rotunde de grosimea degetului. Se sărează și se lasă un sfert de oră să se scurgă de apă. Se usucă cu o cărpă, se dau în făină, se prăjesc în untură pe ambele părți. Pentru rest se face întocmai ca musacaua de vinețe.

MUSACA DE CONOPIDĂ.

Se rup buchetele, fără cotoare, dela o conopidă frumoasă, se spală și se fierb în apă cu sare. Se scurg de apă. Se dă prin mașina de tocăt carne 2—300 gr. de ficat. Se prăjește în unt sau untură cu o ceapă tăiată mărunt. Se adaugă un praf de piper, sare și un ou. Se unge o formă cu unt mult, se presară pesmet. Se aşează un rând de conopidă, împărțind buchetele astfel ca stratul să fie cât mai egal. Se pune stratul de ficat și apoi un alt rând de conopidă. Se presară pesmet, se adaugă o jumătate lingură de unt. Se dă la cuptor. Când e gata se răstoarnă. Se poate face și cu carne.

MUSACA DE TĂIEȚEI.

Pentru $\frac{1}{2}$ kg. de carne sau de ficat, care se pregătește ca mai sus, se fac tăieței din 2 ouă (pag. 276). Se pun tăiețeii la fierb în apă clocoțită cu sare, se fierb nu prea mult, se răcoresc cu apă rece, se scurg bine și se opăresc cu unt. Se unge forma cu unt, se presară pesmet și apoi se aşează un rând de tăieței, un rând de carne și aşa mai departe. Deasupra se presară pesmet și se mai pune puțin unt. Se dă la cuptor. Se răstoarnă.

La fel se poate pregăti cu macaroane de casă sau cum-părate.

SARMALE CU VARZĂ DULCE.

Se dă prin mașină $\frac{3}{4}$ kg. carne de porc, sau amestecată, de vacă și de porc, și miezul dela o felie groasă de pâine, muiat și stors bine. Deoparte se rumenesc în untură 2 cepe mijlocii tăiate mărunt; când cepele încep să se îngălbenească, se adaugă 2 linguri de orez ales și spălat. Se lasă să se tragă și orezul, se stinge cu puțină apă, apoi se amestecă cu carnea, se adaugă verdeață tocătă mărunt, sare și un praf de piper. Se desfac foile dela o căpățână frumoasă de varză. Se taie cotorul dela fiecare și se opăresc cu borș, ținându-le până se moaie. Se taie frunzele în bucăți potrivite de mari, cu care învelim carnea pentru sarmale. Adevăratele sarmale moldovenești se fac mici ca o nucă. Varza rămasă neîntrbuințată la sarmale, se taie ca tăieței mai groși. Se pune un strat de varză în cratiță, apoi se aşează sarmalele una lângă

alta și un al doilea rând, dacă avem mai multe. Intre rânduri se pot așeza felii de roșii. Deasupra se pune încă un strat de varză tăiată. Se pun câteva linguri de borș, fierb deoparte, strecurat și îndoit cu apă, ca să nu fie prea acru. Se adaugă puțin bulion de roșii sau de ardei, și o lingură bună de untură. Se lasă să fiarbă pe mașină, apoi se dă la cuptor, la foc potrivit, și se țin până scade zeama atât cât trebuie. Sarmalele sunt mult mai bune încălzite, de astă e mai bine să fie făcute de pe o zi pe alta.

SARMALE CU VARZĂ ACRĂ.

Se pregătesc întocmai ca sarmalele cu varză dulce. Doar varza în loc să fie opărită, e spălată cu apă rece, ca să piardă din acreală, iar în cratiță cu sarmale se pune numai apă, fără borș.

SARMALE CU FOI DE VITĂ.

Se opăresc frunzele cu apă sau cu borș. Se fac apoi întocmai ca sarmalele de varză, de preferință din carne de miel. Se servesc la masă cu smântână sau cu iaurt.

SARMALE DE MIEL CU FRUNZE DE STEVIE.

Se opăresc frunzele. Se fac întocmai ca sarmalele de varză. Se servesc la masă cu smântână sau iaurt. Se pot face la fel și cu frunză de spanac.

DROB DE MIEL.

Se trec prin mașina de carne măriuntaiile dela un miel și anume: inima, ficatul, plămâni. Se adaugă 2—3 ouă, puțin miez de pâine muiat în lapte, sare, un praf de piper, o lingură de smântână și verdeață multă, mărar, pătrunjel și ceapă verde, tocătă mărunt cu o parte din cozi. Se spală prapurul bine, în mai multe ape. Se unge puțin cu untură o tigae cu marginile joase. Se întinde prapurul în tigae, astfel ca să rămâie mult și pe margini, și să poată fi întors deasupra peste umplutură. Se pune umplutura peste prapur în tigae, se

așeză cu o lingură ca să fie stratul de aceiași grosime, se întorc mărginile prapurului deasupra, se coace la cuptor. Se servește întreg sau se taie felii.

DROB DE MIEL IN ALUAT.

Aceiași plăcintă se poate face îmbrăcată în aluat, în loc de prapur. Se pregătește tocătura ca mai sus. Se face un aluat fraged dintr'un ou, făină și o lingură de unt. Se intinde o foaie ca de tăieți. Se așeză în tigaia unsă cu unt sau untură. Se pune umplutura într'un strat de grosime egală. Se întorc marginile potrivind să nu vie prea mult aluat unul peste altul. Se unge cu ou. Se dă la cuptor.

SBÂRCIOGI UMPLUȚI.

Se alege și se spală 1 kg. de sbârciogi proaspeți. Se pun cei mari, frumoși, deoparte, pentru umplut, iar cei mărunti împreună cu cozile, se toacă și vor servi la pregătirea sosului. Se face o umplutură obișnuită din carne de vițel sau de miel dată prin mașină cu o bucată de miez de pâine muiat în lapte și stors, o ceapă prăjită, sare, piper, un ou. Se umplu sbârciogii, iar din tocătura rămasă se fac perișoare, se dau prin făină și se rumenesc în unt ca și sbârciogii umpluți. Sbârciogii tocăti se trag în unt. Se pune un praf de făină, și o ceașcă de apă, se toarnă sosul în cratiță cu sbârciogi, se pun să fierbă înăbușit. Când sunt aproape gata, se pun perișoarele, se adaugă o ceașcă de smântână. Se servesc, îndată ce s'a infierbântat sosul. Mâncarea se poate face și cu sbârciogi uscați. Aceștia se pun în apă rece să se moaie timp de 10—12 ore. Se procedează apoi ca mai sus.

CROCHETE DE CARNE.

Carnea fiartă, rămasă dela rasol se dă prin mașină. Se rumenește cu o lingură de unt și cu o ceapă tăiată mărunt. Deoparte se face din $\frac{1}{2}$ lingură de unt, o lingură de făină, și 2 cești de zreamă de carne, un sos de faină (pag. 47) ceva mai gros. Se amestecă cu carne, se adaugă 2 gălbenușuri și un praf de piper. Cantitatea de sos trebuie potrivită atât cât să lege carne, nu mai mult, căci altfel crochetele devin cleioase, fără frăgezime. Se lasă să se ră-

cească. Pe un fund de lemn se pregătește pesmetele. Se ia cu lingura cantități egale din compoziție, se dau prin faină, se formează crochete cam de aceeași mărime, se lasă pe fund. Se amestecă albușul rămas, fără să fie bătut spumă, cu o linguriță de untdelemn, una de apă, un praf de sare. Se dau crochetele prin acest amestec, se bat bine în pesmet, se pun la prăjit în untură fierbinte. Le rumenim la fel pe toate părțile. Se servesc ca garnitură la legume.

RULADĂ DE CARNE.

Se dă prin mașina de tocat $\frac{1}{2}$ kg. de carne de porc sau de vițel, cu 150 gr. de măduvă sau slănină și o felie groasă de pâine, muiată în lapte și stoarsă. Se adaugă 2 cepe tăiate mărunt și prăjite în untură, un ou întreg și 2 gălbenușuri, verdeată tăiată mărunt, sare și un praf de piper. Din această tocătură se face un sul gros, cam cât un pahar, se dă prin făină. Albușurile rămase se amestecă, fără să fie bătute spumă, cu o linguriță de untdelemn și tot atâtă apă și un praf de sare. Se unge rulada de carne cu albușul și se dă la cuptor într'o tavă cu untură fierbinte. Se face un sos de ciuperci (pag. 49) și când rulada e aproape gata, se toarnă deasupra și se lasă să mai dea un clopot împreună. Înainte de a servi, se taie felii.

BUDINCĂ DE CARNE CU CARTOFI.

Se dă prin mașina de tocat $\frac{1}{2}$ kg. de carne, împreună cu o ceapă, și miezul dela o felie de pâine muiat și stors. Se infierbântă într'o tigae o lingură de unt, se pune carne, și când începe să se rumenească se presară o lingură de făină. Se amestecă, și se stinge cu 2—3 linguri cu zreamă de carne. Deoparte se fierb câțiva cartofi, se curăță de coajă și se trec prin mașina de tocat, sau prin sită. Se unge o formă de sticlă „Jena Durax” cu unt, se presară pesmet, și se așeză un strat de carne, unul de cartofi, și aşa mai departe. Deasupra se toarnă o lingură de unt, și se presară pesmet. Se dă la cuptor, până se rumenește. Se servește cu un sos de roșii.

BUDINCĂ DE ȘUNCĂ PE SPANAC.

Se trece prin mașina de tocat 400 gr. de șuncă, fără grăsimi, și se amestecă cu un rântăș bine legat făcut dintr'o

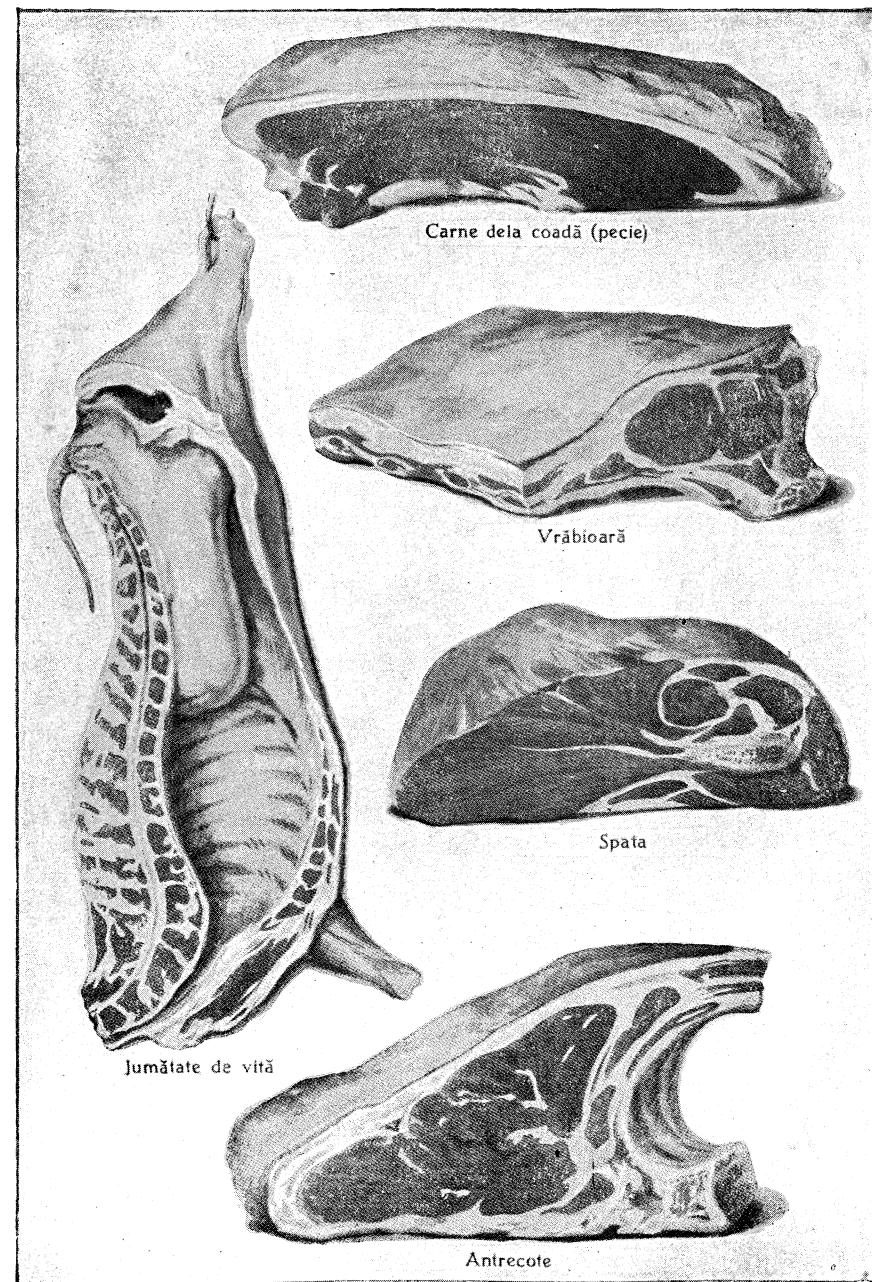
lingură de făină cu o lingură de unt, și stins cu o ceașcă de lapte. Se adaugă 2 linguri de smântână, 2 gălbenușuri și 2 ouă întregi. Se potrivește de sare, piper. Se poate adăuga și o picătură de carmin, ca să păstreze culoarea șuncei. Se toarnă într-o formă cu peretii drepti, bine unsă, și presărată cu pesmet. Se fierbe la „bain-marie” în cuptor vre-o 40 de minute. Se răstoarnă pe farfurie, iar împrejur se pun foi de spanac opărite și înăbușite în unt, și se servește cu parmezan ras și cu sos de unt.

MITITEI.

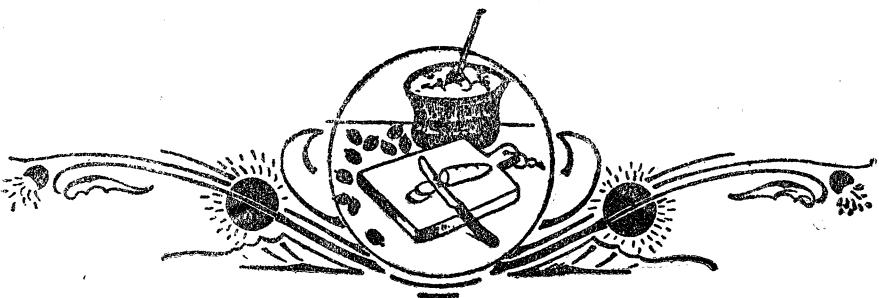
Se trece de 3 ori prin mașina de tocata 1 kg. de carne de vacă dela gât cu 200 gr. de grăsime de vacă. Se săreează cât trebuie și se lasă să stea 2—3 ore la ghiață. Se adaugă un praf de piper, puțin chimion și enibahar pisate fin și un vârf de cuțit de bicarbonat. Se face deoparte un mujdeiu de usturoiu cu puțină zeamă de carne, se strecoară și se adaugă în tocătură atât cât trebuie. Se pune la mașina de tocata carne tubul de tablă, care servește la umplut mațele pentru cărnați. Se dă tocătura încă odată prin mașină și pe măsură ce ieșe cârnătul din tub îl tăiem de mărimea mititeilor. În lipsă de acest tub se iau cu lingura cantități egale din tocătură și cu mâinile udate în apă, formăm cărnăciori cam de aceeași mărime, pe care îi așezăm pe o scândură. Se frig la grătar, la foc iute. Cât se frig, îi ungem cu o pană cu zeamă de carne.

*

Se trece de două ori prin mașină 1 kg. de carne de vacă de la gât, cu 200 gr. grăsime de vacă. Se amestecă cu $\frac{1}{2}$ linguriță de sare, și se dă la ghiață pentru 24 ore, amestecându-se în acest timp de câteva ori. A doua zi se mai trece odată prin mașină adăugând o linguriță de bicarbonat, încă $\frac{1}{2}$ linguriță de sare, 2—3 cuișoare, puțin chimien, enibahar și piper pisate fin și 2 linguri de frisca nebătută. Se pisează o căpătină de usturoiu cu puțină apă, și se strecoară în tocătură numai zeama. Se bate bine o jumătate de oră, și se fac mititei ca mai sus.

CARNE DE VACĂ

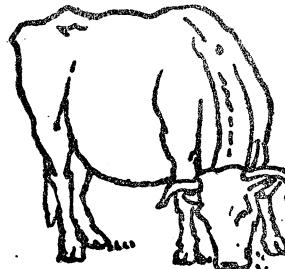

CAPITOLUL VIII.

MÂNCĂRI DE CARNE ȘI FRIPTURI

A. CARNE DE VACĂ

RASOL DE VACĂ.

Carnea cea mai gustoasă pentru rasol e mugurul de piept, fluerul și carnea dela coadă. Se pune carne cu apă rece la fier, ca pentru supă (pag. 55). Se adaugă zarzavatul și se lasă să fiarbă 3 ore la foc potrivit. Când e carnea aproape fiartă, se adaugă în supă cartofii curătați și tăiați în două și 2 — 3 bucăți de varză care a fost mai înainte fiartă pe jumătate în apă. Cartofii nu trebuie lăsați să fiarbă prea tare, ca să nu se sfarme. Se aşeză rasoul pe farfurie, se pun împrejur cartofii, varza și morcovii din supă, tăiați felii. Se servește cu sos de hrean și murături sau salată de sfeclă.

RASOL CU SMÂNTÂNĂ.

Se scoate 1 kg. de carne de pe coaste, se învârte, făcând o ruladă, care se leagă cu ață și se pune la fier cu apă rece și zarzavat, ca pentru orice supă. Când e carnea fiartă, se scoate ața și se aşeză într'o tavă ce merge la cuptor. Se amestecă într'o cratiță o ceașcă de smântână groasă cu 2—3 linguri de

zeamă de carne, o lingură de făină, sare și o lingură de parmezan ras. Se toarnă peste rasol, cu grija să acopere toată carneea cu un strat gros. Se presară cu parmezan ras. Se dă la cuptor, se ține până capătă o culoare frumoasă. Se servește cu sos de roșii sau de ciuperci cu smântână.

RASOL CU SOS DE CIUPERCI.

Rasolul fierăt și tăiat în felii de un centimetru e aşezat într-o farfurie ce merge la foc. Se stropește cu trei linguri de vin și tot atâtă zeamă de carne. Se acopere și se așează pe marginea mașinei, pentru ca să se încălzească cu încetul. Într-o cratiță cu puțin unt se trag 3—4 ciuperci curățate și tăiate mărunt, împreună cu câteva fire de arpagic. Când încep să se moaie, se adaugă un vîrf de lingură de făină, se amestecă până se rumenesc. Se sting cu o ceașcă de vin alb și una de supă și se lasă să tragă 2—3 clocote. Sosul trebuie să fie destul de gros. Se gustă de sare. Se întinde peste carneea din farfurie, se dă la cuptor, acoperit. Se ține numai cât să se înfierbânte bine. Cu 5 minute înainte de a servi, se adaugă 2—3 linguri de smântână. Se servește foarte fierbinte.

RASOL CU SOS DE VIN.

Se fierbe rasolul în supă (pag. 55). Când e gata, e scos și după ce s'a răcorit puțin, e tăiat felii și aşezat într-o cratiță. Deoparte se taie mărunt 100 gr. slănină, 100 gr. șuncă crudă și o ceapă. Se pun toate într-o cratiță și când încep să se rumenească se adaugă un pahar de vin alb, 2 linguri de bulion de roșii subțiat cu o ceașcă de zeamă de carne, o frunză de dafin, sare, piper și un praf de făină. Se lasă să fierbă totul cam jumătate de oră. Dacă ni se pare prea scăzut, se mai adaugă puțină zeamă de carne sau vin alb. Se trece prin sită peste carne, și se lasă să mai fierbă împreună 20 de minute. Se servește fierbinte cu garnitură de legume.

TOCANĂ

Se alege carne dela piept, mai grasă, sau carne cu coaste. Pentru 6 persoane ajunge $1\frac{1}{4}$ kg. de carne. Se taie carneea în bucăți potrivite și se pune să se rumenească cu o lingură de untură. Se adaugă 3—4 cepe tăiate felii subțiri. Se lasă până se prăjesc. Se pune puțină apă, se acopere și se ține

să fierbă înăbușit, adăugând din când în când câte o lingură de apă fierbinte, până ce carneea e frăgezită. Se adaugă o lingură de bulion de roșii, sare, piper și un praf de făină. Se acopere și se pune să mai scadă la cuptor. Se servește cu mămăligă.

GULĂS CU GĂLUȘTE.

Se taie 1 kg. de carne în bucăți potrivite și se pune să se rumenească cu o lingură de untură. Se adaugă 3—4 cepe tăiate felii subțiri. Se amestecă din când în când, ca să nu se ardă ceapa. Când începe să se rumenească, se adaugă un vîrf de cuțit de boia de ardei, o lingură de bulion de roșii, sare și puțină apă. Se lasă să fierbă înăbușit, adăugând din când în când câte puțină apă, până se frăgezește carneea. Deoparte se freacă o lingură de unt, cu un ou, o lingură plină de făină, puțină apă și sare. Se amestecă totul bine. Se ia cu linguriță din pastă și se dă drumul găluștelor în apă clocotită. Se țin să fierbă 10 minute. Se scurg, se opăresc cu unt, și se pun în mâncare sau se servesc ca garnitură. Mâncarea trebuie să fie foarte fierbinte.

CARTOFI CU CARNE.

Se taie carneea în bucăți potrivite. Se pun să se rumenească în cratiță cu 2 cepe tăiate mărunt și cu o lingură de untură. Se amestecă din când în când ca să nu se ardă. Când ceapa începe să se îngălbenească, se pune sare și puțină apă caldă. Se lasă să fierbă vre-o oră, mai turnând din când în când câte puțină apă caldă. Se curăță cartofii și se taie în lung. Ca să nu se sfarme, cartofii trebuie frecăți cu puțină sare, înainte de a fi puși în cratiță cu carne. Se mai adaugă în mâncare mărar sau păstrunjel tocăt fin și, cine dorește, puțin bulion de roșii sau boia de ardei, pentru culoare. Când sunt cartofii aproape gata, se pune cratița pentru o $\frac{1}{2}$ de oră la cuptor. Mâncarea nu trebuie să fie prea scăzută.

PRAZ CU CARNE.

Se pune carneea la foc, întocmai ca pentru mâncarea cu cartofi, doar că nu se pune ceapă, prazul având el singur miros tare. Se curăță prazul, se taie în lungime de 5—6 centimetri. Se trage într-o tigale cu puțină untură. Se pune peste

carne numai când aceasta e frăgezită. Prazul fierbe foarte repede, și dacă stă prea mult la foc se sfarmă. Se adaugă și bulion de roșii în care punem o bucătică de zahăr. Se gustă de sare. Se dă la cuptor. Mâncarea e bună mai scăzută.

MORCOVI CU CARNE.

Se pune la foc carne ca pentru mâncarea cu cartofi. Se curăță morcovii. Dacă sunt mari, se taie felii subțiri, dacă întrebuiuțăm carote mici, rotunde, se lasă întregi. Se trag morcovii, întregi sau felii, cu puțină untură. Se pun în cratiță cu carne când aceasta e frăgezită. Se face deoparte un sos de zahăr și anume se ard 2 lingurițe de zahăr tos. Se stinge cu puțină apă fierbinte. Se adaugă un praf de făină. Se toarnă în mâncare. Se gustă de sare. Când e aproape gata, se dă o jumătate de oră la cuptor.

ȚELINĂ CU CARNE.

Se pregătește carne ca pentru mâncarea cu cartofi. Se curăță țelină, se taie în bucăți potrivite, se spală. Se trage țelină deoparte, cu puțină untură. Se pune peste carne, când aceasta e aproape fiartă. Se adaugă sare și puțin sos de zahăr ca la mâncarea de morcov. Se ține pe mașină până fierbe. Se dă la cuptor $\frac{1}{2}$ de oră.

FASOLE BOABE CU CARNE.

Se pregătește carne ca pentru mâncarea cu cartofi. Se alege fasole care nu lasă hoaspe și se fierbe deoparte. Când carne e aproape fiartă se adaugă fasolea, care nu trebuie să fie deloc sfârmată. Se pune sare, puțină boia de ardei, sau bulion de roșii și o frunză mică de dafin. Mâncarea nu trebuie să fie prea scăzută, e mai gustoasă cu puțină zeamă.

FASOLE VERDE CU CARNE.

Se taie carne în bucăți potrivite. Se pune să se rumenească cu 2 cepe tăiate mărunt cu o lingură de untură și cu un praf de făină. Când e carne rumenită, se toarnă apă caldă cât s-o cuprindă și se pune fasolea curățată și spălată. Se lasă să fierbă împreună. Când e fasolea fiartă, se pune

sare și se dă la cuptor. Se poate face și cu fasolea fiartă deoparte și scursă bine. Se pune peste carne, când aceasta e gata frăgezită.

BAME CU CARNE.

Se pregătește carne ca pentru mâncarea cu cartofi. Între timp se curăță bamele de codiță, se opăresc cu borș sau cu oțet amestecat pe jumătate cu apă. Se clătesc apoi în mai multe ape reci. Se scurg bine. Se pun în cratiță cu carne numai când aceasta e aproape fiartă. Se adaugă sare, bulion de roșii sau 2–3 roșii tăiate în două și fără semințe. Când sunt aproape gata, se adaugă un păharel de vin și se dau la cuptor.

VINETE CU CARNE.

Se pregătește carne ca pentru mâncarea cu cartofi. Se taie câteva vineți, fără să se curețe de coajă, în bucăți potrivite. Se opăresc cu apă sărată, în care se lasă să stea vreo 10 minute. Se storc apoi bine cu mâna și se pun într'un șerbet să se mai scurgă. Într-o tigaie se înfierbântă untura, se pun vinetele să se rumenească puțin, și se aşeză apoi în cratiță cu carne. Se adaugă sare, dacă mai trebuie, apoi o lingură de bulion de roșii îndoit cu apă, sau 2–3 roșii tăiate în două, și un ardei gras tăiat mărunt. Se dă la cuptor.

PRUNE USCATE CU CARNE.

Se pregătește carne ca pentru mâncarea cu cartofi, însă fără ceapă. Se spală prunele, se opăresc, se scurg bine de apă și se pun peste carne, când aceasta e pe jumătate fiartă. Se adaugă puțină sare și un sos de zahăr ars. Se dau la cuptor.

GUTUI CU CARNE.

Se face întocmai ca mâncarea de țelină (pag. 136), însă fără ceapă.

PERE CU CARNE.

Se face întocmai ca mâncarea de țelină (pag. 136), însă fără ceapă.

VARZĂ DULCE CU CARNE.

Se alege o carne grasă și se pregătește carnea ca pentru mâncarea de cartofi. Se taie o varză sau două, mărunt ca fideaua. Se dă sare și se stoarce cu mâna, să iasă apa din ea. Se pune în cratiță cu carne, când aceasta e pe jumătate fiartă, adăugând o lingură bună de untură. Se toarnă deasupra borș fierit deoparte și bine limpezit. Se lasă să fierbă vreo oră. Se gustă de sare, se pune puțină boia sau bulion de roșii și câteva roșii tăiate felii. Se ține cel puțin o oră la cuptor. Odată varza așezată, nu se mai dă cu lingura, se mișcă cratiță într'o parte și alta, ca să nu se prindă pe fund. Dacă e prea scăzută, se mai adaugă borș sau puțină apă. Mâncarea cu varză e mult mai gustoasă păstrată de pe o zi pe alta.

VARZĂ ACRĂ CU CARNE.

Se pregătește carnea ca pentru mâncarea cu cartofi. Se spală o căpătană sau două de varză murată în apă rece. Se taie mărunt ca fideaua. Trebuie pusă din timp în cratiță cu carne, varza murată fierbând mai greu. Se pune apă și puțină boia de ardei. Se lasă să fierbă cel puțin 2 ore. Se dă apoi la cuptor încă o oră. Mâncarea trebuie să fie grasa și mai gustoasă când e pregătită de pe o zi pe alta.

GHIVECIU.

Se pregătește carnea ca pentru mâncarea cu cartofi. Se pregătește zarzavatul și anume: se taie puțină varză, în bucăți cam de 2 cm., un morcov, un pătrunjel și o jumătate de țelină în felii subțiri, se curăță o mână de bame, (vezi pag. 230), una de mazăre, una de fasole verde. Se curăță un dovlecel și se taie în bucăți potrivite, precum și o vânătă care se opărește și apoi se scurge bine. Dacă avem, punem și câteva buchete de conopidă. La urmă 2—3 roșii tăiate în două, un ardei gras tăiat mărunt și câțiva cartofi curățați și tăiați în bucăți ca și dovleceii. Se asează zarzavatul rânduri, precum și carnea, într'o tavă ce merge la cuptor. Se pune sare și untură cât trebuie.

Se dă la cuptor și se lasă să fierbă înăbușit. Dacă scade prea tare, înainte de a fi zarzavatul fierit, se adaugă puțină apă. Nu se umblă cu lingura în el, ca să nu se sfarme zarzavatul, ci numai se mișcă cratiță într'o parte și alta, să se vadă dacă nu s'a prins pe fund. Când e aproape gata, se ia capacul, ca să se rumenească puțin deasupra. Ghiveciul e mai gustos pregătit cu unt proaspăt.

BOEUF A LA MODE.

Se alege o bucată de pulpă sau altă carne macră, cam de $1\frac{1}{2}$ —2 kg. O bucată mai mică s-ar usca înainte de a fi bine friptă. Se împănează cu slănină, se leagă apoi, pentru a-i da o formă bună, ca să poată fi tăiată frumos felii, când e gata. Se pune carnea cu puțină untură, se frige pe toate părțile vreo 20 de minute. Se scurge untura. Se pune în loc un păhărel cu vin alb sau roșu și o lingură de rachiu. Se lasă să fierbă descoperit, până ce lichidul e aproape scăzut, întorcând carne pe o parte și pe alta. Se adaugă: un picior de vițel bine curățat și spălat și căruia i s'a scos osul (pag. 156), șoriciul dela slănină care a servit la împănat, sare, piper, o frunză de dafin și un fir de pătrunjel și un litru de apă, sau mai bine aceiași cantitate de zreamă de carne. După ce începe să fierbă, se ia spuma, se acopere perfect și se dă la cuptor. Se ține astfel să fierbă în clocote mici 4 ore. Se întoarce între timp de 2—3 ori. După 2 ceasuri se adaugă 2 morcovii tăiați felii rotunde nu prea subțiri, și 15—20 de fire de arpa-gic curățate. Se lasă să fierbă restul de 2 ore. Când e gata, zreama trebuie să fie mult scăzută. Se asează carnea frumos pe farfurie, se scot atele și se taie felii. Se asează împrejur ceapa, morcovii și, dacă place, și piciorul de vițel tăiat bucăți potrivite. Se ține la cald. Sosul din cratiță se lasă să mai dea vreo două clocote. Se trece prin sită peste carne. Se servește caldă, cu salată. Tot astfel de gustoasă e și rece, sosul întărinu-se împrejur ca aspicul.

FRIPTURĂ ÎNĂBUȘITĂ

Se alege $1\frac{1}{2}$ kg. de pulpă sau altă carne macră. Se săreză, se împănează cu slănină, se leagă, ca să-i dăm o formă bună și se pune la fript într'o cratiță cu puțină untură. Se în-

toarce pe o parte și pe alta. După 20 de minute se toarnă 2 cești de apă sau zeamă de carne. Se adaugă 2—3 cepe tăiate felii subțiri și se dă la cuptor, acoperită, să fiarbă înăbușit 3 ore. Între timp se întoarce de două ori. Se scoate capacul și începem să ungem friptura din când în când cu zeama din cratiță. Se mai ține astfel o jumătate de oră, până capătă culoare frumoasă. Sosul trebuie să fie scăzut, totuși dacă e nevoie, se mai adaugă puțină apă. Se asează carne pe farfurie, se scoate ața, se taie felii. Sosul se trece prin sită, se toarnă deasupra; sau e amestecat cu puțină smântână, și se servește cald în sosieră. Friptura se servește cu garnitură de legume.

FRIPTURĂ ÎNĂBUȘITĂ NEMȚEASCĂ.

Se pregătește carne ca mai sus. Se pun pe fundul cratiței câteva feliuțe de slănină, deasupra carnei, și se frige pe o parte și pe alta timp de 20 minute. Se adaugă un morcov tăiat bucăți și 2—3 cepe tăiate felii, și se toarnă atâtă bere neagră, îndoită cu apă cât să fie friptura aproape acoperită. Se acoperă bine cu capacul, se dă la cuptor să fiarbă înăbușit timp de 3 ore. Se procedează apoi ca pentru friptura înăbușită.

FRIPTURĂ ÎNĂBUȘITĂ ITALIENEASCĂ.

Se pregătește carne ca pentru friptura înăbușită. După ce s'a frit cu untură 20 de minute, se adaugă un pahar de vin alb, 2 pahare de apă și puțin piper. Se lasă să fiarbă înăbușit la cuptor timp de 1½ oră. Apoi se adaugă 5—6 roșii, tăiate în două, o linguriță de otet și una de zahăr și se ține să mai fiarbă 1½ oră. Deoparte se rumenește în puțin unt o lingură bună de pesmet fin. Sosul din cratiță se trece prin sită, se amestecă cu pesmetele și se toarnă peste friptura care a fost tăiată felii, după ce i s'au scos ațele. Se mai lasă puțin la cuptor, se servește.

RULADĂ UMPLUTĂ.

Se alege 1 kg. de carne de sub coaste. Se bate bine cu ciocanul de lemn, fără să rupem, astfel ca să avem o fâșie cam de un centimetru grosime. Se săreză. Să face o tocătură

din 200 gr. ficat dat prin mașină, împreună cu o bucată de slănină, o felie groasă de pâine muiată în lapte și bine stoarsă, o jumătate ceapă tocată, pătrunjel, sare și un ou. Se asează umplutura pe carne bine ștearsă care se întoarce ca o clătită și se leagă. Se pune apoi într'o cratiță să se rumenească cu puțină untură. Se adaugă o ceapă tăiată felii, când și aceasta e puțin rumenită se toarnă o jumătate pahar de vin alb și un pahar de zeamă de carne, se dă la cuptor și se lasă să fiarbă înăbușit 1½ oră. Când e gata se scot ațele, se asează pe farfurie, se taie, iar sosul scăzut, trecut prin sită e amestecat cu puțină smântână sau ciuperci dunstuite.

Ruladă de carne

RULADE MICI CU SARDELE.

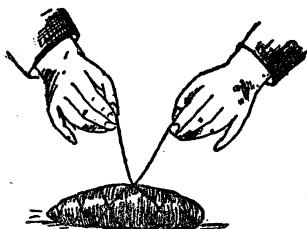
Se ia o bucată de carne macră dela pulpă, se taie în bucăți potrivite, ca pentru șnițel. Se bat bine cu ciocanul de lemn, fără să le rupem, astfel ca să avem bucăți cam de 10 cm. pe 12 cm. Se săreză. Se toacă fin câteva sardele de Lissa, după ce au fost bine spălate și curățate, socotind câte o sardea pentru fiecare bucată de carne. Se amestecă sardelele cu pătrunjel tocat fin. Se taie atâtea felii subțiri de slănină, câte rulade vrem să facem. Se asează câte o felie de slănină peste o bucată de carne, deasupra se pune sardeaua tocată cu pătrunjel. Se rulează carne și se leagă cu puțină ață, care să se poată ușor scoate, înainte de a servi. Se asează ruladele într'o cratiță una lângă alta, se rumenește puțin cu untură, se toarnă zeama de carne și se dă la cuptor. Se tîn cam o oră și jumătate, udându-le din când în când cu zeama din cratiță. Când sunt gata, se asează în farfurie, se scot ațele, se toarnă sosul curățat de grăsimi deasupra. Se servesc cu garnitură de legume.

RULADE MICI CU CASTRAVETI.

Se fac ruladele întocmai ca mai sus, înlocuind tocătura de sardele și pătrunjel cu felii de castravete murat în sare (fig.). Ruladele legate sunt așezate într'o cratiță bine unsă cu untură, împreună cu felii subțiri de ceapă. Se lasă puțin să se rumenească. Se toarnă un pahar

de vin alb și o ceașcă de zeamă de carne sau de apă, se adaugă o frunză de dafin, câteva boabe de piper și se lasă să fierbă la cuptor înăbușit timp de două ore. Când sunt gata se scot ațele, se toarnă sosul strcurat și scăzut deasupra. Se servesc cu garnitură de orez (pag. 249) sau macaroane (pag. 251).

FRIPTURĂ VANATOREASCĂ.

Se alege o bucată de carne macră de sub coastă de vre-un kgr. Se curăță pielele, se bate cu ciocanul de lemn, ca să o întindem ca pentru un șnițel mare. Se dă sare. Se unge pe o parte cu 2 ouă bătute. Se umple cu șuncă crudă tăiată mărunt, puțin praz tocat și piper. Se rulează. Se leagă cu ață, se prăjește puțin în unt. Se adaugă 2 cesti de zeamă de carne și 2 lingurițe de zeamă de lămăie. Se lasă să se rumenească înăbușit, cam o oră. Se scoate ața, se servește cu garnitură de legume.

FRIPTURĂ LA TAVĂ.

Se alege 1 kg. de carne macră, fie pulpă sau dela coadă. Se sărează, se ține așa o jumătate de oră. Se șterge bine cu o cărpă. Se așeză într-o tavă, cu 2—3 cepe tăiate felii subțiri și o lingură de untură. Se rumenește pe o parte și pe alta apoi se toarnă câteva linguri de apă și se ține pe mașină să fierbă acoperit $1\frac{1}{2}$ —2 ore mai adăugând din când în când puțină apă, până se frăgezește. Abia atunci, când e carnea frăgezită, se unge cu untură se dă la cuptor, tăndu-se descoberit până se rumenește. Când e rumenă se scoate, se taie felii subțiri, se ține la cald. Între timp se face repede sosul, anume se scurge grăsimea din tavă, iar în zeama care a rămas, se adaugă o lingură—două de apă, și o jumătate lingură de bulion de roșii. Se lasă să tragă un cloicot, mestecând cu lingura, ca să se ia toată rumeneala de pe fundul tăvii. Se trece sosul prin sită și se toarnă fierbinte peste friptură. Se servește cu garnitură de macaroane fierte și opărite cu unt, sau cartofi.

ANTRICOTE LA TAVĂ.

Antricota, ca și orice friptură la tavă, se poate frige în unt sau untură. Dar mult mai frumos se rumenește în unt

Tavă pentru fripturi

amestecat cu puțin untdelemn bun, și anume la o lingură de unt adăugăm 2 lingurițe de untdelemn. Se taie carnea în grosime de $2-2\frac{1}{2}$ cm. De obicei se luăm gata tăiate dela măcelar. Se bat ușor cu mânerul cuțitului. Se sărează. Când untul e bine înfierbântat, se usucă carnea cu o cărpă și se pune la fript. Se frige întâi pe o parte și când e gata se întoarce pe celalătă parte. Nu trebuie întoarsă de mai multe ori, căci se usucă înăuntru, fără să se rumenească frumos afară. De asemenea la întors nu trebuie întepătată cu furculiță, căci și-ar pierde mustul prin întepături, ci întoarsă cu lama unui cuțit, sau cu două furculițe. Timpul cât trebuie ținută la foc atâtă de grosimea antricotei și de tăria focului. De obicei se face în 8—10 minute. Friptura e gata atunci când la suprafața carnei apar câteva picături de sânge. Carnea încă crudă nu mustește. O friptură e la punct, când e rumenă pe afară și încă puțin roșie înăuntru. Se servește cu cartofi prăjiți sau garnitură de legume și salată.

ANTRICOTE CU SOS DE MUȘTAR.

Se frig antricotele ca mai sus. Se ung fiecare cu puțin muștar, se adaugă puțină zeamă de carne, să nu le acopere, și se țin înăbușite la cuptor. Între timp se taie 2—3 ciuperci spălate și o ceapă în felii subțiri, se trag cu unt și se lasă să fierbă cu un păharel de vin bun roșu. Se toarnă peste friptură. Sosul trebuie să fie destul de scăzut. Se servește cu cartofi prăjiți.

ANTRICOTE LA GRĂTAR.

Antricotele trebuie să fie proaspete, dar niciodată din ziua în care a fost tăiată vita, ci ținute până a doua sau a treia zi. Altfel sunt tari, oricât de bine ar fi fripte. Se pregătește grătarul bine încins. Se bate carne cu puțin cu mânerul cuțitului și se sărează. Se șterge cu o cărpă și se pune pe grătarul încins și care a fost bine uns cu o bucată de slănină crudă. Nu se întoarce decât când e destul de rumenită pe o parte și nu se întepătă cu furculiță la întors. Durata frigerii atâtă de grosimea antricotei. La foc bine potrivit, o antricotă nu prea groasă e gata în 10—15 minute. Se cunoaște că

e destul de friptă atunci când apar la suprafață 2—3 picături de zeamă rozie. Se așează pe farfurie, se pune peste fiecare o bucătică de unt proaspăt. Se servesc cu cartofi prăjiți și salată.

ANTRICOTE CU CEAPĂ PRĂJITĂ.

Se frig antricotele la tavă sau la grătar. Se taie 2—3 cepe în felii foarte subțiri. Se pune să se înfierbânte o lingură de untură cu 2 lingurițe de untdelemn. Când acesta e clocovit, se pune ceapa la prăjit. Se amestecă ușor cu o furculiță, până e bine ruimenită, fără să fie arsă. Se așează antricotele pe farfurie, se pune ceapa deasupra. Se servesc cu cartofi prăjiți.

BIFTECE LA TAVĂ.

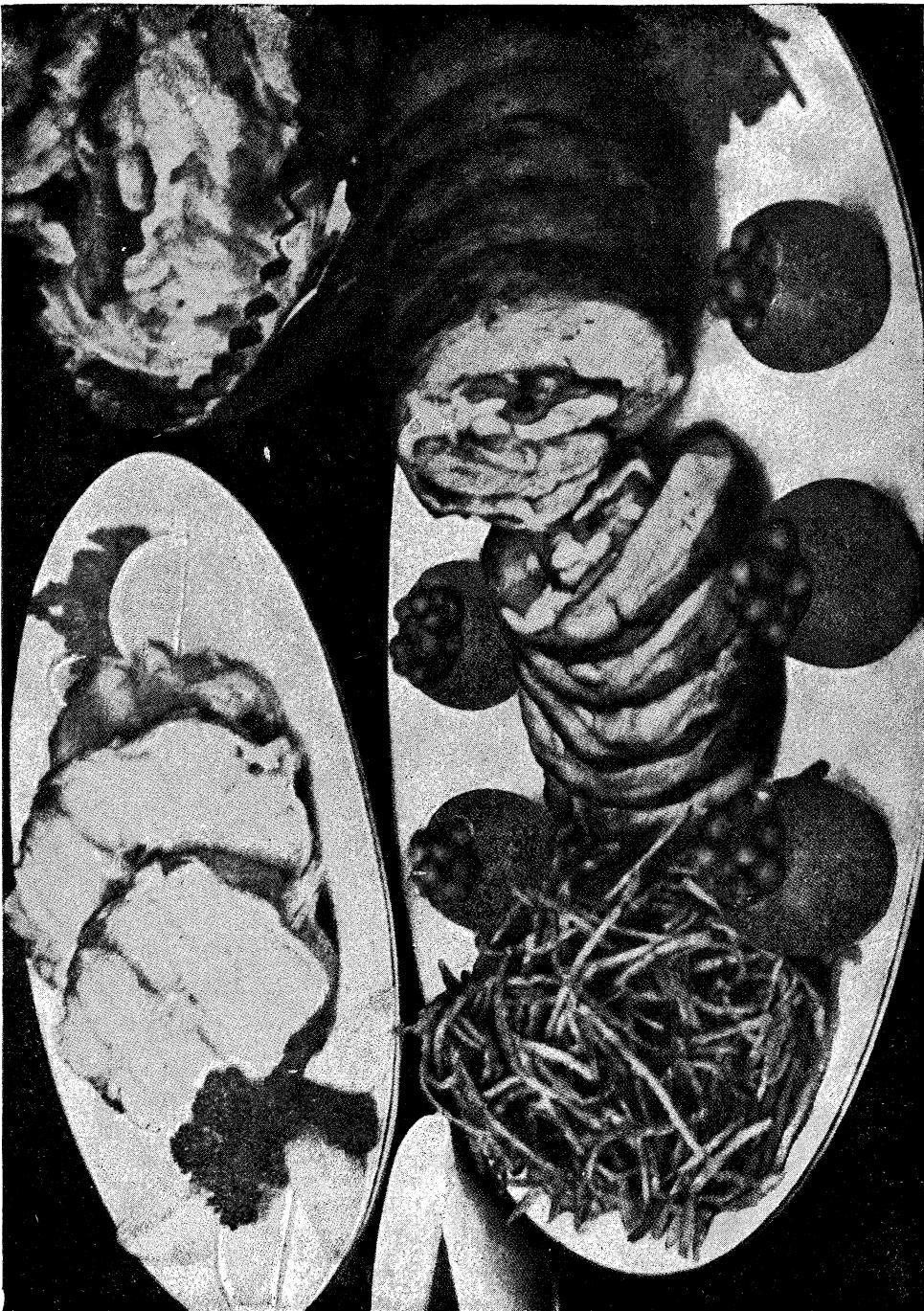
Adevăratul biftec e făcut numai din mușchiu. Aceasta e curătat bine de pielite și de grăsime. E tăiat în bucăți potrivite, cam de 2 cm. grosime. Carnea e bătută puțin cu ciocanul de lemn, mai mult ca să-i dăm formă. Se frig pe tavă întocmai ca antricotele (pag. 142). Se servesc la fel.

BIFTEC IN FĂINĂ.

Se curătă mușchiul de pielite, se taie în bucăți potrivite. Se dă sare. Se usucă bine cu o cărpă, se dă prin făină, se pune să se frigă în unt fierbinte. Se frige întâi pe o parte și apoi pe cealaltă, ca și antricotele. Când sunt gata se scot și se țin la cald. Se pregătește repede sosul și anume se scurge o parte din untul din tavă, iar în sosul rămas se toarnă o lingură de apă. Se lasă să tragă un cloicot, amestecând cu lingura să se ia rumeneala de pe tavă. Sosul e turnat prin sită peste biftece. Se servește fierbinte, cu cartofi prăjiți.

BIFTEC LA GRĂTAR.

Se curătă mușchiul, se taie felii, se frige la grătar întocmai ca antricota (pag. 143). Se servește la fel.

Câteva feluri de prezentare al măncăriilor la masă.

BIFTEC CU OU.

Se frig biftecele la tavă sau la grătar. Se fac atâtea ochiuri în formă (pag. 82), câte biftece avem. Se aşează biftecele pe farfurie, punând peste fiecare câte un ou. Se servesc cu garnitură de cartofi.

BIFTEC TARTAR.

Se curăță bine mușchiul sau altă carne fragedă, de grăsime și de orice pieleță ori fibră albă. Se dă prin mașină. Cu lingura udă se fac biftece care se aşează așa crude pe farfurie. Cu dosul unei linguriți se face o gaură în mijlocul fiecărui biftec, în care se pune câte un gălbenuș crud, întreg. Imprejur se aşează sardele de Lissa spălate și fără oase, castraveti în oțet și ceapă, tocate toate mărunt.

CHATEAUBRIANT.

E denumirea ce se dă unui biftec mai gros, fript la grătar. Se taie din mijlocul mușchiului o bucată de 4—5 cm. grosime. Se curăță de piele și grăsime. Se turtește cu lama unui satâr, mai mult ca să-i dăm formă. Se frige ca și antricota (pag. 143) numai că se ține mai mult, cam 20—25 minute, la foc iute la început, apoi, după ce a prins o crustă, la foc potolit. Se aşează pe farfurie, deasupra se pune o bucătică de unt proaspăt. Se servește cu cartofi prăjiți, de obicei cartofi pei (pag. 208).

BIFTEC CU CIUPERCI.

Pentru 6 biftece se taie în felii subțiri, fără să se curețe, 5—6 ciuperci bine spălate. Se trag cu puțin unt. Când încep să se rumenească, se adaugă 2 cepe tăiate foarte mărunt și un vârf bun de lingură de făină. Se amestecă totul bine vreo 5 minute pe marginea mașinei. Se adaugă o ceașcă de zeamă de carne, o linguriță de bulion de roșii, sare, piper. Se lasă să fierbă încet. Între timp se frig biftecele în tavă cu o lingură de unt și 2 lingurițe de untdelemn bine înfierbântat (pag. 142). Se aşează pe farfurie, se țin la cald. Se scurge untul din tavă, în zeama care a rămas se toarnă un păharel de vin alb, se lasă să fierbă puțin, se adaugă sosul de ciuperci, și se lasă să

mai dea un cloicot împreună. Se ia de pe foc, se adaugă o bucătică de unt proaspăt și o linguriță de pătrunjel verde tocat fin. Se toarnă sosul peste biftece. Dacă nu încape tot, se pune puțin, iar restul se servește în sosieră. Se servește cu cartofi.

BIFTEC CU FICAT DE GÂSCĂ.

Se pregătește carnea pentru 6 biftece. Se sărează. Se taie din jumătate de ficat de gâscă 6 felii cam de un cm. grosime. Se rotunjesc primprejur cu cuțitul, astfel ca să aibă toate cam aceiași formă. Se țin deoparte pe o farfurie. Se curăță 3—4 ciuperci de mărime potrivită. Se spală, se îndepărtează cotorul. Se taie ciupercile în felii de 3—4 milimetri grosime. Se potrivesc să avem câte patru feliuțe pentru fiecare biftec. Se pun să fiarbă într'o cratiță cu un păharel de vin de Madera, sau alt vin bun, sare, piper și jumătate frunză de dafin. Cu un sfert de oră înainte de a servi, se frig biftecele în unt cu untdelemn (la o lingură de unt și 2 lingurițe de untdelemn). În altă tigaie se înfierbântă unt. Se dă ficatul în faină și se prăjește în untul înfierbântat, cu grijă, pe o parte și pe alta. Se frige pe foc moale. Se aşeză biftecele pe farfurie, se țin la cald. Se scurge untul din cratiță, peste sosul rămas se toarnă un păharel de vin și unul de supă concentrată sau esență de carne. Se lasă să fiarbă puțin. Se adaugă zeama în care au fierit ciupercile și o linguriță de feculă. Se ia dela foc, se adaugă puțin unt proaspăt. Peste fiecare biftec se aşeză o felie de ficat iar deasupra câte patru feliuțe de ciuperci, sau de trufe cine are. Se toarnă sosul și se servește cald, cu garnitură de cartofi.

ROSTBIF ENGLEZESC.

Se alege o bucată de carne dela coaste de vreo 2 kg., fragedă, pentru friptură, dela vită anume îngrășată (Mastochs). Se curăță de pielile și de vine. Se sărează. Se lasă să stea o oră. Se pune într'o cratiță. Se toarnă peste ea câteva linguri de untură fierbinte, se dă la cuptor. Principalul e ca bucată de carne să fie mare de cel puțin 2 kg., ca să nu se usuce înăuntru, și să se potrivească focul aşa fel, încât carnea să se rumenească pe afară fără ca să se ardă sosul din cratiță, astfel ca să nu fie nevoie de adăugat alt lichid. Carnea se scoate când e bine rumenită pe din afară, și încă în sânge înăuntru.

Friptura nu trebuie niciodată tăiată imediat ce a fost scoasă dela foc, căci feliiile de carne și-ar pierde culoarea roșie, ceiace-i caracteristic acestei fripturi englezesti. După ce s'a răcorit puțin, se taie felii foarte subțiri, se servesc cu garnitură de legume și sosul curățat de grăsimi, la care s'a adăugat puțină zeamă de carne. Se mai servește cu sosuri picante englezesti, sau rece cu maioneză și salată verde.

FRIGĂRUI DE MUȘCHIU.

Se curăță mușchiul de piele, se taie în bucăți mici cam de 3—4 cm. Se sărează. Se taie felii subțiri de slănină. Se pregătesc frigări mici de lemn, cam de 20 cm. lungime. Se pun câte 4—5 bucătele de carne pe fiecare frigare, iar între ele și la capete câte o felie de slănină. Nu se pun prea îndesate, ca să se poată frige repede atât mușchiul cât și slăinina. Se pregătește grătarul, cu foc bun. Se pun frigările pe grătar, se frig repede pe o parte și pe alta. Se servesc cu cartofi prăjiți. Frigările de lemn pot fi înlocuite cu frigărui de metal.

MUȘCHIU LA FRIGARE.

Se curăță mușchiul. Se scot cu un cuțit ascuțit toate pielele și tendoanele, care se întăresc la frig, lăsându-se însă grăsiminea. Se sărează și se ține astfel vreo jumătate de oră. Se șterge bine cu o cărpă, se aşeză pe frigare, se leagă și se frige pe jăratec bine încins, învărtindu-l la început mai rar până se prinde o crustă deasupra. Se unge din timp în timp cu unt topit, cu o pană. Când e gata, mijlocul trebuie să fie încă puțin în sânge. Se scoate de pe frigare, se taie fierbinte, având în vedere să nu se piardă zeama care ieșe din el la tăiat. Se servește cu garnitură de cartofi sau alte legume.

MUȘCHIU LA TAVĂ.

Se curăță mușchiul de piele. Se sărează, se leagă, ca să aibă o formă bună. Se pune într'o tavă, dar e mult mai bine când avem o tavă specială, cu grătar, peste care aşezăm mușchiul, ca să nu stea în zeamă. Se pun în tavă 2—3 linguri de apă, ca să nu se ardă fundul. Se dă la foc iute, ca să prindă mușchiul o crustă și să păstreze în timpul friptului cât mai

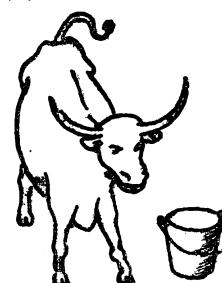
mult din mustul cărnii. Se unge din când în când cu unt topit. Timpul cât trebuie ținut atârnă de mărimea mușchiului. Se socotește cam 20—25 minute de fiecare kilogram. Când e gata, se scot ațele și se taie felii. Se servește fierbinte, cu cartofi sau altă legumă și cu sosul deoparte, în sosieră.

MUȘCHIU CU SOS DE CIUPERCI.

Se curăță mușchiul și se frige la tavă ca mai sus. Se taie felii. Se face un sos de ciuperci (pag. 49). Se toarnă peste friptură și se ține la cuptor câteva minute. Se aşeză friptura pe farfurie, iar sosul se servește în sosieră.

MUȘCHIU UMPLUT.

Se curăță mușchiul de piele. Se scoate mușchiulețul alăturat, care cade de altfel singur, când sunt toate pielele scoase. Se despică mușchiul în două în lungime, dar nu de tot. Se scoate o făsie de carne din mijloc, care se trece prin mașina de tocăt, împreună cu mușchiulețul scos la curățat și puțină șuncă fiartă. Se adaugă la tocătură o felie de pâine muiată în lapte și stoarsă bine, o ceapă mică tocată și trasă în unt, sare, piper, puțin pătrunjel tocăt și un ou. Se umple mușchiul cu această tocătură, se leagă bine sau se coase, ca să-și revie la forma lui. Se pune la cuptor într-o tavă cu puțină apă, sau zreamă de carne. Se unge din când în când cu unt topit. Când e aproape gata, se scurge grăsimea din tavă, se pun câteva linguri de smântână, se mai ține la foc, fără să fiarbă, ca să nu se taie smântâna. Se scot ațele, se taie felii și se servește cu sosul fripturei și cartofi sau altă legumă.

B. CARNE DE VÎTEL

VÎTEL CU CIUPERCI.

Se taie $\frac{3}{4}$ kg. de carne de vițel în bucățele potrivite. Se pun într-o cratiță să se rumenească cu o lingură de unt. Se spală 150 gr. de ciuperci, se taie vârful cozii, iar restul, fără să fie curățat de piele, e tăiat în feliuțe foarte subțiri. Când carnea e bine rumenită, se pun ciupercile și se amestecă ușor cu o lingură de lemn, până ce ciupercile încep să piardă din umezeală. Se adaugă o ceapă tăiată mărunt și se presară un vârf de lingură de făină. Se amestecă din când în când cu lingura, la foc potrivit, până ce și făină începe să se îngălbenescă. Se toarnă un pahar de vin și două de zreamă de carne, în care s'a amestecat o linguriță de bulion de roșii. Se potrivește de sare. Se acopere, se dă la cuptor, se ține să fiarbă la foc potrivit.

TOCANĂ MERIDIONALĂ.

Se taie $\frac{3}{4}$ kg. de carne de vițel în bucăți potrivite. Se pune carnea într-o cratiță să se rumenească cu o lingură de untură. Se adaugă o ceapă tăiată mărunt și un vârf de lingură de făină. Când făină e îngălbenită, se toarnă încetul cu încetul $\frac{1}{2}$ pahar de vin și 3 pahare de zreamă de carne. Se adaugă o lingură bună de bulion de roșii, un cățel de usturoiu sfârmat, sare, piper. Se acopere, se dă la cuptor să fiarbă la foc potrivit o oră și jumătate. Mâncarea trebuie să fie scăzută. Se servește cu garnitură de pâine prăjită în unt.

PAPRICAȘ DE VÎTEL.

Se pune carnea ca mai sus să se rumenească cu 2—3 cepe tăiate felii subțiri și un vârf de lingură de făină. Când ceapa e îngălbenită, se adaugă un vârf de cuțit de boia de ardei, și $\frac{1}{2}$ lingură de bulion de roșii subțiat cu apă. Se pune zreamă de carne sau apă atât cât să acopere carne. Se dă la cuptor să fiarbă acoperit. Se servește cu găluște de făină (vezi la gulaș, pag. 135).

VÎTEL CU DOVLECEI.

Se rumenește carne de vițel în unt sau untură cu ceapa și puțină făină. Se adaugă apă și se lasă să fiarbă înăbușit.

Se rad dovleceii de coajă. Cei mici, în floare, se lasă întregi, cei mari se taie în patru în lung, și apoi în bucăți de 5—6 cm. Se rumenesc cu puțin unt. Când carnea e pe jumătate fiartă se pun dovleceii, se dă cratița la cuptor, și se lasă să fierbă înăbușit, până ce dovleceii sunt gata. Dovleceii prea fierți, se sfarmă ușor. Cine dorește, înainte de a servi, poate adăuga o lingură sau două de smântână.

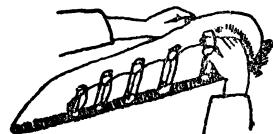
CIULAMA DE VITEL.

Se taie 1 kg. de carne în bucățele potrivite. Se pun la fier cu un litru de apă rece, și sare. Apa trebuie în orice caz să acopere carnea. Cum dă în clocoțe, se spumește de 2—3 ori. Se adaugă un morcov, o ceapă, un fir de pătrunjel, o frunză de dafin. Se lasă să fierbă domol. Cratița se ține pe trei sferturi acoperită. Deoparte se trage într-o cratiță o lingură de făină cu o lingură bună de unt. Să nu se îngălbenească. Se stinge cu zeama în care a fierit carnea. Se ține să dea câteva clocole. Sosul trebuie să fie gros ca o smântână și fără nici un cocoloș. Altfel trebuie trecut prin sită. Se amestecă deoparte 2 gălbenușuri crude cu 2 linguri de smântână. Se toarnă încet, în sos, și nu la foc. Apoi se pune să dea împreună câteva clocole. Oul nu se taie, dacă focul nu e prea iute dintr'odată. Se adaugă puțină zeamă de lămâie. Se toarnă sosul peste carne, din care s'a scos zarzavatul și frunza de dafin, se ține pe foc la fierbinte, fără să fierbă. Se servește.

Când mâncarea nu e servită imediat, se pune cratița în alta cu apă fierbinte, ca să stea caldă, iar deasupra se pun câteva aşchii de unt proaspăt, ca să nu se formeze o pielită. Dacă vrem, putem adăuga în ciulama și ciuperci tăiate și înăbușite în unt. Mâncarea e mai gustoasă.

PIEPT DE VITEL UMPLUT.

Se alege o bucată de carne dela piept, cam de 2 kg. Se scot coastele cu grijă, ca să nu sfarmăm carnea, trăgându-le pe rând pe fiecare, și ajutându-ne cu cuțitul, când nu ies singure (fig). Tăiem carnea pe lături, astfel ca să-i dăm o formă dreaptă, de vreo 30 cm., lungime, pe 20 cm. lățime. Introducem un cuțit ascuțit de bucătărie în partea mai lungă a pieptului, despărțind carnea în două, astfel ca să facem ca un fel de bu-

zunar, (fig.) lăsând de celelalte trei părți carnea netăiată pe o distanță de 2 cm. Carnea tăiată de pe margini, la care mai adăugăm puțină carne de vacă, astfel ca să avem vreo 400 gr. de tocătură, o trezem prin mașina de tocăt. Castronul în care vom pregăti umplutura, îl frecăm bine cu un cățel de usturoiu tăiat în două. Punem carne, o lingură plină de pesmet fin pisat, o ceapă tocată și trasă în unt, o linguriță de vin alb, sare, piper, puțină frunză tocată de pătrunjel și un ou. Mestecăm totul bine, umplem pieptul, pe care îl coasem cu 2—3 împunsături. Îl apăsăm puțin pe dinafară, astfel ca să fie tot una de gros. Se așează pe fundul unei cratițe câteva bucăți de șoric, cu partea grasă spre fundul cratiței, iar deasupra felii de ceapă. Se unge pieptul cu puțină grăsime, se așează în cratiță, se acopere, se dă la cuptor la foc potrivit. Când totul începe să se rumenească, se pune apă sau zeamă de carne, să ajungă până la jumătatea cărnei. Se ține să fierbă înăbușit cam 2 ore. Când e aproape gata, se unge cu zeama din cratiță și se mai lasă puțin să capete culoare. Se scot ațele, se taie după ce s'a răcorit puțin, se servește cu sosul din cratiță scurs de grăsime și cu garnitură de macaroane sau piură de legume.

PULPA DE VITEL LA TAVĂ.

Se alege o pulpă cam de 1 1/2 kg. Se dă sare, se ține o jumătate de oră. Se șterge bine cu o cărpă, se pune într-o tavă, se unge cu unt sau cu untură, se dă la cuptor la foc potrivit. Se ține o oră și jumătate. Se unge din timp în timp cu zeama pe care o lasă. Se taie felii, se servește cu cartofi sau legume, și cu sosul din cratiță scurs de grăsime și care a mai fierit cu o lingură de apă.

PULPA DE VITEL IMPĂNATĂ.

Se alege o pulpă de vreo 2 kg. Se sărează. Se împânează, dar numai la suprafață, cu slănină tăiată în bucăți de 3 cm. pe 1/2 cm. lățime. Se pregătește tava cu șorice și ceapă, ca pentru piept umplut (vezi mai sus). Se așează pulpa, se unge cu unt și se dă la cuptor. După un sfert de oră se adaugă jumătate pahar de vin alb. Când acesta e scăzut se toarnă 3

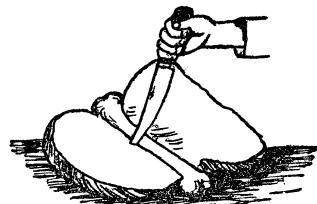
cești de zeamă de carne. Se acopere și se lasă să fierbă o oră. Apoi se scoate capacul, se mai ține o oră, dar de rândul acesta udând friptura la fiecare 10 minute. Când a prins culoare, se scoate și, ca să nu piardă tot sucul, se lasă puțin la o parte, înainte de a o tăia. Se scurge grăsimea iar sosul se servește pe lângă friptură, cu garnitură de macaroane, cartofi, etc.

FRIPTURĂ DE VITEL DELA RINICHI.

Se alege 1 1/2 kg. de carne cu rinichi. Se desprinde rinichiul, scoțând grăsimea dimprejur. Cu un cuțit ascuțit se desfac oasele de pe carne și aceasta e ușor bătută cu latul unui satâr. Carnea e întinsă pe fund. Se așeză rinichiul la loc, se dă puțină sare. Se face carne sul împrejurul rinichiului, și se îmbracă totul într'o fâșie subțire de grăsime scoasă dela rinichiu. Se leagă cu ată. Se pun într'o tavă la cuptor, se frige ca și vițelul la tavă (pag. 151). Se servește cu macaroane, cartofi sau alt zarzavat. Sosul din cratiță, după ce s'a scurs grăsimea, e pus să mai fierbă cu 2 linguri de apă. Se strecoară și se servește în sosieră.

PULPĂ DE VITEL LA FRIGARE.

Se pregătește o pulpă de vițel de 1 1/2 kg., scoțând osul din mijloc și pielele aibei. Se pune pe frigare, la foc potrivit, ungând-o din când în când cu unt. Se cunoaște dacă e gata, când înțepând-o cu un ac de tricotat ies picături de zeamă albă și nu roșie. Se taie felii, se servește cu cartofi și salată.

Cum se scoate osul din pulpă

RULADE DE VITEL.

Se alege 1 kg de pulpă de vițel, fără os. Se taie din ea 6 felii de carne, ca pentru șnițele, cam de 1 cm. de groase. Se bat cu ciocanul de lemn, ca să le subțiem aproape la jumătate, fără însă să le rupem. Se taie marginile cu cuțitul, ca să obținem bucăți de mărime egală, cam de 10 cm. pe 15 cm. Resturile de carne, ca un sfert de kilogram, sunt date de două ori prin mașină, împreună cu o bucătică mică de miez de pâine muiat în lapte și stors și 100 gr. de slănină proaspătă. Se amestecă bine într'un castron, împreună cu un ou, o bu-

cătică de unt proaspăt cât o nucă, sare, piper. Se udă fundul de iemn și se așeză bucățile de carne una lângă alta. Se pune pe fiecare o cantitate egală de umplutură, care e întinsă cu un cuțit ud. Se face fiecare bucătă de carne sul se învelește într'o felie de slănină foarte subțire, se leagă cu ată. Se așeză într'o cratiță bucăți de șoric, cu partea grasă pe fundul cratiței. Deasupra, felii subțiri de ceapă, iar peste ele un rând de felii de morcov. Se pun ruladele deasupra, una lângă alta, dar nu prea strânse. Se dau la cuptor vreun sfert de oră, ca să înceapă să se rumenească. Se toarnă apoi un păharel mic de vin alb, și, dacă este, zeamă de carne. Se lasă să fierbă înăbușit un ceas și 1/4. Se scoate capacul, și se udă de câteva ori carne cu sosul scăzut din cratiță. Se scot ruladele, se desface ată, se țin la cald. Se scurge grăsimea din cratiță; în sesul care a rămas se mai pun 2 linguri de apă și se lasă la foc iute să tragă repede un cloicot. Se trece prin sită, se toarnă peste rulade. Se servesc cu macaroane, sau piure de legume.

RULADE CU ȘUNCĂ ȘI CIUPERCI.

Se pregătește atât carne cât și umplutura ca la „rulade de vițel”, adăugând în umplutură și câteva ciuperci tocate și înăbușite în unt. Tăiem atâtea felii de șuncă, câte bucăți de carne avem, înlăturând grăsimea și șoricele. Se așeză câte o felie de șuncă peste o bucătă de carne, se întinde umplutura, se face sul și se leagă cu ată. Se așeză într'o cratiță cu unt, se rumenesc pe toate părțile. Se toarnă puțină zeamă de carne, o lingură de bulion, și se dă la cuptor să fierbă înăbușit vre-o oră. Când sunt gata, se scot atele iar ruladele se așeză pe felii de pâine prăjite în unt. Sosul din cratiță se trece prin sită, se toarnă peste rulade. Împrejur se pun ciuperci întregi, înăbușite în unt. Se servește foarte ferbinte.

RULADE CU SLĂNINĂ AFUMATĂ.

Se pregătește carneă întocmai ca mai sus. În loc de umplutură, se așeză pe fiecare bucătă de carne o felie subțire de slănină afumată. Se face sul, se leagă. Într'o cratiță se înfierbântă o lingură de unt. Se pune o ceapă tăiată mărunt, 2–3 felii de țelină, un fir de pătrunjel, sare și resturile de carne și slănină tăiate mărunt. Se lasă totul înăbușit cam un

sferă de ora, amestecând cu lingura ca să nu se prindă. Se aşează deasupra ruladele de carne, se întorc pe o parte și pe alta până pierd culoarea roșie de carne crudă, fără să se rumenească, se dă apoi la cuptor și se țin la foc potrivit o oră și jumătate, întorcându-le din când în când. Se adaugă câte o linguriță de apă, numai dacă încep să se prindă pe fund. Se scot pe farfurie, se desprinde ața, se țin la cald. În sosul din crătiță se toarnă 2—3 linguri de zreamă de carne și se ține să dea repede un clopot. Se strecoară, se toarnă peste rulade. Se servește ca mai sus.

ȘNIȚEL VIENEZ.

Una din condițiile de bună reușită e ca bucățile de carne să nu fie tăiate în lungul fibrelor, ci în curmeziș. Se taie atâtea felii de carne, de 1 cm. grosime câte șnițele vrem să facem. Se bat ușor cu ciocanul de lemn ca să fie subțiate aproape la jumătate. Se sărează. Se dă în făină, prin ou bătut în care s'a pus o linguriță de untdelemn și apoi prin pesmet foarte fin. Se pune într'o tigaie să se înfierbânte o lingură de untură sau o lingură de unt cu 2 lingurițe de untdelemn. Când acesta e foarte fierbinte, se pun șnițelele să se rumenească pe o parte, apoi se întorc pe cealaltă parte, cu multă grijă, ca să nu cadă pesmetele. Când sunt rumenite frumos pe ambele părți se aşează fierbinți pe farfurie cu o garnitură de mai multe legume ca: fasole, varză, mazăre, cartofi, piurea de spanac, sfecă roșie.

ȘNIȚEL MILANEZ.

Se pregătește întocmai ca cel vienez. Se face însă ceva mai gros, iar pesmetele e amestecat cu parmezan ras și anume se pune o lingură de parmezan la 2 linguri de pesmet. Se servește cu garnitură de macaroane, și sos de roșii.

ȘNIȚEL NATUR.

Se pregătește întocmai ca cel vienez, nu e bătut însă decât în făină, fără ou și pesmet. Se servește la fel.

COTLETE DE VITEL PANE.

Se taie cotletele groase de 2 cm. Se îndepărtează bucătăica de os dela șira spinării și pielița din lungul osului. Se surtează

și costiță, dacă e prea lungă. Se sărează. Se dă prin făină, ou și pesmet. Se prăjesc ca și șnițelul vienez. Se servesc cu cartofi sau alte legume.

COTLETE DE VITEL NATUR.

Se pregătește carne ca mai sus. Se sărează. Se frige în untură sau unt cu puțin untdelemn. Se servesc cu legume.

FRIPTURĂ DE VITEL PE MACAROANE.

Se aleg câteva cotlete mai groase. Se sărează. Se frigă într'o tigaie, dar nu prea rumene. Deoparte se fierb pe jumătate 150 gr. de macaroane subțiri. Se aşează friptura într'o crătiță de piatră ce merge la masă, împrejur se pun macaroanele. Se toarnă o ceașcă de zreamă de carne concentrată. Se acopere, se dă la cuptor. Se țin până ce macaroanele au supt toată zeama, și sunt destul de fierte. Se toarnă puțin sos de roșii și se servește.

FRIGĂRUI DE MOMIȚE.

Inainte de a fi pregătite fie ca friptură, fie ca mâncare, momițele trebuie să fie în apă rece, până ce rămân albe, fără urmă de sânge închegat pe ele. Se pun apoi la foc, într'un vas cu apă fierbinte și se țin până ce dău 2—3 clocole. Se varsă apă fierbinte și se toarnă imediat altă rece. Se țin să se răcorească. Aceasta se face pentru a le întări puțin, ca să poată apoi fi puse pe mici frigări. Se scurg din apă, se pun pe un șerbet ca să se usuce bine. Se îndepărtează grăsimea, pielile și se taie în bucăți. Se dă sare. Se pun pe frigări de lemn, pregătite dinainte și se frigă bine pe grătar. Se servesc foarte fierbinți și pe farfurii calde, cu garnitură de cartofi.

MOMIȚE DE VITEL PANE.

Se pregătesc momițele ca mai sus. Se taie în bucăți de grosimea degetului. Se sărează, se stropesc cu puțină zreamă de lămâie. Se dă în făină, ou bătut cu câteva picături de untdelemn și pesmet. Se prăjesc în untură fierbinte sau unt cu puțin untdelemn. Se servesc foarte fierbinți, cu legume.

MOMIȚE DE VITEL LA TAVĂ.

Se pregătesc momițele ca pentru frigăru (vezi mai sus). După ce au fost undite și răcorite, se taie în felii. Se potrivesc de sare, și piper, se dau prin făină și se prăjesc câteva minute într-o tigae cu unt, pe o parte și pe alta. Se rumenesc în unt atâtea felii de pâine câte bucăți de momițe sunt. Se aşezază pe farfurie, fiecare bucată de momiță pe o felie de pâine. Peste ele se aşezază câte o roșie mică înăbușită în unt și umplută cu ciuperci tocate, deasemenea înăbușite în unt. Deasupra se toarnă puțin sos Madera (pag. 49).

Trebue totul aşezat cu îndemânare și iuțeală, ca să poată fi servită mâncarea foarte fierbinte la masă.

MOMIȚE CU SOS DE CIUPERCI.

Se pregătesc momițele cum am arătat pentru frigăru. Se taie bucăți și se pun într-o cratiță cu unt și cu câteva ciuperci curătate și tăiate foarte subțiri. Se amestecă din când în când cu lingura de lemn, la foc potrivit, ca să nu se prindă. Deoparte se trage o ceapă tocată mărunt cu puțin unt. Se adaugă un praf de făină, se stinge cu o ceașcă de zeamă de carne. Se pune sare, un vârf de cuțit de boia de ardei, sau puțin bulion de roșii. Se lasă să clocotească, până se topește ceapa. Se trece prin sită, în cratiță cu momițele și ciupercile. Se lasă să fierbă, pe foc potrivit. Cu un sfert de oră înainte de a servi, se adaugă un păharel de vin alb bun. Sosul trebuie să fie potrivit de scăzut. Se servește foarte fierbinte.

PICIOARE DE VITEL RASOL.

Se curăță bine picioarele, se spală în mai multe ape. Se scoate osul cel mare și anume, se desprinde copita în două, se face o tăietură în lungul osului și apoi, cu ajutorul cuțitului, se desprinde pielea de pe os, nelăsând decât oasele mici dela copite. Piciorul astfel pregătit, e legat la loc, ca să nu se sfarme în timpul fiertelui. Se pun apoi într-o cratiță cu apă rece și se țin la foc până încep cu încetul să fierbă. Se dau deoparte, se spală imediat cu apă rece, se usucă și se curăță de părul care ar mai exista. Se pune într-o cratiță la fier 2 litri de apă cu sare, o lingură de otet, sau de lămâie, o frunză de dafin și un fir de pătrunjel. Se pun picioarele la fier și se țin

2 ore să fierbă continuu, dar în clocote mici. Se servesc foarte fierbinți, cu mujdei de usturoi, sos de muștar, sos de roșii, etc. Pentru ca picioarele să rămână albe la fier, se obișnuiește să se pună în apa în care fierb o lingură de grăsimi și o lingură de făină, care se moaie cu puțină apă rece meseând bine, ca să nu facă cocoloși. Grăsimea, după ce sunt picioarele gata și apa s'a răcit, se strângă și se întrebuințează la altceva.

PICIOARE DE VITEL CU SOS.

Se fierb picioarele de vitel ca mai sus. Când sunt bine fierte se scot oasele. Între timp se pregătește un sos Poulette (pag. 47), se pune într-o cratiță împreună cu picioarele de vitel, și câteva ciuperci tăiate felii și înăbușite în unt. Se ține fierbinte pe mașină, fără să dea în clocote. Se servește foarte fierbinte.

PICIOARE DE VITEL FRIpte.

Se curăță picioarele de vitel și se fierb întocmai ca pentru rasol. Se scot, se scurg bine de apă, se scot oasele mici care au mai rămas, se taie în bucăți potrivite. Se dau prin ou bătut amestecat cu câteva picături de untdelemn, prin pesmet fin și se prăjesc bine în untură fierbinte. Se servesc cu sos de roșii și diverse legume.

TUSLAMA DE BURTĂ.

Se spală în mai multe ape și se curăță cu sare până rămâne albă, o bucată de burtă și un picior de vitel. Se pun la fier în apă cu un morcov, un pătrunjel, o ceapă și o foaie de dafin. Când sunt gata, se scot din apă și după ce s'au răcorit, se taie în pătrățele potrivite, atât burtă cât și carne de pe picior. Se aşezază într-o cratiță. Deoparte se trage în untură un morcov sau doi, dați prin răzătoare. Se adaugă un vârf de lingură de făină. Se stinge cu puțină zeamă în care a fierbat burtă. Se lasă să fierbă înăbușit, se trece sosul prin sită, se bate cu un gălbenuș sau două, adăugând puțină zeamă de lămâie, și se toarnă în cratiță peste burtă. Se ține să mai fierbă împreună, dar la foc mic, ca să nu se taie oul. Se servește fierbinte.

C. CARNE DE MIEL ȘI DE BERBEC

STUFAT DE MIEL.

Se taie carnea de miel în bucăți potrivite. Se pun să se rumenească cu o lingură de grăsimi. Se adaugă un praf de făină. Deoparte se opăresc 40—50 de fire de ceapă verde și vreo 20—30 fire de usturoi verde. Se înnoadă fiecare fir separat în formă de opt. Se trag cu puțină untură, fără să se îngălbească. Se pun în cratiță cu carne, se adaugă un pahar de borș fier și limpezit, îndoit cu apă, sare, puțin bulion de roșii. După ce a început să fierbă, se dă la cuptor și se lasă să fierbă înăbușit, până scade cât trebuie.

MIEL CU SPANAC.

Se rumenesc, cu o lingură de untură, bucătile de carne și o ceapă tăiată mărunt. Se adaugă un praf de făină. Se curăță 1 kg. de spanac, se spală în mai multe ape, (pag. 215) se opărește și se scurge bine. Se pune în cratiță cu carne, se adaugă puțină apă și sare. Se acopere și se dă la cuptor o jumătate de oră. Dacă scade prea tare, se mai adaugă puțină apă.

MIEL CU MĂCRIS.

Se face întocmai ca mielul cu spanac. Când e aproape gata, se adaugă puțină zeamă de lămâie.

MIEL CU SPARANGHEL VERDE.

Se rumenește carnea în untură cu ceapă tăiată mărunt și un praf de făină. Se curăță sparanghelul de partea fibroasă, și se taie în bucăți de 4—5 cm. Se fierbe deoparte 10 minute. Se scurge bine și se pune în cratiță cu carne. Se adaugă apă cât trebuie, sau zeamă în care a fierb sparanghelul, se acopere și se lasă să fierbă. Se dă jumătate de oră la cuptor.

ANGHEMAHT DE MIEL

Se face întocmai ca cel de pui (pag. 182).

CIULAMA DE MIEL.

Se face ca și ciulamaua de vițel (pag. 150).

MIEL CU CIUPERCI.

Se pun să se rumenească în aceiași cratiță, cu o lingură de unt sau untură, bucătile de carne, o ceapă tăiată mărunt și 200 gr. de ciuperci spălate și tăiate felii subțiri. Când începe totul să se rumenească, se adaugă o ceașcă de zeamă de carne și se lasă să scadă. Dacă mâncarea e prea scăzută, înainte ca ciupercile și carne să fie fierte, se mai adaugă puțină zeamă de carne sau apă. Cu un sfert de oră înainte de a servi, se amestecă într'un castron 2—3 linguri de smântână cu un vîrf de cuțit de făină, se toarnă peste mâncare și se lasă să dea 2—3 clocote.

Se poate pregăti aceiași mâncare, fierbând deoparte ciupercile tăiate felii. Se pun în mâncare odată cu smântână și dau împreună câteva clocote.

DROB DE MIEL.

Vezi la *tocături* (pag. 127).

FRIPTURĂ DE MIEL.

Se taie capul și picioarele dela încheieturi. Se lasă pulpele și mai cu seamă codița, care, friptă, e o bucătică aleasă. Mielul se poate frige și tăiat în jumătate în lungime. Se spală și se șterge bine cu o cărpă uscată. Se dă sare și se lasă așa o jumătate de oră. Se aşeză într'o tavă cu unt sau untură cu spatele în sus. Se dă la cuptor, mai întâi la foc moale și se unge din timp în timp cu grăsimi. La sfârșit se întărește focul și nu se mai unge, ca să se rumenească frumos și să se întărească bine coaja. Se taie repede pe fund de lemn, și se aşeză bucătile pe farfurie astfel ca să pară mielul întreg. Sosul care a rămas în tavă se curăță de grăsimi, se pune să fierbă cu o lingură de apă, amestecând ca să se ia rumeneala de pe fund. Se trece prin sită și se servește deoparte. Nu se toarnă peste friptură, ca să nu moaie coaja. Se servește cu cartofi prăjiți și salată verde.

MIEL PANE.

Se spală o jumătate de miel, de preferat partea din față, se taie în bucăți cât 2—3 degete de late. Se săreză și se țin vreo 20 de minute. Se bat în făină, apoi în ou amestecat cu

o linguriță de untdelemn și la urmă în pesmet. Se prăjesc în untură fierbinte sau în unt amestecat cu untdelemn (la o lingură de unt, 2 lingurițe de untdelemn). Se servesc cu legume și salată verde.

FRIPTURĂ DE MIEL CU CIUPERCI.

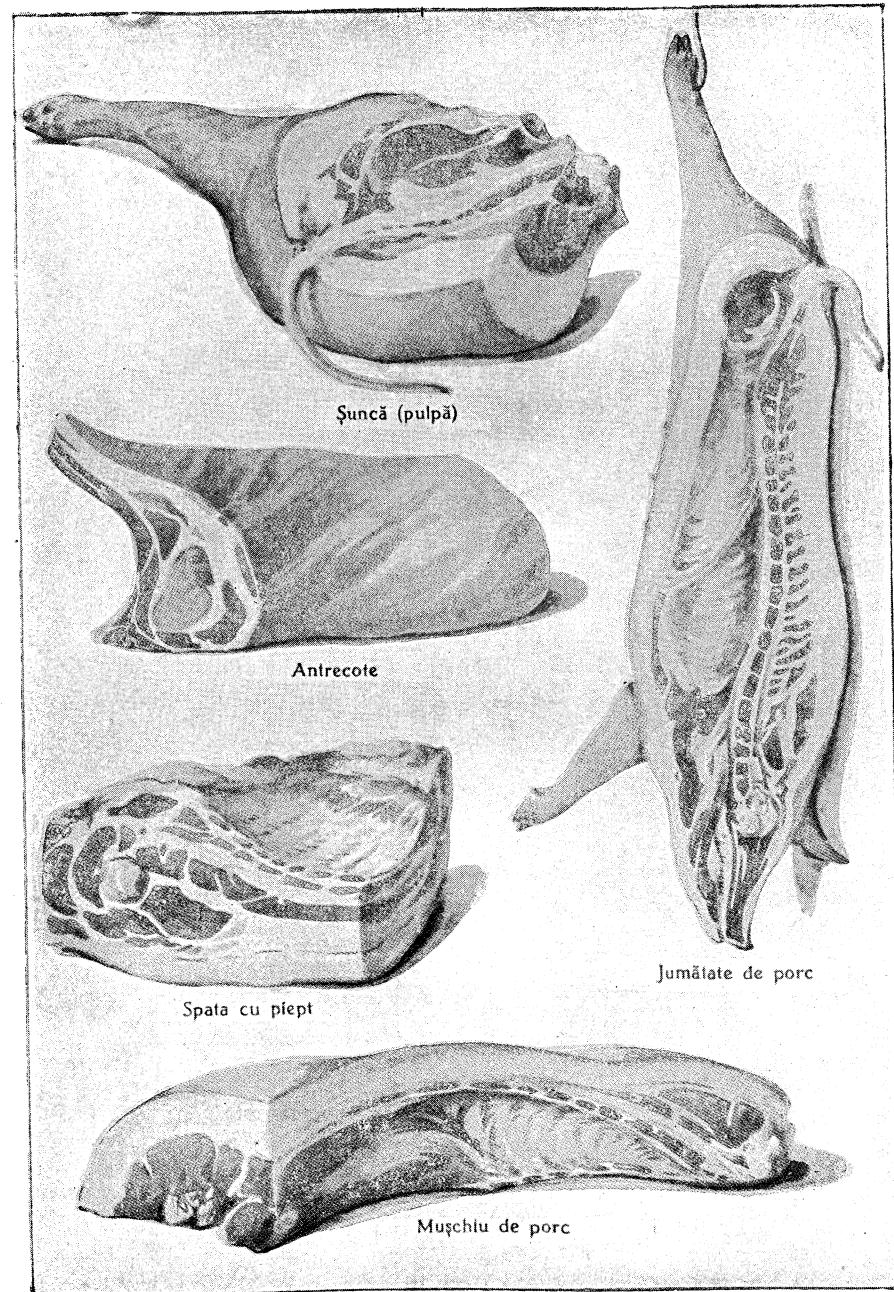
Se alege partea dindărăt a mielului, se spală, se sărează. Se lasă aşa vreo 20 de minute. Se rumenește într-o tigaie cu unt pe o parte și pe alta. Se pun pe fundul unei cratițe felii subțiri de slănină, se aşeză friptura, se adaugă arpagic, ciuperci mici curățate, sau, dacă sunt mari, tăiate felii, se toarnă o ceașcă bună de zeamă de carne, se dă la cuptor și se lasă să fiarbă acoperit o oră. Se aşeză carnea pe farfurie, se taie, se pun împrejur ciupercile și arpagicul, iar sosul se lasă să fiarbă cu un praf de făină și se toarnă deasupra.

PULPĂ DE BERBEC LA TAVĂ.

Să se caute totdeauna carne de berbec Tânăr și care nu miroase. Totuși carnea de berbec nu se întrebunează niciodată prea proaspătă și se ține cel puțin 2—3 zile după ce a fost tăiat, la un loc răcoros și bine aerisit, iar iarna se păstrează și 5—6 zile. Se curăță pulpa de pielite și mai ales de grăsimi, care totdeauna are un gust neplăcut. Se curăță însă numai atunci când vrem să pregătim, adică cu vreo oră mai înainte. Pulpa pregătită pentru fript, se împânează sau nu cu slănină și usturoi, după placere. Se sărează și se aşeză într-o tavă și de preferință pe un grătar care intră în tavă. Astfel carnea nu se moaie de zeama ce o lasă în tavă. Focul trebuie să fie la început mai tare, ca să se formeze în afară o crustă, ce păstrează mustul cărnei, apoi mai slab. Timpul cât se ține la fript atârnă de cantitatea cărnei. Cât stă la cuptor se unge din când în când cu unt sau untură. Când e gata se taie felii, iar sosul e curățat de grăsimi, fierăt cu puțină apă, și servit deoparte. Garnitura obișnuită la pulpa de berbec e de fasole boabe sau piure de fasole.

PULPĂ DE BERBEC ÎNĂBUȘITĂ.

O friptură înăbușită cere mult mai mult timp să se frigă decât una friptă la tavă. O pulpă înăbușită de $2\frac{1}{2}$ kg. se ține cam 2 ore și $\frac{1}{2}$ la cuptor. Se pregătește pulpa ca

CARNE DE PORC

mai sus. Se frige mai întâi pe toate părțile într'o tavă cu puțină untură. Se aşeză pe fundul unei tăvi lungi câteva bucăți de șoric, cu partea grasă spre fund, apoi un rând de felii de ceapă și unul de felii de morcovi. Deasupra se pune friptura rumenită mai înainte. Se toarnă un pahar de vin alb și se lasă la foc descoperit până ce scade aproape cu totul. Se toarnă atunci 4—5 cești de zreamă de carne, se adaugă un fir de păstrav și o frunză de dafin, se acopere și se lasă să fierbă înăbușit aproape 2 ore. După care timp, lichidul fiind foarte redus, se mai ține încă jumătate de oră, udând friptura din 10 în 10 minute cu zeama din tavă. Când friptura e gata, sosul e curățat de grăsimi, trecut prin sită și servit la friptura tăiată felii. Se servește cu o garnitură de fasole.

PULPĂ DE BERBEC MARINATĂ CA VÂNATUL.

Se pregătește o pulpă de berbec (vezi pulpă de berbec la tavă) și se împânează cu slănină. Se pune la fier într-o marinată $\frac{3}{4}$ de litru de vin cu o $\frac{1}{2}$ litru de oțet bun, în care adăugăm 2 morcovi, 2—3 cepe și un sfert de țelină, toate tăiate felii, apoi un fir de cimbru, păstrav, frunză de dafin, sare, boabe de piper și o ceașcă de untdelemn. După ce a fierit, se lasă să se răcorească. Se aşeză pulpa într'o strachină mare de piatră. Se toarnă deasupra marinata rece, se pune la loc răcoros. Se întoarce pulpa măcar odată pe zi, se ține 2 zile, iarna și 3—4 zile.

Inainte de a fi pusă la fript în tavă, se scurge bine de marinată. Se pune la foc bun, se unge din timp în timp cu untură. Se frige și se servește întocmai ca pulpa la tavă (pag. 160).

COTLETE DE BERBEC LA TAVĂ.

Se taie cotletele de grosimea degetului. Se curăță de grăsimi și de pielă din lungul osului. Se bat mai mult ca să li se dea o formă. Se dă puțină sare și piper. Se pune unt sau untură la înfierbântat, se frig pe o parte și pe alta. Se servesc cu garnitură de fasole boabe.

COTLETE DE BERBEC LA GRĂTAR.

Se taie cotletele și se pregătesc ca mai sus. Se ung cu untdelemn și se țin așa câteva minute. Se pun pe grătarul încins bine, se frig pe o parte și pe alta, se sărează când sunt aproape gata. Se servesc cu fasole boabe.

D. CARNE DE PORC

TOCANĂ DE PURCEL.

Se pregătește întocmai ca tocana de vacă (pag. 134).

CARNE DE PURCEL CU VARZĂ.

Se pregătește întocmai ca varza cu carne de vacă (pag. 138).

SARMALE DE CARNE DE PURCEL.

Se pregătesc întocmai ca sarmalele de carne de vacă (pag. 126). Cel mai nimerit e să se amestece carne de porc cu carne de vacă.

VARZĂ ACRĂ CU COSTIȚĂ AFUMATĂ.

Se taie o varză mare, murată, în felii. Dacă ni se pare prea acră, se spală într'o apă sau două și se scurge bine. Se taie 4—500 gr. de costiță afumată cu șorici cu tot, în felii groase de un deget. Dacă slăinina e prea sărată, se va ține câtva timp în apă. Se aşeză pe fundul cratiței unsă cu grăsime un rând de felii de varză. Apoi unul de slăină, urmând aşa până ce e aşezată toată în cratiță. Se adaugă o ceașcă de apă și o lingură de untură. Această mâncare nu e gustoasă decât grasă și bine scăzută. Se acopere, se dă la cuptor și trebuie să fierbă înăbușit cel puțin 3 ore. Când e aproape gata se adaugă câteva boabe de piper și dacă vrem și puțină boia de ardei. În timpul fiertelui, dacă scade prea tare, se adaugă puțină apă. E mult mai gustoasă încălzită a doua zi. Se răstoarnă ca o budincă.

LINTE CU COSTIȚĂ AFUMATĂ.

Se alege o $\frac{1}{2}$ kg. de linte se spală, și se pune într'o cratiță cu apă rece să fierbă pe jumătate în clocote mici. Se trage cu o lingură de untură o ceapă tăiată mărunt și se aşeză în aceiași cratiță lintea cu puțină zeamă, ceapă prăjită și 300—400 gr. de costiță spălată, tăiată bucăți. Se lasă să fierbă cam o oră la foc potrivit. Se adaugă puțin bulion de roșii și sare cât trebuie. Se acopere, se dă la cuptor și se mai

ține un sfert de oră. Dacă e prea scăzută, se adaugă puțin din zeama în care a fierit lintea. La fel se face cu fasole boabe.

PULPĂ DE PORC LA CUPTOR.

Se sărează un but de porc și se lasă astfel o jumătate de oră. Se aşează într'o tavă, se toarnă 2—3 linguri de apă și se presară cu puțin chimen. Se pune la cuptor, la foc potrivit. Se unge din când în când cu zeama din tavă. Dacă aceasta scade, se mai adaugă o lingură sau două de apă. Nu se pune untură la fript, carne de porc fiind grasă. Trebuie friptă bine, altfel e indigestă. Un but de porc de 3 kg. se ține la cuptor cam $2\frac{1}{2}$ —3 ore. Se taie felii, se servește cu sosul din tavă curătat de grăsime și strecurat și cu cartofi prăjiți.

Când purcelul e Tânăr se pune la fript cu șoric cu tot care se crestează, cu un cuțit ascuțit în formă de patrate mici. Dacă în timpul friptului șoricul se rumenește prea tare, e acoperit cu o hârtie albă. Când friptura e gata, înainte de a o tăia, se desprind cu un cuțit patratele de șorice rumenite. Se aşeză pe aceiași farfurie cu friptura tăiată felii.

COTLETE DE PORC LA CUPTOR.

Se alege o bucată întreagă de costițe. Se taie bucătele de oase dela șira spinării, cât și capetele coastelor, dacă sunt prea lungi. Se sărează și se pune într'o tavă la cuptor. Se presară cu chimen. Se ține la foc potrivit cam 2 ore și se unge mereu cu zeama din tavă. Se taie felii, se servește cu varză călită. Sosul din tavă se curăță de grăsime, se strecoară și se toarnă peste friptură.

TOPITURĂ SAU JUMARĂ DE PURCEL.

Capetele tăiate dela costițe, cât și bucătele de carne grasă sunt sărate și puse într'o tigaie pe mașină să se rumenească bine. Dacă lasă prea multă untură se mai scurge dintr'însa. Când sunt bine rumenite, aproape uscate, se servesc fierbinți, cu mămăligă și brânză de vaci.

FRIPTURĂ DE PORC MARINATĂ.

Se alege o bucată de carne de friptură de vreo 2 kg. din spate sau de la pulpă. Se face o marinată fierbând $\frac{1}{4}$ litru de vin alb, un $\frac{1}{4}$ litru de oțet bun, 2 cepe și un morcov

tăiate felii, 2—3 cătei de usturoiu, un fir de pătrunjel, o frunză de dafin, una de țelină, sare, câteva boabe de piper. Se pune carnea într-o strachină de pământ. Se toarnă marinata rece deasupra, se ține o zi, întorcând-o de câteva ori pe o parte și pe alta. Cu 2 ore jumătate înainte de masă, se scoate carne din marinată, se scurge bine, și se pune într-o tavă la cuptor, fără nimic altceva, să se rumenească pe o parte și pe alta. După o jumătate de oră, se toarnă marinata deasupra, cu tot ce se află în ea, și se lasă să se frigă înbăușit încă o oră și jumătate, udând cu zeama din cratiță. Dacă scade prea tare se mai adaugă câte puțină zeamă de carne. Când friptura e gata, se scoate deoparte, se ține la cald. Sosul din cratiță e scurs de grăsime și e lăsat să tragă câteva clocote cu 2 linguri de apă și un vârf de cuțit de piper. Deoparte se amestecă o ceașcă de smântână cu un vârf de linguriță de feculă, adăugând și sosul trecut prin sită, și se pun să mai dea un clocoț pe mașină. Se taie friptura, se aşeză pe farfurie, se toarnă câteva linguri de sos deasupra, iar restul se servește în sosieră.

MUȘCHIULEȚ LA GRĂTAR.

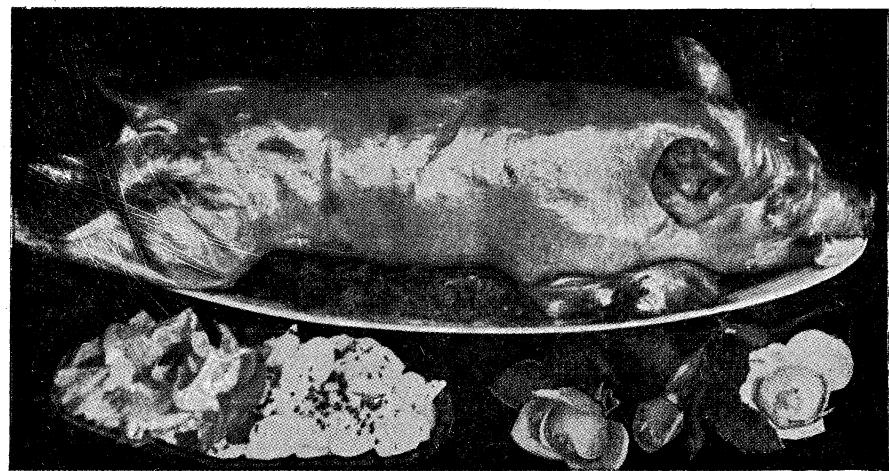
Mușchiul de porc e curățat și frecat cu puțină sare și piper. Se lasă așa vreo oră și se pune la fript pe un grătar încins și uns cu puțină slănină crudă. Timpul cât trebuie ținut atârnă de grosimea mușchiului. Se servește cu legume.

FRIGĂRUI DE PURCEL.

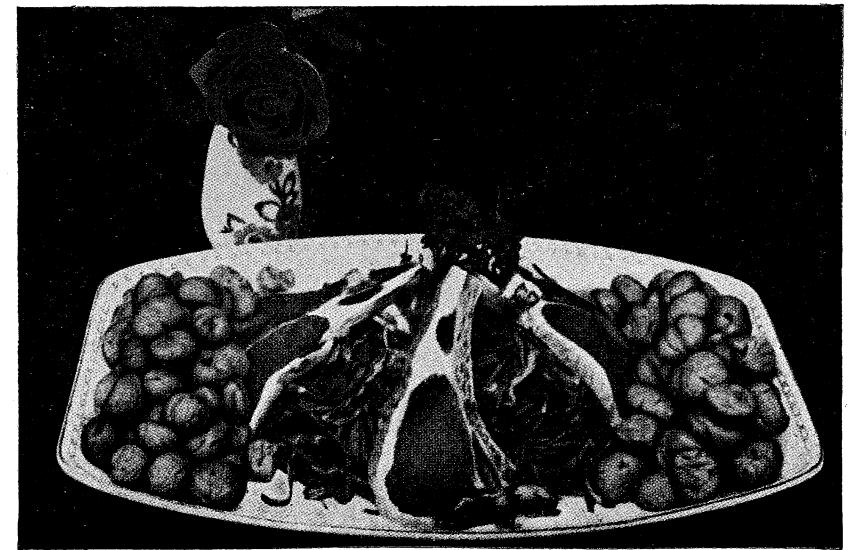
Se fac întocmai ca frigăruele de mușchiu de vacă (pag. 147).

COTLETE DE PURCEL LA GRĂTAR.

Se taie cotletele de grosimea degetului, se curăță de grăsime când sunt prea grase, se taie bucățile de oase dinspre șira spinării, și se scurtează costitele, dacă sunt prea lungi. Se dă sare și se țin așa o jumătate de oră. Se frig pe grătarul încins bine și uns cu puțină slănină crudă. Se țin la foc vreo 10—15 minute. Se servesc cu legume.

Purcel la tavă cu salată de sezon.

Costești de porc pe varză roșie cu garnitură de castane.

COTLETE DE PORC PANE.

Se pregătesc cotletele ca mai sus, se dau prin făină, ou și pesmet, se prăjesc întocmai ca șnițelul vienez. (pag. 154) Se servesc la fel.

COTLETE DE PORC CU SOS PICANT.

Se pregătesc cotletele ca cele pentru fript la grătar. Se sărează și se ţin astfel până pregătim sosul. Se taie o ceapă și se trage cu o lingură de untură. Când s'a muiat se pune o jumătate lingură de făină și se amestecă mereu. Nu se lasă să se îngălbenească. Se stinge cu o ceașcă de vin alb și 2 cești de zeamă de carne. Se ține să fiarbă o jumătate de oră la foc mic. Din când în când se va lua pielița de grăsime ce se formează la suprafață. Se înfierbântă într'o tigae o lingură de untură, se pun cotletele să se frigă bine pe o parte și pe alta. Se amestecă sosul cu o linguriță de muștar și cu 2 castraveti în oțet tăiați felii subțiri. Se potrivește de sare și piper. Se aşeză cotletele fierbinți pe farfurie, se toarnă peste ele sosul. Se servesc imediat.

PURCEL DE LAPTE LA TAVĂ.

Purcelul gata curătat, e spălat bine cu apă rece. De mai are vreo urmă de păr se părlește la flacăra de spirt sau de hârtie. Dacă ni se pare că miroase cătuși de puțin înăuntru, se pune în cuptorul încins bine, se ține 4—5 minute, apoi se dă imediat la curent de apă rece și se mai spală în câteva ape. Se șterge cu o cărpă înăuntru și pe afară, se sărează cu o lingură de sare pentru un purcel de 3—4 kg., și se ține așa cel puțin o jumătate de oră. Se aşeză apoi într'o tavă, cu picioarele îndoite înăuntru, pe două scândurele sau pe un grătar, ca să nu stea direct pe fundul tăvei, și să se moaie în zeama pe care o lasă. Se pun în tavă 2—3 linguri de apă și se dă la cuptor. La început se unge de câteva ori cu zeama din tavă. Când începe să se rumenească, se unge din când în când cu o pană muiată în untură sau în untdelemn amestecat cu rom. Cu o jumătate de oră înainte de a servi purcelul nu se mai unge, să aibă coaja rumenă, aurie și tare, când o atingi. Dacă în timpul friptului coaja ar face bășici, acestea se sparg cu un ac. Se aşeză pe farfurie, se taie cu un cuțit ascuțit sau cu foarfecele de tăiat fripturi, astfel ca să-și păstreze forma. Se servește cu cartofi și cu salată.

ȘORICE FRIPT.

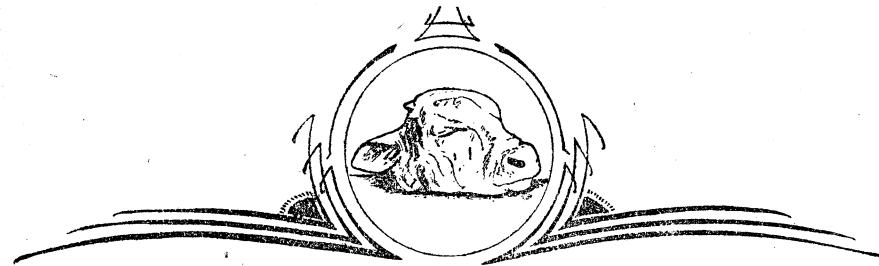
Se rade bine șoricele de păr, se curăță de grăsime, și se fierbe în apă puțin sărată, până se moaie. Se scurge, se usucă, se taie în bucăți potrivite, și se frige pe grătarul încins.

CARNAȚI FRIPTI.

Se pune să se înfierbânte puțină untură într'o tavă, se aşeză cărnătii, (pag. 442) se prăjesc rumen pe o parte și pe alta. Se servesc pe varză călită, fasole boabe sau cartofi. Ca să nu plesnească, se bagă, înainte de a-i pune la fript, 2 minute în apă cloicotită, se scurg bine pe un șervet și se înteapă de câteva ori cu un ac.

FELII DE PARIZER PANÉ.

Se taie feliile de parizer potrivit de groase, și se îndepărtează mațul dinprejur; se dau prin făină, ou bătut și pesmet, și se rumenesc frumos în untură amestecată în două ou untdelemn. Se servesc cu cartofi prăjiți cu ceapă (pag. 210).

CAPITOLUL IX

CREIER, LIMBA, FICAT, RINICHI

SALATĂ DE CREIER.

Vezi pag. 28.

CREIER FIERT.

Inainte de a fi curătat, creierul trebuie ținut cel puțin o oră în apă rece, ca să iasă tot sângele și chiagurile care s-ar negri la fiert. Între timp se schimbă apa odată sau de două ori. Se scoate, se curăță pielita de deasupra, încet, ca să nu-l sfârmăm, se mai spală odată și se pune la fiert în apă călduță, cu sare și foarte puțin oțet alb (la un creier o lingură de oțet). Se lasă să fierbă în clocoane mici vreo 20 de minute. Se scurge. Se servește fierbinte, întreg sau tăiat felii, cu unt topit, și puțin rumenit, lămâie sau sos de roșii.

CREIER PANE.

Se fierb creierii ca mai sus. Se lasă să se răcească în apă lor. Se scurg, se taie felii de grosimea degetului. Se dau prin făină, ou amestecat cu o linguriță de untdelemn, pesmet fin și se prăjesc în unt sau untură fierbinte. Se servesc cu garnitură de mazăre boabe, cu fasole verde soté sau cu sos de roșii. Se poate pregăti pané și creierul nefiert.

CREIER PRĂJIT IN ALUAT.

Se fierbe creierul ca mai sus. Se lasă să se răcească în apă lui. Se scurge, se taie felii de grosimea degetului. Se face

un aluat nu prea gros din 125 gr. de făină, sare, o ceașcă de lapte, o linguriță de undelemn, un gălbenuș și albușul bătut spumă. Se moaie creierii în aluat, se frig în untură fierbinte. Se servesc ca și creierii pané.

FRIGANELE DE CREIER.

Se curăță un creier de vacă sau vițel și se ține 10 minute în apă cloicotită. Se scurge și se taie în bucățele mici. Se bat 3 ouă într'un castron, se amestecă cu o lingură de făină, 3—4 linguri de parmezan sau cașcaval ras, la care se adaugă creierul. Se amestecă bine, până ce totul devine ca o pastă. Se potrivește de sare. Se înfierbântă într'o tigaie unt sau untură, se ia câte o lingură din această pastă și se pune la prăjit. Când sunt friganele rumene pe o parte, se întorc pe cealaltă. Se servesc ca garnitură la legume.

CREIER CU CEAPĂ.

Se curăță creierul, se ține 10 minute în apă cloicotită, se scurge și se taie în bucăți mici. Se taie o ceapă mărunt, și se pune să se prăjească cu o lingură de unt. Când începe ceapa să se îngălbenească, se pun bucățile de creier, se amestecă cu lingura, până se rumenesc pe toate părțile. Se servesc cu legume asortate și anume se așează creierul ca o movilită în mijlocul unei farfurii rotunde, împrejur se pune un rând de fasole, unul de morcovi, unul de mazăre, toate pregătite cu unt.

CROCHETE DE CREIER.

Se pregătește creierul întocmai ca mai sus. Se amestecă într'o cratiță 2 linguri de unt cu 2 linguri de făină și puțin lapte. Se freacă la foc mic, până ce aluatul începe să se desprindă de pe cratiță. Se lasă să se răcorească puțin, se adaugă pe rând 2 ouă întregi, creierul tăiat bucăți, sare, piper și puțină ceapă tăiată mărunt. Se amestecă bine și se fac cu mâna dată în făină crochete lungi cât degetul, se prăjesc în untură fierbinte, se servesc cu legume, sau cu sos de roșii ori de sardele.

BUDINCĂ DE CREIER.

Se curăță un creier și se fierbe (pag. 167). Când s'a răcit, se taie bucăți. Se freacă 50 gr. unt făcut spumă cu 2 linguri

de smântână, 3 gălbenușuri, miezul dela o felie de pâine muiat în lapte și stors bine și 3—4 linguri de șvaițer sau parmezan ras. Când totul e amestecat bine, se adaugă creierul tăiat bucăți și la urmă cele 3 albușuri bătute spumă. Se toarnă într'o formă bine unsă cu unt și se fierbe la „bain-marie” (pag. 20), 45 până la 50 de minute. Se răstoarnă, se servește cu sos de roșii sau de ciuperci.

CREIER CU SOS MATELOTE.

Se curăță creierul și se fierbe (pag. 167). Se curăță vreo 20 fire de arpacic, se undesc 10 minute în apă, se scurg bine și se trag într'o cratiță cu jumătate lingură de unt și un vârf de lingură de făină. Când încep să se îngălbenească, se adaugă 4—5 ciuperci curățate și tăiate felii subțiri, sare, piper, o ceașcă de zreamă de carne și jumătate pahar de vin. Se lasă să fierbă la foc mic. Se scurge creierul din apă, se așează întrег sau tăiat felii pe o farfurie, se pun împrejur ciupercile și arpagica, iar sosul se toarnă deasupra. Se servește fierbinte.

CREIER CU ROȘII LA GRATIN.

Se curăță creierul și se fierbe (pag. 167). Se taie felii subțiri. Deasemenea se curăță câteva ciuperci, se taie felii și se fierb în apă cu sare. Se unge cu unt o formă de porțelan, se așează un rând de felii de creier, un rând de roșii tăiate felii subțiri și fără coajă un rând de ciuperci și iarăși un rând de creier. Se toarnă deasupra 2 linguri de unt topit, se presară pesmet alb și parmezan ras, se dă la cuptor. Se ține până se rumenește. Acelaș fel se pregătește adăugând între felile de creier bucățele de sardele de Lissa spălate și fără oase.

OUĂ UMPLUTE CU CREIER LA GRATIN.

Se fierb 7—8 ouă tari, se curăță și se taie în două în lunghime. Se scot gălbenușurile. Se curăță un creier de vițel și se ține pe mașină 10 minute în apă cloicotită. Se scurge, după ce s'a răcit se taie în bucăți și se freacă cu gălbenușurile răscopate. Se adaugă sare, piper și una sau două linguri de smântână. Jumătate din compoziție se amestecă cu puțin miez de pâine muiat și stors; cu aceasta se umplu jumătățile de ou și se așează unele lângă altele într'un gratin de porțelan, bine uns

cu unt. Restul de compoziție se mai subție cu puțină smântână și se toarnă peste ouă. Se presară cu parmezan. Se dă la cuptor, la foc potrivit. Se ține până începe să se rumenească.

LIMBĂ RASOL.

Se spală limba în mai multe ape, frecând-o cu puțin mălai ca să se ducă orice murdărie ar fi între porii. Se scoate gâtul și se ține limba cel puțin o oră în apă rece, înainte de a fi pregătită. Se pune limba la fier într-o cratiță cu apă rece, 2 cepe, câteva fire de păstrunjel, o frunză de dafin, sare, 5—6 boabe de piper. Cum începe să dea în clocote se spumuește, se acopere și se lasă să fierbă potolit timp de 3 ore. (Limba de vițel sau de purcel e gata mai repede).

Se curăță de piele începând din vîrf, trăgând-o ușor și ajutându-ne cu un cuțit mic. Dacă între timp s'a răcit, se pune câteva minute în apă în care a fierăt, să se încălzească. Se servește fierbinte cu sos de hrean, de roșii sau alt sos. Zeama în care a fierăt poate servi la pregătirea unei supe cu zarzavat.

LIMBĂ CU SOS DE SMÂNTÂNĂ.

Se fierbe limba ca mai sus, se curăță de pielă, se taie felii și se așeză în cratiță. Se rumenește o ceapă tăiată mărunt cu o lingură de unt. Când ceapa a început să se îngălbenească, se adaugă un vîrf de lingură de faină. Se mai prăjește puțin, se stinge cu 2 cești de zemă în care a fierăt limba, se face un sos potrivit de gros, se adaugă o ceașcă de smântână, se toarnă peste limbă și se pune să mai fierbă vreo 10 minute la foc mic.

LIMBĂ CU SOS DE ROȘII.

Se fierbe limba și se pregătește sosul întocmai ca pentru limbă cu smântână, înlocuind smântână cu 2 linguri de bulion de roșii.

LIMBĂ RECE CU MĂSLINE.

Se pregătește întocmai ca limba cu sos de smântână, înlocuind untura cu untdelemn, smântână cu 2 linguri bune de bulion, iar la ultimele clocote se adaugă 15—20 de măslini spălate și fierte 5 minute în apă. Se servește rece.

LIMBĂ CU STAFIDE.

Se fierbe, se curăță limba, se taie felii și se așeză în cratiță. Se face un rântăș rumen, dintr-o lingură de untură cu o lingură de faină. Se stinge cu 2 cești de zemă în care a fierăt limba și un pahar de vin alb. Se ține 20 de minute să fierbă domol, luând din când în când cu o lingură pielă de grăsime ce se face la față. Se adaugă un sos făcut din 2 linguri de zahăr ars și $\frac{1}{2}$ pahar de apă, precum și o mână bună de stafide fără sămburi și spălate. Se toarnă peste limbă, se lasă să mai dea vreo două clocote. Se servește fierbinte.

LIMBĂ UMPLUTĂ.

Se fierbe limba pe jumătate. Se curăță de piele, tăind grăsimea și carne din spatele gâtului, astfel ca să-i dăm o formă. Cu un cuțit se desface limba în lungime în două, se scoate puțină carne dinăuntru, se dă prin mașină împreună cu grăsimea și carne scoasă din afara și cu miezul dela o felie de pâine muiată în lapte și stors bine. Se adaugă 2 ouă, sare, piper și puțină verdeață tocată mărunt. Se umple limba și se leagă cu ată ca să nu iasă umplutura. Se pune într-o tavă la cuptor, cu o lingură de unt și se toarnă deasupra din când în când câte puțin din zeama în care a fierăt limba. Se ține astfel să fierbă înăbușit încă o jumătate de oră. Deoparte se trage cu $\frac{1}{2}$ lingură de unt tot atâta faină. Se stinge cu o ceașcă de zemă în care a fierăt limba. Se amestecă cu 2—3 linguri de smântână. Se face un sos nu prea gros, care se toarnă peste limbă. Se lasă să dea împreună vreo două clocote. Înainte de a servi se scot atele. Se taie limba pe farfurie și se așeză astfel ca să pară întreagă. Se servește fierbinte.

LIMBĂ PRĂJITĂ.

Se undește limba. Se curăță de piele, se taie felii. Se dau feliiile în faină și se prăjesc în untură fierbinte. Se servesc cu legume și salată.

FICAT DE VIȚEL INĂBUȘIT.

Se curăță ficatul de pielă de deasupra. Se împânează cu câteva bucățele de slăniuă. Se freacă cu puțin piper.

Se șterge cu o cârpă uscată, se pune într'o cratiță cu $\frac{1}{2}$ lingură de unt să se rumenească pe o parte și pe alta, câteva minute la foc iute. Deoparte se rumenește o lingură de făină cu $\frac{1}{2}$ lingură de unt, se stinge cu 2 cești bune de zeamă de carne și cu o ceașcă de vin alb, în care am pus o frunză de dafin, un fir de cimbru și 2—3 fire de păstrunjel. Se adaugă o lingură de bulion de roșii, sau 2—3 roșii tăiate în două și fără semințe. După ce a fierit totul împreună se toarnă peste ficat și se pun deasupra o foaie de hârtie unsă cu unt. Se acopere și se ține să fiarbă înăbușit, la foc mic. Când e gata, se aşeză ficatul pe farfurie, se taie felii, iar sosul curățat de grăsimi se trece prin sită, se potrivește de sare și se toarnă deasupra. Pentru 6 persoane ar fi suficient cam 750 gr. de ficat.

FICAT CU SOS DE CEAPĂ.

Se curăță de pieleță 750 gr. de ficat și se taie în bucăți de 4—5 cm. Se înfierbântă într'o cratiță o lingură de unt și se pune ficatul și se întoarce cu o lingură pe o parte și pe alta, să se rumenească deopotrivă, timp de vreo 5 minute. Se pune sare, piper. Se presără deasupra un vârf de lingură de făină, o lingură de arpagic tocata mărunt, o linguriță de frunză de păstrunjel fin tocata. Se rumenește totul câteva minute. Se toarnă o ceașcă de vin, una de zeamă de carne și se adaugă puțin bulion. Se servește îndată ce dă în clocote.

FICAT LA CUPTOR.

Se curăță o bucată de ficat de 750 gr. Se împânează cu slănină. Se aşeză într'o tavă, dar pe un grătar, ca să nu se moaie în sosul din tavă. Se pun în tavă 2—3 linguri de oțet, o ceapă tăiată felii, un fir de cimbru, păstrunjel, frunză de dafin. Se unge ficatul de 2—3 ori, la început cu untură, apoi cu zeamă de carne. Se acoperă cu o hârtie unsă, se ține cam trei sferturi de oră. Se încercă dacă e gata cu un ac lung. Zeamă care iese trebuie să fie roșie, dar nu sânge. Când e gata, se scoate. În sosul din cratiță se adaugă 2 linguri de zeamă de carne și una de oțet, amestecând cu lingura ca să se ia rumeneala de pe fund. Se trece prin sită. Se adaugă o lingură de smântână și se potrivește de sare. Se încălzește pe mașină. Ficatul se taie felii, se aşeză pe farfurie, cu cartofi prăjiți. Sosul se servește deoparte.

BUDINCĂ DE FICAT.

Se curăță un ficat de piele și vine. Se dă de două ori prin mașină, împreună cu 2 pânițe muiate în lapte și stoarse bine și o ceapă tocata mărunt și rumenită în unt. Se freacă deoparte 150 gr. de unt proaspăt, până se face spumă, la care se adaugă 2 gălbenușuri. Se amestecă totul împreună cu ficatul și se freacă bine câțiva timp. Se adaugă sare, piper, puțină frunză de păstrunjel tocata și, cui îi place, și un praf de inibahar sau magheran. La urmă se adaugă albușul bătut spumă. Se unge o formă cu unt, se presără cu pesmet fin, se toarnă compozitia, și se coace la foc potrivit. Se răstoarnă, se servește cu un sos după placere, de roșii sau de ciuperci.

BUDINCI MICI DE FICAT.

Se curăță o bucată de ficat de vițel de vreo 400 gr. de piele și de vine. Deoparte se face un rântăș foarte legat dintr-o lingură de unt cu o lingură de făină și stins cu o ceașcă de lapte. După ce s'a răcorit se amestecă cu ficatul dat prin mașină, la care se adaugă 2 linguri de smântână, apoi 4 gălbenușuri sau 2 ouă întregi. Se potrivește de sare și piper. Se trece totul prin sită, și se umplu cu această compozitie mici forme de mărimea unei cești, bine unse cu unt. Se aşeză într'o tavă cu apă clocoțită, și se țin la cuptor vreo 10 minute. (Se încercă de gata cu un pai, ca și crema de vanilie). Se răstoarnă, se aşeză pe farfurie, și se servesc fie cu o legumă fie cu un sos de unt (pag. 46).

FICAT PRĂJIT ÎN TAVĂ.

Ficatul pentru prăjit nu trebuie spălat înainte, cel mult se poate ține un sfert de oră în lapte și apoi uscat bine într-o cârpă curată. Se taie în felii cam de un centimetru și cât mai egale ca grosime, ca să le pătrundă căldura la fel. Se presără cu puțin piper, se dă prin făină și se pune să se prăjească în unt sau untură fierbinte. Se ține vreo 10 minute în total, întorcându-l cu o furculită fără să fie împuns, ca să nu iasă mustul. Ficatul nu e bun prea fript, cu cât e ținut mai mult la foc, cu atât își pierde din gust și din frăgezime. Când e aproape gata se săreză. Se servește pe farfurii calde, cu legume și un sos după gust.

FICAT CU SOS DE CIUPERCI.

Se pregătește ficatul pentru fript ca mai sus. Se încalzește deoparte într-o cratiță jumătate lingură de unt cu o linguriță de untdelemn. Se pune o ceapă dată prin răzătoare și 200 gr. de ciuperci tăiate mărunt. Când acestea încep să se rumenească, se adaugă o jumătate de pahar de vin alb și după ce a fierit puțin se toarnă o ceașcă de zeamă de carne, o lingură de bulion de roșii, sare, piper. Se ține să fiarbă vreo 10 minute. Aproape de masă se adaugă 50 gr. de șuncă fără grăsime, tăiată mărunt, puțin pătrunjel tocăt și o jumătate linguriță de unt proaspăt frecat cu un vârf de lingură de făină. Nu trebuie să mai fiarbă. Se ține la cald pe mașină sau într-o cratiță cu apă fierbinte. Cu un sfert de oră înainte de a servi, se prăjește ficatul în unt, cum am arătat la ficatul prăjit în tavă. Se aşeză pe o farfurie fierbinte, se toarnă sosul deasupra, se servește.

FICAT LA GRĂTAR.

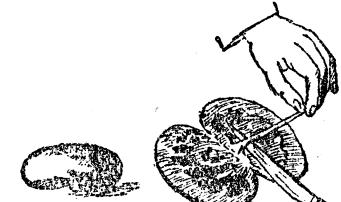
Se curăță ficatul și se taie în felii de un centimetru și cât mai egale ca grosime. Se presără cu puțin piper, se ung cu unt și se pun la fript pe grătarul încins, la foc potrivit. Se țin în total 10 minute, în care timp se mai ung odată și se întorc de două ori pe o parte și pe alta. Se săreză. Ficatul prea fript își pierde din gust și frăgezime. Trebuie servit imediat. Când e gata, se aşeză pe o farfurie fierbinte, se pune pe fiecare felie de ficat o rotilă mică de unt proaspăt cu puțină verdeată. Se servește cu garnitură de legume și salată.

FRIGĂRUI DE FICAT.

Se curăță ficatul, se taie în felii de grosimea degetului, iar fiecare felie în pătrate cam de 3 cm. Se dă puțin piper. Se infierbântă o lingură de unt cu o linguriță de untdelemn și se pune ficatul numai o clipă până începe să se rumenească pe o parte și pe alta. Se dă deoparte și se pun câte 4 bucăți pe o frigare mică alternând cu felii de slănină și felii de ciuperci. Se ung cu o pană cu unt și se presără pesmet. Se infierbântă grătarul și se aşeză frigăruele. Se frig în 15 minute pe foc potrivit. Se săreză când sunt aproape gata. Se servesc cu legume și salată.

MÂNCARE DE RINICHI.

Pentru 6 persoane trebuie socotiti cam 6 rinichi de purcel sau 2 rinichi de vițel sau un rinichi de vacă. Se curăță rinichiul de pielitură, se spală în mai multe ape, se taie drept în două în lungime, se scoate grăsimea din mijloc, care dă miros greu rinichiului. Cu cât rinichiul e delă un animal mai bătrân, cu atât trebuie să fim mai cu grijă să nu miroasă. Fiecare jumătate e tăiată în curmeziș în felii de 5—6 milimetri. Rinichiul de vacă, după ce e tăiat felii, se opărește cu apă clocotită și se scurge bine. Înainte de a fi pus la foc, trebuie uscat cu un șerbet.

Se taie mărunt 2—3 cepe și se rumenește cu o lingură de untură sau unt. Când încep să se îngălbenească, se adaugă un vârf de lingură de făină și se amestecă până ce și aceasta începe să se rumenească. Se stinge cu o ceașcă de zeamă de carne, se adaugă o linguriță de bulion de roșii sau boia de ardei, sare, piper. Se ține să clocotească vreo 10 minute. Deoparte se infierbântă o jumătate lingură de untură, se pun felile de rinichi bine șterse și se țin atât cât să capete culoare, dar nu să se rumenească. În câteva minute sunt gata. Se scot cu o lingură cu găuri, se pun în cratiță cu sos, se adaugă 2 linguri de vin de madera, sau alt vin bun. Se țin câteva minute pe mașină, fără să fiarbă, până ce totul s'a încălzit bine, și rinichii s'au îmbibat cu sos. Rinichii nu trebuie ținuți niciodată mult la foc. Cu cât fierb mai mult, cu atâtă se întăresc.

MÂNCARE DE RINICHI CU CREIER.

Se curăță rinichiul ca mai sus, se taie felii. Deasemenea se curăță un creier de vițel, se ține 10 minute în apă clocotită, se scurge bine și se taie în bucăți de 3—4 cm. Se face un sos ca mai sus, din ceapă și făină. Se lasă să fiarbă. Se infierbântă o jumătate lingură de untură, se pun creierul și rinichiul, bine scurși amândoi, întorcându-i pe o parte și pe alta, până capătă culoare. Se scot cu lingura cu găuri, se pun în sos, se țin câteva minute pe marginea mașinei, fără să fiarbă. Se servește fierbinte.

MĂNCARE DE RINICHI CU CIUPERCI.

Se pregătesc atât rinichii cât și sosul, ca pentru mâncarea de rinichi. Se curăță, se spală și se taie felii 5—6 ciuperci. Se înăbușă cu puțin unt. Se pun în sos cu câteva minute înaintea rinichiului. Se țin pe marginea mașinei, să se înfierbânte fără să fierbă. Se servește fierbinte, cu felii mici de pâine, prăjite în unt.

RINICHI FRIȚI CU SOS DE MUȘTAR.

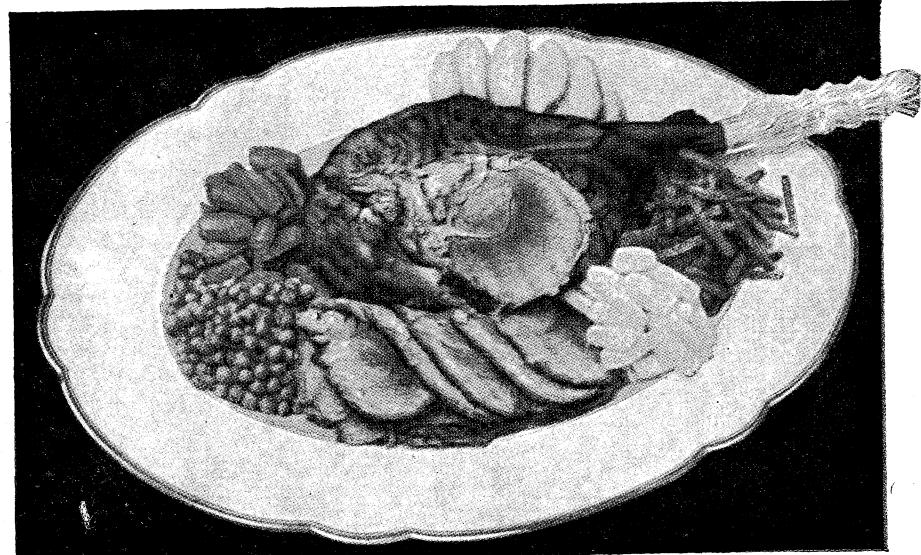
Se curăță de pielite 2 rinichi de vițel, se spală și se usucă cu o cărpă. Se lasă întregi. Se înfierbântă într'o tavă o lingură bună de unt, și se pun rinichii să se rumenească la foc iute, întorcându-i pe o parte și pe alta. Se sărează. Se pot pune și în cuptor, dacă acesta e bine încins. Se țin vreo 20 minute, așa ca rinichii să nu fie nici prea fripti, nici în sânge. Se scot pe o farfurie fierbinte, se taie iute felii subțiri și se acopăr cu altă farfurie fierbinte. Se țin la cald, dar numai câteva minute, cât facem sosul. Din timp avem pregătit la îndemână o jumătate pahar de vin alb, o linguriță și jumătate de muștar, subțiat cu puțin vin, 2—3 bucățele cât nuca de unt proaspăt, o linguriță de păstrunjel verde tocat, o linguriță de zeană de lămâie. Cum am scos rinichiul, turnăm în tavă vinul, să tragă un cloicot, în timp ce tăiem rinichiul. Se adaugă în sos muștar, unt, păstrunjel, lămâie, sare, piper. Să nu mai fierbă. Se toarnă peste rinichi. Se servește fierbinte, cu bucățele de pâine prăjită în unt.

RINICHI PRĂJIȚI.

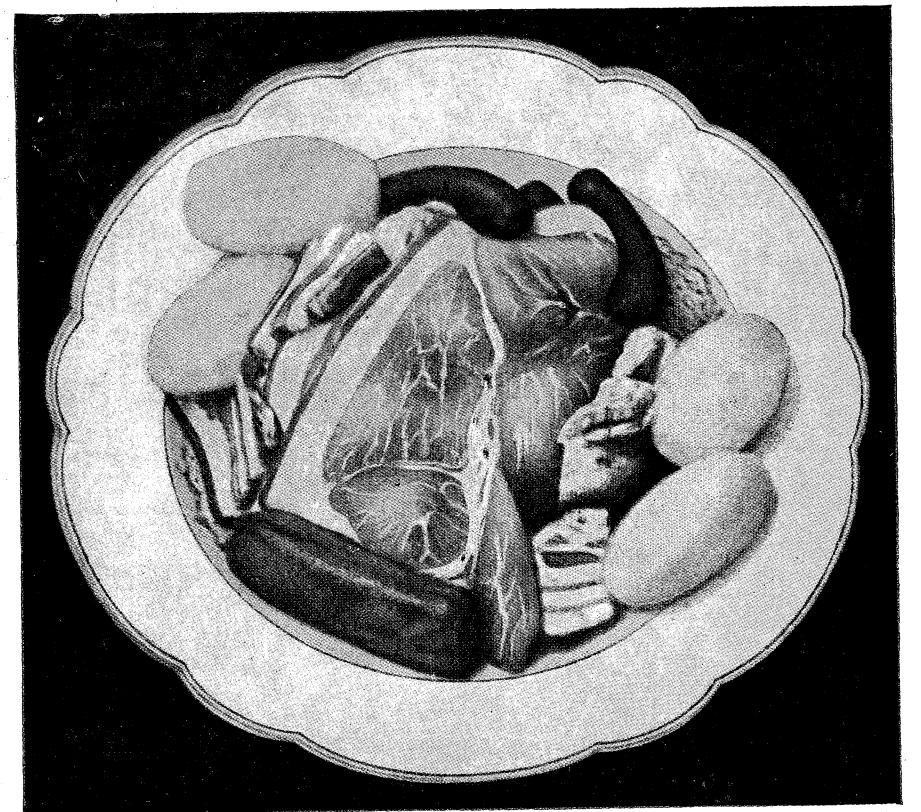
Se curăță 2—3 rinichi de vițel, se taie felii de 5—6 milimetri. Se înfierbântă o lingură de untură. Se usucă bine rinichii cu o cărpă și se pun să se rumenească pe o parte și pe alta. Se țin vreo 15 minute. Nu trebuie uscați, ca să nu-și piardă din fragezime. Când sunt aproape gata, se sărează. Se servesc fierbinți, cu felii de franzelă prăjită în unt.

FRIGĂRUI DE RINICHI DE PURCEL.

Se curăță rinichii, fără să se scoată cămașa de grăsime care îi îmbracă. Se taie în două în lungime, dar nu se des-

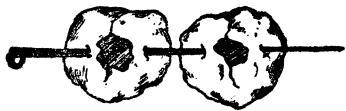

Pulpă la cuptor, cu legume

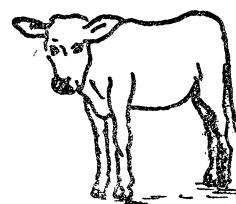
Şuncă pe varză.

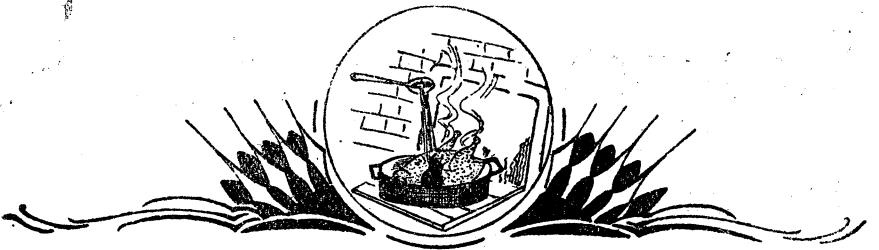
prind de tot. Se opăresc și se usucă bine cu o cărpă. Se înfig pe frigărui (fig.) de lemn sau de metal. Se ung cu unt, se frig pe grătar la foc bun. Se scot de pe frigărui, iar pe fiecare rinichi se pune câte puțin unt, care a fost amestecat, fără să fie frecat spumă, cu un praf de sare, piper alb și puțin pătrunjel tocăt. Se servește fierbinte, cu legume și salată.

UGER PANE.

Se pune bucata de uger la fiert, până se frăgezește, în apă cu puțină sare, cu o ceapă, o frunză de dafin, și 2–3 boabe de piper. După ce s'a mai răcorit puțin, se taie ugerul în felii foarte subțiri, care se bat în făină, apoi în ou și în pesmet și se prăjesc frumos în untură fierbinte. Se servește cu cartofi, mazăre, fasole, etc

CAPITOLUL X

MÂNCĂRI ȘI FRIPTURI DE PASARE

PUI CU MAZARE VERDE.

Puiul curățat e spălat în mai multe ape și e tăiat în bucăți potrivite și anume, puii tineri sunt tăiați în 4 bucăți, iar cei mari în 6 sau 8 bucăți. Se infierbântă o lingură de unt în care se pun să tragă bucățile de pui bine scurse de apă. Nu trebuie rumenite, ci frumos îngălbenite pe toate părțile. Se adaugă un praf de făină și când și aceasta e puțin îngălbenită, se pun 2 linguri de apă sau zeama în care am fierit labele și capetele de pui, și mazarea boabe. Se lasă să fiarbă înăbușit, la foc potrivit. Când mazarea e pe jumătate fiartă, se pune sare și puțin zahăr, anume o linguriță la $\frac{1}{2}$ kg. de mazare boabe. Dacă între timp mâncarea scade prea tare, se mai adaugă câte o lingură de zeamă de carne. Când e aproape gata, se pune o lingură de mărar verde tocăt fin.

PUI CU MAZARE PĂSTĂI.

Se trag bucățile de pui cu unt ca mai sus, adăugând o ceapă mică dată prin răzătoare, un praf de făină și în sfârșit păstăile de mazare. Se mișcă cratița din când în când, ca să nu se ardă pe fund, sau se dă ușor cu o lingură de lemn. După ce au început și păstăile să se moaie, se adaugă câte puțină apă, să fiarbă înăbușit. Se țin cam o jumătate de oră. Nu trebuie să fiarbă prea mult, ca să nu se sfarme nici puiul, nici păstăile.

Când e aproape gata, se adaugă sare, o lingură de zahăr și una de bulion. Se dă la cuptor, să stea o jumătate de oră înainte de a servi la masă.

PUI CU FASOLE VERDE.

Se trag bucățile de pui în unt sau untură, se adaugă o ceapă dată prin răzătoare și un praf de făină. Se curăță fasolea. Dacă puiul e foarte Tânăr, atunci fasolea se fierbe deoparte, se scurge de apă și se pune peste puiul deja înăbușit. Se pune sare, se adaugă apă sau zeamă de carne, atât cât trebuie să aibă mâncarea sos. Se acopere, se dă la cuptor o jumătate de oră. Dacă puiul e mai mare și nu prea fraged, se aşeză fasolea de crudă peste puiul înăbușit cu unt, se toarnă o ceașcă bună de apă sau zeamă de carne și se lasă să fiarbă acoperit. Dacă scade prea mult, se mai adaugă apă.

Aceiași mâncare se poate face fără ceapă, iar când e gata, se adaugă 2—3 linguri de smântână.

PUI CU BAME.

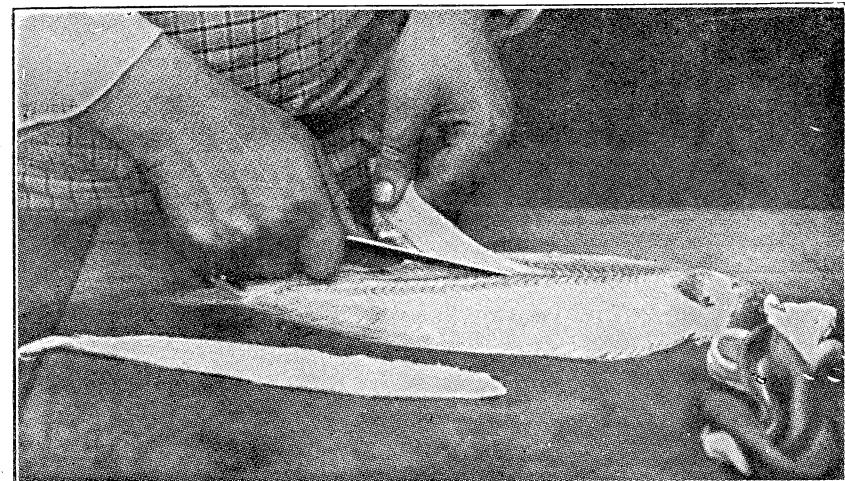
Se trag bucățile de pui în unt sau untură, se adaugă o ceapă tocată și un praf de sare. Se pregătesc bamele ca pentru „bame cu carne” (pag. 137). Se pun în cratiță cu puii, se adaugă sare, bulion sau 2—3 roșii tăiate în două și fără semințe, și 2—3 linguri de apă. Se lasă să fiarbă înăbușit.

PUI CU DOVLECEI.

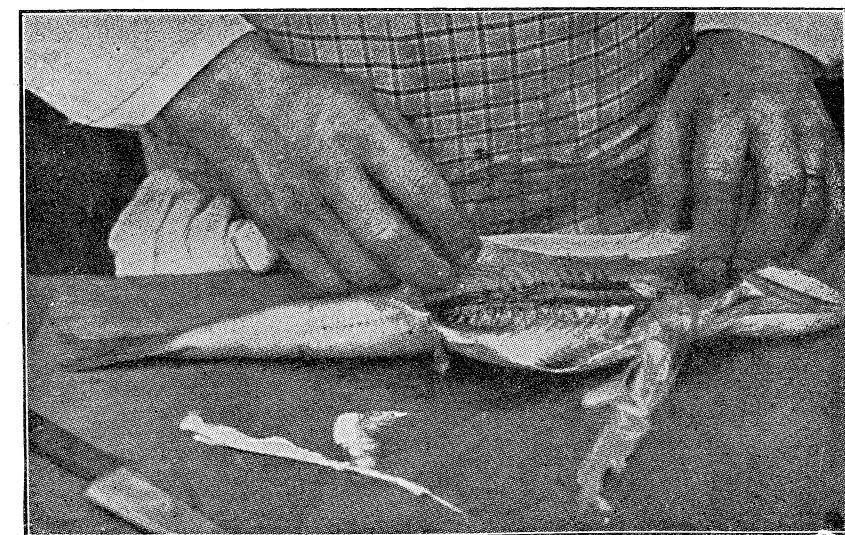
Se trag bucățile de pui în unt sau untură, cu o ceapă tăiată mărunt și cu un praf de făină. Se rad dovleceii, se taie în bucăți potrivite, iar dacă sunt în floare se lasă întregi. Se pun în cratiță cu puii, se lasă să se rumenească cam un sfert de oră, se adaugă apoi câteva linguri de apă sau zeamă de carne și se pun să fiarbă înăbușit. Se pune sare. Dacă scade prea tare, se mai adaugă apă. Cine dorește, poate adăuga 2—3 linguri de smântână înainte de a servi la masă.

PUI CU CONOPIDĂ.

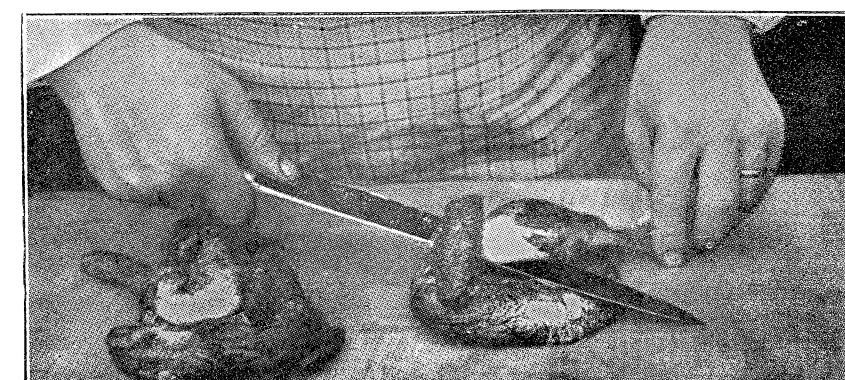
Se trag bucățile de pui cu unt și o ceapă rasă, se aşeză în cratiță. Se fierbe deoparte, cu sare, o conopidă frumoasă, curățată și desfăcută în buchete mici. Nu se fierbe prea tare, ca să nu

Cum se scoate fileul de șalău.

Cum se curăță peștele.

Cum se tăie frîptura de pasăre.

se sfarme. Se scurge bine de apă, se pune în cratiță cu puiul. Se face deoparte un rântăș alb dintr'o lingură de unt și una de făină. Se stinge cu zeamă de carne sau apa în care a fierit conopida. Se amestecă cu 2—3 linguri de smântână. Se toarnă peste pui. Se potrivește de sare. Se lasă să fiarbă la foc mic, vreun sfert de oră. Sosul nu trebuie să fie prea gros. Dacă scade se poate subția cu zeamă de carne sau apa dela conopidă. Cine dorește, poate pune în sos puțină zeamă de lămâie.

PUI CU SPARANGHEL.

Se curăță sparanghel alb, se taie din capătul fraged bucătele de 3—4 cm. lungime. Se fierbe pe jumătate în apă cu sare. Se pregătește apoi întocmai ca puiul cu conopidă.

PUI CU CIUPERCI.

Se trag bucătile de pui într'o cratiță cu o lingură de unt. Deoparte se înfierbântă o jumătate lingură de unt în care se pun un $\frac{1}{4}$ kg. de ciuperci spălate și tăiate felii subțiri, cu o ceapă rasă. Se amestecă să nu se ardă. Se pune un praf de făină și după câteva minute se adaugă câte puțină zeamă de carne, până ce sunt ciupercile fierte. Se aşează puiul deasupra, se sărează, se acopere și se dă jumătate de oră la cuptor. Se face sosul potrivit de scăzut. Cine dorește, poate adăuga, cu 5 minute înainte de a servi, câteva linguri de smântână.

PUI CU ROȘII.

Se înăbușe bucătile de pui într'o cratiță cu unt. Deoparte se îngălbenesc 2 cepe tăiate mărunt cu un praf de făină și se pun peste pui în cratiță. Se adaugă, la 2 pui frumoși, 1 kg. de roșii coapte, care au fost spălate, tăiate în două, și fără semințe. Se pune sare, dacă vrem și puțină boia de ardei. Se acopere, se lasă să fiarbă înăbușit, fără apă, până ce roșile sunt potrivite de fierte, fără să se sfarme.

PUI CU SMÂNTÂNĂ.

Se înăbușă în unt bucătile de pui. Se pune sare. Se adaugă câte puțină apă sau zeamă de carne și se lasă să dea câteva clocote. Se pune o ceașcă bună de smântână, în care am amestecat un praf de făină. Se lasă să fiarbă la foc mic. Când vrem să facem economie de smântână, tragem cu o jumătate

lingură de unt tot atâta făină, care se stinge cu apă sau zeamă de carne. Lăsăm să dea vreo două clocote, să se facă un sos nu prea gros. Adăugăm 1—2 linguri de smântână. Se toarnă peste pui. Când e aproape gata se adaugă o linguriță de mărar sau pătrunjel tocat.

CIULAMA DE PUI.

Se face întocmai ca cea de vițel (pag. 150), numai că nu se lasă puiul să fiarbă aşa de mult ca și carnea de vițel.

PAPRICAȘ DE PUI.

Se taie puiul bucăți, se rumenește într'o tigaie cu puțină untură. Se trag deoparte în untură 2 cepe rase, se adaugă un vîrf de lingură de făină și o linguriță de paprica sau boia de ardei. Se stinge cu o ceașcă de apă sau zeamă de carne. Se face un sos potrivit de gros, în care se așează bucățile rumenite de pui. Se dă la cuptor o jumătate de oră. Se servește cu găluște de făină (pag. 135).

PILAF DE PUI.

Puiul tăiat bucăți e pus să fiarbă în apă cu o ceapă și puțină sare. Apa trebuie să acopere puiul, și se ține să fiarbă la foc mic. Se spumește. Puiul nu trebuie să fie prea fier. Se alege orezul, se spală și apoi se usucă într'o cârpă. Deoparte se înfierbântă o lingură de unt, în care se trage orezul. Se pune într'o cratiță, se așează bucățile de pui fără ceapă și se toarnă la o ceașcă de orez, 2 până la $2\frac{1}{2}$ cești de zeamă în care a fier puiul, bine limpezită. Se acopere, și se dă la cuptor, la foc mic. Se ține 20—25 de minute, și nu se mai atinge cu lingura. Înainte de a servi, se pune peste pilaf puțin unt proaspăt, tăiat în bucățele foarte mici, ca să se topească repede.

ANGHEMAHT DE PUI.

Se fierb bucățile de pui întocmai ca pentru pilaf. Se face deoparte un rântăș alb din jumătate lingură de unt cu o jumătate lingură de făină. Se stinge cu zeama în care au fierit puii, foarte bine limpezită. Se face un sos mult mai subțire ca cel pentru ciulama. Se toarnă sosul peste pui, după ce s'a luat ceapa deoparte. Se adaugă câteva felii subțiri de lămâie, fără

sâmburi și fără coaja galbenă, se potrivește de sare, se lasă să dea împreună vreo două clocote. Se servește foarte fierbințe.

PUI CU GUTUI.

Bucățile de pui, spălate și șterse, se săreză și se rumenește, în unt sau untură. Se curăță gutuile, se taie în sferturi, se scoat semințele și partea tare din mijloc. Se taie apoi în felii cât degetul de groase. Se trag cu puțin unt, se pun în cratiță cu puii, adăugându-se câte puțină apă. Se face un sos de zahăr ars din 5—6 bucăți de zahăr și $\frac{1}{2}$ pahar de apă în care se adaugă un praf de făină. Se toarnă în mâncare. Se acopere și se dă la cuptor, la foc potrivit.

PUI CU PERE.

Se face întocmai ca și puii cu gutui.

FRICASSÉE DE PUI (mâncare franțuzească).

Se pun bucațile dela 1 pui frumos la fier cu 1 litru de apă. Se adaugă o ceapă, un morcov, mirodenii (cimbru, pătrunjel, frunză de dafin) și sare. Se lasă să fiarbă înăbușit. Deoparte se înăbușe într'o cratiță cu puțin unt și câteva linguri de apă vreo 15 fire de arpagic curățat și 150 gr. de ciuperci mici. Curățiturile și cozile dela ciuperci, spălate, se pun să fiarbă în cratiță cu pui. Când puiul e destul de fier, se face un rântăș dintr'o lingură de făină cu o lingură de unt, se stinge cu zeama strecurată dela pui. Se lasă să fiarbă vreo 20 de minute. La urmă se bate sosul cu 2 gălbenușuri de ou, o lingură de smântână, o linguriță de zeamă de lămâie, puțin piper alb. Se așează puiul într'o cratiță, fără zarzavat și mirodenii, se pun ciupercile și arpagicul bine scăzute, deasupra se toarnă sosul. Se ține totul la cald, într'o altă cratiță cu apă.

MÂNCARE DE PUI CU UNTDELEMN.

Se taie un pui frumos în bucați potrivite. Se săreză și se rumenește cât trebuie cu 2 linguri de untdelemn. Se scoate într'o cratiță și se ține la cald. În untdelemnul în care am rumenit puii prăjim 3—4 felii de pâine, tăiate în cuburele egale. Se păstrează și acestea la cald. În aceiași tigaie punem 3—4

roșii curățate de pielițe și de semințe, un praf de făină și un cătel de usturoiu bine sfârmat. Când roșiile încep să scadă, se adaugă o jumătate pahar de vin alb, o jumătate ceașcă de zeamă de carne și tot atâtă apă în care am fierb vreo 15 ciuperci mărunțele. Se face un sos potrivit de scăzut, se gustă de sărat. Se pun în cratiță cu puiul ciupercile fierte și bine scăzute și vreo 15 măslini spălate și undite. Deasupra se toarnă sosul, se ține pe marginea mașinei până ce se încalzește, fără să fierbă. Se aşeză mâncarea în farfurie, iar împrejur se pun crutoanele de pâine prăjită. Se servește caldă.

PUI INĂBUȘIT CU LEGUME.

Pentru acest fel ne trebuie o cratiță de piatră, de preferință ovală, cu capac, și destul de adâncă, să intre bine un pui mare. Se înfierbântă o lingură de unt în această cratiță. Se aşeză puiul, curățat și spălat, și se rumenește pe toate părțile, la foc potrivit. Se trag deoparte în unt vreo 10 fire de arpagică tăiate în două. Când încep să se îngălbenească, se adaugă 5—6 fire de morcovi mici, tineri (carote) și se lasă să se moaie înaăbușit pe marginea mașinei. Când e puiul rumenit, se scoate din cratiță, în care se aşeză felii subțiri de șuncă crudă, se pune puiul din nou, iar împrejur ceapa și morcovii, o jumătate ceașcă de mazăre boabe proaspătă și câțiva cartofi noi, mici cât nuca, pe care i-am undit câteva minute în apa cu sare. Se toarnă deasupra o jumătate de ceașcă de zeamă de carne. Se potrivește de sare. Se acopere, se dă la cuptor la foc potrivit. Trebuie să fierbă încet vreo trei sferturi de oră. Dacă în acest timp a scăzut prea tare, se mai adaugă câte o lingură de apă. Se poate servi cu totul la masă, sau se scoate pe farfurie, se taie repede puiul în patru și se aşeză legumele împrejur.

PUI UMPLUT.

Se face o umplutură din ficați de pasăre sau de vițel dat prin mașină, cu puțină pâine muiată în lapte și stoarsă, cu un ou, puțină ceapă rumenită în unt, sare, piper. După gustul fiecăruia, se pot adăuga câteva ciuperci întâi fierte, sau foarte puțin usturoiu bine sfârâmat. Se umple puiul, se rumenește cu puțin unt (în cratiță ovală descrisă mai sus), apoi se lasă să fierbă înaăbușit, cu puțină zeamă de carne și cu sau fără alte legume, după placere. Se servește cu legume și salată.

PUI LA TAVĂ.

Se curăță puii, se spală și se săreează. Se pun într-o tavă potrivită, după mărimea lor, cu puțin unt. Se dau la cuptor și se ung din când în când cu unt. Când sunt aproape gata, nu se mai ung ca să se rumenească frumos deasupra. Un pui Tânăr se frige la foc bun în $\frac{1}{2}$ de oră. Când e gata, se scoate, se taie în 2 sau în 4, după mărime, și se servește cu cartofi și salată. Sosul din tavă se pune să mai fierbă cu o lingură de apă. Se strecoară și se servește în sosieră.

PUI SAUTE.

Se curăță puiul, se taie în bucăți și se săreează. Se pun bucătile în unt sau untură fierbinte, și se rumenesc pe o parte și pe alta. Se servește cu garnitură de legume.

PUI PANE.

Bucățile de pui sunt prăjite întocmai ca șnițelul vienez (pag. 154).

PUI LA FRIGARE.

Puii curățați și sărați sunt puși pe frigare. Ii legi cu o sfoară. Pregătești jar bun și când acesta e încins, pui frigarea la foc, și se învârtesc să nu se ardă. Se ung mereu cu unt și puțină apă, cu o pană. Un pui mijlociu se frige în 20—25 minute. Se desface ața, se taie puiul în 2 sau în 4 și se servește cu salată și cartofi. Cui îi place miroșul de usturoi să facă puțin mujdeiu (pag. 45) și să ungă puiul cu zeama mujdeiului, de 2—3 ori în timpul frigului.

GĂINĂ RASOL.

Se alege o găină grasă, dar nu prea bătrână, se curăță, se spală și se pune la fierb în apă fierbinte. Se spumuește, se săreează și se adaugă tot zarzavatul ca pentru supă (pag. 55). Trebuie să fierbă 2—3 ore. Se taie, se aşeză pe farfurie, se servește cu cartofi fierți și sos ca și rasoul de vacă. Mujdeiul de usturoi să nu lipsească.

MÂNCARI DE GĂINĂ.

Toate mâncările de pui cu sos și zarzavat se pot face și din găină, doar trebuie ținute la foc mai multă vreme să se

frăgezească. Găina pentru pilaf trebuie bine fiartă iar găina friptă trebuie frăgezită, punând la început 2—3 linguri de apă în tavă. Se frige apoi ca și puiul.

OSTROPEL DE RAȚĂ.

Se curăță rața, se taie bucăți, se sărează și se înăbușe într-o cratiță cu puțină untură. Se lasă să se rumenească, adăugând câte puțină apă. Se trag 2—3 cepe tăiate felii subțiri, cu puțină untură, se adaugă o jumătate lingură de făină, se amestecă. Se stinge cu puțină apă sau zeamă de carne. Se mai adaugă o lingură de bulion de roșii, doi cărei de usturoi, sare, câteva boabe de piper, o frunză de dafin. Se toarnă sosul peste carne, se lasă să fierbă până ce rața e destul de fragedă. Când e aproape gata, se adaugă 2—3 linguri de oțet de vin bun. Se lasă să mai dea un clocot. Sosul trebuie să fie potrivit de scăzut. La fel se face și ostropelul de gâscă sau de găină.

RAȚĂ CU MĂSLINE.

Se rumenesc bucățile de rață cu o jumătate lingură de untură. Se adaugă câte puțină apă și se lasă să fierbă înăbușit. Se taie 3—4 cepe felii subțiri, se rumenesc cu o jumătate lingură de untură. Se adaugă un vîrf de lingură de făină, se stinge cu puțină apă. Se toarnă sosul în cratiță cu carne. Se potrivește de sare, se lasă să fierbă înăbușit la foc potrivit. Se adaugă o lingură bună de bulion și când e rața aproape fierată se pun 15—20 de măslini fierte în apă, deoparte, vre-o 10 minute. Se lasă să mai dea vre-o două clocote. Aceiași mâncare se face cu undelemn și se servește rece. La fel se pregătește și gâsca cu măslini.

RAȚĂ CU VARZĂ.

Se pregătește întocmai ca mâncarea de carne cu varză (pag. 138).

BOBOC DE RAȚĂ PE VARZĂ.

Pentru friptură, se alege totdeauna o rață Tânără. Se curăță rața, se sărează și se pune întreagă într-o tavă cu puțin

unt sau untură. Se dă la cuptor adăugând și 2—3 linguri de apă. Se unge mereu cu sosul din tavă. Se lasă să se frăgezească, dar să nu se frigă de tot. Se taie înăbușit o varză frumoasă. Dacă e varza acră, se scurge bine de zeamă, ca să piardă din acreală. Se rumenește puțin cu o lingură de untură. Se potrivește de sare, se pune, dacă vrem, puțină boia de ardei, iar la varza dulce puțin bulion de roșii și 5—6 boabe de piper. Se pune varza în tava în care frigem rața, se aşeză aceasta deasupra și se dă la cuptor să se rumenească cât trebuie. Rața se frige cu totul cam într'o oră și jumătate.

RAȚĂ CU MAZĂRE BOABE.

Se fierbe 1 kg. de mazăre boabe cu 2 cești de zeamă de carne. Când sunt aproape fierte, se pune sare, o lingură de zahăr și puțin unt. Se frige o rață Tânără la tavă ca pentru rață pe varză. Când e rața friptă, se pune mazărea împrejur și se mai lasă puțin la cuptor, să se rumenească.

RAȚĂ CU CASTANE.

Se face o umplutură din 150 gr. de carne de porc dată de două ori prin mașină, cu miezul dela o felie de pâine muiată și stoarsă, cu puțină ceapă prăjită, un ou, o lingură de păstrunjel tocat, sare, piper. Se umple rața, se pune într-o cratiță să se rumenească cu câteva fire de arpagic, 100 gr. de slănină fiartă, tăiată în pătrățele mici și o lingură de unt. Se face un rântăș din jumătate lingură de făină, cu puțin unt. Se stinge cu 2 cești de zeamă de carne și o jumătate ceașcă de vin alb. Când începe slănina și ceapa să se rumenească, se toarnă sosul, se acopere, se dă la cuptor la foc mic. Trebuie să fierbă o oră.

Se curăță vreo 30 de castane, și anume se face la fiecare o tăietură și se pun în apă clocoțită, să fierbă cinci minute. Nu se scot decât câte 2—3 odată și se desghioacă atât de coaja groasă cât și de pielita subțire, cât sunt fierbinți. Se pun să fierbă o jumătate de oră, se scurg bine și se adaugă în cratiță cu rața. Se lasă încă o jumătate de oră împreună la cuptor, până ce rața și castanele sunt destul de fragede și sosul scăzut cât trebuie. Se scoate rața pe farfurie, se taie, iar umplutura se taie felii, se aşeză împreună cu castanele în jurul fripturei.

GÂSCĂ CU CASTRAVETI.

Se taie dintr'o gâscă bucățile potrivite pentru mâncare. Se rumenesc cu o lingură de untură, se toarnă câte puțină apă și se lasă să fierbă înăbușit, ca să se frâgezească. Se trage deoparte, cu untură, o ceapă tăiată mărunt, se presară puțină făină. Când și aceasta e rumenă se stinge cu puțină apă. Se toarnă sosul peste bucățile de gâscă. Se spală castravetii în mai multe ape, se curăță sau nu de coajă, după cum dorim, se taie în bucăți potrivite. Se pun în cratiță cu gâscă. Dacă trebue, se mai adaugă apă sau zeamă de carne, un vîrf de linguriță de boia de ardei, se acopere și se lasă să fierbă până se moaie castravetii și sosul e destul de scăzut.

GÂSCĂ CU CAISE.

Se rumenesc bucățile de gâscă cu untură și se pun să se frâgezească cu câteva linguri de apă. Se presară un praf de făină, sare. Se spală caisele în mai multe ape și se țin o oră în apă călduță. Se scurg, se pun peste gâscă, cu un sos de zahăr ars făcut din 5—6 bucăți de zahăr, cu $\frac{1}{2}$ pahar de apă. Se ține să fierbă o oră înăbușit, adăugând apă, dacă mai trebue.

GÂSCĂ CU FASOLE ALBĂ (Cassoulet).

Se taie dintr'o gâscă bucățile potrivite pentru mâncare. Se dă sare și se țin aşa 24 ore la rece. Se fierbe fasolea boabe cu zarzavat ca la pag. 222, adăugând la fiert un cățel de usturoiu și o bucată de slănină afumată. Când e fasolea gata, fără să fie răsfriartă, se scurge. Deoparte se trag 2 cepe tocate, cu 2 linguri de untură de gâscă. Se adaugă 2 linguri de bulion de roșii. Se pune fasolea, cu puțină zeamă în care a fiert, și se ține pe foc vre-o jumătate de oră. Din timp se rumenesc bucățile de gâscă cu puțină untură tot de gâscă și se adaugă câte o lingură de apă, ținându-se până e carne fragedă. Se pune un strat de fasole într'un gratin de piatră, cu care se va servi la masă. Se aşeză bucățile de gâscă, slănină tăiată felii și 2—3 bucăți de carnății cu usturoiu. Se acopere cu restul de fasole. Se dă la cuptor, adăugând câte puțină zeamă în care a fiert fasolea, dacă e nevoie. Se servește cu totul la masă.

GÂSCĂ FRIPTĂ LA CUPTOR.

Se frige întocmai ca și curcanul (pag. 191).

GÂSCĂ UMPLUTĂ CU CASTANE.

Se face ca și curcanul umplut (pag. 191).

GÂSCĂ UMPLUTĂ CU MACAROANE.

Se curăță gâscă, se spală, se taie picioarele, aripele și se scoate toată carne de pe oase ca pentru galantină (pag. 32). Se fierbe, dar nu de tot, $\frac{1}{4}$ kg. de macaroane, în apă cu sare. Se scurg, se amestecă cu o lingură de unt, 3—4 linguri de parmezan ras, 2 ouă, piper și jumătate din ficatul de gâscă, tăiat în bucăți mici și înăbușite în puțin unt. Se umple gâscă, se coase, se pune într'o tavă cu 2—3 linguri de apă, se dă la cuptor. Se frige cam în 2 ore, ungând-o mereu cu sosul din tavă. Când e gata, se scurge untura din tavă, iar restul sosului, fierb cu o lingură de apă și strecurat, se amestecă cu un sos de ciuperci pregătit mai înainte (pag. 49). Se scot ațele, se taie gâscă, se servește cu sos.

GÂSCĂ PE VARZĂ (Choucroute).

Se pregătește gâscă, ca pentru fript. Se taie mărunt o varză murată frumoasă, se fierbe în apă clocoțită 10 minute, se răcorește cu apă rece, se scurge bine. Se pune într'un vas cu o lingură bună de untură și zeamă de carne, atât cât s'o acopere. Se lasă să fierbă la foc mic. Dacă scade, se mai adaugă zeamă de carne. Varza nu trebuie să fie rumenită. Se aşeză gâscă într'o tavă adâncă cu 2—3 linguri de apă. Se lasă să se frigă pe jumătate. Se adaugă varza cu o bucată de slănină afumată, câțiva crenvurști mici, și câteva boabe de piper. Se udă mereu gâscă și se ține la cuptor până se frige cât trebuie, fără să se usuce. Se aşeză varza pe farfurie, deasupra gâscă tăiată, iar împrejur carnății și slănină tăiată felii. Se servește fierbinte.

FICAT DE GÂSCĂ NATUR.

Se alege un ficat frumos, proaspăt și alb. Se curăță (pag. 34) și se ține 2 ore în apă puțin sărată. Se șterge ușor cu o cârpă și se aşeză într-o cratiță, cu untură de gâscă până la jumătate. Se acopere cu o hârtie unsă cu unt, și se dă la cuptor la foc moale. Se ține 20—25 de minute după mărime. Se unge din când în când cu untura din cratiță. Când e gata, se presară cu sare. Se servește cald, sau rece, după placere.

FICAT DE GÂSCĂ LA CUPTOR.

Se curăță ficatul de gâscă (pag. 34) și se taie felii de grosimea degetului. Se face o tocătură din $\frac{1}{2}$ kg. carne de vițel, dată de două ori prin mașină, cu puțină pâine muiată în lapte și stoarsă, o ceapă rasă și rumenită în unt, 3 gălbenușuri, o lingură de unt frecat spumă, 3 albușuri spumă, sare, piper. Se unge o formă bine cu grăsime de gâscă, se aşeză un rând de umplutură, apoi un rând de ficat și așa mai departe, până e totul aşezat în formă. Între rânduri se pot adăuga și felii de ciuperci fierte în apă cu sare. Deasupra se pun câteva felii subțiri de slănină, se dă la cuptor, la foc potrivit, pe un grătar. Se răstoarnă, iar deasupra și împrejur se pune un sos de ciuperci.

FICAT DE GÂSCĂ CU SOS MADERA.

Se curăță ficatul, se taie în felii groase de 2 cm. Se înfierbântă într-o cratiță o lingură de unt; când e clocotit se pune ficatul să se rumenească ușor pe o parte și pe alta. Se aşeză în farfurie, pe felii de pâine prăjită în unt, împrejur se pun ciuperci dunstuite și deasupra se toarnă un sos madera (pag. 49).

MÂNCARE DE CURCAN.

Toate mâncările de curcan cu sos se pregătesc la fel cu cele de gâscă și de rată.

CURCAN FRIPT.

Se curăță curcanul, se spală în mai multe ape. Se scurge bine, se săreză și se lasă astfel să stea o oră. De obicei se taie vârful aripelor și picioarele, din care se pregătește împreună cu celelalte măruntaie, piftii sau altă mâncare. Se aşeză într-o tavă potrivită ca mărime, cu 2—3 linguri de apă, se dă la cuptor. Se unge mereu cu sosul din tavă. La început se lasă focul mai mic, ca să se frăgezească cu încetul, apoi se iușește focul, iar curcanul se unge cu puțin untdelemn cu rom, sau numai cu untură—dar nu cea din tavă—ca să se rumenească. Cu jumătate de oră

înainte de a fi gata nu se mai unge deloc. Un curcan potrivit de mare se ține cam 2 ore și jumătate la cuptor. Curcanul fript e tăiat pe fund. Se desprinde piciorul și aripa dela încheietură, iar pieptul se taie în felii subțiri, și anume puțin oblice. Cum se taie pieptul de curcan, pe coșul pieptului. Se aşeză frumos pe farfurie. Se scurge grăsimea din tavă, sosul rămas se pune să tragă un clocot cu o lingură de apă, se strecoară, se servește în sosieră. Tot atât de gustos e și curcanul servit rece.

CURCAN UMPLUT.

Se pregătește curcanul ca mai sus. Se face o umplutură din miez de pâine, muiat în lapte și stors bine, pe care îl amestecăm cu ficatul de curcan dat prin mașină, sau cu puțin ficat de vițel. Se freacă spumă 100 gr. de unt proaspăt, se amestecă cu tocătura, se pun 2 ouă, sare, piper. Se freacă totul bine, până devine ca o pastă. Dacă dorim, putem adăuga și câteva ciuperci, fierte în apă și tăiate bucăți. Se umple curcanul, se coase și se frige întocmai ca mai sus.

CURCAN UMPLUT CU CASTANE.

Se face o tocătură din carne de porc și puțină slănină proaspătă. Se trece de 2 ori prin mașina de tocăt. Se adaugă un ou, sare, un praf de piper. Se curăță $\frac{3}{4}$ kg. de castane (pag. 187), se fierb cu 3 cești de zreamă de carne vreo 20 de minute, se scurg bine, se amestecă încet cu tocătura ca să nu

se sfarme castanele, se umple curcanul, se coase, se frige ca și curcanul la tavă.

GALANTINA DE CURCAN

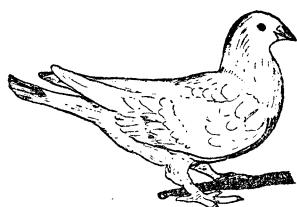
(Pag. 32).

CLAPON FRIPT.

Se împânează cu bucătele mici de slănină, se frige ca și puiul la tavă, se ține însă ceva mai mult la cuptor.

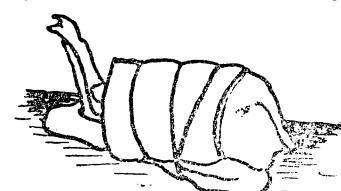
PORUMBEI CU MAZĂRE BOABE.

Pentru orice mâncare, trebuie aleși întotdeauna numai porumbei tineri. Se curăță ca și puii, se săreză și se pun într'o cratiță, întregi, astfel ca să nu fie înghesuți, cu puțin unt. La doi porumbei se mai adaugă 10—12 fire de arpagic

curățat și 50 gr. de slănină afumată, tăiată în cuburi mici. Se dau la foc potrivit și se țin să se rumenească frumos atât porumbeii cât și slănina. Cratița se mișcă mereu, ca să nu se ardă arpagica. Nu trebuie amestecat cu lingura. Se face deoparte un rântăș mai închis din jumătate de lingură de unt, cu un vârf de lingură de făină, se stinge cu o ceașcă și jumătate de zreamă de carne. Se toarnă sosul în cratiță cu porumbeii. Se adaugă 2 cești pline de mazăre boabe, un vârf de linguriță de zahăr, sare și, dacă dorim, și puțin piper. Se pune să fiarbă cam o jumătate de oră, înăbușit, până ce e mazărea gata. Se taie porumbeii în patru, se aşeză pe o farfurie. Se scurge grăsimea, plecând cratița într'o parte. Se toarnă apoi mazărea cu sosul peste friptură.

PORUMBEI FRIPTI.

Se curăță porumbeii, se săreză și dacă ficatul n'a fost atins de fieră, se pune înăuntru. Se învelesc în felii subțiri de slănină, se pun la cuptor să se frigă cu puțin unt. Se ung mereu cu unt, iar când sunt aproape gata se scoate slănina, se ține la cald, iar porumbeii mai sunt lăsați puțin în tavă să prindă culoare. Se servesc pe felii de slănină, cu garnitură de diferite legume, așezate în mici movilițe în jurul lor.

Porumbel învelit în slănină.

PILAF DE PORUMBEI.

Se pregătește ca și pilaful de pui (pag. 182).

PORUMBEI CU MĂSLINE.

Se curăță 2—3 porumbei, și se pun într'o cratiță pe foc cu o lingură de untură. Când încep să se rumenească se scot deoparte, iar în cratiță se presară o lingură de făină care se rumenește, și se stinge cu 2 cești de zreamă de carne. Se pune sare, piper, o frunză de dafin și o crengută de cimbru. Când sosul începe să fiarbă, se pun porumbeii iarăși în cratiță, cu 10—12 fire de arpagic, și o mână de masline (fierte deoparte în apă, ca să se desărete). Se lasă să fiarbă până ce sunt porumbeii fragezi, și sosul destul de scăzut. Înainte de a servi, se scoate cimbrul și frunza de dafin.

MĂNCARE DE PORUMBEI CU MĂMĂLIGĂ.

Se curăță porumbeii, se taie în patru, se săreză și se pun să se rumenească cu o ceapă tăiată felii, în puțin unt. Se presară un praf de făină, se toarnă o ceașcă bună de zreamă de carne. Se adaugă 2—3 roșii tăiate, puține mirodenii (un fir de cimbru, o jumătate frunză de dafin, un cățel de usturoiu, piper). Se potrivește de sare. Se lasă să fiarbă înăbușit, până scade sosul cât trebuie. Se ia mămăligă rece, rămasă din altă zi, se taie în cuburi mici, și se prăjesc în unt. Se scot bucățile de porumbei, se aşeză în farfurie, se toarnă sosul deasupra, strecurat printr'o sită, iar mămăliga se aşeză împrejur.

PORUMBEI UMPLUȚI.

Se curăță porumbeii, se săreză. Se umplu cu o umplutură făcută din carne de vițel tocată, miez de pâine muiat în lapte și stors, și ficatul de porumbel, toate date de 2 ori prin mașină, și amestecate cu un ou, ceapă prăjită în unt, sare, piper, pătrunjel tocat. Se frig în tavă cu unt și se servesc cu o garnitură de legume.

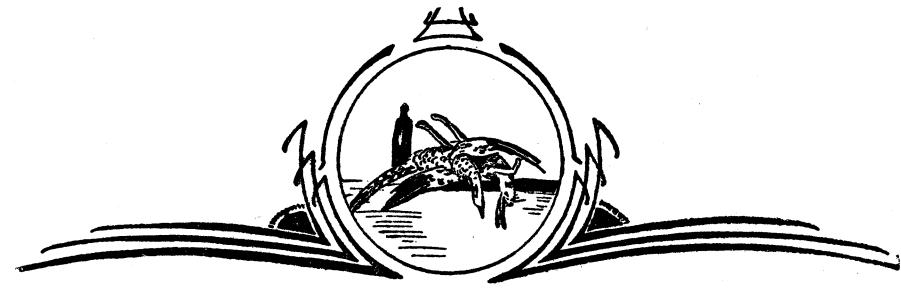
PORUMBEI INĂBUȘIȚI CU SARDELE DE LISSA.

Se curăță porumbeii, se împânează cu bucăți de sardele de Lissa, spălate și curățate de oase. Se pun într'o cratiță

cu unt, și cu ceapă, morcov și pătronjel, tăiate felii. Când au început să se rumenească, se adaugă o ceașcă de zeamă de carne, se potrivește de sare. Se acopere, se lasă să fierbă înăbușit și să scadă sosul. Când sunt gata, se scot porumbei, se aşeză, tăiați în patru, pe farfurie, se toarnă sosul deasupra, strecurat prin sită, dar apăsând puțin, ca să treacă și din zarzavat. Se servește fierbinte

PORUMBEI FRIPTI PE GRĂTAR.

Pentru această friptură trebuieesc aleși neapărat porumbei foarte tineri. Se curăță, se taie în două în lungime, se sărează și se tipăresc ușor cu lama satârului cu grija să nu sfârmăm oasele. Se pregătește într'o farfurie întinsă pesmet fin, iar într'alta unt topit, în care am pus sare și piper. Se ung bucătile de porumbel cu unt, se dau apoi în pesmet, apăsând cu lama cuțitului, ca să se prindă cât mai bine. Se încinge grătarul, se pun bucătile la fript, dar pe foc potrivit, să se frigă încet. Se ung în acest timp de 2—3 ori cu unt. Se servesc cu sos picant sau sos „ravigote” (pag. 44).

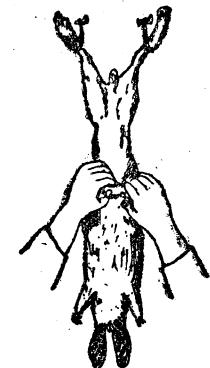

CAPITOLUL XI.

VÂNAT

PREGĂTIREA IEPURELUI.

Se jupoiae iepurele și anume se face o tăietură pe burtă, se desprinde cu cuțitul pielea de carne, se taie blana în jurul labelor și apoi, cu ajutorul cuțitului, se desprinde blana trăgând-o dela coadă spre cap și întorcând-o pe dos ca o mănușă (fig.). Se desprinde apoi cu un cuțit în jurul botului. Se scot dinții și ochii. Se scot intestinele care se aruncă, apoi măruntale, care se pun la rece până la întrebunțare. Se îndepărtează dela început fierea, cu îngrijire să nu atingă ficatul. Se strânge într'un castron tot sângele până la ultima picătură și chiar chiagurile, dacă sunt. Se amestecă cu 2—3 linguri de vin roșu. Va servi la pregătirea sosului pentru mâncare. Se curăță carnea de pielile subțiri. Astfel pregătit, iepurele e pus într'o farfurie de pământ cu o marinată făcută dintr-o ceașcă de oțet, care, dacă e tare, trebuie slăbit cu puțină apă, o lingură de untdelemn, câteva felii foarte subțiri de morcov și de ceapă, câteva fire de pătronjel, de cimbru, două frunze sfârmate de dafin, sare, piper. Mironeniile și zarzavatul sunt puse deasupra și iepurele trebuie să fie des udat cu marinată. Se ține așa cel puțin câteva ceasuri; iarna poate sta și două zile.

FRIPTURĂ DE IEPURE.

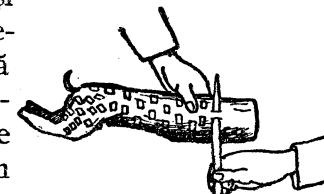
Iepurele e curățat și pus să se marineze, precum am arătat mai sus. Se alege partea bună de friptură, adică spinarea cu mușchii, la care se lasă și picioarele dindărât, când vrem să avem o friptură mai mare. După ce e scoasă din marinată, e bine uscată cu un șerbet. Se împânează apoi cu slănină și anume cu bucătele mici, cam de 3 cm. lungime pe $\frac{1}{2}$ cm. lățime, care sunt introduse cu ajutorul unui ac special (fig.) (se găsește de cumpărat la prăvăliile cu articole de menaj). Cui nu-i displace mirosul de usturoiu, poate împâna friptura și cu cătei de usturoi. Slănia nu trebuie să vârâtă adânc, ca să se poată rumeni la foc. Se întrebunează slănia afumată, fără carne. Friptura e așezată într-o tavă lungă cu spatele în sus, cu o lingură de unt. Trebuie desunsă cu untul din tavă. Se ține la cuptor, la foc potrivit cam $\frac{3}{4}$ de oră. Se servește cu sosul ei, sau cu un sos pentru vânăt (pag. 50).

IEPURE FRIPT LA FRIGARE.

Se pregătește iepurele după cum am arătat. Se alege partea pe care vrem să o frigem, se pune pe frigare, se îmbracă în felii de slănină subțiri, dar cât mai mari, care se leagă cu ață. Se învârtește pe foc bun. Când e gata, se îndepărtează ațele, se scoate de pe frigare și se servește cu un sos devănat.

FRIPTURĂ DE IEPURE CU SMÂNTĂNA.

Se frige iepurele la tavă, ca mai sus. Când e gata, se scoate din tavă și se ține la cald și acoperit. Se scurge din tavă untul care a servit la frit, lăsând numai sosul pe care l-a dat friptura. Aceasta e subțiat cu puțină zreamă de carne și lăsat să dea în fier. Se adaugă smântână și se lasă să fierbă la foc mic, amestecând mereu ca să se ia toată rumeneala din fundul tăvei. Se trece sosul prin sită și se toarnă în farfurie, peste friptură. Cui îi place sosul acru, mai adaugă, înainte de a pune smântână, și zeama strecurată dela marinată.

IEPURE CU MASLINE.

Se curăță și se marinează iepurele ca mai sus. Se scoate bucata potrivită pentru friptură, iar restul, coaste, picioare, gât, cap, se taie în bucăți. Se trag într'o tigae, cu 2–3 linguri de untdelemn fierbinte, 4–5 cepe tăiate mărunt. Când încep să se îngălbenească, se pun bucătile de iepure și se țin să se rumenească. Se pune apoi tot câte puțină apă caldă până ce a fierb carne. Deoparte se trag 15–20 de fire de arpagic în untdelemn. Se toarnă în mâncare. La ultimele clocote, când iepurele e destul de fraged, se mai adaugă un păharel de vin, o mână de măslini fierte deoparte, în apă, vre-o 10 minute și sâangele, pe care l-am pus deoparte la început, cu câteva lingurițe de vin roșu. Dacă are chiaguri se trece prin sită. Se gustă de sare și piper. Se potrivește sosul, să fie scăzut, dar destul, căci el mai scade când se răcește mâncarea.

IEPURE CU ZARZAVAT.

Se pregătește iepurele ca pentru mâncarea cu măslini. Se trag 2–3 cepe tăiate felii cu o lingură de untdelemn. Se adaugă iepurele tăiat bucăți. Se lasă puțin să se rumenească, se pune apoi câte puțină apă, ca să se frăgezească. Se trage deoparte, tot cu untdelemn, 2 morcovi, o rădăcină de pătrunjel, o jumătate de țelină, toate tăiate felii rotunde. Când carnele e pe jumătate fiartă, se adaugă zarzavatul, sare, piper, o frunză de dafin, un fir de pătrunjel și vreo 20 de fire de arpagic trase în untdelemn. Se pune și sâangele subțiat cu zreamă dela marinată și strecurat și un păharel de vin. Se lasă să scadă cât trebuie. Se servește rece.

IEPURE CU CIUPERCI.

Se curăță iepurele ca mai sus, se taie în bucăți potrivite. Se pune să se marineze, înlocuind însă la marinată oțetul cu aceeași cantitate de rachiу. Se ține în marinată cel puțin 2 ore. Din când în când se întorc bucătile. Se trage într'o cratiță o lingură bună de unt cu două cepe tăiate felii și cu 200 gr. de slănină fiartă, tăiată în bucătele, cam de un cm. Când încep să se rumenească, se scot din cratiță, se țin deoparte, iar în același unt, în cratiță, se pun bucătile de iepure, bine scurse de marinată. Se întorc pe o parte și pe alta, ca

să se rumenească. Se presară deasupra o lingură rasă de făină și când și aceasta începe să se îngălbenească, se adaugă marinata strecurată, 3 pahare de vin roșu și 2 de zeamă de carne, 2 cătei de usturoi bine striviti, câteva fire de pătrunjel, cimbru, dafin, sare și piper. Se acopere și se pune să stea la cuptor o oră, să fiarbă în clocoțe mici. Între timp se pune să se înăbușe în puțin unt 250 gr. de ciuperci spălate și tăiate, cu 15—20 de fire de arpagic. Se scoate cratița din cuptor, se scot firele de aromate (cimbru, dafin, pătrunjel), se pune slănină, arpagica, ciupercile, ceapa. Se gustă de sare. Se adaugă sâangele păstrat deoparte, trecut prin strecurătoare și subțiat cu puțin vin roșu. Se lasă să mai fiarbă ca $\frac{1}{4}$ de oră. Sosul să fie potrivit de scăzut. Se servește fierbinte.

PAPRICAȘ DE IEPURE.

Se pregătește iepurele, se taie bucăți, se pune la marinat. Se trage într-o tigae, cu o lingură de untură, 2—3 cepe frumoase tăiate felii și 100 gr. de slănină fiartă, tăiată în bucătele de un cm. Se scurge bine iepurele din marinată, se pun bucătile în cratiță, se lasă să se rumenească. Se adaugă apoi câte puțin apă sau zeamă de carne, în totul vreo 3 pahare. Se adaugă o linguriță de boia de ardei și o lingură de bulion, subțiate cu zeama dela marinată, trecută prin sită. Se lasă să fiarbă cam o oră și jumătate, până e carnea fragedă. Se potrivește de sare. Se ține câteva minute pe foc, se servește.

PULPĂ DE CĂPRIOARĂ LA TAVĂ.

Carnea de căprioară fiind foarte fragedă, nu are neapărat nevoie să fie marinată. Cel mult, se unge cu untdelemn amestecat cu rom. Poate sta așa câteva ore. Dacă însă suntem nevoiți să o păstrăm o zi sau două, trebuie ținută într-o marinată făcută din: 1 pahar de vin alb, un pahar de oțet de vin, 3 lingurițe de untdelemn, un morcov, 2 cepe și o jumătate de țelină, tăiate felii, câteva fire de cimbru, dafin, pătrunjel, sare, piper. Proportiile sunt date pentru 2 kg. și jumătate de carne. Dacă vrem să o păstrăm și mai multe zile, aceeași marinată trebuie fiartă înainte de întrebuițare. Carnea de căprioară nu trebuie spălată. După ce se jupoiae, se

sterge cu o cărpă uscată, îndepărând și firicelele de păr care ar fi prinse de carne. Se desface ușor pielita subțire de pe carne, se împânează cu felii subțiri de slănină. Apoi se sărăză, sau se ține în marinata de mai sus. Înainte de a fi pusă la foc, se mai sterge bine cu o cărpă, se unge cu untdelemn, apoi se așeză într-o tavă și se pune la cuptor la foc iute. Se întoarce la început pe o parte și pe alta și se unge din când în când cu untdelemn. Se micșorează apoi focul și se lasă să se rumenească numai pe o parte. Se ține ceva mai puțin de o oră la foc. Dacă în timpul friptului sosul scade prea tare, se mai adaugă câteva lingurițe din marinată. Când e gata, se scoate deoparte pe o farfurie ținută la cald, se toarnă în tava în care s'a fript pulpa, sosul dela marinată sau puțin vin, se lasă să dea un cloicot, și această zeamă e adăugată la sosul cu care servim friptura. Se servește cu o garnitură de legume și sos de vin. Înainte de a servi, se îmbracă osul la capăt cu o manșetă de hârtie.

MĂNCARE DE CĂPRIOARĂ CU CIUPERCI.

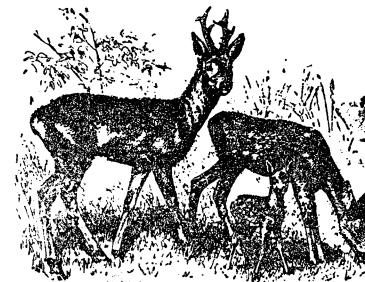
Se pregătește întocmai ca mâncarea de iepure (pag. 197).

COTLETE DE CĂPRIOARĂ.

Se taie cotletele cam de 2 cm. grosime și se bat ușor ca să se mai subțieze. Se pune într-o tigaiă, pentru 6 cotlete o lingură rasă de unt, cu 2 lingurițe de untdelemn. Când e fierbinte, se pun cotletele și se frig pe o parte și pe alta. Nu trebuie lăsate să se usuce, în 7—8 minute sunt gata. Se servesc cu sos de ciuperci sau sos de vin la care se adaugă și sosul din tigaiă în care s'au fript.

ȘNIȚEL DE CĂPRIOARĂ.

Se taie felii de carne din spinare sau din pulpă, se bat ușor cu maiul de lemn. Se pregătesc întocmai ca șnițelele de vițel (pag. 154). Se servesc cu garnitură de legume.

FICAT DE CĂPРИOARĂ.

Ficatul de căprioară e socotit ca o bucătică foarte aleasă. Se curăță de piele, se taie felii nu prea groase. Se dă prin făină și se prăjește în unt fierbinte amestecat cu puțin untdelemn. (Pentru 6 felii de ficat o lingură de unt cu 2 lingurițe de untdelemn). Se sărează. Se servește cu o garnitură de ceapă tăiată felii foarte subțiri, prăjite bine în unt amestecat cu untură.

PORC MISTREȚ.

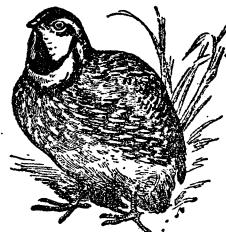
Carnea de porc mistreț Tânăr, e pregătită, după ce a fost curățată de piele, de păr și de vine, ca orice carne de porc. Dacă e mai bătrân, se ține întâiu câteva zile într'o marinată făcută din vin alb și oțet, puțin untdelemn, felii de morcov, de ceapă, cimbru, dafin, usturoi, sare, piper. După ce e marinată, se pregătește ca și căprioara.

PREPELITE LA FRIGARE.

Contragător vânaturi, prepelița trebuie să fie gătită cât mai proaspătă. Se jumulește cu puțin înainte de a fi pregătită. Se scot intestinele și măruntalele, se părlește iute la flăcără de spirit, se șterge cu o cărpă uscată. Se pune ficatul înăuntru cu puțină sare. Se învelește întâi într'o frunză de viță unsă cu unt, apoi într'o felie foarte subțire de slănină, dar destul de mare ca să o acopere cât mai mult. Se leagă cu ată. Se pun câte 2—3 pe frigări mici de lemn. Se frig pe grătar la foc iute, 10—15 minute. Când sunt gata, se scot de pe frigări, se desfac atele, se scoate frunza de viță. Se presară cu sare. Se servesc cu slănină pe felioare de pâine prăjită în unt.

PREPELITE LA TAVĂ.

Mai ușor de gătit, dar mai puțin gustoasă ca la frigare, e prepelița la tavă. Se pregătesc întocmai ca mai sus. Se așeză mai multe într'o tavă, se dau la cuptor, se udă din când în când cu sosul lor. Se servesc ca și cele fripte la frigare, se adaugă

în farfurie și sosul pe care l-au lăsat în tavă. Acesta, după ce s'au scos prepelițele, e subțiat cu câteva lingurițe de zeană de carne, și lăsat să tragă un clocoț.

PREPELITE ÎNĂBUȘITE.

Se curăță prepelițele și se rumenesc într'o cratiță cu puțin unt și cu o ceapă tăiată subțire. Se presară puțină făină și se lasă să se rumenească. Se adaugă câteva roșii, fără semințe, și puțină zeană de carne. Trebuie să fiarbă înăbușit, în sos destul de scăzut, vreo 10 minute. Când sunt gata, se scot pe o farfurie, se trece sosul prin sită. Operația se face repede, la marginea mașinei, ca să nu aibă timp să se răcească. Deoparte se prăjește în același timp puțin pesmet cu care se presară prepelițele înainte de a le servi.

PILAF DE PREPELITE.

Se curăță 4 prepelițe și se taie în două în lungime. Se înfierbântă o lingură de unt într'o tigarie, se pun prepelițele să se rumenească precum și 2 cepe mici întregi și 100 gr. de șuncă nefiartă, tăiată în bucățele cam de un cm. Când prepelițele încep să prindă culoare, fără să fie prea rumenite, se scot deoparte. Se adaugă o ceașcă bună de orez (vezi pag. 249), se lasă până începe să se îngălbenească, apoi se toarnă 2 cesti și jumătate de zeană de carne sau de apă. Se pune pe foc bun, amestecând din când în când până începe orezul să fiarbă. Când e pe jumătate fier, se scot cepele, se adaugă prepelițele, se gustă de sare, și se așeză cratiță în cuptor, la foc potrivit. Se ține până e orezul fier, fără să fie sfârmat și lipicios. Odată pus la cuptor, orezul nu se mai atinge cu lingura.

OSTROPEL DE PREPELITE.

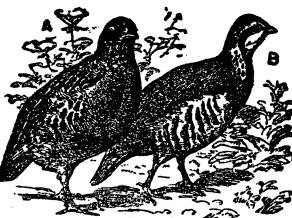
Vezi Ostropel de rață (pag. 186).

POTĂRNICHE LA FRIGARE.

Inainte de a fi jumulită, potârnichea trebuie ținută 24 de ore, după ce a fost împușcată, dar nu mai mult, într'un loc răcoros și bine ventilat. Când timpul e foarte răcoros poate fi ținută și două zile.

Se curăță de pene în ultimul moment, se scot și intestinele. Se trece prin flacără de spirt, se șterge cu o cărpă uscată. Se îndepărtează capul și labele. Ficatul e curățat și pus

la loc, cu un praf de sare. Se învelește într-o frunză de viță bine unsă cu unt și apoi într-o felie subțire de slănină, dar destul de mare ca să acopere aproape tot pieptul. Se leagă cu o ată. Se pune pe frigare, se unge bine cu unt la început, apoi nu se mai unge. Se pune la foc bun și se învârtește din timp în timp. Se frige cam în 20 de minute, cu grijă să nu se usuce. Când e gata, se scoate slănină și frunza de viță, se sărează și se mai ține puțin pe foc, să se coloreze și partea care a fost acoperită. Se servește cu slănină, pe felii de pâine prăjită. Se socotește o potârniche pentru 2 persoane.

POTÂRNICHE LA TAVĂ.

Se pregătește potârnichea întocmai ca pentru frigare. Se aşează pe un grătar, în tavă, ca să nu stea în sosul pe care îl lasă la fript. Se unge cu unt numai la început. Se ține la cupor, la foc bun, vreo 20 de minute. Se servește pe felii de pâine prăjită în unt și cu sosul din tavă care a tras un cloicot cu o lingură de apă, după ce a fost friptura scoasă.

POTÂRNICHE PE VARZĂ.

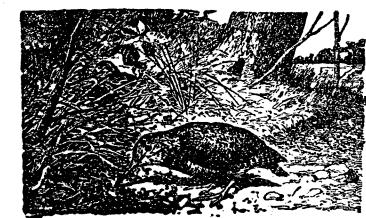
Se curăță 2 potârnichi ca mai sus și se rumenesc întregi, întorcându-le pe o parte și pe alta, într-o tigae cu puțină untură fierbinte. Se tăie o căpătână mare de varză în felii și se ține 10 minute în apă cloicotită pe foc. Într-o cratiță destul de înaltă, ca să poată fierbe bine atât prepeletele cât și varza, se aşează pe fund câteva felii de slănină fiartă; deasupra se pune un strat de varză bine scursă de apă, apoi prepeletele și capetele și labele, care se vor da la o parte înainte de a servi la masă și iar un strat de varză scursă. Deasupra se pun un morcov întreg și 100 gr. de cârnată cruzi. Se toarnă 3 cești de zemă de carne și o lingură bună de untură. Ca să nu se rumenească deasupra, se pune o hârtie tăiată rotund și unsă cu grăsimi, chiar pe varză. Se dă la cupor, să fiarbă la foc potrivit cam o oră și jumătate. Din

când în când se scutură cratița, fără să amesteci cu lingura, și dacă scade prea tare, se mai adaugă puțină zemă. Se potrivește de sare. Când e gata, mâncarea trebuie să fie scăzută. Se aşeză pe farfurie varza, deasupra potârnichile tăiate în 2 sau în 4 și de jur împrejur morcovul și cârnatul tăiat felii potrivite. Se servește foarte fierbinte.

POTÂRNICHE CU SMÂNTÂNĂ.

Se curăță potârnichea ca pentru fript. Se pune la cupor în tavă cu puțin unt și ceapă tăiată felii. Se întoarce pe o parte și pe alta și se ține vreo 20 de minute până începe să se rumenească. Deoparte într-o cratiță se pune pe foc potrivit $\frac{1}{4}$ de kg. de smântână, cu un praf de sare, piper și un vîrf de lingură de făină. Se bagă de seamă să nu fie focul prea mare, ca smântână să nu se taie. Când clocoște, se toarnă peste potârniche, se mai lasă $\frac{1}{4}$ de oră la cupor și se udă cu sosul de smântână. Se taie, înainte de a servi, potârnichea în patru. Se servește foarte fierbinte. Cine dorește poate să adauge în smântână o linguriță de zemă de lămâie.

SITARI LA FRIGARE.

Sitarul nu e gustos când e pregătit imediat ce a fost vânat. Toamna trebuie ținut, cu tot cu pene, cel puțin 24 de ore atârnat într-un loc bine ventilat, iar pe timp răcoros, poate fi ținut două și trei zile. Se curăță de pene când e aproape de a fi fript. Se frige cu tot cu cap și labe, și nici intestinele nu se scot. Se smulge de pene, se dă prin flacără și se șterge cu o cărpă uscată. Se scot ochii, se face o tăietură la gât prin care se scoate gușa și una mai jos prin care se scoate pipota. Se îndoiae capul înspre picioare și se învelește cu o felie foarte subțire de slănină fiartă. Se leagă cu ată. Se pune pe frigare, se unge cu unt și se frige pe foc bun cam 20 de minute. Nu trebuie servit prea uscat. Când e gata se scoate ată, se servește cu slănină pe felii de pâine prăjită în unt.

SITARI LA TAVĂ.

Se pregătesc sitarii întocmai ca cei pentru frigare. Se frig apoi în tavă ca și potârnichele (pag. 202).

SITARI UMPLUȚI.

Se pregătesc 3—4 sitari ca cei pentru frigare. Se scot intestinele, se taie mărunt împreună cu 2—3 fire de arpagic, 100 gr. de slănină și 100 gr. de ciuperci. Se trag toate 15 minute cu puțin unt, la foc potrivit. Se adaugă sare, piper și când totul s'a mai răcorit, și un ou. Se amestecă bine, se umplu sitarii. Se învelesc în felii foarte subțiri de slănină, se ung cu unt și se frig la tavă vreo 20 de minute. Se servesc pe felii de pâine prăjită în unt.

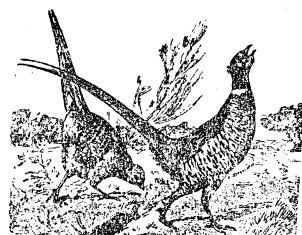
INTESTINE DE SITARI.

Se scot intestinele sitarului și se toacă mărunt cu o bucată de ficat de pasăre sau de vițel. Se taie mărunt câteva ciuperci și frunze de pătrunjel, se pun să se înăbușe cu puțin unt. Când încep să se moaie, se adaugă intestinele de sitar și se țin pe foc, amestecând din când în când, până încep să se rumenească. Se adaugă sare, piper și un gălbenuș de ou. Se taie feliuțe subțiri de pâine, se ung cu această tocătură, se presară cu parmezan sau șvaițer ras și cu aşchii de unt, se dau puțin la cuptor. Se servesc ca aperitive sau garnitură la friptură de sitari.

FRIPTURĂ DE FASAN.

Dintre toate vânaturile cu pene, fasanul este acela care trebuie neapărat ținut câteva zile după ce a fost vânat,

înainte de a fi pregătit. Durata aceasta depinde însă de vreme și temperatură. Pe timp umed și călduros nu trebuie ținut mai mult de trei zile. Pe timp răcoros se poate păstra și o săptămână. În orice caz, se păstrează cu tot cu pene și la un loc bine ventilat și chiar dacă se ține 3—4 zile sau o săptămână, nu trebuie niciodată lăsat până are un miros greu. Un fasan care miroase rău nu mai e bun de pregătit.

Penele se curăță în ultimul moment. Se îndepărtează capul, labele și intestinele. Nu se spală, ci se trece prin flăcără și se șterge cu o cârpă uscată atât pe dinafară cât și înăuntru. Se împânează sau se învelește în felii subțiri de slănină. Se frige la tavă sau la frigare, întocmai ca potârnichea. Un fasan frumos ajunge la 4 persoane.

FASAN ÎNĂBUȘIT.

Se freacă cu usturoiu fundul unei cratițe cu pereții înalte. Se așeză pe fund felii subțiri de slănină, șuncă nefiartă și felii de ceapă. Se curăță fasanul, se învelește cu felii de slănină, se așeză în cratiță și se dă la cuptor. Cam după un sfert de oră, dacă a început puțin să se rumenească, se toarnă un pahar de zeamă de carne și jumătate pahar de vin alb, se acopere și se lasă să fierbă înăbușit, până ce carnea e fragedă. Se potrivește de sare. Se scot ațele, cu care a fost legată slăinina. Se așeză slăinina pe farfurie, deasupra fasanului, se servește cu garnitură de legume. Sosul care a rămas în cratiță se curăță de grăsimi și se servește în sosieră.

FASAN PE VARZĂ ACRĂ.

Se curăță fasanul și se leagă în felii de slănină. Se taie o varză murată și, dacă e prea acră, se opărește, lăsând-o să dea un cloicot. Se scurge bine. Se pun pe fundul unei cratițe câteva felii de slănină, se așeză varza și deasupra iar 2—3 felii de slănină. Se toarnă apă cât să acopere varza și se lasă să fierbă înăbușit cam o oră. Între timp se rumenește fasanul cu puțină untură, un sfert de oră la cuptor, întorcându-l pe o parte și pe alta. Îl se face loc și se așeză în varză, se adaugă un păharel de vin alb, sare, și se lasă să fierbă așa înăbușit încă o oră, până ce fasanul e fraged. Când e gata se scoate, se desface ața și slăinina, se taie în patru. Se așeză varza pe o farfurie, se pune fasanul deasupra și împrejur slăinina tăiată în bucăți potrivite. Se lucrează repede, ca să se poată servi totul cât mai fierbinte.

FRIPTURĂ DE RAȚĂ SĂLBATECĂ.

Se curăță rața, se părlește și se șterge cu o cârpă uscată. Se face o marinată dintr'un pahar de oțet, 2 foi de dafin, câteva boabe de piper și sare. Se pune pe foc și, cum cloco-

tește, se opărește cu ea rața. Se acopere, se lasă să stea o oră. Se șterge iar bine cu cărpa, se pune înăuntru ficatul cu o bucatică de unt și câteva frunze de pătrunjel. Se împănează cu slănină, dar fășii foarte mici, care se introduc numai la suprafață. Se așează în tavă, se dă la foc iute, se unge cu unt în timpul fierptului. Se servește cu garnitură de legume, și cu sosul din tavă. După ce s'a scos rața din tavă, se adaugă un păharel de vin și sosul e lăsat să mai dea un clopot. E trecut prin sită și servit în sosieră.

OSTROPEL DE RAȚĂ SĂLBATECĂ.

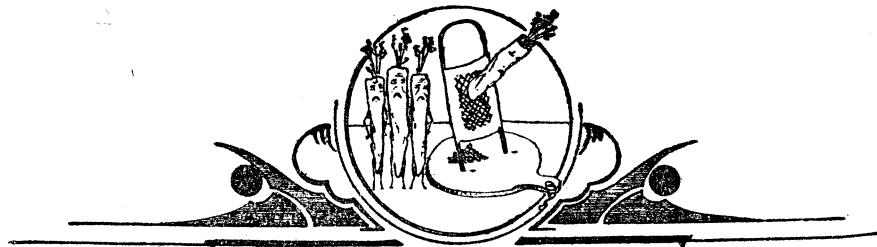
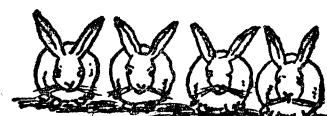
Se face ca și ostropelul de rață, (pag. 186).

PATE DE IEPURE.

Se curăță iepurele, și se pun pulpele și spinarea cu mușchii să se marineze împreună cu $\frac{1}{2}$ kg. de carne de porc într'o marinată făcută dintr'o ceașcă de vin, o lingură de oțet, o lingură de untdelemn, 2–3 frunze de dafin, câteva boabe de piper, inibahar și o lingură de sare. Se ține astfel la rece 2 zile, întorcând de câteva ori carneea în marinată.

Se scot piețiile și vinele, se taie carnea bucăți și se pun într'o cratiță cu 200 gr. de slănină tăiată mărunt. Deasupra se toarnă marinata strecurată. Se lasă să fierbă acoperit, răcit se trece de două ori prin mașina de tocăt, se adaugă 4 gălbenușuri, 200 gr. unt proaspăt, sare, piper, enibahar și un păharel de liqueur, cu cognac sau rom. Se amestecă, și se trece compoziția de două prin sită. Se freacă apoi bine, până devine ca o cremă. Se îmbracă o formă dreaptă sau rotundă cu felii subțiri de slănină se așează pateul înăuntru, apăsând cu dosul lingurei ca să nu rămână goluri, și se fierbe 2 ore la bain-marie. Se răstoarnă.

Se poate așeza pateul într'o formă unsă cu unt, și după ce a fierbat și s'a răcorit se îmbracă cu aspic, sau se acopere cu unt proaspăt, care se întinde cu un cuțit înfierbântat.

CAPITOLUL XII.

LEGUME ȘI ZARZAVAT

CARTOFI COPTI.

Se spală cartofii bine, apoi se șterg. Se presară cu sare, se pun în cuptor. Se întorc pe o parte și pe alta ca să-i prindă bine căldura. Trebuie socotit cam 2 ore de copt pentru cartofi mijlocii. Când sunt gata se așează pe un șerbet pe farfurie. Se servesc fierbinți cu unt proaspăt. Se pot coace și curățați de coajă.

CARTOFI PRĂJITI.

Cartofii se prăjesc frumos numai în untură multă. Se curăță cartofii și, după ce au fost îndreptați la capete, se taie în lungime astfel ca să fie bucățile de grosimea creionului. Se spală într'o apă și se usucă foarte bine cu un șerbet. Se pune să se topească untura într'o cratiță mai adâncă (cam 1 kg. de untură pentru 500 gr. de cartofi curățați). Se pun cartofii în untură, la început nu prea fierbinte, se împărătie ușor cu o lingură, ca să nu stea lipiți unii de alții. După vreo 10 minute se împinge cratița pe foc iute, să se înfierbânte untura la maximum. Se țin până ce încep să capete o culoare aurie. Se scot cu o lingură cu găuri, se pun pe o sită sau șerbet să se scurgă de untură, se presară cu sare și se servesc imediat, fierbinți. Untura întrebuițată trebuie să fie un amestec de untură de porc și de vacă. După ce au fost cartofii prăjiți, untura se strâng și poate fi întrebuițată la alte mâncări.

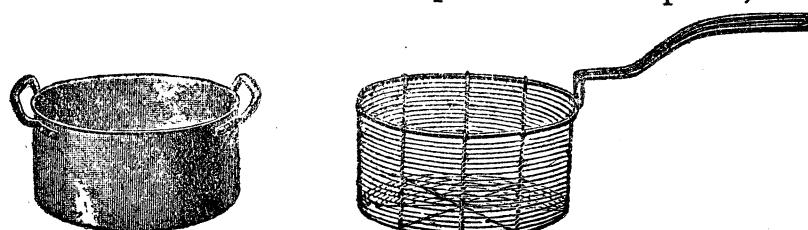
In bucătăria obișnuită se sacrifică cu greu o cantitate aşa mare de untură pentru a frige câțiva cartofi. În mod curent se încalzește o lingură bună de untură într-o tigae mare cu coadă. Înainte de a fi untura prea fierbinte, se pun cartofii pregătiți și uscați ca mai sus. Se lasă să se prăjească apoi la foc bun, întorcându-i din când în când ușor cu o furculiță ca să nu se sfarme. Se prăjesc cam în jumătate de oră. Se săreză când sunt gata.

CARTOFI CHIPS.

Se curăță cartofii de mărime potrivită, și mai degrabă lungueți. Se tăie felii foarte subțiri, și cât mai egale. Se spală în ape multe, până rămâne apa lăimpede. Se usucă bine pe un șerbet. Se încinge untură multă, amestecată, jumătate de porc, și jumătate de vacă, de la rinichi. Se dau drumul la câte puțini cartofi odată, ca să nu se răcească untura. Pe măsură ce sunt primii gata, se pun alții în untură. Trebuie să fie rumeniți și uscați. Se pune sare când sunt toți gata. Se pot servi pe lângă o friptură, sau singuri, ca aperitiv.

CARTOFI PAI.

Se curăță cartofii. Se tăie subțiri ca chibritul și se spală. Se pune untură destulă într-o cratiță adâncă. Se infierbântă, dar nu prea tare. Se pun într'un paner de sârmă special, cartofii

Cratiță și paner pentru fript cartofii.

bine uscați într'o cărpă și se scufundă în untură. Se țin vreo 4—5 minute, se scot cu totul și se țin pe o farfurie. Între timp se împinge cratiță cu untură pe foc bun, ca să se infierbânte la maximum. Cu 2—3 minute înainte de a servi, se dau drumul din nou cartofilor în untură, fără paner de data aceasta. Immediat capătă culoarea aurie, frumoasă. Se scot cu lingura de spumuit, se scurg pe o sită, se săreză, se servesc fierbinti.

CARTOFI SUFLE.

Se aleg cartofii de mărime mijlocie și de o formă cât mai egală. Se îndreaptă puțin capetele, apoi cu un cuțit foarte ascuțit se taie felii de $\frac{1}{2}$ cm. grosime și cât putem mai egale. Se spală și se usucă perfect cu un șerbet. Se pune untura să se încalzească, pentru 500 gr. de cartofi curățați 1 $\frac{1}{2}$ kg. de untură, și anume jumătate de porc și jumătate de vacă. Se dă drumul cartofilor în untura nu prea fierbinte, împrăștiindu-i cu o lingură, ca să nu rămâie lipiți unii de alții. Aceasta trebuie făcut cu multă băgare de seamă să nu lovim cartofii, căci cea mai mică zgârietură îi împiedică să crească. După 7—8 minute cartofii încep să se moaie, semn că sunt gata să crească. Se împinge cratiță pe foc iute și se infierbântă untura la maximum. Unele felii încep să se umfle. Se scot pe rând cu lingura cu găuri și se pun în panerul de sârmă special pentru prăjit cartofii. Când toate felile sunt umflate și scoase în paner, acesta se scufundă cu totul în untura bine încinsă și se ține 2—3 minute până ce toate au căpătat o culoare rumenă frumoasă și sunt destul de uscate. Se scot, se scurg de untură și se presară cu sare.

CARTOFI NOI.

Cartofii noi nu se curăță de coajă, ci se rad cu cuțitul, sau, după ce au fost ținuți câtva timp în apă, se freacă cu un șerbet aspru și cu puțină sare. Se mai spală într'o apă, se pun într'o cratiță cu o lingură bună de unt pentru 1 kg. de cartofi, se acopăr și se mișcă des cratiță, ca să nu se prindă de fund și să se rumenească deopotrivă. Când sunt aproape gata se săreză și se presară cu mărar tăiat mărunt. În lipsă de cartofi noi, se pot tăia din cei vechi cu un cuțit special rotund, astfel ca să aducă la formă cu cei noi. Se pregătesc la fel.

CARTOFI INĂBUȘIȚI

Se curăță cartofii și se tăie cu cuțitul special în formă rotundă, de mărimea cartofilor noi. Se undesc 5 minute în apă clocoțită cu sare. Se scurg bine, și se pun într'o cratiță cu o lingură două de unt. Se dau la cuptor, acoperiți, și se țin să

se rumenească. Se adaugă $\frac{1}{2}$ ceașcă de zeamă de carne, și se lasă la cuptor până zeama scade de tot. Cartofii rămân foarte fragezi înăuntru, și rumeni pe afară.

CARTOFI CU CEAPĂ.

Se fierb cartofii cu coajă. Se curăță, se taie felii rotunde de $\frac{1}{2}$ cm. grosime. Se taie o ceapă mărunt se pune la foc cu o lingură de unt sau untură fierbinte. Când ceapa s'a muiat se adaugă cartofii, sare, și se țin pe foc până se înfierbântă. Se amestecă din când în când, ca să nu se prindă pe fund și să nu se ardă ceapa.

MĂNCARE DE CARTOFI CU SLĂNINĂ.

Se taie mărunt o ceapă precum și o bucată de praz, numai partea albă. Se trag cu o lingură de unt fără să se rumenească, împreună cu o bucată de slănină afumată de vre-o 100 gr., tăiată în mici cuburi. Se adaugă $\frac{1}{2}$ kg. de cartofi cruzi, curățați și tăiați felii foarte subțiri. Se toarnă zeamă de carne cât să acopere bine cartofii. Se potrivește de sare și piper. Se dă la cuptor la foc bun, până se moaie cartofii. Înainte de a servi se adaugă o lingură de smântână.

CARTOFI CU SMÂNTÂNĂ.

Se spală 1 kg. de cartofi și se pun la fierb cu apă rece. Se adaugă și puțină sare. Se lasă să fiarbă vreo 20 de minute, până încep să se moaie. Într'o altă cratiță cu fundul gros, se pun să fiarbă 2—3 cesti de lapte, se lasă să scadă aproape pe jumătate. Cartofii fierți sunt lăsați puțin să se răcorească, se curăță de coajă și se taie felii. Se pun în laptele cloicotit cu o lingură de unt și se lasă să mai fiarbă la foc mic, vreun sfert de oră. Laptele trebuie să fie bine scăzut. Se adaugă o ceașcă bună de smântână, mișcând cratița, ca să cuprindă cartofii. Se mai ține 5—6 minute la foc, se servește fierbinte.

CARTOFI CU ȘUNCĂ.

Se fierb cartofii cu coajă, se curăță, se taie felii. Se rumenește 100 gr. de șuncă crudă, tăiată pătrățele mici, cu o jumătate lingură de unt. Din altă jumătate lingură de unt se face un rântăș rumenit, cu un vârf de lingură de făină

și care se stinge cu o ceașcă de zeamă de carne. Se adaugă o linguriță bună de muștar și sare. Se amestecă la un loc sosul, șunca rumenită și cartofii felii. Se înfierbântă bine la foc, se servește cald.

CARTOFI LA GRATIN.

Se fierb cartofii, se curăță, se taie felii și se săreză. Se unge bine cu unt o formă de sticlă „Iena Durax“. Se aşeză un rând de cartofi, un rând de brânză rasă, un rând de felii de ouă răscoapte. Se repetă, până umplim forma. Între rânduri se pune câte puțin unt. Deasupra se toarnă o ceașcă de smântână, se presară parmezan sau altă brânză rasă, se dă la cuptor. Se ține cam o jumătate de oră până se rumenește. Se servește în formă.

*

Se fierb cartofii, se curăță, se taie felii. Se amestecă o ceașcă de smântână cu 4 ouă, 4—5 linguri de brânză rasă și sare. Se unge o formă bine cu unt. Se aşeză cartofii în rânduri, alternând cu compoziția de mai sus. Deasupra se presară parmezan ras și se adaugă câteva așchii de unt. Se ține trei sferturi de oră la cuptor, la foc potrivit. Se servește în formă.

CARTOFI UMPLUȚI CU BRÂNZĂ.

Se curăță de cruzi vreo 6 cartofi frumoși, se taie în două în lat și se scobesc înăuntru, formând ca niște găoace cu peretele de un cm. de gros. Se taie foarte puțin din fund, ca să poată sta în tavă. Se face o umplutură dintr'o bucată bună de brânză de vaci, cu puțină brânză de oi, 2 ouă întregi, sare și o jumătate lingură de făină. Se umplu cartofii cu vârf, netezindu-se cu un cuțit. Se aşeză într'o cratiță cu unt fierbinte și se lasă puțin să se rumenească pe fund. Se pune apoi tot câte puțină zeamă de carne sau apă și se lasă să fiarbă înăbușit vreo jumătate de oră până ce se frăgezesc. Înainte de a servi se adaugă câteva linguri de smântână.

CARTOFI UMPLUȚI IN COAJĂ.

Se aleg 10—12 cartofi tineri, netezi și la fel de mari. Se spală și se coc la cuptor (pag. 207). Se taie la capăt un capac, și

cu ajutorul unei lingurițe se scoate tot miezul. Se freacă repede, cât e fierbinte, cu o lingură de unt. Se adaugă pe rând 3 gălbenușuri, o lingură de brânză rasă, sare și 100 gr. de șuncă tăiată mărunt. Se umplu cartofii la loc cu vârf, netezindu-i cu lama cuțitului. Se presară cu parmezan ras și se stropesc cu unt topit. Se așeză pe o tavă, se dau la cuptor, se țin vreo 20 de minute, până se rumenesc deasupra. Se așeză pe o farfurie pe șervet, se servesc imediat, fierbinți.

*

Dacă ne dispune să servim cartofii cu coaja lor neagră, îi curățăm frumos de cruzi, ca să aibă exteriorul foarte neted. Se taie puțin dintr'un capăt, ca să poată sta în picioare. Se șterg cu un șerbet și se sărează. Se așeză în tavă și se dau la cuptor. Se țin până se coc, se rumenesc frumos și prind coajă. De aceasta ne vom folosi pentru umplut. Se taie un capac, se scobesc cu grija, să nu rupem această coajă mai fragilă. Din miez se face o umplutură ca mai sus sau se mai pot umple și cu următoarea compoziție:

Se freacă bine miezul cât e fierbinte, adăugând o lingură de unt, sare, piper. Când e frecat ca o pastă, se pun pe rând 2 gălbenușuri de ou, o lingură de smântână, 50 de gr. de șuncă și 4—5 ciuperci mici, fierte și tăiate mărunt. Se umplu cartofii cu vârf, se stropesc cu unt, se așeză căpăcelul la loc, se dau câteva minute la cuptor, până se încalzește umplutura. Se ung cu unt pe deasupra, pentru față.

PIURE DE CARTOFI.

Se curăță cartofii, se taie în sferturi și se pun la fier într'o cratiță cu apă cât să le cuprindă, și puțină sare. Se fierb repede, se scurg de apă și se trec cât sunt fierbinți printr'o sită. Se bat bine în cratiță în care au fierit, cu o lingură de unt. Când au devenit albi și spumoși ca o cremă, se adaugă laptele fierbinți, câte puțin odată, cam o ceașcă la 1 kg. de cartofi. Se mai bat apoi pe foc, ca să se înfierbânte, fără însă să se rumenească pe fund, sau să fierbă. Se potrivește de sare. Se servește imediat, cu cât așteaptă, cu atât e mai puțin gustoasă. Se poate face piureaua și fără să trecem cartofii prin sită, și anume cum au fierit îi scurgem și pe marginea

mașinei și sfărâmăm bine cu o lingură de lemn. Se adaugă untul și se mai bat repede, până nu rămâne nici un cocoloș. Se procedează apoi ca mai sus.

PIURE DE CARTOFI PENTRU GARNITURI.

Se fierb cartofii curățați, ca mai sus și se trec prin sită. Se adaugă la $\frac{1}{2}$ kg. de cartofi curățați cam o lingură de unt proaspăt. Se bat pe marginea mașinei, până ce au cuprins tot untul. Se dă deoparte, și se adaugă 2 ouă puse pe rând. Cu această compoziție se umple cornetul special de pânză, și se toarnă fie pe tavă mici movilițe, (vezi fig. pag. 340) ce se coc la cuptor, fie de jur împrejur, într'un gratin cu alte legume, ce se dă la cuptor câteva minute să se rumenească.

BUDINCĂ DE CARTOFI.

Se coc în cuptor 6 cartofi mari. Se rup în două și cu o linguriță se scoate tot miezul. Se freacă cât sunt fierbinți, cu puțin unt. Se adaugă pe rând 5 gălbenușuri de ou, 2 linguri de parmezan și 2 linguri de pesmet muiat cu puțin lapte. Se amestecă bine, se potrivește de sare și se pune într'o formă unsă cu unt și presărată cu pesmet. Se coace la cuptor sau se fierbe la bain-marie cam $\frac{3}{4}$ de oră. Dacă dorim, se poate adăuga în compoziție și puțină șuncă sau limbă afumată tăiată mărunt. Se răstoarnă, se servește cu sos de smântână sau sos de roșii.

*

Se curăță 6 cartofi mari, se fierb se scurg și se trec prin sită, sau se sfarmă cu lingura. Se freacă 100 gr. de unt proaspăt și se amestecă cu cartofii sfârmați. Se adaugă pe rând 5 gălbenușuri, o ceașcă de smântână, 2—3 linguri de parmezan ras, 2 linguri de făină, sare, puțin piper și la urmă albușul bătut spumă. Se unge o formă cu unt, se presără pesmet, se toarnă compoziția, se dă la cuptor trei sferturi de oră. Se răstoarnă, se servește cu sos de smântână sau de ciuperci.

SUFLE DE CARTOFI.

Se pun să se coacă la cuptor 3—4 cartofi mari (cam 600 gr.). Se rup în două și cu o linguriță se scoate miezul. Se

freacă cât e fierbinte cu o lingură de lemn. Se adaugă sare, piper, 50 gr. de unt proaspăt. Se amestecă mereu pe marginea mașinei; se dă deoparte, se adaugă o ceașcă de smântână nu prea plină și pe rând 4 gălbenușuri. Se poate pune, dacă dorim, și puțină șuncă tăiată mărunt. La urmă, când e aproape să punem compoziția la cuptor, se adaugă și 6 albușuri bătute spumă. Se unge o formă de sticlă „Iena Durax“ cu unt, se pune compoziția, se netezește cu un cuțit, dându-i forma puțin bombată, se stropește cu puțin unt topit. Se dă la cuptor 25 de minute, la foc potrivit. Se servește în formă.

CROCHETE DE CARTOFI.

Din $\frac{1}{2}$ kilogram de cartofi se face piureaua ca mai sus, la care se adaugă 2—3 gălbenușuri. După ce s'a răcorit se răstoarnă pasta pe fund, se împarte în bucăți de mărime egală, și din fiecare bucată facem mici crochete, de grosimea cârnatilor obișnuiți și lungi cât degetul. Se dau prin făină, apoi în ou bătut cu puțin untdelemn și, în sfârșit, în pesmete. Se prăjesc în untură fierbinte. Se servesc cu orice legume.

GOGOȘI DE CARTOFI.

Se pregătește o piurea de cartofi pentru garnitură (pag. 213). Deasemenea se pregătește un aluat pripit fără zahăr (pag. 286) așa fel ca să fie cantități aproape egale de piure și de aluat, se amestecă împreună adăugând puțină brânză rasă, și sare. Se ia din compoziție cu o linguriță, și se pun gogoșile în untură multă fierbinte să se rumenească. Se servesc pe lângă friptură.

FRIGANELE DE CARTOFI.

Se curăță cartofii crudi, și se rad pe o răzătoare, cu găuri mai mari. Se scurg în mâna, se adaugă sare, piper, și puțin pătrunjel verde tocat. Deoparte se face un aluat de clătite (pag. 284) din 2 ouă, pentru $\frac{1}{2}$ kgr. de cartofi curătați. Se amestecă cu cartofii. Se ia din compoziție cu linguriță și se toarnă în untura fierbinte. Se rumenesc vreo 10 minute, pe o parte și pe alta.

CHIFTELE DE CARTOFI CU BRÂNZĂ.

Se fierb 3—4 cartofi frumoși, se curăță și se trec prin sită sau prin mașina de tocat carne. Se amestecă cu 2 gălbenușuri,

un ou întreg, bătut ca pentru omletă și o lingură de parmezan ras. Cu această pastă se face un cărnăt gros, care se taie felii de un deget de groase. Aceste felii se trec prin făină și se prăjesc pe amândouă părțile în unt fierbinte.

CHIFTELE DE CARTOFI DE POST.

Se fierb 3—4 cartofi mari, se curăță și se dau prin mașina de tocat carne. Se amestecă cu o lingură de făină, se pune sare și se frământă bine. Se fac chiftele ca mai sus, se prăjesc în untdelemn fierbinte.

IAHNIE DE CARTOFI.

Se curăță $\frac{3}{4}$ kg. de cartofi și se taie în lung în sferturi. Deoparte se trag în untdelemn 2 cepe tăiate mărunt și când sunt îngălbenite, se pun cartofii. Se toarnă o ceașcă de apă în care am pus o lingură de bulion, se pune sare, piper și o jumătate frunză de dafin. Se lasă să fierbă înăbușit. Dacă mai trebuie, se adaugă puțină apă. Se pot pune și câteva roșii tăiate în două și fără semințe. La urmă se adaugă puțin pătrunjel sau mărar tocat. Se lasă să se răcorească înainte de a servi.

URZICI DE POST.

Nu sunt bune decât urzicele foarte tinere, ieșite la începutul primăverei. Se aleg frunzele, se spală în mai multe ape, și anume, nu se scurge apa din vasul din care se găsesc urzicele, ci se scot cu o lingură găurită sau cu mâna urzicele în alt vas cu apă, astfel ca tot nisipul și pământul de pe ele să rămână în fundul vasului. Se repetă această operație de câteva ori, până sunt urzicele foarte curate. Se pun la foc, cu apă fierbinte și sare. Se ține să fierbă descoperit. Când sunt gata, se scurg, se trec prin sită, sau se toacă pe un fund de lemn. Se pun iarăși la foc, se amestecă cu puțină făină — o jumătate de lingură la 1 kg. de urzici — și se bat bine pe mașină până ce cresc. Se servesc fierbinți, cu hrean ras, ceapă prăjită în untdelemn și mămăligă.

PILAF DE URZICI.

Se aleg și se spală $\frac{1}{2}$ kg. urzici ca mai sus. Se pun la fierb. Se prăjește o ceapă tăiată mărunt cu untdelemn în

care se trage și o ceașcă de orez. Se scurg urzicile, se toacă, dar nu prea mărunt, se aşează în cratiță cu orezul, se toarnă 2 cesti de apă în care au fierit urzicile, se potrivește de sare, se dă la cuptor 20—30 de minute. Orezul e fierit, când îl luăm între degete și se sfarmă ușor, dar trebuie să rămână întreg, fir de fir. Se servește rece.

PILAF DE URZICI CU ARPACASĂ.

Se face la fel cu pilaful de orez, doar că arpacașul trebuie muiat în apă de cu seară, ca să fiarbă mai ușor.

SPANAC ENGLEZESC.

Se alege spanacul și se spală în mai multe ape, ca și urzicile. Se aruncă în apă clocotită cu sare și se lasă să fiarbă descooperit. Când e gata, se scurge foarte bine de apă, se pune puțin unt proaspăt și se servește imediat, ca garnitură pe lângă o friptură sau cu crochete, friganele, etc.

PIURE DE SPANAC.

Se alege, se spală și se pune 1 kg. de spanac la fierit. Se scurge, se toacă fin pe un fund de lemn. Se taie mărunt o ceapă și se trage cu o lingură de unt. Se pune spanacul și se presară o jumătate lingură de făină. Când aceasta e bine amestecată, se toarnă o ceașcă de apă în care a fierit spanacul (sau o ceașcă de lapte, ori de zreamă de carne fără grăsimi). Se ține pe mașină amestecând mereu, până spanacul e fierit și e destul de gros.

*

Se fierbe spanacul și se toacă. Se pune pe foc cu o jumătate lingură de unt, amestecând mereu, până ieșe toată umzeala din el. Deoparte se trage o jumătate lingură de unt cu tot atâtă făină. Se stinge cu o ceașcă sau două de apă în care a fierit spanacul. Se lasă să dea câteva clocote, până obținem un sos gros ca o smântână. Se amestecă cu spanacul și se lasă să mai fiarbă puțin amestecând ca să nu se prindă pe fund. În loc de rântașul de făină, se poate amesteca spanacul cu o ceașcă bună de smântână în care s'a pus un praf de făină. Se servește cu ochiuri, crochete, friganele.

SPANAC LA GRATIN.

Se pregătește spanacul cu smântână ca mai sus, adăugând 2 linguri de brânză rasă și puțin unt proaspăt. Se prăjesc câteva felii de pâine în unt. Se unge o formă de sticlă „Iena Durax” cu unt. Se aşează feliiile de pâine la fund, se toarnă spanacul deasupra, se presară cu o lingură de pesmet fin, amestecat cu o lingură de parmezan ras. Se dă la cuptor, dar se aşează pe un grătar, ca să nu înceapă spanacul să fiarbă, ci numai să se gratineze deasupra. Se servește în formă.

SPANAC CU CIUPERCI LA GRATIN.

Se alege, și se spală în multe ape 1 kgr. de spanac. Se undește în apă clocotită, cu sare. Se scurge, apăsând ca să iasă toată apa, și se pune într-o cratiță cu o lingură bună de unt.

Deoparte se înăbușe în unt 150 gr. de ciuperci, curățate și tăiate felii. Se amestecă spanacul cu ciupercile, se adaugă 100 gr. de șvaițer ras și o lingură de unt. Se aşează într-un gratin de piatră, se presară șvaițer și puțin unt, se dă câteva minute să se gratineze.

BUDINCĂ PICANTĂ DE SPANAC.

Se fierbe 1 kg. de spanac și se toacă. Deoparte se fierb 2 linguri de bulion de roșii cu o lingură de oțet, un fir de usturoiu, o jumătate de frunză de dafin, câteva cuișoare, o jumătate de ceapă, sare, piper și un praf de zahăr. Se face un sos destul de scăzut, se trece prin sită, se amestecă cu spanacul, se lasă să dea câteva clocote. Se adaugă 4—5 linguri de brânză rasă și tot atâtă pesmet și 3—4 ouă. Se unge o formă cu unt, se presară pesmet, se toarnă compozitia și se fierbe o oră la bain-marie. Se răstoarnă. Se servește cu sos picant de roșii (pag. 46).

SUFLE DE SPANAC.

Se fierbe spanacul și se toacă. Trebuie să avem 3 linguri bune de spanac. Se infierbântă într-o cratiță o jumătate de lingură de unt, se adaugă tot atâtă făină. Când aceasta e înghălită, se pune spanacul, se ține câteva minute pe foc. Se dă deoparte, se adaugă câte puțin o jumătate ceașcă de smântână. Se pune iar pe foc, amestecând mereu, până e spanacul scăzut. Se dă deoparte, se amestecă cu 2 linguri de

brânză rasă, de preferință svaițier, și 2 linguri de șuncă tăiată mărunt. Se potrivește de sare. Când începe să se răcorească, se adaugă 3 gălbenușuri puse pe rând și la urmă 4 albușuri bătute spumă. Se unge o formă bine cu unt și se toarnă compoziția. Se stropește cu unt, se presară parmezan ras și se dă la cuptor. Se ține o jumătate de oră la foc bun, până crește frumos. Se servește în forma de sticlă „Iena Durax“.

ȘTEVIE.

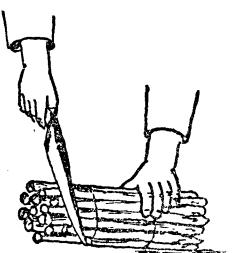
Se pregătește întocmai ca spanacul.

MĂCRIS CU OU.

 Se curăță și se spală 1 kg. de măcris întocmai ca urzicele. Se scurge, și se pune să se înăbușe într'o cratiță cu 2 linguri de unt, dacă e Tânăr. Dacă e mai bătrân, înăi se undește în apă cloicotită cu sare, se scurge pe o sită, și apoi se pune într'o cratiță cu unt. Se ține pe foc vre-o jumătate de oră, se potrivește de sare. Când e gata se dă deoparte, se adaugă puțin unt proaspăt. Se ține la cald. Se bat într'un castron 2 linguri de smântână, cu 2 gălbenușuri. Se amestecă cu măcrușul, se înfierbântă împreună, fără să se mai lase să fiarbă. Se servește cu ouă răscoapte tăiate în sferturi.

SPARANGHEL FIERT.

Se alege sparanghel foarte proaspăt. Se curăță de partea fibroasă și se spală în mai multe ape. Se leagă câte 8—10 fire într'un mânunchiu și se taie apoi toate de aceiași lungime (fig.). Se pune apă la fier, cu sare, și când aceasta clocoște, se dă drumul legăturilor de sparanghel. Trebuie să fie apă destulă, ca să le cuprindă bine. Din momentul când dau în clopot, se țin la foc cam o jumătate de oră. Trebuie să fiarbă potolit. Se scurg, se taie ațele și se așeză pe un șerbet, pe farfurie. Se servesc cu: sos olandez, sos tartar, maioneză, sau cu unt topit și pesmet prăjit.

SPARANGHEL LA GRATIN.

Se fierbe sparanghelul ca mai sus. Se scurge bine de apă și se taie partea fragedă în bucătele de 4—5 cm. lungime. Se face un sos Bechamel (pag. 48), care se amestecă cu puțin parmezan ras. Se unge bine cu unt o formă de piatră. Se așeză un rând de sparanghel, deasupra câteva linguri de sos și repetăm această operație până am așezat tot sparanghelul în formă. Deasupra se presară pesmet amestecat cu parmezan ras, și se stropește cu puțin unt topit. Se ține la cuptor o jumătate de oră.

CHIFTELE DE SPARANGHEL LA GRATIN.

Pentru chiftele e de preferat sparanghelul cu firul verde și subțire. Se curăță și se fierbe întocmai ca celălalt și se scurge bine de apă. Se trece prin mașina de tocăt carne. Se adaugă — la 1 kg. de sparanghel necurățat — 2 linguri pline de făină, 2—3 linguri de brânză rasă, o lingură de unt, 4 ouă întregi, sare. Se amestecă totul împreună. Se face o pastă ca smântână groasă. Se ia cu lingura din compoziție și se dă drumul într'o tigae cu untură fierbinte. Aceste chiftele, se rumenesc pe o parte și pe alta. Se așeză într'o formă care merge la foc. Se toarnă deasupra o ceașcă de smântână amestecată cu un praf de făină, se presară parmezan ras. Se dă o jumătate oră la cuptor.

DOVLECEI CU SMÂNTÂNĂ.

Se rad dovleceii de coajă. Când sunt mici, în floare, se lasă întregi, altfel se taie potrivit, în lung. Se pun în apă fierbinte, sărată, să dea vreo două clocole. Când încep să se moaie, se scurg bine de apă, se pune unt și se lasă puțin înăbușiti. Se adaugă apoi smântână amestecată cu un praf de făină. Se dă la cuptor, la foc mic. Dovleceii trebuie să fie fierți, dar nu sfârmați.

MĂCARE DE DOVLECEI

Se curăță dovleceii ca mai sus. Se înăbușe într'o cratiță cu puțin unt. Se face un sos din ceapă tăiată mărunt și îngălbenită în unt, un praf de făină, o

lingură de bulion, puțină zeață de carne. Se pun dovleceii, se țin până sunt fierți, dar nu sfârmati. Înainte de a servi se adaugă puțin pătrunjel tocat.

DOVLECEI PRĂJITI.

Se rad dovleceii de coajă și se taie fie în lung fie rotund în felii de o jumătate centimetru grosime. *Să nu se săreze înainte de a fi puși la prăjit.* Se înfierbântă untura. Pentru ca dovleceii să fie frumos rumeniți trebuie să avem mai multă untură în cratiță. Se dau dovleceii în făină, se moaie în lapte și iarăși se mai dau în făină. Se pun să se rumenească, pe o parte și pe alta. Când sunt gata, se scot pe o sită sau pe un șerbet curat. Trebuie serviti imediat. Când așteaptă, se moaie crusta de deasupra. Se sărează la masă.

DOVLECEI PANÉ.

Se pregătesc dovleceii întocmai ca cei pentru prăjit. Se dau prin făină, ou, și pesmet. Se rumenesc în untură multă, fierbinte. Se servesc îndată ce sunt gata. Se sărează la masă.

DOVLECEI UMPLUȚI.

Se aleg dovleci de mărime potrivită. Se taie în patru și anume întâi în lat, apoi fiecare bucătă e tăiată în două în lungime. Se undesc în apă clocoțită cu sare. Se scot, se scurg, iar când s'au răcorit, fiecare sfert e scobit înăuntru.

Deoparte se face un sos gros dintr-o lingură rasă de unt și o lingură plină de făină care se stinge cu apă sau cu lapte, amestecând mereu să nu se facă cocoloși, până se îngroașă bine și se desface de pe cratiță. Se dă deoparte să se răcorească și apoi se adaugă 2 linguri de parmezan ras sau altă brânză, puțină sare și pe rând 2 gălbenușuri și cele 2 albușuri făcute spumă. Cu această compoziție se umplu sferturile de dovleci, se aşeză unele lângă altele într-o tavă unsă cu unt. Se presară deasupra șvaițăr sau parmezan ras, se dă la cuptor, se țin până se rumenesc. Se scot și se aşeză pe farfurie.

DOVLECEI LA GRATIN.

Se pregătesc dovleceii ca cei cu smântână, se aşeză într-o formă de sticlă „Iena Durax“ se presară parmezan ras, se dau 20 de minute la cuptor să se rumenească. Se servesc în formă.

SUFLE DE DOVLECEI.

Se rad, se taie în bucăți potrivite și se undesc cu apă clocoțită și sare. Se scurg, se aşeză într'un gratin cu unt. Se țin puțin pe foc, până iese toată umezeala din ei. Se face deoparte o compoziție ca pentru suflé de fasole (vezi mai jos). Se toarnă deasupra, se presară parmezan ras. Se dă trei sferturi de oră la cuptor, la foc bun, până crește. Se servește în formă.

Formă pentru sufle.

PILAF CU DOVLECEI DE POST.

Se rad dovleceii, se taie și se rumenesc cu puțin untdelemn. Se pregătește orezul ca pentru pilaful de urzici (pag. 215). Se aşeză într'o cratiță orezul și dovleceii, cu untdelemnul în care i-am tras, se adaugă apă, 2 cești la o ceașcă de orez. Se potrivește de sare. Se acopere, se lasă să fierbă la cuptor, la foc mic, vreo jumătate de oră. E gata când firul de orez se strivește ușor între degete. Se servește cu sos de roșii, pregătit dintr-o lingură sau două de bulion, fierb cu o lingură de untdelemn, sare, o bucațică de zahăr și un praf de făină.

Orezul poate fi înlocuit cu arpacaș, care trebuie muiat de cu sare, ca să fierbă mai ușor.

FASOLE VERDE CUUNT PROASPĂT.

Se curăță fasolea, rupând-o la capete. Se spală și se pune la fierb în apă clocoțită cu un praf de sare. Se ține să fierbă descoperită, la foc potrivit. Se scurge, se adaugă puțin unt proaspăt, mișcând cratiță, ca să o cuprindă untul. Se potrivește de sare și se servește fără să se mai țină pe foc.

FASOLE CU SMÂNTÂNĂ.

Se curăță fasolea și se fierbe cu apă clocoțită. Se scurge și se pregătește întocmai ca dovleceii cu smântână (pag. 219).

SUFLE DE FASOLE.

Se fierbe fasolea cu apă clocoțită și puțină sare. Se scurge, se aşeză într'o formă de sticlă „Iena Durax“, cu unt și se ține la foc până iese umezeala din fasole. Deoparte se trag 2 linguri nu prea pline de făină în 2 linguri de unt topit, fierbinte. Se amestecă, fără să se rumenească deloc, și se stinge cu lapte sau apă. Se lasă să fierbă până se îngroașă bine și se desface de pe cratiță.

Se dă deoparte. Când compoziția e puțin răcorită, se pun 2 linguri de șvaite sau parmezan ras și 3 gălbenusuri puse pe rând. Se potrivește de sare. La urmă se adaugă cele 3 albușuri spumă. Se toarnă compoziția peste fasole, se stropește cu unt, se presară parmezan ras, se dă la cuptor trei sferturi de oră. Se servește când e crescută frumos.

FASOLE BOABE, FIARTĂ.

Se alege $\frac{1}{2}$ kg. de fasole boabe. Se țin, înainte de a le pune la fier, 2 ore în apă călduță. Se scurg și se pun într-o oală cu apă rece, care să le cuprindă bine. Se pun pe foc mic, să înceapă cu încetul să fiarbă. Cum dau în clopot, se dau deoparte, să se mai răcorească, se scurg și se pun iarăși la foc potrivit, cu altă apă fierbinte. Se adaugă o ceapă, un morcov și un pătrunjel întreg, sare, o frunză de dafin. Se ține să fiarbă vreo oră și jumătate, dar pe foc mic. Numai astfel vor rămâne boabele întregi. Se servesc calde sau reci, cu murături. Când se asează în castron sau farfurie, se scoate zarzavatul și frunza de dafin.

MĂNCARE DE FASOLE BOABE CU SLĂNINĂ.

Se alege $\frac{1}{2}$ kg. de fasole cu bobul mare. Se ține, înainte de a le pune la fier, 2 ore în apă abia călduță. Se scurg și se pun într-o oală cu apă rece, care să le acopere de un deget. Se pun pe foc mic, să înceapă cu încetul să fiarbă. Cum dau în clopot, se dau deoparte să se mai răcorească, se scurg și se pun iar la foc potrivit cu apă fierbinte, în aceiași cantitate cu aceia vărsată. Se adaugă un pahar de vin roșu. Se lasă să fiarbă la foc potrivit, se spumuește. Se trage deoparte în untură o ceapă tăiată mărunt și se pune în oală, după ce fasolea a început să fiarbă, împreună cu 100 grame de slănină afumată tăiată mărunt, o lingură de bulion, sare, un fir de pătrunjel, o frunză de dafin. Fasolea trebuie să fiarbă cam o oră și $\frac{1}{4}$ — o oră $\frac{1}{2}$. Dacă scade prea tare în timpul fierului se mai adaugă puțină apă cloicotită. Când se asează în farfurie, se scoate firul de pătrunjel și frunza de dafin. Se servește cu șuncă sau slănină fiartă, fierbinte.

IAHNIE DE FASOLE.

Se alege fasolea și se fierbe după cum am arătat mai sus. Se trag deoparte, în untdelemn, 2 cepe tăiate mărunt și când

fasolea e fiartă, se amestecă cu aceasta, se mai adaugă 2—3 linguri de bulion, o frunză de dafin, un fir de pătrunjel verde, sare. Se țin să dea câteva clocote împreună. Nu trebuie lăsată să scadă prea tare; se servește răcorită.

FASOLE BĂTUTĂ.

Se alege fasolea boabe și se fierbe ca la pag. 222. Dacă e proaspătă de tot, nu trebuie ținută în apă mai înainte. Se trece prin sită cât e fierbinte și se bate bine la foc până crește. Se servește cu ceapă prăjită în untdelemn, sau cu mujdeiu de usturoiu. Dacă nu e de post, se poate adăuga, după ce s'a bătut, o lingură sau două de smântână.

PIURE DE FASOLE CU ROȘII.

Se fierbe după cum am arătat $\frac{1}{2}$ kg. de fasole boabe. Deoparte se rumenește o ceapă tăiată mărunt cu o lingură de unt. Se presară un vîrf de lingură de făină, se mai adaugă 2—3 linguri de bulion de roșii, un păharel mic de vin alb, un cățel de usturoiu, sare. Când sosul e scăzut, se amestecă cu fasolea, se lasă să mai fiarbă împreună un sfert de oră și se trece prin sită, cât e fierbinte. Se mai ține puțin la foc, amestecând până e destul de scăzută.

MAZĂRE VERDE INĂBUȘITĂ.

Mazărea pentru gătit trebuie să fie foarte proaspătă; altfel nu e gustoasă. Se alege 1 kg. de mazăre și se pune la foc cu o lingură de unt. Se acopere, se ține să fiarbă înăbușit, la foc mic. Se pune din când în când câte o lingură de apă. Se adaugă sare, o linguriță de zahăr. Se servește cu friganele sau crochete.

MAZĂRE VERDE ENGLEZEASCĂ.

Se alege mazărea, se pune la fieră cu apă multă cloicotită, și un praf de sare. Se pun și 2—3 frunze de mintă. Trebuie să fiarbă vreo jumătate de oră, dar nu la foc mare. Când e gata, se scurge, se lasă o clipă pe mașină, ca să nu mai aibă deloc apă. Se pune sare, o linguriță de zahăr și înainte de a da la masă se adaugă unt proaspăt.

MAZARE VERDE GĂTITĂ FRANȚUZEȘTE.

Se alege 1 kg. de mazăre se pune într'o cratiță cu o căpătână de salată verde, Tânără, tăiată în patru, 10—12 fire de arpagic curățat, 3 lingurițe de zahăr, o lingură de unt, sare și o jumătate pahar de apă. Se pune cratița acoperită să fiarbă la foc bun. Din când în când se mișcă cratița, ca să nu se prindă. Se ține vreo 40 de minute. Când e gata, se mai adaugă puțin unt proaspăt. Se servește cu friganele sau pe lângă o friptură.

MAZARE VERDE CU SLĂNINA.

Se alege 1 kg. de mazăre verde, boabe. Se trage cu puțin unt vreo 10—12 fire de arpagic și 150 gr. de slănină fiartă, tăiată în mici cuburi. Când sunt puțin rumenite, se pune și mazărea. Între timp se face un rântăș din jumătate lingură de unt cu tot atâta faină. Se stinge cu o ceașcă de apă. Se toarnă sosul peste mazăre, se lasă să fiarbă vreo jumătate de oră. Se potrivește de sare, se servește cu crochete.

SUFLE DE MAZARE.

Se pregătește întocmai ca cea de fasole (pag. 221).

MAZARE VERDE PĂSTAI.

Se pregătește ca și mazărea verde boabe.

MAZARE BĂTUTĂ.

Se alege $\frac{1}{2}$ kg. de mazăre uscată. Se spală și se lasă să stea 2 ore în apă călduță. Se scurge și se pune la foc cu apă rece, nu prea multă, ci atâtă cât să o cuprindă. Dacă trebuie, se mai adaugă câte puțină apă clăcotită în timpul fierului. Se pune pe foc mic, să înceapă să fiarbă cu încet, și se ține vreo două ore. Se adaugă dela început o ceapă, un morcov și un cartof. Când mazărea e bine fiartă și mai ales foarte scăzută se scoate morcovul și se trece, cât e fierbinte, prin sită; se pune iarăși într'o oală și se bate pe marginea mașinei, până crește și se face spumoasă. Se servește cu ulei de cânepă, cu ceapă prăjită în untdelemn. Când nu e de post, se adaugă la fierb câteva felii de slănină afumată, tăiată mărunt, și înainte de a servi, se amestecă cu puțin unt proaspăt, usturoiu.

BOB VERDE.

Se curăță bobul, se spală și se pune să fiarbă, cu apă sărată, vreo 10 minute. Într'o tigă se rumenesc 2—3 cepe tăiate mărunt, cu unt sau untură. Dacă dorim, se adaugă și puțină slănină tăiată în cuburi. Se presară faină și se stinge cu o ceașcă de apă sau zeamă de carne. Se scurge bobul de apă și se pune în sos să fiarbă vreo jumătate de oră. Se potrivește de sare, se servește cu friganele.

BOB BĂTUT.

Se alege, se ține în apă călduță câteva ore, se curăță de hoaspe, care sunt foarte indigeste și se pregătește apoi întocmai ca și mazărea bătută.

LINTE FIARTĂ.

Se alege linte cu grija, fir de fir, ca să un aibă pietricele prin ea. Se ține vreo două ore în apă călduță. Se pune la fierb cu apă rece, cu o ceapă, un morcov, un păstrunjel. Trebuie să înceapă cu încetul să fiarbă și se ține cam două ore. Se potrivește de sare. Când e gata, se scurge și se adaugă o bucată bună de unt proaspăt. Untul trebuie să fie tăiat în bucăți mici, ca să se topească repede. Se amestecă, se servește fierbinte, cu friganele sau pe lângă vânat.

LINTE CU SLĂNINA.

Se alege, se fierbe, se pregătește întocmai ca fasolea cu slănină (pag. 222). Nu se pune vin în mâncare.

LINTE BĂTUTĂ.

Se pune linte la fierb, întocmai ca mai sus. Se scurge, se trece prin sită cât e fierbinte. Se pune iarăși în cratiță, și se bate pe mașină, până se face spumoasă. Se mai adaugă câte puțin din apa în care a fierbat, ca să nu fie prea groasă. Se servește cu ceapă prăjită în untdelemn. Când nu e de post, se adaugă la fierb câteva felii de slănină afumată, tăiată mărunt, și înainte de a servi, se amestecă cu puțin unt proaspăt,

ROȘII UMPLUTE CU OREZ.

Se aleg 7—8 roșii netede, rotunde și potrivit de mari. Se spală. Se taie un căpăcel în partea unde a fost codița, se scoate miezul cu semințele cu grija, ca să nu spargem roșile și se pun

cu gura în jos, ca să se scurgă. Deoparte se trag 2—3 cepe tăiate mărunt, în untdelemn. Se adaugă orezul, și când începe să se îngălbenească, se stinge cu apă. Se ține câteva minute pe foc să înflorească (începe să se umfle). Se dă deoparte, se adaugă verdeață tocată mărunt și sare. Se umplu roșiile. Se aşeză într'o cratiță cu un sos făcut din o lingură de untdelemn în care am tras o ceapă tocată, puțin bulion de roșii, un praf de făină, sare, piper. Se dă la cuptor să fiarbă puțin, la foc potrivit. Roșiiile trebuie să rămâie întregi, frumoase.

Tot atât de gustoase sunt și roșiiile umplute cu arpacaș. Se fac la fel, doar că arpacașul trebuie muiat în apă de cără, ca să fiarbă mai repede.

ROȘII UMPLUTE CU CIUPERCI.

Se pregătesc vreo 8 roșii ca mai sus. Se lasă să se scurgă. Se trag în untdelemn înfierbântat 3—4 cepe tocate mărunt. Se spală 250 gr. de ciuperci, și după ce se îndepărtează vârful cozii, se toacă mărunt, fără să le mai curățim de pieleță. Se pun în untdelemnul cu ceapă, se adaugă sare, piper. Se amestecă și când încep ciupercile să se moaie, se adaugă o ceașcă de zreamă de carne, o lingură de bulion de ardei, un cățel de usturoi sfărâmat și o lingură bună de pesmet. Se amestecă pe foc, până devine compoziția destul de groasă. Se umplu roșiiile cu ea, se presără pesmet și se stropește cu puțin untdelemn. Se pun la cuptor cu o lingură de untdelemn și puțin bulion de roșii, subțiat. Se servesc reci. În loc de untdelemn, putem să le pregătim cu unt, dar se servesc calde.

*

Se aleg 6 roșii frumoase și tari. Se opăresc, se curăță de coajă, și se scot semințele. Între timp se curăță 400 gr. de ciuperci, se taie mărunt, se stropește cu lămâie, și se pun într'o cratiță cu o lingură de unt, la foc bun. Se țin până scade toată apa ce-o lasă, și ele încep să se rumenească. Se dau deoparte, se amestecă cu o lingură de bulion de roșii și un gălbenuș. Se potrivește de sare și piper. Se umplu roșiiile se presără pesmet fin, se pune deasupra câte o bucătică de unt. Se dau câteva minute la cuptor, se servesc fierbinți.

ROȘII CU SARDELE.

Se aleg 5 — 6 roșii rotunde, se spală, se taie în două în lățime, astfel ca să avem din fiecare 2 jumătăți pentru um-

plut. Se scobesc, și se pun cu gura în jos într'o tigae cu untdelemn fierbinte. Se țin câteva minute, până încep să se moaie. Se face o umplutură din 2 cepe tocate, trase în untdelemn, o lingură de bulion de roșii, un cățel de usturoiu sfărâmat, miezul dela o felie de pâine muiat și dat prin sită, puțină verdeață tocată și la urmă câteva sardele de Lissa, spălate, curățate de oase și bine tocate. Se amestecă bine. Se potrivește de sare, piper. Se aşeză jumătățile de roșii într'un gratin cu marginile joase și uns cu untdelemn, se pune în fiecare câte o linguriță de umplutură, se presără pesmet fin, se stropește cu untdelemn, se dă la cuptor la foc bun, se servesc în gratin, fierbinți.

ROȘII CU SUFLE DE BRÂNZĂ.

Se aleg 5—6 roșii rotunde, frumoase, se taie în două în lățime, se scoabește miezul. Se lasă cu gura în jos, să se scurgă. Se trage o lingură de făină, cu o lingură de unt, se stinge cu lapte. Se face un sos destul de gros, se adaugă 2 linguri de parmezan ras, 2 gălbenușuri, sare și la urmă 2 albușuri bătute spumă. Se aşeză roșiiile într'un gratin cu marginile joase, uns bine cu unt, se pune în fiecare câte o lingură de umplutură, se presără parmezan și se dă la cuptor, la foc potrivit. Se servesc în formă.

ARDEI UMPLUȚI CU OREZ.

Se spală, se scoate capacul în jurul codiței și se pregătesc întocmai ca roșiiile cu orez (pag. 225). După ce s'au aşezat în cratiță, înainte de a turna sosul, se lasă să se rumenească puțin în untdelemn, întorcându-le pe o parte și pe alta. Se toarnă sosul, se dau la cuptor. Se servesc reci.

ARDEI UMPLUȚI CU ARPACAS.

Se fac la fel cu ardeii umpluți cu orez; arpacașul se moaie în apă de cără, și se ține ceva mai mult la fier, ca să nu rămâne bobul tare.

PILAF DE ARDEI.

Se pregătește întocmai ca pilaful de praz (pag. 239) înlocuind prazul cu câțiva ardei grași, tăiați ca fideaua și înăbușiti în untdelemn. Se adaugă la fier și puțin mărar tocat.

VINETE IMPĂNATE. (Imambaialdi)

Pentru 5 persoane se aleg tot atâtea vinete proaspete, și mai mici. Se taie capătul dinspre coadă, apoi cu un cuțit mic se despărțește fiecare vânătă în lungime, în patru, fără a o desface până la capăt. Se țin vreun sfert de oră în apă clocoțită. Se scot, se săreză, se aşeză una lângă alta pe un fund de lemn, iar deasupra se pun un fund cu greutăți pe el. Se țin astfel la teasc vreo jumătate de oră, să se scurgă și să iasă amăreală din ele. Între timp se taie mărunt vreo 3—4 cepe și se rumenesc cu untdelemn. Se taie ca fideaua un morcov, un păstrav, o bucată de țelină, un ardei gras și un sfert de varză. Se trag și acestea în untdelemn. Când zarzavatul s'a muiat, se umplu vinetele prin despărțuri punând și câteva fire de usturoi, și se aşeză într-o cratiță. Dacă mai rămâne zarzavat, se pot umple cu el și câțiva ardei grași, care se aşeză printre vinete. Acestea se leagă cu frunze opărite de țelină. Se face un sos din puțin untdelemn, cu 2—3 linguri de bulion sau câteva roșii date prin sită, sare, piper și un praf de făină. Se toarnă sosul în cratiță și se lasă să fierbă înăbușit, la foc potrivit, cam o jumătate de oră. Se servește rece.

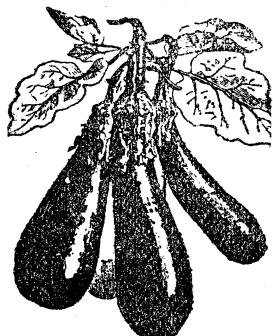
VINETE GRECEȘTI.

Se aleg vinete mijlocii, se taie felii, se undesc câteva minute în apă clocoțită cu sare, și se pun 20 de minute sub teasc. Se scurg, se dau prin făină, și se rumenesc în untdelemn, dar la foc mijlociu, cu încetul ca să fie bine păstruite.

Se curăță o mână bună de cătei de usturoiu, se trag cu puțin untdelemn, se adaugă 7—8 roșii fără coajă, și se lasă să fierbă acoperit până usturoiul începe să se topească. Se aşeză feliile de vinete frumos pe farfurie, iar la mijloc se toarnă sosul de roșii cu usturoiu. Mâncarea e gustoasă când e pregătită cu untdelemn din belșug.

VINETE UMPLUTE CU OREZ.

Se aleg vinete potrivit de mari. Se taie capătul dinspre coadă și apoi se taie și ele în două, în lungime. Se pun în apă

clocoțită și se țin vreun sfert de oră. Se scot, se săreză și se aşeză pe masa de lemn, cu un fund deasupra, cu greutăți pe ele. Se țin așa vreun sfert de oră să se scurgă. Se trage o ceapă tăiată mărunt cu o lingură de untdelemn. Se adaugă 7—8 roșii, tăiate bucăți, un fir de usturoi, sare, piper și un vîrf de cuțit de zahăr. Se lasă totul să fierbă, până se face un sos bine scăzut. Se trece prin sită. Se fierbe deoparte în apă o jumătate ceașcă de orez. Se scoadă jumătățile de vinete, se toacă miezul, se amestecă cu orezul scurs de apă și cu o parte din sos. Se unge un gratin cu untdelemn, se aşeză vinetele; cu o lingură se pune umplutura în fiecare, se presară cu parmezan ras, se dă la cuptor la foc potrivit. Când sunt gata, se toarnă împrejur sosul de roșii care a mai rămas. Aceiași mâncare se poate pregăti cu unt și se servește caldă.

VINETE UMPLUTE LA GRATIN.

Se pregătesc vinetele întocmai ca mai sus. După ce au stat o jumătate de oră la teasc se scot, se scoadă miezul, iar vinetele se aşeză într'un gratin uns cu unt. Dintr-o lingură de unt și una de făină se face un rântăș care se stinge cu puțină apă sau lapte. Se amestecă cu 2 linguri de brânză, miezul dela vinete bine tocat, 2 gălbenușuri, sare și la urmă albușurile spumă. Cu o lingură se umplu vinetele cu această compozиție, se presară parmezan ras și se dau la cuptor, la foc bun. Se servește în formă.

VINETE PORTUGHEZE.

Se aleg vinete mijlocii. Se taie felii de un centimetru grosime. Se opăresc, se scurg, se săreză și se pun pe un fund de lemn să stea cu un teasc deasupra, vreo 20 de minute. Deoparte se pune să se înfierbânte o lingură de unt și se rumenesc 2 cepe tăiate mărunt. Se adaugă 7—8 roșii, tăiate în două, un fir de usturoiu, cimbru, frunză de dafin, sare, piper și o bucatică de zahăr. Se lasă să fierbă înăbușit vreo jumătate de oră, până ce sosul se îngroașă. Se sterg feliile de vinete, se bat în făină, se prăjesc în untdelemn. Se trece sosul prin sită, se pun câteva linguri pe fundul unui gratin de piatră și deasupra câteva feliuțe, subțiri ca hârtia, de șvaițer. Se aşeză apoi feliile de vinete, se repetă iarăși punând sos, felii de brânză și apoi vinete. Când totul e așezat, se toarnă deasupra

pra sosul ce a mai rămas, se presară șvaițer ras amestecat cu pesmet, se stropește cu unt, se dă la cuptor, la foc iute. Se servește în formă.

VINETE PRĂJITE

Se aleg vinete mijlocii, se taie felii și se pregătesc întocmai ca mai sus. După ce au stat sub teasc vre-o 20 de minute, se scurg, se șterg, se dau prin făină și se rumenesc în untură fierbinte. Dinainte avem pregătit un aluat de clătite (pag. 284.) și deoparte frecăm puțină brânză rasă, fie șvaițer sau brânză de Brăila, cu un gălbenuș sau două, atât cât să fie pasta potrivit de legată. Se iau câte 2 felii de vinete, se pune între ele câte puțină brânză, apăsând ca să fie bine unite. Se dau prin aluatul de clătite, și se rumenesc în untură multă fierbinte. Se servesc pe lângă legume sau simple, cu un sos de roșii.

VINETE COAPTE CU BRÂNZĂ.

Pentru 6 persoane se aleg tot atâtea vinete mijlocii. Se coc întocmai ca pentru salată (pag. 41), silindu-ne să le avem cât mai albe. Nu se toacă. Se dă sare. Se unge o formă cu unt, se aşeză felii subțiri de șvaițer, deasupra se pun trei vinete întregi întinzându-le cu cuțitul, ca să formeze un rând, se pune unt, apoi iar șvaițer și vinete. Deasupra se presară brânză rasă amestecată cu pesmet, se stropește cu unt, se dă la cuptor, la foc iute. Se servește în formă.

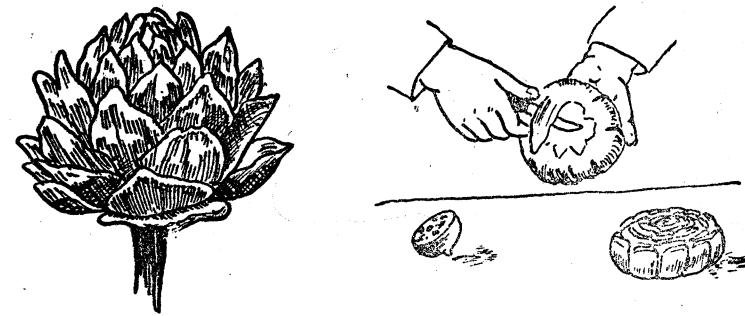
BAME GRECEȘTI.

Bamele trebuie să fie tinere și proaspete. Altfel sunt băloase. Se rup coditele și se opăresc cu borș sau oțet îndoit cu apă. Se țin astfel vreun sfert de oră, se scurg și se spală în 2—3 ape reci. Se trag 2—3 cepe tăiate mărunt în untdelemn, se presară un vîrf de lingură de făină, se stinge cu apă. Se adaugă bulion din belșug sau roșii curățate de semințe. Se pun bamele în sos, se țin să fiarbă încet ca să nu se sfarme. Se servesc reci.

ANGHINARE FIERTE.

Se aleg anghinare tinere și foarte proaspete. Se rupe coada—nu se taie—ca să se smulgă în același timp și părțile fibroase de pe fund. Se rup foile mai mici dimprejur, se în-

dreaptă cu un cuțit vîrful frunzelor cât și fundul anghinarei, rămas ațos, după cе s'a rupt coada (fig.). Se freacă fundul cu lămâie, căci altfel se înegrește. Se pun să fiarbă într'o oală cu apă cloicotită, sărată. Se țin vreo trei sferturi de oră. Se cunosc că sunt fierte, atunci când, trăgând o frunză, se

desface ușor. Se scurg, se scot câteva frunze dinăuntru, apoi, eu o linguriță, se scoate tot smocul păros din mijloc. Se servesc fierbinți cu sos olandez (pag. 46) sau reci, cu sos de muștar, oțet și untdelemn.

ANGHINARE UMPLUTE CU OREZ.

Se pregătesc întocmai ca cele umplute cu carne (pag. 122), înlocuind aceasta cu o umplutură făcută din orez, ca la vinete umplute cu orez (pag. 228).

CONOPIDĂ CUUNT

Se alege conopidă cu floarea albă și frumoasă. Se taie coada cât mai aproape de căpătană. Cu un cuțit mic se desprind toate frunzulițele din jurul conopidei. Se spală în apă rece și se pune la fier într'o oală cu apă cloicotită, sărată. Se fierbe cam jumătate de oră, descoperit, la foc iute. Trebuie totdeauna fiartă aproape de masă, căci ținută în apă, conopida se înroșește. Când e gata, se scurge bine de apă, se aşeză pe farfurie, se toarnă deasupra unt topit și se presară pesmet puțin rumenit. Se poate turna deasupra sos de roșii,

sos olandez sau sos alb (pag. 48), făcut cu apa în care a fierit conopida. Această apă nici într'un caz nu se aruncă, căci poate servi la pregătirea unei supe de zarzavat.

CONOPIDĂ LA GRATIN.

Se desface o conopidă, mare, frumoasă, se rup buchetele, se taie la fiecare codiță și frunzele mici, verzi, dimprejur. Se fierbe în apă clocoțită și se scurge bine. Se aşează într-o formă de sticlă „Iena Durax“ unsă cu unt. Cât fierbe conopida, se face un sos alb din jumătate lingură de unt cu jumătate lingură de făină. Se stinge cu o ceașcă de lapte. Se ține puțin să fiarbă, dar să nu se îngroașe, să rămâie ca o smântână. Dacă trebuie, se mai pune lapte. Când e gata, se amestecă cu 2—3 linguri de smântână, și cu 2 linguri de parmezan ras și se toarnă peste conopidă, cu încetul, ca să intre printre buchete. Se presără cu parmezan, amestecat cu pesmet, se stropește cu unt. Se dă la cuptor iute, vreun sfert de oră, până se rumenește deasupra. Sosul alb se poate înlocui cu smântână amestecată cu un praf de făină.

CONOPIDĂ CU CIUPERCI LA GRATIN.

Se fierbe o conopidă frumoasă în apă cu sare. Când e gata, se desfac buchetele. Între timp se curăță 100 gr. de ciuperci, se taie felii subțiri, și se înăbușe cu puțin unt. Deasemenea se taie ca tăietoarei 100 gr. de șuncă. Deoparte se face un sos dintr-o lingură de unt, cu 2 linguri de făină, și se stinge cu 2 cești de lapte. Când e fierit și potrivit de gros se amestecă cu un gălbenuș și câteva picături de lămăie. Se potrivește de sare. Se unge cu unt o formă de piatră, sau de sticlă, ce merge la foc, se aşează câteva buchete de conopidă într'un strat cât mai egal. Se presără puțin șvaițăr sau parmezan ras, se aşează câteva ciuperci, deasupra puțină șuncă, apoi iarăși, șvaițăr, ciuperci și șuncă. Deasupra se aşează restul de conopidă, și peste aceasta se toarnă sosul de făină. Se mai presără puțin parmezan sau șvaițăr, se pun câteva așchii de unt, și se dă la cuptor până începe să se rumenească. Se servește în formă.

Cu totul altul este aspectul bucătelor servite la masă, în vase de sticlă „JENA“.

PIURE DE CONOPIDĂ.

Se pune conopida la fieră cu 2—3 cartofi curătați. Se trece prin sită și se face întocmai ca piureaua de cartofi (pag. 212). În loc de lapte se poate adăuga înainte de a servi, o lingură sau două de smântână groasă.

SUFLE DE CONOPIDĂ.

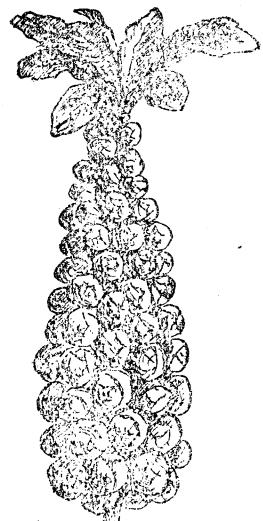
Se fierbe conopida, se scurge, se trece prin sită. Deoparte se pune să se îngălbenească o ceapă tocată mărunt, cu o lingură de unt. Se adaugă o jumătate lingură de făină, se stinge cu o ceașcă de lapte sau de apă. Se ține să fierbă pâna se îngroasă ca o smântână. Se amestecă cu conopida, se adaugă 2 linguri de parmezan ras, 3 gălbenușuri, o bucătică de unt proaspăt, cât o nucă, și la urmă 3 albușuri bătute spumă. Dacă dorim, se poate adăuga, odată cu gălbenușurile, și puțină suncă tăiată mărunt. Se potrivește de sare. Se toarnă compoziția într-o formă unsă cu unt. Se presară parmezan. Se dă la cuptor, vreo 25 de minute. La fel se poate pregăti din dovlecei.

VARZĂ DE BRUXELLES CU BRÂNZĂ.

Se fierbe varza în apă multă, se scurge. Se unge cu unt în formă de piatră, se presară brânză rasă. Se aşeză varza, punând între rânduri puțină brânză rasă și unt. Se presară deasupra parmezan, se stropește cu unt, se dă la cuptor, câteva minute, pâna se gratinează.

VARZĂ DE BRUXELLES CU UNT.

Se alege varza cât mai mică, aceasta fiind o dovdă că e Tânără. Se curăță de frunze galbene, se spală în mai multe ape și se pune la fieră în apă cloicotită, care trebuie să le cuprindă bine. Se pune sare. Se țin să fierbă descooperit, la foc iute, vreun sfert de oră. Se scurg, se pun într-o cratiță cu o lingură de unt și se mai țin vreun sfert de oră, pâna le pătrunde untul. Se mișcă cratița ca să nu se prindă pe fund. Înainte de a servi, se mai adaugă 2—3 bucățele mici de unt proaspăt. Se servește pe lângă o friptură.

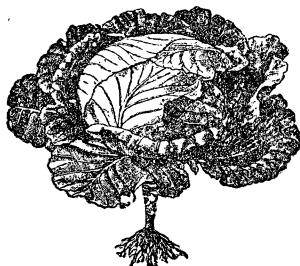
VARZĂ DE BRUXELLES LA GRATIN.

Se fierbe varza cu apă multă, se scurge, se pregătește întocmai ca conopida la gratin (pag. 232) cu sos alb, sau numai cu smântână.

VARZĂ ROȘIE ÎNĂBUȘITĂ.

Se taie ca fideaua o varză roșie. Deoparte se trage o ceapă tăiată mărunt în unt sau untură de gâscă. Se adaugă varza, se presară puțină făină, se toarnă un pahar de vin roșu. Se potrivește de sare și se lasă să fierbă înăbușit cam două ore.

VARZĂ DULCE CĂLITĂ.

Se înfierbântă untură sau grăsime de gâscă într'o cratiță. Se taie varza ca fideaua, se pune în cratiță și se ține pe foc potrivit să se rumenească încet vreo oră. Din când în când se amestecă cu lingura, ca să nu se prindă pe fund și se toarnă câte o lingură de apă, dacă trebue. Se potrivește de sare și se adaugă câteva boabe de piper. Dacă dorim s-o acrim, se toarnă câte puțin borș sau sare de lămâie topită în apă. Se servește cu cârnați sau friptură de purcel, de gâscă, etc.

VARZĂ ACRĂ CĂLITĂ.

Dacă varza murată e prea acră, se spală mai întâiu în apă. Se scurge bine de apă și se taie ca fideaua. Se pregătește apoi întocmai ca cea dulce. Când e aproape gata, se adaugă și câteva boabe de piper.

VARZĂ ACRĂ CU MĂSLINE.

Dacă varza murată e prea acră, se spală mai întâi în apă. Se scurge bine și se taie ca fideaua. Se rumenesc 2 cepe tăiate mărunt cu untdelemn, se adaugă varza. Când începe să se rumenească, se pune o linguriță de boia de ardei, muiată într'o ceașcă de apă și se lasă să fierbă înăbușit. La ultimele clocote se adaugă și câteva măslini, spălate bine cu

apă călduță. Dacă e nevoie, la varză se mai adaugă din când în când puțină apă. Se potrivește de sare. Varza trebuie să fie scăzută și cu untdelemn destul.

SARMALE CU CRUPE DE PORUMB.

Crupele de porumb nu sunt altceva decât porumb măcinat, dar mult mai mare decât făina obișnuită.

Sarmalele se pot face cu varză acră sau cu varză dulce. Aceasta se opărește mai înainte cu borș. Pentru 6 persoane, ajunge o ceașcă de crupe. Acestea cresc mult la fier. Se taie mărunt 2—3 cepe și se pun să se rumenească cu o lingură bună de untură. Se adaugă 2—3 linguri de jumări rămase de la topitul unturei sau o bucată de slănină afumată tăiată mărunt. Se pun crupele, după ce au fost bine spălate și se sting cu o ceașcă de apă. Se amestecă mereu, ca să nu se lipească. Când au început să se umfile, se dau deoparte, să se răcorască puțin. Se pune sare și piper. Se pregătește varza ca pentru sarmalele obișnuite. Sarmalele de crupe se fac mari cam cât oul de găină. Varza care a rămas se taie ca fideaua, se aşeză pe fundul cratiței, se pun sarmalele, iar printre rânduri câteva șorice afumate și fierte. Se toarnă apă, sau borș, când sarmalele sunt făcute cu varză dulce. Se poate adăuga și puțin bulion sau boia de ardei. Se lasă să fierbă la cuptor, înăbușit, vreo două ore. Sunt mai gustoase încălzite.

SARMALE CU OREZ.

Ca și cele cu carne, sarmalele cu orez se pot face din varză acră sau varză dulce. Varza acră se spală cu apă rece, iar cea dulce se opărește cu borș. Se rumenesc în untdelemn 2—3 cepe tăiate mărunt. Când au început să se îngălbenească, se adaugă o ceașcă de orez ales și spălat. Se stinge cu o ceașcă de apă. Se pune sare, piper, verdeată tocată și, cine dorește, și o mână de stafide fără sămburi, alese și spălate. Între timp se pregătește varza, se fac sarmalele și se aşeză în cratiță, după ce s'a pus pe fund un rând de varză tăiată mărunt. Deasupra se mai pune un rând de varză. Se toarnă apă la cele făcute cu varză acră, și borș la cele cu varză dulce. Se pune puțin bulion sau roșii tăiate în două, și o lingură—două de untdelemn. Se dau la cuptor, să fierbă înăbușit vreo oră. Când orezul e fier, se dau deoparte. Se servesc reci.

SARMALE DE OREZ CU HRIBI.

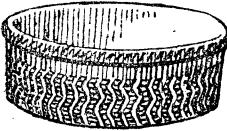
Se pregătesc întocmai ca cele de orez, doar că se adaugă la o ceașcă de orez 2—3 linguri pline de hribi, muiatî de cu seară și tăiați mărunt (p. 247).

CHIFTELE DE VARZĂ.

Se taie în patru o varză mijlocie și se pune să fierbă 10 minute. Se scurge bine de apă, se toacă mărunt de tot și se înăbușe cu o lingură de unt. Când a tras tot untul, se dă deoară să se răcorească puțin. Se freacă bine cu 2—3 ouă, 2 linguri de smântână și 2—3 linguri de făină sau pesmet fin, sare și piper. Se fac chiftele, se dau prin făină, se fierb în apă cu sare și se servesc cu unt topit, ori se prăjesc în untură sau unt. Se servesc fierbinți.

VARZĂ LA GRATIN.

Se curăță o varză frumoasă de toate frunzele verzi. Se taie în două, apoi fiecare jumătate în felii groase cât degetul. Trebuie să avem cel puțin atâtea felii câte persoane sunt la masă. Se pun în apă cloicotită cu puțină sare, să fierbă 10 minute. Se scoate pe o sită, să se scurgă bine de apă. Se dau felii prin făină și se prăjesc în unt. Nu trebuie rumenite, ci se țin până încep să se îngălbenească. Se unge bine o formă cu unt, se aşeză felii de varză, iar printre ele se pune parmezan ras. Se toarnă deasupra o ceașcă de smântână în care am pus un praf de făină și unul de sare, se presără deasupra parmezan ras amestecat cu pesmet. Se dă la cuptor, la foc potrivit; se ține până se rumenește frumos deasupra.

Formă de piatră

*

Se curăță o varză frumoasă, se taie în patru, se pune la fierb, ca mai sus. Se scurge foarte bine de apă, storcând-o cu mâna. Se toacă pe un fund de lemn, dar nu prea mărunt. Se pune o lingură de unt la înfierbântat, în care se rumenesc 2—3 cepe tăiate mărunt, se adaugă varza, amestecând mereu, până ce începe să se îngălbenească. Deoparte se trage în unt

o jumătate ceașcă de grîș, și se stinge cu puțină zeană de carne sau apă. Se lasă să fierbă, amestecând mereu; pasta trebuie să rămâie mai mult moale. Se unge o formă bine cu unt, se aşeză un rând de varză, unul de grîș și se mai repetă odată sau de două ori, până ce totul e aşezat în gratin. Se presără pesmet amestecat cu parmezan ras, se stropește cu unt topit, se dă la cuptor, până ce s'a rumenit deasupra.

BUDINCĂ DE VARZĂ.

Pentru 6 persoane, se alege o varză frumoasă. Se curăță apoi se desprind 6—7 foi, întregi, și cât mai mari. Se lasă la o parte. Se taie varza mărunt și se pune într'o cratiță cu 2 linguri de unt, la foc mic. Se ține o jumătate de oră, amestecând din timp în timp, până se moaie de tot, dar fără să se rumenească. Se adaugă 2—3 cepe tăiate mărunt și puțin păstrunjel verde tocat. Când și ceapa e muiată, se dă deoară. După ce s'a răcorit puțin se adaugă o lingură bună de pesmet foarte fin, 2—3 ouă bătute ca pentru omletă, 2 linguri de parmezan, sare. Se amestecă bine. Într'un castron se aşeză un șerbet, destul de mare ca să iasă capetele peste marginea castronului. Se aşeză foile de varză, astfel ca să vie puțin unele peste altele, se pune umplutura. Se adună marginile șerbetului, se leagă strâns cu o sfioră, dându-i o formă rotundă, ca varza. Se pune să fierbă, acoperit, într'o oală cu apă cloicotită, cu puțină sare, o oră. Dacă apa scade la fierb, se mai adaugă, întorcând și varza odată, ca să fierbă pe toate părțile la fel. Când e gata, se desface șerbetul, se aşeză varza pe o farfurie fierbinți. Se toarnă deasupra unt proaspăt topit în clipa aceia, și se presără pesmet. În loc de unt, se poate pune sos de roșii. Se servește foarte fierbinți. Se poate face aceiași budincă, fierbând la început varza, în loc să înăbușim în unt. Se dă apoi prin mașină și se adaugă ceapa rumenită deoparte.

ANDIVE LA GRATIN.

Se fierb andivele înăbușit ca mai sus. Se scurg bine de zeană, se aşeză într'o formă de piatră unsă cu unt. Se pregătesc apoi întocmai ca conopida la gratin (pag. 232).

ANDIVE INĂBUȘITE CU UNT.

Pentru 6 persoane se aleg cam $\frac{3}{4}$ de kg. de andive, toate albe. Se curăță de frunzele galbene, se taie puțin la vârf și se retează din coadă. Se spală în mai multe ape reci bine, să nu rămână nisip printre frunze. Se unge cu o lingură de unt o cratiță potrivit de mare, în care să încapă andivele așezate unele lângă altele. Se pun în cratiță, se presară sare, se adaugă 3—4 linguri de apă, zeama dela o jumătate de lămâie și încă o lingură de unt deasupra. Se pune întâi vreo câteva minute pe foc iute, până apa dă în clopot, se acopere perfect și se dă la cuptor. Trebuie să fiarbă înăbușit cam o oră, la foc mic, astfel ca în acest timp să nu trebuiască să mai adăugăm apă și nici să se ardă andivele pe fund. Se așeză pe farfurie, se servesc foarte fierbinți.

PRAZ UMPLUT

Se pregătește prazul întocmai ca cel pentru umplut cu carne (pag. 121). Miezul scos se toacă mărunt, se înăbușe cu puțin unt. Deoparte se trage o ceașcă de orez în unt, se stinge cu o ceașcă de apă. Când orezul începe să se umfle, se amestecă cu prazul înăbușit, se adaugă sare, piper. Se umple prazul, se pune în cratiță, cu unt. Se face deoparte un sos din 2 cepe tocate mărunt și rumenite, un praf de făină, bulion de roșii, puțină apă. Se toarnă deasupra. Se dă la cuptor. Se lasă să fiarbă până scade sosul cât trebue. Se servește fierbinte. Se poate pregăti cu untdelemn și atunci se servește rece.

CHIFTELE DE PRAZ

Se pregătesc întocmai ca cele de sparanghel (pag. 219).

PRAZ CU SMÂNTÂNĂ

Se curăță 5—6 prazi (sau mai mulți, după mărime), se taie bucați și se pun la fiert cu apă clocoțită, schimbând apă de 2—3 ori. Se scurg bine și se înăbușe cu puțin lapte, vreo 10—15 minute. Se pune sare. Se așeză într'un gratin cu puțin

unt, se toarnă deasupra o ceașcă bună de smântână. Se presară parmezan ras, se dă un sfert de oră la cuptor.

PRAZ CU MĂSLINE

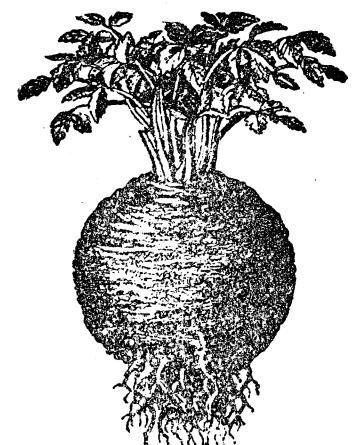
Se curăță 5—6 fire de praz (sau mai mulți, după mărime) se taie bucați și se opăresc cu apă cu sare. Se încing într-o cratiță 2 linguri de untdelemn, se pune prazul scurs de apă, ținându-l până începe să se rumenească. Deoparte se trage $\frac{1}{2}$ lingură de făină, cu o lingură de untdelemn, se stinge cu puțină apă, se adaugă o lingură de bulion de roșii și o linguriță de oțet. Se toarnă sosul în cratiță cu prazul, și se dă la cuptor. Când e aproape gata se adaugă câteva masline undite câteva minute în apă clocoțită. Se potrivește de sare. Mâncarea se poate servi caldă sau rece.

PILAF DE PRAZ

Se toacă o ceapă mărunt, și se trage cu 2 linguri de untdelemn. Se alege o ceașcă de orez, se spală, se usucă, și se amestecă cu ceapa, când aceasta s'a topit, fără să fie rumenită. Între timp tăiem felii subțiri 2—3 prazi, se înăbușe cu o lingură de untdelemn, se așeză în cratiță cu orezul, se adaugă 2—3 roșii fără coajă și fără semințe, sau o lingură de bulion și 2 cesti de apă. Se potrivește de sare și piper, și se dă la cuptor, până scade apa iar orezul e potrivit de fier. Se servește mâncarea răcorită. La fel se face cu arpacaș, muiat însă de cu sară, ca să fiarbă mai repede.

TELINĂ CU CIUPERCI

Se curăță rădăcinile de țelină destul de adânc, ca să nu rămână nimic din partea fibroasă care o îmbracă. Se taie în două, iar fiecare jumătate în felii de un centimetru grosime. Se pun la fier, cu apă rece care să le cuprindă bine. Se pune sare. Se țin să fiarbă până ce încep să se moaie. Se scot și se scurg bine pe o sită. Deoparte se rumenesc 2—3 cepe tăiate mărunt cu o lingură de untură, se adaugă

o lingură de făină și se lasă să se rumenească. Se stinge cu 2 cești de vin, alb sau roșu și 2 cești de zeamă de carne, foarte concentrată. Se mai adaugă sare, piper, câteva fire de pătrunjel, cimbru și o jumătate frunză de dafin. Se lasă sosul să fiarbă vreo jumătate de oră. Când e bine fieră și destul de scăzut, se strecoară în cratiță, în care am așezat feliile scurse de țelină, adăugând și câteva ciuperci curățate, tăiate mărunt și înăbușite în unt. Se potrivește de sare. Se acopere, să fiarbă înăbușit vreo 20 de minute. Se servește fierbinte.

PIURE DE ȚELINĂ.

Se curăță, se taie în sferturi și se pune la fieră, ca mai sus. După o jumătate de oră, se adaugă, la trei țeline, doi cartofi mijlocii, curățați de coajă. Când toate sunt fierte se scurge apa, se trec prin sită și se pregătesc întocmai ca piureaua de cartofi (pag. 212).

MĂNCARE DE GULII.

Se aleg numai gulii tinere, celelalte fiind ațoase. Se curăță și se taie felii cam de jumătate centimetru grosime și se înăbușă cu puțin unt sau untură. Deoparte se rumenește o ceapă tăiată mărunt, se adaugă un vârf de lingură de făină, se stinge cu puțină zeamă de carne sau apă. Se adaugă bulion de roșii și 2—3 bucățele de zahăr ars. Se toarnă peste gulii, se lasă să scadă. Se servește fierbinte.

NAPI CU SMÂNTÂNĂ.

Pentru 6 persoane, trebuie cam 1 kg. de napi. Se taie în două, și fiecare jumătate în alte 3 sau 4 bucăți. Se curăță bucățile, dându-le în același timp și o formă, cam cât nuca de mare. Nu se mai spală, ci numai se șterg cu un șerbet. Se încălzește puțin unt într-o cratiță, se pun napii, se țin înăbușiti vreo 20 de minute, la foc potrivit. Se mișcă cratița, ca să nu se lipească de fund. Se pune sare. Deoparte se face un rântăș alb, din jumătate lingură de unt, cu tot atâtă făină. Se stinge cu o ceașcă de lapte. Când sosul e fieră, se adaugă

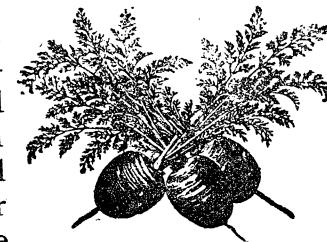
2—3 linguri de smântână, se toarnă peste napi și se lasă să mai fiarbă înăbușit, la foc mic, vreo 20 de minute. Se servesc cu friganele sau crochete.

PIURE DE NAPI.

Se curăță napii și se taie în felii subțiri. Se pun la fieră cu puțin lapte sau zeamă de carne. Se trec prin sită, împreună cu aceeași cantitate de cartofi fierți în apă. Se procedează apoi ca pentru piureaua de cartofi (pag. 212).

MORCOVI TINERI (CAROTE) CU UNT.

Se rad morcovii, sau se curăță foarte subțire cu un cuțit bine ascuțit. Se pune $\frac{1}{2}$ kg. de morcovii într-o cratiță cu 2 linguri de unt, 2 cești de apă sau zeamă de carne și linguri rase de zahăr și sare. Se lasă să fiarbă înăbușit, la foc potrivit, mișcând cratița din cînd în cînd ca să nu se prindă pe fund. Când sunt gata, sosul trebuie să fie destul de scăzut. Numai dacă morcovii ar începe să se rumenească, înainte de a fi destul de fierți, se mai adaugă o lingură sau două de apă. Se servesc cu friganele, crochete sau cu o friptură.

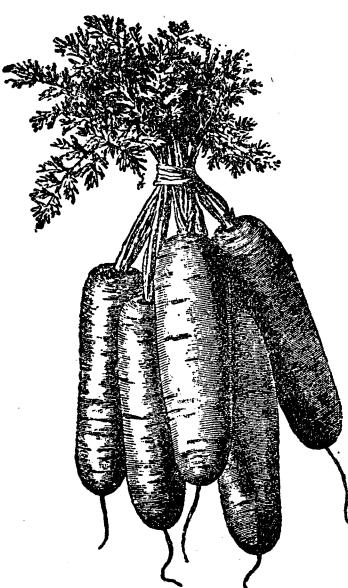
MORCOVI DE IARNĂ CU UNT.

Se rad, se taie felii subțiri. Se pun la fieră într-o cratiță cu apă rece. După câteva clocote, se scot, se scurg și se pun să fiarbă înăbușit cu unt, apă, zahăr și sare, întocmai ca morcovii tineri.

MORCOVI CU SMÂNTÂNĂ.

Se pregătesc morcovii, fie tineri, fie de iarnă, întocmai ca cei cu unt. Se amestecă deoparte o ceașcă de smântână cu un praf de făină și se toarnă deasupra. Cum s'au înfierbat, se servesc.

MĂNCARE DE MORCOVI.

Se rad morcovii, se tăie felii și se pun să fierbă, vreo zece minute, cu apă rece. Se scurg. Se tăie 3—4 cepe în felii foarte subțiri și se pun într-o cratiță cu 2 linguri de unt și cu morcovii fierți și scurși. Se adaugă sare și o linguriță de zahăr. Se țin o jumătate de oră pe foc mic, mișcând cratița din când în când, ca să nu se prindă ceapa și morcovii pe fund. Se presară un praf de făină și se toarnă 2—3 cești de zemă de carne. Se pune din nou să fierbă vreo 20 de minute. Înainte de a servi, se amestecă deoparte 2 gălbenușuri cu puțin din sosul mâncărei și se toarnă apoi totul deasupra. Se servește fierbinte, cu friganele.

CEAPĂ UMPLUTĂ.

Se alege ceapă frumoasă, de mărime potrivită. Se scoate miezul și se pune cu apă rece și sare să fierbă vreun sfert de oră. Se scurg, și când s-au mai răcorit, se umplu cu orez sau ciuperci, întocmai ca roșiile (pag. 225). Se dau la fel la cuptor.

PIURE DE CEAPĂ.

Pentru 6 persoane se curăță cam 1 kg. de ceapă. Se tăie felii subțiri și se pun într-o oală cu apă cloicotită, să fierbă vreo 10 minute. Se scurg. Într-o oală se pun 2—3 linguri bune de unt, împreună cu ceapa bine scursă și o ceașcă de orez ales și spălat. Se ține câteva minute, mestecând, ca să nu se îngălbenescă cătuși de puțin ceapa sau orezul. Se toarnă 2 cești de zemă de carne sau de lapte. Se fierbe la foc potrivit vreo trei sferturi de oră, până scade cât trebuie, fără să se prindă de fund. Se trece prin sită și se mai lasă puțin la foc, adăugând încetul două linguri de smântână.

GHIVECIU DE POST.

Se pregătește zarzavatul și anume: se tăie puțină varză în bucăți, un morcov, un pătrunjel și o jumătate de țelină în felii subțiri, se curăță o mână de bame, care se opăresc cu borș, una de mazăre, una de fasole verde. Se rade un dovlecel și se tăie în bucăți potrivite, precum și o vânătă, care se opărește mai înainte cu apă. Dacă avem, punem și câteva buchete de conopidă și la urmă 2—3 roșii, tăiate în două și fără semințe un ardei gras, tăiat mărunt și câțiva cartofi curătați și tăiați în bucăți ca și dovlecei. Deoparte se rumenesc în untdelemn 3—4 cepe tăiate felii. Se pune un praf de făină, o linguriță de bulion și puțină apă. Se face un sos în care se pune zarzavatul. Se mai adaugă untdelemn dacă trebuie, puțină apă, sare, piper. Se dă la cuptor, se ține la foc potrivit, până ce tot zarzavatul e fierit. Nu se umblă cu lingura la el, ca să nu se sfarme ci numai se mișcă cratița într'o parte și alta, să se vadă dacă nu s'a prins pe fund. Când e aproape gata, se adaugă puțin pătrunjel verde tocăt. Se servește rece.

LEGUME ASORTATE.

Se pregătesc separat în unt: morcovii, mazăre, fasole, cartofii, precum am arătat la fiecare, și se fierbe o conopidă frumoasă. Se așeză pe o farfurie rotundă conopida la mijloc, împrejur fasole, apoi cartofii, morcovii și, în sfârșit, mazărea. Se toarnă unt peste conopidă, se servește cât mai fierbinte.

ȘNIȚEL DE LEGUME.

Se fierb împreună, sau separat, în apă cu sare: 2 morcovii, 1 pătrunjel, 4—5 cartofi fără coaje, $\frac{1}{4}$ de varză—mai înainte opărită—o mână de fasole verde și o mână de mazăre boabe, verde. Se scurg bine din apă, și se toacă toate afară de mazăre, potrivit de mărunt. Deoparte se amestecă o linguriță de făină cu 2 ouă, se adaugă zarzavatul, o linguriță de șvaițier sau parmezan ras, și sare, dacă mai trebuie. Se ia cu lingura din compozиție, se fac chiftele rotunde cu mâna, dată prin făină și se turtesc apoi în formă de șnițel pe un fund preșărat cu pesmet. Se rumenesc în untură, și se servesc cu salată.

CHIFTELE DE ZARZAVAT.

Se fierb 2 morcovi, 2 rădăcini de pătrunjel, o țelină, un praz, 4—5 cartofi fără coaje. Se scurg bine de apă, se dau prin mașina de carne. Se adaugă 2 linguri de făină, 2 ouă, 2 linguri de parmezan ras sau altă brânză, sare, piper. Se fac chiftele rotunde care se dau prin făină și se prăjesc în untură sau untdelemn.

BUDINCĂ DE CLĂTITE CU LEGUME.

Se fac din 2 ouă vre-o 14—15 clătite (pag. 284). Dinainte avem pregătite legumele fierte separat, adică o mână bună de fasole verde, o mână de mazăre boabe, câteva buchete de conopidă, un dovlecel mic, 2 cartofi, un morcov, acestea din urmă curătate și tăiate bucăți potrivite.

Între timp pregătim sosul, și anume se trage o lingură bună de făină cu o lingură de unt și înainte de a se rumeni se stinge cu o ceașcă de lapte, potrivind să aibă sosul consistența smântânei. Se pune sare. După ce s'a mai răcorit se adaugă 2—3 ouă, 2 linguri de parmezan sau altă brânză rasă și o lingură de smântână. Se unge bine cu unt o cratiță de mărimea clătitelor. Se așează 2 clătite pe fund și 3—4 pe margini, astfel ca odată cratiță plină, să le putem întoarce deasupra, și să fie toată budinca îmbrăcată în clătite. Se pune un strat de legume amestecate, 2 linguri de sos, o clătită și aşa mai departe, până e cratiță plină. Se întorc deasupra clătitele de pe margini, se stropește cu unt, și se dă la cuptor să se rușinească. Când e gata se răstoarnă și se presară deasupra parmezan ras.

CIUPERCI CU SMÂNTÂNĂ.

Se aleg de preferință ciuperci mici, în orice caz foarte proaspete, albe și cu carne tare. Se curăță, se rupe coada, iar ciupercile mari se taie în patru sau mai multe bucăți, după mărime. Pe măsură ce sunt curătate, se aruncă într'o cratiță cu apă rece în care s'a pus zreamă de lămâie și un praf de sare. Aceasta, ca să nu se îngrească cât așteaptă până sunt puse la foc. Indată ce toate sunt curătate, se pun în cratiță să se înăbușe cu unt. Când sunt gata, se adaugă smântână amestecată cu un praf de făină, sare și se lasă la foc mic,

până încep din nou să fiarbă. Înainte de a servi, se adaugă puțin mărar verde tocat.

CIUPERCI CU OUĂ.

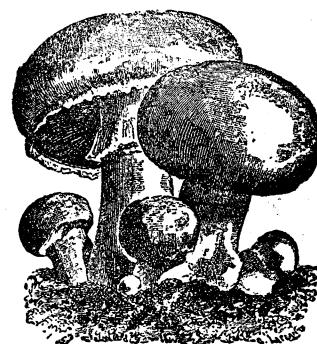
Se curăță ciupercile ca mai sus. Se toacă mărunt, deosemenea și 2—3 cepe, și se trag împreună cu o lingură de unt. Se presară un praf de făină, se toarnă o ceașcă de zreamă de carne sau apa în care au fierit cozile dela ciuperci. Se pune sare, piper și, când ciupercile sunt fierte, se adaugă o ceașcă bună de smântână. Se fierb câteva ouă tari, se curăță, se taie felii, se așează pe o farfurie fierbinți. Se toarnă ciupercile deasupra. Se servesc fierbinți.

CIUPERCI UMPLUTE.

Se aleg ciuperci mari, frumoase. Se rupe cotorul, se spală și se scurg. Se așează toate într'o formă ce merge la foc, stropindu-le cu puțin unt. Se dau la cuptor vreo 10 minute, până încep să se moaie. Se toacă mărunt cozile de ciuperci împreună cu o ceapă sau două. Se pun la foc cu o lingură de unt. Când s'au muiat, se presară un vîrf de lingură de făină, se adaugă o jumătate ceașcă de vin alb și o jumătate ceașcă de zreamă de carne. Se lasă să fiarbă. Se mai adaugă o jumătate fir de usturoi sfârmat cu lama cuțitului, puțin bulion, sare, piper și 2 linguri de pesmet. Se ține pe foc, până devine pasta destul de groasă. Se adaugă o linguriță de pătrunjel verde tocat. Se pune câte o linguriță de umplutură în fiecare ciupercă, netezind deasupra cu un cuțit muiat în apă. Se presară pesmet fin, se dau un sfert de oră la cuptor. Înainte de a servi, se pune peste fiecare ciupercă o bucătică mică de unt proaspăt.

*

Se aleg 400 gr. de ciuperci, printre care trebuie să avem 10—12 bucăți mari și frumoase. Se curăță, și se stropesc cu puțină zreamă de lămâie. Cele mari se lasă deoparte, iar cele

mici, împreună cu cozile de la cele mari se toacă, se amestecă cu o lingură de pesmet fin muiat cu puțină zeamă de carne, cu un gălbenuș de ou, sare, piper, și puțin unt proaspăt. Cu această compoziție se umplu ciupercile cele mari, se aşeză într'o cratiță cu unt, punând câte o bucătică de unt peste fiecare ciupercă. Se dă la cuptor la foc moale, ținându-le să se frigă pe încetul.

CIUPERCI LA GRĂTAR.

Se spală ciuperci mari, frumoase, se rupe cotorul, fără să se curețe de pieliță. Se șterg și se presară cu puțină sare. Se pun să se frigă pe grătarul încins, și înainte de a servi se aşeză pe fiecare o bucătică mică de unt proaspăt. Se servesc foarte fierbinți.

CIUPERCI LA TAVĂ.

Se pregătesc ciupercile ca mai sus. Se usucă, se aşeză într'o tavă unele lângă altele, se pune în fiecare un praf de sare și o bucătică de unt proaspăt. Se dau la cuptor. Se țin până se moaie. Se servesc fierbinți.

CIUPERCI IN ALUAT.

Se aleg ciuperci mijlocii, se rupe cotorul, se curăță de pieliță și se spală în apă cu puțină lămâie. Se usucă bine cu un șervet. Se face un aluat de clătite (pag. 284), se moaie ciupercile în aluat și se prăjesc într'o cratiță cu untură fierbinți și destul de multă ca să le cuprindă. Se rumenesc pe o parte și pe alta, se presară puțină sare, se servesc fierbinți.

BUDINCA DE CIUPERCI.

Se curăță $\frac{1}{2}$ kg. de ciuperci, se taie în felii subțiri și se înăbușe cu puțin unt. Se moaie în apă 200 gr. de miez de franzelă cu lapte și se stoarce bine. Se pun la foc 2 cepe tăiate mărunt cu 2 linguri de unt. Se adaugă pâinea, se amestecă bine, până se face ca o pastă. Se dă cratița la o parte. Când începe să se răcorească, se adaugă 4 gălbenușuri de ou puse pe rând, sare, piper. Se pun ciupercile și la urmă albușurile spumă. Se toarnă compoziția într'o formă bine unsă cu unt, se pune să fiarbă o oră la bain-marie. Se răstoarnă, se servește cu sos de ciuperci sau de roșii.

VOL-AU-VENT CU CIUPERCI.

Se face din timp aluatul franțuzesc, (pag. 278) tăindu-se forme mici pentru vol-au-vent (pag. 267). Se coc și se țin la cald. Se curăță 3—400 gr. de ciuperci mici și proaspete, se pun la fiert cu apă, un praf de sare, zeama dela o jumătate de lămâie și puțin unt. Deoparte se face un rântăș dintr'o lingură de unt și una de făină. Se stinge cu 2 cești de zeamă de carne. Se adaugă piper și puțină sare. Se pune deasemenea un fir de pătrunjel, o frunză de dafin și o parte din curățiturile dela ciuperci bine spălate. Se amestecă mereu, lăsând să fiarbă încet vreo jumătate de oră. Se freacă într'un castron 2 gălbenușuri cu 4 linguri de smântână și se toarnă cu încetul în sosul de făină. Se pune la foc mic, să fiarbă încet, până ce se face sosul ca o smântână groasă. Se trece prin sită, se adaugă ciupercile, se mai lasă puțin pe foc, dar fără să fiarbă și apoi cu o lingură se umplu formele de aluat. Se servește foarte fierbinți. Dacă, în lipsă de timp sau de material, nu putem face aluatul franțuzesc, se pot aşeza ciupercile în pânișoare mici, rotunde, și anume: Se taie un capac. Se scobesc de miez, și se ung bine cu unt, atât pe din afară cât și pe dinăuntru. Se aşeză într'o tavă și se dau la cuptor să se rumenească puțin. Se umplu cu ciuperci, se servesc fierbinți.

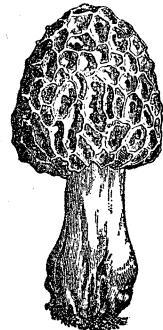
MĂNCARE DE HRIBI.

Hribii uscați se aieg cu foarte mare grijă, să nu aibă viermi. Se spală în vreo două ape și se lasă de cu seară în apă căldicică până a doua zi. Pentru o mâncare de 6 persoane trebuie cam 250 gr. de hribi. Se scurg bine de apă și se taie ca tăieșii mai groși. Apa în care s'au muiat hribii se limpezește și se păstrează. Deoparte se rumenesc în untdelemn 5—6 cepe tăiate mărunt, se presară un vârf de cuțit de făină, se stinge cu o ceașcă din apă limpezită în care au fost muiatai hribii. Se adaugă o lingură sau două de bulion, sare, piper. Se pun hribii și se lasă să fiarbă împreună, adăugându-se câte puțin din apă în care au fost muiatai până ce mâncarea e gata. Aceasta trebuie pregătită cu untdelemn destul și se servește rece.

PILAF DE HRIBI.

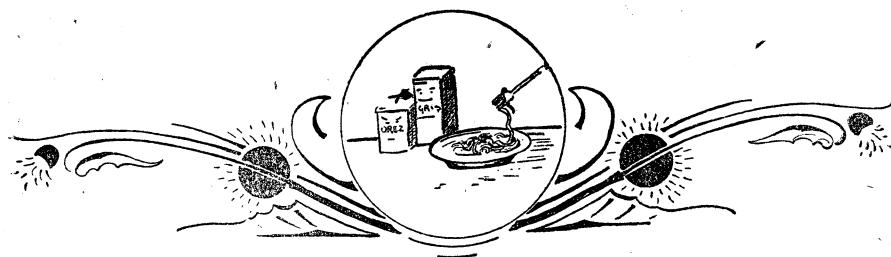
Se moaie hribii de cu seara. Se prăjesc în untdelemn 2—3 cepe tăiate mărunt. Se adaugă, pentru 6 persoane, o

ceașcă și jumătate de orez ales, spălat și apoi uscat într'un șerbet. Când orezul și ceapa încep să se îngălbenească, se așeză într'o cratiță, împreună cu 150 gr. de hribi fierți și tăiați felii. Se toarnă 3 cești de apă în care au fost muiați și fierți hribii, după ce a fost limpezită, se adaugă sare, piper și o lingură de bulion. Se ține la cuptor până ce orezul e fier. Se servește rece. Atât mâncarea cât și pilaful se fac la fel și din hribi proaspeti.

SBÂRCIOGI CU SMÂNTĂNA

Se spală sbârciogii proaspeti în mai multe ape reci, până ce nu mai rămâne nisip sau pământ între crețuri. Se taie în jumătăți, sau în patru, după mărime, se înăbușe cu o ceapă tăiată mărunt și o lingură bună de unt. Când sbârciogii sunt gata, se adaugă sare și o ceașcă de smântână în care s'a pus un praf de făină. Se mai ține pe foc până ce sosul începe să fiarbă. Se servesc fierbinți. Sbârciogii uscați se pregătesc la fel, sunt ținuți mai înainte câteva ore în apă caldă.

CAPITOLUL XIII.

FĂINOASE ȘI DIFERITE FELURI CU BRÂNZĂ

RISOTTO CU SOS DE ROȘII

Se alege o ceașcă de orez, se spală și se usucă cu un șerbet. Se înfierbântă într'o cratiță o lingură bună de unt, se pune orezul amestecându-l până începe să se îngălbenească. Se toarnă 2 cești de zreamă de carne și se dă la cuptor. Se lasă vreo 25 de minute, fără să se amestece, până ce orezul e fier, dar rămas întreg fir de fir. Se unge o formă de tablă bine cu unt, se așeză orezul în care am pus o bucătică de unt proaspăt și puțin parmezan ras, se dă câteva minute la cuptor și se răstoarnă pe farfurie. Se presară deasupra parmezan ras, iar împrejur se pune cu lingura un sos gros de roșii (pag. 46). Se servește foarte fierbinte.

RISOTTO CU FICAT

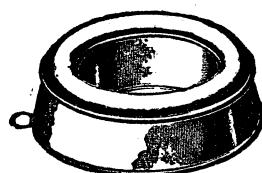
Se pregătește orezul ca mai sus. Se taie în bucățele mici 200 gr. de ficat și se înăbușă cu puțin unt, fără însă să se usuce. Când orezul e fier, se adaugă puțin unt proaspăt, se așeză într'o formă de tablă unsă cu unt, de preferință cu gaură la mijloc (fig.). Se pune apoi ficatul, după ce a fost sărat cât trebuie, apăsându-l puțin cu lingura, astfel ca să intre și în orez. Se dă câteva minute la cuptor, apoi se răstoarnă pe farfurie. Se presară parmezan ras și se servește cu sos de roșii sau de ciuperci (pag. 49). La fel se poate așeza cu șuncă tăiată mărunt.

RISOTTO CU MÂNCARE DE RINICHI.

Se pregătește orezul după cum am arătat, și se aşeză într'o formă de tablă cu gaură la mijloc, și bine unsă cu unt. Se dă câteva minute la cuptor. Deoparte se face mâncarea de rinichi, cu sau fără ciuperci (pag. 176). Se răstoarnă orezul pe farfurie, iar la mijloc se aşeză mâncarea de rinichi.

RISOTTO CU CREIER

Se fierbe un creier de vițel. După ce s'a răcit în apa lui, se scurge și se taie în bucăți mici. Deasemenea se fierb 100 gr. de ciuperci, se taie în felii subțiri, iar apa lor se păstrează. Se pune pe o farfurie la cald, acoperit, creierul, ciupercile și puțină șuncă curățată de grăsime, tăiată mărunt. Deoparte se face un rântăș din o jumătate lingură de unt și jumătate lingură de făină. Se stinge cu o ceașcă de zeamă de carne. Se adaugă cu încetul un gălbenuș, amestecat deoparte cu 2 linguri de smântână. Din acest sos se pune un sfert deo-

Formă pentru risotto

parte subțindu-l cu apa în care au fierit ciupercile. Se ține la cald. Se va turna la urmă, peste orez, înainte de a servi. Restul de sos e amestecat cu creierul, șunca, ciupercile. Între timp se pregătește orezul, și anume se pune o lingură bună de unt la infierbântat. Se adaugă o ceapă mică tocată. Când aceasta s'a muiat, se pune și o ceașcă de orez, amestecându-l câteva minute, până începe să se îngălbenească. Se stinge cu 2 cești de zeamă de carne, amestecată cu puțin bulion, și se pune la cuptor.

Când orezul e fierb se adaugă 100 gr. parmezan sau șvaițier și puțin unt proaspăt, și se pune într'o formă unsă cu unt; se apasă orezul, astfel ca să se formeze la mijloc ca un fel de șanț. Se aşeză mâncărica de creier și ciuperci, deasupra se mai pune un rând de orez, apăsând cu lingura. Se dă câteva minute la cuptor. Se răstoarnă pe farfurie, iar deasupra se toarnă sosul păstrat deoparte. Se servește fierbinte.

RISOTTO CU LIMBĂ.

Se fierbe o limbă de vițel (pag. 170). Se curăță de piele și se taie în cuburi mici. Se face un sos întocmai ca mai sus, gros ca o smântână și se amestecă cu limba. Se trage în unt

o ceașcă de orez cu o ceapă tăiată mărunt și se stinge cu 2 cești de zeamă bine limpezită în care a fierb limba. Când orezul e fierb se amestecă cu puțin unt proaspăt și 100 gr. de parmezan sau șvaițier ras, ușor ca să nu se sfarme orezul. Se pune într'o formă bine unsă cu unt și cu gaura mare. Se dă câteva minute la cuptor, se răstoarnă pe farfurie, iar la mijloc se aşeză limba. Se servește fierbinte.

RISOTTO MILANEZ.

Gustul specific acestui fel îl dă șofranul și parmezanul care nu trebuie să lipsească. Se toacă o ceapă mărunt și se trage cu o lingură bună de unt. Când ceapa s'a topit și începe să se îngălbenească, se adaugă o ceașcă de orez ales și spălat. Se lasă câteva minute să se infierbânte și orezul, se toarnă 2 cești și jumătate de zeamă de carne, în care s'a amestecat o lingură de bulion de roșii. Se adaugă sare, piper, și un praf de șofran. Se dă la cuptor vre-o 20 de minute până e absorbită toată zeama, și orezul e potrivit de fierb. Se răstoarnă, și se servește cu parmezan ras.

MACAROANE CU BRÂNZĂ.

Se pune apa cu puțină sare la fierb și anume 2 litri de apă pentru $\frac{1}{4}$ kg. de macaroane. Când apa clocotește, se dă drumul macaroanelor, rupte sau nu în bucăți, după plăcere. Indată ce încep din nou să fiarbă se dau deoparte, pe foc mai mic, și se țin așa, abia să forfotească apa, vreo 20 de minute. Macaroanele nu trebuie lăsate să fiarbă prea mult, și nici la foc mare, căci se sfarmă și devin cleioase. Se scurg bine de apă, turnându-le prin strecuătoare specială cu găuri mari (fig.). Se pun în cratiță, se adaugă o lingură bună de unt proaspăt, desfăcut în mai multe bucăți ca să se topească repede și 2 linguri de brânză rasă, amestecat pe jumătate parmezan și șvaițier. Se mișcă cratiță, până începe brânza să se topească, se mai pune încă pe atâtă brânză și se ține o clipă pe foc să se infierbane, fără să se mai topească brânza. Se toarnă în farfurie, se servește fierbinte.

MACAROANE LA GRATIN.

Se pregătesc macaroanele întocmai ca mai sus. Se pun într'o formă de sticlă „Iena Durax” unsă cu unt. Se presară de-

supra parmezan ras amestecat cu puțin pesmet și câteva așchii de unt proaspăt. Se dau la cuptor la foc iute, se țin câteva minute, până ce se rumenesc deasupra. Macaroanele se pot pregăti și cu brânză de Brăila și numai deasupra se presără parmezan ras.

MACAROANE CU SOS DE ROȘII.

Se pregătesc macaroanele ca cele cu brânză. Se face un sos de roșii, fierb cu puțină zeamă concentrată de carne, sare, un praf de zahăr, puțin unt. Se toarnă peste macaroane sau se servește deoparte.

MACAROANE MILANEZE.

Strecurătoare pentru macaroane

Se fierb macaroanele, se scurg, se adaugă o lingură de unt proaspăt și 4—5 linguri de parmezan ras amestecat cu șvaițier. Se amestecă ușor cu o furculiță, ca să nu se sfarme. Deoarce se taie mărunt câteva felii de limbă afumată și puțină șuncă slabă. Deasemenea și câteva ciuperci fierte. Se pun într'un sos de roșii, fierb cu puțină zeamă de carne. Se amestecă totul cu macaroanele, se ține fierbinte pe foc, fără să mai fierbă. Înainte de a servi, se mai adaugă câteva bucățele de unt proaspăt. Se servește foarte fierbinte.

BUDINCA DE MACAROANE.

Se fierbe $\frac{1}{4}$ kg. de macaroane în apă cu sare, se scurg și se limpezesc cu apă rece. Se freacă într'o strachină 5—6 linguri de brânză amestecată de vaci și de oi, sau numai brânză de vaci, cu 3 ouă, o ceașcă nu prea mare de lapte, o lingură de unt, sare. Se amestecă cu macaroanele. Se unge o formă cu unt, se presără pesmet, se toarnă macaroanele, se dau la cuptor. Se țin la copt vreo trei sferturi de oră. Când sunt gata se răstoarnă.

PLĂCINTĂ CU MACAROANE.

Se face o foaie de plăcintă (pag. 276). Se aşeză într'o formă sau chiar o cratiță bine unsă cu unt, 4—5 rânduri de foi stropite între ele cu unt, și lăsând marginile să iasă afară

din cratiță spre a putea fi apoi întoarse peste macaroane. În lipsă de timp, foile pot fi cumpărate dela o plăcintărie. Se fierb macaroanele, se scurg și se amestecă cu unt, brânză, 2 ouă bătute deoparte, sare și puțină șuncă slabă tăiată mărunt. Se toarnă compoziția în cratiță îmbrăcată cu foile de plăcintă, se întorc marginile deasupra, astfel ca macaroanele să fie bine învelite. Se unge deasupra cu unt. Se dă la cuptor, o jumătate de oră. Se răstoarnă, se servește cu sos de roșii sau alt sos, după plăcere.

PLĂCINTĂ CU MACAROANE ȘI CARNE.

Se pregătește foaia de plăcintă și macaroanele întocmai ca mai sus. Se trece $\frac{1}{4}$ kg. de carne prin mașină și se rumenește în unt cu o ceapă tocată mărunt. Se toarnă câte puțină apă, până se frâgejește. În forma îmbrăcată cu foile de plăcintă se aşeză un rând de macaroane, se întinde apoi carne și se pune deasupra restul de macaroane. Se acoperă cu foile de plăcintă, se unge cu unt, se dă la cuptor o jumătate de oră. Se răstoarnă, se servește cu sos de roșii.

IOFCA (MACAROANE DE CASĂ).

Se face un aluat ca de tăieți (pag. 276). Când foaia s'a uscat pe jumătate, se face sul și se taie în panglici cât degetul de late. Se reziră pe masa de aluat, lăsând să se usuce. Se fierb cu apă și sare, ca și macaroanele de târg. Se pregătesc la fel, cu brânză, șuncă, etc.

IOFCA CU MĂNĂTÂRCI.

Se pregătește iofcaua din 2 ouă după cum am arătat, și se fierbe în apă cu sare. Pe de altă parte se taie ca fideaua o farfurie de hribi, muiată de cu seară în apă (pag. 247). Se toacă o ceapă mărunt, și se trage cu o lingură bună de unt. Când începe să se îngălbenească se pun hribii, se adaugă o lingură de bulion de roșii, și puțină zeamă de carne. Se ține să fierbă înăbușit, se potrivește de sare. Se scurge iofcaua de apă, se amestecă cu o lingură de unt și 2—3 linguri de parmezan și șvaițier ras. Se aşeză într'un gratin un strat de iofca, se toarnă mâncarea de hribi, și se aşeză restul de iofca. Se stropește cu unt, se presără brânză, și se servește în gratin. La fel se poate face cu sbârciogi sau cu ciuperci.

BUDINCĂ DE IOFCA CU ȘUNCĂ.

Se face o foaie de tăietei dintr'un ou, se taie panglici de lățimea degetului și când sunt uscate, se fierb în apă sărată. Se scurg și se limpezesc cu apă rece. Se amestecă 3 gălbenușuri de ou cu o ceașcă de smântână și 200 gr. de șuncă slabă, tăiată mărunt. Se adaugă iofcaua. Se face un aluat de caimac și făină (pag. 277); se întinde o foaie potrivit de subțire, cu care se îmbracă o formă, după ce a fost bine unsă cu unt. Se pune compoziția de mai sus înăuntru, adunând deasupra marginile aluatului. Se unge cu ou bătut, se dă trei sferturi de oră la cuptor. Se răstoarnă, se servește cu sos de ciuperci.

MĂMĂLIGĂ FIARTĂ.

Punem ceaunul cu apă la fier. Deoparte avem pregătită făina de porumb proaspăt cernută. (Pentru $\frac{1}{2}$ kg. de făină punem în ceaun cam $1\frac{1}{2}$ l. de apă). Când apa dă în fier aruncăm înăuntru ca o linguriță de sare, și presărăm puțină făină. După câteva minute, când apa clocotește bine, turnăm făina, toată deodată, băgăm melesteul (făcalețul) în ceaun și despiciam movilița de malai în două. Lăsăm să fierbă cu încetul, ca o jumătate de oră. Începem apoi să mestecăm bine de tot, apăsând cu melesteul spre pereții ceaunului. Dacă ni se pare mămăliga prea moale mai presărăm puțină făină, amestecând într'una. La urmă ținem melesteul drept în mămăligă, și-l frecăm repede între palme. Căutăm să-l scoatem. Dacă iese curat e semn că mămăliga e fiartă. Dacă se ține mămăliga de el, o mai lăsăm să fierbă.

Muiem apoi o lingură de lemn cu apă, și adunăm mămăliga, păturind-o dinspre margini. O mai lăsăm câteva clipe pe mașină, ca să se coacă la fund și să se răstoarne ușor.

Apucăm bine ceaunul de urechi — dacă ne frigem, ne ajutăm cu o cărpă — îl scuturăm de câteva ori în lături, și răsturnăm mămăliga pe un fund de lemn, pregătit la îndemână (nu pe farfurie ca să nu se crucească mămăliga). O tăiem felii cu ajutorul unei sfori curate.

MĂMĂLIGĂ PRIPITĂ.

Punem ceaunul cu apă la fier. Când e apa fierbinte punem sare, și presărăm puțină făină. La primele clocote, băgăm

melesteul în ceaun, luăm câte o mână de făină, (pe care am cernut-o și am pregătit-o la îndemână) și o lăsăm să cadă în ceaun în formă de ploaie, amestecând într'una. Când ni se pare mămăliga destul de deasă, nu mai punem făină, (trebuie să ținem seama că mămăliga se mai îngroașe la fier) dar amestecăm mai departe, apăsând cu melesteul spre pereții ceaunului. Când mămăliga e destul de fiartă, scoatem melesteul, îl curățim cu o lingură de lemn udată în apă, apoi tot cu lingura păturim mămăliga dinspre margini, și o mai lăsăm o clipă pe foc. După ce au mai răbufnit odată, de două ori aburii dintr'insa, apucăm ceaunul cu o cărpă de urechi, scuturăm de câteva ori mămăliga în lături, și o răsturnăm pe un fund curat, de lemn.

Mămăliga pripită e mai moale ca mămăliga fiartă, și se dă la masă pe lângă ochiuri, brânză cu smântână, topitură și altele.

URS DE MĂMĂLIGĂ.

Se face o mămăligă potrivită de tare. Se ia cu lingura din ea, bucăți de mărimea unui măr mijlociu. Se umple fiecare cu o linguriță sau două de brânză de burduf. Se rotunjesc în mână. Se pun să se coacă în spuză fierbinte. Sunt gata atunci când au o culoare rumenă pe afară, iar brânza e topită înăuntru.

MĂMĂLIGĂ PRĂJITĂ.

Se face o mămăligă mai tare. Se lasă să se răcească. Se taie felii cam de un deget de groase și de mărime potrivită. Se prăjesc în untdelemn fierbinte. Se servesc cu fasole sau măzăre bătută.

*

Se pune la fier lapte îndoit cu apă din care se face o mămăligă ceva mai moale. Se adaugă la o mămăligă pentru 6 persoane 2—3 linguri de parmezan ras și o lingură de unt proaspăt. Se amestecă bine, se întinde de grosimea degetului pe masa de aluat udă, cu un cuțit muiat în apă. Când mămăliga e răcită, se taie romburi de 5—6 cm. Se prăjesc în unt fierbinte, se presară cu parmezan, se servesc cu smântână.

MĂMĂLIGĂ CU BRÂNZĂ LA CUPTOR.

Se face o mămăligă mai moale dintr'un litru de lapte, și malai cât se cere. Se dă deoparte, se amestecă cu 150 gr. par-

mezan ras, 150 gr. penteleu sau șvaițier tăiat în cuburi și 6 ouă. Se potrivește de sare. Se unge o formă de piatră cu unt, se pune mămăliga, se toarnă o ceașcă de smântână, se presară parmezan ras. Se dă la cuptor să se rumenească.

MĂMĂLIGĂ LA CUPTOR.

Se face o mămăligă mai moale. Se unge cu unt o formă de sticlă „Iena Durax“. Se pune un strat subțire de mămăligă. Aceasta se aşează ușor, întinzând-o cu o lingură muiată în unt. Se pune un strat de brânză de burduf, sau de Brăila, după placere, și unt, apoi iarashi mămăligă, brânză, unt. Ultimul strat să fie de mămăligă. Se bat 2—3 ouă cu puțin lapte și sare ca pentru omletă. Se toarnă peste mămăligă, se presară parmezan ras, se dă la cuptor, până ce se rumenește deasupra. Se servește în formă.

BALMUŞ.

Se pune la fiert lapte îndoit cu apă din care se face o mămăligă ceva mai moale, pentru 6 persoane. Când e gata se adaugă o farfurie bună de brânză de oi și se mai amestecă până e bine încorporată toată brânza. Se răstoarnă. Se servește foarte fierbinte, cu smântână.

MĂMĂLIGĂ CU OCHIURI.

Se pune la fiert $1\frac{1}{2}$ kg. de lapte, din care se face o mămăligă potrivit de moale. Când e gata se adaugă 2 linguri de unt, 2 de smântână și 2 de brânză. Se unge cu unt o formă de piatră, se aşează mămăliga, se netezește deasupra, apoi cu dosul unei linguri muiată în unt topit se fac cuiburi de mărimea unui ou. Se sparge câte un ou în fiecare cuib, se presară cu sare, se pun deasupra câteva așchii de unt și se dă la cuptor, până începe să se prindă albușul. Se servește în formă.

FRIGANELE DE MĂMĂLIGĂ.

Se taie felii subțiri, cu ajutorul unei ațe, mămăliga rămasă din ajun. Se dau felile prin brânză rasă, și se rumenesc cu unt sau untură. Se dau la masă pe lângă legume.

CHIFTELE DE PĂSAT CU BRÂNZĂ.

Se spală o ceașcă de păsat (făină de porumb măcinată mare) și se pune să fierbă într'o cratiță cu $\frac{1}{2}$ l. de lapte clocoțit. Când e păsatul fieră și bine scăzut, se dă deoparte, se lasă să se răcorească, și se amestecă cu 2 ouă puse pe rând, o lingură de brânză rasă și puțină sare. Se udă masa de aluat, se întinde compoziția cu cuțitul, într'un strat de grosimea degetului. Când s'a răcit de tot, se taie patrate mici, care se dau prin pesmet, și se prăjesc în untură încinsă. Se dau la masă pe lângă salată sau legume.

GĂLUSTE DE MĂMĂLIGĂ.

Se face o mămăligă potrivit de tare. Se adaugă puțin unt și șvaițier sau parmezan ras. Se ia cu lingura din mămăligă, se fac găluște, care se dau prin ou bătut cu puțin lapte și se rumenesc pe toate părțile în unt sau untură fierbinți. Se dau la masă cu smântână și brânză rasă.

ALIVANCA.

Se freacă într'o strachină 400 gr. de brânză de vaci, până devine ca o cremă. Se pun pe rând 4 ouă mari, 4 linguri pe mălai, 2 de făină de grâu, 2 linguri pline de smântână și una de unt. Se pune sare. Se amestecă bine compoziția și se toarnă într'o tavă unsă cu unt. Se ține la cuptor o jumătate de oră. Se taie în bucăți potrivite, se servesc fierbinți, cu smântână proaspătă. Alivanca nu trebuie lăsată să aștepte, căci se întărește, stând.

PAPARA DE PÂINE.

Se taie o franzelă albă în felii de grosimea degetului. Se pun să se moaie cu lapte. Se unge cu unt o formă de piatră. Se aşează pe fund un rând de felii de pâine, se presară brânză de oi, dar care să nu fie iute, apoi iarashi pâine și brânză, având grija să nu fie forma prea plină, de oarece papara crește la

cuptor. Se pune o lingură de unt și se toarnă 2 ouă bătut. cu o ceașcă de lapte și puțină sare. Se presară parmezan ras. Se dă la cuptor, să se rumenească încet, vreo trei sferturi de orăe

FRIGANELE DE PÂINE.

Se taie o franzelă albă în felii de grosimea degetului. Se moaie cu lapte și se țin câteva minute. Se scot din lapte și se dau prin ou bătut amestecat cu o linguriță de untdelemn. Se prăjesc pe o parte și pe alta, în unt sau untură fierbinte, cu puțin înainte de a fi servite la masă. Se servesc pe lângă legume cu unt, cartofi cu smântână, etc.

FRIGANELE DE ALUAT

Se freacă bine într'o strachină 2 ouă cu 3 linguri pline de făină, cu grija să nu se facă cocoloși. Se subțiază cu puțin lapte, aşa ca să obținem un aluat ceva mai gros ca cel de cătite. Se pune sare. Se infierbântă într'o tigaie untură, sau unt amestecat cu puțin untdelemn. Când e bine încins, se pune câte o lingură din compozitie. Se fac mici chiftele, care se prăjesc pe o parte și pe alta. Se servesc cu legume în unt.

PILAF DE GRÎȘ.

Se pun 4 cești de apă la fierb cu puțină sare. Când apa clocoște, se toarnă o ceașcă mică de grîș, cu încetul, să curgă în ploaie. Se amestecă mereu să nu se facă cocoloși și se lasă să fierbă până se face ca o smântână groasă. Se pun 2 linguri de unt proaspăt și se servește cald cu zahăr și scorțișoară pisată,

CROCHETE DE GRÎȘ.

Se toarnă ca mai sus o ceașcă de grîș în 3 cești de apă care clocoște. Se pune sare. Se fierbe, amestecând mereu. până se îngroașă. Când s'a răcorit, se pun 2 ouă. Din această compozitie se fac cu mâna crochete de grosimea unui cărnăt, se dau prin făină și se prăjesc în untură fierbinte. Se servesc cu legume.

CAȘCAVAL LA CAPAC.

Se pregătesc atâtea farfurii mici, de sticlă „Iena Durax“ care merg la foc, după numărul persoanelor. Se pune în fiecare ca o linguriță de unt peste care se aşeză câteva felii subțiri de cașcaval moale. Se pune pe mașină la foc foarte iute, și se servește îndată ce cașcavalul e topit.

CAȘCAVAL PANÉ.

Se taie cașcavalul în felii de mărime potrivită, cam de 1 cm. grosime. Se dau prin făină, ou bătut, și pesmet fin. Se rumenesc pe o parte și pe alta în untură multă, fierbinte.

CAȘCAVAL SUFLE.

Se pregătește din timp un aluat de friganele (pag. 277). Se taie cașcavalul în felii de mărime potrivită, și de 1 cm. grosime. Se pune să se infierbânte untură mai multă, într'o cratiță. Se moaie cașcavalul în aluat, și se rumenește în untura fierbinte.

BUDINCĂ DE PARMEZAN.

Se amestecă o lingură plină de făină cu un pahar de lapte. Se pune la foc să fierbă, amestecând mereu, până se îngroașe ca o piure de cartofi. Se dă la o parte să se răcorească, și cât mai e puțin caldă, se pun pe rând 3 gălbenușuri, 125 gr. parmezan ras, 125 gr. unt proaspăt, sare, și la urmă cele 3 albușuri bătute spumă. Se pune să fierbă la bain-marie într'o formă cu capac, unsă foarte bine cu unt (pag. 293). Trebuie fiartă exact o oră. Se răstoarnă și se servește cu sos de roșii și parmezan ras sau cu sos de ciuperci.

BUDINCĂ DE BRÂNZĂ DE VACĂ.

Se pune la fierb un pahar de lapte cu 2 linguri de unt și sare. Când laptele clocoște, se pun 2 linguri de făină, odată, amestecând repede, până se desfac toți cocoloșii. Se dă la o parte, se adaugă $\frac{1}{4}$ kg. brânză de vacă, trecută prin sită, 5 ouă puse pe rând și o ceașcă de smântână. Se fierbe la bain-marie, o oră și un sfert, se servește ca mai sus.

SUFLÉ DE PARMEZAN.

Se moaie 100 gr. de făină cu 2 cești de lăptă rece, turnându-l încetul cu încetul, ca să nu se facă cocoloși. Se pune pe mașină și se ține, amestecând mereu, până începe să clocotească. Se dă deoparte, se pune sare, 100 gr. de parmezan ras și 40 gr. de unt proaspăt. Se amestecă bine și după ce a mai pierdut din fierbințeală, se pun 5 gălbenușuri de ou, unul câte unul. La urmă se adaugă și cele 5 albușuri bătute spumă. Se toarnă compozitia într'un gratin bine uns cu unt, se presară parmezan ras, se dă la cuptor, vreo 20 de minute. Trebuie să crească frumos, și se servește îndată ce e gata, ca să nu se lasă. Aceeași compozitie se poate servi într'atâtea forme mici către persoane avem la masă. Se ung bine formele cu unt, și după ce s'a turnat compozitia, se pun toate pe o tavă și se dau odată la cuptor.

SUFLÉ DE BRÂNZĂ NUMAI CU ALBUȘ.

Se face un rântăș alb, dintr'o lingură de făină și o lingură de unt. Se stinge cu o ceașcă de lapte, sau o smântână subțire. Cum începe să fiarbă, se dă deoparte, se adaugă 125 gr. de șvaițier ras și 50 gr. tăiat în bucățele mici. Se pune sare, și, după plăcere, puțin piper alb sau nucușoară pisată. Se amestecă cu 6—7 albușuri bătute spumă, și se toarnă compozitia într'un gratin bine uns cu unt. Se presară parmezan ras, se dă la cuptor. Se servește îndată ce a crescut frumos și s'a rumenit deasupra.

GOGOȘI DE CARTOFI CU ȘUNCĂ.

Se pun la copt în cuptor 4—5 cartofi frumoși. Se face un aluat din 300 gr. făină, 3 gălbenușuri și 10 gr. de drojdie muiață cu o jumătate ceașcă de lapte. Când cartofii sunt copți, se scoate miezul, se trece cât e cald prin sită și se frământă bine cu aluatul. Se presară făină pe masa de aluat, se întinde o foaie cam de jumătate centimetru grosime. Pe jumătate din ea, se fac movilițe de șuncă tocată, cam câte o linguriță de fiecare, și la distanțe potrivite. Se întoarce deasupra cealaltă jumătate de foaie. Se taie cu un pahar de vin gogoși rotunde. Se tin vreo jumătate de oră la cald, apoi se rumenesc în untură multă, clocotită. Se servesc calde, cu parmezan ras deasupra.

Se pot umple la fel cu brânză de vaci ori de oi, în care se pune un ou sau două.

GOGOȘI MICI DE PARMEZAN.

Se bat 4 albușuri spumă și se amestecă cu 250 gr. de parmezan ras. Se fac cu mâna muiată în făină mici gogoși de mărimea unei nuci, și se rumenesc în untură multă, clocotită. Se servesc fierbinți.

GOGOȘI CU ȘUNCA.

Se pregătește un aluat pripit, (pag. 286) fără zahăr, la care se adaugă o lingură de parmezan ras, 60 gr. de șuncă tăiată ca fideaua, și 60 gr. de migdale opărite, curățate, tăiate în lung, și puțin prăjite. Se rumenesc în untură întocmai ca gogoșile din aluat pripit (pag. 286).

COLȚUNAȘI CU BRÂNZĂ.

Se face din 2 ouă un aluat ca pentru tăieței, ceva mai moale însă. Se întinde o foaie și înainte de a se sbici, se taie pătrate cam de 5—6 cm. Se freacă deoparte vreo 250 gr. de brânză de vaci, cu 2 ouă și sare. Se poate adăuga și o lingură de brânză de oi, dacă nu e iute. În fiecare patrat de aluat, se pune cu linguriță puțină brânză, se întoarce în două, astfel ca să formeze triunghiuri și se strâng bine marginile între degete, ca să se lipească aluatul. Se fierb la foc potolit într'o cratiță mare cu apă clocotită și sare, cu un sfert de oră înainte de masă. Se scurg bine de apă și se opăresc cu unt. Se servesc fierbinți.

COLȚUNAȘI CU CARNE, FIERȚI.

Se pregătește foaia de aluat întocmai ca mai sus. Se taie pătrate de 4—5 cm. Se trece prin mașină $\frac{1}{4}$ kg. de carne crudă, sau de rasol fierț și se prăjește cu untură cu o ceapă tăiată mărunt. Se toarnă câte puțină apă, ca să nu se usuce carneea prea tare. Se dă deoparte, se amestecă cu un ou, și după ce s'a răcorit puțin, se umplu pătratele de aluat. Se lipesc și se fierb întocmai ca colțunașii cu brânză. Se servesc cu sos de roșii sau cu smântână. Se pot pregăti la fel cu creier fierț și tocata mărunt, sau jumări rămase dela topirea unturei.

COLȚUNAȘI CU CARNE, PRĂJITI.

Se face un aluat potrivit de moale dintr'o ceașcă de caimac, o lingură de unt proaspăt, o lingură de rom, sare și făină cât se cere. Se întinde o foaie ca de tăieței, se taie pătrate de 6—7 centimetri și se umplu cu o tocătură de carne pregătită ca pentru colțunașii fierți. Se îndoieie în colț, astfel ca să formeze triunghiuri și se lipesc bine pe margini. Se rumenesc în grăsime clocoțită, pe o parte și pe alta. Se servesc fierbinți, dar sunt buni și reci.

RAVIOLI CU SPANAC.

Ravioli e un fel italienesc foarte asemănător cu colțunașii noștri. Umplutura se face din spanac, din carne tocată, sau carne amestecată cu spanac, la care se adaugă ou și brânză.

Din 2 ouă se face un aluat ca pentru tăieței, se întinde o foaie potrivit de subțire, și se desparte în două părți cât mai egale. Dinainte avem pregătit spanacul fierit, tocat, și amestecat cu parmezan ras, și un ou sau 2, după cum se cere. Cu linguriță se pun movilițe de spanac, la distanțe regulate, pe o foaie de aluat, care a fost mai întâi udată cu apă cu o pensulă. Se aşeză deasupra a două foaie, și cu ruleta se taie pătratele de aluat fiecare cu umplutura la mijloc (vezi fig.). Se dau drumul în apă clocoțită sărată și se țin pe foc vre-o 20 de minute, fără ca să fierbă în clocoțe. Se scurg, se aşeză într'un gratin de piatră, se toarnă deasupra un sos făcut cu bulion, se presară parmezan ras, și se dau la cuptor câteva minute, să se gratineze.

PLĂCINTĂ CU BRÂNZA.

Se face un aluat de plăcintă (pag. 276). Se întinde foaia foarte subțire și, după ce s'a uscat puțin, se taie în bucăți de mărimea tăvei în care vom așeza plăcinta. Se face o umplutură din 3—400 gr. de brânză de vacă dată prin sită, $\frac{1}{2}$ lingură de făină, 2—3 ouă întregi, sare, și, dacă vrem, și o lingură, două de smântână sau o lingură de brânză de oi, care să nu fie iute. Se unge tava cu unt, se pun 4—5 foi de plăcintă, unse între ele cu unt, apoi se aşeză brânza, pe care o întindem cu o furculiță deo-potrivă peste tot, iar deasupra se mai aşeză câteva foi de plăcintă unse între ele cu unt. Se stropește și deasupra cu unt

și se dă la cuptor cam vreo jumătate de oră. Când e gata, se taie patrate care se aşeză pe o farfurie și se servește caldă, cu smântână.

PLĂCINTĂ CU CARNE.

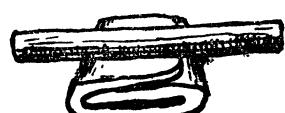
Se face întocmai ca plăcinta de brânză, înlocuind aceasta cu o tocătură de carne. Se trece carne prin mașină și se rumenește cu untură, turnând și câte puțină apă ca să nu se usuce. Se dă deoparte și, când s'a mai răcorit, se amestecă cu un ou sau două și o lingură de smântână. Se umplu foile de plăcintă și după ce s'a copt, se taie bucăți și se servește fierbinte.

PLĂCINTĂ CU POALELE ÎN BRÂU.

Pentru 1 kg. de făină se moaie, într'o strachină, 15 gr. de drojdie cu puțină apă abia călduță. Se pune făina, bine cerută, puțin câte puțin, amestecând, până se face ca o smântână groasă. Se presară cu făină și se aşeză la un loc Cald, ca să crească. Făina ce a rămas se pune într'o strachină mare, se face loc la mijloc și se pun 3—4 ouă bătute cu puțină sare, 2 linguri de unt topit și o lingură de untdelemn bun. Se adaugă și plămădeala crescută și se frământă bine de tot, până ce aluatul se desprinde de pe mâni și de pe strachină. La frământat se pune atâtă lapte sau apă, cât să se facă aluatul potrivit de moale. Pentru umplutura, se frământă deoparte brânză de vacă sau de oi, adăugând la 200 gr. de brânză 2 ouă, o jumătate lingură de făină și sare cât trebuie. Se întind pe rând foi potrivit de groase, se taie patrate de vreo 15 cm. Se umplu cu brânză, se întorc colțurile spre mijloc, în formă de plic. Colțurile plicului se mai aduc odată către mijloc și se lipesc bine ca să nu iasă brânza. Se ung pe deasupra cu ou bătut și se coc în tavă la foc potrivit. Se servesc calde.

PLĂCINTELE CU CARNE.

Se face un aluat dintr'un pahar de caimac gros (smântână de pe lapte fierit) unul de făină și puțină sare. Se întinde în lung, se unge cu o pană cu unt topit și se împăturește în trei (fig.). Se acopere cu un șerbet și se lasă 10 minute să se odihnească la rece. Se întinde iarăși,

Aluatul se împăturește în trei

dar în sens invers de cum a fost prima dată, se unge cu unt și se lasă iarăși să se odihnească, după ce a fost din nou împăturit. Se repetă această operație încă odată. Se întinde foaia ceva mai groasă ca de tăieți și se taie în dreptunghiuri de 6 pe 12 cm. Se prepară carne ca pentru colțunași, se pune câte o moviliță pe jumătatea fiecarei bucăți de aluat, se indoiae cealaltă jumătate deasupra, astfel ca să formeze patrate. Se strâng marginile între degete ca să se lipească. Se ung cu ou bătut și se aşeză pe o tavă la cuptor, să se coacă.

*

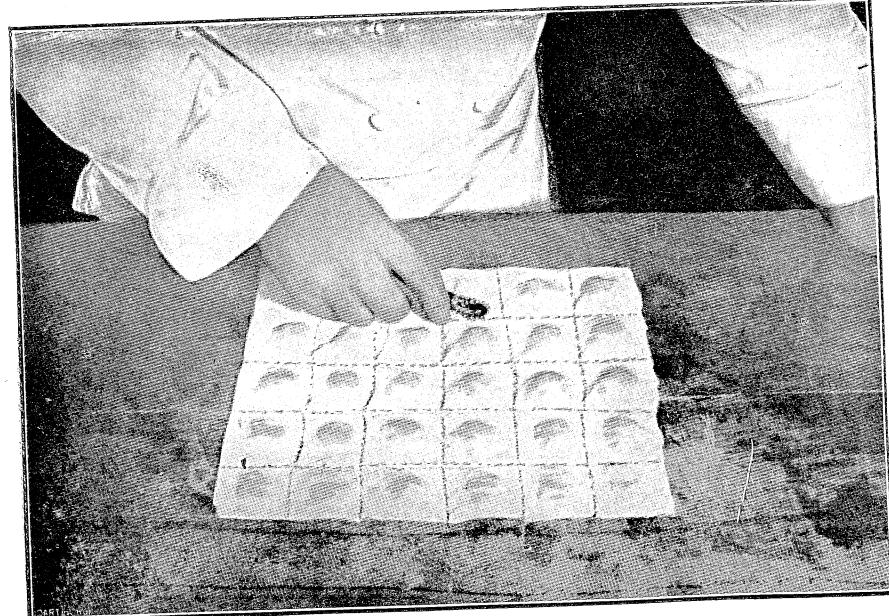
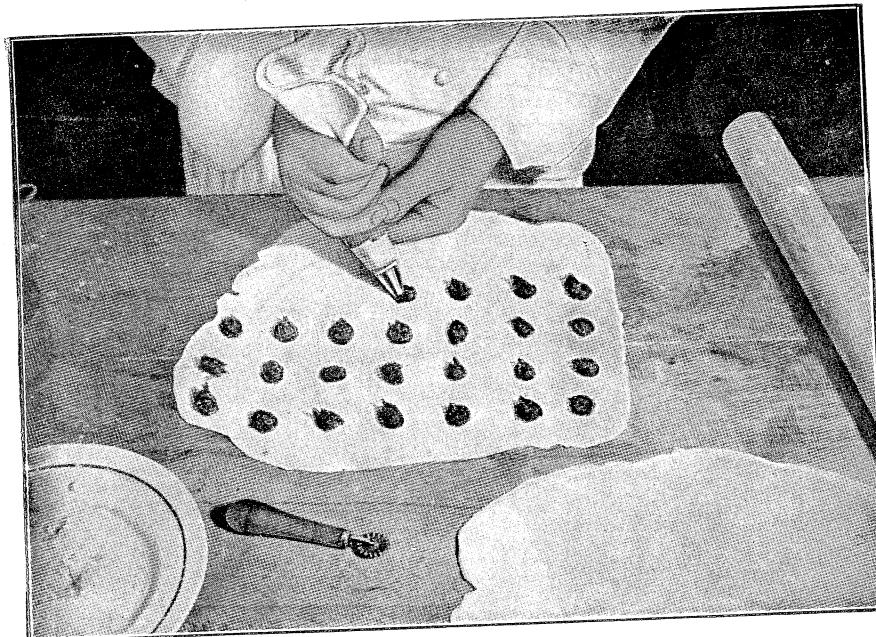
Se face un aluat din $\frac{1}{2}$ kg. de făină, 2 ouă, unt cât o nucă, sare și apă cât trebuie. Se întinde o foaie destul de subțire. Se unge cu unt, se indoiae în două, se unge din nou cu unt și se împăturește iarăși. Se întinde din nou și iarăși se împăturește, după ce a fost unsă cu unt. Această operație se repetă încă de două ori. După ce a fost împăturit ultima dată, se acoperă și se lasă un sfert de oră să se odihnească la rece. Se întinde o foaie subțire și pe jumătate din ea se pun cu o linguriță, la distanțe potrivite, movilițe de carne, pregătită ca pentru colțunași (pag. 261). Se întoarce cealaltă jumătate de foaie. Se taie cu un pahar de vin plăcintele rotunde. Se prăjesc fie în unt sau untură pe mașină, ori se coc la cuptor, după ce au fost unse deasupra cu ou.

PLĂCINȚELE CU BRÂNZĂ.

Se face aluatul și se coc întocmai ca plăcintele cu carne. Se umplu cu brânză, și anume se freacă împreună 100 gr. brânză de oi, cu 100 gr. brânză de vaci și cu un ou.

CORNULEȚE CU ȘUNCĂ.

Se face un aluat din caimac (smântâna de pe lapte fierb) (pag. 277). Se lasă să se odihnească un sfert de oră. Se întinde o foaie subțire, se taie cu paharul forme rotunde. Se pune peste fiecare bucătă o linguriță de șuncă tocată, se fac suluri, întorcând capetele în formă de corn. Se ung cu ou bătut, și se coc la cuptor.

Cum se fac „ravioli” cu spanac.

CLĂTITE CU CARNE.

Se fac din 2 ouă vreo 16—18 clătite, ca cele pentru dulceață (pag. 284). Se rumenește în untură, cu o ceapă tocată mărunt, $\frac{1}{4}$ de kg. de carne dată prin mașină. Se pune în fiecare clătită o linguriță de carne, se întorc marginile laterale înăuntru și se face sul. Se dau prin ou amestecat cu o linguriță de untdelemn și se rămenesc în untură fierbinte. Se servesc ca garnitură la orice legumă. Se pot umplea la fel cu ficat, creier fierb și tocata, șuncă.

CLĂTITE LA GRATIN.

Se fac clătitele din 2—3 ouă (pag. 284.). Se freacă într'un castron 2 gălbenușuri răscoapte, date prin sită, cu 2 gălbenușuri crude și o lingură de unt făcută spumă. Se adaugă 2 linguri de smântână, o lingură de șuncă tocată, o lingură de ciuperci tocate și fierte, înăbușite cu unt, și la urmă cele 2 albușuri spumă. Se pune sare și puțin piper. Cu această compoziție se umplu clătitele, se aşeză unele lângă altele, într'un gratin bine uns cu unt, se toarnă deasupra 2—3 linguri de smântână, se presară pesmet amestecat cu parmezan ras, se dă la cuptor vreo 20 de minute, până se rumenește deasupra.

PAPANAȘI FIERȚI.

Se freacă într'o strachină 250 gr. de brânză de vacă, 2 ouă, 2—3 linguri de făină și sare. Se amestecă bine, să fie compoziția potrivit de tare. Se ia cu lingura din ea, se fac cu mâna muiată în făină mici găluște rotunde, se turtesc puțin între mâni, și cu degetul se face la fiecare o adâncitură la mijloc. Se fierb într'o cratiță mare cu apă fierbinte și puțină sare, cu 10 minute înainte de a-i servi la masă. Se scurg și se opăresc cu unt. Se presară deasupra pesmet prăjit.

PAPANAȘI PRĂJITI.

Se freacă într'o cratiță 300 gr. de brânză de vacă cu 3 gălbenușuri, 3 linguri de făină, sare și la urmă se adaugă cele 3 albușuri spumă. Compoziția nu trebuie să fie prea tare. Se ia cu lingura din ea, se face cu mâna muiată în făină papanași potriviti de mari, care se prăjesc în unt sau untură fierbinte, pe o parte și pe alta. Se servesc cu smântână, îndată ce sunt gata.

VÂRZĂRI.

Se face un aluat din o jumătate de ceașcă de untdelemn, o jumătate ceașcă de apă, sare și făină cât cuprinde. Aluatul să fie potrivit de moale. Se frământă bine și se lasă să se odihnească un sfert de oră acoperit cu un șerbet. Între timp se pregătește varza, și anume se taie mărunt varză murată, se scurge bine de zeamă și se trage puțin cu 2 linguri de untdelemn (nu se rumenește). Se adaugă un vârf de cuțit de piper. Din aluat se întind pe rând două foi ca de tăiești. Se taie pătrate, se umplu cu varză, se întorc colțurile spre mijloc, în formă de plic. Colțurile plicului se mai aduc odată către mijloc și se lipesc bine, ca să nu iasă varza. Se coc în tavă la foc potrivit. Se pot face și cu varză proaspătă, care mai înainte trebuie opărită cu borș.

FORMĂ DIN ALUAT.

Intr'un castron se freacă spumă 125 gr. de unt proaspăt. Se adaugă 6 linguri de smântână, 6 gălbenușuri și 6 linguri de făină, dar pe rând, și anume :

Când untul e făcut spumă, se pune o lingură de smântână și numai după ce aceasta e bine amestecată cu untul, se pune un gălbenuș. Se amestecă. Se adaugă apoi o lingură de făină. Se amestecă iarăși, continuând să punem pe rând câte o lingură de smântână, un gălbenuș, o lingură de făină, până ce intră toate cantitățile arătate mai sus. Se pune sare și la urmă cele 6 albușuri bătute spumă. Se toarnă aluatul într'o formă unsă cu unt și presărată cu pesmet. Se dă la cuptor, la foc bun, punând, deasupra o foaie de hârtie unsă cu unt, ca să crească aluatul înainte de a se forma o crustă deasupra. Se ține la cuptor o oră și un sfert. Pasta trebuie să crească aproape ca un cozonac și când e gata trebuie să fie frumos rumenită pe toate părțile. Cât e încă în formă se scoadă mijlocul cu un cuțit, lăsând un perete de 3 cm. grosime de jur împrejur, cât și în fund. Se scoate din formă și se umple cu o mâncărică fie de pui, de rinichi, de ciuperci, etc. Se așeză capacul deasupra și se servește foarte fierbinte.

VOL-AU-VENT.

Se face un aluat franțuzesc (pag. 278) din 350 gr. făină fină, bine cernută, cu 350 gr. unt proaspăt, trei sferturi de

ceașcă de apă (2 decilitri) și un praf de sare. Se întinde o foaie de un centimetru și jumătate grosime și mai mult lungă, astfel ca să putem tăia din ea două ronduri, fiecare cam de mărimea unei farfurii de masă. Se umezește puțin cu apă tava specială în care vom pune aluatul la copt, și anume o tavă rotundă de tablă foarte groasă și cu marginile joase. Cu o formă se taie o foaie rotundă, fără să apăsăm aluatul. Bucata tăiată rotund se ia pe vergea și se așeză în tavă. Se mai taie o a doua foaie, exact de aceeași mărime. Se scoate apoi mijlocul, tăindu-l după o formă mai mică, ca să obținem un cerc de 3 cm. lățime. Cu o pană se udă ușor cu apă marginile primei foi așezată în tavă, și deasupra se pune cu grija, astfel ca să se potrivească bine la margini, cercul tăiat în urmă. Nu se apasă deloc cu mâna, căci aluatul n-ar crește frumos. Se unge cu ou bătut atât mijlocul cât și partea de deasupra, având mare grija să nu curgă deloc ou pe margini. Se pune la cuptor, la foc iute. După vreo 5 minute aluatul trebuie să înceapă să crească. Se ține cam vreo trei sferturi de oră, potolind focul spre sfârșit, iar dacă deasupra începe să se rumenească preatate, înainte de a fi gata, se pune o foaie de hârtie. În timpul coptului să nu se prea deschidă ușa cuptorului, căci aluatul dă ușor îndărăt. Când e destul de copt, se taie cu un cuțit mijlocul, care va forma capacul, iar dacă înăuntru se mai găsește aluat care nu e copt, se scoade repede afară cu o furculiță. Se mai lasă câteva minute la cuptor, ca să se usuce înăuntru, apoi se umple cu o mâncare pregătită dinainte, ca : ciuperci cu smântână, mâncărică de rinichi și creier, etc. Se servește foarte fierbinte.

FORME MICI DE VOL-AU-VENT.

In loc să facem o singură formă, se fac atâtea forme mici, câte vrem să servim la masă. Se procedează întocmai ca mai sus, doar că se taie cu o formă, mici ronduri de 8—9 cm. diametru, fără să mai punem deasupra un al doilea cerc de aluat. Aceste singure crește destul, ca să poată la urmă fi umplut. Se ungu deasupra cu ou, băgând de seamă să nu curgă oul pe margini, căci întărindu-se la foc, ar împiedeca aluatul să crească. Se țin 20 de minute la cuptor, la foc iute, iar când sunt gata, se taie la fiecare cu un cuțit ascuțit un mic capac, care a fost ușor marcat cu o formă, înainte de a pune aluatul la cuptor. Se umplu ca mai sus.

PATEURI CU CARNE.

Se face un aluat franțuzesc (pag. 278) din care se întinde o foaie potrivit de subțire. Se dă prin mașină $\frac{1}{2}$ kg. de carne, și se rumenește cu puțină untură, adăugând și câte o lingură de apă, ca să nu fie prea uscată. După ce s'a răcorit, se adaugă un ou și o lingură de smântână. Din foaia întinsă se taie rondele cu o formă mică de tablă (cât gura unui pahar de vin). Jumătate din numărul lor se aşeză pe tava în care se vor coace. La celelalte se taie mijlocul cu o formă ceva mai mică (cât gura unui păhărel de țuică). Fiecare cerc exterior este aşezat peste o rondelă din tavă, cu atenție să se potrivească bine marginea. Se pune la mijloc puțină carne, iar deasupra se aşeză rondul tăiat cu forma cea mai mică.

Se ung cu ou bătut și se coc la cuptor.

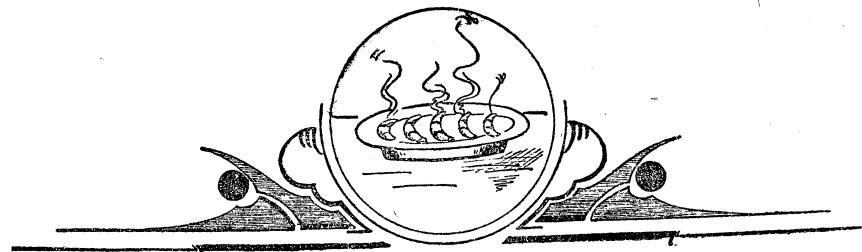
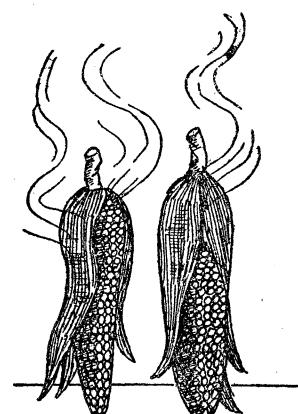
PATEURI CU BRÂNZĂ.

Se fac la fel cu pateurile de carne, umplându-le cu brânză de vacă, la care se adaugă ouă după cantitatea brânzei.

PATEURI CU FICAT.

Se întinde o foaie mai subțire din aluat de unt (pag. 278). Se taie cu o formă mici ronduri. Se udă ușor cu apă, se pune câte o bucătică de ficat fier (pag. 34) iar deasupra se aşeză alt rond de aluat. Se ung deasupra cu ou. Se aşeză pateurile în tavă, și se coc la foc bun.

Se poate face la fel, tăind foaia în pătrate de mărimea ce dorim. Pe jumătatea fiecărui patrat se aşeză o bucătică de ficat tăiat în lung, peste care se întoarce cealaltă jumătate a patratului de aluat. Se procedează apoi ca mai sus.

CAPITOLUL XIV

ALUATURI ȘI DULCIURI DE CASĂ

COZONACI OBIȘNUİȚI.

Pentru 1 kg. de făină : 300 gr. zahăr, 250 gr. unt, 8 ouă, lapte cât se cere (cam $\frac{1}{2}$ kg.), o lingură cu rom, 30 gr. drojdie, un vârf de linguriță de sare. Se moaie drojdia cu puțin lapte călduț (să nu fie fierbinte, căci se opărește drojdia și nu mai crește aluatul) și o bucătică de zahăr. Deoparte se opăresc 3—4 linguri de făină cu puțin lapte cloicotit, amestecându-se bine, ca să nu se facă cocoșii. Când s'a răcorit destul, ca să poți ține mâna pe el, se amestecă cu drojdia și apoi se bate bine, într'o strachină, până se fac bășici mari. Se presară puțină făină, se acopere cu un șerbet și se pune la un loc cald să crească. În acest timp se freacă gălbenușurile, întai cu sare, ca să se închidă la culoare, apoi cu zahărul pisat sau, dacă e tot, trecut printr'o sită fină. Se freacă bine până ce se fac ca o cremă spumoasă.

Când plămădeala e destul de crescută se toărăncă peste restul de făină cernut într'o covată, care a fost și ea ținută la cald, se amestecă, adăugând gălbenușurile, puțin lapte de abia cald și jumătate din albușuri făcute spumă. Se frământă cel puțin o jumătate de oră, aducând aluatul de pe margini spre mijloc. Se pune, câte puțin, untul topit, dar nu fierbinte, iar dacă ne pare aluatul prea tare, se mai adaugă puțin lapte călduț. Se adună aluatul în covată, se presară cu făină, se acopere cu o față de masă, se aşeză la cald, de parte de ușă sau fereastră și se lasă să crească. Când ni se pare că e destul de crescut, se iau bucăți din el, se împletește pe masa de aluat, presărată

cu făină și se pun în forme unse cu unt. Aluatul nu trebuie să ajungă la jumătatea formei. Se mai lasă să crească, tot la cald, se unge cu ou, se presară cu zahăr grunzuros și migdale, nuci sau stafide. Se pun la copt (vezi la pâine, pag. 439) la foc potrivit și se țin cam un ceas. Când sunt gata, se scot din forme și se lasă să se răcorească, dar nu la loc rece și nici în curent. La frământat, se pot adăuga și stafide fără sâmburi după ce au fost alese și sterse într'un șerbet.

COZONACI MOLDOVENEȘTI (Rețetă pentru 5 kg. de făină).

Se freacă într'o strachină 250 gr. drojdie cu 3 linguri de zahăr bine, până se face ca o cremă subțire. Deoparte se opărește $\frac{1}{2}$ kg. făină cu 1 litru de lapte clocotit și se freacă foarte bine, să nu se facă nici un cocoș. Când s'a răcit cât suferă degetul, se adaugă drojdia și 3—4 ouă întregi. Se bate totul împreună, se presară puțină făină, se acoperă cu un șerbet și se pune la loc cald să crească. Între timp se freacă bine, în covata în care se va frământa aluatul: 100 de gălbenușuri cu 4 linguri rase de sare, un pahar bun de vin cu rom, un baton de vanilie tăiat în 2—3 bucăți și la urmă 25 de albușuri bătute spumă. Când plămădeala a crescut frumos, se toarnă în covată, iar strachina se limpezește cu o lingură sau două de apă, care de asemenea se toarnă în covată. Se amestecă plămădeala cu ouăle și când sunt una, se adaugă 4—4 $\frac{1}{2}$ kg. de făină fină, cernută cu puțin timp înainte, și se frământă bine și mult. Aluatul trebuie să fie ceva mai tare, căci se moaie când se pune zahărul. După ce se știe exact câtă făină a intrat (socotind și jumătatea de kg. din plămădeală), se pune câte 300 gr. zahăr pisat, de fiecare kg. de făină. Se frământă mereu și se mai adaugă, pe rând, 5 pahare de vin cu unt topit, puțin cald, un pahar de vin cu unt delemn și, la ultimul frământat, 100 gr. de unt proaspăt, de bună calitate. Frământatul trebuie să dureze în totul cel puțin 2 ore. Se presară cu făină, se acoperă cu o față de masă, se aşeză la cald, departe de ușă sau fereastră, și se lasă să crească. Se procedează apoi ca pentru cozonaci obișnuiți.

PASCA CU SMÂNTÂNĂ.

Din aluatul de cozonac, se întinde o foaie de vreo $\frac{1}{2}$ cm grosime și de mărimea tăvei în care vom coace pasca.

Se unge tava cu unt, se aşeză foaia de aluat pe fund. Se mai iau alte două bucăți, din care se fac pe masa de aluat suluri de grosimea creionului, se țepătesc, și se aşeză de jur împrejur, lipit de marginea tăvei, apăsând capetele, ca să se unească între ele. Se lasă să crească.

Dinainte avem pregătită umplutura, pentru o pasă mijlocie, din $\frac{3}{4}$ kg. smântână, 2 linguri de făină, 5 gălbenușuri, 3 albușuri spumă, o lingură de rom, zahăr după gust, un praf de sare, jumătate baton de vanilie și puțină coajă de lămâie rasă. Se freacă gălbenușurile cu zahărul și făină, se adaugă albușurile, smântână și celelalte și se toarnă în formă, să nu treacă însă peste marginea de aluat. Se unge cu ou, se presară stafide și se dă la cuptor. Când e gata, se scoate din formă, după ce s'a răcit.

PASCA CU BRÂNZĂ DE VACI.

Se aşeză aluatul ca pentru pasca cu smântână și se lasă să crească. Umplutura se face din 500 gr. de brânză de vaci dată prin sită, cu 3 ouă, o lingură de smântână, un vîrf de lingură de făină, zahăr după gust, un praf de sare, un sfert de baton de vanilie și o mână de stafide fără sâmburi. Se unge cu ou atât aluatul cât și brânza. Se coace ca și pasca cu smântână.

Formă pentru pasă

PASCA CU BRÂNZĂ DE OI.

Se face ca și pasca cu brânză de vaci. Nu se pune însă zahăr, vanilie și stafide.

PASCA CU OREZ.

Se pregătește întocmai ca pasca cu smântână. Pentru umplutura se fierbe bine o ceașcă de orez cu 4 cesti de lapte și puțin zahăr. Se lasă să se răcorească, se pun 3 ouă, un praf de sare, jumătate baton de vanilie și stafide.

PASCA CU GRÎS.

Se fierbe grîsul cu lapte, (pag. 288) astfel ca să avem un pilaf mai mult moale. După ce s'a răcorit se pun 2—3 ouă, vanilie, stafide. Se pregătește întocmai ca pasca cu smântână.

PASCĂ CU CIOCOLATĂ.

Se aşeză aluatul în tavă, întocmai ca pentru pasca cu smântână. Umplutura se face în felul următor: Se freacă bine 6 gălbenușuri cu 150 gr. zahăr pisat și o bucătică de vanilie. Când gălbenușurile sunt ca o cremă, se adaugă 4 batoane de ciocolată de menaj, muiată la foc cu o linguriță de apă. Se amestecă totul bine, și la urmă se pun cele 6 albușuri spumă. Se toarnă umplutura peste aluatul din tavă, se presară deasupra migdale curățate și tăiate în lung, se dă la cuptor, către trei sferturi de oră.

*
Se face întocmai ca mai sus. Pentru umplutură se fierbe $\frac{1}{2}$ l. de lapte cu $\frac{1}{4}$ kg. de cacao, $\frac{1}{4}$ kg. de ciocolată și zahăr după plăcere. Când începe să se lege se adaugă $\frac{1}{4}$ kg. de unt proaspăt și se mai fierbe, amestecând. Se dă deoparte și după ce s'a mai răcorit se adaugă o linguriță de făină, frecând bine să nu se face cocoloși, 6 gălbenușuri, un păharel mic de rom, câteva migdale tăiate fin, și la urmă 3 albușuri bătute spumă. Se toarnă peste aluatul din formă și se dă la cuptor.

COZONAC CU NUCA.

Se trec nucile prin mașină și se amestecă cu puțin zahăr pisat, după plăcere. Dacă dorim, se mai poate adăuga la nuca puține stafide sau coajă rasă de lămâie sau scorțișoară pisată. Dacă vrem ca nuca să fie ca o pastă, se adaugă câteva albușuri de ou. Tot în acest scop se poate înlocui zahărul pisat, cu puțin sirop de zahăr. Se unge cu unt, o tavă dreptunghiulară, lată de vreo 12 cm. (pag. 320). Se pune o bucată de aluat pe masa presărată cu făină, se întinde o foaie cam de un deget grosime și lungă cât tava și destul de lată ca să poată fi făcută sul. Se întinde nuca peste aluat, se face sul, se aşeză în tavă. Se lasă vre'un sfert de oră să mai crească. Se unge cu ou bătut, se pun deasupra jumătăți de nuca, se dă la cuptor.

CORN CU NUCA.

Se pregătește nuca întocmai ca mai sus. Se întinde pe masa de aluat o foaie cam de un deget grosime. Se taie în formă de triunghiuri, de mărimea ce-o dorim. Se întinde nuca pe foaie, și se face sul, întorcându-l dela bază spre vârf. Capetele se aduc

spre mijloc, în formă de corn. Se lasă să mai crească vreo 20 de minute. Se unge cu ou, se presară zahăr, se pun deasupra jumătăți de nuca, se dă la cuptor vreo trei sferturi de oră.

COZONAC CU MAC.

Se spală macul cu apă rece, se pune apoi într'o cratiță și se toarnă peste el apă clocoțită. Se ține astfel vreo câteva ceasuri. Se scurge de apă și se pisează bine, de preferință într'o piuliță de marmură, punând câte puțin mac odată. Se pune apoi la fierb cu lapte, zahăr și vanilie, amestecând mereu, până se face o pastă destul de groasă. Se lasă să se răcorească. Se amestecă după plăcere cu stafide sau coajă rasă de lămâie. Cu această umplutură se fac cozonaci întocmai ca cei cu nuca.

CORNURI CU MAC.

Se pregătește macul ca mai sus, se umplu apoi ca și cornurile cu nuca.

COZONAC CU MIGDALE.

Din aluatul de cozonac se iau bucăți cât un ou. Se trec prin unt, apoi prin migdale măcinat amestecate cu zahăr pisat. Se aşeză bucățile unele peste altele într'o formă unsă cu unt. Se lasă să crească. Se unge deasupra cu ou. Se coace și ceilalți cozonaci. Când e gata nu se tae, ci se desfac bucățile cu mâna.

COVRIGEI DE COZONAC.

Se cântărește $\frac{1}{2}$ kg. din aluat de cozonac. Aluatul trebuie să fie mai degrabă moale. Se întinde cu sucitorul o foaie cât mai patrată, de un deget grosime. Se pune la mijloc o bucată de unt proaspăt de 125 gr. (să nu fie de la ghiață, dar nici prea moale). Se împachetează întocmai ca la aluatul franțuzesc (pag. 278). Se întinde o foaie, de trei ori mai lungă decât lată, se împăturește în trei. Se lasă $\frac{1}{4}$ de oră să se odihnească la rece. Se repetă încă odată operația de mai sus, împăturind de data aceasta aluatul în patru.

Se întinde iarăși foaia, cam de $\frac{3}{4}$ cm. grosime. Se taie fașii de vre-o 30 cm. lungime și 2 cm. lățime, se răsucesc

fășia ușor pe masă, și se împletește în formă de covrig (pag. 344). Se aşeză covrigii pe tava neunsă, se țin $\frac{1}{2}$ de oră la cald ca să crească, se ung cu ou, și se coc la cuptor la foc bun. Se lasă să se răcească. Între timp se face un sirop, din 250 gr. zahăr, $\frac{1}{2}$ l. apă și o lingură de glucoză. (pag. 20) Se introduc pe rând covrigii în siropul fierbinte, și se aşeză pe farfurie, unii peste alții.

MELCI DE COZONAC.

Se cântărește $\frac{1}{2}$ kg. din aluat de cozonac. Deoparte se freacă spumă 100 gr. unt proaspăt cu 3 linguri de zahăr. Se întinde aluatul pe un șerbet într'o foaie dreptunghiulară. Se unge peste tot cu untul spumă lăsând doar o margine de vre-o 2 cm. care se unge cu albuș nebătut. Cu ajutorul șervetului se face aluatul sul, lăsând partea unsă cu albuș să formeze marginea exterioară a sulu lui. Aceasta se apasă ușor cu mâna, ca să se lipească de sul, care se tae în bucăți de 3 cm. lungime. Se aşeză bucățile în picioare în tavă unele lângă altele. Se lasă să crească $\frac{1}{2}$ de oră la cald. Se ung cu albuș amestecat cu zahăr, se dau la cuptor la foc bun. Înainte de a-i servi, se moaie în sirop fierbinte de zahăr, ca și covrigii.

CRAFLE CU DULCEAȚĂ.

Se face un aluat de cozonac, dar ceva mai moale, dintr'un kg. de făină. Se poate pune și puțin rom. Pe masa de aluat presărată cu făină se întinde o foaie cam de o jumătate deget grosime. Se pun la distanțe potrivite, numai pe jumătate din foaie, boabe de dulceață de vișine, care au fost ținute câteva minute pe mașină, ca să se scurgă de zeamă. Se întoarce deasupra cealaltă jumătate de foaie și se taie cu un pahar de vin, în dreptul boabelor, forme rotunde. Se aşeză pe un șerbet presărat cu făină și se lasă un sfert de oră să crească. Se întorc pe partea cealaltă, și se mai lasă să crească. Se rumenesc apoi într'o cratiță cu untură multă, fierbinte. Când sunt rumenite pe o parte, se întorc și pe cealaltă. Se scot pe o hârtie albă ca să se scurgă de untură, se presară cu zahăr pisat. Se servesc calde. Dulceața poate fi înlocuită cu magiun sau marmeladă de caise.

BRIOCHE.

Se cerne pe masa de aluat 500 gr. de făină ținută la cald. Se face groapă la mijloc. Se moaie 50 gr. de drojdie de bere cu 1 dl. de lapte călduț (nu fierbinte). Se toarnă în groapă, se amestecă cu puțină făină și se adaugă 8 gălbenușuri, un vârf de linguriță de sare și 120 gr. de zahăr. Se amestecă totul împreună, luând mereu câte puțină făină, până ce aceasta este toată cuprinsă și se adaugă 300 gr. de unt proaspăt netopit, dar destul de molcuț ca să se amestece cu aluatul. Acesta trebuie să fie potrivit de tare. Se pune într'o strachină, se presară făină, se crestează cu cuțitul în patru și se lasă la cald să crească. Când a crescut se mai frământă odată și se dă la rece, să se odihnească 12 ore.

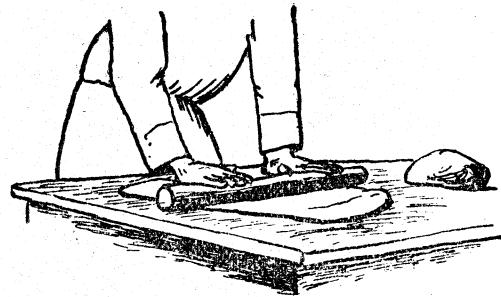
După acest timp se pune aluatul pe masă, și se face sul. Se tae în bucați potrivite care se rotunjesc în mână și se aşeză în forme mici de tablă. Din același aluat se rotunjesc alte bucați ceva mai mici, dându-le o formă lunguiată, ca de pară. Cu degetul dat în făină se face o gaură până în fund în aluatul din formă, în care se introduce bucata lunguiată de aluat, și care va forma capul când brioche-a e coaptă. Se aşeză la un loc cald, până cresc cam de două ori cât era mărimea de la început. Se ung cu ou, se crestează pe margini cu cuțitul, și se dau la cuptor la foc potrivit.

*

Rețetă franțuzească. Se cerne $\frac{1}{4}$ kg. de făină pe masa de aluat. Se ia un sfert din această cantitate, se pune într'un castron, se face loc la mijloc, se pune 20 gr. de drojdie de bere, care se moaie cu 1 dl. de apă caldă. Se amestecă încetul cu făină, și dacă mai trebuie se adaugă apă, așa ca să obținem un aluat destul de moale. Se face minge, și se pune într'o cratiță cu apă caldă (dar nu fierbinte). Se lasă să crească. În restul de făină se face fântână la mijloc, se sparg 3 ouă întregi, se amestecă, și se frământă aluatul bine vre-o 10 minute. Se adaugă un vârf de linguriță de sare, 50 gr. de zahăr, și 250 gr. de unt proaspăt, netopit, dar destul de moale ca să se amestece cu aluatul. Se scurge plămădeala, care trebuie să-și fi dublat volumul, din apă, se amestecă ușor cu aluatul, se face minge, se presară făină, se aşeză într'un castron, și se ține la cald să crească, vre-o două ore. Se mai frământă puțin, și se dă la rece să se odihnească 10 ore. Se procedează apoi cum am arătat mai sus.

ALUAT DE TĂIEȚEI.

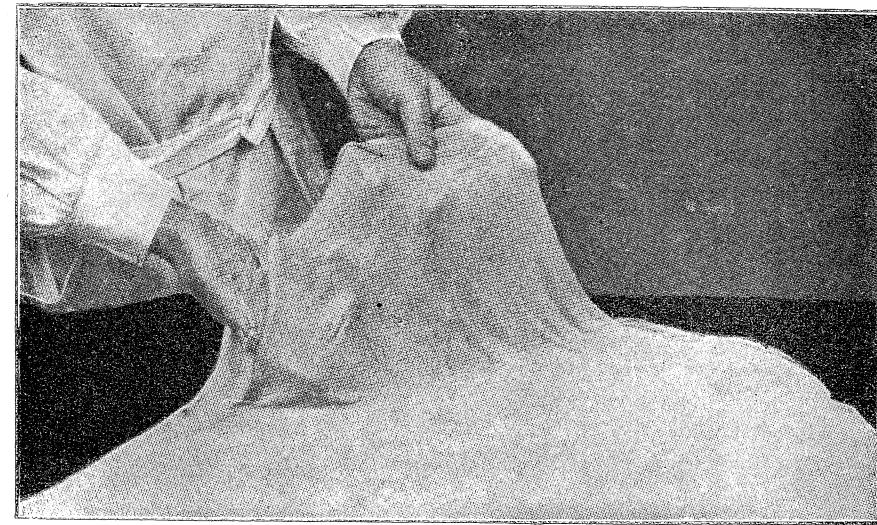
Se face un aluat bine lucrat dintr'un ou, apă, cât se ia cu o jumătate de coajă de ou, un praf de sare și făină cât se cere. Se frământă aluatul, să fie mai mult tare; când e gata se acopere cu un șervet și se lasă să se odihnească vreo 10 minute. Se întinde cu sucitorul o foaie cât se poate de subțire și se lasă puțin să se usuce. Apoi se face din foaie un sul,

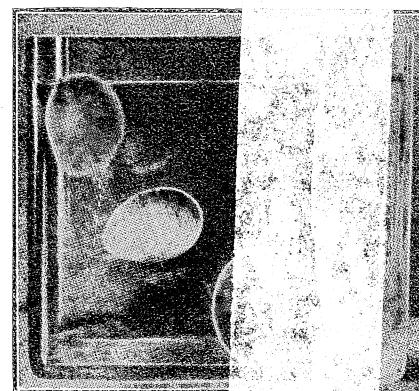
un aluat din mai multe ouă. Tăieței bine uscați se pot păstra mai multă vreme într'un sac de pânză, la un loc uscat. La fel se face și aluatul pentru iofca.

ALUAT DE PLĂCINTĂ.

Se pune $\frac{1}{2}$ kg. de făină pe masa de aluat. La mijloc se face cu lingura un loc liber, unde se pun 3 linguri de untdelemn, o linguriță de sare și o ceașcă de apă caldă. Se amestecă întâi cu lingura, iar când începe aluatul să se prindă, îl frământăm cu mâna. Se face un aluat potrivit, mai mult moale, adăugând câte puțină apă caldă, dacă mai trebuie. După ce a fost bine frământat, se lasă vreo 10 minute la un loc cald, acoperindu-l cu un șervet tot cald. Se întinde o foaie cu vergeaua, se acopere cu un șervet și se mai lasă să stea un sfert de oră. Pe masa de bucătărie se pune o față de masă curată, se presără făină, se pune foaia de aluat deasupra și cu multă răbdare, începem să întindem de jur împrejur, (vezi fig. p. 280) cu grijă să nu se rupă până ce marginile aluatului trec de marginea mesei, iar foaia să făcut subțire cât o foită de țigără. Marginea rămasă groasă împrejur se rupe, iar restul se lasă să se usuce câteva minute, apoi î se dă întrebunțarea dorită.

Cum se întinde foaia pentru plăcintă.
Se aşterne pe o masă mai mare o față de masă și pe ea, se întinde aluatul, după ce a fost frământat, cu mâinile din toate părțile, rotind în jurul mesii.

Cum se cunosc ouăle sănătoase și boalașe?
Se bagă ouăle într'u vas cu apă; acel care stă culcat este foarte proaspăt; acel care stă în poartă, are câteva zile; acel care stă în mijloc, de câteva săptămâni, iar acel care stă în spate, de câteva luni.

Ouăle, ca să nu se spargă la fierb, se înjeapă cu un ac.

Sanda Marin. — Carte de lațuri românești.

ALUAT DE TARTE.

Se cerne $\frac{1}{4}$ kg. de făină pe masa de aluat. Se face loc la mijloc, se pune 125 gr. de unt proaspăt, muiat puțin cu mâna, o linguriță de zahăr, un praf de sare, și cam 2 dl. de apă (aceasta variază puțin după calitatea făinei). Se frământă repede, și nu prea mult, ca să nu devie aluatul elastic. Se adună la un loc, se acopere cu un șerbet, și se ține 2 ore la rece. Poate fi lăsat fără grijă de pe o zi pe alta. Se întrebuițează la tarte, fund pentru tort Saint-Honoré, etc.

ALUAT DE FRIGANELE.

Se încălzește un castron în care se pune 200 gr. de făină cernută. Se face loc la mijloc, se adaugă 2 linguri de untdelemn, un vîrf de linguriță de sare, 3 dl. de apă caldă (nu fierbinte) și o bucătică de drojdie de bere cât o alună. Se freacă drojdia cu puțină apă, apoi se amestecă totul la un loc, ca să obținem un aluat ca o smântână subțire. (Cantitatea apei atârnă de calitatea făinei, deci uneori trebuie mai mult alte ori mai puțin de 3 dl.). Aluatul nu trebuie amestecat prea mult. Se adună în castron, se acopere cu o farfurie, și se pune într'un loc potrivit de cald ca să crească. Înainte de a-l întrebuița se adaugă 2 albușuri spumă. Acest aluat servește la prăjită, brânză, mere, etc.

ALUAT DIN CAIMAC.

Se face un aluat bine lucrat dintr'o ceașcă de caimac (smântână de pe lapte fierb), o ceașcă de făină, unt proaspăt cât o nucă și un praf de sare. Se acopere, se lasă 10 minute să se odihnească și se întrebuițează la plăcinte cu vișine, cu prune, cu carne, etc.

ALUAT DIN BRÂNZĂ.

Se frământă bine un aluat din brânză de vacă, făină și unt proaspăt în cantități egale. Se adaugă un praf de sare. Acest aluat poate servi la plăcinte, tarte, etc.

ALUAT CU UNTDELEMN.

Se face un aluat potrivit de moale din jumătate ceașcă de untdelemn, jumătate ceașcă apă, un ou întreg, un praf de sare și făină cât se cere.

ALUAT FRANȚUZESC.

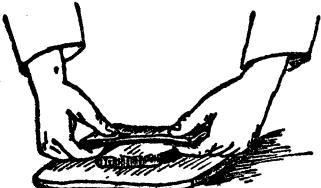
Dintre condițiile care fac să reușească aluatul franțuzesc sunt:

1. Făina să fie de calitate bună, bine cernută și uscată
2. Untul să fie foarte proaspăt, fără zer, și fără vreun miros special.

3. Aluatul să fie lucrat la rece.

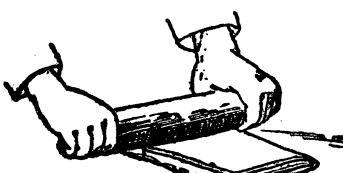
Se iau totdeauna cantități egale de făină și unt.

Se pune $\frac{1}{2}$ kg. de făină pe masa de aluat, se face la mijloc o gaură în care se toarnă un pahar bun de apă, o linguriță de untdelemn și 15 gr. de sare.

Untul se aşeză la mijloc

Se amestecă întâi cu o mână până ce sarea să topit, și apoi se ia căte puțin din făină, ca să nu se facă coloși și se frământă bine. Se lucrează destul de repede; când aluatul e gata, dar mai mult moale, se adună la un loc în formă de mingă și se lasă la rece vreo 20 de minute, ca să-și piardă din elasticitatea pe care o capătă în timpul frământatului. În acest scop se lasă aluatul descoperit iar deasupra se fac vre-o două crestături cu cuțitul. Aluatul e bine făcut, atunci când apăsându-l cu un deget, urma nu-și revine la loc. Consistența lui trebuie să fie aceeași ca a untului cu care va fi amestecat. Pe masa de aluat bine curătată se presară puțină făină. Se pune aluatul și cu vergeaua se întinde o foaie de preferință patrată și de 1 cm. de grosime. Deoparte se turtește $\frac{1}{2}$ kg. de unt într'un șervet, astfel ca să obținem un patrat mai mic decât foaia de aluat, dar de grosime egală. Se pune la mijlocul aluatului, întorcându-se marginile în formă de plic. Se acopere și se lasă să se odihnească la rece, 10 minute. Se presară făină pe masă, și, cu ajutorul vergelei, se întinde o foaie de trei ori mai lungă decât lată, grosimea ei fiind cât mai egală.

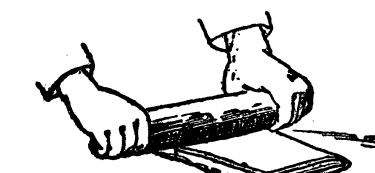

Se întinde în sens contrar

din aluat, iar dacă aceasta s-ar întâmpla, se presară puțină făină. Foaia fiind întinsă în lungime, se împăturește în trei

Se împăturește în trei

Se întinde în sens contrar

din aluat, iar dacă aceasta s-ar întâmpla, se presară puțină făină. Foaia fiind întinsă în lungime, se împăturește în trei

și anume astfel ca treimea din dreapta să fie peste cea din stânga. Această operație se repetă apoi încă odată, ținând seamă că la fiecare rând, aluatul, după ce a fost împăturit, să fie întins în sens contrar de cum a fost rândul precedent. Se acopere și iar se lasă zece minute la rece. Se repetă operația întinsului și împăturitului încă de patru ori, lăsându-l zece minute să se odihnească, la fiecare două rânduri. Înainte de a fi întrebuițat, se mai ține zece minute la rece.

ALUAT DIN UNT.

Se cerne 250 gr. făină pe masa de aluat, se face loc la mijloc, se pune un vîrf de linguriță de sare, 1 dl. $\frac{1}{2}$ de apă și 175 gr. de unt proaspăt, moale, dar nu topit. Se frământă totul repede împreună, fără să căutăm a face un amestec desăvârșit. Se face mingă, se acopere cu un șervet, și se lasă să se odihnească o oră la rece. Se împăturește apoi ca și aluatul franțuzesc (vezi mai sus) dar numai de patru ori, lăsând să se odihnească $\frac{1}{4}$ de oră după ce a fost împăturit a doua oară.

*

Iată o rețetă de aluat de unt făcut în pripă, atunci când nu avem destul timp să-l lăsăm să se odihnească.

Se cerne pe masa de aluat 200 gr. de făină, se face loc la mijloc, se pune 200 gr. de unt proaspăt, puțin muiat în mână, un vîrf de linguriță de sare, o linguriță de zeamă de lămâie, și destulă apă cât să facem un aluat potrivit de moale (cam 1 dl. $\frac{1}{2}$ de apă). Se frământă totul repede fără să obținem un amestec desăvârșit. Se presară făină pe masa de aluat, se întinde o foaie ce se împăturește de 2 ori la rând ca și aluatul franțuzesc, și se întrebuițează imediat. Din acest aluat se pot face tarte, plăcinte, sărătele etc.

ALUAT DIN UNT ȘI SMÂNTĂNA.

Se cerne 160 gr. de făină pe masa de aluat. Se pune la mijloc 125 gr. de smântână, 140 gr. de unt proaspăt, muiat puțin cu mâna, și un vîrf de cuțit de sare. Se amestecă totul repede împreună, se adună ca o mingă, se acopere cu un șervet, și se lasă câteva ore la rece. Înainte de a-l întrebuița se împăturește odată ca aluatul franțuzesc.

E un aluat ușor de făcut, și foarte reușit pentru plăcintele cu carne, cu brânză, cu mere etc.

STRUDEL CU BRÂNZĂ DE VACĂ.

Se întinde o foaie de plăcintă (pag. 276). Se lasă câteva minute să se sbicească. Se freacă 3-400 gr. de brânză de vacă dată prin sită, se pun 2—3 ouă și un vârf de lingură de făină, zahăr după plăcere, câteva stafide fără sâmburi, alese și spălate. Se amestecă totul bine și se pune cu lingura pe foaia bine unsă cu unt. Se întinde cu cuțitul, astfel ca să fie pătura egal de groasă. Se întorc pe masă părțile ce atârnă în jos, ridicându-le cu marginea feței de masă și se stropesc cu unt. Se face un sul, cu ajutorul feței de mese, pe care o ridicăm dinspre partea lungă a mesei. Se taie sulul de lungimea tăvei, astfel ca să încapă 2 sau 3 bucăți în tavă. Se unge tava cu unt, se așează plăcinta, se stropește și deasupra cu unt, și se dă la cuptor vreo jumătate de oră, la foc potrivit. Când e gata, se taie bucăți, se așează pe o farfurie, se presară zahăr și se servește caldă. Se poate servi cu smântână.

STRUDEL CU SMÂNTÂNĂ.

Se întinde foaia de plăcintă (pag. 276). Se amestecă 2 ouă, cu zahăr după plăcere, o lingură de făină și câteva stafide sau coajă rasă de lămâie, 300 gr. de smântână și un praf de sare. Se face întocmai ca strudelul cu brânză.

STRUDEL CU VIȘINE.

Se întinde foaia de plăcintă (pag. 276). Se scot sâmburii dela 1 kg. de vișine spălate. Se pun să stea o oră cu 250 gr. de zahăr pisat. (Dacă e tos, trebuie să fie foarte fin cernut). Se scurg bine de zeama pe care au lăsat-o, se împrăștie egal pe foaia de plăcintă stropită cu unt și presărată cu pesmet fin, și se urmează apoi ca pentru strudelul cu brânză. Se coace la cuptor la foc mic cam o oră.

STRUDEL CU NUCA.

Se face întocmai ca strudelul cu brânză. Umplutura se face din nuci trecute prin mașină, amestecate cu zahăr pisat.

PLĂCINTĂ CU MERE.

Se întinde o foaie de plăcintă, care se taie, după ce s'a uscat, în bucăți de mărimea tăvei. Se curăță 1 kg. de mere,

se taie în felii subțiri, se presară cu 2 linguri de zahăr și puțină scorțișoară pisată. Se unge tava bine cu unt. Se pun în tavă 4—5 foi de plăcintă, unse cu unt între ele, se așează merele scurse de zeamă, împrăștiindu-le deopotrivă. Se pun deasupra iarăși 4—5 foi unse între ele cu unt și se urmează aşa până se termină. Se stropește deasupra cu unt. Se dă la cuptor trei sferturi de oră. Când e gata, se taie bucăți potrivite, se presară zahăr pisat, se servește caldă sau rece. În lipsă de timp, se poate face plăcinta cu foi cumpărate dela plăcintărie. La fel se poate face cu vișine, smântână, etc.

INVÂRTITĂ.

Se face o foaie de plăcintă. Se stropește bine cu unt, se presară cu zahăr și se face sul, dinspre partea lungă a mesei. Se unge o tavă rotundă cu unt, se așează sulul în tavă, învârtindu-l în formă de melc. Se dă la cuptor. Se face din 300 gr. de zahăr cu $\frac{1}{2}$ l de apă un sirop potrivit de gros și când plăcinta începe să se riumenească, se toarnă deasupra o parte din sirop și se mai lasă la cuptor, până se pătrunde bine aluatul cu zahăr și se riumenește. Se așează pe o farfurie rotundă, se taie în raze, ca un tort, se servește fierbinte cu sirop de zahăr sau de zmeură.

TURTE MOLDOVENEȘTI.

Aceste turte se servesc de obicei la Crăciun și se mai numesc „Scutecele Domnului”.

Se întinde o foaie de plăcintă (pag. 276). Când s'a sbicit puțin, se taie roate servindu-ne de o farfurie mijlocie, cu ajutorul unui cuțit nu prea ascuțit, ca să nu se taie și față de masă. Se așează într'o cratiță, una peste alta, cu grija să nu se sfarme. Când toate foile sunt tăiate, se pun pe rând într'o tigaie la foc, să se coacă pe o parte și pe alta, fără să se riumenească. Deoparte se face un sirop de zahăr, (500 gr. zahăr la 1 l. de apă) în care se toarnă o lingură sau două de apă de flori, după plăcere. Deasemenea, se trec prin mașină nuci curățate, care se amestecă cu zahăr pisat.. (300 gr. zahăr la 1 kg. de nuci curățate). Se pune o foaie rotundă pe farfurie, se unge cu sirop cu o pană, se presară puțină nuca amestecată cu zahăr, deasupra se pune o altă foaie, care se unge cu sirop, și aşa mai departe, până am așezat toate foile. Plăcinta astfel pregătită poate sta mai multe zile. Nu trebuie să fie prea uscată, nici prea umedă, iar când o servim îi mai putem adăuga puțin sirop. Se poate face și cu migdale sau fisticuri, date prin mașină.

MUCENICI MOLDOVENEȘTI.

Se face un aluat ca de pâine (pag. 439) cu puțin lapte și mai mult moale. Când e frumos crescut se fac colăcei în formă de 8. Se aşeză în tava presărătă cu făină, se lasă să crească, se ung cu ou și se coc la foc potrivit. Între timp se pregătește un sirop, dintr-o ceașcă de zahăr și una de apă. Se curăță vreo sută de nuci, se macină și se amestecă cu zahăr pisat. Când coacii s'au răcorit, se moaie unul câte unul numai o clipă în apă fierbinte, se scurg bine, se aşeză într'un castron, se toarnă deasupra sirop și se presară nucă după dorință.

PLĂCINȚELE CU VIȘINE.

Se scot sâmburii la 1 kg. de vișine. Se presară 2—3 linguri de zahăr și se lasă astfel vreo oră. Se face un aluat de caimac și se întinde o foaie întocmai ca pentru plăcințele cu carne (pag. 263). Se taie patrate de 12—14 cm. Se pun pe fiecare patrat o lingură de vișine scurse de zeamă. Se întorc colțurile spre mijloc, în formă de plic, apăsând puțin mijlocul și marginile ca să rămâne lipite. Se ung cu ou bătut se aşeză pe o tavă și se dă la cuptor, să se coacă. Când sunt gata se presară zahăr.

PLĂCINȚELE CU PRUNE.

Se fac la fel ca cele cu vișine.

PLĂCINTĂ CU PERE (Chausson).

Se curăță $\frac{3}{4}$ kg. de pere, se îndepărtează sâmburii, se taie în sferturi, și se înăbușe în unt cu puțin zahăr și scorțișoară pisată, după gust. Se lasă să se răcească. Se face un aluat de unt (p. 279), se întinde o foaie de vre-o $\frac{1}{2}$ cm. grosime, se taie un rond de 30 cm. diametru. Se aşeză perele pe jumătate de rond, se udă marginea cu puțină apă, se întoarce deasupra cealaltă jumătate, și se lipește apăsând ușor cu degetul. Se întoarce apoi marginea, astfel ca să formeze o mică bordură, să nu iasă afară perele.

Se aşeză plăcinta pe tava stropită cu apă, se unge deasupra cu ou, se înteapă în câteva locuri, și se coace la foc bun vre-o $\frac{3}{4}$ de oră. La fel se pot face plăcințele mici, în loc de una singură mare.

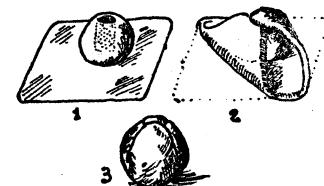
PLĂCINȚELE CU MERE.

Se face foaia din aluat de unt și smântână (pag. 279) se taie mici ronduri de 7—8 cm. diametru, și se procedează întocmai ca pentru plăcinta cu pere, înlocuind acestea cu mere.

Umplutura pentru plăcințele : Se curăță, se îndepărtează sâmburii, și se taie felii $\frac{1}{2}$ kg. de mere. Se încinge într'o cratiță o lingură de unt, se pun merele, ținându-le numai până ce încep să se moaie. Se răstoarnă pe o farfurie, se pune zahăr și scorțișoară după plăcere, și o lingură de rom sau coniac. Se întrebuiștează numai după ce s'au răcit de tot.

MERE IN ALUAT.

Se curăță mere mijlocii de coajă și, cu un cuțit subțire, se scot sâmburii din mijloc. Se pune în loc puțin zahăr și o bucătică de unt. Se face o foaie de aluat ca pentru plăcințele cu carne (pag. 263), dintr'un aluat de caimac. Se taie patrate destul de mari, ca fiecare să poată îmbrăca un măr. Se pune câte un măr pe fiecare patrat, aducând colțurile spre mijloc, așa că să fie mărul închis ca într'o pungă (fig.). Se ung cu ou, se aşeză într'o tavă și se dau la cuptor, să se coacă la foc potrivit. Când sunt gata, se presară zahăr pisat.

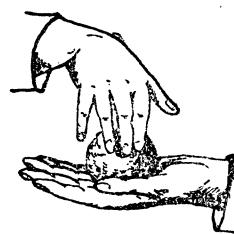

COLȚUNAȘI CU MAGIUN.

Se fac întocmai ca și colțunașii cu brânză (pag. 261).

KNODEL VIENEZE.

Se face un aluat din $\frac{1}{2}$ kg. de cartofi, fierți, curătați și dați prin mașină, cu 100 gr. făină, o jumătate ceașcă de griș, 100 gr. unt, 2 gălbenușuri, jumătate linguriță de sare și un praf de zahăr. Se pun toate pe masa de aluat și se frământă până se face un aluat ca cel de tăieți. Din el se face un cărnăt gros de 2—3 degete, din care se taie bucătele cam de un cm. grosime. Acestea se întind cu mâna și în fiecare se îmbracă o prună frumoasă, cu tot cu sâmbure. Se rotunjesc între palme (fig); când sunt toate gata, se fierb în apă cloicotită, puțin sărată. Se scurg

Se rumenește pesmet fin într'o tigae, se pun găluștele, se dau în acest pesmet și se țin până se usucă de apă. Se toarnă unt topit și se servesc cu zahăr pisat. Dacă dorim, putem scoate sămburele și în loc, se pune o bucătică de zahăr.

*

Se fierb $\frac{1}{2}$ kg. de cartofi, se curăță, se dau prin mașină. Se amestecă cu 2 linguri de făină, 1 ou și un vârf de linguriță de sare. Se frământă aluatul, și se face întocmai ca mai sus.

CLĂTITE.

Se pune într'un castron o ceașcă bună de făină, se face loc la mijloc și se sparg 2 ouă, la care se adaugă un praf de sare. Se amestecă cu o lingură de lemn, până ce oul a luat toată făina, turnând cu încetul o ceașcă și $\frac{1}{2}$ de lapte rece și amestecând mereu, să nu se facă cocoloși. Compoziția trebuie să fie ca o smântână subțire. Se pune o tigaie cu coadă să se înfierbânte, pe foc potrivit. Se unge cu unt cu o pană, se toarnă o lingură plină din compozitie, mișcând repede tigaia de coadă, ca să se acopere tot fundul. Când începe să se rumenească pe o parte, se întoarce clătită cu un cuțit lat pe cealaltă parte. Se fac pe rând toate clătile, punându-le într'o farfurie una peste alta. Din când în când se amestecă compozitia, ca să nu rămăie prea groasă la fund, în care caz se poate subția cu puțin lapte. E bine să se facă o primă clătită de încercare. Dacă e prea groasă, mai adăugăm în compozitie puțin lapte, iar dacă se rupe la întors, mai punem făină. Clătile trebuie să fie foarte subțiri și din 2 ouă se pot face într'o tigaie mijlocie cam 20 de bucăți.

Când sunt toate gata, se umplu pe rând cu magiun sau dulceață, se întorc marginile laterale înăuntru și se fac sul. Se așează într'o formă de piatră și se dau câteva minute la cuptor, acoperite, să se înfierbânte. Înainte de a servi, se presară cu zahăr.

CLĂTITE CU ROM.

Se amestecă într'un castron o ceașcă de făină cu 3 ouă întregi, puse pe rând. Se înfierbântă $\frac{1}{4}$ litru de lapte, la care se adaugă, după ce s'a luat de pe foc, o lingură de unt proaspăt. Se amestecă până se topește untul, apoi cu încetul se toarnă în castronul cu făină și ouăle, amestecând să nu se facă cocoloși. Se adaugă un praf de sare, o linguriță de apă de flori și 2 lingurițe de rom. Se coc ca și cele de mai sus, un-

gând tigaia cu foarte puțin unt ca să nu fie unsuroase când sunt gata. Pe măsură ce sunt făcute, se împăturesc în patru și se țin la cald. Se servesc îndată ce sunt gata, și se presară cu zahăr pisat.

MINCIUNI.

Se face un aluat mai moale ca de tăieței din 90 gr. unt proaspăt, un ou, jumătate ceașcă de lapte bătut, o lingură de zahăr vanilat, un praf de sare și făină cât se cere. Se lasă jumătate de oră să se odihnească. Se întinde apoi o foaie subțire, se taie cu roțiță dințată (fig.), fășii de 10—12 cm. lungime pe 2—3 cm. lățime (în lipsă de roțiță, se pot tăia și cu cuțitul). Se face o creștătură în lung, la mijloc, prin care se trece unul din capetele fășiei, astfel ca să pară înodată. Se prăjesc într'o cratiță cu untură multă, clocotită, pe o parte și pe alta. Nu trebuie să fie prea rumene. Se scot cu lingura cu găuri, scurgându-le bine de untură și se presară, de calde, cu zahăr pisat vanilat și cu scortisoară pisată.

Rotiță pentru tăiat aluatul.

Se face un aluat potrivit de moale din 3 gălbenușuri, 3 lingurițe de lapte și făină cât se cere. Se fac minciunile întocmai ca mai sus. Sunt foarte fragede și gustoase.

GOGOȘI DE COZONAC.

Vezi la *craiele*, pag. 274.

GOGOȘI DE CARTOFI (de post).

Se fierb 200 gr. de cartofi, se curăță de coajă, se trec prin sită, și se amestecă cu o cantitate egală de făină, și puțină apă caldă, atât cât să se facă aluatul potrivit de moale.

Se adaugă un vârf de cuțit de sare, și 10 gr. drojdie muiată cu 2 linguri de apă caldă. Se frământă bine, se acoperă, și se ține la cald să crească. Se întinde o foaie de grosimea degetului. Se taie forme rotunde cu un pahar și se rumenesc în untdelemn fierbinte. Se scot când sunt frumos crescute, și se presară cu zahăr.

GOGOȘI DE CARTOFI.

Se fierbe $\frac{1}{2}$ kg. de cartofi cu coajă, se curăță, se trec prin sită și se freacă bine cu 2 linguri de zahăr vanilat

și un praf de sare. Se frământă apoi, adăugând atâtă făină, până se face un aluat destul de tare. Se întinde o foaie subțire de 2—3 mm., se taie forme rotunde cu un pahar de vin și se prăjesc în untură multă clocotită. Se servesc calde, presărate cu zahăr pisat sau cu sirop de zmeură.

GOGOȘI DE VIN.

Se pune la fierăt un pahar de vin alb cu o lingură de unt. Când clocotește se trage pe marginea mașinei și se adaugă 200 gr. făină, amestecând mereu, până obținem un aluat destul de tare și fără cocoloși. Se dă cu totul deoparte, se freacă până se mai răcorește. Se adaugă 4 gălbenușuri puse pe rând și o lingură de zahăr. La urmă se pun cele 4 albușuri spumă. Se ia din compoziție cu linguriță, și se pune să se rumenească în untură multă, fierbinte. Se presără zahăr.

GOGOȘI DIN ALUAT PRIPIT.

Se pune într-o cratiță să se înfierbânte un pahar de apă, cu 100 gr. unt, o lingură rasă de zahăr și un praf de sare. Când apa începe să clocotească, se trage pe marginea mașinei și se dă drumul deodată la 200 gr. de făină bine cernută. Se freacă repede ca să nu se facă cocoloși și se mai ține pe mașină, frecând mereu, până se desprinde aluatul de pe cratiță. Se dă cu totul la o parte și, după ce s'a mai răcorit puțin, se pun pe rând 4—5 ouă. Nu se pune următorul, decât după ce primul a fost bine cuprins în pastă. Aceasta trebuie să fie potrivit de moale, dar să-și păstreze forma, acolo unde cade. Se pune cu o linguriță din compoziție în untură fierbinte și se rumenesc gogoșile pe o parte și pe alta. Se scot cu lingura cu găuri, se presără zahăr vanilat și se servesc calde, cu sirop de fructe sau cu sos de ciocolată.

Se pune la fierăt un pahar de lapte (sau amestecat jumătate apă, jumătate lapte) cu o lingură de unt, un praf de sare, jumătate baton de vanilie, o lingură rasă de zahăr, o lingură de rom. Când totul clocotește, se dă pe marginea mașinei și se toarnă 200 gr. de făină bine cernută, toată odată. Se amestecă bine, să nu rămână cocoloși, până se desprinde alua-

tul de pe cratiță. După ce s'a mai răcit se adaugă, pe rând, 4 gălbenușuri și la urmă cele 4 albușuri spumă. Se fac apoi întocmai ca mai sus.

MERE PRĂJITE IN ALUAT (Beignets).

Se curăță 4—5 mere tari, de mărime mijlocie, se scobesc puțin din mijloc cu un cuțit foarte subțire, ca să scoatem sămburii și se taie felii cam de 1 cm. grosime. Se pun într'un castron, se toarnă 2—3 linguri de rachiul sau de rom, se presără o lingură de zahăr și se țin astfel vreo jumătate de oră. Se pune o ceașcă de făină într'un castron. Se face loc la mijloc, se toarnă o ceașcă de lapte sau de apă, 2 gălbenușuri de ou, o lingură de untdelemn, una de rom și un praf de sare. Se amestecă cu încetul, ca să nu se facă cocoloși. Se lasă apoi să se odihnească cel puțin o oră. Numai cu câteva minute înainte de a prăji merele, se adaugă în aluat cele 2 albușuri făcute spumă. Se scurg bine felile de mere de zeama pe care au lăsat-o, se moaie în aluatul ce trebuie să fie potrivit de gros ca să le acopere bine. Se pun apoi la prăjit în untură multă și foarte fierbinte. Se rumenesc pe o parte și pe alta. Se servesc îndată ce sunt gata. Se presără cu zahăr pisat.

PIERSICI PRĂJITE IN ALUAT.

Se curăță de pielita 10—12 piersici mijlocii, nu prea coapte, se taie în două și se scoate sămburele. Dacă pielita nu se ia ușor, se vâră o secundă piersicile în apă clocotită, se scot și se cojesc îndată. Se pun într'un castron cu 2—3 linguri de rom și 2 linguri de zahăr pisat. Se țin astfel o oră, întorcându-le din când în când.

Deoparte, într'un castron, se face aluatul, potrivit de subțire, dintr'o ceașcă de făină, 2 gălbenușuri, o lingură de rom, o jumătate de ceașcă de apă, o lingură de unt topit, un praf de sare și unul de zahăr. Se lasă să se odihnească astfel cel puțin o oră. Numai înainte de a fi întrebuințat, se adaugă cele 2 albușuri spumă. Se scurg bine piersicile de zeamă, se moaie în aluat și se prăjesc întocmai ca merele. Se servesc fierbinți, presărate cu zahăr.

CAISE PRĂJITE IN ALUAT.

Se aleg 10—12 caise frumoase, nu prea coapte. Se taie în două, se scoate sămburele. Se pun într'un castron cu 2—3

linguri de rom și 2 linguri de zahăr. Se ţin astfel o oră. Se pregătesc apoi ca și piersicile în aluat.

FELII DE PORTOCALE IN ALUAT.

Se curăță 4 portocale mijlocii, se tăie felii, se scot sămburii. Se pun într'un castron cu 2—3 linguri de rom și 2 de zahăr. Se ţin astfel o oră. Se pregătesc apoi ca și piersicile în aluat.

HALVA TURCEASCĂ.

Se înfierbântă 4 linguri de unt topit, în care se rumenesc 4 linguri de făină, amestecând mereu, să nu se ardă. Când făina e bine rumenită, se opărește cu 2 pahare de sirop făcut din 2 pahare de apă, care a fierăt cu 200 gr. zahăr, și se amestecă mereu, lăsând să fiarbă până ce se îngroașă. Se aşează cu lingura pe farfurie în formă de cartofi, se presară cu zahăr vanilat sau amestecat cu scorțișoară pisată.

GRIŞ CU LAPTE.

Se pun 4 cești de lapte să fiarbă, cu 4 linguri de zahăr și o jumătate baton de vanilie. Când laptele clocotește, se toarnă cu încetul, să cadă în ploaie, o ceașcă nu prea plină de griș, amestecând mereu să nu se facă cocoloși. Când grișul începe iar să fiarbă, se adaugă o bucătică de unt proaspăt cât o nuca și un praf de sare. Se lasă să fiarbă cu încetul, amestecând vreo 15—20 de minute, până ce grișul a absorbit tot laptele. Se ţine seamă că compozitia când se răcește, se întărește. Se scoate vanilia. Se udă bine un castron cu apă, se toarnă grișul, se lasă să se răcească. Se răstoarnă pe o farfurie. Deoparte, într-o tigaiă mică, se ard 3—4 linguri de zahăr. Cum s'a topit, fără să se înegrească, se toarnă peste grișul din farfurie. Se servește.

Se fierbe grișul cu lapte ca mai sus. Se bate albușul spumă dela 4 ouă, și se amestecă câte puțin cu grișul încă fierbinte. Se udă o formă bine cu apă. Se toarnă compozitia în formă, se dă la rece, vreo două ore. Din cele patru gălbenușuri se face un sos de vanilie (pag. 387). Înainte de masă se răstoarnă grișul pe o farfurie rotundă, și se toarnă deasupra sosul.

GRIŞ IN FORMĂ, CU COMPOT.

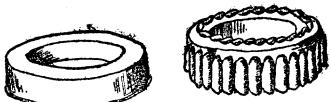
Se fierbe grișul cu lapte întocmai ca mai sus, adăugând o lingură mai mult de zahăr. Se dă deoparte și se amestecă cu 5 gălbenușuri de ou puse pe rând, cu 2 linguri de fructe zaharisite, tăiate mărunt, sau stafide fără sămburi, și la urmă 2 albușuri făcute spumă. Se unge bine cu unt o formă joasă, cu gaură mare la mijloc (fig.), se toarnă compozitia și se pune la cuptor vreo jumătate de oră, într'alt vas cu apă (la bain-marie). Când e gata, se scoate forma din apă, se ţine deoparte câteva minute și se răstoarnă pe o farfurie. La mijloc se pune un compot scăzut, de fructe. Se servește cald.

OREZ CU LAPTE.

Se alege o ceașcă de orez, se spală și se pune la fierăt cu apă rece. Se lasă să fiarbă vreo cinci minute, se scurge și se spală din nou cu apă rece. Deoparte se pun să fiarbă 4 cești de lapte, cu 3 linguri de zahăr și o bucatică de vanilie. Când laptele clocotește, se pune orezul bine scurs și un praf de sare. Se lasă să fiarbă vreo jumătate de oră, la foc mic, până ce laptele a scăzut cât trebuie și firul de orez strâns între degete se strivește ușor. Se scoate vanilia și se răstoarnă orezul într'o compotieră. După ce s'a răcorit puțin, se toarnă deasupra un sirop gros de zmeură sau altul, după placere. Se servește cald. Când se dă rece, se poate servi cu frișcă bătută și fructe zaharisite.

OREZ IN FORMĂ, CU FRUCTE, (CALD).

Se fierbe orezul ca mai sus dar ceva mai scăzut, adăugând în lapte și o bucată de unt proaspăt cât nuca. După ce s'a răcorit puțin, se adaugă 4 gălbenușuri de ou, amestecând cu încetul, să nu se sfarme orezul. Se scoate vanilia. Se unge bine cu unt o formă joasă, cu gaura mare (fig.), se presară cu puțină făină, se aşează cu o lingură orezul și se pune vreo 20 minute în gura cuptorului. Se lasă apoi câteva minute să piardă din căldură. Se răstoarnă pe o farfurie. La mijloc se umple cu un compot scăzut de fructe, sau fructe crude, puse într'un sirop gros de zaliăr.

OREZ A L'IMPÉRATRICE.

Se fierbe orezul ca pentru orez cu lapte. Deoparte se taie în bucățele mici, câteva fructe zaharisite, de culori diferite și anume 6—7 cireșe, o pară, 2—3 prune, o bucătică de coajă de portocală. Se pun într'o ceașcă, cu o lingură de zahăr și 3—4 linguri de rom sau de kirsch, amestecându-le din când în când. Se țin aşa vreo jumătate de oră. Când orezul e fier, se lasă să se răcorească, apoi se adaugă fructele zaharisite și un $\frac{1}{4}$ kg. de frișcă bătută. Se amestecă totul ușor și se aşeză pe o farfurie rotundă, netezind orezul cu dosul unei linguri de metal, muiată în apă. Se pune deasupra și împrejur frișcă și bezele mici (pag. 330) sau fructe zaharisite.

OREZ CU MARMELADĂ.

Se fierbe orezul ca pentru orez cu lapte, adăugând, când e aproape gata, o lingură de unt proaspăt. După ce s'a răcorit, se adaugă 4—5 gălbenușuri și albușurile făcute spumă. Se unge bine cu unt o formă de piatră. Se pune un rând de orez, unul de marmeladă, și aşa mai departe până e forma plină. Ultimul rând să fie de orez. Deasupra se pun 2 albușuri bătute spumă cu puțin zahăr pisat. Se dă la cuptor o jumătate de oră. Se servește imediat, în formă.

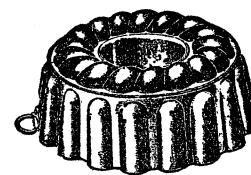
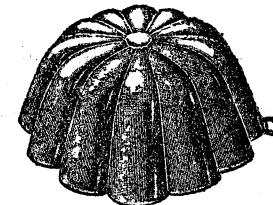
BUDINCĂ DE OREZ.

Se fierbe orezul ca pentru orez cu lapte, adăugând o lingură mai mult de zahăr, iar când e aproape gata, o bucată de unt proaspăt cât o nucă. Se scoate vanilia, iar după ce s'a răcorit, se adaugă 4 gălbenușuri și la urmă 4 albușuri spumă. Se unge bine cu unt o formă de tablă și se presară cu pesmet alb, fin. Se toarnă compoziția și se coace la cuptor timp de trei sferturi de oră sau în bain-marie tot la cuptor, ținând-o în acest caz o oră. Se încearcă de a coaptă cu un pai, înfășându-l la mijloc. Dacă ieșe paiul curat, budinca e gata. Se scoate din cuptor, se ține zece minute deoparte, ca să se poată răsturna mai ușor. Se servește cu sirop de fructe sau sos de vanilie, de ciocolată, etc.

Budinca se poate face și cu fructe zaharisite tăiate mărunt, sau stafide, acestea adăugându-se în compoziție înainte de a pune albușul.

BUDINCĂ DE OREZ CU CIOCOLATĂ.

Se fierbe orezul ca pentru orez cu lapte adăugând o lingură mai mult de zahăr. Deoparte se topesc trei tablete de ciocolată sfârmată, cu 3—4 linguri de apă, amestecând până

Forme de budincă

se face ca o cremă. Cât e orezul fierbinte, se adaugă ciocolata și o lingură de unt. După ce s'a răcorit, se scoate vanilia, se adaugă 4 gălbenușuri și 4 albușuri bătute spumă. Se coace ca mai sus și se servește cu sos de vanilie sau de ciocolată.

BUDINCĂ DE OREZ CU MERE.

Se curăță vreo câteva mere frumoase de coajă, se taie felii subțiri, se presară cu zahăr și se țin aşa vreo jumătate de oră. Se fierbe orezul ca pentru orez cu lapte cu o lingură mai mult de zahăr, adăugând unt proaspăt cât o nucă. Se lasă să se răcorească. Se adaugă 3 gălbenușuri și 3 albușuri făcute spumă. Se unge o formă bine cu unt, se presară pesmet. Se pune un rând de orez, unul de mere și aşa mai departe, până ce totul e aşezat în formă. Se coace la cuptor cam o oră. Se lasă zece minute deoparte, se răstoarnă. Se servește cu sirop de fructe sau sos de vin (pag. 386).

BUDINCĂ DE GRİŞ.

Se fierbe grîșul ca pentru grîș cu lapte, dar bine scăzut, adăugând și ceva mai mult zahăr; se dă deoparte, se scoate vanilia și se adaugă 4 gălbenușuri puse pe rând și, dacă dorim, un pumn de stafide fără sâmburi, alese și spălate și la urnă cele 4 albușuri bătute spumă. Se pune la copt la cuptor, într'o formă unsă cu unt și presărată cu pesmet. Se coace o jumătate de oră. Se ține deoparte 10 minute. Se răstoarnă și se servește cu sirop de fructe sau un sos dulce, după placere.

BUDINCA DE GRIS CU CIOCOLATA.

Se fierbe grisul ca pentru gris cu lapte adăugând ceva mai mult zahăr. Se dă deoparte se scoate vanilia, se adaugă 4 gălbenușuri puse pe rând și apoi cele 4 albușuri spumă. Se desparte compoziția în două. În jumătate din ea se pun 3 linguri de ciocolată rasă. Se unge o formă cu unt, se pune un rând de gris cu ciocolată, se apasă și se netezesc bine cu o lingură udată, apoi un rând de gris fără ciocolată și aşa mai departe până e toată aşezată în formă. Se închide cu capacul, se fierbe în cuptor la bain-marie o oră. Se răstoarnă, se servește cu sos de vanilie.

BUDINCA DE PÂINE.

Se pune 200 gr. de franzelă uscată, albă, fără coajă, să fiarbă cu 2 cesti de lapte și 150 gr. de unt proaspăt. Se amestecă bine, până ce totul devine ca o pastă. Deoparte se freacă 6 gălbenușuri cu 150 gr. de zahăr și se amestecă apoi cu încetul cu pâinea fiartă cu lapte. Se adaugă o linguriță de scortisoară pisată și 2 pumnii de stafide, 2 pumnii de migdale sfărâmate și puțină coajă rasă de lămâie, iar la urmă cele 6 albușuri spumă. Se unge bine o formă cu unt, se pune compoziția, se acopere și se fierbe o oră la bain-marie. Se răstoarnă, se servește cu sos de vanilie sau de vin (pag. 386). Se mai poate face la fel, înlocuind scortisoara și coaja de lămâie cu 2 batoane de ciocolată rasă.

BUDINCA DE PÂINE NEAGRĂ.

Se pune într'un castron 200 gr. de pâine neagră uscată, sfârmată mărunt și fără coajă, cu un pahar mare de vin alb și 2 linguri de liqueur de cafea, sau de vanilie, sau cu rom. După ce s'a muiat, se freacă bine, până devine ca o pastă. Deoparte se freacă 150 gr. de unt proaspăt cu 6 gălbenușuri, 150 gr. de zahăr pisat și o jumătate baton de vanilie. Când este gata se amestecă, cu încetul, cu pâinea muiată, adăugând un pumn de stafide, unul de migdale tăiate mărunt și, la urmă, cele 6 albușuri spumă. Se coace trei sferturi de oră la cuptor, într'o formă unsă cu unt și presărată cu pesmet. Se răstoarnă și se servește cu sos de vin sau de vanilie (pag. 387).

BUDINCA DE SMÂNTÂNĂ.

Se freacă 6 gălbenușuri cu 100 gr. de zahăr și o bucată de vanilie, se adaugă 4 linguri de făină, apoi 2 cesti de smântână, un praf de sare, puțină coajă de lămâie. Se amestecă totul bine, și, la urmă, se adaugă cele 6 albușuri făcute spumă. Se unge o formă cu unt, se presară făină, se toarnă compoziția, se acopere, se coace o oră în cuptor la bain-marie. Se răstoarnă, se servește cu sos de ciocolată.

Formă de budinca cu capac, pentru fierb la „bain-marie”

BUDINCA DE CLĂTITE.

Se fac clătite din 2 ouă (pag. 284). Se pregătește o umplutură, nu prea groasă, dintr-o bucată de brânză de vacă dată prin sită, amestecată cu 2—3 ouă, 2 linguri de smântână, 2 linguri de zahăr, puțină coajă rasă de lămâie și un pumn de stafide. Se unge bine cu unt, o cratiță de mărimea clătitelor. Se presară pesmet fin. Se aşează o clătită pe fund și 3—4 pe margini, astfel ca odată cratiță plină, să le putem întoarce deasupra, și să fie toată budinca îmbrăcată în clătită. Se pune apoi un strat subțire de umplutură, apoi o clătită și tot așa până e cratiță plină. Se întorc deasupra clătitele de pe margini, se stropește cu unt, se dă la cuptor. Se coace în jumătate de oră la foc potrivit. Se răstoarnă, și se presară cu zahăr pisat.

BUDINCA DE CAFEA.

Se moaie 200 gr. de miez de franzelă cu o ceașcă de cafea concentrată, caldă. Indată ce s'a muiat se trece prin sită. Deoparte se freacă 150 gr. unt proaspăt cu 6 gălbenușuri și 150 gr. zahăr vanilat. Se amestecă cu pâinea trecută prin sită și, dacă dorim, și cu un pumn de migdale tăiate mărunt. La urmă se adaugă și cele 6 albușuri spumă. Se unge bine cu unt o formă, se presară cu făină, se toarnă compoziția. Se acopere și se fierbe o oră la bain-marie. Se răstoarnă și se servește cu cremă de vanilie.

BUDINCA DE MAC.

Se spală $\frac{1}{4}$ de kg. de mac și se pune să stea în apă 12 ore. Se scurge bine de apă, se lasă să se sbicească și se pi-

sează într'o piuliță de piatră. Se freacă cu 2 linguri de smântână și o lingură de apă de flori. Deoparte se freacă 150 gr. de unt cu 8 gălbenușuri și 150 gr. de zahăr. Se adaugă 150 gr. de pesmet fin, macul frecat cu smântână și, dacă dorim, și câteva migdale sfărâmate, și la urmă cele 8 albușuri făcute spumă. Se pune compozitia într'o formă unsă cu unt și presărată cu făină și se coace o oră și un sfert la bain-marie. Se răstoarnă, se servește cu sos de vin.

BUDINCA DE VIȘINE.

Se curăță de sâmburi $\frac{1}{2}$ kg. de vișine, se presară o lingură de zahăr pisat și se lasă să stea vreo oră. Se freacă spumă 150 gr. unt, la care se adaugă 6 gălbenușuri de ou și 150 gr. zahăr. Se amestecă cu o ceașcă de pesmet fin, cu o linguriță de scortisoară pisată, vișinile scurse bine, dacă dorim, câteva migdale, și la urmă cele 6 albușuri spumă. Se toarnă compozitia într'o formă bine unsă cu unt și presărată cu pesmet. Se coace la cuptor vreo trei sferturi de oră. Se răstoarnă, se servește cu sirop de vișine.

BUDINCA DE CIRESI.

Se face întocmai ca budinca de vișine, înlocuind vișinile cu cireșe mari, negre, nu prea amare.

BUDINCA DE MERE.

Se curăță câteva mere și se dau prin răzătoare, astfel ca să avem o farfurie adâncă plină. Se presară o lingură de zahăr și 2 de rom. Se freacă într'un castron 6 gălbenușuri de ou cu 150 gr. unt și 150 gr. zahăr vanilat. Se adaugă 100 gr. de făină, amestecând ca să nu se facă nici un cocoloș. Se pun merele, câteva migdale curătate și tăiate mărunt și, la urmă, cele 6 albușuri spumă. Se unge o formă cu unt, se presară pesmet, se toarnă compozitia, și se coace la cuptor vreo trei sferturi de oră. Se răstoarnă, se servește caldă, cu sirop de fructe.

BUDINCA DE CASTANE.

Se crestează coaja la vreo 40 de castane și se pun la fierit cu apă rece. Se lasă să fiarbă 15 minute. Se dau deoparte, se

scot câte puține odată și se curăță cât sunt foarte fierbinți. Numai aşa se poate lua ușor pielita subțire de pe ele. Se fierb apoi cu apă până se moale castanele. Se scurg și se trec prin mașina de tocata și apoi printre sită rară, cât sunt calde. Se freacă spumă 150 gr. unt proaspăt cu 6 gălbenușuri de ou și 200 gr. zahăr vanilat. Se amestecă cu castanele date prin sită. La urmă se pun cele 6 albușuri spumă și, dacă dorim, și câteva migdale tăiate mărunt. Se unge o formă bine cu unt, se presară făină, se toarnă compozitia și se fierbe o oră la bain-marie. Se răstoarnă, se servește caldă cu sos de ciocolată sau de vanilie.

BUDINCA DE PORTOCALE.

100 gr. de miez de pâine albă se fierbe cu $\frac{1}{2}$ litru de lapte, până se face ca o pastă. Se trece prin sită. Se amestecă cu zeama strecută dela o portocală frumoasă. Se freacă 150 gr. unt cu 6 gălbenușuri, 150 gr. zahăr pisat și puțină coajă rasă de portocale. Se amestecă totul cu pâinea, se adaugă o bucată de portocală zaharisă, tăiată mărunt și câteva migdale sfărâmate, iar la urmă, cele 6 albușuri spumă. Se fierbe trei sferturi de oră la bain-marie, într'o formă unsă cu unt și presărată cu făină. Se răstoarnă, se servește cu sos de vanilie sau altul, după placere.

BUDINCA DE CURMALE.

Se pune să fiarbă 120 gr. de miez de franzelă albă cu o ceașcă de lapte, până se face ca o pastă. Se freacă 150 gr. de unt proaspăt cu 8 gălbenușuri și 150 gr. zahăr vanilat. Se amestecă cu pâinea, se adaugă 200 gr. curmale tăiate felii subțiri ca fideaua și câteva migdale deasemenea tăiate. La urmă se pun cele 8 albușuri spumă. Se unge o formă cu unt, se presară făină; se toarnă compozitia și se fierbe o oră la bain-marie. Se răstoarnă, se servește cu sos de vanilie.

BUDINCA DE SMOCHINE.

Se pune să se topească la foc 100 gr. zahăr cu o jumătate ceașcă de lapte. Când e fierbinte, se adaugă 100 gr. de unt proaspăt. Se freacă 4 gălbenușuri de ou cu 4 linguri de făină, se toarnă cu încetul laptele răcorit. Se pune o jumătate linguriță de scortisoară pisată, 200 gr. smochine tăiate mărunt și 100 gr.

migdale, la urmă cele 4 albușuri spumă. Se toarnă într'o formă unsă cu unt și presărată cu făină. Se fierbe o oră și un sfert la bain-marie. Se răstoarnă, se servește cu sirop de fructe sau cu sos de vin.

BUDINCĂ DE COZONAC.

Se pisează ca pesmetele 300 gr. de cozonac uscat. Se moie cu 2 linguri de rom. Se freacă 150 gr. de unt cu 8 gălbenușuri și 100 gr. de zahăr vanilat. Se amestecă cu cozonacul, se adaugă 100 gr. de stafide fără sâmburi, 3—4 linguri de marmeladă de caise sau portocale și, la urmă, cele 8 albușuri spumă. Dacă dorim, se pune și puțină scortisoară. Se fierbe o oră și $\frac{1}{4}$ la bain-marie într'o formă unsă cu unt și presărată cu făină. Se răstoarnă, se servește cu sirop de fructe.

BUDINCĂ DE BIȘCOTURI.

Intr'o formă rotundă de tablă, cu pereții drepti, bine unsă cu unt, se pune 150 gr. de bișcoturi, așezate în rânduri încrucișate, iar între rânduri se pun stafide și bucatele mici de fructe zaharisite. Ultimul rând de bișcoți trebuie să fie ceva mai jos decât marginea formei. Deoparte se face o cremă de vanilie și anume se pune la foc $\frac{1}{2}$ litru de lapte cu 120 gr. de zahăr și o jumătate baton de vanilie. Se ține să se înfirbânte ca să se topească zahărul, fără să fiarbă. Intr'un castron se amestecă 2 ouă întregi și 2 gălbenușuri. Nu trebuesc bătute ca o spumă. Se toarnă cu încetul laptele peste ouă, amestecând într'una. Se strecoară și se toarnă puțin câte puțin peste bișcoturile din formă, se lasă să stea vreo 10 minute, ca să fie bine pătrunse de cremă, înainte de a fi pus la foc. Se acopere și se pune să fiarbă 40 de minute la cuptor, la bain-marie. Când e gata se lasă vreo 10 minute deoparte, să se mai răcorească în formă, se răstoarnă și se servește caldă, cu sos de zahăr ars.

La fel se poate pregăti cu cafea sau ciocolată. Se pune în lapte o ceșcuță concentrată de cafea neagră sau 2 batoane de ciocolată topite cu o lingură de apă. Când e gata se servește cu sos de vanilie.

OMLETĂ CU DULCEAȚĂ.

Se freacă bine 6 gălbenușuri cu 4 linguri de zahăr pisat și o bucate de vanilie, până ce se face ca o cremă. Se adaugă

eu încetul 2 linguri de făină, și la urmă cele 6 albușuri făcute spumă. Se unge o tavă bine cu unt, se toarnă compoziția, după ce s'a scos vanilia, și se coace 15—20 de minute la cuptor, la foc potrivit. Când e gata se răstoarnă pe un șerbet ud, se pune dulceață sau marmelada, se face sul, se aşeză pe farfurie, se presără cu zahăr. Se poate înlocui vanilia cu puțină coajă rasă de lămâie. Deasemenea, în loc de dulceață se poate umplea cu o cremă de ciocolată (pag. 365), deasupra se glasează tot cu ciocolată iar împrejur se pune frișcă.

OMLETĂ CU MERE.

Se curăță 5—6 mere, se taie felii subțiri și se pun să se moie pe mașină, cu puțin unt. Se pun într'un castron 4 linguri de făină, care se amestecă cu 4 ouă întregi, un praf de sare și 2 linguri de zahăr pisat vanilat. Se subție cu o ceașcă de lapte și o lingură de rom, astfel ca aluatul să fie ca o smântână. Se topește puțin unt într'o tigae, se toarnă o parte din compoziție, se presără merele și deasupra se toarnă restul compoziției. Se coace o jumătate de oră la cuptor. Se răstoarnă pe farfurie, se presără zahăr și se servește caldă.

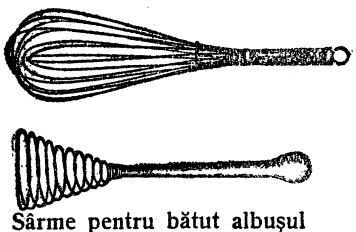
OMLETĂ CU VIȘINI.

Se curăță de sâmburi $\frac{1}{2}$ kg. de vișine, se presără o lingură de zahăr și se țin aşa cam o oră. Se pregătește apoi omleta întocmai ca cea de mere, punând vișinile bine scurse de zeama pe care au lăsat-o.

OMLETĂ-SUFLÉ.

Se freacă 4 gălbenușuri bine cu 125 gr. de zahăr pisat, până ce crește ca o cremă. Se adaugă o lingură de rom, și la urmă 8 albușuri făcute spumă. Se unge o formă de sticlă „Iena Durax“ cu unt, se presără puțin zahăr tos. Se pune compoziția în formă și se netezește cu lama unui cuțit. Tot cu cuțitul se fac deasupra câteva crestături. Se pune la foc bun, dar nu prea mare. Se ține cam 25 de minute, și se servește imediat ce se scoate din cuptor. Înainte de a o da la masă, se toarnă deasupra 2—3 linguri de rom bun, care a fost ținut la cald pe marginea mașinei și în care am topit o linguriță de zahăr. Se dă foc și se servește aprins la masă.

SUFLÉ DE ALBUSH.

Sârme pentru bătut albușul

Se bat spumă 8 albușuri. Se pun 8 linguri de zahăr pisat și se mai bate până se întărește bine. Se unge o formă de piatră cu unt, se întinde pe fund marmeladă de caișe sau o dulceață, se toarnă deasupra albușul, se netezeste cu lama cu cuțitului, apoi se crestează deasupra, se dă la cuptor cam jumătate de oră, la foc potrivit, ca să crească frumos. Se servește îndată ce s'a scos dela cuptor, altfel se lasă.

SUFLÉ DE CASTANE.

Se curăță, se fierb și se trec prin mașină 1 kg. de castane, întocmai ca pentru budincă (pag. 294). Se fierb împreună cu o ceașcă de lapte în care s'a pus 250 gr. zahăr vanilat. Se lasă să fiarbă amestecând mereu, până se face compoziția potrivit de groasă. Se dă deoparte, să se răcorească. Se bat 6 albușuri spumă, se amestecă cu încetul cu castanele răcorite. Se unge o farfurie de sticlă „Iena Durax” cu unt, se presară zahăr tos, și se pune compoziția. Se netezeste deasupra, se coace la cuptor cam $\frac{1}{2}$ de oră. Se servește îndată ce e gata.

SUFLÉ DE VANILIE.

Se amestecă 4 decilitri de lapte rece cu 50 gr. făină, cu încetul, să nu se facă cocoloși. Se toarnă într'o cratiță mare, adăugând 100 gr. zahăr și o jumătate baton de vanilie. Se pune pe foc, amestecând mereu, iar când începe să fiarbă se dă deoparte și se pune 20 gr. de unt proaspăt. După ce s'a mai pierdut din căldură, se pun 4 gălbenușuri, pe rând, amestecând într'una. Se scoate vanilia. Se bat 6 albușuri spumă, bine întărită și se amestecă cu încetul cu compoziția din cratiță. Se pune compoziția într'o formă de piatră lungă, se netezeste cu lama cuțitului, și se crestează deasupra. Se dă la cuptor, la foc potrivit. După vreo 20 de minute, când s'a umflat, se presară deasupra puțin zahăr pisat. Se mai lasă 2 — 3 minute, până s'a topit zahărul, se servește imediat.

SUFLÉ DE CIOCOLATĂ.

Se face, întocmai ca sufleaua de vanilie, adăugând înainte de a pune gălbenușurile, 3 batoane de ciocolată muiată pe marginea mașinei, cu o lingură de apă și lăsată împreună cu lăptele să dea vreo două clocote.

SUFLÉ DE CAFEA.

Se face întocmai ca sufleaua de vanilie, adăugând odată cu gălbenușurile și 3 linguri de cafea concentrată.

SUFLÉ DE LĂMĂIE.

Se spală și se șterg 2 lămăi frumoase. Se ia 100 gr. zahăr bucăți și se freacă pe rând bucățile de zahăr de coaja lămăiei, până începe să se zăreasă partea albă. Aceasta nu trebuie frecată, de oarece e amară. Se amestecă cu încetul 4 decilitri de lapte rece cu 50 gr. făină, se pune pe foc și când începe să fiarbă, se adaugă zahărul parfumat cu lămăie. Se dă deoparte, se adaugă 20 gr. de unt proaspăt, se acopere și se lasă să se mai răcorească. Se procedează apoi întocmai ca pentru sufleaua de vanilie, punând 4 gălbenușuri pe rând, și 6 albușuri spumă. Se coace la fel.

Formă de piatră pentru suflé

Se freacă $\frac{1}{4}$ kg. de zahăr bucăți de coaja a 3 lămăi bine spălate și șterse, cum am arătat mai sus. Se pisează, se trec prin sită și se freacă cu 10 gălbenușuri. Când gălbenușurile sunt ca o spumă, se amestecă cu încetul cu 35 gr. făină și cu zeama dela o lămăie. La urmă se pun cele 10 albușuri spumă. Se toarnă compoziția într'o formă de piatră, se netezeste cu cuțitul, se crestează și se coace la foc potrivit o jumătate de oră.

SUFLÉ DE PORTOCALĂ.

Se face întocmai ca sufleaua de lămăie. Se pot adăuga în compoziție bucăți mici de coajă de portocală zaharisită.

SUFLÉ DE MERE.

Se curăță 1 kg. de mere, se taie bucăți, se pun într-o cratiță cu o lingură de unt, 2 linguri de zahăr, o jumătate de pahar de vin și o jumătate de baton de vanilie. Se ține pe foc până se moaie merele, fără să se rumenească, și scade tot vinul. Se trece prin sită. Se face deoparte un sirop gros din 350 gr. de zahăr și o ceașcă de apă, se amestecă cu merele și se mai lasă să fierbă astfel ca adunată la un loc, compozitia să-și păstreze forma. Când s'a mai răcorit, se amestecă cu 10 albușuri bătute spumă. Se toarnă într-o formă de sticlă „Iena Durax“ ovală și se dă la cuptor $\frac{1}{2}$ de oră.

Se curăță de coajă și se scobesc la mijloc 8—10 mere mici, atâtea câte să încapă într-o formă lungă de piatră. Se unge aceasta bine cu unt, se așează merele, punând la fiecare, în golul din mijloc, câte puțină marmeladă ori dulceață de căpșuni sau fragi. Se amestecă cu încetul $\frac{1}{4}$ de litru lapte rece cu o lingură de făină și 200 gr. zahăr. Se pune pe foc și se dă la o parte cum începe să fierbă. Când s'a răcorit, se adaugă pe rând 4 gălbenușuri și la urmă 6 albușuri spumă. Se toarnă compozitia peste merele din formă și se coace la cuptor cam $\frac{3}{4}$ de oră.

SUFLÉ DE CAISE.

Se pune la fierb $\frac{1}{2}$ kg. de caise, cărora li s'au scos sămburii, cu 300 gr. de zahăr amestecând mereu, ca să nu se prindă pe fund. Se face o marmeladă destul de groasă, care se trece prin sită și se freacă până se face ca o cremă. Se amestecă cu 10 albușuri făcute spumă, se toarnă într-o formă de sticlă „Iena Durax“ și se coace la cuptor cam trei sferturi de oră.

Se aleg vreo 20 de caise mijlocii bine coapte. Se scot sămburii și se trec de crude printr-o sită de păr. Se amestecă cu încetul 30 de gr. de făină cu o ceașcă și jumătate de lapte și 150 gr. de zahăr. Se pune pe foc, se dă deoparte cum începe să fierbă. Se adaugă o lingură de unt proaspăt, pasta de caise și 4 gălbenușuri de ou puse pe rând. La urmă, după ce s'a

răcorit compozitia, se pun 8 albușuri făcute spumă. Se toarnă într-o formă de piatră și se coace la cuptor cam o jumătate de oră.

SUFLÉ DE CĂPSUNI.

Se curăță de codițe $\frac{1}{2}$ kg. de căpșune curate, ca să nu fie nevoie să fie spălate, iar dacă trebuie neapărat spălate, să fie bine scurse pe o sită. Se trec apoi prin sită și se freacă cu $\frac{1}{4}$ kg. de zahăr pisat, până se face ca o cremă. Dacă e prea lichidă se pune să tragă câteva clocote să se mai lege. După ce s'a răcit se amestecă cu încetul cu 8 albușuri spumă. Se coace într-o formă de sticlă „Iena Durax“ la cuptor $\frac{1}{2}$ de oră.

Se pune la foc $\frac{1}{4}$ kg. de căpșuni cu 200 gr. de zahăr. Se lasă să fierbă până se face o marmeladă potrivit de legată. Se freacă 100 gr. de unt cu 8 gălbenușuri și 100 gr. de zahăr și o lingură de făină. Se amestecă cu marmelada răcită și se mai freacă câtva timp. La urmă se adaugă 8 albușuri făcute spumă. Se coace o jumătate de oră într-o formă de piatră la cuptor.

SUFLÉ DE ZMEURĂ.

Se face întocmai ca cea de căpșuni.

SUFLÉ CU OREZ.

Se fierbe o ceașcă de orez cu lapte (pag. 289) nu prea scăzut. Se lasă să se răcorească. Se unge o formă rotundă de piatră cu unt și se întinde pe fund jumătate din orezul cu lapte. Deasupra se pune o pătură subțire de marmeladă de caise sau de căpșune și apoi restul de orez. Deoparte se freacă, într-un castron, 3 linguri bune de aceiași marmeladă, cu 3 linguri de zahăr pisat și puțină zeamă de lămâie, până se face ca o cremă. Aceasta se amestecă încet cu 6 albușuri făcute spumă. Compozia se toarnă peste orezul din formă și se coace în cuptor o jumătate de oră.

SUFLÉ CU INGHEȚATĂ. (Soufflé surprise).

Se pregătește înghețata pentru numărul persoanelor, fie de un singur fel de înghețată, fie mai multe feluri. Se umple o

formă specială nu prea înaltă, de preferință cu gura ovală, sau dreptunghiulară, se acopere ermetic, se aşeză în ghiață cu sare (pag. 390) și se ține până la întrebuițare, să se întărească bine.

Dinainte avem pregătit, cu o zi înainte, ca să fie perfect răcit, un tort de „Pain-d’Espagne” (pag. 321) sau „génoise”. Se taie transversal, astfel ca să avem un fund cam de 2 cm. de gros care la rândul lui se taie exact după gura formei în care am așezat înghețată. Mai tâiem deasemenea câteva felii, cam de 3—4 cm. lățime, cu care vom îmbrăca înghețata, odată răsturnată. Tot dinainte avem pregătit pentru $\frac{1}{2}$ kgr. de înghețată, 4 albușuri bătute spumă, cu 100 gr. zahăr, la care adăugăm un gălbenuș. Se ține la rece, până vom pregăti sufleaua. Cu 10 minute înainte de a fi servită, se aşeză fundul de tort, îmbibat cu puțin liqueur, pe o farfurie ce merge la foc. Se scoate forma cu înghețată din ghiață, se șterge, cu o cârpă uscată, și se vâră o clipă în apă călduță. Se răstoarnă imediat pe fundul de tort, din farfurie. Se îmbracă repede cu felii de tort, iar deasupra cu albușul bătut spumă. Se introduce 3—4 minute în cuptorul *foarte incins*, se toarnă imediat puțin rom încălzit deasupra, se dă foc și se servește cu flacără la masă. Trebuie procedat cu multă îndemnare și repeziciune, ca înghețata să nu se topească în timpul cât se pregătește sufleaua.

PERE LA GRATIN.

Se curăță $\frac{1}{2}$ kg. de pere, se îndepărtează căsuța cu sâmburi și se taie felii potrivit de subțiri. Se unge o formă de piatră bine cu unt, se pun feliile de pere, deasupra 2 linguri de marmeladă nu prea groasă de caise, apoi se presară 4 linguri de macaroane (turtițe de migdale) pisate. Deasupra se pun câteva bucățele de unt proaspăt. Se dă la cuptor cam 20 de minute. Nu se servește prea fierbinte.

GUTUI COAPTE.

Se spală atâtea gutui câte dorim să pregătim. Se scobesc bine la mijloc și se umplu cu zahăr. Se pun într-o formă de piatră și se dau la cuptor, la foc potrivit. Când zahărul din gutui e topit, se mai umplu gutuile din nou cu zahăr. Se țin până sunt destul de coapte. Se servesc în forma în care au fost coapte, după ce s’au mai răcorit puțin.

MERE COAPTE.

Se spală atâtea mere mijlocii câte dorim să pregătim. Se scobesc la mijloc și se face o crestătură adâncă de un milimetru de jur împrejurul mărului ca să nu plesnească coaja la copt. Se unge o formă de piatră bine cu unt, se aşeză merele unele lângă altele, umplând scobitura cu zahăr pisat, iar deasupra fiecăruia se pune câte o bucătică de unt. Se toarnă în formă 3—4 linguri de apă și se dau la cuptor, la foc potrivit. Se udă din când în când cu siropul din formă. Se țin cam o jumătate de oră. Se servesc în formă, nu prea fierbinți.

MERE PE CANAPEA.

Se curăță atâtea mere câte dorim să servim, se scobesc la mijloc și pe măsură ce sunt curățate, se pun în apă rece cu puțină zeamă de lămâie, ca să nu se înegrească. Se taie atâtea felii de pâine, fără coajă, câte mere avem. Se unge cu unt o formă de piatră cu marginile joase, se pun feliile de pâine și deasupra merele bine scurse și pe care le-am umplut la mijloc cu zahăr. Deasupra, peste fiecare, se pune o bucătică de unt. Se dă la cuptor, la foc potrivit, cam $\frac{3}{4}$ de oră. Se udă de vreo două ori cu sirop de zahăr. Când sunt aproape gata, se toarnă deasupra câteva linguri de sirop legat și se mai lasă puțin la cuptor. Se servesc în formă.

CHARLOTĂ DE MERE.

Trebue să ne servim de o formă de tablă anume pentru charlotă, cu pereții drepti și înalți cam de vreo 10—12 cm. Se unge această formă bine cu unt. Se taie din pâine specială pentru sandwich-uri felii ceva mai subțiri ca un cm., fără coajă și de mărime potrivită, ca să putem îmbrăca pereții și fundul formei.

Se topește 100 gr. de unt într-o cratiță, se moaie pe rând felii de pâine cu care îmbrăcăm peretii și fundul formei, lipind bine feliile unele de altele. Se curăță de coajă 1 kg. de mere, se îndepărtează căsuța cu sâmburi și se taie felii subțiri. Se pun într-o cratiță cu o lingură de unt, o jumătate de pahar de vin, 100 gr. de zahăr și o jumătate baton de vanilie sau o bucătică de coajă de lămâie, fără partea albă. Se lasă să fierbă, amestecând mereu, până devine o pastă foarte groasă. Când e

gata, se amestecă cu 2 linguri de marmeladă de caise. Se aşează cu o lingură în forma îmbrăcată cu pâine, având grija să punem puțin bombată, de oarece scade la foc. Se dă la cuptor la foc potrivit vreo trei sferturi de oră, până se rumenește pâinea, fără să se ardă. Se scoate din cuptor, se mai lasă vreo zece minute, apoi se răstoarnă. Se servește cu sos de caise (pag. 388).

MERE IN ALBUS.

Se curăță 7—8 mere frumoase, se scobește mijlocul, înlăturând semințele, se fierb într'un sirop slab, ca pentru compot, și la foc foarte mic, ca să rămână întregi.

Deoparte se bat 4 albușuri spumă, cu 200 gr. zahăr. Se unge cu unt o farfurie ce merge la foc, se aşează merele răcorite și scurse de sirop, cu puțin spațiu între ele, punând la mijloc în fiecare gaură, puțină coajă de portocală zaharisită și tăiată mărunt. Se pune albușul într'un cornet cu vârful erenelat, și se îmbracă fiecare măr, pornind cu o mișcare în spirală de la partea de jos în sus.

Se dau la cuptor la foc moale, se servesc calde sau reci, după placere.

MERE IN GELÉE.

Se pregătește o compoziție ca pentru „Génoise” (pag. 323) și se coace într'o tavă o foaie (fund) de grosimea degetului. Se lasă să se răcească.

Se curăță 7—8 mere mijlocii, se scobește mijlocul de semințe, și se fierb într'un sirop slab, ca pentru compot, la foc mic, ca să nu se sfarme. Se lasă să se răcorească, se scurg. Se taie din foaia de genoise, cu o formă de tablă, ronduri de mărimea merelor. Se pun pe farfurie, peste fiecare se aşează un măr, se umple golul de la mijloc cu fructe zaharisite tăiate mărunt și se îmbracă cu peltea de coacăze, de smeuri, etc. (pag. 424)

CAISE PE OREZ.

Se pregătește orezul cu lapte ca la pag. 289. Când e gata se adaugă o lingură de unt și 2 gălbenușuri. Se amestecă pe mașină câteva minute, și se ține deoparte, la cald. Se fierb vreo 12 caise frumoase, rupte în două, într'un sirop gros făcut

dintr'un pahar și jumătate de apă și 300 gr. de zahăr. Se fierb la foc mic, cu multă grija să nu se sfarme. Se scot pe o sită, ca să se scurgă. Se toarnă orezul într'o farfurie ce merge la foc, netezindu-l cu lama unui cuțit, ca să avem o pătură egală, de vreo 3 cm. înălțime, și peste ea se aşează jumătățile de caise. Se bat 5 albușuri spumă cu 250 gr. zahăr, se toarnă deasupra așa ca să acopere atât orezul cât și caisele. Se netezește cu lama cuțitului. Se dă la cuptor la foc potrivit vreo jumătate de oră. Se servește îndată ce e gata. Se poate face același fel cu compot de mere, de pere, de piersici, etc.

CAISE CU BUDINCĂ DE BISCOTURI.

Se moaie cu puțin lapte clocoțit 125 gr. de băscoturi. Când sunt bine îmbibați se trec printr'o sită rară, se amestecă cu 80 gr. de zahăr, și 4 ouă puse pe rând, și se freacă cu o lingură de lemn, până se face compozitia ca o cremă. Se unge cu unt o formă joasă de tort, se presară cu zahăr, și se toarnă compozitia. Se coace la cuptor, la „bain-marie”, (într'alt vas cu apă) vre-o 30 de minute. (Se încearcă de gata cu un pai. Dacă acesta iese curat, atunci crema e gata).

Se răstoarnă pe o farfurie ceva mai mare, iar împrejur se aşează jumătăți de caise opărite cu sirop, iar în fiecare caisă se pune câte o cireașă zaharisită.

Sirobul rămas se fierbe până se leagă, se amestecă cu o lingură de marmeladă de caise și se toarnă deasupra. Budinca se servește caldă.

PERE PE OREZ.

Se pregătește o compoziție ca pentru „génoise” (pag. 323) și se coace într'o tavă rotundă o foaie (fund) de grosimea degetului. Se lasă să se răcească. Se pregătește orezul cu lapte ca la pag. 289. Când e gata se adaugă o lingură de unt prospăt și 2 gălbenușuri. Se amestecă pe mașină câteva minute, și se ține deoparte, la cald.

Se curăță câteva pere mici, dar de aceeași mărime, și se fierb în sirop, pe foc moale, cu grija să nu se sfarme. Se aşează fundul de tort pe o farfurie ce merge la foc. La mijloc se pune orezul în formă de piramidă, lăsând de jur împre-

jur un spațiu pe care se aşează în picioare perele scurse din sirop. Deoparte se bat 4 albușuri spumă cu 200 gr. zahăr. Cu ajutorul unui cornet de pânză sau de hârtie, se îmbracă frumos orezul cu albușul spumă; se dă câteva minute la cuptor, până începe să se usuce albușul. Înainte de a servi, se toarnă peste pere siropul scăzut, și frecat cu o lingură-două de marmeladă de caișe.

PERE IN SIROP, CU CREMĂ DE VANILIE.

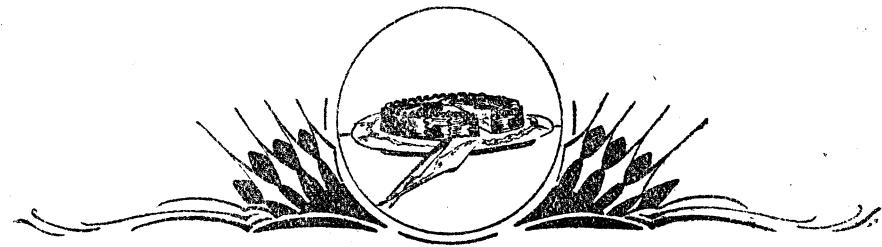
Se aleg 6 pere frumoase se curăță și se taie în jumătăți. Se îndepărtează mijlocul cu semințele. Se fierb în sirop de zahăr, cât trebuie, ca să nu se sfarne. Se scurg și se aşează pe farfurie de servit, pe margine, astfel ca să formeze ca o bordură. Se bate $\frac{1}{4}$ kg. frișcă cu o lingură de zahăr, și se aşează la mijloc. Dinainte avem pregătit o cremă de vanilie (pag. 387) din 3 dl. $\frac{1}{2}$ de lapte, 150 gr. zahăr, 4 gălbenușuri, $\frac{1}{2}$ baton vanilie și un vârf de linguriță de feculă. Se adaugă puțin rom, kirsch sau marasquin. După ce s'a răcorit se toarnă cu lingura peste pere aşa fel ca să le îmbrace.

Se curăță și se fierb ca mai sus, 6—7 pere frumoase tăiate în două. Se aşează pe o farfurie mai adâncă unele lângă altele. Dinainte se pregătește o cremă de vanilie (pag. 387), care, după ce s'a răcorit, se amestecă cu 2—3 linguri de frișcă bătută, și cu coaja unei portocale zaharisite tăiate ca tăieții.

Se acopăr perele cu cremă, iar printre ele se pune cu cornetul câte puțină frișcă bătută.

PERE IN SIROP, CU CREMĂ DE CIOCOLATĂ.

Se pregătește întocmai ca mai sus, înlocuind crema de vanilie, cu o cremă de ciocolată (pag. 387).

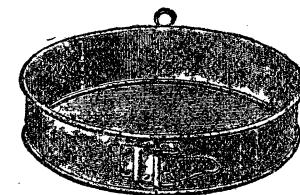
CAPITOLUL XV

DIFERITE DULCIURI

A. TORTURI ȘI PRĂJITURI

TORT DE NUCI.

Se freacă 10 gălbenușuri cu 200 gr. zahăr vanilat până se face ca o cremă. Se adaugă 2 linguri de făină, 2 de pesmet fin cernut, 50 de nuci trecute prin mașină și la urmă cele 10 albușuri spumă. Se unge forma de tort bine cu unt, se toarnă compoziția, se dă la cuptor cam o oră, la foc potrivit. După ce s'a răcit se taie în două, se stropesc părțile cu un sirop cu rom sau liqueur și se pune la mijloc cremă de nuci (pag. 366), apoi se glasează.

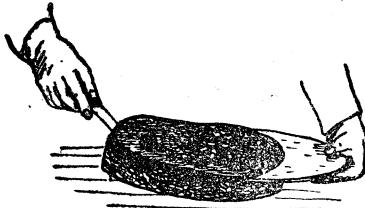
Formă pentru tort.

Se bat într'o oală, cu telul de albuș, 10 ouă întregi cu 200 gr. zahăr, până se face ca o cremă. Se adaugă cu încetul 200 gr. de nuci trecute prin mașină, puțină coajă rasă și zeama dela o jumătate de lămâie, 2 linguri de pesmet și un vârf de linguriță de scorțisoară pisată. Se unge o formă bine cu unt, se coace o oră la cuptor.

TORT DE ALUNE.

Se prăjesc 300 gr. de alune într'o tigae, fără să se îngrească, și se curăță de coajă, frecându-le în mâna cât sunt

calde. Se trec prin mașina de măcinat nuci. Se freacă într'un castron 10 gălbenușuri de ou cu 2 ouă întregi și 300 gr. zahăr vanilat bine, până se face ca o cremă.

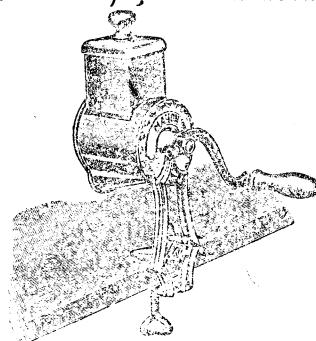

Tortul se taie în două cu un cuțit lung.

Se umple cu cremă de alune (pag. 366) și se glasează după placere.

TORT DE ALUNE ȘI MIGDALE.

Se curăță 100 gr. alune (vezi *tort de alune*) și tot atâtea migdale (vezi *tort de migdale*), și se dau prin mașina de măcinat nuci. Se freacă într'un castron 10 gălbenușuri cu 250 gr. zahăr și o jumătate baton de vanilie, până se fac ca o cremă. Se adaugă 100 gr. pesmet fin, o lingură de făină, migdalele și alunile și la urmă cele 10 albușuri făcute spumă. Se unge o formă bine cu unt, se toarnă compozitia și se coace o oră în cuptor la foc potrivit. Când e gata, se umple cu o cremă de unt și ciocolată și se glasează după placere.

Mașina de trecut nuci.

TORT DE MIGDALE.

Se opăresc 300 gr. de migdale și se lasă 2 minute în apă cloicotită. Se curăță de coajă cât sunt fierbinți, se pun într'o tigăe pe marginea mașinei să se usuce și se dau apoi prin mașina de măcinat nuci. Se freacă 12 gălbenușuri cu 250 gr. zahăr, până se face ca o cremă. Se adaugă migdalele pisate, 2 linguri de pesmet fin, coaja rasă și zeama dela o jumătate lămâie, precum și spuma dela 10 albușuri. Se coace într'o

formă bine unsă cu unt timp de o oră, la cuptor, la foc potrivit. Când e gata se umple și se glasează după plăcere.

Se freacă spumă 150 gr. unt, adăugând pe rând 8 gălbenușuri și 150 gr. zahăr pisat și se freacă mereu, până se face ca o cremă. Se adaugă 150 gr. migdale măcinate cu coajă, 2 linguri de rom, coaja rasă și zeama dela o lămâie, 2 linguri de pesmet și cele 8 albușuri spumă. Se coace la foc potrivit, într'o formă unsă cu unt.

Se curăță 200 gr. de migdale de coajă și se dau prin mașină. Se freacă 250 gr. unt cu 8 gălbenușuri și 250 gr. zahăr vanilat. Se adaugă migdalele, 100 gr. de făină și spuma celor 8 albușuri. Se împarte compozitia în două și se coc fie pe rând în aceiași formă unsă cu unt, fie odată în forme de mărime egală. Când sunt gata, se pune între ele o umplutură după gust și se glasează.

TORT IEFTIN.

Se freacă o lingură de unt proaspăt cu un pahar de zahăr și 3 gălbenușuri. Se adaugă apoi, cu încetul, un pahar de făină și unul de lapte. La urmă se pun cele 3 albușuri spumă. Se coace la cuptor într'o formă unsă cu unt. Se glasează după placere.

TORT DE FASOLE.

Se freacă 250 gr. de fasole fiartă, scursă bine de apă, și trecută prin sită, cu 2 gălbenușuri, 200 gr. zahăr și 2 linguri de unt proaspăt făcut spumă. Când totul e bine amestecat ca o cremă, se adaugă o lingură bună de ciocolată rasă, sau o lingură de cafea concentrată, o lingură de pesmet, 2 de rom și cele 2 albușuri făcute spumă. Se coace la cuptor, într'o formă bine unsă cu unt, aproape o oră. La început focul trebuie să fie mai moale ca să crească tortul și întărit mai la urmă. După ce s'a răcorit, se glasează cu glasură de cafea sau ciocolată iar pe margine se toarnă cu cornetul frișcă bătută.

TORT DE CASTANE.

Se curăță de coajă 50 de castane frumoase (pag. 294). Se pun într'o cratiță cu apă cât să le cuprindă și se lasă

să fiarbă, până se moaie de tot. Se scurg bine de apa care a mai rămas, și se trec fierbinți, printre sită. Se amestecă cu 250 gr. zahăr pisat, o jumătate baton de vanilie și 5 gălbenușuri puse pe rând. Se freacă mult și bine, până devine ca o cremă. Se amestecă apoi cu 150 gr. unt frecat spumă și la urmă cele 5 albușuri spumă. Se unge o formă cu unt, se toarnă compoziția și se coace la foc potrivit, cam 35 de minute. Tortul, când e gata, trebuie să fie puțin moale la mijloc. Când se ține prea mult la foc, se face aspru. Se lasă să se răcească în formă. Se răstoarnă, se glasează cu ciocolată sau cafea, iar deasupra se pune frișcă bătută și castane zaharisite (pag. 360).

Dacă vrem să-l umplem cu cremă, atunci se coace compoziția în 2 forme de mărime egală. Când sunt gata, se pun una peste alta și între ele crema de castane (pag. 367).

TORT DE CURMALE.

Se curăță 180 gr. de migdale (pag. 308) și se macină prin mașina de trecut nuci. Deasemenea se taie mărunt ca fiudeaua 250 gr. curmale. Se bat 6 albușuri spumă. Se adaugă 180 gr. de zahăr și se mai bate bine. Se pun migdalele pisate, curmalele și o lingurită de feculă sau, în lipsă, una de făină. Se amestecă totul ușor împreună. Din această compoziție se coc 3 foi pe rând, într-o tavă unsă cu unt și presărată cu făină. Între timp se face crema și anume se pun, într-o cratiță, 6 gălbenușuri frecate cu 180 gr. zahăr, deasemenea 4 linguri de lapte, în care s'au topit 4 batoane de ciocolată tăiată bucăți și un baton de vanilie. Se așează cratița într-un alt vas cu apă la foc, și se amestecă până se îngroașă crema, atât cât să se țină de lingură. Se freacă spumă 180 gr. de unt, și când s'a răcit crema se amestecă cu untul. Se pune crema între foile de tort. Deasupra se glasează cu glasură de ciocolată, iar împrejur se pun migdale tăiate mărunt și rumenite.

TORT DE SMOCHINE.

Se face la fel cu cel de curmale.

TORT DE PORTOCALE.

Se freacă 250 gr. zahăr bucăți de coaja unei portocale (vezi *suflé de lămâie*, pag. 299), apoi se pisează. Se freacă

150 gr. de unt făcut spumă cu zahărul pisat și 6 gălbenușuri răscoapte, trecute prin sită. Se adaugă 8 gălbenușuri crude, puse pe rând, zeama strecurată dela o lămâie, 80 gr. făină și puțină coajă rasă de portocale. La urmă se adaugă 4 albușuri făcute spumă. Se coace într-o formă unsă cu unt și presărată cu făină, o oră la cuptor.

Se taie tortul în două, și se pune la mijloc următoarea umplutură: Se moaie o felie de cozonac uscat sau câteva bișcoturi, cu 2—3 linguri de sirop, și o lingură de curaçao (poate fi înlocuit cu rom). Se freacă bine, până se face ca o cremă. Se adaugă o lingură de marmeladă de caise, și o lingură de dulceață de portocală, tăiată mărunt. Se amestecă totul împreună, mai adăugând sirop, de e nevoie, pentru ca consistența umpluturei să fie numai bună. Se glasează cu glasură de zahăr (pag. 367), în care punem o picătură de camomilă, ca să capete o culoare rose.

TORT DE LĂMÂIE

Se freacă 250 gr. zahăr bucăți de coaja unei lămâi (vezi *suflé de lămâie*, pag. 299), apoi se pisează. Se curăță 250 gr. migdale (pag. 308), se trec prin mașina de măcinat nuci și se moaie cu zeama dela o jumătate de lămâie. Se freacă 12 gălbenușuri cu zahărul pisat, se adaugă migdalele, 100 gr. pesmet fin, sau făină, puțină coajă rasă de lămâie și, la urmă, spuma dela 8 albușuri. Se coace într-o formă unsă cu unt presărată cu făină, la foc potrivit, cam o oră. Când e gata, se umple sau nu cu cremă și se glasează cu glasură de lămâie.

TORT DE PESMET.

Se freacă spumă 8 gălbenușuri cu 8 linguri de zahăr pisat și o jumătate baton de vanilie. Se adaugă 8 linguri de pesmet foarte fin și la urmă cele 8 albușuri spumă. Dacă dorim, se poate adăuga, odată cu pesmetele, și un pahar de nuca pisată. Se coace într-o formă unsă cu unt, presărată cu făină, la cuptor, la foc potrivit, cam o oră. Când e gata, se taie în trei felii, se umple cu o cremă de unt, se glasează după placere.

TORT DE CACAO.

Se bat într-o tingire de dulceață 6 ouă întregi cu 150 gr. de zahăr, până ce volumul lor crește simțitor. Se bat apoi alternativ pe mașină și la rece, de trei ori. Se adaugă 75 gr.

de făină proaspăt cernută, amestecată cu 50 gr. de cacao. Se coace la foc mic, într-o formă unsă cu unt și presărată cu făină. După ce s'a răcit, se taie în trei felii egal de groase. Se stropesc feliile cu sirop amestecat cu puțin rom, și se pune între ele cremă de ciocolată (pag. 365). Se glasează cu ciocolată, iar deasupra se pun fructe zaharisite sau puțină cremă turnată într-un cornet. Pe marginea tortului se pot pune migdale sau alune sfârmate, cât e glasura încă moale.

TORT DE CIOCOLATĂ.

Se freacă 3 gălbenușuri cu 100 gr. zahăr și o jumătate baton de vanilie, până se face ca o cremă. Se amestecă cu 50 gr. de unt proaspăt, deasemenea frecat deoparte. Se adaugă 100 gr. de ciocolată, muiată pe marginea mașinei cu o lingură de apă, 50 gr. de făină și la urmă cele 3 albușuri spumă. Se scoate vanilia. Se toarnă compoziția într-o formă foarte bine unsă cu unt, și presărată cu făină. Se coace cam o jumătate de oră, la cuptor, la foc bun. Când e gata, tortul rămâne totuși puțin moale la mijloc. Se răstoarnă după ce s'a răcit și se glasează cu glasură de ciocolată.

TORT DE CIOCOLATĂ CU MIGDALE.

Se opăresc 100 gr. de migdale, și se curăță de coajă. Se trec prin mașina de pisat nuci, și se amestecă cu 100 gr. de zahăr pisat.

Se topește într-o cratiță mică, pe marginea mașinei 75 gr. de ciocolată cu puțină apă. Se adaugă, amestecând mereu, 125 gr. de unt proaspăt câte puțin odată, și 4 gălbenușuri puse pe rând. Se adaugă migdalele cu zahărul, și la urmă cele 4 albușuri spumă. Se amestecă ușor. Se toarnă într-o formă de tort unsă cu unt și presărată cu făină, și se coace vre-o $\frac{1}{2}$ de oră la foc moale. Se glasează cu glasură de ciocolată (pag. 369). E un tort fin.

TORT DE CIOCOLATĂ FĂRĂ UNT.

Se freacă 6 gălbenușuri cu 125 gr. zahăr și jumătate baton de vanilie, bine, până se face ca o cremă. Se adaugă 2 bafoane de ciocolată rasă, 100 gr. migdale curățate și trecute prin

mașină, 2 linguri de pesmet fin și la urmă cele 6 albușuri spumă. Se coace căm o oră la cuptor, în formă bine unsă cu unt și presărată cu făină. Când e gata, se taie în două, se umple cu cremă de ciocolată, deasupra se glasează cu ciocolată, iar împrejur se pun migdale curățate, prăjite și puțin sfărmate.

TORT MOCA.

Se încalzește bine un castron, ținându-l câteva minute cu apă clocoțită pe marginea mașinei. Se șterge să fie perfect uscat. Se pun 5 ouă întregi, cu 160 gr. zahăr vanilat și se freacă bine până se face ca o cremă. Se adaugă 140 gr. de făină proaspăt cernută, amestecând-o cu ouăle. Se toarnă compoziția într-o formă unsă cu unt, se coace la foc potrivit cam trei sferturi de oră.

Între timp, se pregătește crema de unt și cafea (pag. 365). După ce s'a răcit perfect tortul, se taie cu un cuțit bun în trei felii, iar între ele se pune crema, lăsând deoparte ca o lingură, pentru garnitură. Tortul se glasează cu glasură de cafea iar deasupra se pune cu cornetul cremă de unt și cafea. Se mai pun fructe zaharisite sau migdale prăjite.

TORT NAPOLEON.

Se freacă spumă 160 gr. unt, adăugându-se pe rând 160 gr. zahăr pisat și 4 gălbenușuri. Când compoziția a crescut ca o cremă, se mai adaugă 160 gr. de migdale pisate, dar necurățate, puțină coajă rasă de lămâie, un vîrf de cuțit de cuișoare pisate și unul de scortisoară, 160 gr. ciocolată rasă, 80 gr. făină, iar la urmă cele 4 albușuri spumă. Din această compoziție se coc trei foi, de mărime egală, în tăvi bine unse cu unt și presărate cu făină, la foc moale, cam jumătate de oră. Când sunt gata, se pune între ele marmeladă sau o cremă după placere și se glasează cu glasură albă.

TORT-INDIANĂ.

Se pun în tingirea de dulceață 6 ouă întregi cu 150 gr. zahăr și jumătate baton de vanilie. Se bate bine cu telul pe marginea mașinei până ce cantitatea crește simțitor. Se bate apoi alternativ, pe mașină și la rece, de trei ori. Se adaugă

100 gr. făină. Se scoate vanilia. Se coace compoziția într-o formă bine unsă cu unt și presărată cu făină, la foc potrivit. După ce s'a răcit, se taie cu un cuțit ascuțit tortul în două. Se scobesc ambele părți la mijloc, cât mai mult, dar fără să spargem fundul, astfel ca, așezate una peste alta, să aibă tortul un gol la mijloc. Acest gol se umple cu frișcă bătută. Tortul se glasează cu ciocolată. Din aluatul scos din mijlocul tortului se poate pregăti umplutura pentru alt tort, la fel cu crema de cozonaci (pag. 366).

TORT ZACHER.

Se freacă spumă 250 gr. unt. Se adaugă pe rând 8 gălbenușuri, 250 gr. zahăr, 125 gr. făină cernută și 200 gr. ciocolată muiată pe marginea mașinei, cu o lingură de apă. La urmă se pune puțină coajă rasă de lămâie și cele 8 albușuri spumă. Din această compoziție se coc 2 foi de mărime egală, în tăvi bine unse cu unt. Se pune între foi marmeladă. Se glasează cu ciocolată, iar deasupra se pune frișcă bătută.

LINZER TORT ALB.

Se freacă 250 gr. de unt proaspăt, până se face spumă. Se adaugă 8 gălbenușuri răscoapte și date prin sită și 200 gr. de zahăr. Se pune pe masa de aluat 250 gr. făină, se face loc la mijloc, și se pune untul frecat cu gălbenușurile. Se mai adaugă 200 gr. migdale curățate și date prin mașină și puțină coajă rasă de lămâie. Din toate acestea se face un aluat din care se întind 3—4 foi cam de o jumătate cm. grosime, și de mărimi egale, rotunde sau pătrate, după plăcere. Pe una din foi se fac, din loc în loc, adâncituri cu un degetar. Se coc foile în tăvi presărate cu făină. Când sunt gata, se așează unele peste altele punând între ele marmelada ce dorim. Foaia cu adânciturile o punem deasupra, iar în adâncituri se pun boabe de vișine din dulceață sau de cireșe albe, de caișe verzi, etc. Se presără cu zahăr pisat.

LINZER TORT NEGRU.

Se pregătește întocmai ca Linzer tort alb, adăugând la frământatul aluatului migdalele pisate cu coajă și o linguriță de scorțisoară pisată.

DOBOS-TORT.

Se freacă 5 gălbenușuri cu 125 gr. zahăr, până se face ca o cremă. Se adaugă 5 linguri de făină și cele 5 albușuri făcute spumă. Se unge forma de tort cu unt, se presără făină și se toarnă din compoziție astfel ca pătura să nu fie mai groasă ca muchia cuțitului. Se coc pe rând 7—8 foi, scoțându-le din tavă cât sunt cloicotite, și punându-le pe masa de aluat.

Crema pentru tort. Se bat într-o oală mică 4 ouă întregi cu 150 gr. zahăr și jumătate baton de vanilie, punând oala în care batem în alt vas cu apă cloicotită, la foc. Se bate mereu până începe să se îngroașe. Se adaugă 3 batoane de ciocolată, muiată pe marginea mașinei cu o lingură de apă. Când crema e gata, se dă la o parte, dar se mai amestecă mereu până se răcorește. Se freacă spumă 250 gr. unt, apoi se amestecă cu încetul, cu crema după ce s'a răcit de tot. Se așează foile unele peste altele, punând între ele această cremă.

Ultima foaie se lasă deoparte, până se glasează cu zahăr ars, și anume: Se ard 4 linguri de zahăr într-o cratiță la foc iute. Când zahărul e complet topit, și începe să se închidă la culoare, se toarnă pe foaia de tort, și se întinde cu ajutorul cuțitului lung de cofetărie, înfierbântat, și repede, până nu se răcește. Dacă totuși aceasta s-ar întâmpla, se pune foaia de tort o clipă în cuptor, pentru ca muindu-se zahărul, să se poată întinde de tot. Cât timp se glasează, foaia de tort se ține pe o placă unsă cu untdelemn, pentru ca picăturile de zahăr curse pe margini, să nu se lipească de masă.

Tot cu ajutorul cuțitului, până nu se răcește zahărul complet, se înseamnă feliile de tort, apăsând bine, ca să se poată tăia ușor, tortul odată gata. Foaia astfel glasată se așează deasupra.

TORT-ARICIU (Sans-Rival).

Se prăjesc 350 gr. alune, se curăță de coajă, frecându-le în mâna sau cu un șerbet gros, se dau prin mașină și se amestecă cu 350 gr. zahăr pisat. Se bat spumă 10 albușuri, se amestecă cu alunele și zahărul, la care se adaugă o linguriță de făină și o linguriță de rom. Se unge cu unt o tavă dreptunghiulară destul de mare (cam 30 cm. pe 45 cm.), se tapetează pe fund cu hârtie, se toarnă compoziția și se coace la foc potrivit.

Când e gata se scoate din tavă, după ce s'a răcorit, și ca să iasă ușor de pe hârtie, se umezește aceasta pe dos cu puțină apă. Apoi se taie în patru, astfel ca să avem 4 foi de mărime egală, care se vor așeza una peste alta, iar între ele se va pune crema.

Crema pentru tort. Se pune într'o tigae 150 gr. de zahăr, când începe să se topească se adaugă 150 gr. alune și se ține mestecând mereu, până ce alunele s'au învelit în zahăr, fără ca acesta să se ardă prea tare. Când sunt gata, se răstoarnă pe o placă de marmură, sau pe masa de aluat unsă bine cu untdelemn. După ce s'au răcorit, se pisează mărunt, fie în piuliță, fie cu vergeaua pe masa de aluat. Deoparte se pune să fierbă 150 gr. zahăr, cu tot atâta apă. Se face un sirop destul de legat, în care se pun pe rând 8 gălbenușuri și se amestecă câtva timp pe mașină, la bain-marie, până se îngroașă. După ce s'a răcorit, se adaugă 400 gr. unt făcut spumă, un decilitru de rom și alunele măcinate. Din această cremă se pune între foile de tort, îmbrăcându-l atât pe deasupra cât și părțile laterale. Se curăță 300 gr. migdale, se taie fin în lung, se usucă la cuptor și se înțeapă cu ele tortul cât mai des pe toate părțile.

TORT SAINT-HONORÉ

Se întinde o foaie din aluat de tarte (pag. 277) de vre-o 3 mm. grosime. Se taie un rond de 25 cm. diametru.

Pe de altă parte se pregătește un aluat pripit (pag. 286). Se așează într'o tavă aluatul de tartă iar cu ajutorul unui cornet se toarnă de jur împrejur o bordură de grosimea degetului mic din aluat pripit. Se dă la cuptor la foc iute.

Tot cu cornetul se toarnă în altă tavă mici gogoși din aluat pripit, aşa ca să fie, când sunt gata, de mărimea unei nuci mari. Se coc deasemenea la foc iute.

Între timp se pregătește crema de vanilie (pag. 363) pe de-o parte și se lasă să se răcorească, iar pe de altă parte se face un sirop foarte legat (pag. 368) din 200 gr. zahăr, cu o lingură de glucoză și puțină apă.

Se umplu, cu ajutorul cornetului, gogoșile de aluat cu cremă de vanilie, se moaie în sirop, ca să se glaseze, cu grija să nu ne frigem de siropul fierbinte, și se așează una lângă alta, pe bordura de aluat. La mijloc se pune cu lingura crema de vanilie, iar deasupra se așează cu ajutorul cornetului de pânză puțină frișcă, bătută cu zahăr.

TORT ZIZI

Se bat pe marginea mașinei 8 albușuri spumă, se pune 300 gr. zahăr pisat și se mai bate, până ce albușurile sunt bine întărite. Se adaugă 400 gr. de nuci sau migdale curățate, prăjite și măcinate, o lingură de făină și puțină coajă rasă de lămâie. Din această compoziție se coc, pe rând, cât mai multe foi subțiri ca muchia cuțitului, pe o tavă rotundă, unsă cu unt. Când toate foile sunt reci, se umplu între ele cu frișcă bătută cu zahăr, sau cu următoarea cremă: Se freacă 6 gălbenușuri cu 250 gr. zahăr, până se face ca o cremă. Se adaugă 3 batoane și jumătate de ciocolată topită pe marginea mașinei cu 3 linguri de lapte și 300 gr. unt proaspăt, frecat puțin mai înainte. Se amestecă bine toate la un loc, se umple tortul și se dă la rece. Se glasează cu glasură de ciocolată.

TORT HIMALAIA

Se bat 8 albușuri spumă cu $\frac{1}{2}$ kg. de zahăr, întocmai ca pentru bezele. Cu ajutorul cornetului se toarnă 6—7 cercuri, de aceeași mărime, adică de vre-o 22 cm. diametru, și cu un gol la mijloc, pe tăvi unse cu unt, și presărate cu făină. Pentru ușurință, ca să iasă cercurile de aceeași mărime, se înseamnă dinainte pe făina din tavă cercurile cu ajutorul unui capac. Se coc la cuptor, la foc foarte moale. Se așează cercurile unele peste altele, lipindu-le între ele cu spumă de albuș. Se îndreaptă măginile, cu un cuțit, se îmbracă în albuș și se fac prin prejur garnituri tot de albuș, turnate cu un cornet mai fin. Se dă iarăși la cuptor, să se usuce cu încetul la foc cât se poate de moale. Golul din mijloc se umple cu frișcă bătută amestecată cu zmeură, fragi, căpsuni, castane zaharisite, etc.

TORT DE BIȘCOTURI

La 500 gr. de bișcoturi se face următoarea cremă: Se freacă 12 gălbenușuri cu 2 pahare de zahăr vanilat, bine până se fac ca o cremă. Se adaugă cu încetul o jumătate pahar mic cu esență de cafea (pregătită din 4 linguri de cafea și un baton de vanilie). Se freacă spumă 400 gr. de unt foarte proaspăt, în care se pun ouăle frecate cu cafeaua, câte puțin șodată, și se mai amestecă totul bine, până nu se mai cunoaște untul. Se curăță 200 gr. de migdale, se taie fin, și se prăjesc

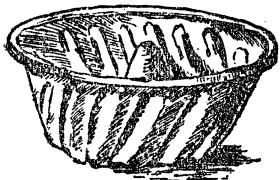
puțin la cuptor. Se așează un rând de bișcoturi pe o farfurie, în formă rotundă sau pătrată, după placere. Se stropesc cu puțin rom (se va pune în totul 1 dl. de rom). Se unge cu un strat nu prea gros de cremă, se presară migdale, se așează iarăși bișcoturi și se urmează astfel până se termină. Se îmbracă tortul deasupra cu un strat de cremă și se presară migdale sfărâmate și prăjite.

KUGELHUPF ALSACIAN.

Este o prăjitură ușor de făcut, dar pentru ca să crească frumos, trebuie ca materialul întrebuințat să fie puțin cald, adică nici untul nici ouăle, nici făina să nu fie ținute la răcitor sau într'o cameră rece.

Se cerne 400 gr. făină într'o străchină încăpătoare. Se face loc la mijloc și se pune un praf de sare și 2 linguri de zahăr pisat. Deoparte se moaie 25 gr. drojdie cu puțin lapte abia călduț (dacă e prea fierbinte, drojdia se opărește și nu mai crește). Când s'a muiat, se toarnă și aceasta în gaura făcută în făină. Se adaugă 4 ouă întregi, precum și 175 gr. unt proaspăt, puțin bătut cu o lingură. Se frământă totul bine cu mâna, și la urmă se adaugă 100 gr. de stafide sau Malaga, tăiate în jumătate și fără sâmburi, și o lingură de rom. Aluatul trebuie să fie moale și din când în când se dau mâinile în făină, ca să se poată desprinde de pe degete și să-l putem așeza în formă. Se unge bine cu unt o formă cu gaură la mijloc, de preferință o formă specială de lut (fig.), se presară atât pe fund cât și peretei cu migdale curățate și tăiate în lung, se pune aluatul înăuntru, să ocupe cam jumătate din formă. Se lasă să crească la loc cald și ferit de curenț. Se unge deasupra cu ou și se pune la cuptor, la foc destul de bun. Spre sfârșit trebuie potolit focul. Se ține cam o oră, iar dacă se rumenește deasupra înainte de vreme, se acopere cu o foaie de hârtie umezită. Se răstoarnă și se presară cu zahăr pisat.

Formă de piatră pentru Kugelhupf

KUGELHUPF VIENEZ.
Se freacă 250 gr. unt, până se face spumă. Se adaugă pe rând și alternativ 10 gălbenușuri de ou, 10 linguri de făină

bine cernută și 8 de linguri călduț, în care s'au pus 4 linguri de zahăr. Se adaugă un praf de sare, 20 gr. de drojdie muiată cu puțin lapte abia călduț, puțină coajă rasă de lămâie, 100 gr. stafide albe, fără sâmburi, amestecate cu stafide mici negre, și la urmă albușurile spumă. Se face din toate acestea un aluat bun, care se pune să crească într'o formă cu gaură la mijloc, unsă cu unt și presarată cu migdale tăiate fin. Se coace întotdeauna ca mai sus.

KUGELHUPF SAXON.

Se face un aluat din $\frac{1}{2}$ kg. făină, 20 gr. drojdie muiată cu puțin lapte călduț și un praf de sare. Cât crește aluatul, se freacă spumă 250 gr. unt, la care se adaugă pe rând 6 ouă întregi și un gălbenuș, și 90 gr. de zahăr vanilat. Se amestecă cu aluatul, se frământă bine, adăugând la urmă 125 gr. de stafide și Malaga, tăiate în două și fără sâmburi. Se lasă apoi să crească și se coace ca și Kugelhupf alsacian.

TURTĂ DULCE.

Se pune $\frac{1}{2}$ kg. miere în vasul în care vom pregăti compozitia și se amestecă pe marginea mașinei până se moaie. Se dă deoparte, se pun 4 linguri de zahăr, $\frac{1}{2}$ kg. de făină cernută, câte puțin odată și 4 ouă întregi pe rând. Se freacă totul bine, se mai adaugă jumătate linguriță de bicarbonat, un vîrf de linguriță de cuișoare și unul de scortisoară pisată, o lingură de rom, o lingură de untdelemn fin și un pahar de nuci curățate, lăsate nesfărâmate. Se unge o tavă cu unt, se toarnă compozitia, se pun deasupra bucăți de nucă și se coace la foc potrivit.

Se freacă 3 gălbenușuri cu 100 gr. zahăr și se adaugă câte puțin 300 gr. făină. Se amestecă bine de tot, apoi se adaugă un pahar de miere, cele 3 albușuri spumă, un vîrf de cuțit de bicarbonat, o linguriță de scortisoară amestecată cu cuișoare pisate și câteva nuci curățate, după placere. Se unge tavă cu untdelemn și se toarnă compozitia. Se pun deasupra bucăți de nucă și se coace la foc potrivit.

TURTĂ DULCE FĂRĂ MIERE.

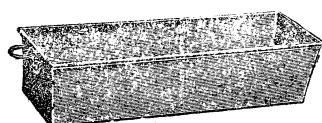
Se arde într'o cratiță 250 gr. zahăr, și când începe să se rumenească, se stinge cu un pahar de apă fierbinte. Se dă deoparte și, în timp ce se răcește, se freacă într'un castron, 6 gălbenușuri cu 250 gr. zahăr pisat, o jumătate de baton de vanilie și un praf de sare, până se face ca o cremă. Se pune cu încetul și alternând, $\frac{1}{2}$ kg. de făină cernută și siropul de zahăr ars. Când totul e bine amestecat, se mai adaugă cele 6 albușuri spumă, o linguriță de bicarbonat și un pahar de nuci nepisate. Se unge o formă bine cu unt, se toarnă compozitia, se pun deasupra jumătăți de nucă, se coace cam o oră la foc potrivit.

TURTĂ DULCE CU CIOCOLATĂ.

Se freacă spumă 200 gr. unt cu 280 gr. zahăr pisat. Se adaugă 4 ouă puse pe rând, 280 gr. de făină și la urmă 2 lingurițe de scorțișoară pisată cu 12 cuișoare, 100 gr. ciocolată rasă și un pumn de stafide fără sâmburi. Se toarnă compozitia într'o tavă dreptunghiulară, se presară migdale tăiate în lung, și se coace la foc potrivit.

PLUM-CAKE.

Se pune într'un castron 125 gr. de stafide fără sâmburi, 125 gr. Malaga tăiate în două și la care le scoatem sâmburii și 50 gr. de coajă de portocală zaharisită, tăiată în bucătele mici de mărimea stafidelor. Peste toate acestea se toarnă

Formă de tablă.

4 linguri de rom, și se lasă astfel să stea să macereze cel puțin o jumătate de oră, scuturând castronul din când în când. În acest timp se freacă spumă 250 gr. unt cu 250 gr. de zahăr pisat, și se adaugă pe rând 6 ouă întregi. Dacă începe să se tae, se pune o clipă căzanelul pe marginea mașinei, fără să se înfierbânte. Se freacă mereu, se adaugă 300 gr. făină pusă câte puțin odată, un praf de sare, un vîrf de cuțit de back pulver (pag. 20) și fructele împreună cu romul. Se unge bine cu unt o formă dreptunghiulară, se îmbracă cu hârtie, care să treacă puțin în afară de marginea formei. Se toarnă compozitia. Se dă la cuptor. Acum începe partea cea mai importantă

pentru reușita prăjiturei. Focul trebuie să fie la început foarte tare, ca să pornească deodată să crească compozitia și să nu cadă fructele la fund. După vre-o 15 minute se deschide cu grija ușa cuptorului se trage forma în gură, și cu un cuțit se crestează în lung coaja formată deasupra. Se dă la loc, și se mai potolește focul, care totuși trebuie să fie bun. După alte 20 de minute, dacă începe să se rumenească, se acopere cu o foaie de hârtie albă. Durata coptului e de $\frac{3}{4}$ până la o oră. Se lasă să se răcească în formă, și se taie felii numai după ce s'a răcit complet.

*

Se pune 300 gr. de făină într'un castron mai mare, cu 200 gr. de unt proaspăt, (untul nu trebuie să fie dela răcitor, ca să poată fi ușor frământat). Se frământă bine cu mâna, până ce untul a absorbit toată făina. În această pastă se pune 250 gr. de stafide fără sâmburi 250 gr. Malaga tăiate în două, și la care se scot sâmburii cu vîrful unui cuțit, 50 gr. de coajă de portocală zaharisită, tăiată mărunt, 200 gr. zahăr pisat și un vîrf de linguriță de back-pulver (pag. 20). Când totul e bine amestecat, se adaugă 4 ouă întregi bătute deoparte cu 6 linguri de lapte și una de rom. Se toarnă cu încetul în castronul în care am frământat aluatul, amestecând apoi totul bine cu o lingură. Când e gata, se lasă compozitia să se odihnească cel puțin 2 ore, la o temperatură potrivită (nu la răcitor și nici la bucătărie). Se coace apoi întocmai ca celălalt Plum-cake.

SPONGE-CAKE.

Se freacă 4 gălbenușuri cu o ceașcă de zahăr tos și un vîrf de linguriță de scorțișoară pisată. Se adaugă cu încetul o ceașcă și un sfert de făină, 2 linguri de apă călduță, un praf de sare, un vîrf de linguriță de back-pulver (pag. 20), cele patru albușuri spumă și puțină coajă rasă de lămâie. Se unge o formă dreptunghiulară cu unt, se presară cu făină, se pune compozitia și se coace la foc bun cam trei sferturi de oră sau o oră. Se taie felii după ce s'a răcit.

PAIN D'ESPAGNE.

Se bat 8 ouă întregi cu 8 linguri de zahăr și o jumătate baton de vanilie, bine de tot, până se fac ca o cremă și a

crescut de 2—3 ori volumul lor dela început. Se adaugă 8 linguri de făină, se mai amestecă puțin, se toarnă într'o formă unsă cu unt și tapetată cu hârtie și se coace la foc potrivit cam trei sferturi de oră.

Se bat 6 albușuri spumă. Se adaugă 6 linguri de zahăr vanilat și se mai bate bine, să se întărească albușul, ca pentru bezele. Deoparte se strivesc într'o farfurie cele 6 gălbenușuri, se amestecă cu albușul, se mai adaugă 6 linguri de făină, amestecând totul ușor. Se unge o formă bine cu unt, se presară făină, se toarnă compoziția și se coace la foc potrivit. Cantitătile se pot mări după placere.

PÂINE DE ALBUŞ.

Se bat 12 albușuri spumă, cu un pahar de zahăr pisat. Se adaugă un pahar de făină și un pahar de nuci amestecate cu stafide. Se toarnă compoziția într'o formă dreptunghiulară unsă cu unt și presărată cu făină. Se coace la foc potrivit. Când e gata, se răstoarnă și după ce s'a răcit, se taie felii subțiri. E mai gustoasă după câteva zile.

NUSSBROT.

Se bat 3 ouă întregi cu 150 gr. de zahăr, pe marginea mașinei. Se adaugă 150 gr. de făină, 150 gr. de nuci tăiate mărunt cu cuțitul (nu trecute prin mașină) și puțină coajă rasă de lămâie sau portocală. Se unge cu unt tava, se presară făină, se toarnă compoziția într'un strat subțire. Se coace la cupitor, la foc potrivit.

PÂINEA EPISCOPULUI.

Se bat bine 5 ouă întregi, cu atât zahăr cât cântăresc ouăle. Se adaugă cu încetul aceeași cantitate de făină cernută, tot atâtea stafide amestecate cu migdale curățate și tăiate fin, cât și puțină coajă rasă de lămâie. Se unge o formă dreptunghiulară cu unt, se presară făină, se toarnă compoziția, se pun câteva migdale tăiate deasupra, și se coace cam o oră la foc potrivit.

STUDENTENBROT.

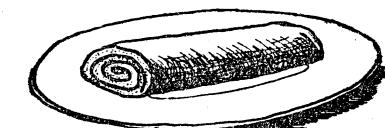
Se freacă 6 gălbenușuri de ou cu un pahar de zahăr până se face ca o cremă, se adaugă un pahar de făină, o lingură de pesmet fin, un pahar de stafide amestecate cu smochine sau curmale tăiate mărunt și o jumătate pahar de nuci sau migdale curățate și tăiate. La urmă se pune puțină coajă rasă de lămâie și cele 6 albușuri spumă. Se coace ca și pâinea Episcopului.

GÉNOISE.

Se unge din timp cu unt și se presară cu făină forma în care vom coace prăjitura, ca să nu aștepte compoziția, odată gata. Se bat 4 ouă întregi, cu 125 gr. zahăr într'un castron încălzit mai înainte. Se bat bine, pe marginea mașinei. Se dă apoi deoparte și se mai bate până se răcește complet. Se adaugă 125 gr. făină cernută, o lingură de un liqueur ales după placere și se toarnă cu încetul 60 gr. unt proaspăt, muiat pe marginea mașinei (fără să fie de tot topit). Îndată ce totul e amestecat, se toarnă compoziția în formă unsă și se coace cam trei sferturi de oră la foc potrivit. Când e gata se răstoarnă. Compoziția de génoise servește la pregătirea prăjiturilor mici, glasate cu diferite glasuri.

RULADĂ CU MARMELADĂ.

Se freacă 6 gălbenușuri de ou cu 6 linguri zahăr pisat. Când se îngroașă și a început să se albească, se amestecă ușor compoziția cu 6 linguri de făină și cu cele 6 albușuri spumă. Se toarnă pe o tava dreptunghiulară, cu marginile joase, unsă cu unt și presărată cu făină. Se coace la foc iute. Se răstoarnă pe un șerbet, se unge repede cu marmeladă și se rulează cât e fierbinte, cu ajutorul șerbetului. Se presară zahăr deasupra și după ce s'a răcit, se taie felii. La fel se poate umplea cu cremă de ciocolată și se glasează tot cu ciocolată.

RULADĂ CU NUCI.

Se freacă 6 gălbenușuri de ou cu 160 gr. zahăr până se albesc. Se adaugă 140 gr. făină și cele 6 albușuri spumă.

Se unge cu unt o formă dreptunghiulară, cu marginile joase, se toarnă compoziția, de grosimea muchiei unui cuțit, și se coace la cuptor, fără să se rumenească. Cât se coace aluatul, se pregătește umplutura: Se opăresc cu un sfert de litru de lapte 60 gr. alune și 60 gr. nuci, ambele pisate, adăugând zahăr după plăcere, un vârf de cuțit de cafea măcinată și 3 linguri de pesmet fin. Se freacă bine, până se face ca o cremă, dacă e prea groasă, se mai adaugă lapte. Când aluatul e copt, se desprinde foaia de pe tavă cu un cuțit lung și subțire (special de tăiat torturile), și se unge, fiind încă pe tavă cu crema de nuci. Se rulează repede, cât e încă fierbinte. Se unge rulada cu spumă de albuș, se presară zahăr granulat și se dă câteva minute la cuptor slab, până se usucă deasupra.

RULADĂ CU CREMĂ.

Se freacă bine într'un castron 4 gălbenușuri cu 75 gr. de zahăr, până se albesc ouăle. Se adaugă 75 gr. de făină, 3 albușuri făcute spumă, și la urmă o lingură de unt topit. Se aşterne într'o tavă o foaie de hârtie albă, se toarnă compoziția aşa ca să fie cam de un deget grosime, și egal întinsă. Se coace vre-o 10 minute la cuptor, la foc bun. Se întoarce cu tot cu tavă pe masa de aluat, lăsând-o aşa până se răcește, ca să nu se usuce. Când s'a răcorit se umple cu o cremă de unt, (pag. 364) se face sul și se taie felii. Se poate servi și întreagă, atunci se glasează cu o glasură potrivită cu umplutura.

PRĂJITURĂ CU CIOCOLATĂ.

Se taie bucăți 3 tablete de ciocolată și se pun într'o cratiță să se topească pe marginea mașinei, cu 50 gr. unt proaspăt. Se amestecă cu o lingură și, după ce s'a topit, se dau la o parte, amestecând mereu până se răcește. Se adaugă, frecând într'una, 3 gălbenușuri de ou, 3 linguri de zahăr, 2 linguri de făină și 3 linguri de migdale sau nuci pisate și la urmă cele 3 albușuri spumă. Se unge bine cu unt o tavă dreptunghiulară, se presară făină sau pesmet, se toarnă compoziția, într'un strat nu prea gros. Se coace la foc potrivit cam trei sferturi de oră. După ce s'a răcit se taie romburi și se presară cu zahăr.

PRĂJITURĂ CU MARMELADĂ.

Se frământă pe masa de aluat: 300 gr. făină cu 200 gr. unt, 100 gr. zahăr, 2 gălbenușuri, o jumătate pahar mic cu vin și o lingură bună de smântână. Nu se frământă prea mult, doar cât se amestecă totul bine. Se întinde o foaie, care se aşează în tavă, cam de o jumătate cm. grosime, se unge cu marmeladă de caise sau alta, după plăcere, iar deasupra se toarnă următoarea compoziție: Se freacă 6 gălbenușuri cu 200 gr. zahăr pisat și o jumătate baton de vanilie. Când se face ca o cremă se adaugă 6 albușuri spumă și 250 gr. alune sau nuci date prin mașină. Se întinde compoziția cu lingura în tavă, se dă la cuptor, la foc potrivit. Când e gata, după ce s'a mai răcorit, se taie dreptunghiuri.

*

Se pune pe masa de aluat 140 gr. făină. Se face gaură la mijloc, și se pune 110 gr. de zahăr vanilat, 35 gr. untură și un ou. Se frământă repede până se face coca uniformă. Se întinde o foaie, se aşează în tavă, iar deasupra se pune o marmeladă după plăcere. Peste aceasta se toarnă următoarea compozitie: Se pun într'o tingire 140 gr. de nuci măcinate cu 180 gr. de zahăr pisat și 4 albușuri, pe care le batem încălzindu-le pe marginea mașinei. Când sunt calde, se toarnă peste aluatul din tavă, uns cu marmeladă. Se coace la foc potrivit. Se taie când e gata.

*

Se aşează întocmai ca mai sus un aluat făcut din: 140 gr. făină, 140 gr. unt, 140 gr. zahăr vanilat, 2 gălbenușuri, 70 gr. migdale curățate și măcinate și puțină coajă răsă de lămăie. După ce s'a uns cu marmeladă, se toarnă deasupra o compozitie făcută din: 6 albușuri bătute spumă, 210 gr. migdale curățate și măcinate și 210 gr. zahăr pisat. Se coace întâi la foc încet, apoi la foc mai iute.

PRĂJITURĂ CU STAFIDE.

Se freacă spumă 250 gr. unt. Se pun pe rând 6 gălbenușuri și 250 gr. zahăr. După ce sunt bine frecate, se adaugă 150 gr. stafide mici fără sâmburi și 50 gr. migdale curățate și tăiate în lung, și apoi câte puțin și alternativ cele 6 albușuri spumă și 250 gr. făină. Se toarnă compozitia într'o formă lungă bine

unsă cu unt. Se coace la foc potrivit, iar după ce e gata se răstoarnă și se taie felii, când e rece.

PRĂJITURA CU SCORTIȘOARĂ.

Se freacă 2 gălbenușuri cu 150 gr. zahăr vanilat, mai adăugând pe rând 3 ouă întregi. Când totul e ca o cremă, se mai pun 150 gr. migdale curățate și tăiate în lung, 3 linguri bune de făină, puțină coajă rasă de lămâie și un vârf de linguriță de scortișoară pisată. Se unge o tavă dreptunghiulară cu ceară de albine (de preferință albă), se toarnă compozitia cât se poate de subțire întinsă, se presără cu zahăr tos și se coace la foc potrivit. Când e gata, se scoate de fierbinte din tavă se taie forme lungi, dreptunghiulare și se lipesc câte două, cu marmeladă la mijloc.

PRĂJITURA CU NUCA.

Se pun 5 ouă întregi într-o cratiță de pământ, se adaugă atâtea nuci măcinată cât cântăresc cele 5 ouă și zahăr cât 4 ouă. Se amestecă toate bine pe foc moale, până încep să se îngroașe. Se toarnă într-o tavă unsă bine cu unt, un strat de grosimea degetului. Se coace la foc mijlociu. Se taie când e gata.

Se freacă 4 gălbenușuri de ou cu 150 gr. zahăr și vanilie până se face ca o cremă. Se adaugă o lingură de făină, 2 linguri de rom, 150 gr. nuci măcinată și la urmă cele 4 albușuri spumă. Se unge forma bine cu unt, se toarnă compozitia și se dă la cuptor, la foc potrivit. Când e gata se taie.

SCOARȚĂ CU NUCA.

Se freacă 3 gălbenușuri cu un pahar de zahăr până se albește. Se adaugă trei sferturi de pahar de făină, un pahar de nucă tăiată în lung cât mai subțire și la urmă cele 3 albușuri spumă. Compoziția se toarnă într-o tavă unsă cu unt și presără cu făină. Se coace la foc potrivit. Când e gata se presără cu zahăr tos, și apoi se taie, de caldă, în romburi.

PRĂJITURA DE MIGDALE.

Se bat 7 albușuri spumă, se amestecă cu 125 gr. de zahăr vanilat și se mai bat puțin. Deoparte se freacă spumă 125 gr.

de unt proaspăt, care se amestecă cu 125 gr. făină cernută și cu albușul spumă. Se mai adaugă 125 gr. migdale curățate și măcinat. Se toarnă compozitia într'o tavă dreptunghiulară, unsă cu unt și presără cu făină și se coace la foc potrivit. Când e gata se taie.

Se curăță 100 gr. migdale și se taie foarte fin în lung. Se freacă 150 gr. unt cu 250 gr. zahăr, adăugând pe rând 4 ouă întregi. Se mai adaugă 200 gr. făină și puțină coajă rasă de lămâie. Se toarnă compozitia într'o tavă bine unsă cu unt și presără cu făină. Se presără deasupra migdalele tăiate și puțin zahăr tos. Se coace la foc potrivit și se taie îndată ce e gata.

SCOARȚĂ DE MIGDALE.

Se freacă 7 gălbenușuri cu $\frac{1}{4}$ kg. de zahăr pisat și o jumătate baton de vanilie până se albesc. Se adaugă cele 7 albușuri spumă și 100 gr. de migdale sfârmate nu prea mărunt. Se toarnă compozitia într-o tavă unsă cu unt și presără cu făină și se coace repede la foc potrivit. Când e gata se taie.

BISCUIȚI CU STAFIDE (Palets de dames).

Se curăță 125 gr. stafide mici negre și se pun într-o ceașcă cu 3 linguri de rom. Se țin aşa, cel puțin o jumătate de oră. Se freacă deoparte 125 gr. unt cu 125 gr. zahăr pisat, până se face ca o cremă. Se adaugă 2 ouă pe rând, apoi 125 gr. de făină și la urmă stafidele cu romul. Se unge cu unt o tavă de tablă groasă și se pun cu linguriță mici grămăjoare, cam la 2–3 cm. depărtate unele de altele, de oarece se lătesc mult la foc. Se dau la cuptor, la foc potrivit. Se țin vreo 10 minute și îndată ce încep să se rumenească, se scot cu ajutorul unui cuțit.

BISCUIȚI DE PORTOCALĂ.

Se freacă 150 gr. unt proaspăt spumă. Se adaugă pe rând 150 gr. zahăr pisat, 6 gălbenușuri și 2 ouă întregi, 200 gr. făină și coaja rasă dela o portocală. Se unge o tavă cu unt, se presără făină și se pun cu linguriță sau cu cornetul

(pag. 331) mici grămăjoare rotunde cam la 2 cm. depărtare unele de altele. Se coc la foc potrivit. Se scot cu cuțitul din tavă, cât sunt calde. Se ornează cu cuvertură de ciocolată, (pag. 371) picurată deasupra cu o furculiță.

BISCUITI CU VANILIE.

Se freacă 6 gălbenușuri cu un pahar de zahăr și o jumătate baton de vanilie până se albesc. Se adaugă un pahar de făină, și cele 6 albușuri spumă. Se unge o tavă de tablă groasă cu unt. Se pune din compoziție câte o linguriță, cam la 2—3 cm. depărtare unele de altele și se ţin foarte puțin la foc iute, până încep să se rumenească pe margini. Se scot pe măsură ce sunt gata cu un cuțit, și se succesc cât sunt fierbinți, fie în formă de cornet, fie sul.

*

Se freacă 125 gr. unt până se face spumă. Se adaugă pe rând 5 gălbenușuri, apoi 250 gr. zahăr vanilat, frecând într'una, până se face ca o cremă. Se mai adaugă 210 gr. făină fină, cele 5 albușuri spumă, amestecându-le pe toate ușor. Se unge o tavă cu unt, se pune cu linguriță sau cornetul câte puțin din compoziție, se dau la cuptor să se coacă la foc potrivit.

*

Se freacă 5 ouă întregi cu 250 gr. de zahăr, bine, până ce face bășici. Se adaugă 100 gr. făină și 2 albușuri spumă. Se pune din compoziție cu linguriță, pe o tavă unsă cu unt sau untdelemn bun, grămăjoare cam la 2—3 cm. distanță unele de altele și se coc la foc potrivit. Pe măsură ce sunt gata, se scot cu cuțitul.

BISCUITI VIENEZI.

Se freacă 250 gr. unt proaspăt spumă cu 250 gr. zahăr pisat. Se adaugă 2 ouă întregi, 4 gălbenușuri, coaja rasă dela o jumătate de lămâie și 250 gr. făină. Când totul e bine amestecat, se pune din compoziție câte o linguriță pe o tavă presărată cu făină. Se presără migdale curățate și sfărâmate și stafide mici negre. Se coc la foc potrivit și pe măsură ce încep să se rumenească, se scot cu cuțitul.

LANGUES DE CHAT.

Se amestecă 160 gr. făină fină cu 140 gr. zahăr pisat și jumătate baton de vanilie, care se pisează odată cu zahărul. Se cern toate împreună pe o hârtie. Se freacă 125 gr. unt până se face spumă. Se adaugă făina și zahărul amestecând ușor cu lingura de lemn și, la urmă, 2 albușuri bătute spumă. Cu această compoziție se umple cornetul de hârtie sau unul special de pânză (pag. 341) care să aibă la vîrf o deschizătură cam de jumătate centimetru diametru. Se pun pe o tavă cu fundul gros și unsă cu unt, bețișoare lungi cam de 10 cm., și foarte înguste lăsând o distanță de 3 cm. între ele (de oarece se întind mult la copt). Se dau la foc potrivit, vreo 10 minute, scoțându-le din tavă cu un cuțit, pe măsură ce sunt gata.

*

Se amestecă 125 gr. făină fină cu 125 gr. zahăr și un vîrf de linguriță de vanilie praf și se cern împreună pe o hârtie. Se freacă 2 gălbenușuri cu 2 linguri bune de smântână, se amestecă cu făina și zahărul și se adaugă 4 albușuri spumă. Se coc ca și mai sus.

*

Se amestecă 150 gr. făină cernută cu 150 gr. zahăr și un praf de vanilie, împreună cu 150 gr. frișcă subțiată cu puțin lapte. Se adaugă 3 albușuri bătute spumă și se procedează ca mai sus.

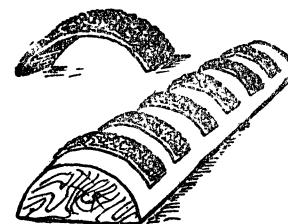
ȚIGARETE PENTRU INGHETATĂ.

Se bat 2 albușuri spumă, și se amestecă ușor cu 100 gr. zahăr vanilat și 50 gr. făină cernută. La urmă se adaugă 50 gr. de unt topit, lichid, dar nu fierbinte. Se toarnă compoziția pe tavă, întinzând-o foarte subțire. Se coace la cuptor la foc potrivit. Când începe să se rumenească se scoate tava pe marginea mașinei, se taie repede dreptunghiuri cam de 5 cm. pe 10 cm. Se introduce iarăși tava în cuptor ca să se păstreze fierbinte și cu ajutorul unui spaclu (lamă de fier, cu mâner de lemn) se scot pe rând dreptunghiurile, și se rulează sul, pe masă, cu ajutorul unui creion gros. Trebuie să lucrăm cu repeziciune, ca să nu se răcească aluatul înainte de a fi făcut sul. E prudent să încercăm compoziția înainte de a o pune toată la copt și anume cu linguriță punem din compoziție 2—3

ronduri subțiri pe o tavă mică. Dăm la cuptor. Dacă, odată copti, pesmeții sunt prea sfărâmicioși, se mai adaugă puțină făină, dacă, din contră, sunt prea tari, se mai adaugă puțin unt topit.

BISCUIȚI CU MIGDALE.

Se bat 3 albușuri spumă cu 75 gr. zahăr și un praf mic de sare. Se adaugă 180 gr. de migdale curățate și tăiate fin și un vârf de lingură de făină. Se unge o tavă cu unt, se pune din compoziție cu linguriță, netezind cu dosul linguriței ca să se întindă egal. Se coc vreo 10 minute, la foc tare. Se scot cu cuțitul de fierbinte, se pun pe un rulou special (fig.), sau pe o sticlă ca să ia forma rotundă.

Biscuiții sunt îndoiați pe un lemn rotund.

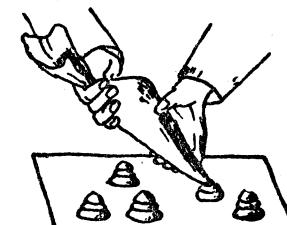
BISCUIȚI CU ALUNE.

Se pun într'o tavă la cuptor 200 gr. alune. Se țin până încep să se rumenească. Se scot după ce s'au mai răcorit, se freacă între mâini ca să le curățim de pieliță. Se toacă apoi mărunt cu cuțitul sau se dau prin mașină. Se cerne într'un castron încăpător 180 gr. făină fină. Se amestecă cu 200 gr. zahăr și alunele pisate. Peste acestea, se adaugă pe rând, amestecând într'una, 2 ouă întregi, 2 albușuri (nebătute spumă) și 2 linguri de apă de flori. Se amestecă totul, până se face o pastă omogenă. Se unge o tavă de tablă groasă cu unt, se presară făină. Se pun din compoziție cu linguriță grămăjoare, care se întind cu dosul linguriței, astfel ca să fie cam de 3—4 milimetri de groase și să aibă vreo 5 cm. diametru. Intre ele se lasă un spațiu de 2—3 cm. deoarece se întind la copt. Se pun la cuptor, la foc potrivit, se țin vreo 10 minute. Se scot cu un cuțit îndată ce încep să se rumenească pe margini și se curbează cât sunt fierbinți pe ruloul special (fig.).

BEZELE.

Se bat 4 albușuri, într'o cratiță de piatră, pe marginea mașinei. Se amestecă cu 250 gr. de zahăr și se mai bat până se ține albușul bine. Compoziția trebuie să fie destul de tare încât bezele așezate pe tavă să nu se întindă. Se unge o

tavă cu unt se presară cu făină, se pun bezele, fie cu cornetul (fig.), fie cu o linguriță, potrivit de mari, ținând seama că ele cresc la copt. Se coc la foc foarte moale, cam $\frac{1}{2}$ de oră, având grijă să nu se îngălbenească. După ce s'au răcorit puțin, se scot cu un cuțit din tavă, și se servesc fie simple, fie lipite câte două, cu frisă bătută sau înghețată la mijloc. Pentru aceasta, pe măsură ce se scot, se apasă ușor cu degetul cel mare, fundul înăuntru, ca să formeze un fel de scobitură, în care să intre mai multă frisă. Aceasta se pune cu linguriță. Pentru servit cu înghețată, bezele se fac ovale.

Bezele se așeză cu cornetul.

BEZELE CU CIOCOLATĂ.

Se fac întocmai ca mai sus, punând la bătut albușul odată cu zahărul și 2 linguri de ciocolată rasă, sau una de cacao.

BEZELE CU ZAHĀR ARS.

Se fac ca mai sus, adăugând, după ce albușul a fost bine bătut cu zahărul, și 2 linguri de zahăr ars, turnat cât e încă foarte fierbinte.

BEZELE CU LĂMĀIE.

Se bat bine 4 albușuri spumă, pe marginea mașinei, la care se adaugă 250 gr. zahăr. După ce s'a mai bătut, se adaugă 2 linguri de zeamă, precum și coaja rasă dela o lămâie. Se coc întocmai ca mai sus.

CUIBURI DE RÂNDUNELE.

Se bat 4 albușuri pe marginea mașinei. Când albușul e spumă, se pune 250 gr. zahăr pisat și se mai bate împreună. Se adaugă 250 gr. migdale dulci, și 25 gr. migdale amare, curățate de coajă și tăiate felii subțiri. Se presară o tavă de tablă groasă cu făină, se pun mici movilițe cu linguriță. Se coc o jumătate de oră, la foc potrivit. Se scot de calde, cu un cuțit.

TURTITĂ CU ALUNE ȘI CURMALE.

Se bat 4 albușuri pe marginea mașinei. Când albușul e spumă, se pune 250 gr. de zahăr, se mai bate, se adaugă 200 gr. de alune pisate mărunt, și 200 gr. de curmale tăiate ca fideaua. Se aşează cu lingurița mici turtite pe fundul unei tăvi unsă cu unt și presărate cu făină și se coc la foc moale, vreo 20 de minute. Se scot cât sunt calde, cu lama unui cuțit.

MACAROANE.

Se curăță 250 gr. migdale dulci (pag. 308) și 4 — 5 migdale amare. Se usucă pe o hârtie, și nu la foc, ca să nu se rușinească. Se pisează într'o piuliță, de preferință de piatră, împreună cu 250 gr. zahăr bucați. Se cerne într'un castron și se amestecă cu încă 200 gr. zahăr pisat. Se adaugă, pe rând, 3 albușuri nebătute spumă, frecând mereu, până se face ca o cremă. Deoparte, se bate pe marginea mașinei 4 albușuri spumă, cu 50 gr. de zahăr pisat. Se amestecă ușor cu crema de migdale. Se toarnă cu cornetul pe o foaie de hârtie albă, turtite de 3—4 cm. diametru. Se umezesc cu o pensulă cu apă, se presară zahăr pisat, se aşează cu tot cu hârtie în tavă, și se coc vre-o 20 de minute la foc slab. Se scot cât sunt calde, umezind ușor hârtia pe dos.

*

Se pisează 300 gr. migdale curătate de coajă, și se freacă bine cu 2 albușuri nebătute. Se adaugă 350 gr. de zahăr, 50 gr. de smântână proaspătă, și la urmă 2 albușuri spumă. Compoziția trebuie să fie potrivit de moale, dar să nu se întindă. Se fac ca mai sus. Acestea sunt mai moi ca cele precedente.

PRICOMIGDALE.

Se bat pe marginea mașinei 5 albușuri spumă, cu 10 linguri de zahăr vanilat. Se adaugă o lingură de făină și 350 gr. de migdale curătate și măcinate. Se pun cu lingurița, ori cu cornetul într'o tavă unsă cu unt și presărată cu făină, sau pe foi de hârtie albă. Se coc vreo 20 de minute, la foc mic. Se scot din tavă cât sunt calde.

PRICOMIGDALE CU CIOCOLATĂ.

Se freacă 250 gr. de migdale curătate și măcinate cu 200 gr. zahăr, 100 gr. ciocolată rasă și un albuș nebătut, până

se face ca o cremă groasă. Deoparte se bat spumă 3 albușuri la care se adaugă 50 gr. de zahăr. Se amestecă toate împreună și se pun cu lingurița turtite pe o tavă unsă cu unt și presărată cu făină sau pe foi de hârtie albă. Se coc o jumătate de oră la foc potrivit. Se scot de calde.

TURTITĂ DE NUCI.

Se freacă pe marginea mașinei 250 gr. nuci râșnite cu 250 gr. zahăr vanilat și un albuș nebătut spumă, până se face ca o cremă groasă. Se adaugă 3 albușuri spumă, cu care se amestecă ușor. Se pun cu lingurița turtite pe o tavă unsă cu unt și presărată cu făină. Se presară turtitele cu zahăr tos. Se coc ca și pricomigdalele.

*
Se freacă într'un castron 2 albușuri de ou nebătute, cu 250 gr. de nuci măcinate, 300 gr. de zahăr vanilat și o lingură de pesmet foarte fin. Se amestecă ușor cu 2 albușuri bătute spumă. Se pun cu lingurița turtite într'o tavă în care s'a pus o foaie de hârtie albă. Deasupra se pune câte un miez de nucă. Se coc ca și pricomigdalele.

CĂRȚI DE JOC.

Se pun 4—5 linguri de făină pe masa de aluat. Se face loc la mijloc, se pune în gaură 140 gr. unt proaspăt, un ou întreg, 140 gr. zahăr, 3 linguri de caimac, zeama și coaja rasă dela o jumătate de lămâie. Se frământă toate bine, mai adăugând făină cât se cere. Se lucrează repede, ca să nu se moaie until prea mult. Se face un aluat potrivit de tare. Se întinde o foaie nu prea groasă, se taie cu cuțitul (sau cu o formă de tablă) bucați dreptunghiulare, se aşează într'o presărată cu făină, se ung cu gălbenuș, se pun jumătăți de migdale curătate, sau stafide negre aşezate regulat și se coc la foc potrivit.

PESMETI ECONOMICI.

Se face un aluat din 2—3 linguri de unt topit, puțin zahăr, un ou, făină cât se cere și puțină coajă rasă de lămâie. Se întinde o foaie ceva mai groasă ca de tăieți, se taie cu paharul forme rotunde. Se coc, și când sunt gata, se lipesc câte două cu marmeladă.

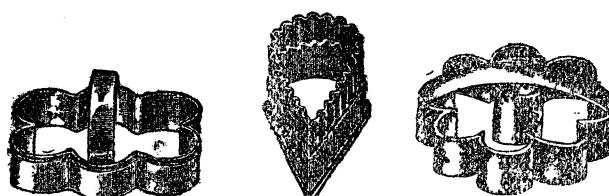
PESMETI CU UNT.

Se face un aluat din 350 gr. făină, 250 gr. unt proaspăt, 150 gr. zahăr, 2 gălbenușuri, puțină coajă rasă de lămâie. Se întinde o foaie cam de jumătate cm. groasă și se taie cu diferite forme. Se ung cu albuș frecat, cu puțin zahăr, astfel ca să nu fie spumos, și se presară cu nuci sau migdale tocate mărunt. Se așează în tavă, se coc la foc potrivit.

*

Se face un aluat din 250 gr. făină, 125 gr. unt, 175 gr. zahăr vanilat și un ou. Se adună la un loc în formă de mingă și se lasă să se odihnească vreo 10 minute la rece (nu pe ghiață). Se întinde o foaie groasă de jumătate cm., se taie forme rotunde sau pătrate, se înteapă deasupra cu o furculiță și se ung cu lapte rece. Se pun la copt, la foc moale, într-o tavă presărată cu făină.

Se freacă 140 gr. unt până se face spumă. Se adaugă 125 gr. zahăr vanilat, 2 gălbenușuri răscoapte date prin sită

Forme pentru tăiat pesmetii.

și un gălbenuș crud. Se freacă totul bine, apoi se amestecă cu 170 gr. făină și se frământă ca orice aluat. Se întinde o foaie groasă de o jumătate cm., se taie cu diferite forme, se ung cu albuș, se presară cu nuci pisate, se coc în tavă la cuptor.

PESMETI CU IAURT.

Se bate un pahar de lapte bătut, sau iaurt, cu 2 linguri de untdelemn și o lingură de zahăr până se face ca o cremă. Se adaugă o linguriță de bicarbonat și făină cât se cere. Se frământă și se face un aluat mai moale. Se întinde pe masa de aluat presărată cu făină, o foaie groasă de $\frac{1}{2}$ cm., se taie forme rotunde, se așează pe tavă, se coc la foc bun.

PESMETI CU SMÂNTÂNĂ.

Se face un aluat mai tare dintr'un pahar de unt topit, un pahar de smântână, 2—3 linguri de zahăr și făină cât se cere. Se frământă bine, se întinde o foaie ceva mai groasă ca de tăieșei, se tae cu diferite forme, se ung cu ou, se presară zahăr se coc la foc potrivit.

Se amestecă 200 gr. smântână cu 100 gr. unt proaspăt făcut spumă, 2 gălbenușuri, un pahar de zahăr vanilat și 2 albușuri spumă. Se adaugă o jumătate linguriță de bicarbonat și făină cât se cere, și se frământă până se face un aluat potrivit de tare. Se întinde o foaie de jumătate centimetru grosime, se taie forme diferite, se coc la foc potrivit.

PESMETI CU CAIMAC.

Se freacă un pahar de caimac (smântână de pe lapte fierb), cu 2 linguri de zahăr vanilat și 2 gălbenușuri. Se amestecă cu făină cât se cere și o lingură de unt proaspăt, și se frământă pe masa de aluat până se face potrivit de tare. Se întinde o foaie de jumătate centimetru, se taie diferite forme, se coc la foc potrivit.

PESMETI CU LĂMÂIE.

Se face un aluat din 350 gr. făină, 250 gr. unt proaspăt, 200 gr. zahăr vanilat, un gălbenuș de ou și zeama și coaja rasă dela o lămâie. Se întinde o foaie de jumătate deget grosime, se taie forme rotunde care se coc la foc potrivit. Când se scot din cuptor se presară cu zahăr vanilat și se lipesc câte două cu marmeladă sau cremă de ciocolată la mijloc.

Se frământă un aluat din 160 gr. făină, 140 gr. unt proaspăt, 140 gr. zahăr vanilat, 5 gălbenușuri răscoapte și trecute prin sită și zeama și coaja rasă dela o jumătate de lămâie. Se prepară întocmai ca mai sus.

PESMETI CU ROM.

Se freacă 5 ouă întregi cu 5 linguri de zahăr vanilat, 5 linguri de unt topit, 2 linguri bune de rom și o jumătate lin-

guriță de bicarbonat. Se amestecă cu făină cât se cere și se frământă bine, până se face un aluat potrivit de tare. Se întinde o foaie de jumătate deget grosime, se taie forme mici care se așează într'o tavă presărată cu făină. Se ung cu ou, se presară cu zahăr tos, și se pune deasupra, pe fiecare, câte o stafidă. Se coc la foc potrivit. Se poate înlocui untul din aluat cu untdelemn bun.

Se freacă 4 gălbenușuri de ou cu un pahar de zahăr. Se amestecă cu 100 gr. unt frecat deoparte cu 100 gr. untură. Se mai adaugă un vârf de linguriță de bicarbonat, 3 linguri bune de rom, 3 albușuri bătute spumă și făină cât se cere. Se frământă făcând un aluat potrivit de tare. Se întinde o foaie de jumătate cm. grosime, se taie fășii de lățimea degetului și lungi cam de 10 cm. Se așează în tavă unele lângă altele, se presară nuci pisate amestecate cu zahăr. Se coc la foc potrivit.

PESMETI DE KARLSBAD.

Se face un aluat din 250 gr. făină, 160 gr. unt proaspăt 80 gr. zahăr, 4 gălbenușuri răscoapte date prin sită, 2 gălbenușuri crude și puțină coajă rasă de lămâie. Aluatul se frământă repede, căci dacă untul se moaie de căldura mâinilor, aluatul devine sfărâmicio și nu se poate întinde bine. Se adună în formă de minge și se lasă să se odihnească cel puțin o oră la loc rece. Se întinde o foaie cam de jumătate deget de groasă, se taie forme rotunde cu un pahar mare, și acestea se taie încă odată cu un pahar mai mic, astfel ca să avem niște inele cam de 2 cm. lățime. Se așează cu grijă, ca să nu-și piardă forma, pe o tavă presărată cu făină, se ung cu ou, se presară cu zahăr sfârmat nu prea mărunt și migdale tăiate. Se coc la foc mai mult moale.

PESMETI CU MIGDALE.

Se face un aluat din 260 gr. făină, 200 gr. unt, 150 gr. zahăr, 200 gr. migdale curățate și tăiate mărunt și zeama și coaja rasă dela o lămâie. Se întinde o foaie mai groasă, se taie fășii lungi de vreo 8—10 cm., se așează în tavă, se ung cu ou și se coc la foc potrivit.

Se freacă spumă 250 gr. unt cu 125 gr. zahăr și 3 gălbenușuri. Se amestecă cu 325 gr. făină și se face un aluat potrivit de tare. Se face un sul gros ca un cârnăt și se taie felii de grosimea degetului. Din acestea se fac cu mâna mici turtițe care se trec prin albuș bătut, apoi prin zahăr sfârmat și migdale sfârmate, se face la fiecare o adâncitură apăsând cu degetul, se așează într'o tavă presărată cu făină și se coc la foc potrivit. Când sunt gata, se pune în fiecare adâncitură o boabă de dulceață sau puțină marmeladă.

PESMETI CU MIGDALE ȘI LĂMÂIE.

Se pune pe masa de aluat $\frac{1}{2}$ kg. de făină fină, se face loc la mijloc și se pune un ou întreg, o jumătate pahar de unt sau untură topită, dar nu fierbinte, o jumătate pahar de migdale curățate și măcinate, o jumătate pahar de zahăr vanilat, coaja rasă dela jumătate de lămâie și o linguriță de apă de flori. Se frământă toate bine, iar dacă ni se pare aluatul prea tare, se adaugă câte o picătură de apă călduță. Se adună în formă de minge și se lasă 10 minute să se odihnească. Se întinde o foaie groasă de jumătate cm. și se taie diferite forme. Se așează în tavă și se coc, fără să se rumenească, la foc potrivit.

PESMETI CU SCORTIȘOARĂ.

Se freacă o ceașcă de caimac cu 2 ouă întregi, 3 linguri de unt topit, 3 linguri de zahăr vanilat, o jumătate linguriță de scortișoară și jumătate linguriță de bicarbonat. Se pune pe masă făină (cam $\frac{1}{2}$ kg.), se face loc la mijloc și se toarnă compozitia de mai sus. Se frământă cu mâna, făcând un aluat potrivit de tare. Se adună la un loc, se acopere cu un șerbet și se lasă jumătate oră la rece să se odihnească. Se întinde o foaie de jumătate deget grosime, se taie forme mici, se presară zahăr și se coc la foc potrivit.

PESMETI CU NUCI.

Se face un aluat din 200 gr. făină, 200 gr. nuci trecute prin mașină, 200 gr. zahăr, 2 ouă întregi și un gălbenuș, coaja rasă și zeama dela o jumătate de lămâie. Se frământă bine. Se întinde o foaie de $\frac{1}{2}$ cm. grosime, se taie forme mici, se presară cu zahăr, se coc la foc potrivit.

PESMETI CU CIOCOLATA.

Se pune într'o cratiță 250 gr. de migdale curățate și date prin mașină, 250 gr. zahăr pisat, 75 gr. ciocolată rasă, coaja rasă dela o lămâie, un vârf de linguriță de scorțișoară și 2—3 linguri de apă. Se amestecă pe foc, până se topește zahărul și ciocolata și totul se preface într'o pastă mai mult groasă. Se adaugă făină puțină, atât cât să se facă un aluat potrivit de gros, care se întinde într'o foaie de $\frac{1}{2}$ cm. grosime. Se taie cu țigări în fășii dreptunghiulare, se ung cu albuș, se presară zahăr și se coc la foc potrivit, pe o tavă bine unsă cu unt.

PESMETI DE NÜRNBERG.

Se opărește $\frac{1}{4}$ kg. de zahăr pisat cu $\frac{1}{4}$ kg. de miere clocoțită. După ce s'a mai răcorit, se adaugă $\frac{1}{2}$ kg. făină fină, 2 ouă întregi, 100 gr. de nuci sau migdale pisate, o linguriță rasă de cuișoare pisate, una de scorțișoară și două de bicarbonat. Se frământă bine. Se lasă aluatul să se odihnească cel puțin 2 ore. Se întinde o foaie potrivit de subțire, se taie diferite forme, care se coc în tavă unsă cu unt și presărată cu făină.

RULOURI CU MARMELADĂ.

Se face un aluat din 150 gr. brânză de vacă, 150 gr. unt, 150 gr. făină, 2 linguri rase de zahăr, un praf de sare și un vârf de linguriță de bicarbonat. Se frământă bine, se întinde o foaie groasă ca de tăieți, se taie dreptunghiuri potrivit de mari se ung cu marmeladă, se fac suluri, se ung cu ou, se presară zahăr și se coc la foc potrivit.

RULOURI CU NUCA.

Se fac ca și cele cu marmeladă, înlocuind marmelada cu nuca pisată, frecată cu puțină miere.

CORĂBIELE.

Se pune pe masa de aluat 250 gr. făină amestecată cu 120 gr. zahăr pisat și vanilat. Se face loc la mijloc și se pun 2 gălbenușuri, 2 linguri de apă rece și 200 gr. unt proaspăt, tăiat în bucăți. Se face din toate repede un aluat, care se lasă

jumătate de oră să se odihnească la rece. Se întinde pe masa de aluat presărată cu puțină făină, o foaie de $\frac{1}{2}$ cm. grosime. Se taie forme rotunde, care se coc pe o tavă, la foc potrivit, mai degrabă mai slab. Nu trebuie să se rumenească. Aluatul de corăbiele, ca să reușească, trebuie frământat la loc rece, și repede, ca să nu aibă timp untul să se moaie de căldura mâinei.

Se face aluatul din 250 gr. făină, 125 gr. zahăr vanilat, 125 gr. unt proaspăt, un gălbenuș. Se frământă și se pregătesc întocmai ca mai sus.

SĂRĂȚELE.

Se face un aluat din 150 gr. unt proaspăt, 150 gr. făină, 150 gr. cartofi fierți, trecuți prin sită și un praf de sare. Se frământă un aluat potrivit de tare, se întinde o foaie cam de $\frac{1}{2}$ cm. grosime, se taie fășii de 1 cm. și jumătate lățime și vreo 12 cm. lungime, se aşeză unele lângă altele, pe tava presărată cu făină, se ung cu ou, se presară deasupra, după placere, chimion, mac ori susan și sare grunzuroasă. Se coc la foc potrivit.

SĂRĂȚELE CU PARMEZAN.

Se face un aluat din 150 gr. făină, 125 gr. unt proaspăt, 125 gr. de parmezan ras, un gălbenuș și $\frac{1}{2}$ ceașcă de smântână. Se amestecă totul împreună, fără să se frământe prea mult. Se lasă aluatul câteva ore să se odihnească. Se întinde o foaie nu prea subțire, și se taie ronduri de 10—12 cm. diametru. Se ung cu ou, se presară parmezan și fiecare rond se mai taie în patru, astfel ca să formeze niște evantaiuri. Se aşeză într'o tavă și se coc 10 minute la foc iute. Se servesc reci sau calde.

SĂRĂȚELE DIN ALUAT PLĂMĂDIT.

Se face un aluat din 500 gr. făină, 250 gr. unt topit, un vârf de țigări de sare, un ou întreg și 30 gr. drojdie, muiată cu lapte cald. Se lasă acoperit să crească. Se taie din el bucățele mici, căre se răsucesc cu mâna, astfel ca să obținem betișoare groase cât un creion și lungi de 12—14 cm. Se aşeză pe tava presărată cu făină, se ung cu unt, se presară sare și susan,

sau chimion, se mai lasă câtva timp la cald să crească și se coc turnene, la foc potrivit.

SĂRĂȚELE DIN ALUAT FRANȚUZESC.

Se face un aluat franțuzesc (pag. 278), care se întinde într-o foaie de 3—4 mm. grosime. Se taie cu cuțitul fășii late de 10—12 cm. Se ung cu ou, se presără parmezan ras. Aceste fășii se taie în lat în benzi de 2 cm. lățime. Se apucă fiecare de amândouă capetele, se răsucesc odată (vezi fig.) și se așează pe tava stropită cu apă. Se coc la foc bun.

OCHELARI.

Aluatul franțuzesc, rămas nefolosit de la altă prăjitură, se adună la un loc. Se întinde o foaie potrivit de subțire, și cât mai patrată. Se presără cu zahăr, se păturește în trei, cum am arătat la aluatul franțuzesc. Se repetă încă odată această operație presurând și de data aceasta foaia cu zahăr.

Se întinde din nou foaia patrată, se întorc înăuntru, de două ori, marginile, astfel ca îndoiturile să se atingă pe mijlocul foaiei. Cele 2 părți se întorc apoi una peste alta, ca și cum am închide o carte. Aluatul astfel împăturit se taie în fășii de $\frac{3}{4}$ cm. lățime, care se așează pe tavă cu tăietura în picioare lăsând loc între ele, ca să aibă unde crește. (vezi figura). Când încep să se rumenească pe o parte, se întorc pe celalătă, ca să nu se ardă zahărul.

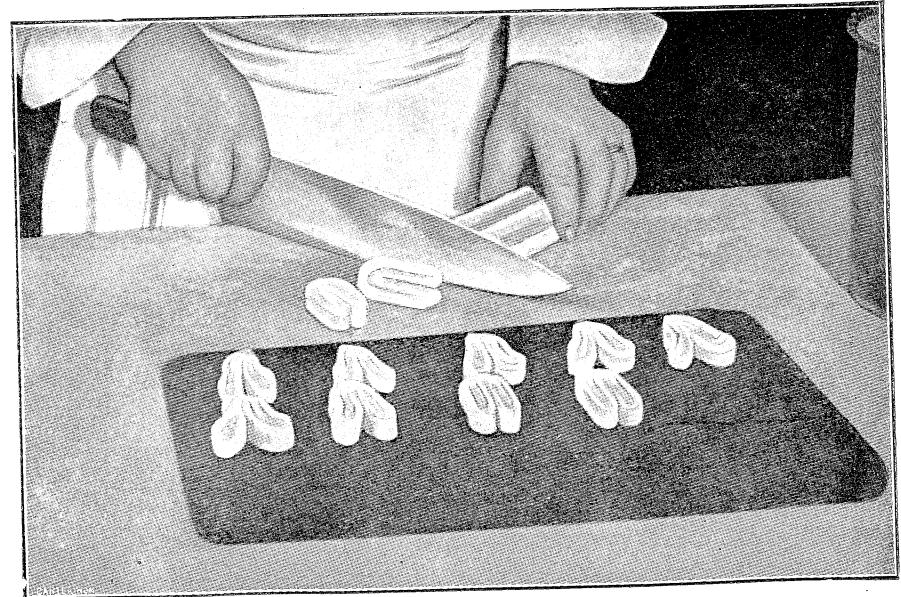
BIȘCOTURI.

Se pun într'un castron 125 gr. de zahăr pisat (nu tos), 4 gălbenușuri de ou și jumătate baton de vanilie. Se freacă foarte bine, până ce zahărul s'a topit, iar gălbenușurile devin albe și spumoase ca o cremă. Se bat bine cele 4 albușuri spumă, se amestecă câte puțin cu gălbenușurile, adăugând alternativ și 90 gr. făină. Se pregătește o hârtie albă, mai groasă, de mărimea tăvei în care vom coace bișcoturile. E practic când e

Tavă pentru copt bișcoturi
o tavă specială, fără pereți laterali (fig.). Se face un cornet de hârtie care se taie la vârf, astfel ca să aibă o gaură de grosimea degetului. Se umple pe trei sferturi cu compoziția de

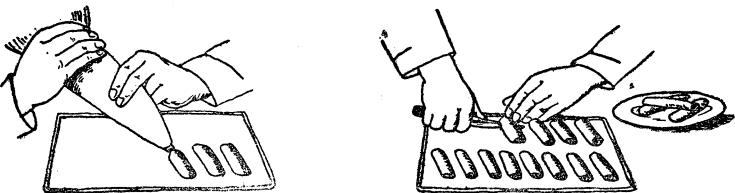

Gogoșile din piure de cartofi.

Cum se așează ochelarii la copt. (pag. 340).

mai sus și se toarnă pe hârtia dinainte pregătită (fig.) bișcoți cam de 10—12 cm. lungime. Se lasă între ei un interval de 5—6 cm. deoarece cresc la copt. Se cerne deasupra lor puțin zahăr pisat, se lasă așa vreo 5 minute, ca să se

Bișcoturile se toarnă cu cornetul pe o foaie de hârtie.

topească zahărul, se ridică ușor hârtia de două capete, apléând-o, ca să alunecă afară zahărul căzut pe hârtie și se asează cu încetul pe tava neunsă. Se dă la cuptor, la foc foarte moale. Se țin vreo 25 de minute, în care timp bișcoturile trebuie să crească frumos, fără să se rumenească. Se scot, umezind ușor hârtia pe dos.

Sunt mai buni proaspeti; pentru aceasta e bine să se facă în cantități mici odată. Din cantitatea de mai sus ies cam 40 de bucăți.

*

Se pun într'un vas 4 ouă întregi cu un baton de vanilie și 125 gr. zahăr. Se pune cu totul în alt vas cu apă fierbinți și se bate cu telul, până se face ca o cremă groasă. Se dă deoară, bătând mereu până se răcorește. Se adaugă, punând cu încetul, 100 gr. făină bine uscată și cernută. Se pregătesc apoi întocmai ca mai sus.

*

Se bat spumă albușurile dela 6 ouă. Se adaugă 210 gr. zahăr pisat (după ce bucățile de zahăr au fost frecate pe coaja unei lămâi), cele 6 gălbenușuri puse pe rând și 190 gr. făină bine cernută. Se pregătesc apoi ca mai sus.

CORNULEȚE CU ANISON.

Se freacă într'un castron 6 gălbenușuri de ou cu 180 gr. zahăr, până se albesc. Se adaugă o lingură bună de unt proaspăt, puțin frecat ca să nu fie prea tare, 3 albușuri spumă, 2 linguri de rom, o linguriță de anison pisat. Se pune pe masa

de aluat 300 gr. făină, se face gaură la mijloc și se toarnă compoziția de mai sus. Se amestecă la început cu lingura, apoi cu mâna și se frământă până se face un aluat potrivit de gros. Se acopere și se lasă să se odihnească o jumătate de oră. Se face un sul gros, care se taie în felii. Acestea se răsucesc pe rând în mână, făcând mici cornuri, groase cât degetul la mijloc, și mai subțiri la capete, care se îndoiaie spre mijloc. Se aşeză pe o tavă presărată cu făină, se ung cu ou, se presără cu zahăr tos, și se coc la foc potrivit.

CORNULEȚE DE UNT.

Se freacă 130 gr. unt până devine ca o spumă, se adaugă cu încetul 130 gr. zahăr vanilat, zeama și coaja rasă dela o jumătate de lămâie, 8 gălbenușuri fierte, date prin sită. Toate acestea se amestecă pe masa de aluat cu 250 gr. făină și se frământă bine. Se fac cornulețe ca mai sus, se ung cu albuș și se coc la foc iute.

CORNULEȚE DE CIOCOLATĂ.

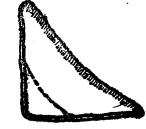
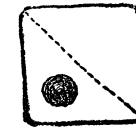
Se freacă 2 gălbenușuri cu 125 gr. zahăr pisat. Se adaugă 125 gr. ciocolată rasă și 125 gr. migdale curățate și măcinate fin. Se amestecă cu lingura, apoi cu mâna, până ce pasta devine foarte netedă. Se adună la un loc, se întinde pe masa de aluat puțin presărată cu făină, o foaie de $\frac{1}{2}$ cm. grosime. Se taie cu paharul semilune, se pun într'o tavă, se dau la cuptor, câteva minute, la foc mic, mai mult să se usuce decât să se coacă. Se freacă un albuș cu 2 linguri de zahăr pisat. Când încep să se usuce, se scoate tava din cuptor, se ung cornulețele cu albuș și se mai țin câteva minute la cuptor. Se scot cu cuțitul de calde.

CORNULEȚE DE MIGDALE.

Se freacă 250 gr. unt până se face ca o spumă. Se adaugă cu încetul 100 gr. zahăr și 150 gr. migdale curățate și date prin mașină. Se amestecă totul cu 300 gr. făină. Se frământă pe masa de aluat. Se fac mici cornulețe, se coc pe o tavă unsă cu unt, fără să se rumenească. Când sunt gata, se dau prin zahăr vanilat.

CORNULEȚE CU MARMELADĂ.

Se face un aluat dintr'o ceașcă de smântână, $\frac{1}{2}$ kg. de făină, 120 gr. unt și o lingură de zahăr. Se frământă totul bine, și se întinde o foaie patrată. Se pune deasupra o bucată de unt de 100 gr. tipărită mai înainte cu lingura. Se împăturește aluatul, aducând părțile laterale peste unt. Se întinde din nou foaia, de data aceasta în lung, se împăturește în trei repetând această operație de 3—4 ori. Se lasă să se odihnească apoi aluatul jumătate de oră. Se întinde o foaie cam de jumătate cm. grosime. Se taie pătrate, în care se pune câte puțină marmeladă. Se îndoiaie în două, se taie colțul (fig.), se întorc capetele spre mijloc, se ung cu ou, se presără cu zahăr tos și se coc la foc bun.

Se face un aluat din 150 gr. unt, 150 gr. făină, 150 gr. brânză de vacă, un praf de sare și o lingură de zahăr. Se lasă să se odihnească o jumătate de oră. Se întinde o foaie ca pentru tătelei, se taie triunghiuri, se umple fiecare cu puțină marmeladă, se răsucesc, dela bază spre vârf, se întorc capetele spre mijloc. Se ung cu ou, se coc la foc bun.

CORNULEȚE DIN PLĂMĂDEALA.

Se moaie 25 gr. drojdie cu $\frac{1}{4}$ l. de lapte Cald, și 8 bucățele de zahăr. Se cerne într'un castron sau pe masa de aluat 1 kg. de făină. Se face loc la mijloc, se toarnă plămădeală, 2 ouă întregi și 75 gr. de unt proaspăt, puțin încălzit. Se amestecă întâi cu lingura, apoi se frământă bine cu mâna, se adună la un loc și se lasă o jumătate de oră la cald să crească. Se întinde apoi o foaie potrivit de groasă, se taie triunghiuri. Se pune la mijlocul fiecăruia puțină marmeladă, se răsucesc, începând dintr'o margine lată spre vârf, se aduc capetele spre mijloc. Se aşeză pe o tavă unsă cu unt și se mai lasă puțin la cald să crească. Se ung cu ou și se coc la foc mijlociu. Se pot face cornulețele și fără marmeladă, se ung atunci triunghiurile cu unt, înainte de a le răsuci.

Se face o plămădeala din 20 gr. de drojdie, 4 linguri de lapte Cald (nu fierbinte), 4 bucătele de zahăr și 4 linguri de făină. Se lasă să crească la cald. În acest timp se freacă 160 gr. unt proaspăt, cu 3 gălbenușuri și un praf de sare. Se amestecă cu plămădeala, mai adăugând făină cât se cere, ca să avem un aluat mai mult moale. Se frământă bine, se întinde pe masa de aluat presărată cu făină, o foaie de $\frac{1}{2}$ cm. grosime, se taie triunghiuri care se umplu cu marmeladă sau nucă, se răsucesc și se coc ca mai sus.

Nuca pentru umplutură se pregătește astfel: Se leagă la foc un pahar de zahăr cu jumătate pahar de apă. Se pune un pahar de nuci curătate și măcinat și se amestecă până se face o pastă destul de legată. După ce s'a răcorit, se umplu cornulețele cu ea.

COVRIGEI CU UNT.

Se pune pe masa de aluat 420 gr. făină cernută, se face gaură la mijloc, se pun 3 gălbenușuri de ou și un ou întreg, 140 gr. zahăr vanilat, 280 gr. unt puțin muiat și zeama dela o jumătate de lămâie. Se amestecă toate bine, se frământă apoi cu mâna până devine coca uniformă. Se face un sul, se taie bucăți și fiecare bucătică se răsucescă pe masa de aluat, lipind capetele, în formă de covrigi, după cum arată figura. Se ung cu albuș de ou, se presără cu zahăr zdrobit, nu pisat, se așeză în tavă și se coc la foc iute.

Se pune pe masa de aluat 150 gr. de făină bine cernută, 150 gr. unt, 100 gr. zahăr vanilat și un ou. Se amestecă toate la un loc, apoi se frământă repede. Se fac covrigi mici, fie rotunzi sau în formă de 8, se ung cu ou, se presără cu zahăr zdrobit nu prea mărunt, se așeză pe o tavă unsă cu unt și se coc la foc iute.

Se face un aluat bine lucrat din 250 gr. făină, 200 gr. unt, 100 gr. zahăr, 4 gălbenușuri răscoapte date prin sită și 2 gălbenușuri crude. Se împarte aluatul în bucătele de mă-

rime potrivită, se fac mici covrigi rotunzi, se ung cu ou, se apasă cu partea unsă pe zahăr zdrobit, se așeză pe o tavă și se coc repede în cuptor. Se scot de calzi din tavă, încet ca să nu se rupă.

COVRIGEI CU MIGDALE.

Se freacă 4 ouă întregi cu 250 gr. zahăr, jumătate baton de vanilie și puțină coajă rasă de lămâie sau puțină scorțisoară. Se adaugă 100 gr. unt frecat spumă și 350 gr. făină. Se frământă bine, se fac mici covrigi (pag. 344), se ung cu albuș de ou, se presără cu migdale sfârmate și se coc încet la foc potrivit.

Se pune să fierbă într'o cratiță la foc, un pahar cu lapte o lingură de unt, o lingură de zahăr, un praf de sare și jumătate baton de vanilie. Când începe să fierbă, se toarnă făină bine cernută, atâtă încât să se facă o pastă groasă. Se amestecă mereu, să nu aibă cocoloși, și după ce s'a mai răcorit, se adaugă 2 gălbenușuri de ou și un ou întreg. Din acest aluat se fac mici covrigi (pag. 344), se presără cu migdale pisate amestecate cu zahăr și se coc pe o tavă unsă cu unt, la foc potrivit.

COVRIGEI CU SUSAIU.

Se face un aluat din jumătate ceașcă de lapte, 2 linguri de unt topit, 100 gr. de zahăr, un praf de sare, o linguriță rasă de bicarbonat și făină cât se cere. Se frământă bine toate, până căpătăm un aluat potrivit de tare. Se fac covrigi rotunzi, cât gura unui pahar de mari, se moaie într'un sirop de zahăr cu apă, nu prea gros, se dau prin susan și se coc în tavă până se rumenesc puțin.

COVRIGEI ENGLEZEȘTI (din plămădeală).

Se moaie 40 gr. drojdie cu 3—4 linguri de lapte căldut. Se cerne 500 gr. făină pe masa de aluat sau într'un castron, se face loc la mijloc, se pune plămădeala, 250 gr. de unt proaspăt, moale, 50 gr. zahăr, un praf de sare, puțină coajă rasă

de lămâie. Se frământă bine, se pune la cald să crească. Se fac din aluat covrigei rotunzi. Se presără masa pe care lucrăm covrigeii cu făină amestecată cu puțină scortisoară. Se coc la foc bun. Când sunt aproape gata, se ung cu unt, și se presără zahăr și migdale pisate.

COVRIGEI DE PLĂMĂDEALĂ.

Se face ca mai sus un aluat din 30 gr. drojdie muiată cu jumătate cească de lapte cald, 500 gr. făină, 125 gr. unt, 2 ouă întregi, 2 gălbenușuri și 3 linguri de zahăr. Se fac covrigei rotunzi, se coc la foc iute, și când sunt aproape gata, se ung cu unt și se presără cu zahăr și migdale pisate.

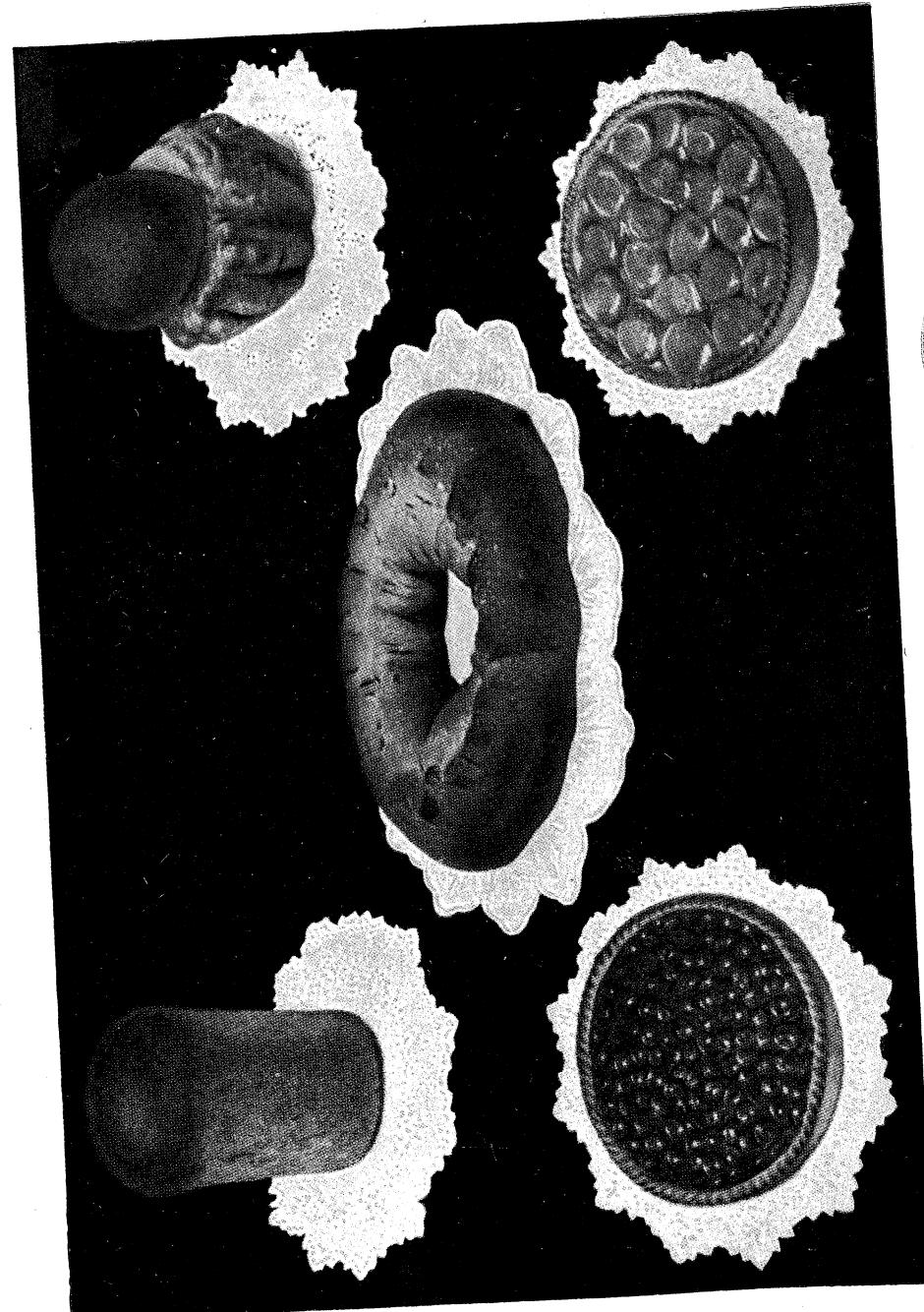
MADELEINES.

Se pune într'o cratiță 125 gr. de unt proaspăt ca să se topească, fără să fierbă. Se freacă într'un castron 3 ouă întregi cu 125 gr. de zahăr pisat, până ce se albesc. Se adaugă o linguriță de apă de flori și 125 gr. de făină bine cernută, iar la urmă se toarnă cu începutul amestecând ușor, untilul topit, băgând de seamă să nu curgă și zărul rămas în fundul cratiței. Se ung cu unt formele mici de tablă, speciale pentru madeleine și se toarnă din compoziție, dar numai pe trei sferturi, fiindcă ele cresc la copt. Se așeză toate pe o tavă de tablă și se coc vreo 25 de minute, la foc potrivit. Se scot din forme de calde, și se pun pe o sită să se răcească.

TARTĂ CU FRUCTE CRUDE.

Se cerne pe masa de aluat 150 gr. făină. Se face loc la mijloc și se pune o linguriță rasă de zahăr, un praf de sare, o lingură de apă foarte rece, un ou și 90 gr. de unt (muiat puțin cu o lingură de lemn, fără să fie frecat spumă). Se frământă bine, întinzând cu mâna odată sau de două ori aluatul pe masă. Se adună la un loc în formă de mingă și se lasă să se odihnească la rece cel puțin 2 ore.

Să întinde o foaie de $\frac{1}{2}$ cm. grosime. Se taie un rond, ceva mai mare decât forma în care vom coace aluatul. Se unge această formă, care trebuie să aibă marginile foarte scunde, cu puțin unt. Se pune foaia de aluat, apăsând cu degetul pe margini, ca să formeze o mică bordură în sus, tăind restul

Cozonaci și tarte.

de aluat ce iese afară. Se fac 4—5 înțepături cu vârful unui cuțit, ca aerul de dedesubt să nu umfle aluatul, și tot în acest scop se pune deasupra o hârtie albă unsă cu unt, iar pe ea boabe crude de mazăre, fasole, cri porumb, pentru ca să apese aluatul. Se dă la cuptor, la foc mijlociu; după 25 de minute se scoate hârtia și boabele, se unge înăuntru și pe margini cu ou bătut și se mai dă 5 minute la cuptor ca să capete față. Se scoate din tavă, și se lasă să se răcorească.

La fel se pot face, în loc de o singură tartă mare, mai multe tartelete mici. Se pregătesc la fel, doar că se aşeză aluatul în forme mici de tablă. După ce e gata tarta se umple cu fructe:

1. *Cu căpșuni sau fragi.* Se curăță de codițe, iar dacă sunt murdare, se spală ușor într'o apă, și se pun pe o hârtie albă să se scurgă. Se aşeză apoi unele lângă altele pe fundul tartei, și deasupra se toarnă un sirop gros de zahăr sau de fructe.

2. *Cu caise.* Se spală, se taie caisele în două, se scot sămburii, se aşeză pe tartă, se toarnă sirop. Pot fi întrebuițate și caisele din compot, se curse de zeamă.

3. *Cu struguri.* Se desfac boabele de pe ciorchine, se spală, se scurg, se aşeză în formă, se toarnă sirop foarte legat.

La fel se pregătesc cu vișine, cireșe, coacăze, etc.

Aluatul e mai fraged când e lăsat, după ce a fost copt, de pe o zi pe alta, și se păstrează în cutii de tablă și 10—12 zile.

*

Se face un aluat ca mai sus, din 250 gr. făină, 200 gr. unt, 100 gr. zahăr și 2—3 gălbenușuri sau un ou întreg și un gălbenuș. Se fac tartele cum am arătat mai sus, sau se pune foaia de aluat într'o tavă dreptunghiulară. Aluatul se aşeză foarte subțire în formă, căci se mai îngroașă la copt. Se coace la cuptor la foc potrivit. Când e gata, se umple cu fructe ca mai sus. Acest aluat e mai fraged ca cel precedent.

TARTE CU FRUCTE.

Se face un aluat de tartă după cum am arătat mai sus, și se aşeză în formă. Se înteapă fundul, dar foarte fin, ca să nu pătrundă la copt zeama din fructe. Acestea se aşeză înainte de a pune aluatul la copt.

Forme mici de tarte.

1. Cu vișine. Se scot sâmburii, lăsând fructele cât mai întregi. Se presără aluatul cu puțin zahăr pisat. Se aşeză vișinile unele lângă altele și se pune îndată la cuptor. Așteptând, s-ar muia aluatul cu zeama din fructe. Se ține cam jumătate de oră la foc potrivit. Când sunt gata, se presără de calde cu zahăr pisat, sau se toarnă deasupra sirop legat de fructe sau numai de zahăr.

2. Cu mere. Se taie mere în sferturi, se curăță și se taie felii potrivite. Se aşeză frumos la rând puțin încălecate unele peste altele, pe aluatul din formă, presărăt cu zahăr. După ce s'au copt, se presără cu zahăr sau se toarnă sirop.

3. Cu caise. Se aşeză jumătățile de caise, cu partea dinăuntru în jos, pe aluatul presărăt cu zahăr. După ce tarta e coaptă, se pune zahăr sau sirop.

TARTĂ CU MERE.

Se face un aluat de tarte (pag. 277) se întinde o foaie de vre-o $\frac{1}{2}$ cm. grosime, și se îmbracă o formă de tartă (vezi fig. pag. 350). Se înteapă fundul de câteva ori ca să nu se ridice aluatul la copt. Se acopere cu un strat de marmeladă de mere, (pag 405) peste care se aşeză regulat felii de mere crude. Se coace la cuptor la foc iute, vre-o 25 de minute. Când e aproape gata se presără un strat de zahăr pisat, și se mai dă câteva minute la cuptor.

TARTĂ CU AGRİŞE.

Se face un aluat de tartă, se îmbracă o formă și se coace (pag. 346). Se fierb agrișe nu prea coapte, în sirop vanilat, se scurg pe sită, iar siropul se fierbe până scade pe jumătate, adăugând și un vîrf de feculă, ca să fie mai legat. Se aşeză agrișele pe tartă, se toarnă deasupra siropului, și se presără puțin zahăr tos.

TARTĂ CU MARMELADĂ.

Se pregătește aluatul ca mai sus, iar după ce e copt, se unge cu marmeladă de caise, coacăze, căpsuni, etc.

TARTĂ CU PRUNE.

Se face un aluat de tarte, care se aşeză într'o formă cu marginile joase (pag. 271). Se curăță $\frac{1}{2}$ kg. de prune

potrivit de coapte (vezi *dulceață de prune*, pag. 413) și se aşeză regulat pe aluatul din formă, presărăt cu zahăr. Se mai pune puțin zahăr deasupra și se dă la cuptor. Se bate deoparte un pahar de iaurt cu 150 gr. de zahăr, un ou întreg și un gălbenuș și jumătate baton de vanilie. Când tarta e aproape coaptă, se toarnă deasupra crema, nu prea multă ca să nu curgă peste margini și se mai dă 10 minute la cuptor.

TARTE CU CĂPSUNI.

Se face un aluat ca cel franțuzesc (pag. 278), punând proporția mai mică de unt, și anume, la 250 gr. de făină, 125 gr. de unt proaspăt, ceva mai puțin ca un decilitru de apă și un praf de sare. Se lucrează la fel, împăturindu-l însă numai de patru ori (în loc de 6 ori) cu un interval de 10 minute între rânduri. Se întinde o foaie de vreo $\frac{1}{2}$ cm. groasă, se taie ronduri ceva mai mari decât formele în care îl vom coace (ca să nu mai fie nevoie de adăugat aluat). Se pune aluatul în mici forme, apăsând cu degetul, fără ca să-l subțiem, se pune hârtie cu boabe de mazăre deasupra (vezi *Tarte cu fructe crude*, pag. 346) și se coc vre-o 20 de minute la cuptor. Când sunt gata, se scot din forme, se îndepărtează hârtia cu boabele și se pun în loc căpsuni. Deasupra se toarnă sirop gros de zahăr, sau se pune frișcă bătută cu zahăr.

La fel se fac cu fragi sau struguri.

TARTE CU ANANAS.

Se cerne pe masa de aluat 200 gr. făină, care se amestecă cu 200 gr. zahăr pisat și 200 grame migdale pisate. Se adaugă 2—3 ouă, atâtă cât se cere, ca frământând, să căpătăm un aluat potrivit de tare. Se întinde o foaie de 3—4 mm. grosime, se taie ronduri, care se aşeză, potrivindu-le cu degetul, în mici forme de tablă bine unse cu unt. Se pun deasupra bucăți de ananas zaharisit, peste care se toarnă o marmeladă subțiată de caise. Se coc, și când sunt gata, se pun să se răcorească pe o sită.

TARTE CU MIGDALE.

Se face un aluat din 250 gr. făină, 180 gr. unt, 2 gălbenușuri, 2 linguri de vin alb, și o lingură de zahăr. Se lasă să se odihnească la rece 2 ore. Se întinde o foaie ceva mai subțire de jumătate centimetru, cu care se îmbracă mici forme de

tablă. Cât se odihnește aluatul se face o cremă cu : 125 gr. migdale curătate și pisate, care se freacă cu un albuș nebătut. Se amestecă cu 5 gălbenușuri frecate cu 125 gr. de zahăr și la urmă se adaugă 4 albușuri spumă. Se toarnă din cremă ca să umple pe trei sferturi fiecare formă îmbrăcată cu aluat. Se coc la foc potrivit. După ce s'au scos din formă și s'au răcit, se pune deasupra puțină marmeladă sau se glasează cu ciocolată (pag. 369).

TARTE CU MAC.

Se pregătește aluatul de tartă ca mai sus, și se pune în forme mici. Se amestecă 125 gr. de mac (pag. 273) cu 60 gr. zahăr frecat cu 2 gălbenușuri, 50 gr. unt proaspăt, o lingură de smântână, puțină scorțișoară pisată și la urmă cele 2 albușuri spumă. Se umplu formele pe trei sferturi și se coc ca mai sus.

TARTĂ CU CREMĂ (Flan).

Se face un aluat ca pentru tartele cu fructe (pag. 346) din 125 gr. făină, un ou, 60 gr. unt, o lingură de apă rece, o linguriță de zahăr și un praf de sare. Se aşeză la fel într'o formă rotundă, și se înteapă fundul.

Pentru cremă, se freacă într'o strachină 125 gr. de zahăr cu 2 ouă întregi și 2 gălbenușuri, până se albesc. Se amestecă cu 40 gr. de făină bine cernută (2 linguri nu prea pline), și totul se subțiază cu 4 decilitri de lapte gros sau amestecat cu puțină smântână. Se mai pune o lingură de unt topit, fără să fie fierbinte, o lingură de apă de flori și un praf de sare. Se toarnă crema în forma îmbrăcată cu aluat, atât cât să vie cu jumătate de deget sub marginea de sus a aluatului. Se dă la copt, la foc potrivit. Dacă în timpul coptului se umflă aluatul din fund, se înteapă cu un ac. Se ține cam trei sferturi de oră și dacă crema începe să se rumenească deasupra, se acopere cu o hârtie umezită. Nu se scoate îndată din formă, ci după ce s'a răcorit puțin.

SAVARINĂ CU PESMET.

Se freacă 5 gălbenușuri cu 5 linguri de zahăr și o jumătate baton de vanilie, până se albesc și cresc ca o cremă. Se adaugă 5 linguri de pesmet fin cernut, o lingură rasă de făină și la urmă cele 5 albușuri făcute spumă. Se unge forma de

Cum se îmbracă o formă de tartă.

savarină cu unt, se presară cu făină, se toarnă compoziția și se coace la foc potrivit. Între timp se face un sirop potrivit de legat dintr'un pahar de apă cu 150 gr. de zăhăr la care se adaugă, după ce siropul să mai răcorit, și rom, după placere. Când savarina e coaptă, se scoate din formă, se lasă să se mai răcorească se stropește cu siropul cu rom, repetând această operație de 2—3 ori, până ce savarina e bine îmbibată. Se mai dă câteva minute la cuptor. După ce s'a răcit, se întinde deasupra un strat subțire de marmeladă de caișe, iar golul din mijloc se umple cu frișcă bătută.
Savarina se poate coace în forme mici, după numărul persoanelor.

SAVARINĂ DE ALUAT CRESCUT (Baba).

Se cerne înr'o strachină mai mare 250 gr. făină fină. Se face loc la mijloc, se pune 10 gr. de drojdie, $\frac{1}{2}$ dl. de lapte abia cald și un praf de sare. Se amestecă laptele cu drojdia, ca să se moaie, mai adăugând puțină făină, până se face ca o cremă subțire. Se presară deasupra un strat subțire de făină (din strachină) și se lasă astfel vreo 10 minute. Se pun apoi 3 ouă întregi, și încă $\frac{1}{2}$ dl. de lapte, turnat câte puțin. Se frământă totul bine, se acopere și se lasă să crească la căldură și la un loc ferit de curent. După o jumătate de oră trebuie să fi crescut încă odată pe cât era. Se adaugă 75 gr. de unt topit, o lingură rasă de zahăr și se mai frământă. Compoziția trebuie să fie destul de moale. Se unge forma de savarină cu unt se presară făină sau, dacă dorim, migdale curățate, tăiate foarte fin și se pune aluatul numai o treime din formă, ca să aibă loc de crescut. Se mai lasă astfel jumătate de oră până la o oră să crească și se dă la cuptor la foc potrivit. Se coace cam în trei sferturi de oră. Se însiropează și se servește ca și savarina de pesmet.

Cine dorește, poate adăuga în aluat și stafide mici, fără sămburi.

INDIANE.

Se pregătește compozitia întocmai ca pentru tortul indiană (pag. 313). Se aşeză o foaie de hârtie albă în tavă. Dacă nu avem un cornet de pânză se face unul de hârtie (se coase cu o împunsătură ca să nu se desfacă) și se taie la vârf

ca să aibă o gaură cât degetul mic. Se umple pe trei sferturi cu compoziția pregătită și se toarnă cu cornetul pe tavă mici gogoși, de 3—4 cm. diametru, și tot la atâtă distanță, ca să aibă loc de crescut. Se coc la foc potrivit. Când sunt gata, se scot de pe hârtie, umezind-o ușor pe dos, se taie în două, se scobesc puțin, se umple golul cu frișcă bătută cu zahăr. Se face o glazură de ciocolată (pag. 369) și se glasează după cum am arătat la pag. 368.

CHOUX À LA CRÈME.

Se pune să fierbă într'o cratiță $2\frac{1}{2}$ decilitri de apă cu 100 gr. unt proaspăt, un praf de sare și o linguriță de zahăr. Se cerne 125 gr. faină pe o hârtie (trebuie în totdeauna proaspăt cernută, ca să nu aibă cocoloși). Când apa cu untul începe să fierbă, se trage cratiță pe marginea mașinei, se toarnă faina toată odată. Își se amestecă repede cu o lingură de lemn. Când pasta nu mai are nici un cocoloș, se împinge iar cratiță pe foc, mestecând mereu, până ce aluatul se desprinde de pe cratiță. Se dă atunci la o parte, se mai amestecă și când începe să se răcorească (nu trebuie să fie rece de tot), se adaugă 4 ouă puse pe rând și anume nu se pune următorul decât după ce cel dinainte s'a amestecat bine cu aluatul. Dacă ni se pare că se face prea moale, nu se mai adaugă ultimul ou. Pasta trebuie să fie potrivit de moale, astfel ca să curgă din lingură, dar să-și păstreze forma acolo unde cade. Se toarnă compoziția într'un cornet de hârtie umplut pe trei sferturi, sau în cornetul special de pânză și se pun pe tava de copt (nu se unge și nu se presară faină), mici turtițe de 3—4 cm. diametru, lăsând tot atâtă distanță între ele, ca să aibă loc de crescut. În lipsă de cornet, se pot pune și cu linguriță. Se dau la cupitor, la foc potrivit. Se ţin cam 25—30 de minute. Nu trebuie deschis cupitorul prea des, mai cu seamă când încep gogoșile să crească, pentrucă se lasă, și aşa rămân. Când sunt gata trebuie să fie bine crescute și destul de uscate. Se scot de calde, cu un cuțit, și se pun pe o sită să se răcorească. Cu vîrful unui cuțit, se taie deasupra un căpăcel, se umple cu crema de vanilie (pag. 363) (dacă sunt crescute bine, sunt goale înăuntru), peste cremă se pune o linguriță de frișcă bătută, iar deasupra căpăcelul. Peste acesta se poate pune, dacă dorim, * glasură de zahăr.

Se pregătește aluatul dintr'un pahar de lapte, 75 gr. de unt, 125 gr. faină atunci cernută, o linguriță de zahăr, un praf de sare și 3—4 ouă, după cât se cere. Se lucrează aluatul și se coace întocmai ca mai sus.

ECLAIR.

Se face aluatul întocmai ca pentru „choux à la crème”, se pune în cornet și se toarnă în formă de bastonașe, ca și bisecoturile (pag. 340). După ce sunt coapte și s-au răcit (vezi choux à la crème), se taie un capac, în lungime, pe o parte și la capete, lăsându-l prinț în cealaltă parte, ca la o tabacheră. Se umple cu cremă de cafea sau de ciocolată (pag. 364) și se glasează cu glazura corespunzătoare. (pag. 367).

PROFITEROLLES CU FRIȘCĂ.

Se face un aluat ca pentru „choux à la crème” (pag. 352). Se pun, fie cu cornetul, fie cu linguriță, turtițe foarte mici, cât un ban, pe tava neunsă. Se coc. Se lasă să se răcească.

Se aşeză pe o farfurie rotundă frișcă bătută cu puțin zahăr, pe care o potrivim cu lingura. Pe frișcă se aşeză unele lângă altele, gogoșele, iar deasupra, se toarnă cu lingura glasura de ciocolată. Nu e nevoie să acopere complet. Gogoșele se pot păstra într'o cutie de tablă și 10—12 zile și se aşeză cu frișcă atunci când dorim să le servim. Deasemenea, în loc să le aşezăm toate pe o farfurie mare, se pot pregăti porții mici, după numărul persoanelor.

Glasura: Se pune 150 gr. de ciocolată tăiată mărunt într'o cratiță mică cu 3 linguri de apă caldă, pe marginea mașinei. Se amestecă, fără să fierbă, până se face ca o cremă. Deoparte se pun la fierb 150 gr. de zahăr cu 1 dl. de apă și o linguriță de glucoză. Se fierbe și când siropul e potrivit de gros, se toarnă peste ciocolată, câte puțin odată, mestecând bine ca la maioneză. Se lasă să se răcorească și se toarnă peste profiterolles.

PROFITEROLLES CU CREMĂ.

Se face un aluat ca pentru „choux à la crème” (pag. 352). Se pun, fie cu cornetul, fie cu linguriță, turtițe de mărimea unei nuci, pe tava neunsă. Se coc la foc iute. Se lasă să se răcească.

Deoparte se face o cremă de vanilie (pag. 363). Se umple un cornet, și se pune câte puțină cremă în fiecare gogoase, introducând printr-o parte vârful cornetului. Gogoasele astfel umplute cu cremă, se aşeză pe o farfurie unele peste altele, iar deasupra se toarnă o glasură de ciocolată, (pag. 353) care să le îmbrace cu totul.

CATAIF CU FRIȘCĂ.

Se face o foaie întocmai ca pentru tăieșei (pag. 276). Ca să fie mai fină, se face fără apă, foaia se întinde subțire și se taie foarte fin. Pentru 6 persoane, trebuie pregătite 2 foi, fiecare dintr-un ou. E bine să pregătim tăieșeii cu o zi mai înainte, ca să aibă timp să se usuce. (Se găsesc gata la plăcintării).

Se pun o lingură plină de unt într-o tigae mare, cu coadă. Când untul e fierbinte, se pun tăieșeii să se rumenească, întorcându-i ușor cu furculița, ca să nu se sfarme. Dacă nu încap toți odată, se rumenesc pe rând. Se pun apoi toți într-o tavă dreptunghiulară, așezându-i cu furculița, ca să formeze un strat egal. Se toarnă deasupra un sirop clocoțit, nu prea legat, făcut dintr-un pahar și jumătate de apă, cu 100 gr. de zahăr și jumătate baton de vanilie.

Se dă la cuptor și se ține până ce tot siropul a fost absorbit, iar cataiful e bine prins. Se taie în pătrate de 5—6 cm., se scot cu grija cu un cuțit lat, ca să nu se sfarme, se aşeză, după ce s'au răcit complet, câte două unele peste altele, iar la mijloc frișcă bătută cu zahăr, îndreptând-o pe margini cu cuțitul de cofetărie.

In frișcă se poate adăuga, după placere, puțină cacao, sau ciocolată rasă, sau migdale măcinante.

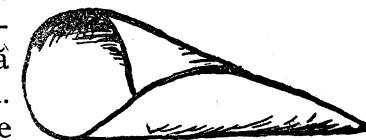
CATAIF CU MERE.

Se curăță câteva mere, se tăie felii foarte fine, și se pun să se macereze cu o lingură de zahăr și 2 de rom. Se tăie astfel cel puțin jumătate de oră. Se fac tăieșei din 2 ouă, se rumenesc cu unt (vezi *cataif cu frișcă*). Se pun apoi jumătate din tăieșei într-o tavă dreptunghiulară, așezându-i ca să formeze un strat potrivit de gros. Deasupra se aşeză merele, iar peste acestea alt strat de tăieșei. Se toarnă un sirop cald, făcut din 2 pahare de apă, 300 gr. zahăr și jumătate baton de vanilie. Se dă la cuptor, să se rumenească frumos. Când siropul e de tot scăzut, se dă deoparte, se tăie după placere, și

se scot cu grija să nu se sfarme. După ce s'au răcit, se poate pune peste fiecare bucătă câte puțină frișcă bătută, turnată frumos cu cornetul.

CORNETE CU FRIȘCĂ.

Se freacă 3 ouă întregi cu greutatea lor de zahăr, până se fac ca o cremă. Se adaugă 100 gr. făină fină și 50 gr. migdale măcinante, și cernute. Se unge tava bine cu unt și se pun cu lingurița din compoziție, mici ronduri de 7—8 cm. diametru, netezindu-le cu dosul linguriței, ca să fie cât muchia cuțitului de subțiri. Se pun la copt, la foc mijlociu și pe măsură ce se rumenesc, se scot cu cuțitul de fierbinți și se întorc în formă de cornet (fig.). Se lucrează repede, ca să nu aibă timp să se răcească. Ca să nu ne frigem, e bine să avem degetele ușor unse cu unt.

Pe măsură ce facem cornetele, se introduc în cornete de tablă, în care se răcesc, păstrându-și forma. După ce s'au răcorit se îmbracă pe dinafară cu cuvertura de ciocolată (pag. 371) iar înăuntru se umplu cu frișcă bătută cu zahăr. Cornetele neumplute și neglasate se pot păstra și mai multe zile.

*

Se bat ușor 2 albușuri de ou cu 100 gr. de zahăr, se adaugă 60 gr. de făină, 50 gr. de migdale rase, și la urmă 60 gr. de unt topit. Se procedează ca mai sus.

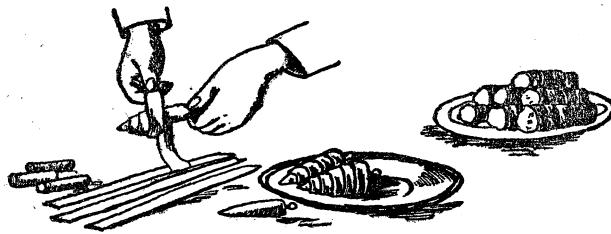
*

Se amestecă 100 gr. zahăr cu 100 gr. nuci, (care pot fi înlocuite cu migdale) și 50 gr. făină. Se pun un ou întreg, se amestecă, adăugând de mai este nevoie un albuș sau două puse pe rând, încât să fie aluatul ca o smântână subțire. Se unge o tavă cu unt, se presară făină, se întinde compoziția într'un strat de grosimea unei muchii de cuțit, se coace. Se taie pătrățele cum am arătat pentru țigarete, (pag. 329) se fac cornetele, și se introduc în forme ca să se răcească. Se glasează după cum am arătat. (pag. 371).

RULOURI CU FRIȘCĂ (din aluat franțuzesc).

Se face un aluat franțuzesc ca pentru „senatori“ (vezi mai jos). Se întinde o foaie subțire de 2 mm. și se taie fășii de 2 cm. pe 20 cm.

lungime. Acestea se înfășoară pe niște tuburi de tablă groase de $2\frac{1}{2}$ cm. diametru și lungi de vreo 10 cm. Se udă cu apă înainte de

Cum se lucrează cornetele și rulouri din aluat franțuzesc.

înăuntru) și se coc la foc bun. Când sunt gata, se scot de pe forme, se ung cu sirop gros de zahăr, se presără cu zahăr tos, și se lasă să se svânteze. Se umplu, după plăcere, cu frișcă bătută cu zahăr, sau cu cremă de vanilie, de ciocolată, etc.

La fel se fac și cornetele, înfășurând aluatul pe forme de tablă, ascuțite la un capăt (fig.).

SENATORI (Plăcintă cu cremă de vanilie).

Se face un aluat franțuzesc din 250 gr. unt, 250 gr. făină, jumătate pahar de apă, un praf de sare și o linguriță de unt-delemn (pag. 278). Se întinde o foaie subțire de vre-o $\frac{1}{2}$ cm., și se așeză într-o tavă dreptunghiulară cu marginile joase (pag. 340), stropită cu apă. Se înteapă în mai multe locuri cu o furculiță. Se dă la cuptor la foc bun. După ce s'a copt, se taie foaia drept în două. Se așeză pe o jumătate crema de vanilie (pag. 363) într'un strat de 2—3 cm.; deasupra se pune cealaltă foaie. Cu cuțitul de cofetărie se îndreaptă margininea astfel încât crema să nu iasă de loc afară dintre cele două foi de aluat. Cu un cuțit foarte tăios, sau și mai bine cu un cuțit special cu dinți mici de ferestrău, se taie prăjitura în patrate egale, fără să apăsăm, ci cu o mișcare de tăiat cu ferestrăul. Se presără zahăr pisat, și cu o spatulă se așeză prăjiturile pe farfurie, unele lângă altele.

BACLAVA.

Se face un aluat de plăcintă (pag. 276) și se întinde foaia foarte subțire. După ce s'a mai uscat, se taie în bucăți de mărimea tăvei în care le vom coace. Se unge tava cu unt, se așeză 3—4 foi, stropite între ele cu unt. Se presără un strat

subțire de nuci tocate, se pune o foaie de aluat, se stropește cu unt și iarăși se presără nuci. Aceasta se repetă până am terminat toate foile, rezervând pentru așezat deasupra vreo 3—4 foi, pe care le ungem între ele cu unt. (La un aluat de $\frac{1}{2}$ kg. făină, trebuie cam 200—250 de nuci tocate). Se moaie un cuțit în unt fierbinte, și se taie plăcinta în lung și în lat, formând romburi sau dreptunghiuri de vreo 5 cm. pe 7 cm. Se toarnă în lungul tăeturilor câteva linguri de unt topit, care să pătrundă până la fund. Se dă la cuptor la foc foarte moale, tinându-se cam 60 de minute; când începe să se ruimenească, se toarnă deasupra un sirop cloicotit, făcut din $\frac{1}{2}$ kg. zahăr, 2 pahare de apă și jumătate baton de vanilie. Se mai lasă la cuptor câteva minute, până ce a pătruns tot siropul. Se scot baclavalele pe o farfurie și se mai toarnă deasupra puțin sirop. Sunt mai gustoase când sunt pregătite cu o zi sau două înainte de a fi servite.

Se face un aluat din $\frac{1}{2}$ kg. făină, un pahar de apă, o linguriță rasă de sare, o lingură de unt topit și un gălbenuș de ou. Se frământă bine, se bate, se adună la un loc, și se lasă acoperit să stea vreo 10 minute. Se face apoi un sul gros care se tae în 15—16 bucăți egale. Se întinde fiecare bucătă cu vergeaua, în mărimea unei farfurii de masă, se așeză unele peste altele, bine unse între ele cu unt, afară de cea de deasupra, care trebuie să rămâie și ceva mai grosuță. Se întinde această turtă cu vergeaua pe masă, într-o foaie mare și cât mai subțire. Se tae în bucăți de mărimea tăvei, se unge tava și se pune o foaie pe fund. Se unge cu unt. Se presără un strat de nucă măcinată, se pune o altă foaie, se unge cu unt, se presără nucă și aşa mai departe, până ce le-am așezat pe toate în tavă. Deasupra trebuie să avem o foaie de aluat, bine unsă cu unt. Se procedează apoi întocmai ca mai sus.

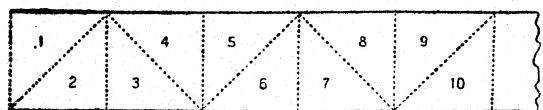
SARAILIE.

Se întinde o foaie foarte subțire de aluat de plăcintă. (În lipsă de timp, se poate cumpăra foaia de la o plăcintărie). Se taie în bucăți ceva mai mari ca tava în care vom coace. Dinainte avem pregătită nuca trebuitoare, dar nu trecută prin mașină, ci tocată cu cuțitul, aşa ca să nu fie prea măruntă. Se întind 2 foi una peste alta. Se stropește cu unt, se presără nucă. Se mai pun 2 foi, se stropește cu unt, și mai presurăm

un strat de nucă. Se întoarce dintr-o parte înăuntru o margine de 3 cm. și se unge cu unt. Cu ajutorul unui băt ceva mai lung de cât lățimea foilor și de grosimea unui creion facem sul foile de plăcintă, dar nu prea strâns, lăsând partea întoarsă să formeze marginea exterioară a sulu lui. Se strâng apoi ușor pe băt capetele spre mijloc, ca o armonică, de lățimea tăvei în care vom așeza sulu după ce-am scos bătu (vezi fig.). Se procedează la fel cu restul foilor de plăcintă. Când sularile sunt toate așezate în tavă, se tăie la rând, cu un cuțit, în bucați potrivite. Se toarnă câteva linguri de unt topit, și se dă la cuptor la foc foarte mic, aşa ca să se usuce cu încetul mijlocul, și să nu se rumenească numai pe deasupra. Se ține la cuptor aproape 2 ore. Se procedează apoi ca și la baclava.

TRIGOANE.

Se întinde foia de plăcintă, și se tăie în bucați de vre-o 30 pe 50 cm. Se împăturește câte o foaie pe rând în trei în lungime, aşa ca să avem o bandă cam de 10 cm. pe 50 cm. Se stropeste cu unt, și se pune la un capăt o movilită de nuci tocate.

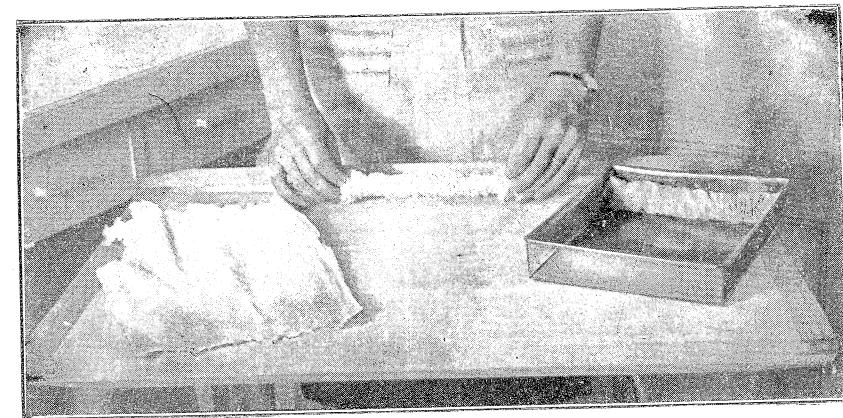
Impăturirea trigonului: Colțul 1 se întoarce peste 2 care la rândul său se întoarce peste 3, și așa mai departe.

5 cm. care rămâne, se întoarce înăuntru ca într'un plic. Se așeză trigoanele în tavă unele lângă altele, se toarnă unt topit, și se dau la cuptor la foc foarte mic, ținându-se aproape 2 ore, ca să fie pătrunse cu încetul. Se procedează apoi ca pentru baclava.

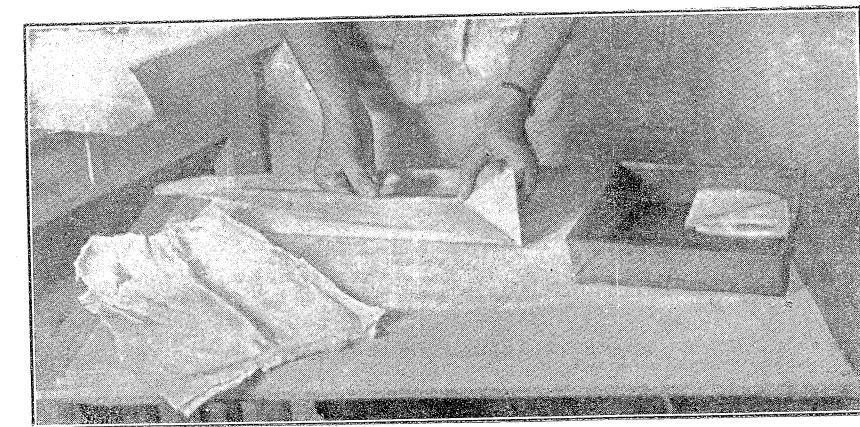
CARTOFI DE CIOCOLATA.

Se freacă un gălbenuș crud cu 3 gălbenușuri răscoapte date prin sită, se adaugă 250 gr. migdale curățate (pag. 308) și măcinat, 250 gr. zahăr pisat, 150 gr. ciocolată rasă, și o ceșcuță de rom. Se amestecă toate bine împreună, se fac, cu mâna puțin udată în apă, cartofi care se dau prin ciocolată granulată, și se înțeapă din loc în loc cu migdale curățate și tăiate în lung.

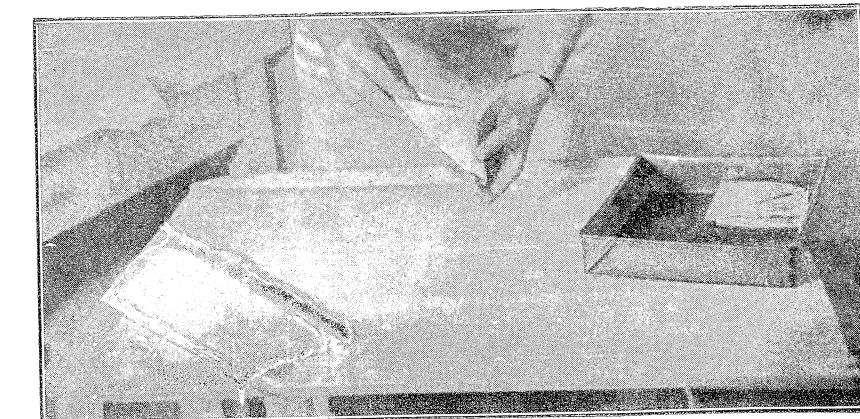
*

Cum se face sarailia

A. Cum se face trigonul

B. Cum se face trigonul

Se moaie cu sirop într'un castron o bucată de cozonac uscat, bișcoturi, sau vre-un rest de tort, dacă e proaspăt. Se adaugă ciocolată rasă, sau cacao, și rom, după gust. Se freacă totul împreună, și se potrivește consistența pastei adăugând fie sirop, fie puțină nucă pisată, după cum se cere. Compoziția se face ceva mai legată vara, și mai moale iarna. Gustul de rom, de ciocolată și de dulce, se potrivește după plăcere. Se face apoi ca mai sus.

NOUGAT.

Se leagă la foc 300 gr. de zahăr cu $\frac{3}{4}$ pahar de apă până se face un sirop gros de tot. Se adaugă 150 gr. de miere și se amestecă mereu, băgând de seamă să nu se înroșească. Se adaugă zeama de la o $\frac{1}{2}$ de lămâie și se pune cratița cu toată compozitia pe foc moale, sau pe marginea mașinei, amestecând într'una până se mai îngroașă. Se dă deoparte și se adaugă 250 gr. nuci amestecate cu alune sau fisticuri. Se bat deoparte 4 albușuri, care se amestecă ușor cu restul compozitiei. Se răstoarnă pe o foaie de bulină, pe masa de aluat și se întinde cu cuțitul într'un strat de 2 cm. grosime. Se pune și deasupra foaie de bulină, și se aşeză un teasc cu o greutate. Când s'a răcit se taie în dreptungiuri.

NOUGAT DE ZAHĂR ARS.

Se toacă cu cuțitul, nu prea mărunt, pe un fund de lemn, atâtea nuci, încât să avem un pahar plin. Se pune într'o tigae cu coadă, de preferință de aluminiu, un pahar de zahăr tos, pe foc iute, amestecând cu lingura până s'a topit tot, și s'a rămenit, fără însă să fie prea ars. Se adaugă nucile, se mai țin câteva minute pe foc, până se amestecă bine cu zahărul și se răstoarnă pe masa de aluat sau de marmoră, udată cu apă. Se întinde cu vergeaua, de asemenea udată (pentru aceasta trebuie să avem la îndemână un castron cu apă rece, să udăm din când în când vergeaua, altfel se lipește de nougat), o foaie cam de jumătate cm. grosime. Se taie repede cu cuțitul romburi de 7—8 cm. lungime pe 2 cm. lățime, scoțându-le cu cuțitul de pe fund și răsucindu-le în spirală cât sunt încă fierbinți. Trebuie lucrat repede, ca să nu se răcească zahărul înainte de a fi tăiat; altfel se sfarmă.

NOUGAT CU SUSAIU.

Se pregătește la fel ca mai sus, înlocuind nuca cu susaiu.

TRUFE.

Se freacă 2 gălbenușuri cu 250 gr. zahăr, până se albesc și se fac ca o cremă. Se adaugă 250 gr. nuci sau migdale fin măcinate și 4 batoane de ciocolată rasă. Se fac cu mâna udată mici gogoșele cât nuca și se dau prin ciocolată granulată sau praf de ciocolată.

CARAMELE DE CIOCOLATĂ.

Se amestecă într'o cratiță un pahar de caimac trecut prin sită, un pahar de zahăr pisat, un pahar de ciocolată rasă și 2-3 linguri de miere. Se pune la foc potrivit și se lasă să fierbă până se leagă ca șerbetul, amestecând într'una, să nu se prindă pe fund. (Se încearcă dacă e gata, lăsând să cadă câteva picături din compoziție într'o ceșcuță cu apă rece. Se iau boabele între degete și dacă sunt destul de legate, înseamnă că sunt gata). Se lasă puțin să piardă din fierbințeala cea mare și se toarnă pe marmora sau masa de aluat, unsă bine cu unt sau ulei de migdale. După ce s'au răcit, se taie cu cuțitul sau cu forma specială de caramale, mici pătrățele.

CARAMELE DE CAFEA.

Se freacă $\frac{1}{2}$ kg. de zahăr cu jumătate pahar de esență de cafea, până se topește zahărul. Se adaugă un baton de vanilie, un pahar de frisă proaspătă sau smântână tot foarte proaspătă și se pune să fierbă la foc potrivit, amestecând mereu, până se îngroașă. La fier se adaugă și o bucătică de unt proaspăt, cât o nuca de mare. Se fac la fel ca și caramelele de ciocolată.

CASTANE ZAHARISITE.

Se curăță de coaja tare 1 kg. $\frac{1}{2}$ de castane, fără să le sdrelim. Se umple o oală mare cu apă, în care am disolvat puțină faină de grâu. Se pun castanele în sită de scurs macaroanele, și se introduc cu totul în oala cu apă. Se împing pe foc și se lasă să fierbă foarte domol cam vre-o oră, până ce castanele sunt moi, și pielita se ia ușor. (Nu trebuie să fierbă în clocoțe mari, căci s'ar sfârma și n'am mai alege nimic din ele). Se dă oala

deoparte, se scoate câte o castană din apă, și se curăță de pielita, cu grija să nu le sfârmăm. Pe măsură ce le curățim, le dăm drumul într'un sirop foarte slab, făcut dintr'un kilogram de zahăr, cu 1 l. de apă, și $\frac{1}{2}$ baton de vanilie. Trebuie să avem destul sirop, încât castanele să stea în voie. Se dă cratiță descooperită pe marginea mașinei, aşa încât siropul să fie pe punctul de a fierbe, fără totuși să dea în clocot. Se tine aşa vre-o 10-12 ore. (Când se termină focul la bucătărie, ca să nu mai ardem anume pentru ele, dăm castanele cu totul deoparte, și le punem a doua zi iarăși pe mașină). Când castanele sunt bine îmbibate de zahăr, se scot pe o sită, siropul se strecoară, se pune pe mașină la foc bun, adăugând la cantitatea de mai sus de zahăr o lingură de glucoză, și se fierbe până scade ca pentru glasura de zahăr (pag. 367). Se introduc iarăși castanele, și se mai tîn pe marginea mașinei vre-o 2 ore. Se scot, se scurg pe o sită, și se așeză în forme mici de hârtie.

COAJĂ DE PORTOCALE ZAHARISITĂ.

Se cojesc portocalele în sferturi cât mai întregi. Se pun la fier cu apă multă, tînându-le până încep să se moaie, adică sunt ușor pătrunse de furculită. Se dau deoparte, și se limpezesc în mai multe ape reci. Se pun din nou la fier, într'un sirop foarte slab, la foc mic. După o oră se dau cu totul deoparte. A doua zi se pun iarăși la fier pentru o oră tot la foc mic, mai adăugând o cantitate de sirop ceva mai concentrat. Această operație se mai repetă încă două zile consecutive, adăugând de fiecare dată sirop tot mai concentrat, până sunt cojile bine pătrunse de zahăr. Se dau deoparte, se scurge siropul, iar cojile se așeză în borcan. Siropul se fierbe deoparte, adăugând la 1 l. de sirop o lingură de glucoză (pag. 20), până e destul de legat, și anume, luând o picătură de sirop între degete, îl simțim ca un cleiu gros. Se toarnă în borcan peste coji, atât cât să le acopere bine. Cât fierbe siropul, se sterg marginile cratiței cu o cărpă udă, pentru ca să nu se zaharisească.

MELCI DE COAJĂ DE PORTOCALE.

Se pregătește coaja de portocală zaharisită precum am arătat mai sus. Când e gata, se aleg bucățile frumoase, se tae în lung în fășii de 2 cm. lățime, se face fiecare fășie un sul strâns, care se înțeapă transversal cu o scobitoare, ca să nu se desfacă. Se tîn astfel vre-o oră, până se svântează, și se scot scobitorile. Nu trebuie pregătite cu prea mult timp înainte

de a fi servite, căci se usucă, și pierd din gust. Dacă s-au uscat și dorim să le împrospătăm, le introducem o clipă într'un sirop fierbinte de zahăr fierb cu o lingură de glucoză, la $\frac{1}{2}$ kg. zahăr.

COJI DE PORTOCALE IN CIOCOLATĂ.

Se pregătește coaja de portocală zaharisită după cum am arătat. Se tăie în bucăți lungi de 4—5 cm. și de lățimea degetului. Se scurg bine de sirop. Între timp se pune ciocolata ce se găsește în comerț sub numele de „Cuvertură” (pag. 371), să se topească într'un vas la „bain-marie”. Apă în care se află vasul cu ciocolată să nu fie cloicotită. Când ciocolata e topită se amestecă ușor, și după ce s'a răcorit se introduc pe rând bucățile de coji de portocală, ce se scot cu o furculiță, căutând să nu fie prea încărcate cu ciocolată. Din când în când avem grija să amestecăm ciocolata cu furculiță. Pe măsură ce se scot se aşeză pe o tavă acoperită cu hârtie albă. Se lasă cu totul câteva ore la rece. După ce s'au întărit se desprind ușor de pe hârtie.

Dacă în timpul lucrului ciocolata ni se pare prea groasă, se poate subția cu puțin unt de cacao.

PORTOCALE GLASATE.

Se aleg portocale mijlocii, și care se curăță ușor de coajă. Se scoate și pielita albă, cu băgare de seamă să nu le sdrelim, și se desfac feliile, ce se aşeză în picioare, unele lângă altele, pe o sită. Se lasă câteva minute într'un loc aerisit să se sibișească. Între timp se fierbe un sirop din $\frac{1}{2}$ kg. zahăr, 1 dl. $\frac{1}{2}$ de apă și 2 linguri de glucoză ca și pentru glasura de zahăr (pag. 367) dar mai legat, și anume: lăsând să cadă câteva picături de sirop într'o ceașcă cu apă rece, acesta se întărește, având consistența unei bomboane englezesti. Se ține la cald, pe marginea mașinei, (nu cloicotit). Se ia cu mâna câte o felie de portocală, se introduce în sirop, și imediat ce s'a îmbrăcat în glasură, se scoate, cu ajutorul unei furculițe cu trei dinți, fără ca să înțepăm felia de portocală, (zeama ce-ar ieși din portocală ar topi foarte repede glasura). Scoțând felia, ștergem ușor furculiță de marginea cratiței, ca să nu se ia sirop mai mult de cât trebuie. Se procedează la fel, cu toate feliile de portocală, ce se aşeză în picioare pe o placă de marmură unsă cu ulei de migdale. Când sunt toate gata, și întărite, se pune fiecare în câte o formă mică de hârtie.

B. CREME ȘI GLASURI PENTRU TORTURI

ȘI PRĂJITURI

CREMĂ DE FRIȘCĂ.

Se freacă 2 gălbenușuri crude cu 2 linguri de ciocolată rasă. Se amestecă ușor cu 250 gr. frișcă bătută cu puțin zahăr. E ușor de pregătit și foarte bună pentru umplut orice tort, cornete de aluat franțuzesc, etc.

CREMĂ DE VANILIE.

Se pune un baton de vanilie într'o cratiță cu $\frac{1}{2}$ litru de lapte cloicotit. Se acopere și se lasă să stea astfel vreun sfert de oră, ca să se parfumeze laptele. Se freacă bine într'un castron 4 ouă întregi cu 175 gr. de zahăr și 60 gr. făină, și se toarnă laptele fierbinte, câte puțin odată, amestecându-l într'una cu lingura de lemn. Se pune apoi pe mașină la foc mic, amestecând mereu, ca să nu se prindă crema pe fund. După ce începe să fierbă, se mai ține 2—3 minute, și se dă deoparte. Se adaugă unt proaspăt cât 2 alune, și se mai amestecă din când în când, până se răcorește de tot, ca să nu se facă pieliță deasupra. Dacă dorim să fie mai fină, se pune în loc de 4 ouă întregi, 6 gălbenușuri (fără albușuri).

Se întrebuintează la plăcintă cu cremă (senatori), „choux à la crème”, éclairs, etc. Dacă, atunci când e pe foc, băgăm de seamă că devine crema grunzuroasă, se dă repede la o parte, și se aşeză cratița cu fundul în apă rece, adăugând și înăuntru o lingură de apă dela ghiață. Se bate apoi bine cu lingura sau cu telul, până ce dispar grunzurii. Se poate înlocui vanilia cu coajă rasă de lămăie sau portocală. Aceasta se pune la început în lapte, care se strecoară înainte de întrebuintare.

CREMĂ DE VANILIE CU SPUMĂ DE ALBUŞ.

Când dorim să fie crema mai cu spor, și în același timp mai spumoasă, se adaugă la urmă albușul bătut spumă, și anume: Se face crema cu cantitățile de mai sus, punând în loc de 4 ouă întregi, 6 gălbenușuri. Când e crema gata, se ia de la foc și cât e încă fierbinte, se adaugă cele 6 albușuri bătute spumă. Se amestecă repede, și se lasă să se răcorească înainte de a ne folosi de ea. Se întrebuintează la „Tort Saint-Honoré”, la senatori, tarte cu cremă, etc.

CREMĂ FRANGIPANĂ.

Se pune un baton de vanilie într'o cratiță cu $\frac{1}{2}$ litru de lapte cloicotit. Se acopere și se lasă astfel pe marginea mașinei un sfert de oră. Se bat bine într'un castron 4 gălbenușuri și un ou întreg, cu 100 gr. făină și 100 gr. zahăr. Se subție cu laptele vanilat, turnat încetul cu încetul. Se amestecă apoi într'una, pe foc moale, până ce începe să fierbă. Se dă la o parte, amestecând mereu, se adaugă 50 gr. unt proaspăt, tăiat în bucățele (ca să se încorporeze cât mai repede) și 20 gr. macaroane (turtițe de migdale) pisate mărunt. Se mai amestecă din când în când, până se răcește de tot.

CREMĂ DE UNT.

Se pune să fierbă într'o cratiță vreo 3—4 minute un decilitru de apă cu 120 gr. de zahăr bucăți. Se adaugă în siropul cloicotit, după plăcere, un baton de vanilie, sau puțină coajă de lămâie. Se acopere și se lasă astfel să stea un sfert de oră. Se freacă într'un castron 6 gălbenușuri, se adaugă, turnând încetul cu încetul, siropul. Se pune pe foc moale, și se amestecă într'una cu o lingură de lemn. Trebuie să băgăm de seamă să nu se facă cocoloși; în acest caz se procedează ca pentru crema de vanilie, sau se trece printr'o sită fină.

Se frământă puțin ca să se moaie 200 gr. de unt foarte proaspăt, cu o lingură de lemn (aceasta trebuie să fie neîntreruinitată la alte cele, de oarecum unul ia repede orice miros) sau se pune într'o cărpă și se apasă de câteva ori cu mâna. Se împarte în bucăți mai mici, care se amestecă bine cu crema pe jumătate caldă. Se freacă. Crema trebuie să fie întrebuinitată îndată ce e gata, căci se întărește la rece și se întinde cu greu.

Se poate face la fel cu lapte, în loc de apă, proporțiile fiind: 4 gălbenușuri, 2 $\frac{1}{2}$ dl. lapte, 125 gr. zahăr și 200 gr. unt, un baton de vanilie sau coajă rasă de lămâie. La urmă se adaugă, după plăcere, esență de portocale, zmeură, fisticuri, ca să capete culoarea și parfumul dorit.

CREMĂ DE CIOCOLATĂ.

Se procedează ca și pentru crema de vanilie (pag. 363), adăugând la cantitățile date 100 gr. de ciocolată rasă în laptele cloicotit.

Se pune să fierbă câteva minute, într'o cratiță, 1 $\frac{1}{2}$ dl. de apă cu 150 gr. zahăr și 250 gr. ciocolată rasă, sau tăiată bucăți mici. Se amestecă într'una, ca să nu se prindă pe fund. Când este destul de legată, se dă deoparte, se lasă să se mai răcorească puțin și se freacă bine ca pentru șerbet. Se adaugă apoi 2 gălbenușuri, frecând într'una până ce totul e amestecat.

CREMĂ DE CIOCOLATĂ CU UNT.

Se pregătește crema de unt ca mai sus (pag. 364). Se moaie 100 gr. de ciocolată tăiată bucăți cu 2 linguri de apă într'o cratiță pe marginea mașinei, amestecând până se face ca o cremă. Se amestecă cu restul compoziției odată cu untul.

Se freacă 200 gr. de unt până se face spumă. Se adaugă 2 gălbenușuri de ou puse pe rând, și 120 gr. de zahăr. Se moaie pe marginea mașinei 100 gr. ciocolată rasă, sau tăiată bucăți, cu 2 linguri de apă. Când s'a topit și s'a făcut ca o cremă, se amestecă cu untul.

CREMĂ DE CAFEA.

Se pregătește întocmai ca crema de vanilie, (pag. 363) adăugând la început în lapte un decilitru de cafea concentrată (la 4 dl. de lapte se pune 1 dl. de cafea) astfel ca să avem în total jumătate litru de lichid. Se întrebuințează la „éclair”-uri, „choux à la crème”, cornete, etc.

CREMĂ DE CAFEA CU UNT.

Se face întocmai ca și crema de unt, adăugând în apa pentru sirop 2 linguri de cafea concentrată.

Se freacă 200 gr. de unt spumă, la care se adaugă 2 gălbenușuri. Se topește într'un decilitru de cafea concentrată 120 gr. de zahăr. După ce s'a răcorit, se toarnă câte o picătură odată peste crema de unt, amestecând, până ce e cuprinsă toată cafeaua.

CREMĂ PENTRU PESMETI (ganaj).

Se moaie într'o cratiță mică pe marginea mașinei 150 gr. de ciocolată de menaj, amestecând, cu 50 gr. de unt proaspăt. Se dă deoparte. Se adaugă 1 dl. de frișcă nebătută, sau în lipsă 1 dl. de lapte fierăt. Se freacă cremă mult, până devine foarte spumosă. Cu această cremă se umplu cornete mici, și alți pesmeti.

CREMĂ DE COZONAC.

Se moaie o felie de 200—300 gr. de cozonac uscat cu câteva linguri de sirop făcut dintr'un pahar de apă și 200 gr. zahăr. Se freacă bine, până se face ca o cremă, adăugând 2 linguri de rom și sirop cât se mai cere, până se facă crema potrivit de groasă. După ce e bine amestecată, se adaugă după placere, puțină esență de cafea, ciocolată rasă, sau 2—3 linguri de marmeladă. La fel se poate face crema din bișcoturi uscate, sau chiar din tortul pe care vrem să-l umplem cu cremă. Pentru aceasta, se taie tortul în trei felii transversale, cea din mijloc ceva mai subțire. Aceasta se scoate, se moaie cu sirop și se procedează întocmai ca mai sus.

CREMĂ DE NUCI.

Se fierbe 300 gr. de nuci pisate cu 2 decilitri de lapte și 100 gr. zahăr, până se îngroașă ca o cremă. După ce s'a luat dela foc, se adaugă 2 linguri de rom, și dacă dorim, și o lingură de ciocolată rasă, sau de cacao. În acest din urmă caz, se mărește cantitatea de zahăr la 150 gr.

CREMĂ DE ALUNE.

Se bate 250 gr. de frișcă. Se amestecă ușor cu 2 gălbenușuri frecate cu 150 gr. de zahăr pisat. Se adaugă 150 gr. de alune prăjite și pisate mărunt.

CREMĂ PRALINATĂ (CU ALUNE).

Se pregătește o cremă de unt după cum am arătat (pag. 364), la care se adaugă o lingură de rom. Se pune într'o cratiță, de preferință de aluminiu, 200 gr. de zahăr tos sau pisat. Când începe să se topească și să se rumenească, se adaugă 200 gr. de alune, și se mai amestecă până ce s'a topit de tot

zahărul. Se răstoarnă cu totul pe masa de aluat udată, și după ce s'a răcit, se sfarmă fie în piuliță de piatră, fie cu vergeaua pe masa de aluat. Se amestecă apoi cu crema de unt.

CREMĂ DE FRUCTE.

Se freacă 2 gălbenușuri cu o linguriță de făină și 150 gr. zahăr, peste care se toarnă 2 decilitri de lapte cald. Se pune pe foc moale, amestecând într'una, ca să nu se facă cocoșii. Se dă deoparte când începe să fierbă. Se mai amestecă și după ce a mai pierdut din fierbințeală, fără să se răcească de tot, se adaugă 100 gr. de unt proaspăt, tăiat în bucăți mici cât nuca. Se amestecă iarăși și după ce s'a răcit, se adaugă 150 gr. de frișcă bătută și 150 gr. de fructe zaharisite tăiate mărunt.

CREMĂ DE CASTANE.

Se curăță 400 gr. de castane de coajă și de pieliță (pag. 294). Se fierb cu puțină apă până se moaie. Se scurg. Se trec prin mașină, apoi prin sită și se adaugă un sirop gros, făcut din 300 gr. de zahăr și o ceașcă de apă. Se pune la foc și se amestecă până se mai îngroașă. Se freacă spumă 200 gr. unt, se adaugă castanele punând câte puțin odată, și picurând din când în când puțin rom, după gust.

CREMĂ DE CAISE.

Se amestecă bine 3 linguri de marmeladă de caise cu un albuș. Se bat 3 albușuri spumă, cu 3 linguri de zahăr și se amestecă ușor cu marmelada.

CREMĂ DE LĂMĂIE.

Se freacă 100 gr. de zahăr bucăți pe coajă de lămâie, se pisează și se freacă cu 4 gălbenușuri, bine, până se face ca o cremă. Se adaugă zeama dela o jumătate lămâie, se mai freacă pe marginea mașinei și se adaugă amestecând ușor, cele 4 albușuri spumă.

GLASURĂ DE ZAHĂR.

Se pune într'o cratiță $\frac{1}{2}$ kg. de zahăr cu apă rece cât să-1 cuprindă. Se ține cratița pe marginea mașinei, amestecând ușor până s'a topit zahărul. Se adaugă 2 linguri de glucoză (vezi

pag. 20) se împinge cratița la foc bun, și se lasă să fierbă fără să mai amestecăm cu lingura. În schimb avem grija, când fierbe siropul, să ștergem marginile cratiței cu o cărpă curată muiată în apă rece. Această operație se face pentru a disolva broboanele de zahăr ce se lipesc de pereții cratiței în timpul fierfului, și care uscându-se cad înăuntru, și fac să se zahari-sească siropul. Acesta e destul de legat atunci când luând o picătură de sirop între două degete, îl simțim ca un cleiu gros. (Măsurând cu instrumentul de măsurat siropul, acesta trebuie să arate 36—37°). Se udă cu apă placa de marmură (sau în lipsă, o tavă smălțuită) se toarnă siropul, și se stropește cu câteva picături de apă, ca să nu se prindă coajă deasupra. Se lasă să se răcească cât putem ține degetul, și se amestecă cu o spatulă adunând siropul din marginea spre mijloc și frecând mereu, până se albește. Glasura astfel obținută se poate păstra multă vreme într'un borcan, sau într'o cutie de tablă.

Pentru întrebunțare. Se pune cantitatea de glasură necesară într'o cratiță mică pe marginea mașinei, să se topească, încălzindu-se atât cât să putem ține mâna pe cratiță. Se adaugă puțin rom sau kirsch, după gustul ce vrem să-l dăm. De asemenea se poate lăsa albă la culoare, sau se adaugă câteva picături de carmin pentru a o colora rose, sau verde, pentru a-i da culoarea fisticurilor. (Atragem atenția ca să se coloreze foarte discret, prăjiturile prea colorate fiind displăcute ochiului). Glasura topită, și potrivită de gust și culoare, se amestecă ușor cu o furculiță de 2—3 ori, și se toarnă deodată peste tortul ce vrem să glasăm, întinzând-o repede cu cuțitul de cofetărie. Glasura trebuie să aibă o temperatură potrivită, aproape rece, dar nu de tot. Dacă e prea caldă, când se usucă, ia un ton mat, iar dacă e prea rece, nu se poate întinde.

Pentru ca tortul să fie și mai lucios, se îmbibă deasupra, înainte de a fi glasat, cu un sirop după placere, sau se unge cu o marmeladă subțire de caise.

Prăjiturile mici se iau de margini cu 2 degete, se vâră pe jumătate în glasură, ajutându-ne ca să le scoatem cu o furculiță specială cu 3 dinți, și se aşeză la rând pe o tavă întoarsă cu fundul în sus.

GLASURĂ ALBĂ DE ALBUS.

Se freacă cu o lingură curată de lemn (nu se bate cu telul) și albus de ou cu zahăr pisat și trecut printr'o sită foarte fină

adăugat cu începutul. (Cantitatea de zahăr variază după mărimea albușului). Se freacă viguros și într'una, până se face o pastă uniformă, potrivit de groasă. Se adaugă câteva picături de lămâie. Se întrebuiștează la glasat tortul și la decorațiuni. În acest din urmă caz, se adaugă ceva mai mult zahăr, și se umple un cornet de hârtie pe trei sferturi. Se taie o deschizătură foarte mică la vârf și se plimbă cornetul deasupra tortului, strângându-l ușor cu mâna, ca să iasă un fir egal de glasură. Se fac diferite linii sau figuri.

GLASURĂ DE CIOCOLATĂ (fără foc).

Se pune într'o cratiță mică 100 gr. de ciocolată tăiată mărunt, cu o lingură de apă; se ține la cald în alt vas cu apă clocoțită, până se topește. Se amestecă cu lingura, până ce devine ca o cremă. Deoparte se freacă într'un castron 100 gr. de zahăr foarte fin cu 2 linguri de apă rece. Se freacă mult și viguros, până se face ca un șerbet. Se amestecă cu ciocolata topită. Se pune cu totul într'un vas cu apă clocoțită, dar nu pe foc. Când e destul de moale, se toarnă din vas odată peste tort (nu se pune câte puțin cu lingura, căci ar ieși suprafața neegală).

GLASURĂ DE CIOCOLATĂ.

Se pune 150 gr. de ciocolată tăiată mărunt într'o cratiță mică cu 2 linguri de apă caldă, pe marginea mașinei. Se amestecă, fără să fierbă, până se face ca o cremă. Se adaugă 150 gr. de glasură de zahăr pregătită din timp (vezi glasură de zahăr p. 367), se amestecă împreună, și se procedează cum am arătat mai sus. Ciocolata poate fi înlocuită cu 2 linguri de cacao, care se freacă bine în glasura de zahăr, când aceasta e topită pe mașină.

GLASURĂ DE CIOCOLATĂ CU UNT.

Se pune într'un vas, pe marginea focului, 100 gr. ciocolată tăiată în bucăți mici, cu 150 gr. de zahăr și ceva mai puțin ca un decilitru de lapte. După ce s'a topit, se împinge la foc mai bun, și se lasă să dea vreo două clocole. Când e destul de legată (se încearcă ca și caramelele, pag. 360, dar trebuie să fie ceva mai moale), se adaugă unt proaspăt cât o nucă. Se mai freacă puțin, cât se amestecă și untul, și se toarnă de caldă peste tort.

GLASURĂ DE CAFEA (fără foc).

Se freacă 200 gr. de zahăr foarte fin cu 4 linguri de cafea concentrată, bine, până se face ca un şerbet. Se pune cu totul într'un vas cu apă fierbinți, și după ce s'a încălzit puțin, se toarnă peste tort. Atât timp cât glasura nu e uscată să se evite a ține tortul în curenț. Acesta face ca să aibă glasura ape, și să piardă din lustru.

GLASURĂ DE CAFEA.

Se pregătește glasura de zahăr după cum am arătat (pag. 367). Când se moaie, pentru a fi întrebuițată, se adaugă o lingură sau două de cafea foarte concentrată. Se freacă puțin împreună, și se glasează.

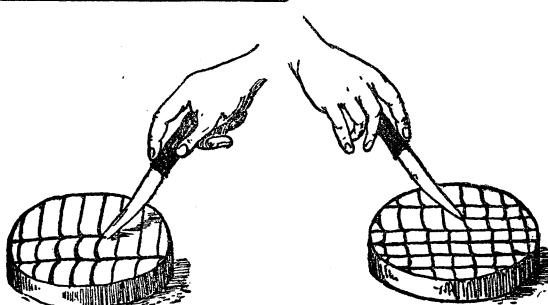
GLASURĂ DE ZAHĀR ARS.

Se arde într'o cratiță 50 gr. de zahăr, se stinge cu 2 linguri de apă, și se amestecă cu glasura de zahăr, când aceasta e muiată pentru a fi întrebuițată.

GLASURĂ DE ROM.

Se face o glasură albă de zahăr (pag. 367), la care se adaugă 2 linguri de rom, puse câte puțin odată, și amestecând mereu.

GLASURĂ DE CAISE.

Dungile marmorate se trag cu vârful cuțitului
glasură o alta de zahăr alb sau de rom.

DIFERITE GLASURI.

Orice șerbet de fructe poate servi ca glasură. Se moaie cantitatea necesară pentru glasat într'o cratiță la „bain-marie”.

fără să fiarbă, adăugând, dacă ni pare prea legat, puțină apă. Se întrebuițează de cald pentru glasat tortul.

GLASURĂ MARMORATĂ.

Se îmbracă tortul cu o glasură albă de zahăr (pag. 367). Între timp avem pregătită la îndemână o glasură de ciocolată, sau oricare alta, de culoare închisă. Înainte ca prima să se fi uscat, facem cu glasura de culoare închisă, pe care am pus-o într'un cornet de hârtie, dungi subțiri, paralele, cam la 2—3 cm. distanță între ele (fig.). Cu vârful unui cuțit tragem alte dungi perpendiculare pe cele dintâi, la 4 cm. distanță, unele de altele, cuțitul abia să intre în glasură (fig.). Între acestea din urmă tragem alte dungi care să pornească în sens opus celor din urmă. Vârful cuțitului amestecând ușor culoarea liniilor închise pe fondul alb, dau un efect marmorat.

CUVERTURĂ DE CIOCOLATĂ PENTRU PESMETI ȘI BOMBOANE

Ciocolata aceasta e anume pentru glasat și se vinde în comerț sub denumirea de „Cuvertură”. Se taie bucăți, se pune într'o cratiță mică, să se topească la „bain-marie” în apă abia caldă ferind să intre vre-o picătură de apă, care ar face-o imediat să se zaharisească. Se amestecă ușor, într'una, se dă deoarce, și se întrebuițează numai după ce s'a răcorit. Dacă se întrebuițează prea caldă, ciocolata are un ton mat, după ce s'a întărit. În cazul când ciocolata ni se pare prea groasă, se mai poate subția cu câteva picături de unt de cacao (se găsește de vânzare la drogherii sau farmacii).

In această ciocolată topită, dar aproape rece, se introduc bomboanele ce vrem să glasăm și anume : caramele de ciocolată, bucățele de nougat, coajă zaharisită de portocală, castane zaharisite etc., precum și pesmeti, cornete, etc., folosindu-ne de o furculiță anume, dreaptă, și cu trei dinți. Bomboanele sau pesmetii glasați se aşeză la rând pe foi de hârtie albă, și se pun la rece, ca să se întăreasă. Odată întărite, se desprind ușor de pe hârtie.

C. CREME, GELÉE-URI

CREMĂ LA CEȘTI.

De vanilie. Se pune 1 l. de lapte să fiarbă cu un baton de vanilie și $\frac{1}{4}$ kg. de zahăr. Se bat într'un castron 4 gălbenușuri cu 4 ouă întregi, peste care se toarnă cu încetul laptele cu zahărul. Se trece totul printr'un tifon. Se aşeză ceștile ce vrem să umplem într'o tavă destul de încăpătoare, ca să circule apa între ele. Cu lingura se umplu pe rând ceștile cât mai pline, căci crema va scădea la fier. Se toarnă apoi apă cloicotită în tavă, servindu-ne de o pâlnie, ca să nu intre apă și în cești. Se dă la cuptor și se acopere totul cu un capac mare. Focul trebuie să fie potrivit, astfel ca apa, deși foarte fierbinte, să nu fiarbă în clocoțe mari. Crema în cești de mărime obișnuită, se ține la cuptor între 25 și 30 de minute. Când ceștile sunt mai mici, se țin ceva mai puțin. Se încearcă dacă e gata, scoțând o ceașcă din apă, și aplecând-o puțin într'o parte, crema trebuie să se tie, fără să fie prea întărită. Se scot cu totul, și se lasă să se răcească, mai tîrându-le vreo 10 minute în apă. Când se scot din apă se șterg ceștile cu un șerbet. Se servesc cu frișcă bătută sau „langues de chat”.

Cremă de zahăr ars. Se face întocmai ca mai sus, punând să se ardă jumătate din cantitatea de zahăr într'o cratiță. Se stinge cu 2 linguri de apă și se amestecă cu laptele și cu restul de zahăr.

Cremă de cafea. Se adaugă în lapte, după ce acesta a fierit 3 linguri de cafea concentrată, micșorând cu tot atâtă, dela început, cantitatea de lapte.

Cremă de ciocolată. Se moaie într'o cratiță 200 gr. de ciocolată tăiată bucăți cu 2—3 linguri de apă, pe marginea mașinei. Se freacă până se face ca o cremă. Se adaugă cu încetul laptele cu zahăr și se amestecă apoi cu ouăle.

CREMĂ DE VANILIE CARAMELIZATA.

Se pune într'o cratiță $\frac{1}{2}$ litru de lapte cu un baton de vanilie și 4 linguri de zahăr. Se ține la început pe marginea mașinei, până se topește zahărul, se împinge apoi pe foc bun, și se lasă să dea un clocoț. Se bat într'un castron 4 ouă întregi (ca să fie crema mai fină, se pot pune numai 2 ouă

întregi și 4 gălbenușuri), dar nu prea mult, ca să nu devie crema spumoasă, ci atât cât se amestecă bine albușul cu gălbenușul. Peste acestea se toarnă cu încetul, amestecând într'una, laptele cu zahărul.

Se pun 3 linguri de zahăr într'o formă de tablă cu gaură la mijloc și cu pereții drepti sau, la nevoie, într'o oală de mărime potrivită pentru cantitatea de mai sus. Se ține pe foc bun, până se arde zahărul, fără să se înegrească, căci atunci ar da un gust amar cremei. Se pleacă forma pe toate părțile, ca să îmbrace cu zahărul ars pereții până la înălțimea la care va ajunge crema. Se strecoară compoziția, se toarnă în formă. Se acopere și se aşeză forma într'un vas cu apă cloicotită. Se dă la cuptor, se ține să fiarbă la foc potrivit 50—60 de minute. Se încearcă cu un pai dacă e gata, și anume când paiul iese curat, se poate da crema deoparte. Se lasă să se răcească în vasul cu apă, iar când e rece, se desprinde crema de pe marginea de sus cu un cuțit și se răstoarnă pe farfurie.

Se poate servi, după placere, cu „langues de chat” sau frișcă bătută cu zahăr.

CREMĂ DE ZAHĂR ARS.

Se ard într'o cratiță 20 bucăți de zahăr, până capătă o culoare potrivită, nu prea închisă. Se sting cu 4 linguri de apă, și se lasă să mai fiarbă până scade cantitatea pe jumătate. Între timp se topesc 3 foi de gelatină cu 2 linguri de apă cloicotită și se amestecă cu zahărul ars; se țin pe marginea mașinei, la cald. Se bat spumă 4 albușuri, se amestecă cu compoziția de mai sus, cât e foarte fierbinte, se mai bat împreună și se lasă să se răcească. După ce s'a răcit se adaugă, amestecând ușor, 250 gr. de frișcă bătută cu puțin zahăr vanilat. Se toarnă compoziția într'o formă unsă cu ulei de migdale, se lasă câteva ore la ghiață și se răstoarnă. Se servește cu frișcă bătută și cu „langues de chat”.

Formă pentru cremă.

CREMĂ DE CAFEA.

Se freacă 4 gălbenușuri cu 120 gr. de zahăr, până se face ca o spumă. Se adaugă 2 linguri de esență de cafea, o lingură de

rom și 3 foi de gelatină muiată cu 2 linguri de apă fierbinte. Se pune cu totul pe marginea mașinei amestecând mereu, până se încălzește.

Se bat cele 4 albușuri spumă, se amestecă cu crema de mai sus, la care se adaugă 250 gr. de fricșă bătută. Se toarnă compoziția într'o formă unsă cu ulei de migdale și se dă la ghiată. După ce s'a răsturnat, se aşează deasupra frișcă bătută.

CREMĂ DE CIOCOLATĂ.

Intr'o cratiță mică, se topesc cu 2 linguri de apă, 250 gr. de ciocolată, tăiată bucăți. Totodată se topesc 4 foi de gelatină cu 2—3 linguri de apă clocotită, se trece printr'un tifon și se amestecă bine cu ciocolata. Se bate ½ kg. frișcă cu 2—3 linguri de zahăr vanilat, după placere. Înainte ca ciocolata să fie de tot rece, se amestecă cu ¾ din frișcă, punând din aceasta câte puțin, în cratiță cu ciocolată. Se udă cu apă o formă de tablă, se toarnă compoziția și se ține câteva ore pe ghiată. Când dorim s'o răsturnăm se moaie repede forma într'un vas cu apă fierbinte. Se servește cu restul de frișcă bătută cu zahăr.

Se topesc 4 batoane de ciocolată, tăiată bucăți, cu o lingură de apă pe marginea mașinei (să nu fiarbă). Se dă deoarce, se adaugă 4 gălbenușuri pe rând, frecând până se amestecă bine cu ciocolata. Se mai adaugă o lingură de rom, 125 gr. de unt frecat spumă, iar la urmă cele 4 albușuri bătute spumă cu 8 linguri de zahăr. Se amestecă totul ușor, se aşează pe farfurie sau compotiera cu care va fi servită și se ține o oră la ghiată. Înainte de a servi, se aşează deasupra frișcă bătută.

SPUMĂ DE CIOCOLATĂ (Mousse au chocolat).

Intr'o cratiță mică se pune 1 baton de ciocolată cu o bucătică de unt proaspăt cât o nucă. Se ține în gura cupitorului deschis, mestecând, până se face ca o cremă. Deoarce se bat spumă 2 albușuri cu 2 linguri de zahăr. Se amestecă cu ciocolată adăugând și 2—3 linguri de rom după placere. Se toarnă în forme mici de hârtie (se găsesc la librării) și se servește după ce a stat o oră la rece. Păstrând proporțiile, se pot mări cantitățile oricât.

CREMĂ BRAZILIANĂ.

Se pune la fierb $\frac{3}{4}$ de litru de lapte cu o jumătate baton de vanilie și 4 linguri de zahăr. Cum a dat în clocot se dă deoarce și se adaugă 2 linguri de cafea concentrată. Între timp se topește într'o cratiță mică pe marginea mașinei 150 gr. de ciocolată cu o lingură de apă. Când s'a făcut ca o cremă se amestecă cu încetul cu laptele și cafeaua.

Deoarce se bat nu prea tare 6 ouă întregi (sau 4 ouă întregi și 3 gălbenușuri) și se amestecă cu compoziția de mai sus. Se îmbracă o formă cu zahăr ars, și se pregătește mai departe întocmai ca crema de vanilie (pag. 372).

LAPTE DE PASARE (Oeufs à la neige).

Se pune la foc, într'o cratiță potrivit de mare, un litru de lapte cu jumătate baton de vanilie. Se bat într'un castron 6 albușuri de ou, la care se adaugă, după ce s'au făcut spumă 100 gr. de zahăr pisat, și se mai bate, până se ține albușul tare. Când laptele începe să fiarbă, se trage cratiță pe foc mai mic, astfel ca laptele abia să mai dea în clocote. Cu o lingură mare de masă, se ia din albușul spumă și cu lama unui cuțit se netezește suprafața, lăsând-o să fie puțin bombată, apoi se scutură lingura deasupra cratiței cu lapte. Pentru ca albușul să cadă ușor de pe lingură, aceasta se udă în apă, înainte de a fi băgată în albuș.

Se formează astfel 4—5 ouă din albuș, nu mai multe, ca să aibă loc în cratiță. Se țin mai puțin de două minute pe o parte, se întoarcă pe cealaltă și se țin încă pe atâtă. Se scot cu lingura cu găuri, așezându-le pe o sită, ca să se scurgă. Se continuă apoi tot aşa mai departe, până ce am fierb tot albușul. Pentru ca acesta să rămână frumos crescut, de două lucruri să se țină seamă: Să nu fiarbă laptele în clocote mari când se pune albușul, și acesta să nu se tie prea mult la foc.

Deoarce se freacă cele 6 gălbenușuri cu 100 gr. de zahăr și o linguriță de feculă. (Aceasta poate fi înlocuită cu foarte puțină făină). Se toarnă cu încetul laptele strecurat, se dă cu totul pe foc moale, mestecând, până începe să se lege. Când crema s'a răcorit, se adaugă o lingură cu rom, se toarnă în farfurie cu care va fi servită la masă, iar deasupra se aşează ouăle de albuș.

OUĂ DE ALBUŞ CU CIOCOLATĂ.

Se pregătește pe mașină o cratiță cu apă fierbinte. Se bat 4 albușuri spumă cu 100 gr. zahăr. Se iau cu lingura ouă din albuș, și se dau drumul în apă, cum am arătat la „lapte de pasare”. Nu se fierb, ci se țin 2—3 minute, întorcându-le pe o parte și pe alta. Se scurg pe o sită.

Deoparte se face un sos din 2 gălbenușuri care se freacă cu 75 gr. de zahăr, și un vârf de cuțit de feculă. Se toarnă cu încetul 3 dl. de lapte în care am topit 150 gr. de ciocolată. Se ține pe mașină câteva minute, până se leagă. Se aşează ouăle de albuș pe farfurie, deasupra se toarnă sosul de ciocolată, și se presară migdale prăjite cu zahăr și măcinate.

ILE FLOTTANTE.

Se pune într-o cratiță la foc 100 gr. zahăr pisat. Când începe să se rumenească, se adaugă 100 gr. de migdale curătate, și se mai ține o clipă până se amestecă zahărul cu migdalele. Se răstoarnă cu totul pe marmoră sau pe o farfurie udată cu apă. Se pisează apoi, fie în piuliță, fie cu vergeaua pe masa de aluat. Se arde într-o formă pentru creme 100 gr. de zahăr (vezi *cremă de vanilie*, pag. 372). Deoparte se bat 8 albușuri spumă, se pune 250 gr. de zahăr, se mai bate bine și se adaugă migdalele pisate și o lingură de făină. Se toarnă compoziția în forma îmbrăcată cu zahăr ars, se aşează într'un alt vas cu apă fierbinte, se dă la cuptor să fiarbă $\frac{3}{4}$ de oră la foc moale. Se lasă să se răcorească cu încetul, în vasul cu apă, se răstoarnă și se pune împrejur următoarea cremă :

Se fierbe $\frac{1}{4}$ l. de lapte cu o jumătate baton de vanilie și 100 gr. de zahăr. Se freacă deoparte 3 gălbenușuri cu o linguriță de feculă. Se toarnă laptele cu încetul și 2 linguri de esență de cafea. Se amestecă totul bine pe marginea mașinei, până începe să se tie compoziția pe lingură. După ce s'a răcit, se toarnă în jurul prăjiturei.

CREMĂ BIBESCU.

Se curăță vre-o 40 de castane cum am arătat la pag. 294. Se fierb apoi cu apă cât să le cuprindă, până se moaie. Se scurg bine de apă. Se trec prin mașina de tocata și pe urmă prin sită. Se face un sirop gros din 700 gr. de zahăr și un jumătate de apă.

Când e bine legat, se toarnă cu încetul peste castane, se amestecă, apoi se pune cu totul la foc, împreună cu jumătate baton de vanilie, frecând mereu, ca să nu se prindă pe fund. Se ține până se îngroașă. Se freacă 150 gr. unt foarte proaspăt, se amestecă cu castanele răcorite și se adaugă o lingură de rom.

Se îmbibă cu sirop cu rom câteva bișcoturi, se aşează pe o farfurie mare, astfel ca să formeze un fund peste care se va pune crema de castane. Aceasta se pune cu cornetul de hârtie, în rânduri unele peste altele, până se isprăvește crema. La mijloc se lasă un loc gol, în care se aşează frișcă bătută cu zahăr.

CREMĂ DE CASTANE.

Se curăță vre-o 40 de castane cum am arătat la pag. 294. Se fierb apoi cu apă cât să le cuprindă, până se moaie. Se scurg bine, se trec de calde prin mașina de tocata și pe urmă prin sită. Se face un sirop din 300 gr. zahăr cu o jumătate pahar de apă. Se amestecă cu încetul cu castanele și se pun împreună la foc până se îngroașă. Se adaugă 2 linguri de rom, 3 foi de gelatină muiată cu apă clocoțită și 125 gr. de frișcă bătută. Se amestecă totul bine împreună, se unge o formă cu ulei de migdale, se toarnă compoziția și se lasă 2—3 ore la ghiață. Se răstoarnă, se presară deasupra ciocolată granulată, iar împrejur se pune frișcă bătută.

CREMĂ DE FRAGI.

Se trec prin sită $\frac{1}{2}$ kg. de fragi și se amestecă cu $\frac{1}{4}$ kg. de zahăr și cu 7 foi de gelatină disolvată cu apă fierbinte și trecută printr'un tifon. Se bate spumă $\frac{1}{2}$ kg. de frișcă și se amestecă cu compoziția de mai sus. Se unge o formă cu unt de migdale, se toarnă crema și se dă câteva ore la ghiață. După ce se răstoarnă, se aşează deasupra fragi stropiți cu rom și dați prin zahăr pisat.

CREMĂ DE SMEURĂ.

Se pregătește la fel cu crema de fragi.

CREMĂ DE BANANE.

Se rad pe o răzătoare cu găurele mari, 4 banane, se stropesc cu 2 linguri de rom și se amestecă cu 4 linguri de zahăr. Se bate $\frac{1}{2}$ kg. de frișcă, la care se adaugă 7 foi de gel-

tină disolvată în apă fierbinte și trecută printr'un tifon, și bananele. Se amestecă totul ușor, se toarnă într'o formă unsă cu ulei de migdale și se dă la ghiață. După ce s'a răsturnat pe farfurie, se aşează deasupra felii de banane.

CREMĂ DE CAISE.

Se spală $\frac{1}{2}$ kg. de caise coapte. Se scurg bine de apă și se scot sămburii. Se trec prin sită. Se sparg 6 sămburi, se opăresc ca să se ia pielita, și se pisează în piuliță de marmoră cu o lingură de lapte. Se moaie de asemenea cu lapte și 3 foi de gelatină. Se amestecă împreună piureaua de caise cu sămburii pisăti, gelatina topită și $\frac{1}{4}$ kg. de zahăr pisat, adăugând la urmă și 400 gr. de frișcă bine bătută. Se unge o formă cu ulei de migdale, se toarnă compozitia, și se pune 2 ore pe ghiață. Cu puțin înainte de a fi servită se răstoarnă.

CREMĂ DE FISTICURI.

Se opăresc și se curăță 100 gr. de fisticuri. Se pisează în piuliță de piatră, cu o lingură sau două de lapte. Se trece prin sită, se amestecă cu 5 linguri de zahăr, 2 linguri de rom și 6 foi de gelatină muiată cu apă fierbinte și trecută printr'un tifon. Se bate $\frac{1}{2}$ kg. de frișcă, se amestecă totul împreună și se toarnă compozitia într'o formă unsă cu ulei de migdale. Se lasă câteva ore pe ghiață, apoi se răstoarnă.

CREMĂ CU FRUCTE ZAHARISITE.

Se taie mărunt 75 gr. de fructe zaharisite (în lipsă, pot servi și diferite fructe din dulceață, scurse bine de zeamă). Se stropesc cu o lingură sau două de rom și se lasă astfel să stea o jumătate de oră. Se freacă 4 gălbenușuri cu 100 gr. zahăr pisat, până se fac ca o cremă. Se adaugă 100 gr. migdale curățate și măcinat, 120 gr. de unt muiat pe marginea mașinei, fără să fie topit, 2 linguri de lapte și fructele. Se amestecă totul bine. Se tapetează fundul și peretii unei forme de tablă cu bișcoți muiati bine de tot cu sirop amestecat cu rom, se toarnă compozitia și se dă la rece. După ce se răstoarnă, se pune primpjur, dacă dorim, frișcă bătută cu zahăr.

BAVAROIS DE VANILIE.

Se pune într'o cratiță bine smălțuită $\frac{1}{2}$ litru de lapte, 6 ouă întregi, 200 gr. de zahăr, un baton de vanilie, 6 foi

de gelatină, spălate în apă rece și o linguriță de feculă. Se bat puțin cu furculiță, apoi se amestecă mereu cu lingura, până începe compozitia să fiarbă. Se tine pe foc potrivit, având grijă să nu se taie. Se amestecă într'una, iar când crema începe să se tie de lingură, se dă la o parte, se răstoarnă într'alt castrou, se mai vântură de câteva ori, ca să nu prindă pielită deasupra. Când s'a mai răcorit, se amestecă ușor cu 350 gr. de frișcă bătută fără zahăr. Se toarnă compozitia într'o formă de tablă, cu o gaură la mijloc, unsă cu ulei de migdale sau udată cu apă. Se dă la ghiață vreo 2 ore. Se răstoarnă, și se umple golul din mijloc cu frișcă bătută cu zahăr vanilat. În compozitie se pot pune fructe zaharisite, tăiate mărunt, stropite cu rom și ținute astfel vreo jumătate de oră.

BAVAROIS DE ALUNE.

Se face ca mai sus adăugând la cantitățile date 150 gr. de alune prăjite, curățate de pielita (se freacă în mâna, sau cu un șerbet aspru, după ce au fost prăjite) și sfărâmate. Forma se unge ca mai sus cu ulei de migdale, sau se udă bine cu apă. În acest din urmă caz, înainte de a fi răsturnată, forma se moaie o clipă în apă caldă.

BAVAROIS DE ZAHĀR ARS.

Se arde într'o cratiță mică 150 gr. de zahăr, nu se face prea închis și se stinge cu o lingură sau două de apă. Se pune într'o cratiță bine smălțuită o jumătate litru de lapte, 6 ouă întregi, 100 gr. de zahăr, o jumătate baton de vanilie, o linguriță de feculă (sau de făină), zahărul ars și 6 foi de gelatină spălate cu apă rece. Se procedează apoi ca și pentru „bavarois de vanilie.”

BAVAROIS DE CAFEA.

Se face ca și cea de vanilie, adăugând în lapte 2 linguri de esență de cafea.

BAVAROIS DE CIOCOLATĂ.

Se moaie pe marginea mașinei 4 batoane de ciocolată și cu 2 linguri de apă. Se amestecă cu încetul cu lăptele și se procedează ca pentru „bavarois de vanilie”.

Se poate adăuga în compoziție, odată cu frișca și bûcătele de ciocolată sfârmată, cam de mărimea bobului de mazăre. După ce s'a răsturnat, se presară ciocolată granulată și se pune de jur împrejur frișcă bătută cu zahăr.

BAVAROIS DE PORTOCALE.

Se aleg patru portocale cu coaja groasă. Se spală și se sterg ușor cu o cârpă. Se ia 75 gr. de zahăr bucăți și se freacă pe rând fiecare bucătică de zahăr de coaja de portocală, până ce s'a luat toată coaja galbenă. Se fierbe $\frac{1}{2}$ litru de lapte, se adaugă zahărul parfumat cu portocală, se acopere și se lasă să se topească pe marginea mașinei. Se bat 6 ouă întregi, cu 150 gr. de zahăr, 6 foi de gelatină, topită cu puțină apă, o lingurită de feculă. Se toarnă laptele cu încetul și se procedează apoi ca pentru „bavarois de vanilie”. Se adaugă, odată cu cele 300 gr. de frișcă bătută, coajă de portocală zaharisită, tăiată mărunt și care a fost stropită cu puțin liqueur de portocale. (Miezul portocalelor nu se întrebuintează la bavarois).

CHARLOTTE RUSSE.

Se îmbrăcă o formă de tablă cu peretei drepti cu bișcoturi de șampanie, și anume se taie pentru fund bișcoturile în formă de triunghiuri, așezând vîrful triunghiurilor în mijlocul formei. Se îndreaptă atât marginile cât și capetele celorlalte bișcoturi, așezându-le unele lângă altele aşa ca să îmbrace perfect peretei interioiri ai formei. Se toarnă la mijloc o compoziție de „Bavarois” după placere (pag. 379) în care s'a micșorat puțin cantitatea de gelatină (adică în loc de 7 foi, se pun numai 5). Se dă forma la rece vre-o 2 ore. Se răstoarnă înainte de a servi.

CHARLOTTE DE CIOCOLATĂ.

Se moaie într'o cratiță mijlocie 250 gr. de ciocolată cu puțină apă, pe marginea mașinei. Se adaugă 125 gr. de unt proaspăt, 80 gr. de zahăr pisat, și 3 gălbenușuri. Se freacă totul bine pe marginea mașinei, fără să fiarbă. Se dă deoparte, și când crema e răcorită se adaugă 3 albușuri spumă și la urmă 125 gr. de frișcă bătută.

Intre timp pregătim forma și anume o formă de tablă, cu peretei drepti, fără gaură. Se pune pe fund un rond de hârtie albă, iar peste ea un fund făcut din bișcoți de șampanie. Pentru

ca să se așzeze bine, se taiă bișcoții în formă de triunghiuri, așezând vîrful triunghiurilor în mijlocul formei. Se îmbrăcă apoi cu bișcoturi pereții lateralii ai formei, așezându-i bine unul lângă altul. Se toarnă crema, deasupra se pune un capac de bișcoturi, și se ține pe ghiață cel puțin o oră. Se răstoarnă, se servește cu sos de vanilie.

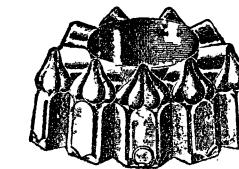
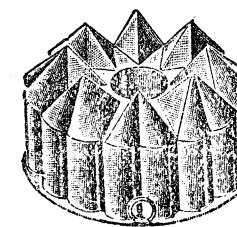
CHARLOTTE DE CIOCOLATĂ, PRALINATĂ.

Se face la fel cu charlotta de ciocolată, adăugând 200 gr. de praline pisate.

Pralinele: Se topește 100 gr. de zahăr fără apă într'o tigae, la foc bun. Când începe zahărul să se îngălbenească, se adaugă 100 gr. de migdale, se ține pe foc, amestecând mereu, până ce migdalele s'au învelit în zahăr, fără ca acesta să se ardă prea tare. Se toarnă pe masa de aluat, sau pe o placă de marmoră unsă cu ulei de migdale, sau la nevoie cu untdelemn. După ce s'au răcorit se pisează, fie în piuliță, fie cu vergeaua pe masa de aluat.

BLANC-MANGER DE MIGDALE.

Se curăță 200 gr. migdale dulci și 10 gr. migdale amare, se pisează mărunt într'o piuliță de piatră și se opăresc cu $\frac{1}{2}$ litru de lapte. Se lasă să stea acoperite așa vreun sfert de oră; se trec printr'un șerbet, storcând, ca să iesă tot sucul. Se moaie într'o cratiță cu 4 decilitri de apă,

Forme pentru Bavarois și Blanc-manger.

8 foi de gelatină și 120 gr. de zahăr. Se amestecă cu lingura pe marginea mașinei, până ce totul s'a topit. Se lasă să se răcorească, se adaugă laptele de migdale și o lingurită de apă de flori. Se vântură cu lingura, ca să se amesteece bine totul împreună. Se toarnă într'o formă de tablă, se dă la ghiață 2 ore. Se răstoarnă băgând forma o clipă în apă fierbinte. Se servește simplu sau cu un sos de vanilie sau de ciocolată.

BLANC-MANGER DE CIOCOLATĂ.

Se topesc 4 batoane de ciocolată cu 2 linguri de apă, frecând, până se face ca o cremă. Se amestecă cu încetul cu 1 l. de lapte, în care se adaugă 120 gr. de zahăr. Se ține la cald, pe marginea mașinei, amestecând din când în când, până se topește zahărul. Se moaie în apă fierbinte 8 foi de gelatină, se amestecă cu încetul cu laptele, se vântură cu lingura până se răcorește, se toarnă în formă, se dă la ghiață. Când vrem s'o răsturnăm, se vâră o clipă formă în apă fierbinte.

BLANC-MANGER DIN DOUĂ CULORI.

Se pune un litru de lapte pe foc, cu jumătate baton de vanilie, 120 gr. de zahăr și 8 foi de gelatină, muiate cu puțină apă fierbinte. Când zahărul s'a topit, se vântură puțin ca să se mai răcorească, apoi se desparte exact în două. Jumătate se toarnă în forma de tablă, punând-o la ghiață ca să se prindă. Cealaltă se ține pe marginea mașinei, adăugând, după placere, 2 batoane de ciocolată topită cu apă sau o lingură de cacao disolvată în apă cu puțin zahăr, sau câteva picături de carmin, care s'o coloreze roșie. Când compoziția din formă a început să se prindă, se toarnă deasupra cealaltă jumătate, bine răcorită. Se dă iarăși la ghiață, lăsând-o până se întărește de tot. Se răstoarnă ca mai sus.

BLANC-MANGER PESTRIȚĂ.

Se pregătește compoziția ca mai sus dintr'un litru lapte, 120 gr. zahăr și 8 foi de gelatină. Se desparte în trei părți egale. Prima se lasă albă, următoarea se colorează roz cu o picătură de carmin, iar în cea din urmă farfurie se pune puțină cacao sau ciocolată, topită cu apă. Se dau apoi să se întărească câteșii trele la ghiață. Între timp se face o „gelée” de vin. Când compoziția din cele trei farfurii e tare, se taie fiecare în cuburi mici de 1 cm. și se pun amestecate în forma de tablă. Deasupra se toarnă compoziția de gelée de vin, răcorită, scuturând ușor forma, ca să nu rămână goluri înăuntru. Se dă la ghiață, se răstoarnă după ce s'a întărit.

GELÉE DE VIN.

Se pune 300 gr. de zahăr cu un litru de vin alb bun, într'o cratiță, pe marginea focului, până se topește zahărul.

Se adaugă 10 foi de gelatină topite cu puțină apă fierbinte. Se împinge cratiță cu totul pe foc, și când începe să cloco-tească, se trage iar pe marginea mașinei și se lasă așa 15 minute. Se strecoară apoi printr'un șerbet des, se toarnă în formă și se lasă la rece să se întărească. Înainte de a răsturna, se introduce o clipă formă în apă fierbinte.

GELÉE DE PORTOCALE.

Se pune să se topească 350 gr. zahăr în jumătate litru de vin alb bun. Se adaugă zeama dela 6 portocale mijlocii, puțină coajă de portocală și 10 foi de gelatină, muiată cu 2—3 linguri de apă caldă. Se trece totul printr'un șerbet. Se toarnă într'o formă un strat de grosimea degetului, se aşeză în rond un rând de felii de portocale, se toarnă restul de zeamă și se dă la ghiață.

GELÉE DE FRAGI.

Se face un sirop potrivit de legat, dintr'un litru de apă cu 400 gr. de zahăr. Se aleg, se spală și se scurg bine pe o sită 400 gr. de fragi. Se pun într'un castron și se toarnă peste ei siropul fierbinte, dar nu clocoțit. Se acopăr și se țin așa o oră. Se moaie 8 foi de gelatină cu 3 decilitri de apă caldă și zeama dela o jumătate de lămâie. Se strecoară fragii, iar zeama se amestecă împreună cu gelatina, se toarnă în formă, se dă la ghiață. Dacă vrem să punem în gelée fragi sau căpsuni în tregi, se mărește dela început cantitatea de zahăr și numărul foilor de gelatină.

GELÉE DE COACĂZE CU ZMEURĂ.

Se face un sirop potrivit de legat din 3 decilitri de apă și 300 gr. de zahăr. Se curăță 350 gr. de coacăze albe și se pun în siropul fierbinte. Se mai lasă ca să fiarbă câteva minute pe foc. Se dă deoparte, iar după ce s'a răcorit, se trece printr'un șerbet și se lasă să se limpezească. Se moaie 8 foi de gelatină cu 6 decilitri de apă, și 200 gr. de zahăr. Se ține pe marginea mașinei până se topește zahărul apoi se strecoară. Se amestecă cu siropul de coacăze. Se toarnă în formă un strat de 2—3 cm. grosime, se lasă puțin să se întărească, se aşeză un rând de

zmeură frumoasă, se toarnă alt strat de gelée, și aşa mai departe, până se termină toată. Se dă la rece. Când dorim să răsturnăm, se moaie o secundă formă în apă caldă.

GELÉE DE PUNCH.

Se moaie 8 foi de gelatină cu puțină apă caldă. Se adaugă o jumătate litru de apă, 200 gr. de zahăr, zeama dela 2 lămâi și coaja dela o jumătate de lămâie. Se limpezește pe foc potrivit, adăugând 2 albușuri de ou. Când acestea s-au închegat, se dă deoparte, se trece printr'un șerbet, iar după ce s'a mai răcorit, se adaugă o jumătate decilitru de rom bun. Se toarnă într'o formă, lăsând deoparte ca o ceașcă de cafea cu lapte. Aceasta se colorează cu o picătură de carmin. Se dau amândouă la rece. Se răstoarnă formă, și se aşeză împrejur bucătele de gelée roșie.

GELÉE CU FRUCTE.

Se pune într'o cratiță o jumătate litru de apă, 200 gr. de zahăr, zeama dela o jumătate lămâie, 8 foi de gelatină și 2 albușuri. Se pune pe foc, bătând cu o furculiță, până să fie în primul clopot. Se trece printr'un șerbet, se lasă să se limpezească și, de e nevoie, se mai trece odată. După ce s'a răcit, se adaugă 2 decilitri de vin spumos, sau un alt vin bun. În acest timp se pregătesc fructele, și anume se taie o pară și un măr în bucăți de mărimea alunei, se amestecă cu cireșe, prune, și caise zaharisite. Să avem, cu totul, ca o farfurie adâncă. Se toarnă într'o formă un strat de gelée de un deget grosime. Se pune un rând de fructe amestecate, se toarnă gelée și aşa mai departe, până se umple forma. Dacă mai rămâne gelée, se colorează cu puțin carmin, și, după ce se întărește, se taie bucăți și va servi de garnitură. Se dă formă la ghiață și se răstoarnă după două ore.

GELÉE CU MARMELADĂ.

Se trece prin sită 1 kg. de fragi sau căpsuni, acestea din urmă spălate și bine scurse pe o sită. Se adaugă 200 gr. de zahăr și se amestecă împreună. Se moaie 10 foi de gelatină cu un pahar de apă fierbinte. După ce s'a răcorit, se amestecă bine cu marmelada. Se pune într'o formă, se dă la ghiață.

La fel se poate face din caise bine coapte, sau din piure de mere. Acestea se taie sferturi și se fierb scăzut, înainte de a fi date prin sită.

SPUMĂ DE MERE.

Se curăță 7—8 mere mijlocii, se înlătură sâmburii și se pun să fierbă într'o cratiță cu atâtă apă cât să le cuprindă, adăugând și o bucătică de coajă de lămâie. Se fierbe până scade toată apa, iar merele sunt prefăcute în piure. Se adaugă 4 foi de gelatină muiate în puțină apă, 125 gr. de zahăr pisat, zeama de la $\frac{1}{2}$ lămâie, și puțină coajă rasă de lămâie. Se dă deoparte, și se bate bine, cu telul, până ce crește ca o spumă. Se toarnă într'o formă de tablă, și se ține 2 ore pe ghiață. Ca să se răstoarne, se șterge forma pe din afară cu o cărpă muiată în apă fierbinte.

SPUMĂ DE VIN.

Se moaie cu un litru de apă 12 foi de gelatină. Se pune 300 gr. de zahăr, și după ce s'a topit, se adaugă 3 decilitri de vin de Madera sau alt vin bun. Se toarnă compoziția de mai sus într'un castron, se pune pe ghiață și se bate cu telul; după ce s'a răcit bine se dă deoparte și iar se mai bate 10 minute. Dacă începe să se întărească înainte de a fi spumoasă, se pune castronul o clipă într'o cratiță cu apă fierbinte, cu băgare de seamă, să nu dea apa în castron. Se mai bate bine până se face spumoasă de tot, se toarnă în formă, se dă la ghiață. După o oră se răstoarnă, introducând formă o secundă în apă caldă.

SALATĂ DE FRUCTE.

Pentru șase persoane se curăță 2—3 mere frumoase, parfumate și cu miezul tare, 2—3 pere nu prea moi, 2 portocale sau 3—4 mandarine și o banană. Toate se taie în cuburi mici, sau felii, se presară cu 3—4 linguri de zahăr și se stropesc cu o ceșcuță bună de rom. La acestea se adaugă câteva felii de compot de ananas tăiat bucăți, precum și zeama dela ananas și vin alb de calitate bună, cât să cuprindă bine toate fructele. Se potrivește de dulce, după placere, se servește foarte rece.

SALATĂ DE FRUCTE CU FRIȘCĂ.

Se curăță și se taie în bucăți de mărime potrivită : 2 pere, 2 mere parfumate și cu miezul tare, 2 portocale, 2 banane. Se presară cu zahăr, se stropesc cu o ceșcă de rom bun și se lasă să stea aşa vreo oră la rece. Se adaugă 2—3 felii de ananas, crud sau din compot, tăiat bucăți și o mână bună de migdale curățate și puțin sfârmate. Deoparte se taie mărunt câteva fructe zaharisite, atâtea ca să avem 2—3 linguri pline. Se stropesc deasemenea cu rom. Cu puțin înainte de a servi la masă, se amestecă fructele crude cu cele zaharisite și toate împreună cu 250 gr. frișcă bătută cu puțin zahăr. Se asează frumos pe farfurie sau într'un castron în formă de movilă, iar deasupra se asează fructe zaharisite sau gelée de fructe tăiată mărunt.

D. SOSURI PENTRU DULCIURI

SOS DE ROM.

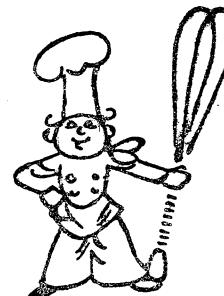
Se freacă într'un castron 4 gălbenușuri de ou cu 100 gr. zahăr, și o linguriță de feculă, bine de tot până se albește și se face ca o cremă. Se adaugă 2 cesti de lapte fierbinte, câte puțin odată, amestecând mereu pe marginea mașinei, până se mai leagă. După ce s'a dat deoparte, se adaugă 2 linguri de rom bun.

SOS DE VIN.

Se freacă 4 gălbenușuri cu 100 gr. zahăr și o lingură rasă de feculă. Se toarnă cu încetul $\frac{1}{2}$ l. de vin alb cald, se pune cu totul pe mașină la foc potrivit, amestecând, fără totuși să lăsăm să fiarbă. Când începe să se îngroașe, se dă deoparte și se mai amestecă puțin până ce mai pierde din fierbințeală.

SOS SPUMOS DE VIN.

Se pun într'o oală mică 3 gălbenușuri de ou. Se freacă cu 100 gr. de zahăr până se albesc. Se adaugă câte puțin amestecând mereu și $\frac{1}{2}$ dl. de vin alb și zeama dela o jumătate de

lămâie. Se pune cu totul în alt vas cu apă clocotită și se bate cu telul până se face ca o spumă. Dacă nu se servește imediat, se ține cald, în vasul cu apă. Înainte de a-l servi se mai adaugă 2 linguri de liqueur, ales după placere, anume curaçao, moka sau rom.

SOS DE VANILIE

Se fierbe $\frac{1}{2}$ l. de lapte, când clocotește, se pune o jumătate baton de vanilie, se acopere și se lasă să stea aşa un sfert de oră. Se freacă 3 gălbenușuri cu 100 gr. zahăr și o linguriță de feculă sau, în lipsă, de făină. Când a crescut, se toarnă cu încetul laptele cald, amestecându-se într'una, se pune cu totul la foc, fără să mai fiarbă, ținându-se până se mai îngroașă. Se trece prin sită, se servește cald sau rece.

SOS DE CIOCOLATĂ

Se moaie pe marginea mașinei 4 batoane de ciocolată cu puțină apă. Se amestecă cu $\frac{1}{2}$ l. lapte și se face la fel ca sosul de vanilie.

*

Se topește într'o cratiță pe marginea mașinei 150 gr. ciocolată tăiată bucăți cu un pahar de apă. Deoparte se moaie un vîrf de linguriță de feculă (pag. 20) cu o lingură de apă, se amestecă cu ciocolata, și se lasă să fiarbă, amestecând mereu, până se face potrivit de legat. Când e gata se adaugă unt proaspăt cât o nuca, se dă deoparte, amestecând din când în când, ca să nu se prindă pielita deasupra.

SOS DE CACAO

Se dizolvă 2 linguri de cacao în $\frac{1}{2}$ l. de lapte. Se freacă 3 gălbenușuri cu 150 gr. de zahăr și un vîrf de linguriță de feculă se face apoi ca și sosul de vanilie.

SOS DE CAFEA.

Se face ca și sosul de vanilie, adăugând în lapte 2 linguri de esență de cafea.

SOS DE ZAHĂR ARS.

Se arde într'o cratiță 150 gr. de zahăr, dar nu prea închis și se stinge cu jumătate ceașcă de apă, sau de lapte, după placere, în care am dizolvat o linguriță de feculă.

SOS DE MIGDALE.

Se curăță și se macină 125 gr. de migdale dulci, cu câteva migdale amare. Se freacă cu puțină apă rece, până se fac ca o cremă albă. Se amestecă cu 2 gălbenușuri și 100 gr. de zahăr și se subție cu $\frac{1}{2}$ l. de lapte, la care se adaugă o linguriță de apă de flori.

SOS DE NUCI.

Se face la fel cu sosul de migdale.

SOS DE FRAGI.

Se face un sos de vin (pag. 386) la care se adaugă $\frac{1}{4}$ kg. de fragi dați prin sită.

SOS DE ZMEURĂ.

Se stoarce într'o pânză $\frac{1}{2}$ kg. de zmeură, se lasă să se limpezească și se amestecă cu $\frac{1}{4}$ l. de vin alb. Se freacă 4 gălbenușuri cu 200 gr. zahăr, se amestecă cu încetul cu zeama de fructe și se bate cu telul la marginea mașinei, până ce crește ca o spumă.

SOS DE PORTOCALE.

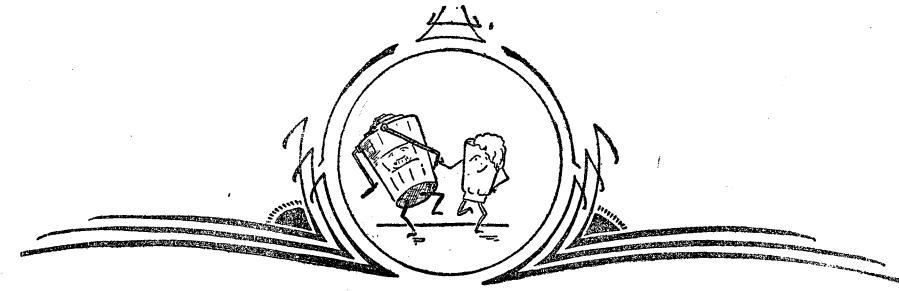
Se freacă 150 gr. zahăr bucăți de coaja a două portocale frumoase și se pisează. Se freacă acest zahăr cu 4 gălbenușuri, se adaugă zeama strecurată a celor două portocale și 4 decilitri de vin alb. Se pune oala în care avem compozitia în alt vas cu apă clocoțită și se bate cu telul până crește ca o spumă.

SOS DE MERE.

Se curăță și se tăie felii 3—4 mere mijlocii. Se pun într'o cratiță cu 3—4 linguri de zahăr și un pahar bun de apă. Se lasă să fierbă la foc iute, amestecând, ca să nu se prindă pe fund. Se trece prin sită, împreună cu o lingură bună de marmeladă de caise. Dacă ni se pare sosul prea gros, se mai adaugă puțină apă. Se ține la cald pe marginea mașinei și înainte de a servi se adaugă 2 linguri de kirsch sau de rom.

SOS DE CAISE.

Se subțiază 2—3 linguri de marmeladă de caise cu puțină apă caldă. Se trece printr'o sită fină. Se pune să tragă un clocoț, și înainte de a servi se adaugă o lingură sau două de kirsch sau rom.

CAPITOLUL XVI

INGHEȚATE

LĂMURIRI GENERALE.

Inghețatele se pregătesc din creme cu ou și lapte, la care se adaugă parfumul dorit, sau din fructe. Acestea din urmă se pot pregăti și cu lapte. La inghețatele de fructe se întrebuiuștează fie numai zeama lor, ca la lămâie, portocale, vișine, etc., sau fructul întreg prefăcut în piurea, și anume trecut printr'o sită fină, ca la fragi, căpsuni, zmeură, caise, etc. Si la una și la alta se adaugă o cantitate indicată de sirop.

Orice inghețată devine mai fină atunci când, înainte de a fi complet prinsă, se adaugă la un litru de compozitie 2—3 linguri de frisă bătută.

Ghiața întrebuișată trebuie sfârmată cât mai mărunt. Straturile de ghiață se alternează cu sare mare de bucătărie, și anume la 1 kg. de ghiață se cere cel puțin 250 gr. de sare. Se poate merge până la 500 gr. de sare la 1 kg. de ghiață. Sarea e neapărat necesară, producând prin topirea gheței, o scădere mare de temperatură. Pentru a pregăti un litru de inghețată e nevoie de 5—6 kg. de ghiață, deci $1\frac{1}{2}$ —2 kg. de sare mare de bucătărie.

Cum se procedează. — Se șterge bine sorbetiera (cutia de tablă a mașinei) cât și lopătelele. Se toarnă înăuntru compozitia răcorită, având grijă să nu treacă de trei sferturi din volumul cutiei, ca să se poată învârti ușor lopătelele înăuntru. Deasupra cutiei, înainte de a închide capacul, se pune un rond de hârtie albă, pe care, după ce am apăsat capacul, î

tăiem de jur împrejur. Aceasta umplând cel mai mic gol dintre capac și cutie, împiedică de a lăsa să intre vreo picătură de apă sărată. După ce e închisă bine, se aşeză în găleata de lemn a mașinei, se pune un rând de ghiață măruntă, care se presară bine cu sare. După 2—3 rânduri se bate ghiață cu coada ciocanului sau cu un băt, ca să nu rămână goluri printre bucătele de ghiață. Se pune ghiață și sare până la nivelul capacului și se începe îndată a se învârti mânerul, cu o mișcare egală și nu prea repede. În mod normal o înghețată se întăreste suficient în 20—25 de minute și anume cea de fructe se prinde mai repede ca cea de cremă.

Când începe să meargă greu de tot e semn că e gata. Se scurge apa care se află în găleata de lemn, se sterge bine capacul și marginea de sus a cutiei cu o cârpă, și se deschide cu multă băgare de seamă, să nu cadă sare sau ghiață înăuntru. Se scot lopătelele, cu o lingură se tasează bine înghețata, se aşeză capacul la loc, iarăși cu un rond de hârtie, punând și un dop bun în gaura capacului. Se adaugă ghiață și sare cât trebuie, punând câteva bucăți și deasupra capacului, se acopere totul cu un sac sau un șerbet gros, împăturit, și se ține așa la loc răcoros cel puțin o jumătate de oră înainte de a servi.

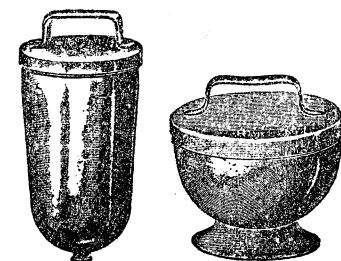
Cum se servește. — 1. Se ia din înghețată cu lingura (sau cu forme speciale) și se pune direct pe farfurioarele mici.

2. Tot cu lingura, muiată în apă abia călduță, ca să se desprindă ușor de pe ea, se ia înghețata, așezând pe o farfurie mare, care se ține pe ghiață, lingurile de înghețată unele peste altele, ca să formeze un fel de piramidă.

3. La îndemâna avem pregătită o oală cu apă nu prea caldă, ci atât cât putem ține mâna (35° — 40°). Se scoate cu totul cutia cu înghețată și se introduce în apă, fără să ținem de loc înăuntru, doar atât cât se vâră în apă și se scoate. Se sterge imediat cutia pe dinafara de apă și se răstoarnă pe o farfurie pe care am pus un șerbet dantelat de hârtie.

Cum se aşeză înghețata în formă. — Dacă dorim să servim înghețata într-o anumită formă, îndată ce s'a prins, scoatem capacul și lopătelele, cum am arătat mai sus. Cu ajutorul unei linguri muiată în apă abia caldă, scoatem înghețata, punând-o în forma specială de tablă, care trebuie să aibă capac ce se închide ermetic (fig.). Se tasează bine înghețata, ca să

nu rămâie goluri la mijloc și se umple cât mai plin. Deasupra se aşeză un rond de hârtie albă și apoi capacul. Se închide perfect punând forma în găleata de lemn, sau alt vas încăpător, cu ghiață și sare (200 gr. sare la 1 kg. de ghiață) deasupra și împrejur. Se ține astfel cel puțin o oră și jumătate. Se scoate din formă cum am arătat deja.

Forme pentru înghețate.

Cum servim două înghețate odată.

1. Dacă dispunem de două mașini de înghețată, se fac amândouă felurile în același timp. Dacă nu, se pregătesc din timp amândouă compozitiile, apoi se pune să se prindă în mașină aceia care se prinde mai greu (de cremă). Se taie o foaie de carton, care să despartă exact în două și să se poată ține în picioare, în mijlocul formei de tablă ce dorim să umplem. Îndată ce e prima înghețată gata, se umple jumătate din formă, tasând-o bine cu lingura, și ținând ușor cartonul cu mâna, ca să nu se schimbe din loc. Se acoperă, și se pune provizor pe ghiață. Repede, se scoate cu o lingură restul de înghețată rămas în sorbetieră (nu e nevoie să se mai spele) se toarnă a doua compozиie, și se învârte până se întărește. Se deschide capacul și cu aceasta de a două înghețată se umple jumătatea din formă rămasă goală, apăsând iarăși bine. Acum se trage cartonul afară și dacă nu iese ușor, se introduce între carton și înghețată un cutit lung, muiat în apă abia căldă. Se închide ermetic, se pune forma la ghiață cu sare. Se ține o oră și jumătate.

2. Se pune un strat de jur împrejurul formei, de 2—3 cm. grosime, din prima înghețată, lăsând un gol la mijloc, care se umple cu a două înghețată, îndată ce e gata. Se închide ermetic, și se ține timpul necesar pe ghiață și sare ca mai sus.

INGHEȚATĂ DE VANILIE.

Se freacă 10—12 gălbenușuri cu 300 gr. de zahăr și o lingură rasă de feculă. Aceasta nu se adaugă ca să îngroașe crema, ci ca să împiede să se taie cât o ținem pe foc. Se pune să fierbă un litru de lapte și când clocotește se adaugă un baton de vanilie. Se dă deoparte, se acopere și se lasă așa un sfert de oră. Se toarnă laptele cu încetul peste ouă, amestecând într'una. Se pune cu totul într'o cratiță pe foc potrivit ameste-

când până se îngroașă atât cât, scoțând lingura, aceasta să păstreze un strat subțire de cremă pe ea. Se dă deoparte, amestecând din când în când până se răcorește, se toarnă în sorbetieră și se îngheță.

Dacă dorim, când e aproape gata, se adaugă 2—3 linguri de frișcă bătută și se mai învârte până se întărește de tot.

INGHETATĂ DE ZAHĀR ARS.

Se freacă într'un castron 10 gălbenușuri cu 100 gr. de zahăr. Se arde potrivit de rumen, 200 gr. de zahăr, care se stinge cu 1 l. de lapte fierbinte. Se face apoi întocmai ca înghețată de vanilie.

INGHETATĂ DE CAFEA.

Se freacă 10 gălbenușuri cu 300 gr. zahăr. Se amestecă cu 9 decilitri de lapte, la care s'a adăugat un decilitru de cafea foarte concentrată. Se face ca și înghețată de vanilie.

INGHETATĂ DE CIOCOLATA.

Se freacă 6—7 gălbenușuri cu 200 gr. zahăr. Se pune să fiarbă 1 l. de lapte cu o jumătate baton de vanilie. Se moaie pe marginea mașinei 200 gr. de ciocolată tăiată bucăți mici, cu puțină apă. Se amestecă încetul cu laptele și apoi cu ouăle. Se face ca și înghețată de vanilie.

Când e înghețată aproape gata, se poate adăuga, odată cu frișcă bătută (vezi *înghețată de vanilie*), și puțină ciocolată sfărâmată nu prea mărunt. Se învârte apoi până se întărește cât trebuie.

INGHETATĂ DE CIOCOLATĂ FĂRĂ OU.

Se pune să se topească, pe marginea mașinei, 200 gr. zahăr într'un litru de frișcă nebătută, sau lapte mai scăzut, la care se adaugă o jumătate baton de vanilie. Se topește pe marginea mașinei 200 gr. ciocolată cu puțină apă, se amestecă cu încetul cu lapte. După ce s'a răcorit, se toarnă în sorbetieră și se face ca înghețată de vanilie.

INGHETATĂ PRALINATĂ.

Se pregătește crema întocmai ca pentru înghețată de vanilie. Se arde rumen deschis 100 gr. zahăr, în care se adaugă

100 gr. de migdale curățate. Când s'a amestecat zahărul cu migdalele, se toarnă cu totul pe masa de aluat udată cu apă, și după ce s'a răcit se pisează mărunt și se amestecă cu crema. Se toarnă în sorbetieră și se pregătește ca și înghețata de vanilie.

INGHETATĂ NAPOLITANĂ.

Se face crema ca și pentru înghețata de vanilie, din: $\frac{1}{2}$ l. de lapte, jumătate baton de vanilie, 200 gr. zahăr și 8 gălbenușuri. Se taie 175 gr. fructe zaharisite, alese după placere, în bucățele mici cam de un cm. Se toarnă peste ele 3 linguri de rom bun sau de kirsch și se lasă să stea la rece până e crema gata. Când crema e rece se toarnă în sorbetieră, și se învârte până se întărește bine. Se deschide capacul, se adaugă fructele cu romul și 200 gr. de frișcă bătută fără zahăr. Se amestecă ușor cu o lingură, se închide iarăși și se învârte până se întărește bine toată compoziția. Se ia o formă rotundă de înghețată (pag. 391), se pun 2—3 linguri de înghețată, apăsând-o bine cu lingura, apoi un strat foarte subțire de marmeladă de caise, băgând de seamă ca marmelada să nu ajungă chiar până în marginea formei, ceeace ar face să se răstoarne greu înghețata din formă. Se continuă apoi alternând straturile de înghețată și marmeladă, ultimul rând fiind de înghețată. Se închide forma ermetic, se ține la rece o oră și jumătate și se răstoarnă cum am arătat la începutul acestui capitol.

INGHETATĂ DE FRUCTE.

Reușita înghețatei de lămâie, ca și de alte fructe, atârnă în bună parte de densitatea siropului întrebuințat, adică de cantitatea de zahăr și de apă ce se adaugă fructelor. Această densitate, măsurată cu instrumentul special, trebuie să aibă o medie de 28° — 30° . Dacă e prea mult zahăr, înghețata se leagă greu, dacă e prea puțin, devine aspră și granuloasă.

INGHETATĂ DE FRUCTE CU LAPTE.

Se freacă bine și mult un pahar de zahăr tos cu un pahar de zreamă de fructe bine limpezită (vișine, zmeură, fragi, etc.).

Când zahărul s'a topit complet, se adaugă cu încetul trei sferturi de pahar de lapte *nefierit*. Se mai freacă, se toarnă în sorbetieră și se îngheată.

INGHEȚATĂ DE LĂMÂIE

Se pune într'o lingire $\frac{1}{2}$ litru de apă cu $\frac{1}{4}$ kg. de zahăr. Când zahărul s'a topit, se împinge lingirea pe foc iute și se lasă să fierbă 2 minute. Se pune coaja dela o lămâie (partea galbenă, fără cea albă, care i-ar da un gust amăruș). Se acopere, se dă deoparte și se lasă astfel o jumătate de oră. Se adaugă zeama dela 4 lămâi mijlocii, se trece printr'un tifon, se toarnă în sorbetieră și se îngheată.

INGHEȚATĂ DE LĂMÂIE CU LAPTE.

Se face un sirop ca mai sus, din 300 gr. zahăr cu 6 decilitri de apă, care se fierbe 2 minute. Se adaugă coaja dela 2 lămâi. Se acopere, se dă deoparte, se lasă să stea jumătate de oră. Se adaugă și zeama de la 2 lămâi și se strecoară totul printr'un tifon. Se pune într'un castron un pahar de frișcă sau de lapte *nefierit*, se toarnă deasupra siropului cu încetul, bătând mereu cu telul sau cu o furculiță. Se toarnă în sorbetieră, se îngheată.

INGHEȚATĂ DE PORTOCALE

Se face întocmai ca înghețata de lămâie, adăugând în sirop coaja dela 2 portocale și zeama dela 3 portocale și 2 lămâi.

INGHEȚATĂ DE PORTOCALE CU LAPTE.

Se face întocmai ca cea de lămâie cu lapte.

INGHEȚATĂ DE PORTOCALE CU CREMĂ DE OU.

Se face o cremă ca cea pentru înghețata de vanilie din $\frac{3}{4}$ l. de lapte, 6 gălbenușuri și 300 gr. de zahăr. Cât e crema fierbinte se pune coaja dela o portocală, iar după ce s'a răcorit, se amestecă cu încetul cu zeama dela 2 portocale și 2 lămâi. Se strecoară, se pune în sorbetieră să se înghețe.

INGHEȚATĂ DE FRAGI.

Se spală fragii și se scurg bine. Se trec prin sită, astfel ca să obținem $\frac{1}{2}$ kg. de pastă. Se face deoparte un sirop din 300 gr. zahăr cu 3 decilitri de apă, care se lasă să fierbă 2 minute pe foc iute. Se amestecă cu fragii, fără să se mai țină pe foc și după ce s'a răcorit, se adaugă după plăcere zeama dela o lămâie și se îngheată în sorbetieră.

INGHEȚATĂ DE CĂPSUNI.

Se face la fel cu înghețata de fragi.

INGHEȚATĂ DE ZMEURĂ.

Se face la fel cu înghețata de fragi.

INGHEȚATĂ DE CAISE.

Se face la fel cu înghețata de fragi.

INGHEȚATĂ DE CAISE CU CREMĂ DE OU.

Se face o cremă ca pentru înghețata de vanilie (pag. 391) din $\frac{3}{4}$ l. de lapte, 6 gălbenușuri și 300 gr. zahăr. După ce s'a răcorit, se adaugă $\frac{1}{2}$ kg. de caise bine coapte, trecute printr'o sită fină. Se toarnă în sorbetieră și se îngheată.

INGHEȚATĂ DE VIȘINE.

Se face un sirop din 300 gr. zahăr cu 3 decilitri de apă, care se fierbe 2 minute. Se spală vișinile și se storc printr'un tifon, astfel ca să obținem $\frac{1}{2}$ l. de zemă. Se lasă să se limezească, se adaugă zeama dela o lămâie, se amestecă cu siropul de zahăr, se îngheată.

INGHEȚATĂ DE COACĂZE.

Se face întocmai ca înghețata de vișine.

INGHEȚATĂ DE FRUCTE CU FRIȘCĂ.

Se face o înghețată de fructe după plăcere, în cantitatele arătate mai sus. Se pune în sorbetieră și, când e legată, se deschide capacul și se adaugă 3 linguri de frișcă bătută. Se mai învârte puțin.

INGHEȚATĂ DE FISTICURI.

Se curăță și se pisează 150 gr. de fisticuri. Se pune să fiarbă 1 l. de lapte și când clocotește se pun fisticurile pisate. Se acopere și se dau deoparte. Se freacă 10 gălbenușuri cu 250 gr. zahăr, se toarnă cu încetul laptele, și se leagă crema pe foc ca pentru înghețată de vanilie (pag. 391). Se adaugă câteva picături de verde vegetal (se cumpără la farmacie, să nu se pună însă prea mult, căci înghețata e mai plăcută la înfățișare când nu e prea verde). Se strecoară prin sită și după ce s'a răcorit, se îngheță în sorbetieră.

INGHEȚATĂ DE PUNCH.

Se face un sirop din 350 gr. zahăr, 3 decilitri de apă care se fierbe 2 minute pe foc iute. Se adaugă $\frac{1}{2}$ l. de vin bun și zeama dela 2 lămâi (un decilitru de zeamă). Se trece totul prin sită și se îngheță în sorbetieră. Când s'a legat bine, se deschide capacul și se adaugă un albus bătut spumă și 2 linguri de rom. Se mai învârte puțin.

CAFÉ GLACÉ.

Spre deosebire de înghețata de cafea, aceasta nu e decât o cafea cu lapte obișnuită, care e pusă în sorbetieră să înghețe, și se servește mult mai moale ca celelalte înghețate.

Se face la filtru 3 decilitri de cafea concentrată. Se pune să fiarbă $\frac{3}{4}$ l. de lapte, în care se pune, dacă dorim, un sfert de baton de vanilie. Se dă la o parte. Se adaugă cafeaua și 375 gr. de zahăr și se amestecă până ce se topește zahărul. După ce s'a răcit bine, se mai adaugă 3 decilitri și jumătate de frișcă proaspătă nebătută. Se pune compoziția în sorbetieră și se învârtește. Se servește îndată ce e gata, în cești sau pahare, punând deasupra puțină frișcă bătută cu zahăr.

PARFAIT DE CREMĂ.

Se pregătește compoziția, ca pentru orice înghețată de vanilie, cafea, zahăr ars, ciocolată, etc., la care se adaugă, după ce s'a răcorit complet, $\frac{1}{2}$ kg. de frișcă bătută. Apoi, în loc să se întărească în sorbetiera care trebuie învărtită

se toarnă compoziția într'o formă specială de înghețată (pag. 391) se acopere ermetic cu capacul, se pune într'o găleată cu ghiață și sare și se lasă 3-4 ore, până se întărește cât trebuie. La nevoie se mai adaugă ghiață și sare. Nu se mișcă în timpul cât e pusă la ghiață. Nu trebuie lăsată să înghețe prea mult, căci își pierde din parfumul ei.

PARFAIT DE FRUCTE.

Se pregătește compoziția ca pentru orice înghețată de fructe, ca : înghețată de caise, fragi, zmeură, etc. și se amestecă cu $\frac{1}{2}$ kg. de frișcă bătută. Se pune în formă și se îngheță ca mai sus.

INGHEȚATĂ MELBA.

Se pregătește o înghețată de vanilie (pag. 391). Se aleg vre-o 6 piersice mari, frumoase. Se opăresc, se curăță de piele, și se taie în două. Se fierb câteva minute într'un sirop de zahăr. Se scurg, și se lasă să se răcească. (Se pot întrebuița și piersici conservate în compot). Se aşeză înghețata de vanilie într'o compotieră de cristal, sau pe o farfurie de argint, care a fost ținută pe ghiață. Deasupra se aşeză la rând jumătățile de piersici, cu gura în jos, iar peste acestea se pune cu lingura un sirop legat de coacăze sau zmeură, care să le acopere. Printre ele se fac, cu cornetul, mici floricele de frișcă, bătută cu puțin zahăr.

Se lucrează foarte repede, și dinainte trebuie să avem pregătit tot ce trebuie, ca să nu se topească înghețata pe farfurie, așteptând.

După seson, fructele pot varia, și anume piersicile pot fi înlocuite cu căpșuni, caise, pere, ananas.

SUFLÉ CU INGHEȚATĂ (Soufflé surprise).

Vezi pag. 301.

MANDARINE CU INGHEȚATĂ

Se pregătește o înghețată de mandarine, întocmai ca înghețata de portocale (pag. 394). Se curăță 12 mandarine tăind un capac în partea dinspre codiță, și scoțând miezul

asa fel, ca sa ramana coaja intreaga. (Miezul se intrebuinteaza la pregatirea inghetatiei).

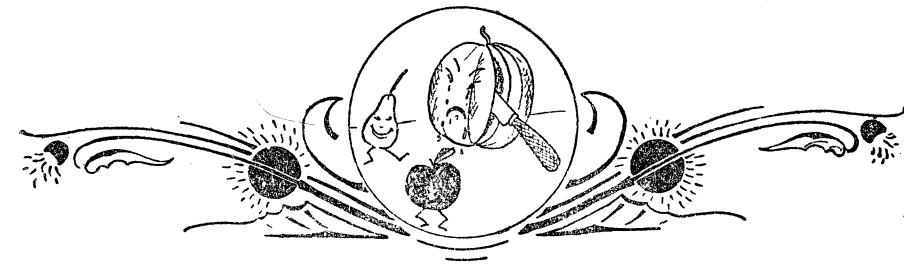
Se umplu cu inghetata cojile de mandarine, se pune la fiecare capacul, se stropesc cu apa si se aseaza intr-un vas acoperit, iar imprejurul vasului se pune ghiata si sare ca pentru „Parfait”, tinandu-se vre-o jumata de ora. Cand dorim sa le servim, se aseaza pe un servet, pe farfurie.

BOMBĂ DE VANILIE. (Boule de neige).

Se pregateste inghetata de vanilie cu fructe, ca pentru „Inghetata Napolitană” (pag. 393). Se umple o formă rotundă, și se ține o ora în gheata cu sare (pag. 391). Se răstoarnă pe o farfurie ținută la rece, și se acopere peste tot cu mici floricele de frișcă, bătută cu zahăr, puse cu ajutorul cornetului (îl avem pregătit din timp, la îndemână). Se servește cu sos de vin (pag. 386) în care s'a adăugat și o lingură, două de kirsh.

BEZELE CU INGHETATĂ.

Se pregatesc bezele după cum am arătat la pag. 330. Avem grija să le facem ceva mai mari. Se lipesc câte două, cu ori ce fel de inghetată între ele. Se asează pe farfurie, pe un servet dantelat de hârtie.

CAPITOLUL XVII

COMPOTURI ȘI MARMELADE

A. COMPOTURI

COMPOT DE CĂPSUNI.

Se spală ușor în apă $\frac{3}{4}$ kg. de căpsuni se curăță de codite, și se scurg bine pe o sită.

Se pune într-o tingire 250 gr. de zahăr cu trei sferturi de pahar de apă. Se lasă pe marginea mașinei până se topește zahărul, se împinge apoi pe foc iute și se lasă să fierbă, până se face un sirop bine legat. Se pun căpsunile, se acopăr, se trag pe foc mic și se mai țin 10 minute, fără să fierbă în clocote, astfel ca fructul să ramână întreg. Se lasă să se răcorască, se pune la ghiata și se servește.

COMPOT DE FRAGI.

Se face la fel cu compotul de căpsuni.

COMPOT DE ZMEURĂ.

Se face la fel cu compotul de căpsuni.

COMPOT DE VIȘINE.

Se curăță de codite 1 kg. de vișini și se aleg numai cele frumoase. Se pun într-o tingire 200 gr. zahăr cu 1 dl. de vin alb și 1 dl. de apă. (Se poate face și fără vin). După ce s'a topit zahărul, se adaugă vișinile și se lasă să fierbă vreo 10 minute în clocote mici.

Se poate face compotul și scoțând sămburn la vișine (vezi *dulceață de cireșe*, pag. 411). În acest caz, se sfarmă câțiva sămburi, iar miezul se leagă într-o bucătică de tifon curat, și se pune la fier în compot, odată cu vișinile. Se scoate când e compotul gata.

COMPOT DE CIREȘE.

Se face la fel cu compotul de vișine.

COMPOT DE CAISE VERZI.

Se aleg $\frac{1}{2}$ kg. de caise verzi și care nu au format încă sămburele lemnos. Se înteapă cu un ac gros în lungime, astfel ca acul să le străpungă dintr'un capăt în celălalt. Se pun în apă clocoțită să tragă un singur cloicot și apoi se lipesc în apă rece, în care s'a pus puțină zeamă de lămâie sau o lingură de oțet de vin. Se pun să se scurgă. Se topește într-o tingire 200 gr. de zahăr cu un pahar și jumătate de apă. Când începe siropul să fiarbă se pun caisele și se lasă să fiarbă vreun sfert de oră, în clocoțe mici, până sunt gata. Se dă deoparte să se răcească.

COMPOT DE CAISE COAPTE.

Se aleg $\frac{3}{4}$ kg. de caise nu prea mari, potrivit de coapte, frumoase și nepătate. Se rup în două și se scoate sămburele. Se pune să fiarbă 175 gr. zahăr cu un pahar și jumătate de apă. Când începe să clocoțească, se pun caisele și se lasă să fiarbă, la foc mic, atât că să se moaie cât trebuie, fără să se sfarme nici una. Se dă deoparte și, după ce s'a mai răcorit, se adaugă 2 linguri de kirsch sau de rom.

COMPOT DE AGRİŞE.

Se alege $\frac{1}{2}$ kg. de agrise nu prea coapte. Se ciupește codița și floarea uscată din vârf și se spală. Se pun în apă clocoțită să tragă un singur cloicot, se lipesc în apă rece în care s'a pus puțin oțet sau zeamă de lămâie, și se pun să se scurgă pe o sită. Se face siropul din 250 gr. zahăr și un pahar de apă, se pun agrisele să fiarbă câteva minute, se scot cu lingura cu găuri, se pun în compotieră, se lasă siropul să fiarbă, până mai scade puțin, și se toarnă deasupra. Se servește rece.

COMPOT DE PIERSICI.

Se curăță $\frac{3}{4}$ kg. de piersici de pielă, cu un cuțit. Dacă nu se ia pielita ușor, se vâră o clipă numai piersicile în apă clocoțită. Se taie în două și se scoate sămburele. Se face apoi întocmai ca și compotul de caise coapte. Piersicile nu trebuie fierte prea mult. Să rămâie mai degrabă ceva mai tari, decât prea moi.

COMPOT DE PRUNE.

Se aleg $\frac{3}{4}$ kg. de prune nu prea coapte și se curăță de piele și de sămburi (vezi *dulceață de prune coapte*, pag. 413). Se face un sirop din 150 gr. zahăr cu un pahar și jumătate de apă. Se pun prunele să fiarbă puțin la foc mic. Altfel se sfarmă îndată. După ce s'au răcit, se adaugă 2 linguri de kirsch.

Dacă dorim să facem compotul cu coajă și nu scoatem nici sămburii, atunci se înteapă prunele cu un ac de 4—5 ori, ca să nu plesnească coaja la fier.

La fel se face compotul de reine-claude și de mirabele.

COMPOT DE PRUNE USCATE.

Se spală ușor în apă rece 250 gr. prune uscate. Se pun într-o cratiță cu apă călduță (nu prea fierbinți) cât să le cuprindă bine, se acopăr și se lasă să stea astfel cel puțin o oră, până ce au absorbit destulă apă ca să se umfle. Se pun pe foc mic, cu aceeași apă, până ce încep să fiarbă, adăugându-se și o bucată de coajă de lămâie. Se lasă să fiarbă în clocoțe mici, până se moaie, fără ca să plesnească. Se scot cu lingura cu găuri, se pun în compotieră, iar în zeama din cratiță se pun 3—4 linguri de zahăr și se mai lasă să fiarbă până scade lichidul aproape pe jumătate. Se strecoară în castron peste prune și se servește după ce s'a răcorit. La fel se face compotul de caise uscate.

PRUNE USCATE, FIERTE IN VIN.

Se pune la fier $\frac{3}{4}$ l. de vin roșu, dulce, cu o bucătică de coajă de lămâie, sau scortisoară, după gust. Când vinul clocoțește se dă drumul la $\frac{1}{2}$ kg. de prune uscate, spălate. Se lasă să dea numai un cloicot, se dau deoparte și se pun la rece 3 zile

înainte de a fi servite, pentru ca să aibă timp să absoarbă cu încetul tot vinul. Astfel pregătite sunt foarte parfumate și gustoase.

COMPOT DE MERE.

Se pune într-o cratiță 350 gr. zahăr cu $\frac{3}{4}$ l. de apă, la care se adaugă puțină coajă de lămâie sau un sfert de baton de vanilie, după plăcere. Se taie în sferturi vreo 6 mere mijlocii, nesfărâmicioase, se curăță de coajă și se îndepărtează căsuța cu sâmburi. Pe măsură ce le curățim, se pun în apă rece, ca să nu se înegrească. Când siropul începe să fierbă, se trage pe foc mic, aşa încât să nu mai dea decât clocote slabe, și se pun merele. Se supraveghiază să nu fierbă prea tare, și nici prea mult timp. Se țin până capătă un aspect transparent, fără să se fi sfârmat vreo bucată. Sunt gata atunci când încercând cu un ac, acesta străbate merele ușor. Se toarnă în compotieră și se servesc după ce s'au răcorit. Dacă ne place compotul mai legat, când sunt merele gata, se scot cu lingura cu găuri și se pun în compotieră. Cratița cu siropul se împinge pe foc iute și se lasă să mai fierbă câteva minute. Se strecoară peste merele din compotieră.

COMPOT DE PERE.

Se face întocmai ca compotul de mere. Dacă perele sunt mici, se lasă întregi. Până se pun la fierb, se țin, pe măsură ce se curăță, într'un castron acoperit cu un șerbet udat în apă sărată, ca să nu se înegrească.

Sunt mai gustoase când se fierb în vin cu apă și anume, pentru 1 kg. de pere, se pune să fierbă un pahar și trei sferturi de apă cu un pahar de vin roșu, bun, și 150 gr. de zahăr.

COMPOT DE GUTUI.

Se face întocmai ca compotul de mere, lăsându-le să fierbă mai mult.

COMPOT DE CASTANE.

Se curăță $\frac{1}{2}$ kg. de castane (pag. 294) și se pun să fierbă în sirop, dulce după plăcere, cam o oră și jumătate,

la foc foarte mic. Se adaugă o jumătate baton de vanilie. Sunt gata atunci când se sfarmă ușor între degete.

COMPOT AMESTECAT

Se amestecă în compotieră 2—3 feluri de compoturi pregătite după cum am arătat mai sus.

B. MARMELADE.

MARMELADĂ DE CĂPSUNI.

Se aleg căpsunile de codițe, se spală și se scurg bine pe o sită. Se pun într'un castron, un strat de căpsuni, unul de zahăr, și anume la 1 kg. de căpsuni se pune $\frac{1}{2}$ kg. de zahăr tos sau pisat și zeama dela o jumătate de lămâie. Se lasă să stea aşa, la loc răcoros până a doua zi. Se pun cu totul în tingirea de dulceață bine cositorită, se ține puțin pe foc moale până se topește tot zahărul, se dă apoi pe foc mai iute, și se lasă să fierbă mestecând mereu cu o lopătică de lemn, ca să nu se prindă pe fund. Se încearcă de gata punând puțin pe o farfurioară. Dacă, după ce s'a răcit, e destul de legată, se dă deoseptă. Se acopere cu un șerbet ud și se lasă să se mai răcorească puțin, dar nu de tot. Borcanele, fie de pământ sau de sticlă, bine spălate cu apă fierbinte și cu sodă, se limpezesc, se șterg, se mai usucă în gura cuptorului și, cât sunt calde încă, se toarnă marmelada în ele. Se acopăr iarăși cu șerbetul până se răcoresc de tot. Se leagă bine cu hârtie pergament.

MARMELADĂ DE FRAGI.

Se trec fragii aleși și spălați printr'o sită. Se pun în tingirea de dulceață, adăugând la 1 kg. de fragi, $\frac{1}{2}$ kg. de zahăr și puțină zeamă de lămâie. Se face apoi ca și marmelada de căpsuni.

MARMELADĂ DE ZMEURĂ.

Se face ca și marmelada de fragi.

MARMELADĂ DE CAISE.

Se spală caisele, se scurg și se curăță de pielite și de sâmburi. Se pun într'un castron adăugând la fiecare kilogram de caise 600 gr. de zahăr. Se amestecă bine cu o lingură de lemn până ce se topește zahărul. Se toarnă în tingirea de dulceață și se face apoi ca și marmelada de căpsuni.

MARMELADĂ DE CAISE CU COAJĂ.

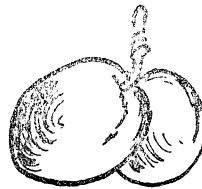
Se aleg caise bine coapte, se spală, se scurg și se rup în două îndepărând sâmburele. Se pun în tingirea de dulceață, adăugând la 1 kg. de caise, $\frac{1}{2}$ kg. de zahăr. Se fierb, amestecând mereu, până se leagă cât trebuie. Se pune în borcane.

MARMELADĂ DE PRUNE.

Se curăță prunele de coajă și se scot sâmburii (vezi *dulceață de prune*, pag. 413). Se pun în tingirea de dulceață, adăugând 250 gr. de zahăr la fiecare kg. de prune. Se țin la început pe foc mic, până încep să lase zeamă și se topește zahărul. Se adaugă puțină vanilie, se dă la foc bun și se ține să se lege, amestecând mereu, ca și marmelada de căpsuni (pag. 403).

MAGIUN (POVIDLĂ).

Se spală prune bine coapte, se scurg de apă și se scot sâmburii. Se pun în tingirea de dulceață sau, dacă sunt multe, într'un cazan mai mare. Se țin pe foc domol până încep să fiarbă și se moaie. Se trec printr'o sită mai rară, se pun iarăș pe foc, amestecând mereu, până se leagă cât trebuie. Dacă prunele nu sunt prea coapte și ni se pare magiunul cam acru, se adaugă, după ce au fost trecute prin sită, puțin zahăr, în proporție de 100 gr. zahăr la kilogramul de prune. Magiunul trebuie să fie bine legat, ca să nu mucegăiască în timpul iernei. Se toarnă de cald în borcanele bine spălate, punând deasupra, după ce s'au răcit, o cărpă muiată în rom. Se leagă cu hârtie pergament.

MARMELADĂ DE MERE.

Se aleg mere tari, nu făinoase. Se taie în sferturi, se curăță de coajă și de sâmburi. Se pun la fierb cu apă cât să le cuprindă într'o cratiță acoperită, fără să le amestecăm. Când sunt moi, se trec prin sită și se pun iar la fierb, adăugând la fiecare kilogram de mere fierte 600 gr. de zahăr. Se leagă bine, continuând apoi ca și la marmelada de căpsuni.

MARMELADĂ DE PERE.

Se face la fel cu marmelada de mere, adăugând 300 gr. zahăr la kilogramul de pere. Se poate face și amestecată, de pere și de mere.

MARMELADĂ DE PORTOCALE.

Se aleg portocale mari, cu coaja groasă. Se spală și se șterg. Se pune o oală cu apă la foc, în care să poată încăpea portocalele în voie. Când apa clocotește bine, se dă drumul portocalelor și se lasă să fiarbă în clocote mari, până se moaie coaja. Se scot și se pun într'un vas cu apă rece. Se lasă așa 24 de ore. Se taie apoi în patru, se îndepărtează sâmburii și filamentul alb din mijloc, și fiecare sfert se taie, transversal, în felii subțiri ca fideaua, cu coajă cu tot. Se pune în tingirea de dulceață zahăr în cantitate egală cu greutatea portocalelor, turnând la 1 kg. de zahăr 2 pahare de apă. După ce s'a topit zahărul, se mai lasă să dea vreo două clocote, se spumuește și se pun în acest sirop portocalele. Se lasă să fiarbă pe foc potrivit, până se leagă. Aceasta se încearcă punând puțină marmeladă pe o farfurioară. Se desparte cu lingura în două, formând o cărare. Dacă nu se unește la loc, marmelada e destul de legată. Se pune de caldă în borcane și după ce s'au răcit, se leagă cu hârtie pergament.

MARMELADĂ DE PORTOCALE CU LĂMĂI.

Se spală 2 lămăi și 6 portocale, toate cu coaja groasă. Cu un cuțit ascuțit se curăță atât portocalele cât și lămăile, de coaja galbenă, tăind-o apoi fin ca fideaua. Se curăță miezul de pielitele albe, se taie în bucăți potrivite, scoțând sâmburii. Se cântăresc, împreună cojile și miezul, se pun într'un vas, turnând peste ele $1\frac{1}{2}$ l. de apă la $\frac{1}{2}$ kg. de fructe.

Se lasă să stea astfel peste noapte, a doua zi se pun la fieră să scadă pe jumătate și se mai lasă să stea încă o noapte. Se cântărește încă odată, adăugând o cantitate egală de zahăr. Se pune să fiarbă pe foc potrivit, amestecând din când în când, să nu se prindă. Se încearcă de legat, ca și marmelada de portocale.

MARMELADĂ DE DOVLEAC.

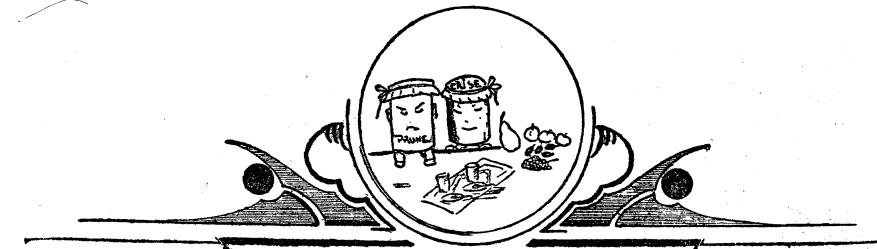
Se curăță dovleacul de coajă, de semințe și de filamente. Se cântărește. Se taie în bucăți mici și se pune să fiarbă într-o oală cu apă rece care să-l cuprindă bine, până ce se sfărămă ușor dovleacul între degete. Se scurge de apă, adăugând atâtă zahăr cât a cântărit dovleacul curățat, o bucațică de vanilie și o lămâie tăiată fin cu coajă cu tot și fără sâmburi. Se lasă să fiarbă bine până se leagă și se pune de caldă în borcane.

MARMELADĂ AMESTECATĂ.

Se poate face, punând în proporții egale visine, agrișe și zmeură, sau căpsuni, zmeură și coacăze. Se pun fructele în tingire, la foc mic, până se moaie și lasă apă. Se țin să dea vreo două clocote. Se trec printr-o sită rară, adăugând zahăr atât cât au cântărit fructele. Se pun să fiarbă, amestecând din timp în timp, până se leagă. Se pun de calde în borcane.

PASTĂ DE GUTUI (Chitonoagă).

Se sterg bine, cu o cârpă, gutuile, de preferință mici, se taie în patru, se scoate căsuța cu sâmburi și se pun să fiarbă în apă cât să le cuprindă. Se adaugă și câteva mere cretești tăiate în sferturi. Se lasă să fiarbă până se moaie aşa ca să le străbată ușor furculița. Se scurg de zeamă, care se întrebuintează la peltea, se cântăresc și se dau apoi prin sită. Se adaugă atâtă zahăr cât au cântărit gutuile fierte și se pun cu totul la foc, să mai fiarbă până se leagă bine. Se mai adaugă, la 2 kg. de gutui, zeama dela o lămâie mică. Când pasta e bine legată, se răstoarnă pe un fund udat cu apă, se întinde cu un cuțit lung, udat mereu, astfel ca să nu fie mai groasă de 2 cm. Se acopere cu un tifon și se lasă la loc uscat și bine ventilat să se usuce, o zi sau două. Când s'a uscat, se taie romburi, se dau prin zahăr și se păstrează în cutii de tablă mai multă vreme.

CAPITOLUL XVIII

DULCETURI, ȘERBETURI, PELTELE

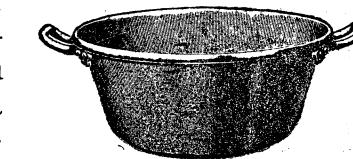
A. DULCETURI

Dulceturile se pregătesc în tingire specială, care nu se întrebuintează la altceva. Trebuie avut multă grijă ca borcanele în care turnăm dulceața să nu aibă nici o urmă de grăsimi, aceasta pricinuind la sigur zaharisirea dulceturilor. Pentru aceasta trebuesc spălate cu apă cu sodă, bine limpezite cu apă caldă și șters cu un șerbet curat neînțrebuințat.

Zahărul de căpătană, sau cel tos e de preferat zahărului cubic. Dulceața se toarnă într'un castron bine șters, ținând-o până se răcește, acoperită cu un șerbet ud. Se toarnă apoi în borcane și se leagă bine cu hârtie pergament. Dacă s-ar turna deadreptul în borcane, fructele se ridică deasupra, și zeama rămâne limpede la fund. Borcanele trebuesc păstrate la loc uscat și la temperatură uniformă.

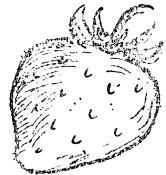
DULCEAȚĂ DE CĂPSUNI.

Se aleg căpsuni mijlocii, frumoase și proaspete. Se rup codițele și se țin 10 minute în apă de var (pag. 20). Se scot cu lingura cu găuri, se pun într'un castron cu apă rece, primenită de 2—3 ori. Se lasă apoi câteva minute pe sită, sau se pun pe un șerbet uscat ca să se scurgă bine de apă. Trebuie umblat tot timpul ușor cu căpsunile, ca să nu se sfarme. Se pune apoi într'un castron, un rând de căpsuni, unul de zahăr (tos, dar cernut fin),

Tingire de dulceață

repetând până se termină căpsunile. Se acopere cu un strat gros de zahăr. Proportia e de 1 kg. de zahăr la o farfurie adâncă, plină cu vârf, de căpsuni. Deasupra se stoarce zeama dela o jumătate de lămâie. Se lasă să stea totul la loc răcoros, de cu seară până dimineața (10—12 ore).

Se toarnă cu totul în tingirea de dulceață, se ține întâi la foc mic, până se topește tot zahărul, apoi se dă pe foc iute. Se amestecă ușor, din când în când, cu dosul lingurei și când dă în cloicot, se spumează. Se adaugă zeama dela încă o jumătate de lămâie, și se ține să fiarbă până se leagă.

Nu trebuie să ne îndepărtem nici o clipă dela foc, căci dulcețurile se ard ușor pe fușd, și dau repede în foc. Se încearcă de e gata, punând câteva picături de zeamă pe o farfurioară. Dacă zeama odată răcorită e destul de legată, se ridică tingirea de pe foc. Se toarnă într'un castron foarte curat și se acopere cu o cărpă udă și bine stoarsă. Între timp se opăresc borcanele și se pun să se mai usuce în gura cuptorului. Când dulceață s'a răcorit, se toarnă în borcane și, se leagă bine cu hârtie pergament.

DULCEAȚĂ DE CĂPSUNI (rețetă din Ardeal).

Se aleg căpsuni mijlocii, frumoase și proaspete, având și coditele. Se spală, câte puține odată, în apă multă. Se pun pe o sită să se scurgă, apoi se îndepărtează coditele punând fructele pe o farfurie, direct pe cântar. Se ia la 1 kg. de fructe, 1 kg. de zahăr și $\frac{1}{2}$ lingurită de sare de lămâie pisată.

Se pună în căzănel un strat de zahăr, unul de fructe, peste care se presoară un praf de sare de lămâie. Se continuă așa până am pus toate fructele, cât și zahărul, ultimul rând fiind de zahăr. Să nu se uite sarea de lămâie, de oarece aceasta întărește fructele și le păstrează culoarea. Se lasă astfel o jumătate de zi, până încep fructele să lase zeamă. Se pun la fierăt întâiul la foc mai mic, apoi pe foc mai iute, vre-o 15 minute, în care timp nu se amestecă cu lingura, ci numai se scutură vasul. Se iau de pe foc, și se lasă așa cu totul până a doua zi când se fierbe dulceață din nou 10 minute. După ce se răcește, se pună în borcane, care se leagă cu hârtie pergament și se fierb 15 minute la bain-marie. La fel se pot face : zmeură, cireși și vișine, caise și prune coapte, coacăze. Atragem atenția că nu trebuie scrisă

fierbe mai mult de 2 kg. de fructe odată, ca să nu fie strivite de zahăr. Deasemenea căzănelul trebuie să fie smălțuit ca să nu coclească, stând de pe o zi pe alta.

DULCEAȚĂ DE FRAGI.

Se aleg fragii unul câte unul, să fie toți întregi și frumoși. Nu se spală decât dacă e neapărat nevoie și se pun atunci pe o sită sau pe un șerbet uscat, să se scurgă bine de apă. Trebuie să avem o farfurie adâncă plină de fragi. Se pune la foc 1 kg. de zahăr cu 2 pahare de apă. Se ține tingirea la foc mic, până se topește tot zahărul. Se împinge apoi pe foc iute, și se lasă să fiarbă până se leagă zahărul, astfel că dând drumul la o picătură de sirop într'o ceșcă cu apă foarte rece, picătura să nu se dizolve imediat, ci să se întărească astfel ca să o putem lua între degete. Se spumează de câteva ori spuma ce se ridică la suprafață. Se pun fragii. Se lasă să dea un cloicot și se ia tingirea cu totul de pe foc, lăsând-o deoparte vreo 10 minute. Se pune din nou tingirea la foc iute. Se spumează când dă în cloicot. Se adaugă zeama dela o lămâie și se procesază pentru rest ca la dulceață de căpsuni.

DULCEAȚĂ DE ZMEURĂ.

Se face întocmai ca dulceață de fragi.

DULCEAȚĂ DE MURE.

Se face întocmai ca dulceață de fragi, se adaugă la fierăt un baton de vanilie.

DULCEAȚĂ DE COACĂZE.

Se spală coacăzele ușor într'o apă, se scurg, se rup coditele și se aleg numai boabele frumoase și mari. Cu un ac mai gros sau cu o scobitoare, se scot semințele, căutând să rămâne boaba cât mai întreagă. Când dorim să fie dulceață și mai fină se scoate și punctul negru. Trebuie să avem un pahar mare, plin cu vârf, de coacăze alese. Se pune în tingire 1 kg. de zahăr cu 2 pahare de apă, se leagă și se face apoi întocmai ca dulceață de fragi.

DULCEAȚĂ DE AGRİŞE.

Se face întocmai ca dulceață de coacăze. Dacă agrisele sunt prea păroase, înainte de a se scoate sâmburii, se pun pe o farfurie mare întinsă, se stropesc cu rom și li se dă foc. Se spală apoi cu apă rece.

DULCEAȚĂ DE TRANDAFIR.

Se caută trandafiri frumoși, și care să nu fie veștezi. Se aleg 250 gr. de foi una câte una, rupând capătul alb, apoi se vântură ușor sau se ciuruesc, ca să nu rămâie deloc praf galben printre ele. Se freacă cu mâna 150 gr. de frunze alese, cu jumătate de linguriță de sare de lămâie pisată. Se țin la rece. Frunzele rămase (se pot întrebuița și din cele mai veștede sau pătate), se fierb câteva minute cu 1 l. de apă, se lasă să se răcească, adăugând puțină zeamă de lămâie. Se strecoară printr'o pânză. Se pune în tingirea de dulceață 3 pahare de zeamă bine lîmpozită, cu 1 $\frac{1}{4}$ kg. de zahăr. După ce s'a topit zahărul, se pun frunzele frecate cu sare de lămâie, se împinge tingirea pe foc iute, se lasă să fierbă bine, până se leagă cât trebuie. Se spumuește și se încearcă pe o farfurioară; când sunt gata, se toarnă într'un castron foarte curat să se răcească și se procedează apoi ca pentru dulceață de căpsuni.

DULCEAȚĂ DE NUCI, NEAGRĂ

Se curăță subțire, de coaja verde, vreo sută de nuci mici, tinere, și cât mai verzi. Se opăresc cu apă clocotită, lăsându-le să stea în apă 10 minute. Se repetă această operație de trei ori. Se spală apoi în apă rece, schimbând de 2—3 ori apă și ținându-le iarăși câte 10 minute de fiecare dată. Se moaie în tingirea de dulceață 1 kg. de zahăr cu 3 pahare de apă. Se pune zahărul să fierbă și, dacă nu e destul de curat, se limpezește cu un albuș de ou și puțină zeamă de lămâie. Albușul coagulându-se, adună toate gunoaiele din zahăr. Se spumuește și se trece printr'un tifon. Zahărul lîmpozit, e lăsat să fierbă repede, la foc iute, ca să nu se înroșească. Când e aproape legat se pune o farfurie adâncă cu nuci bine scurse de apă, adăugând după placere, fie un baton de vanilie, fie o jumătate de lămâie tăiată felii. Când se pune numai vanilie,

se adaugă la ultimele clocote zeama dela o jumătate de lămâie. Se lasă să fierbă până se leagă bine, spumuind din timp în timp. Se procedează apoi ca pentru dulceață de căpsuni (pag. 407).

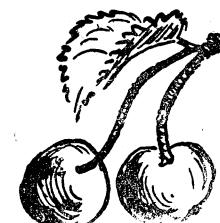
DULCEAȚĂ DE NUCI, ALBĂ.

Se pun vreo 100 de nuci mici verzi, într'un borcan cu apă, și se țin cam o săptămână, să se macereze coaja verde, schimbând apă de 2—3 ori în acest timp. Se scot, se curăță de coajă și se pun să fierbă până se moaie cât trebuie, dar fără să se sfarme, într'un sirop nu prea gros, făcut din $\frac{1}{2}$ kg. zahăr și $\frac{1}{2}$ l. de apă.

Intre timp se pune în tingirea de dulceață 1 kg. de zahăr cu 2 pahare de apă. Se pune întâi la foc moale, până se topește zahărul, apoi la foc iute, ca să fierbă repede și să nu se înroșească. Se spumuește, și, dacă e nevoie, se limpezește cu un albuș de ou și puțină zeamă de lămâie precum am arătat la celală dulceață de nuci. Se fierbe până se leagă cât trebuie pentru dulceață. Când zahărul e bine legat, se scurg nucile fierte în primul sirop și se pune în tingire să mai dea câteva clocote, adăugându-se un baton de vanilie și zeama dela jumătate de lămâie. Dulceață va avea astfel zeama lîmpedă și albă. Se procedează apoi ca pentru orice dulceață. Siropul în care au fierbat la început nucile, se poate întrebuița la cataif, baclava, halva turcească, etc.

DULCEAȚĂ DE CIREȘE, ALBE.

Se spală, se aleg și se curăță cireșele de sâmburi. Aceasta se face cu un ac de cap neîntrebuițat, și ceva mai subțire, a căror capete se înfig într'un dop mic de plută. Se scoate sâmburele afară cu partea îndoită a acului, având grija să nu sfarmăm fructul. La 1 kg. de zahăr, trebuie să avem o farfurie adâncă plină cu vîrf de cireșe alese, fără sâmburi. Se pune în tingire un rând de cireșe, unul de zahăr, tos sau pisat, până am pus cantitatea cerută de zahăr și cireșe. Se pune tingirea pe marginea mașinei ținând-o la foc mic, să se topească zahărul în zeama lăsată de fructe. Se mișcă din timp în timp tingirea, ca să nu se prindă de fund. Se dă apoi la foc

iute, luând spuma când se ridică, și amestecând din când în când ușor cu dosul lingurei. Când începe să se lege se dă 10 minute la o parte, apoi se adaugă un baton de vanilie și zeama dela o jumătate de lămâie. Se pune iarăși să fierbă, până e zeama bine legată. Se ia dela foc, și se răstoarnă întâi într'un castron, care se acopere cu un șerbet ud. Se toarnă în borcane, numai după ce s'a răcit, altfel boabele se ridică la suprafață și zeama rămâne limpede la fund.

DULCEAȚĂ DE CIREȘE AMARE.

Se face întocmai ca dulceața de cireșe albe.

DULCEAȚĂ DE VIȘINE.

Se face întocmai ca dulceața de cireșe albe.

DULCEAȚĂ DE CAISE VERZI.

Se alege o farfurie adâncă plină cu caise verzi, tinere, care nu au încă sâmburele format. Se înteapă cu un ac mai gros în lungime, astfel ca acul să le străpungă dintr'un capăt în celălalt. Se înteapă apoi de câteva ori și lateral. Pe măsură ce se înteapă, se aruncă într'un castron cu apă rece. La foc trebuie să avem un vas cu apă care clocoște. Se pun caisele într'un tifon și se bagă în vasul cu apă care clocoște. Se țin până ce apa, care a încetat să fierbă în clipă în care am introdus caisele, începe din nou să dea în clocole. Se scot, se limpezesc repede în apă rece în care am pus puțin oțet sau zeamă de lămâie, ca să-și păstreze culoarea verde, și se pun pe o sită de păr, să se scurgă de apă. Între timp se pune să se topească 1 kg. de zahăr cu 3 pahare de apă, în tingire, pe marginea mașinei. Se limpezește dacă e nevoie cu un albus de ou (vezi *dulceață de nuci*, pag. 410) și puțină lămâie. Când e zahărul legat, se pun caisele și zeama dela jumătate lămâie. Se lasă să fierbă, se spumuește și se încearcă de a legătă purând puțină zeamă pe o farfurioară. Se procedează apoi ca pentru dulceața de căpșuni (pag. 407).

DULCEAȚĂ DE CAISE COAPTE.

La 1 kg. de zahăr, se pune o farfurie adâncă plină cu caise curățate. Se aleg caise frumoase, dar nu prea coapte, se curăță de coajă cu un cuțităș bine ascuțit și se scoate sâ-

burele. Dacă sunt prea mari, caisele se rup în două. Se țin apoi un sfert de oră în apă de var limpede (pag. 20), după care se limpezesc în câteva ape reci. Se pun pe o sită să se scurgă. Se leagă 1 kg. de zahăr cu 2 pahare de apă, se pun caisele, se lasă să dea 2—3 clocole, se iau de pe foc, ținându-se la o parte cam un sfert de oră, după care se pun iarăși la foc iute, să fierbă până se leagă cât trebuie. Între timp se spumuesc. La ultimele clocole, se adaugă un baton de vanilie, zeama dela o jumătate de lămâie, și câțiva sâmburi de caise, curățați de pielită, dar întregi. Se procedează apoi ca și la dulceața de căpșuni (pag. 407).

DULCEAȚĂ DE PRUNE VERZI.

Se face ca și dulceața de caise verzi.

DULCEAȚĂ DE PRUNE COAPTE.

Se curăță de pielite o farfurie adâncă plină de prune nu prea coapte. Aceasta se face ușor, punând prunele într'un tifon, sau într'o sită care se introduce cu totul într'un vas cu apă care clocoște. Se țin până apa începe iar să dea în clocole. Se scot, și se introduc imediat în alt vas cu apă rece. Prin treccerea bruscă dela cald la rece, pielita se încrățește și se scoate ușor de pe prune. Se scot sâmburii. Se pun în apă limpede de var și se procedează întocmai ca pentru dulceața de caise coapte.

DULCEAȚĂ DE GOGONELE (pătlăgele mici verzi).

Se aleg 60—70 gogonele lunguete, se taie la un capăt și cu o lopătică mică de lemn se scot cu atenție toate semințele, spălându-se bine înăuntru. Se pun apoi într'o oală mare cu apă cloicotită în care s'a disolvat o bucatică de piatră vânătă, cât o alună. Se lasă să dea 2—3 clocole, până încep să se moaie. Se scot, se pun cu gura în jos pe o cărpă, fără să se mai spele. Între timp se pune să se topească 1 kg. de zahăr cu 3 pahare de apă în tingire, pe marginea mașinei. Se leagă și se face ca și dulceața de caise verzi.

DULCEAȚĂ DE GUTUI.

Se curăță gutuile de coajă și se rad pe răzătoarea de ras chită, ca să avem o farfurie adâncă plină cu gutui rase. Se

pun într'un tifon și se fierb cu totul, până încep să se moaie. Se scurg, în timp ce fierbe zahărul. Gutuile rase nu se țin nefierite la aer, căci se înegresc. Se pune să fiarbă în tingirea de dulceață 1 kg. de zahăr cu 2 pahare de apă. Se spumuește și când e aproape legat se pun gutuile, adăugându-se o jumătate baton de vanilie și după ce a mai fierit și zeama dela o lămâie. Se ține să fiarbă până se leagă cât trebuie, continuând ca pentru celelalte dulcețuri.

DULCEAȚĂ DE COARNE.

Se pregătesc 3 pahare de coarne alese, spălate și la care s'au scos sămburii. Pentru aceasta se întrebuintează un tub subțire de tablă ceva mai mic decât sămburele. Se înginge tubul în lungul coarnei, împingând pânăiese sămburele. Dacă acesta se întepenește în tub, se scoate cu o sărmă groasă, sau un cui suficient de lung. Se pune la fierit 1 kg. de zahăr, cu 2 pahare de apă, iar când zahărul e legat se dă tingirea deosebită, se pun coarnele, se lasă să stea așa vreo 10 minute se împinge apoi iar pe foc iute, să fiarbă până se leagă ceva mai mult ca pentru celelalte dulcețuri. La ultimele clocote se adaugă zeama dela o jumătate lămâie.

DULCEAȚĂ DE PIERSCI.

Se aleg piersici roșii, tari, și care se desfac de pe sămbure. Se curăță de pielite cum am arătat la dulceață de prune (pag. 413). și se rup în jumătăți, sau se taie mai mic, după placere. Trebuie să avem o farfurie adâncă, plină. Se acopăr cu o cărpă udată în apă cu puțină sare. Se pune 1 kg. de zahăr în tingire la foc, cu 3 pahare de apă, și după ce s'a topit, se spumuește și se lasă să fiarbă până se leagă ca de șerbet. Se pun piersicile, puțină vanilie, și se ține să fiarbă la foc iute. Când e aproape gata se mai adaugă și zeama dela o jumătate de lămâie. Se procedează apoi ca pentru dulceață de căpsuni (pag. 407).

DULCEAȚĂ DE PERE BUSUIOACE.

Se aleg pere mici, busuiocă, se curăță frumos de coajă și se scobesc înăuntru de sămburi. Pe măsură ce se curăță, ca să nu se înegrească, se pun într'un castron acoperit cu o cărpă udată bine în apă cu puțină sare. Se topește în tingire

1 kg. de zahăr cu 3 pahare de apă. Zahărul trebuie să fie pus la fierit când curățim perele, căci acestea așteptând prea mult, își pierd culoarea. Se spumuește și, dacă e nevoie se curăță cu un albus de ou (vezi *dulceață de nuci*, pag. 410). Când e legat, se pun perele cu un baton de vanilie, se dau deosebită de pe foc, ținându-se vreo zece minute, apoi se dau iarăși la foc iute, și se lasă să fiarbă până se leagă cât trebuie, adăugând zeama dela o jumătate lămâie. Se procedează apoi ca pentru dulceață de căpsuni.

DULCEAȚĂ DE PEPENE VERDE.

Se alege un pepene verde, nu prea mare, cu coaja groasă. Se taie felii cam de 2 degete grosime, și fiecare felie se curăță de miezul roșu sau galben, așa ca să nu rămână decât partea albă. Din aceasta se taie în lung fâșii cât mai subțiri care se răsucesc strâns în formă de sul. Acestea se îndreaptă la capete cu cuțitul astfel ca să aibă marginile egale, și se însiră pe o ață tare, așa fel ca acul să le străpungă transversal și să nu se poată desface la fierit. Facem atâtea suluri, până umplim o farfurie adâncă plină. Acestea se pun cu totul într'un tifon, se introduc într'un vas cu apă care clocotește la foc, și se lasă să fiarbă 5 minute, după care se schimbă apa, punând alta clocotită și se mai fierb încă 5 minute. Se limpezesc apoi în apă rece, se desface tifonul și se pun pe o sită să se scurgă de apă. Se leagă în tingire 1 kg. de zahăr cu 2 pahare de apă, se spumuește, se pun culbecii cu tot cu ață la fierit, adăugând un baton de vanilie și, la sfârșit, zeama dela o jumătate de lămâie. Când dulceață e bine legată se toarnă într'un castron, acoperindu-l cu o cărpă udă. După ce s'a răcit, se apucă ața de un capăt și cu ajutorul unei furculițe foarte curate (altfel se zahărisește dulceață) se trag ușor sulurile de pe ea. Se toarnă în borcan.

DULCEAȚĂ DE PEPENE GALBEN.

Se aleg pepeni-cantalupi, cu miezul tare și parfumat. Se taie în două, se curăță de semințe și de filamente. Se curăță coaja, iar miezul tare se taie în cuburi potrivit de mari, și cât mai egale ca mărime, până avem o farfurie adâncă. Se pune la foc 1 kg. de zahăr cu 2 pahare de apă și se procedează apoi ca pentru dulceață de piersici (pag. 414).

DULCEAȚĂ DE STRUGURI.

Se aleg struguri razachii, cu boaba mare și tare. Se curăță boabele de pielite și cu un ac sau o scobitoare se scot cu grijă sămburii, ca să nu se sfarne boaba. Se pun într-un tifon 4 pahare de boabe, ținându-le atârnate cât fierbe zahărul, ca să se scurgă zeama, fără să se terciuiască. Se fierbe în tingire 1 kg. de zahăr cu 2 pahare de apă, și când e bine legat se pun boabele de struguri adăugând un baton de vanilie și zeama dela jumătate lămâie. Se procedează apoi ca pentru dulceață de căpsuni.

DULCEAȚĂ DE PORTOCALE.

Se aleg trei portocale anume de dulceață, cu coaja groasă și potrivit de mari. Se rad de coaja galbenă, dar nu de tot, și se pun să stea două zile în apă rece, și la loc răcoros. Se pun apoi la fierb în apă, până ce pot fi ușor străpunse de dintii furculiții. Se dau deoparte și se pun vreo oră în apă rece. Se scot, se scurg de apă, se taie felii potrivit de groase, și apoi în bucăți potrivit de mari și se îndepărtează sămburii. Se pune pe foc moale tingirea de dulceață cu 1 kg. de zahăr și 2 pahare de apă. Se ține până se topește zahărul, se dă apoi la foc iute, se spumuește la primele clocote, și se lasă să fiarbă până se leagă bine. Se dă tingirea la o parte, se pun bucățile de portocală, se lasă să stea aşa vreo 10 minute se pune iarăși pe foc iute să fiarbă până se leagă cât trebuie. Se spumuește din timp în timp. La ultimele clocote se pune și zeama dela o jumătate de lămâie. Se dă la o parte și se toarnă în borcane.

DULCEAȚĂ DE MIEZ DE PORTOCALE.

Se curăță 8—10 portocale cu coaja nu prea groasă, se desfac felii, curățind și pielita de pe felii și se scot cu vârful cuțitului și sămburii, cu grijă ca să nu se sfarne. Se pun într'un tifon, fără să le presăm și se țin să se scurgă zeama. Până curățim portocalele se pune tingirea la foc cu 1 kg. de zahăr și 2 pahare de apă, procedând apoi întocmai ca pentru dulceață de portocale de mai sus.

DULCEAȚĂ DE MELCI DE PORTOCALE.

Se rade puțin, nu de tot, coaja galbenă dela 4—5 portocale de dulceață, cu coaja potrivit de groasă. Se taie în două, scoțând miezul, se taie apoi fiecare jumătate de coajă în fâșii de 2—3 cm. de late. Se face fiecare fâșie un sul strâns, se înșiră pe o ață tare, înfigând acul transversal. Se pun cu totul într'un tifon și se fierb într'un vas cu apă cloicotită până se moaie atât cât să le străpungă ușor dintii furculiții. Se scot, se pun în apă rece, și se întind pe o sită, să se scurgă bine. Se pune în tingire 1 kg. de zahăr cu 3 pahare de apă, și pentru rest se face întocmai ca dulceață de portocale mai sus arătată.

Când e gata, se scoate ață, trăgând-o de un capăt, și scoțând bucățile cu ajutorul unei furculițe.

DULCEAȚĂ DE CHITRĂ RASĂ.

Se pune o chitră frumoasă cam de 1 kg. să stea o zi în apă. Se curăță fin, cu un cuțit bine ascuțit coaja galbenă. Se rade apoi pe răzătoarea anume pentru chitră, până dăm de miez. Acesta nu se pune. Chitra rasă se pune într'un tifon, și se lasă să fiarbă vreo 40 de minute într'un vas cu apă cloicotită, până începe să se moaie. Se scoate și se ține să se scurgă bine de apă. Se leagă $1\frac{1}{4}$ kg. de zahăr cu 3 pahare de apă, ca pentru dulceață de portocale. Se pune chitra rasă, adăugând zeama dela o lămâie și o lingură de apă de flori. Se spumuește și se leagă ca și dulceață de portocale.

Cine ține să aibă mirosul și gustul de chitră mai pronunțat (e puțin amăruiu) să întrebuințeze la legat zahărul, apa în care a fierbat chitra la început. Se poate face dulceață, tăind chitra în cuburi, în loc să se dea pe răzătoare.

DULCEAȚĂ DE MELCI DE CHITRĂ.

Se ține o chitră cam de 1 kg. o zi în apă rece. Se curăță fin de coaja galbenă, se taie felii ca pepenele, cam de 2 degete lățime. Se curăță miezul zemos și acru dinăuntru și feliile se taie în lungime în fâșii de grosimea unei muchi de cuțit. Dacă sunt prea lungi, fâșiiile se taie în două, fiecare bucăță se face sul strâns, se îndreaptă cu cuțitul la capete, și se înșiră pe o ață tare, înfigând acul transversal în sul. Se face apoi întocmai ca dulceață de chitră rasă. Când e gata, se toarnă într'un castron curat, se trage ață de un capăt, scoțând bucățile cu ajutorul unei furculițe și se pune dulceață în borcane.

B. SERBETURI

SERBET DE CĂPSUNI.

Se storc printr'un tifon des căpsuni coapte și parfumate. Se lasă să se limpezească și se pune în tingirea de dulceață 1 kg. de zahăr cu un pahar de zeamă de căpsuni limpezită și $\frac{1}{2}$ pahar de apă. Se pune tingirea întâi la foc foarte moale, până se topește zahărul, apoi se dă pe foc iute. Se spumează de câte ori se ridică spuma înegrită la suprafață și se sterg marginile tingirei cu o cârpă curată, muiată în apă rece. Se încercă de legat, dând drumul la câteva picături într'o ceașcă cu apă foarte rece. Dacă picăturile nu se dizolvă îndată, și se pot lua între degete, șerbetul e gata și se dă imediat jos de pe foc. Dacă nu, se lasă să mai fierbă, încercând din nou. E bine să se încerce de 2—3 ori, ca să iasă șerbetul potrivit de legat.

Se acopere tingirea cu o cârpă udă și se lasă să se răcorească atât cât poate suferi degetul când atingem șerbetul. Se aşeză tingirea pe un taburet întors cu picioarele în sus, astfel ca să nu se miște tingirea la amestecat, și cu o vergea de lemn, începem să amestecăm șerbetul numai într'o parte, până își schimbă culoarea, devenind ca un aluat potrivit de tare. Când începe să-si schimbe culoarea, se adaugă, amestecând într'una, o linguriță de zeamă de lămâie. Se poate pune direct cu lingura în borcan, sau se mai frământă cu mâna și se pune în borcane, apăsându-l cu pumnul ca să nu rămână goluri printre el.

SERBET DE FRAGI.

SERBET DE ZMEURĂ.

SERBET DE MURE.

Se prepară toate ca și șerbetul de căpsuni.

SERBET DE COACĂZE.

Se prepară ca și șerbetul de căpsuni, punând la 1 kg. de zahăr, $\frac{1}{2}$ pahar de zeamă de coacăze și 1 pahar de apă.

SERBET DE TRANDAFIR.

Se vântură sau se dau prin ciur 200 gr. de foi alese de trandafir, ca să se îndepărteze praful galben ce cade din foi. Se pun la fiert cu 1 l. de apă, ținându-le vreun sfert de oră. Se dau la o parte. Se toarnă zeama dela o jumătate de lămâie, și se lasă să se răcească. Se strecoară printr'un tifon des. Se pun în tingire 3 pahare din această zeamă bine limpezită, cu $1\frac{1}{4}$ kg. de zahăr. Se ține pe marginea mașinei până se topește, se dă apoi la foc iute, spumuind de câte ori e nevoie. În timpul fierului se iau 2 linguri din acest sirop, se pun într'o ceașcă, cu un vârf de linguriță de sare de lămâie, amestecând până se dizolvă. Se încearcă șerbetul de gata, ca și cel de căpsuni. Se dă la o parte, iar când s'a răcorit atât cât poate suferi degetul, se ia la frecat cu făcalețul. În momentul când începe să-si schimbe culoarea, se pune câte puțin din siropul în care am dizolvat sarea de lămâie. Aceasta colorează frumos șerbetul dar în același timp îl acrește, de aceia nu trebuie pus prea mult. Se pune după placere. Când șerbetul e gata, se frământă cu mâna, sau se pune direct în borcan.

SERBET DE CIREȘE AMARE.

Se storc cireșele amare printr'un tifon des, astfel ca să obținem un pahar de zeamă limpezită. Aceasta se pune în tingire cu 1 kg. de zahăr și încă o jumătate pahar de apă. Se face întocmai ca șerbetul de căpsuni, adăugând la frecat și o linguriță de zeamă de lămâie.

Zeama pentru șerbet se mai poate pregăti și astfel: Se pun la fiert 1 kg. de cireșe cu o jumătate pahar de apă, lăsând să dea câteva clocote. Se lasă cu totul să se răcească, se scurg printr'un tifon și se pune la fiert un pahar și jumătate, din această zeamă cu 1 kg. de zahăr.

SERBET DE VIȘINE.

Se storc vișinile, cât să ne dea $\frac{1}{2}$ pahar de zeamă limpezită. Se pune în tingire cu 1 kg. de zahăr și încă un pahar de apă. Se face ca și șerbetul de căpsuni.

SERBET DE CAISE.

Se fierb într'un litru de apă 1 kg. de caise, putând înlocui acestea în parte cu cojile spălate dela dulceața de caise.

Se adaugă și o mână de sâmburi. Când s'a redus la jumătate, se dă deoparte, se lasă să se răcească și se trece printr'un tifon. Din zeama limpezită se iau 2 pahare care se toarnă peste 1 kg. de zahăr. Se pune la fier și puțină vanilie și se face ca și șerbetul de căpsuni.

ŞERBET DE COARNE.

Se fierbe 1 kg. de coarne cu 1 kg. de apă, până scade pe sfert. Se face șerbetul întocmai ca cel de căpsuni (pag. 418) dintr'un pahar și un sfert din zeama de coarne strecurată și limpezită și 1 kg. de zahăr. Zeama de coarne nu trebuie să fie prea acră, căci șerbetul nu se mai tăie și rămâne coardă.

ŞERBET DE LĂMĂIE.

Se pune la topit în tingirea de dulceață 1 1/4 kg. de zahăr cu 3 pahare de apă. Când zahărul s'a topit, se împinge tingirea pe foc iute, la fier. Se spumuește și se leagă ceva mai tare ca pentru șerbetul obișnuit, încercându-l de e gata ca și șerbetul de căpsuni (pag. 418). Cât fierbe, se șterg marginile tingirei cu o cărpă curată, muiată în apă rece, ca să se curete zahărul întărit pe margini, și care face să se zahariască dulceața. Se adaugă o lingură cu apă de flori sau 1/2 baton de vanilie. Se dă jos de pe foc, și când s'a răcorit cât poate suferi degetul, se ia la frecat cu făcălețul. Când începe să se albească, se toarnă câte puțin din zeama strecurată dela o lămăie întreagă, adăugând după placere și puțină coajă rasă de lămăie. Se lucrează ca și șerbetul de căpsuni.

ŞERBET DE PORTOCALE.

Se taie 2 portocale mijlocii în bucăți, lăsând coaja și sâmburii. Se opărește cu 3 pahare de apă. Se acopere și se lasă săpână se răcește. Se strecoară zeama printr'un tifon și se pune la fier cu 1 1/4 kg. zahăr. Se face întocmai ca șerbetul de lămăie, adăugând la urmă, când se freacă, zeama strecurată dela o portocală roșie și puțină coajă rasă. În lipsă de portocală roșie, se poate pune și una albă și numai puțin înroșită cu o picătură de carmin, ca să dea culoarea roză a șerbetului de portocală.

ŞERBET DE CHITRĂ.

Se taie o chitră mai mică în bucăți și se pune cu tot cu sâmburi și coajă să fiarbă cu 3 pahare de apă. Se lasă să scadă pe jumătate. Se strecoară și se pune zeama la fier cu 1 1/4 kg. zahăr. Când s'a topit zahărul, se dă la foc iute, se leagă ca de șerbet (vezi șerbet de căpsuni, pag. 418), adăugând la ultimele clocote o lingură de apă de flori. Când e gata se dă tingirea la o parte, și se pune cu fundul intr'un lighian cu apă rece sau cu ghiață, ca să se răcească repede. Indată ce sufere degetul se freacă cu făcălețul, iar dacă ni se pare că se face scrupos, se frământă bine cu mâna. Se pune în borcane.

ŞERBET DE CIOCOLATĂ.

Se pune în tingirea de dulceață să se moaie 1 1/4 kg. de zahăr cu 3 pahare de apă. Se lasă pe marginea mașinei până se topește tot zahărul. Se împinge la foc iute și când dă în clopot, se adaugă o lingură de zeama de lămăie și 2—3 batoane de ciocolată vanilată rasă. Se spumuește, din când în când, până se leagă. Se încearcă de e gata, punând câteva picături într'o ceașcă cu apă rece. Dacă picăturile nu se dizolvă imediat și se pot lua între degete, atunci șerbetul e gata.

E bine să se încerce de 2—3 ori, ca să iasă șerbetul potrivit de legat. Se dă deoparte, și când s'a răcorit cât sufere degetul, se ia la frecat, până se taie coarda și își schimbă culoarea. Dacă e nevoie, se frământă și cu mâna ca să devie ca alifia și se pune în borcan.

ŞERBET DE ZAHĂR ARS.

Se arde într'o cratiță foarte curată 300 gr. de zahăr și se stinge cu 3 pahare bune de apă. Se toarnă acest sirop în tingire peste 1 kg. de zahăr. Se topește zahărul la foc moale, apoi se dă pe foc iute. La fier se adaugă și o lingură de zeama de lămăie strecurată. Se continuă apoi ca pentru șerbetul de ciocolată.

ŞERBET DE CAFEA.

Se pune în tingirea de dulceață 1 1/4 kg. de zahăr cu 2 pahare de apă, și se face întocmai ca șerbetul de ciocolată, adăugând la fier în loc de ciocolată un pahar de cafea concentrată

și bine limpezită. Dacă ni se pare prea deschis, când își schimbă culoarea, se mai poate adăuga o lingură două de cafea în timp cât se freacă.

SERBET DE VANILIE.

Se face întocmai ca șerbetul de ciocolată, punând la fier la loc de ciocolată, 2 batoane de vanilie.

SERBET DE FISTICURI.

Se opăresc 200 gr. de fisticuri, și se țin în apă câteva ore. Se curăță de coajă și de pielițe, se usucă pe marginea mașinei fără să se prăjească și se pisează mărunt. Se pune în tingire $1\frac{1}{4}$ kg. de zahăr cu 3 pahare de apă, și se leagă ca pentru șerbetul de ciocolată. Când e gata se dă deoparte și, după ce s'a răcorit cât suferă degetul, se ia la frecat, adăugând fisticurile, o lingură de apă de flori și câteva picături de verde vegetal, pentru culoare. Se freacă până își schimbă culoarea, se mai frământă cu mâna și se pune în borcane.

SERBET DE MIGDALE AMARE.

Se curăță 100 gr. migdale amare (vezi pag. 308). Se pisează mărunt și se pun să stea un sfert de oră în o jumătate pahar de apă fierbinte. Se face șerbetul din $1\frac{1}{4}$ kg. de zahăr și 3 pahare de apă, întocmai ca cel de ciocolată adăugând la fier zeama strecurată dela migdale. Când e gata se dă la o parte, și când sufere degetul se ia la frecat, adăugând migdalele amare, toate sau o parte, dar mai întâi bine uscate. Se freacă până se taie coarda, se frământă cu mâna și se pune în borcane.

SERBET DE ALUNE PRĂJITE.

Se prăjesc pe mașină sau în cuptor 150 gr. alune. Se freacă apoi în mâna sau cu un șerbet gros, ca să cadă pielițele. Se pisează mărunt. Se face șerbetul ca cel de ciocolată (pag. 421) dintr'un kg. și $\frac{1}{4}$ zahăr și 3 pahare de apă. La frecat se adaugă alunele prăjite și pisate.

SERBET DE FLOARE DE SALCĂM.

Se alege cam 1 kg. de floare de salcâm, se opărește cu 3 pahare bune de apă și se lasă să fierbă acoperit, ca să nu-și

piardă parfumul, până scade aproape la jumătate. Se ia un pahar și jumătate din această zeama limpezită și strecurată, se toarnă în tingire peste 1 kg. de zahăr și după ce acesta s'a topit, se face șerbetul întocmai ca cel de căpsuni (pag. 418). La frecat se poate adăuga după placere, o lingură de apă de flori.

SERBET DE FLOARE DE TOPORAȘI.

Se alege $\frac{1}{2}$ kg. de foi de toporaș, ca la trandafiri, se opăresc cu $\frac{1}{2}$ l. de apă și se lasă să dea câteva clocote, acoperit. Se dă deoparte să se răcească. Se strecoară zeama și se limezește. Se pune zeama în tingire, cu 1 kg. de zahăr și se face șerbetul, întocmai ca cel de căpsuni, adăugând la frecat o lingură de apă de flori, după placere.

SERBET DE FLOARE DE NUFAR.

Se alege $\frac{1}{2}$ kg. de flori de nufăr, întocmai ca florile de trandafir, lăsând numai foile galbene. Se opăresc cu $\frac{1}{2}$ l. de apă, lăsând să dea câteva clocote. Se lasă să se răcească acoperit, ca să nu se ducă parfumul, se trece printr'o pânză și se limezește. Se iau 2 pahare din această zeama, se moaie 1 kg. de zahăr și se face apoi întocmai ca șerbetul de căpsuni (pag. 418).

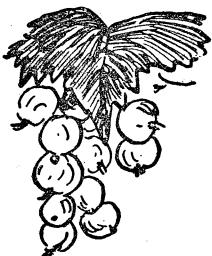
C. PELTELE

Intărirea peltelei nu atârnă numai de cantitatea zahărului sau de timpul de fierbere, ci de felul fructului întrebuințat, și anume, unele fructe ca: mere, gutui, coacăze conțin în mare cantitate, o substanță numită pectoză care ajută la legarea peltelei, alte fructe ca: cireșe, căpsuni, caise, conțin prea puțin din această substanță, zeama lor se leagă mai greu, așa că e bine să se adauge, la fier, la peltelele din aceste fructe și o cantitate de zeamă de coacăze sau de mere, când disponem.

PELTEA DE COACĂZE.

Zeama pentru pelteaua de coacăze se poate face în două feluri :

1. Se spală coacăzele și se pun pe o sită să se scurgă. Nu se desfac boabele de pe cotor. Se îndepărtează numai cele stricate, iar restul se sfărâmă cu mâna într'un castron. Se

storc apoi, câte puține odată, printr'o pânză groasă. Drojdia rămasă se umedește cu foarte puțină apă (2—3 linguri la 1 kg. de coacăze) și se mai stoarce odată ca să iasă toată zeama. Se lasă 2—3 ore să se limpezească, se trece încă odată printr'o sită deasă, peste care s'a pus un strat subțire de vată, și se pune la fier cu zahărul.

2. Se spală coacăzele, se desfac boabele de pe cotoare, și se pun într'o cratiță cu puțină apă, 4—5 linguri la 1 kg. de coacăze. Se țin să fiarbă vreun sfert de oră la foc foarte mic, mișcând cratița din când în când, până încep boabele să se moaie. Se răstoarnă cu totul pe o sită de păr, deasupra unui castron, lăsând să se scurgă cu încetul vreo jumătate de oră. Se apasă ușor cu dosul lingurei, dar foarte puțin, ca să nu iasă zeama tulbure. Se limpezește și se mai trece printr'o sită deasă peste care s'a pus un strat subțire de vată. Zeama obținută în unul din felurile arătate mai sus, se măsoară și se pună în tingire peste zahăr, și anume, la 1 litru de zeamă, $1\frac{1}{2}$ kg. de zahăr. Se ține deoparte pe marginea mașinei vreun sfert de oră, amestecând, până se topește de tot zahărul. Se pune apoi pe foc iute, luând spuma cu grija, de câte ori se ridică. Se lasă să fiarbă, până se leagă ca de șerbet (vezi șerbet de căpsuni, pag. 418). Se toarnă de fierbinte în borcan, având grija să punem o lingură ca să nu se spargă borcanul, dacă e de sticlă.

PELTEA DE AGRİŞE.

Se aleg agrișele, se spală, se pun într'o cratiță, adăugând la 1 kg. de agrișe $\frac{1}{4}$ kg. de coacăze albe spălate, și alese. Se pună apă, cât să le cuprindă. Se lasă să fiarbă la foc mic, până se moaie boabele, și se face apoi întocmai ca pelteaua de coacăze.

PELTEA DE ZMEURĂ.

Se alege zmeura, se pune într'un castron, adăugând la 1 kg. de zmeură $\frac{1}{4}$ kg. de coacăze albe, spălate, dar cu strugurele întreg. Se sfarmă cu mâna, apoi se trece prin tifon, se lasă să se limpezească și se face mai departe ca și pelteaua de coacăze.

PELTEA DE CAISE.

Se pune să fiarbă 1 kg. de caise spălate, nu prea coapte, cu $1\frac{1}{4}$ l. de apă. Se pot adăuga și cojile, spălate, dela 1 kg. de caise curățate pentru dulceață. Se lasă să fiarbă vreo jumătate-trei sferturi de oră. Se dă deoparte, să se răcorescă și în același timp să se limpezească zeama. Se strecoară cu grija, ca să nu se tulbure, printr'un tifon des, sau printr'o sită peste care s'a pus un strat subțire de vată. La o jumătate litru din această zeamă strecurată se adaugă 1 kg. de zahăr, se lasă pe foc mic până se topește, se pune apoi să fiarbă la foc iute, și se continuă ca pentru pelteaua de coacăze. Din caisele rămase se poate face marmeladă.

PELTEA DE MURE.

Se alege 1 kg. de mure, se pun la foc într'o cratiță cu apă cât să le cuprindă și se lasă să fiarbă o jumătate de oră. Se dă la o parte și după ce s'a mai răcit, se storc bine printr'un tifon des, până ce iese toată zeama. Se pune 1 l. din această zeamă la fier cu $1\frac{1}{2}$ kg. de zahăr și se face apoi întocmai ca pelteaua de coacăze (pag. 424).

PELTEA DE COARNE.

Se fierbe 1 kg. de coarne nu prea coapte, cu apă cât să le cuprindă bine. După ce s'au răcorit, se strecoară zeama printr'un tifon des și se lasă să se limpezească. Se pune la fier $1\frac{1}{2}$ l. din această zeamă cu $1\frac{1}{2}$ kg. de zahăr. După ce s'a topit zahărul pe foc mic, se împinge tingirea pe foc iute, luând spuma de câte ori e necesar. Se face apoi întocmai ca pelteaua de coacăze (pag. 424).

PELTEA DE MERE.

Pentru peltea se aleg mere renete, sau mere cretești, roșii și cu miezul mai tare. Cele făinoase se sfarmă la fieră și dau o peltea tulbure.

Se spală într-o apă și se șterg ușor 1 kg. de mere. Se taie în patru și fiecare bucătă încă în două, fără să se curățe de coajă și fără să se scoată sâmburii și se pun într-o cratiță, în apă, pe măsură ce sunt tăiate, ca să nu se înegrească. La 1 kg. de mere trebuie 1 l. de apă. Se pune cu totul la fieră, la foc potrivit, se acopere cu un capac și nu se ating merele în timpul fierfului, ca să nu se sfarme. După ce a dat în clocoț vreau sfert de oră și merele s-au muiat, se toarnă cu totul, într-o sită de păr peste un castron, se lasă aşa, fără să se apese merele, vreo 20 de minute, până se scurge bine zeama. Se lasă apoi să se limpezească zeama încă o jumătate de oră și se trece printr'un tifon des.

La un litru din această zeamă limpezită se pune 1 1/2 kg. de zahăr. Se lasă întâi pe marginea mașinei până se topește bine zahărul, apoi se adaugă zeama de la 1/2 de lămâie, se dă la foc iute, spumuind de câte ori e nevoie și se continuă întocmai ca pentru pelteaua de coacăze. Din merele fierte se poate face marmeladă, adăugând zahărul necesar.

PELTEA DE GUTUI.

Se alege 1 kg. de gutui, de preferință mici. Trebuie să fie galbene, frumoase, coapte, și fără pete. Se șterg cu o cărpă de puful de deasupra, se taie în patru și fiecare bucătă încă în două, și se scoate partea tare din mijloc. Nu se curăță de coajă. Se pun în cratiță cu apă pe măsură ce sunt tăiate și anume 2 litri de apă la 1 kg. de gutui. Se adaugă și câteva mere cretești roșii, tăiate în sferturi. Se lasă să fierbă cam o oră, la foc mic, până ce gutuile sunt atât de moi, încât pot fi străpunse ușor cu coada unui chibrit. Se limpezește zeama după cum am arătat la pelteaua de mere. Se pune la fieră zeama limpezită și zahărul, în proporție de 1 1/2 kg. de zahăr la 1 litru de zeamă. Se continuă ca și pentru pelteaua de coacăze. Ceia ce rămâne după ce se strecoară zeama, se poate întrebuița pentru a face marmeladă sau chitonoagă.

PELTEA DE PORTOCALE.

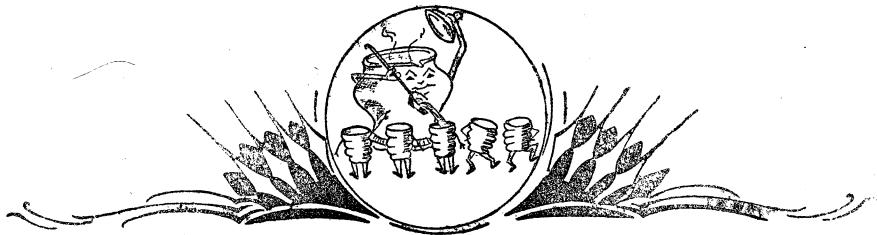
Portocalele neavând în cantitate suficientă substanță necesară la întărirea peltelei, e nevoie să se adauge la fieră și zeamă de mere.

Se fierb 1/2 kg. de mere, cum am arătat la pelteaua de mere. Se limpezește zeama și se dă deoparte. Se aleg 10 portocale mijlocii și zemoase, cu coaja subțire. Se taie portocalele în două, se stoarce zeama și se trece printr'un tifon des. Se pune în tingirea de dulceață la fieră 7 decilitri de zeamă de portocale cu 3 decilitri de zeamă de mere și 1 kg. de zahăr și câteva coji de portocale, care se scot când pelteaua e gata. Se lasă pe marginea mașinei până se topește zahărul, se dă apoi la foc iute. Se spumuește de câte ori e nevoie. Se continuă ca pentru pelteaua de coacăze (pag. 424).

PELTEA DE CHITRĂ.

Se rade de coajă o chiră cam de 1 kg. Se taie în patru și se pune cu tot cu miez să fierbă într-un litru și jumătate de apă. Trebuie să fierbă până se moaie. Se toarnă totul într'un tifon, strângând ca să se scurgă bine toată zeama. Se lasă vreo jumătate de oră să se limpezească. Se pune în tingirea de dulceață zeama limpezită, la care se adaugă 3 decilitri de zeamă de mere (vezi *peltea de mere*, pag. 426) și 1 1/4 kg. de zahăr. Se pregătește întocmai ca pelteaua de coacăze (pag. 424).

CAPITOLUL XIX

SIROPURI ȘI BĂUTURI

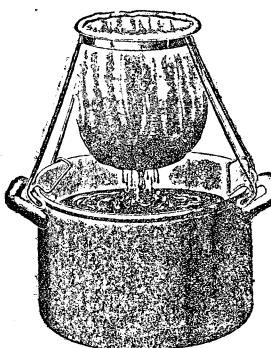
A. SIROPURI

SIROP DE FRAGI.

Se strivesc fragii copți bine cu mâna într'un castron. Se poate adăuga la 1 kg. de fragi un sfert de litru de apă. Se storc printr'un tifon des, iar zeama se toarnă într'un borcan larg la gură, lăsându-se să stea 24 de ore, până ce zeama începe să fermenteze, având grijă să nu se acrească. Se formează deasupra o spumă în care se ridică toată drojdia din zeamă. Aceasta se curăță cu lingura, astfel ca zeama să rămână perfect limpă. Se strecoară încă odată printr'o sită deasă, peste care se pune un strat subțire de vată, și se toarnă în tingirea de dulceață, adăugând la un litru de zeamă, 1 kg. de zahăr. Se ține pe foc moale până se topește zahărul, se împinge apoi la foc iute, și se lasă să fierbă vreo 20 de minute. Nu se face prea gros, ca să se poată turna ușor din sticle. La fiert se adaugă puțină zeamă de lămâie. Când e destul de legat, se dă deoparte, se lasă puțin să se răcorească și se toarnă de cald în sticle, care se astupă bine.

SIROP DE ZMEURĂ.

Se face ca și siropul de fragi.

Aparat pentru stors
fructele.

SIROP DE COACĂZE.

Se face ca și siropul de fragi, adăugând la 1 l. de zeamă, $1\frac{1}{2}$ kg. de zahăr.

SIROP DE MURE.

Se face ca și siropul de fragi.

SIROP DE VIȘINE.

Se curăță de codițe $1\frac{1}{2}$ kg. de vișine și se pun să fierbă cu un sfert de litru de apă. Când vișinile au început să plesnească, se pun într'un tifon ca să se scurgă zeama. Când aceasta e bine scursă, se lasă câtva timp să se limpezească, și se pun la fiert în tingire, adăugând la 1 l. de zeamă 1 kg. de zahăr și puțină zeamă de lămâie. După ce s'a topit zahărul, se împinge tingirea la foc iute, se leagă pe jumătate ca pentru șerbet, luând spuma de câte ori e nevoie. Se toarnă de cald în sticle.

Zeama pentru sirop se mai poate pregăti la fel ca pentru siropul de fragi (pag. 429).

SIROP DE CAISE.

Se pun la fiert 1 kg. de caise spălate și nu prea coapte cu $1\frac{1}{4}$ l. de apă. Se pot pune la fiert și cojile dela cai-sele curățate pentru dulceață (după ce au fost spălate), mărind proporțional și cantitatea de apă. Se lasă să fierbă vreo jumătate de oră; după ce s'a răcorit se scurge printr'un tifon, se lasă să se limpezească și se mai trece odată printr-o sită pe care s'a pus un strat subțire de vată. Se pune în tingire, adăugând la 1 l. de zeamă $1\frac{1}{4}$ kg. de zahăr și zeama dela o jumătate de lămâie. Se face ca și siropul de vișine. Acest sirop se poate face și ceva mai legat, se toarnă în borcane și poate servi la pregătirea tartelor cu fructe.

SIROP DE PORTOCALE.

Se aleg 8—10 portocale mijlocii, zemoase. Pe cinci din ele se freacă 1 kg. de zahăr bucăți, care apoi se pun la fiert cu $\frac{1}{2}$ l. de apă. Se taie portocalele în două, se stoarce bine zeama,

se strecoară și se toarnă în sirop când începe să clocotească. Se dă totul deoparte, se trece printr'o sită deasă peste care s'a pus un strat subțire de vată, se pune iarăși la fiert, la foc iute, și se face ca și siropul de vișine.

SIROP DE LĂMÂIE.

Se stoarce zeama dela 8—10 lămâi se strecoară printr'o strecurătoare peste care s'a pus un strat subțire de vată. Se pune în tingire 1 kg. de zahăr să se topească cu $\frac{1}{2}$ l. de apă. Se adaugă la fiert și puțină coajă de lămâie. La primele clocole se adaugă zeama de lămâie, lăsându-se să fierbă ca și siropul de vișine.

B. BĂUTURI

LIQUEUR DE PORTOCALE.

Se pune într'un borcan de 4 kg., un litru de alcool de 90°, un litru de lapte crud, 1 kg. de zahăr tos, 4 portocale tăiate bucăți potrivite, cu coajă și sâmburi cu tot și o lămâie tăiată bucăți. Se leagă borcanul și se pune într'un loc ferit, unde se lasă să stea o lună încheiată. La fiecare 2—3 zile se amestecă bine conținutul cu o lingură mare de lemn. După acest timp, se strecoară totul printr'un tifon, storcând bine să iasă toată zeama din portocale. Lichidul astfel căpătat, se filtrează și

anume, în pâlnii obișnuite de metal sau de sticlă, se pune o altă pâlnie de hârtie de filtru. Prin acestea se toarnă în sticle lichidul de mai sus, cu încetul. Filtrarea se face în câteva ore și liqueurul trebuie să iasă limpede ca lacrima. Cât are lichid încă, pâlnia de hârtie nu trebuie atinsă, căci s-ar rupe imediat. Când s'a depus prea mult residu pe ea, se înlocuește cu altă pâlnie nouă. Liqueurul astfel căpătat se pune în sticle, se astupă și se păstrează oricâtă vreme. Se poate face la fel din mandarine, dar atunci se pun 6 mandarine frumoase sau 2 portocale și 4 mandarine.

LIQUEUR DE CAFEÀ.

Se pune 250 gr. de cafea de calitate bună, prăjită și măcinată, într'o sticlă cu 1 l. de alcool de 90°. Se lasă să stea 15 zile. După acest timp se adaugă un sirop nu prea legat făcut din 600 gr. zahăr și $\frac{3}{4}$ l. de apă. Se mai ține o săptămână și se filtrează printre pâlnie în care s'a așezat un cornet de hârtie de filtru.

LIQUEUR DE ANIS.

Se pune într'un borcan cu gâtul strâmt 1 l. de alcool de 90° cu 40 gr. de anis, câteva boabe de coriandru și o bucatică mică de scorțișoară. Se astupă bine, și se lasă să stea astfel 2 luni încheiate. După acest timp se amestecă cu un sirop făcut din $\frac{1}{2}$ l. de apă cu 400 gr. zahăr. Se amestecă la fiecare 2 zile, timp de o săptămână. Se filtrează apoi ca și liqueur-ul de portocale.

LIQUEUR DE CASSIS.

Se pun într'un borcan cu gâtul strâmt 2 kg de boabe de cassis, alese și spălate, cu 1 l. de alcool de 90°.

Se astupă bine, și se lasă să stea 2 luni. După acest timp se amestecă cu un sirop făcut din $\frac{3}{4}$ kg. zahăr cu 1 l. de apă. Se face apoi ca și liqueur-ul de portocale.

VIȘINATA.

Se spală vișine frumoase, coapte și întregi. Se rup codițele. Se umplu cu ele sticle mari, speciale pentru vișinată, de 3–4 kg., cu gâtul larg. Se pune un rând de vișini, unul de

zahăr tot sau pisat și anume la 1 kg. de vișine se pune 3–400 gr. de zahăr. Deasupra se toarnă alcool de 90° până acopere vișinile pe jumătate. Se leagă sticla cu hârtie pergamant și se pune într'un loc la soare. Se ține aşa câteva săptămâni, scuturând ușor sticla la câteva zile, ca să cuprindă alcoolul toate vișinile.

După plăcere, se poate servi vișinată cu vișine cu tot, sau numai zeama, iar vișinile se servesc deoparte, presărate cu zahăr pisat, sau se pun să fierbă într'un sirop slab de zahăr și apă, și se servesc ca compot.

Dacă ni se pare vișinata prea tare, se poate slăbi cu sirop de zahăr.

KIRSCH.

Se sparg 300 gr. de sâmburi de cireși și vreo 10–12 sâmburi de caise și se pun într'o sticlă mai mare de vișinată, cu 2 litri de țuică sau rachiу. Se țin vreo 5–6 săptămâni la soare, scuturând din timp în timp sticla. Se strecoară printre tifon și se amestecă cu un sirop făcut din 150 gr. zahăr, 150 gr. de apă, care au fierb împreună 2 minute. Se filtrează prin hârtie de filtru, ca și liqueurul de portocale (pag. 431).

BOWLE.

E o băutură răcoritoare, foarte apreciată vara. Două condiții trebuie neapărat observate: Să fie servită foarte rece, iar materialul întrebuințat să fie de prima calitate. E de preferat să se facă dintr'un singur fruct odată, nu amestecate și nu prea dulce.

De ananas. Se taie feliile dintr'un compot de ananas cam de 1 kg. în cuburi de mărime potrivită. (Ar fi de preferat ananas proaspăt, care se curăță întâi și apoi se taie bucăți). Deasupra se toarnă 100 gr. de rom sau coniac de bună calitate. Deoparte se țin la ghiață 2 litri de vin dulce, ca Riesling sau altul, zeama dela compotul de ananas și când dorim ca această băutură să fie foarte fină și o sticlă de șampanie.

In momentul când servim, se pune ananasul în vasul special pentru bowle, turnând peste el zeama, vinul, șampania, 100 gr. de cointreau sau curaçao și zahăr după plăcere. Se amestecă ușor și se servește în pahare.

De portocale. Se curăță 5—6 portocale de coajă și de pieletele albe. Se taie fiecare felie în 3—4 bucăți, scoțând sămburii. Se presară deasupra 3—4 linguri de zahăr pisat, se toarnă 100 gr. de rom sau coniac și se ține câteva ore la ghiață, să macereze. În momentul când servim, se pregătește ca și bowle de ananas.

De fragi sau căpsuni. Se spală ușor într'o apă 1 kg. de fragi sau căpsuni, se scurg de apă, se presară cu 3—4 linguri de zahăr pisat și se dau la rece. În momentul când servim se adaugă 2 litri de vin dulce, o sticlă de șampanie, 100 gr. cointreau și 100 gr. de rom sau coniac, toate bine răcite la ghiață și zahăr după plac.

SHERRI COBBLERS.

Pentru 6 persoane, se pune într'un vas 1 pahar mare de apă cu șampanie, 3 pahare mici de vin cu Sherry, 1 pahar mic de vin cu Curaçao, 2 linguri de zahăr și 4 linguri de ghiață sfârmată mărunt. Se mai adaugă câteva fructe, ale sezonului, sau altele după placere, ca : fragi, piersice, banane, portocale, ananas, tăiate în mici pătrățele. Se amestecă cu o lingură, se servește în pahare, împreună cu un pai de băut.

GROG.

Se fierbe apa în samovar sau într'un alt vas anume pentru fierb apa, și când clocoște se toarnă în pahare, pe trei sferturi, având grija să punem câte o linguriță, ca să nu se spargă paharul. Se pune în fiecare pahar 2—3 bucăți de zahăr, după placere, ca pentru ceaiu, și se amestecă, până se topește; deasupra se pune o felie subțire de lămâie, iar peste aceasta se toarnă de un deget rom de bună calitate. Se dă foc și se servește cu flacără deasupra, înainte ca să se fi amestecat pătura de rom cu apa.

PUNCH OBIŞNUIT (mai slab).

Se spală și se șterge cu o cărpă moale o portocală zemoasă, cu coaja subțire, și o lămâie frumoasă. Se ia 200 gr. zahăr bucăți și se freacă pe rând bucățile de zahăr pe coaja de portocală și de lămâie, până rămâne numai partea albă. Se pune zahărul într'o oală foarte curată, întrebuițată numai pentru fierb apa. Se stoarce deasupra zeama portocalei și a lămâiei, se

toarnă 1 l. de ceai slab, fierbinte. Se mai adaugă 150 gr. de rom bun și 150 gr. de rachiu. Se pune pe mașină amestecând să se topească zahărul, până se înfierbântă, fără să fierbă. Se toarnă în pahare, sau se servește cu totul într'un vas special pentru punch.

PUNCH ENGLEZESC.

Se ia 1 kg. de zahăr bucăți și se freacă câteva bucăți pe coaja unei lămâi și a unei portocale, până se ajunge la partea albă. Zahărul se pune în vasul special de punch, iar deasupra se toarnă atâtă apă până se îmbibă zahărul bine. Deasupra se toarnă zeama strecurată de la lămâie și portocală. Deoparte se încălzesc 2 litri de vin alb bun, fără să fierbă, se toarnă peste zahăr, se amestecă până acesta se topește complet, se mai toarnă $\frac{1}{2}$ l. de rom și $\frac{1}{2}$ l. de coniac. Se dă foc și se servește cu flacără.

PUNCH CU LAPTE.

Se topește într'o oală curată pe foc mic 160 gr. zahăr cu $\frac{1}{4}$ l. de apă. Se adaugă $\frac{1}{2}$ l. de rom și $\frac{1}{2}$ l. de cognac, iar când e gata să clocotească, $1\frac{1}{2}$ l. de lapte fierbinte. Deoparte se freacă 6 gălbenușuri, se adaugă cu încetul amestecul de mai sus, și se servește îndată, foarte fierbinte.

VIN FIERT (Bishof).

Se pune la fierb într'un vas curat, fără miros de mâncare, vin alb sau roșu, adăugând la fiecare litru de vin, 250 gr. zahăr, câteva cuișoare, un vârf de cuțit de scorțisoară și puțină coajă de lămâie. Se amestecă până se topește zahărul, și se lasă apoi să dea un singur cloicot. Vinul fierb prea mult, pierde din aromă. Se strecoară și se servește fierbinte în cești sau pahare.

CHAUDEAU.

Pentru 6 persoane se freacă într'un castron 6 gălbenușuri de ou cu 12 linguri cu vârf de zahăr pisat. Se freacă bine până crește și devine o cremă spumoasă. Se toarnă cu încetul 1 l. de lapte cloicotit, se mai adaugă 6 linguri de rom, și se servește în cești imediat, cât e fierbinte.

CIOCOLATĂ.

Ciocolata se poate pregăti atât cu apă cât și cu lapte. Se socotește de fiecare persoană 40 gr. de ciocolată și 2 decilitri de lapte. Se sfarmă tabletele de ciocolată în 2 sau 3 bucăți. Se pun în cratiță în care se va pregăti ciocolata, cu atâtă apă, cât să umezească fundul cratiței. Se lasă acoperit pe marginea mașinei până se moaie ca să poată fi frecate. Se dă deoarce, se freacă cu o lingură până se face ca o pastă, se adaugă lichidul cloicotit, la început câte puțin, ca să se amestice bine cu ciocolata. Se pune pe marginea mașinei și se mai bate puțin cu telul ca să devie spumoasă. Ciocolata nu trebuie să fiarbă, căci își pierde din aromă. Ca să fie și mai gustoasă, se poate adăuga la un litru de ciocolată 2—3 gălbenușuri. Acestea se freacă bine deoarce cu puțin zahăr pisat, se amestecă la început cu 2—3 linguri de ciocolată și apoi cu restul din cratiță. Nu se mai pune pe mașină. Se toarnă în cești, foarte fierbinte și se servește cu frisă băută, proaspătă, și zahăr după placere.

CAFEA CU LAPTE.

Cafeaua pentru cafea cu lapte se pregătește la filtru și anume: Se pune o lingură Frank-cafea (cicoare) sfârmată în filtru (pe fundul găurit). Se apasă ușor cu rondul de metal. Deasupra se pun 5 linguri rase de cafea bună, măcinată mai mare, care iarăși se apasă puțin. Se dă deoarce rondul de metal și deasupra se toarnă câteva linguri de apă cloicotită. Se acopere și se lasă să stea aşa vreo 5 minute, până se îmbibă cu încetul cafeaua. După aceea se toarnă în 2—3 rânduri 3—4 decilitri de apă cloicotită, așteptând până se scurge bine cafeaua de fiecare dată. Drojdia rămasă se fierbe, se limpezește bine și se servește în loc de apă, la pregătirea unui nou filtru. Cafeaua se poate păstra câteva zile la rece, într-o sticlă bine închisă.

Se servește cafeaua și laptele cloicotit deoarce, fiecare pregătindu-și cafeaua cu lapte după placere, de tare și de dulce. Totodată se poate servi și caimac (smântâna de pe laptele fierb) sau frisă băută cu zahăr.

CAFEA NEAGRĂ TURCEASCĂ.

Cafeaua turcească se fierbe în ibric, fie la foc pe mașina de gătit, fie la mașina specială de spirt. Adevărată cafea tur-

cească se fierbe însă pe spuză de cărbuni. Pentru o cafea potrivit de tare și de dulce, se socotește o linguriță de cafea și o bucațică de zahăr de fiecare cească.

Se pun într'un ibric potrivit de mare atâtea cești de apă rece câte dorim să facem de cafea. Se pune zahărul și cafeaua, de bună calitate, de preferință 2—3 feluri amestecate. Se lasă să dea câteva clocole, până se face caimacul, amestecând ușor ca să nu dea în foc. Se ia caimacul cu linguriță și se pune prin cești. Când cafeaua e fiartă se dă deoarce, turnând deasupra câteva picături de apă rece și se ține aşa o clipă, ca să se limpezească. Se toarnă în cești și se servește fierbinte.

MAZAGRAN.

Se pregătește cafeaua la filtru, ca pentru cafea cu lapte (pag. 436) și foarte concentrată. Se pisează ghiață mărunt; se umplu paharele pe trei sferturi cu ghiață, iar deasupra se toarnă cafeaua răcorită, lăsând paharul de un deget gol. Zahăr pune fiecare după gust. Se servește cu pae de băut.

CEAIU.

Apa pentru ceaiu trebuie să fiarbă fie în samovar, fie într'un vas anume care nu servește decât la fierb apa, și care a prins cu vremea piatră pe el.

Se socotește o linguriță de ceaiu la două persoane. Se pune ceaiul într'un ceainic de porțelan sau de metal, se toarnă deasupra apă care clocoște, se acopere și se ține astfel vreo 5 minute. Se toarnă apoi esența de ceaiu după placere în cească sau pahar, adăugând apă cloicotită, dar care n'a fost ținută prea mult la cald pe mașină. Aceasta e ceaiul numit rusesc, care se servește cu zahăr, felii de lămâie și rom, după placere.

Ceaiul englezesc se servește numai cu esență din ceainic, fără alt adaus de apă. Când se servește, se adaugă zahăr după placere și lapte crud (cel fierb schimbă gustul ceaiului, se disolvă mai greu, dându-i o culoare displăcută).

LIMONADĂ.

Se socotește pentru fiecare pahar de apă 3—4 bucați de zahăr sau 2—3 linguri pline de zahăr pisat, și jumătate de lămâie frumoasă.

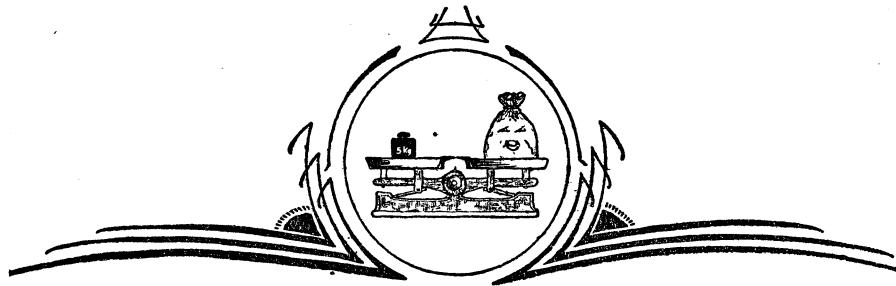
Se pune zahărul într'un vas foarte curat. Se toarnă apa rece deasupra amestecând până se topește zahărul. Se adaugă puțină coajă de lămâie, tăiată numai din partea galbenă, și zeama de lămâie. Se acopere și se pune la ghiață câteva ore. Înainte de a servi se strecoară, adăugând în pahare și o felie subțire de lămâie.

ORANJADA

Se face întocmai ca și limonada. Ca să fie mai acră, se poate adăuga și puțină zeamă de lămâie.

LAPTE DE MIGDALE.

Se socotesc cam 50 gr. de migdale, la 2 pahare cu apă. Se opăresc migdalele și se curăță de pielite (pag. 308), adăugând la un pumn de migdale dulci, și câteva migdale amare. Se pisează în piuliță de piatră, adăugând puțină apă. Aceasta se strecoară și se toarnă peste migdale altă apă și se pisează din nou migdalele. Se repetă operația aceasta de câteva ori până ce toate migdalele au fost bine sfârmate și apa le-a luat tot sucul. Se lasă să stea cu totul vreo oră, se strecoară, se adaugă zahăr și apă de flori după plăcere, și se servește rece de la ghiață.

CAPITOLUL XX.

CÂTEVA REȚETE CASNICE

PREPARAREA PÂINEI.

Se socotește la 1 kg. de făină 15—20 gr. de drojdie presată, iar cantitatea de apă atârnă de calitatea făinei. În general se cere cam $\frac{1}{2}$ l. de apă la 1 kg. de făină și vara se pune ceva mai multă, făina fiind mai uscată. Se cerne făina în covată și se lasă să stea aşa câteva ore acoperită, ca să capete temperatură bucătăriei. Deoparte se moaie drojdia cu puțină apă caldă (nu fierbinte, căci plămădeala n'ar mai crește). Într-o strachină potrivită se pun câțiva pumni din făină cernută. Se face loc la mijloc, se toarnă drojdia muiată, se amestecă, adăugând încă puțină apă până se face plămădeala potrivit de moale. Se bate până începe să facă bășici. Se presară puțină făină deasupra, se acopere cu un șerbet și se lasă să crească la căldură. Când a crescut se pune în covata cu făină cernută mai înainte, se adaugă câte o linguriță de sare la kilogramul de făină și se toarnă câte puțină apă caldă, frământând bine cu amândouă mâinile, până nu se mai lipește de mâini. Aluatul trebuie să fie potrivit de tare, nu prea moale. Se presară făină, se acopere și se lasă cu covata la loc cald să crească. Când aluatul a crescut, se iau bucăți din el, se dă formă rotundă sau lungă, după cum dorim, pe masa de aluat presărată cu făină. Se așeză la rând pe o scândură sau o tavă mare și se pun iarăși pe cuptor, sau în alt loc cald și fără curent, ca să crească frumos. În timpul acesta ne îngrijim de cuptor. Acesta trebuie să fie ars bine. Se curăță cenușa și cărbunii, iar gura cuptorului se șterge cu o cărpă udă prinșă de un băt. Cuptorul e

potrivit de fierbinte atunci când, aruncând înăuntru puțină făină de porumb, aceasta se rumenește îndată, fără să ardă.

Cu ajutorul unei lopeți speciale, presărată cu făină, se aşează pâinile în cuptor. Dacă cuptorul e prea încins, se lasă capacul foarte puțin deschis. Se ține până crește pâinea și se rumenește frumos. Timpul de coacere atâtăna de mărimea pâinilor și de fierbințeala cuptorului.

Ca și cozonacii, pâinea se poate coace și în cuptorul mașinei de gătit, dar crește mai puțin frumos.

PÂINE DE SECĂRĂ.

Se cerne făina în covată ca și pentru pâinea de grâu. Se face loc la mijloc. Se moie drojdia cu puțină apă caldă și se toarnă în gaura făcută în făină, adăugând și o linguriță rasă de sare, la kilogramul de făină. Se frământă bine, adăugând apă caldă câte puțină odată, până se face aluatul potrivit de moale. Se acopere și se lasă să crească cam 2 ore, la un loc cald. Se ia din nou la frământat, se adaugă, dacă dorim, puțin chimion și iar se lasă o oră și jumătate să crească. Se fac pâinile cum am arătat mai sus, se ung deasupra cu puțină apă. Se lasă la crescut pe scândură, la loc cald și se coc întocmai ca pâinea obișnuită.

PÂINE CU LAPTE.

La 1 kg. de făină albă, bine cernută, se socotește 30 gr. drojdie, 50 gr. unt, 6—7 decilitri de lapte cald și un vârf de cuțit de sare. Se face plămădeala și apoi aluatul, întocmai ca la pâinea obișnuită (pag. 439), doar că se înlocuește apa cu laptele iar la frământat se adaugă și untul. Când aluatul e crescut se pot face pâini implete, colaci, sau pânișoare mici și cornuri. Se ung cu ou amestecat cu apă sau lapte, se presară cu sare, mac, chimion ori susan, după placere. Se coc la cuptor, cum am arătat mai sus.

CORNURI CU UNT (croissants).

Se cerne 300 gr. de făină pe masa de aluat. Se ia $\frac{1}{4}$ din această cantitate și se face o plămădeală cu 20 gr. de drojdie de bere, și foarte puțină apă caldă. Se face minge și se pune într'un castron la cald, la crescut. În acest timp se frământă făina de pe masă cu 80 gr. de unt proaspăt, un vârf de linguriță de sare și puțin lapte amestecat cu apă. Se adaugă plămădeala, și se frământă aluatul, așa ca să fie potrivit de moale. Se pune într'un castron, se presară făină, se acopere cu un

șerbet și se ține câteva ore la cald ca să crească. Se întinde cu palma o foaie mai groasă, se aşeză 60 gr. de unt proaspăt, se învelește cu aluatul. Se întinde apoi ca aluatul franțuzesc, (pag. 278) se împăturește în total de 5 ori lăsând să se odihnească $\frac{1}{4}$ de oră la rece, după a treia oară. În sfârșit se întinde o foaie subțire, se taie triunghiuri cu latura de vre-o 8 cm. care se fac sul începând de la bază spre vârf. Se aşeză cornurile pe tavă, dându-le forma de semilună. Se țin să crească la cald, se ung cu ou și se dau la cuptor la foc foarte iute vre-o 10 minute.

PREPARAREA ȘUNCII.¹⁾

Se scoate osul din pulpă, cu grijă ca să nu ciopârțim carneea, și se taie câte puțin din margini, ca să-i dăm o formă rotundă.

Șunca proaspătă e lăsată apoi 3—4 zile la loc foarte răcoros înainte de a fi pusă cu sare. Între timp se pregătește, spălându-l foarte curat, un butoiu mic de stejar, în care se vor așeza șuncile cu sare. Acestea se freacă bine cu un amestec de sare, silitră și zahăr pisat. Pentru 10 kgr. de șuncă se socotește 500 gr. de sare albă, care nu trebuie să fie prea fin pisată, 25 gr. silitră albă, curată și foarte măruntă, și 75 zahăr pisat. Șuncile care au fost bine frecate cu amestecul de mai sus, sunt așezate în butoiușul de stejar în care am pregătit pe fund, sare silitră și zahăr în proporțiile arătate și sunt îndesate bine unele peste altele. Vasul cu șuncile se ține 3—4 zile într'un loc foarte răcoros (temperatura să fie în medie de +4°). După acest timp, se pregătește o saramură din: 10 l. de apă, 700 gr. sare albă, 30 gr. silitră și 300 gr. zahăr. Se fierbe totul împreună, și după ce s'a răcit se strecoară în vasul cu șuncile; acestea trebuie să fie bine acoperite cu saramură. Peste ele se pune un teasc cu o greutate deasupra. Dacă saramura scade, se mai adaugă puțină, după 2—3 zile. Se țin astfel la loc foarte răcoros, fără totuși cumva să înghețe, 2 până la 3 săptămâni. Șunca e gata atunci când a căpătat până în mijloc o culoare trandafirie (nu roșie). Se scoate atunci din saramură, și se ține în apă fierbinte vreun sfert de oră. Se șterge curat cu o cărpă aspiră, se leagă cu sfoară de jur împrejur, ca să capete formă rotundă, și se ține 2—3 zile la un loc aerisit, ca să

A se vedea Gheorghiu G. *Păstrarea Cărnei de porc*. Cunoștințe Folositoare „Cartea Românească“. Lei 5.

se svânteze. Se pun apoi la fum, unde se țin 12—16 ore, timpul atârnând de tăria fumului și mărimea șuncei.

Șunca e gata, atunci când capătă o culoare roșie deschisă.

FIERBEREA ȘUNCEI.

Intr'un vas destul de încăpător se pune să se înfierbânte apă. Înainte de a începe a fierbe, se introduce șunca, și se lasă să fierbă în clocote mici 2—3 ore, după mărimea șuncei.

Dacă șunca nu e prea sărată, se mai poate adăuga puțină sare la fier, ca să nu tragă apa toată sarea din șuncă. Aceasta e gata când e ușor străpunsă de furculiță. Se lasă să se răcorească în apa în care a fierit. Se păstrează la rece.

PREPARAREA CĂRНАТИЛОР.

Se trece carne macră de porc prin mașina de tocăt și se amestecă cu bucătele mici de slănină crudă. Se adaugă, după gust, sare, piper, enibahar și zeană de mujdeiu de usturoiu. Se freacă totul bine la un loc, adăugând și puțină zeană de carne. Tocătura trebuie să fie moale. Se așează la mașina de carne tubul de tablă pentru umplut mațele. Dinainte avem pregătite mațele subțiri, bine spălate, întoarse pe dos, și ținute în apă rece, cât timp pregătim tocătura. Se trage mațul peste tubul de tablă, adunându-l tot la un loc, apoi se introduce tocătura cu ajutorul mașinei, cu încetul ca să nu se spargă mațul. Se lasă să se svânteze câteva ore într'un loc răcoros, și se dău la fum, pentru păstrat, sau se consumă proaspeti neafumați.

DOBĂ (tobă).

Se pune la fier, într'un vas cu apă rece, urechile bine curățate, bucăți de șorice, limba, inima și rinichii, împreună cu 2—3 foi de dafin. Se țin să fierbă bine. După ce s'au răcorit se taie toate în feliuți lungi și subțiri, iar limba și rinichii în bucăți ceva mai mari. Se amestecă cu săngele păstrat la rece dela înjunghierea porcului. Dacă e închegat se trece prin mașina de tocăt și se moaie cu puțin din zeană în care am fierit măruntaele. Se adaugă sare, piper pisat, inibahar, coriandru, potrivind de toate după gust.

Dinainte avem pregătit stomacul porcului, bine curățat și spălat înăuntru; se umple, aşezând bucătile mai mari în lungul tobei, spre a avea felii frumoase, când sunt tăiate. Se

coase la capete și se fierbe în clocote mici cam $\frac{1}{2}$ — $\frac{3}{4}$ de oră în zeama ce-a rămas dela început, sau în apă. Când e fiartă se pune pe un fund, cu un teasc deasupra și se ține până se răcorește de tot. Se poate da apoi câteva ore la fum.

CARTABOSI.

Se fierbe inima, plămânlă, splina și carne mai săngioasă dela gât, și după ce s'au răcorit se trec prin mașina de carne, sau se toacă cu satârul. Se adaugă $\frac{1}{2}$ kgr. de orez fier frumos (să nu fie trecut din fier) scurs și spălat în apă rece, sare, piper, inibahar, maghiran și ceapă prăjită, după gust. Se amestecă totul bine și se umple cartabosoul. Se pune să fierbă 10—15 minute în clocote mici în zeama în care am fierit măruntaele. Se lasă să se răcorească, fără să se țină la teasc.

La fel se pot face și cu sănge, ca la tobă.

CĂРНАТИ DE FICAT (Leberwurst).

Se fierbe ficatul nu prea tare, în clocote mici, împreună cu tot atâta carne dela gât. După ce s'a răcorit se trece prin mașina de carne, apoi printr'o sită, sau mai bine se freacă într'o piuliță de piatră până devine ca o pastă. Deoparte se taie slănină mai tare, foarte puțin fiartă, în pătrățele mici, se amestecă cu ficatul, adăugând puțină zeană în care am fierit la început ficatul. Se mai adaugă sare, piper și nucușoară pisată. Se umple mațele groase, care au fost bine curățate și spălate. Ca să nu plesnească la fier, se înteapă mai înainte cu un ac în câteva locuri. Se pune în apă fierbinte să dea câteva clocote. Se lasă să se răcorească. Se păstrează la rece.

ASPICUL.

Aspicul trebuie totdeauna pregătit cu o zi înainte de a fi întrebuințat. Elementele care servesc la pregătirea lui sunt: Picioare de vițel și de porc, labe și capete de pasăre, șorice crude, oase gelatinoase de vacă sau de vițel.

Pentru a obține $1\frac{1}{2}$ kg. de aspic se pune la foc cu 4 kg. de apă: un os gelatinos sfărmătat în bucăți (cam 250 gr.), 1 kg. de carne de vacă, 3 picioare de vițel și 3 picioare de porc. Acestea din urmă pot fi înlocuite cu o bucată de șoric. Se mai adaugă $\frac{1}{4}$ kg. de oțet de vin sau, în lipsă, $\frac{1}{4}$ de kg. de vin alb. Se lasă să fierbă la foc potrivit și se ia spuma din când în

când. După două ore de fier se adaugă o ceapă în care s'au încift 2 cuișoare, un morcov, un pătrunjel, 2—3 foi de dafin și o linguriță rasă de sare. Se lasă să mai fiarbă încă 2 ore la foc potrivit. Se dă la o parte, se strecoară și se curăță de toată grăsimea depusă la suprafață.

Deoparte, într'o oală mare, se bate spumă albușul dela 2 ouă, când e tare se adaugă cojile de ou sfârmate, $\frac{1}{4}$ kg. vin alb bun, câteva boabe de piper. Peste acestea se toarnă încetul cu încetul zeama puțin răcorită mai înainte, ferindu-ne s'o vărsăm până în fund, ca să nu cadă și particulele depuse în timpul răcirei. După ce s'a amestecat bine albușul cu zeama, se pune oala cu totul iar la foc potrivit, și se bate mereu cu un tel, până totul începe să fiarbă în clocote mici. Zeama nu trebuie lăsată să fiarbă prea repede, căci albușul s-ar închega prea curând, și n'ar mai servi la limpezirea aspicului. După ce a dat un cloicot, se trage la marginea mașinei și se mai lasă să fiarbă încet vreo 15 minute. Dacă se dă spuma la o parte cu o lingură, lichidul trebuie să apară complet limpezit. Se gustă și se adaugă sare, dacă mai trebuie. Strecurarea se face cât e zeama fierbinte, printr'o cărpă deasă, udată bine cu apă și stoarsă.

Aspicul poate fi păstrat mai multă vreme, dacă se toarnă încă fierbinte în borcane ce se leagă deasupra cu hârtie pergament și sunt lăsate să fiarbă vreo 10 minute la „bain-marie” (pag. 20).

Pentru o cantitate mai mică de aspic, se face mai ușor în modul următor: Intr'o oală cu 2 litri de apă, se pun 2 picioare de vițel, $\frac{1}{2}$ kg. de oase sfârmate de vacă, un pătrunjel, o ceapă în care s'au încift 2 cuișoare, o frunză de dafin, puțină frunză de pătrunjel, un vîrf de linguriță de sare, 2—3 boabe de piper. Se lasă să fiarbă încet, se ia din timp spuma. Când e destul de scăzut, aşa încât luând o picătură între degete, să le simțim bine cleioase, se dă deoparte, se strecoară, se ia grăsimea de pe deasupra și se limezește ca mai sus, cu 2 albușuri de ou bătute cu coajă cu tot și zeama dela o lămâie.

TOPIREA UNTULUI.

Se poate topi pentru păstrat, atât slăinina din afară, cât și osânza dinăuntru porcului. Slăinina se curăță bine de pe

șorici, înlăturând și bucățile de carne care le-ar mai avea. Atât slăinina cât și osânza se spală, se taie bucăți și se pun într'un vas încăpător să stea vreo 2 ore cu apă rece. La pivnită sau alt loc răcoros se poate lăsa și până a doua zi. Se scoate apoi din apă, iar untura se taie foarte mărunt sau se dă prin mașina de tocata carne și se pune într'o cratiță sau oală pe foc să se topească. Nu trebuie să fie focul prea mare, ca să nu se rumenească și trebuie neapărat amestecată din timp în timp, ca să nu se prindă pe fund. După primele clocote, untura deja topită se ia cu lingura mare de supă și se strecoară într'alt vas, care se află pe marginea mașinei. Când toată untura e bine topită și scursă, se mai lasă câtva timp la cald să se limpezească, de rămășițele de jumări care au trecut prin strecurătoare, și după ce e bine limpezită, se toarnă, tot prin sită, în borcanele sau în sticlele în care va fi păstrată. Nu se pune dela început direct în borcane, căci fără miturile de jumări, care se depun la fund, râncezesc cu timpul și dau unturii un gust displăcut. Untura răcită trebuie să fie albă ca zăpada. Jumăriile rămase dela topit se săreză puțin, se pun deasemenea în borcan și la loc rece și uscat, se pot păstra astfel câtva timp. Se pot adăuga cu folos la carne de tocătură pentru sarmale, chiftele, etc.

Borcanele cu untură se leagă cu hârtie pergament și se păstrează la loc răcoros și uscat.

TOPIREA UNTULUI.

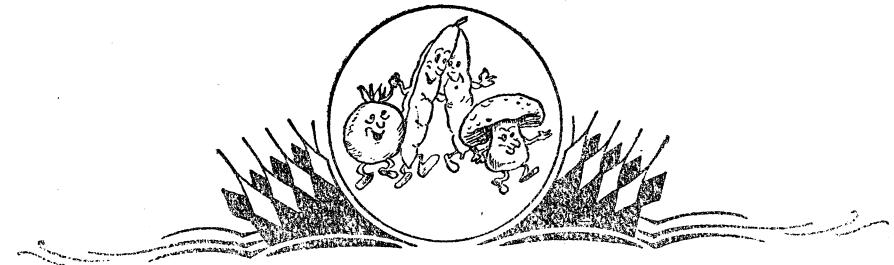
Pentru topit se alege unt presat. Să nu fie zeros. Se pun într'o cratiță sau oală pe mașină, la foc potrivit. Se păzește de aproape, căci untul dă foarte ușor în foc. După ce s'a topit, fără să fiarbă, se trage la marginea mașinei, se curăță bine spuma, se lasă să se depue zerul la fund, iar untul se decantează, strecurat printr'o sită deasă în alt vas, pe marginea mașinei. Se mai ține câtva timp aci, apoi se strecoară în borcane cu multă grijă, să nu treacă și zerul, care s'a depus pe fund, și care ar face cu timpul să râncezească untul. Untul topit și pus în borcane sau sticle, trebuie să fie limpede ca untdelemnul. În tot timpul acestei operații, untul se ține pe marginea mașinei, căci dacă s'ar duce la rece s'ar întări, și nu s'ar mai putea strecura.

Spuma luată deoparte și zerul rămas, se pun iarăși la foc să tragă câteva clocote, și se mai scurge cât se poate din el.

Untul se păstrează în sticle, în borcane de sticlă, sau cutii de tablă, închise bine cu capac. Borcanele se leagă cu hârtie pergament și se păstrează la loc uscat. Zerul rămas poate fi întrebuințat în loc de smântână la pregătirea unor feluri de legume ca: prazi cu smântână, cartofi cu smântână etc.

UMPLEREA BORSULUI.

Borșul se pregătește de obiceiu în putini de stejar (butoaie mici, mai largi în fund ca la partea de sus) de 8—10 litri. Se spală bine putina, opărind-o, de e nevoie. Se poate însă înlocui cu un borcan mare de lut. Se umple pe un sfert cu tărățe de grâu, amestecate cu tărățe de porumb. Acestea se umezesc bine cu apă rece, apoi se toarnă peste ele apă cloicotită, atât cât să se umple putina cam pe trei sferturi. Se amestecă bine cu un făcălet și se adaugă ca o jumătate kg. de huște (tărăța înăcrită dela borș, care se poate cumpăra, atunci când n'o avem rămasă de mai înainte). Dacă ne lipsesc huștile, atunci la început se umezește tărăța cu borș în loc de apă. Se amestecă totul bine, se acopere cu o cărpă curată și se pune să stea la loc cald, de obiceiu în bucătărie lângă mașină. După 24 de ore borșul e gata. Înainte de întrebuințare se strecoară.

CAPITOLUL XXI

MURĂTURI ȘI CONSERVE PENTRU IARNĂ

LĂMURIRI

Conservarea legumelor și fructelor în borcane se face astăzi ușor cu ajutorul aparatelor de sterilizare¹⁾. Toate explicațiile pentru mânuirea acestor apărate, pentru pregătirea și așezarea fructelor și legumelor în borcane, precum și timpul de sterilizare, etc., se găsesc lămurit expuse în broșura explicativă ce însoțește fiecare aparat.

Tinem totuși, să insistăm asupra câtorva puncte principale, de care atârnă buna reușită a acestor conserve.

Atât borcanele cât și capacele trebuie să aibă marginile perfect șlefuite. Să nu aibă spărturi, sau să fie cătuși de puțin știrbite, căci nu s'ar mai închide ermetic.

Cauciucul ce se așează între capac și borcan să fie elastic, și să nu aibă nici cel mai mic defect.

Atât borcanele cât și inelele de cauciuc se spală bine cu o soluție caldă de apă cu sodă, se limpezesc în apă curată, și nu se șterg cu cărpă. Orice scamă dela cărpă rămasă pe unul din aceste obiecte, impiedecă închiderea borcanelor. Mai sigur

1) Se pot căpăta prin Secția de Menaj de la „Cartea Românească“. București Bulevardul Carol I. No. 3.

e să se ție încalele de cauciuc, înainte de imediata întrebuițare, într-o farfurie cu apă fierbinte. Pe măsură ce se umplu borcanele se șterge marginea cu degetul (fără cărpă) udat în apă fierbinte, să nu rămâne nici o picătură fie de sirop, fie de apă sărată. Inelul se scoate din apă fierbinte, se scutură puțin, se aşeză pe marginea borcanului și deasupra se pune capacul.

Vasul în care se aşeză borcanele la sterilizat să nu se ție direct pe flacără, ci pe placa mașinei închisă cu rondele. Apa din vas, trebuie să fie până sub marginea borcanelor și să nu scadă în timpul sterilizării. Pentru aceasta să se ție vasul acoperit cu capacul său. Apa trebuie să se încălzească treptat, și să nu se introducă suportul cu borcanele direct în apă cloicotită, căci pot să plesnească. Căldura necesară precum și timpul de sterilizare e indicat în broșura aparatului, pentru fiecare fel în parte. Diferențe mici de temperatură nu strică nimic. Totuși dacă termometrul se ridică prea mult, vasul cu borcanele trebuie tras pe un colț al mașinei, unde focul e mai potolit. Borcanele sterilizate se scot cu suport cu tot din apă fierbinte și se aşeză pe o masă sau raft acoperit cu o cărpă, la un loc ferit de curent. Se lasă să se răcească cu încetul și arcurile nu se scot decât *după 24 de ore*. Atunci se încearcă și capacul, dacă se ține bine de borcan. În cazul când se desprinde trebuie controlat dacă borcanul, inelul de cauciuc sau capacul n'au vre'un defect și se procedează încă odată la sterilizarea conținutului.

Borcanele cu conserve trebuie păstrate într'un loc uscat și răcoros, și la întuneric. Căldura prea mare face conținutul să fermenteze, iar lumina alterează culoarea.

Când dorim să deschidem borcanul, se trage cu încetul de limba inelului de cauciuc. Dacă totuși nu se deschide să se învelească câteva minute capacul cu o cărpă muiată în apă cât mai fierbinte. Nici într'un caz să nu se forțeze cu vârful cuțitului, sau alt obiect de metal.

Atât fructele cât și legumele ce dorim să conservăm trebuie să fie foarte proaspete, și sănătoase. Să nu fie culese pe o vreme prea umedă, sau în timpul căldurei de amiază și odată culese să nu mai fie ținute la soare.

Fructele și legumele crescute în pământuri prea îngrășate se conservă mai greu. De aceia trebuie să se facă cu multă grijă sterilizarea căpsunilor, a sparanghelului, ardei copți, conopidă, etc. Ca precauție e bine să se facă, după 24 de ore, o

a doua sterilizare. Iar în timpul conservării borcanele trebuie să fie mereu controlate.

Se păstrează ușor salată de vinete, dovlecei, roșii, fasole, precum și mai toate fructele.

BULION DE ROȘII IN STICLE.

Se aleg roșii coapte. Se spală, se rup în două, și se strâng jumătățile între degete, astfel ca să se scurgă tot miezul aproape din ele. (Având mai puțină zeamă, se vor lega mult mai ușor la fier). Se pun într-o oală mare, smălțuită, cu puțină sare (un vârf de linguriță la 1 kg. de roșii). Se pun pe foc, tînându-se până încep să dea în clopot. Se dau deoparte, și se lasă să stea la rece 8—10 ore (cel mai nimerit e de cu seara până dimineață). În acest timp tot miezul gros se depune la fund, și deasupra rămâne zeama limpă, care se scoate cu ajutorul lingurei de servit supa. Se trec prin ciur, frecând cu o lingură de lemn, până rămân numai semințele și pielele. Se pune iarăși pe mașină, în oala spălată curat. Se amestecă tot timpul, cât fierbe, până se îngroașă atât cât să se poată turna ușor în sticle. Nu se lasă o clipă nemestecat, căci bulionul se prinde imediat de fund și se arde. Bulionul se toarnă prin pâlnie, de cald, în sticle, punând la început câte puțin în fiecare, ca să se încălzească treptat sticla, și să nu plesnească. Se umplu sticlele până la gât, și se astupă cu dopuri noi, care au fost fierite. Deasupra se pune smoală sau ceară roșie, dar cel mai bine și curat, capsule speciale, colorate. (Se cumpără la prăvăliile cu instrumente de viticultură). Acestea se țin 20 de minute în apă rece, ca să devie elastice, apoi se astupă sticla cu grijă, să nu se rupă capsula. După câteva ore capsulele se întăresc iarăși, închizând sticla ermetic. Se păstrează la loc răcoros și uscat.

Când nu avem un loc bun de păstrare, ca să nu fermenteze bulionul, e prudent să fierbem sticlele, după ce au fost astupate numai cu dopul de plută, într'un vas, la bain-marie (pag. 20). Apoi se pune deasupra smoală sau capsule.

BULION DE ROȘII, USCAT.

Se pregătește bulionul ca mai sus. Se ține însă la fier mai mult, până se îngroașă ca o marmeladă. Se intinde, de grosimea degetului, pe scânduri sau farfurii și se pune la soare să se usuce. Se acopere în acest timp cu o pânză subțire, ca

să nu se prăfuiască și să nu bată musca. Când s'a uscat cât trebuie, se taie patrate, care se scot de pe scândură, se întorc și pe partea cealaltă să se svânteze, și se păstrează pe iarnă, în saci mici de pânză, la loc răcoros și uscat.

ROȘII ȘI ARDEI PENTRU CIORBĂ.

Se aleg roșii coapte și sănătoase, se taie în două, apoi în felii subțiri. Deasemenea se taie ca fideaua câțiva ardei grași, precum și frunză verde de mărar și de păstrunjel. Din toate se pun în proporțiile dorite. Se pune totul într'o străchină, adăugând sare după gust (ca pentru orice mâncare). La fiecare kilogram de roșii și ardei se mai adaugă câte 2 gr. de salicil. Se amestecă bine împreună, lăsând să stea aşa vreo jumătate de oră, până începe să lase apă. Se pune în sticle cu pălnia, se astupă bine cu dopuri fierte (cu ajutorul mașinei de dopuri), se acopere cu smoală sau ceară, și se păstrează sticlele la rece.

BULION DE ARDEI ROȘII.

Se spală curat ardei roșii mari, se curăță de cozi și de semințe și se taie în 2—3 bucăți. Se pun în oala în care vor fierbe, presărându-i cu puțină sare. Se lasă să stea aşa câteva ore, ca să lase apă. Se pun apoi cu totul la fier, amestecându-i cu o lingură de lemn, să nu se prindă pe fund. Se trec prin ciur și apoi se mai pun la fier, până se leagă bine. Se păstrează în borcane, punând deasupra o cărpă cu sare, sau se usucă, după cum am arătat la bulionul de roșii.

SOS PICANT DE ROȘII.

Se aleg 6 kg. de roșii frumoase, bine coapte. Se rup în două și se pun într'o oală pe mașină. După primele clocote se dau deoparte, se trec prin sită, și se pun în oala curat spălată, iarăși la fier. Se lasă să mai scadă, fără să se îngroașe prea mult. Se adaugă: $\frac{1}{4}$ kg. zahăr, o jumătate lingură de piper alb englezesc, o jumătate lingură de piper negru, o jumătate lingură de boia de ardei, 2 linguri de muștar bun, o lingură de sare, și $\frac{1}{2}$ l. de oțet de vin. Muștarul trebuie muiat mai întâi cu puțin oțet. Când sosul e potrivit de fier (să fie ca

un bulion de roșii subțire), se toarnă de fierbinte în sticle mici, se astupă cu dopuri fierte și capsule colorate (vezi *bulion*, în sticle). Se țin la loc răcoros și uscat. Se servește la fripturi.

CASTRAVEȚI IN SARAMURĂ (de consumat vara)

Se aleg castraveți tineri și mai cu seamă proaspeți. Se spală în apă rece și se taie puțin din capete. Dacă sunt castravetiții mai groși, și vrem să se mureze iute, se despiciă puțin la mijloc în lungime, cu un cuțit. Între timp se pune apă la fier cu sare, și anume 40 gr. de sare la un litru de apă. După ce a dat vreo două clocote, se dă deoparte să se răcorească.

Se așeză castravetiții în borcan, se pun printre ei căței de usturoi, iar deasupra se acopere cu crengi de mărar. Se toarnă apă, se leagă cu hârtie pergament. Se pune la soare, lăsându-i 2—3 zile. Se vântură zeama de două—trei ori. După ce sunt bine murați, se țin la rece și se consumă după trebuință.

MURĂTURI IN SARE PENTRU IARNA.

Murăturile peiarnă se fac în butoiașe de stejar a căror mărime atârnă de trebuințele casei. Butoiul se spală și se opărește bine. (Butoiul întrebuițat numai pentru murături e cu atât mai bun cu cât se învechește). Se lasă să se svânte, apoi se freacă înăuntru cu usturoi pisat. Deoparte se spală în două—trei ape: castraveți, pepeni verzi mici, ardei lungi, gogonele (pătlăgele roșii crude), mere tari, țelină, păstrunjel, morcov. Tot zarzavatul întrebuițat trebuie să fie proaspăt și nevătămat. Altfel se moaie în timpul iernii. Se așeză toate în butoi, în proporțiile dorite și se toarnă saramura, făcută din 500 gr. de sare la 10 litri de apă precum și 1 l. de oțet. Se astupă bine cu dopul de lemn și în fiecare zi, timp de vreo 10 zile, se poartă puțin butoiul prin curte, ca să se amestece bine murăturile și să le cuprindă pe toate saramura. Se așeză apoi butoiul într'o pivniță uscată, și se desfundă atunci când dorim să începem a consuma murăturile.

VARZĂ ACRĂ IN BORCAN.

Se taie varza ca fideaua, așezând în borcan rânduri, rânduri, pe care le presărăm cu sare. Se umple borcanul bine, se toarnă apă fără să-l umplem de tot, iar deasupra se pune

o scândurică cu o piatră peste ea. După câteva ore, când varza din borcan s'a lăsat, se mai adaugă alte câteva rânduri, cu sare printre ea. Se pune iarăși scândura și piatra, se leagă cu hârtie pergament și se lasă la soare să se mureze. După două zile se vântură zeama. Tot atunci se gustă și varza, iar dacă ni se pare nesărată, se mai adaugă puțină sare în zeamă, se lasă să se topească și se toarnă iarăși în borcan. După câteva zile, se poate întrebuiță.

VARZĂ ACRĂ IN BUTOIU

Butoiul trebuie să fie de stejar. Se spală bine, se opărește și se lasă să se svânteze. Se aşează într'o pivniță uscată, pe doi butuci, ca să poată încăpea ușor sub canea (robinet) vasul în care scoatem zeama. Se controlează caneaua dacă funcționează bine. Se aleg verze îndesate și sănătoase, dar nu prea mari. Se îndepărtează frunzele veștede, se crestează în formă de cruce în partea cotorului, scobindu-l puțin cu cuțitul. În fiecare scobitură se pune puțină sare. Se aşează varza rânduri în butoi. La 100 de verze se adaugă vreo 2 pumni de grăunțe de porumb, 2—3 fire de hrean și 3—4 gutui frumoase. Deoparte se pregătește saramura, din 500 gr. de sare mare de bucătărie la 10 litri de apă. Se toarnă peste varză, punând deasupra un teasc făcut din scânduri cu o piatră mare bine spălată. După 2—3 zile varza se lasă și se mai adaugă câteva verze până se umple iarăși butoiul. După 2 zile se pritocește, lucru pe care îl repetăm până se murează varza la fiecare 2—3 zile. Prin canea se lasă să curgă zeamă într'o oală mare. Când aceasta e plină se toarnă peste varză în butoi, repetând de câteva ori până ce toată zeama a fost vânturată. După 4—5 săptămâni varza e murată. Dacă se formează cu timpul floare deasupra, aceasta trebuie regulat curățată, iar teascul se spală curat. Astfel se va păstra varza tare.

CASTRAVEȚI MICI IN OTET

Se aleg castraveți mici și foarte proaspeti. Se spală, se taie puțin la capete, și se scurg bine de apă. Deasemenea se pregătesc câțiva morcovii tăiați cu cuțitul special, în rondele crestate, câteva frunze de țelină și, cui îi place, câțiva căței de usturoi. Între timp se fierbe otetul cu sare, cât să fie bine sărat la gust (cam 50 gr. la un litru de otet) și cu câteva boabe

de piper. Otetul de vin e mai bun, dar se poate întrebuiță și otet obișnuit. Se lasă deoparte să se răcorească. Se aşează castraveții în borcan, iar printre ei felii de morcov, frunze de țelină și căței de usturoi. Se toarnă otetul răcorit, împreună cu boabele de piper. Deasupra se pun boabe de muștar sau frunze de vișin, curat spălate. Acestea fac să fie castravetiții tari. Se leagă borcanul cu hârtie pergament. Se pun la cămară și, după vreo 10 zile se pot întrebuiță.

CASTRAVEȚI MURAȚI CU BOABE DE MUȘTAR (Senfgurken)

Se aleg castraveți mai mari dar foarte proaspeti. Se curăță de coajă, se taie în patru în lungime, se îndepărtează semințele, dacă sunt, și se taie în bucățele de vre-o 5 cm. lungime. Se pun într'un castron, se presară sare atât cât să fie potrivit de sărați, se acopără și se lasă să stea aşa 10—12 ore. Se scurg de zeama ce-au lăsat și se aşează într'un borcan, de preferință de lut. Deoparte se fierbe otet, punând la 1 l. de otet de vin $\frac{1}{4}$ l. de apă și 10 gr. sare. Se toarnă otetul răcorit peste castraveți. Se leagă borcanul. După o săptămână se mai fierbe odată otetul. Se aşează în borcan, pe lângă castraveti, alternând în rânduri, câteva felii de hrean, câteva felii de ceapă, frunze de dafin, tarhon, usturoi și boabe de muștar (50 gr. la 1 l. de otet). Se toarnă otetul răcorit deasupra. Se pune o farfurioară care intră în borcan, apăsând castraveti, ca să fie toți cuprinși de otet. Se leagă borcanul, și se păstrează la întuneric, și la răcoare.

MURĂTURI IN OTET (Mixed pickels).

Se aleg castraveți mici de tot, iar dacă sunt mai groși, se taie în două și trei bucăți, gogonele mici, conopidă, care se rupe în buchețele potrivite, îndepărând cotorul, ceapă măruntă, rotundă, morcovii tăiați în felii rotunde, crestate cu cuțitul special. Se aşează din toate, în rânduri potrivite, în borcane cam de un litru. Cine dorește, poate să adauge și unul sau doi ardei galbeni, mici și iuți. Pentru rest se procedează cum am arătat la *castraveți în otet*, adăugând la fierb, la fiecare litru de otet și o lingură de zahăr.

GOGOȘARI IN OȚET.

Se aleg gogoșari frumoși, nevătămați și proaspeți. Se spală și se lasă pe un șerbet să se svânteze, sau se șterg cu o cârpă moale. Se înțeapă fiecare cu un ac de 2—3 ori. Se aşeză în borcane.

Se fierbe oțetul adăugând la fiecare litru de oțet 60 gr. de sare, o lingură de zahăr, o frunză de dafin. După ce s'a răcorit bine, se toarnă peste gogoșari, punând deasupra câteva boabe de muștar sau frunze de vișin. Se pun apoi două scândurele mici încrucișate, care să ție gogoșarii în oțet. Se leagă cu hârtie pergament și se țin la cămară până se murează.

USTUROIU VERDE IN OȚET.

Se alege usturoi verde, care încă nu a făcut căpătâna. Se curăță, se taie jumătate din lungimea cozilor și se opărește, lăsându-se câteva minute în apă. Se scurge bine, se înoadă fiecare fir în formă de opt și se aşeză în borcan. Se fierbe oțetul cu sare, în proporție de 40 gr. la un litru de oțet, iar după ce s'a răcorit se toarnă peste usturoi, punând deasupra și câteva boabe de muștar și un praf de salicil, ca să nu înflorească. Se leagă cu hârtie pergament și se ține la cămară. Se servește pe lângă friptură, dar se întrebuintează și la stufat, lăsându-se câteva ore în apă rece, ca să piardă din acreală.

BOABE DE PORUMB MURAT.

Se curăță de boabe, câteva știuleți de porumb în lapte. Se pun într'o oală cu apă clocotită și sare, și după ce au fierit puțin, se scurg și se bagă în apă rece.

Deoparte se fierbe oțet potrivit de tare, se pune sare, câteva boabe de piper, 2—3 cuișoare, și câteva frunze de tarhon. Se pun boabele într'un borcan mic, se toarnă deasupra oțetul cu mirodeniile, și se leagă cu hârtie pergament. Se păstrează la rece. După o lună se poate întrebuița, și pot fi folosite în locul caperelor, care sunt atât de scumpe.

VINETE IMPĂNATE IN OȚET.

Se aleg vinete tinere și nu prea mari. Se taie codița și se despiciă în lung pe ambele părți, dar nu de tot. Se pun în apă fierbinte și se lasă să dea câteva clocole, până încep să

se moaie. Se scot și se pun la teasc și anume se aşeză pe masă unele lângă altele, iar peste ele se pune un fund cu greutăți deasupra.

Pe de altă parte se pregătește zarzavatul și anume se taie ca fideaua morcovii, pătrunjel, țelină, varză, ardei verzi, în proporțiile dorite, și se freacă toate ușor cu puțină sare. Cui îi place, poate să adauge și câteva cătei de usturoi. Umplutura aceasta se introduce în despicături, se leagă pătlageaua cu cozi de țelină opărite și se aşeză rânduri în borcan. Deasupra se toarnă oțet fierb cu sare în proporția de 50 gr. sare la un litru de oțet și răcorit. Se leagă borcanele și se păstrează la un loc răcoros.

ARDEI UMPLUȚI.

Se aleg ardei grași, nevătămați. Se taie în jurul codiței un căpăcel și se curăță de semințe. Se taie ca fideaua varză albă, puțin morcov, pătrunjel, țelină. Se freacă ușor cu sare, se umplu ardeii. Ca să nu iasă umplutura, se poate pune deasupra câte o bucațică de frunză de varză sau o felie de morcov. Se aşeză în borcane, iar deasupra se toarnă apă fiartă cu sare, la care se aadăugă și puțin oțet și anume o ceașcă la un litru de apă. Aceasta se toarnă după ce s'a răcorit.

CIUPERCI MURATE.

Se aleg ciuperci mici, rotunde și închise. Trebuie să fie foarte proaspete. După ce se rup codițele, se freacă cu puțină sare (20 gr. sare la 1 kg. ciuperci). Se spală apoi ușor în apă cu puțin oțet. Între timp se fierbe oțet de vin, punând la 1 l. de oțet 20 gr. sare, și câteva boabe de piper alb. Când oțetul clocotește se pun ciupercile, lăsându-le să fierbă bine. Se pun de fierbinte, cu oțet cu tot în borcane mici, și după ce s'au răcorit se leagă bine cu hârtie pergament.

CONOPIDĂ ȘI MORCOVI IN SARAMURĂ.

Se curăță conopida și se desface în buchete. Deasemenea se curăță morcovii în lungime, cu cuțitul special crestat și se taie rondele ceva mai groase. Se aşeză la fundul borcanului: foi de viță, foi de țelină și puțin mărar. Apoi se aşeză conopida și morcovii, iar deasupra se mai pune puțină foie de țe-

lină și mărar. Se fierbe cantitatea necesară de apă cu sare (cam 35—40 gr. sare la un litru de apă) se pun câteva boabe de piper la fierb și se lasă să se răcorească, dar nu de tot.

Se toarnă în borcan, care se leagă cu hârtie pergament și se ține la căldură până când se limpezește apa. Se pune spre păstrare la un loc răcoros.

FASOLE CONSERVATĂ IN SARE.

Se curăță fasolea de ată, fie fasole verde Tânără, sau fasole grasă, albă. Se așează în borcane un rând de fasole, unul de sare albă amsetecată cu puțin zahăr, rânduri, rânduri. (La 1 kg. de fasole intră 200 gr. sare și 50 gr. zahăr). Se pune deasupra o scândură mică cu teasc pe ea (o piatră curat spălată, sau altă greutate). Până a doua zi fasolea se lasă și se mai umple borcanul cu rânduri de fasole și de sare. Se apasă iarăși cu o scândurică cu teasc, astfel ca apa pe care a lăsat-o fasolea să le cuprindă până sus. Se leagă cu hârtie pergament, și se țin la loc uscat și răcoros. Înainte de întrebuițare, se spală cantitatea necesară pentru o mâncare în câteva ape și se pune să fierbă, schimbând apa odată, ca să se desăreteze cât trebuie. Se gătește apoi ca și fasolea verde.

MAZĂRE CONSERVATĂ IN SARE.

Se curăță mazărea din păstăi. Nu se spală. Se pune într'un castron, adăugând la 1 kg. de mazăre boabe 200 gr. sare și 100 gr. zahăr tos. Se ține astfel câteva ore la rece, până începe mazărea să lase apă. Se pune în sticle cât mai plin împreună cu zeama ce-au lăsat scuturând sticla din când în când, ca să fie mazărea cât mai îndesată. Se astupă cu dop fierb, și se acoperă cu smoală. Se păstrează în pivniță, la rece. Înainte de întrebuițare se spală mazărea, apoi se pune la fierb într'o cratiță cu apă clocoită, schimbând apa odată, de e nevoie, până rămâne mazărea potrivit de sărată.

ARDEI CONSERVATI IN SARE.

Se aleg ardei grași frumoși. Se spală într'o apă, se taie în jurul codiței un căpăcel și se curăță de semințe. Se presară fiecare cu puțină sare înăuntru, și se lasă să stea într'o străchină mare sau o oală, până a doua zi, ca să se moaie. La 100 de ardei grași, intră cam 3—400 gr. sare. După ce s'au muiat se

așează în borcan, turnând și apa pe care au lăsat-o și punându-i unul într'altul, ca să încapă cât mai mulți. După câteva ore, dacă s'au lăsat, se mai adaugă câțiva, până se umple borcanul de tot, se apasă cu o scândurică ca să-i cuprindă apa care a ieșit din ei. Dacă aceasta nu ajunge până sus, se poate turna puțină apă cu sare. Se pune un praf de salicil muiat cu puțină apă caldă ca să nu înflorescă, se pune o scândurică, se leagă cu hârtie pergament și se ține la loc răcoros. Înainte de întrebuițare se desăreză, punându-i de cu seară în apă. Într'un borcan de 6 kg. intră 100—120 ardei frumoși.

FRUNZĂ DE VIȚĂ CONSERVATĂ.

Se aleg frunze tinere de viță și care să nu fie pătate cu sulfat de cupru. Se spală, se fac teancuri și se așează într'o covată sau străchină mare. Se toarnă deasupra o saramură mai tare (40 gr. sare la un litru de apă) și se lasă astfel vreun sfert de oră. Se scot, se așează într'un borcan de sticlă sau de pământ smălțuit, punând printre ele frunze de mentă. Deasupra se toarnă saramura, în care am topit puțin salicil, se apasă cu o scândurică cu o piatră pe ea, se leagă cu hârtie pergament și se ține la rece.

TARHON CONSERVAT IN OTET

Se aleg frunzele de tarhon proaspăt. Se pun într'un castron, presurându-le bine cu sare. A doua zi se așează într'un borcan mic, se apasă deasupra cu 2 scândurele, așezate cruciș, și se toarnă otet cât să-l cuprindă. Se leagă cu hârtie pergament, și se păstrează la rece.

MĂRAR PĂSTRAT PE IARNĂ.

I. In sare: Se aleg crenguțele verzi de mărar, se spală, se scurg bine de apă; se așează într'un borcan de vre-o $\frac{1}{2}$ de kilogram, presărând sare între rândurile de mărar. Până a doua zi, mărarul se lasă, și mai trebuie adăugat altul tot presurat cu sare, până se umple borcanul. Se pun deasupra două scândurele cruciș, apăsând ușor, astfel ca apa lăsată de mărar să-l acopere complet. Se leagă cu hârtie pergament, și se păstrează la rece. Iarna se scoate câte puțin, pe măsură ce avem nevoie, se ține o oră în apă rece, și se întrebuițează la mâncare, ciorbă, etc.

2. Uscat. Se leagă pe o sfoară buchetele de mărar, și se ţin câteva zile la un loc uscat (dar nu în soare) până se usucă. Se păstrează la cămară, în săculeț de pânză. Se spală înainte de întrebuițare.

PĂTRUNJEL VERDE, PĂSTRAT PE IARNĂ.

Se păstrează ca și mărarul uscat (vezi mai sus).

FRUNZE DE LEUȘTEAN PĂSTRATE PE IARNĂ.

Se păstrează ca și măraul uscat.

ARDEI CONSERVATI IN RUMEGUŞ.

Se cerne printr'un ciur rumeguș de lemn bine uscat. Se aleg ardei grași, proaspeti, mai cu seamă nevătămati.

Se pune într'o ladă potrivit de mare, un strat de rumeguș, se aşeză un rând de ardei așa fel ca să nu se atingă între ei. Se acopăr cu rumeguș și se continuă până s'a umplut lada, cel din urmă strat fiind de rumeguș. Se păstrează la loc uscat și răcoros. Se scot din ei pe măsură ce avem trebuință.

ROȘII CONSERVATE IN FRUNZE DE VITĂ.

Se pregătește frunza de viață necesară, spălând-o și lăsând-o să se svânteze. Se aleg roșii frumoase, tari și perfect de întregi.

Se aşeză pe fund, într'un borcan mare, un strat de frunze de viață, apoi un rând de roșii, îmbrăcate fiecare în foi de viață, peste ele se presără sare, și se repetă până e borcanul plin. Se acopere cu un strat mai gros de frunze de viață, iar deasupra se pune un fund de lemn, care să intre în borcan și peste care se pune o greutate nu prea mare, ca să nu strivească roșile, ci atât cât să le tie toate bine strânse. Se acopere totul cu o pânză curată. Se păstrează într'un loc răcoros și uscat. Când scoatem roșii, se acopăr cele rămase bine cu frunze de viață, iar marginea borcanului se șterge cu o cărpă udă.

ZARZAVAT USCAT PENTRU CIORBĂ.

In cantități mari, zarzavatul se usucă în cuptoare anume de uscat. Pentru trebuințele casei se poate, cu oarecare grijă, usca și pe grătare în cuptorul mașinei.

Morcovii se aleg din varietățile cu rădăcina mică, care sunt mai fragezi și dulci. Se rad, se spală, și se taie felii subțiri. Se opăresc cu apă cloicotită, fără să-i ținem de loc pe mașină, se scurg și se aşeză pe grătare de sărmă, anume împletită. Se introduce în cuptor când focul e aproape stins (temperatura cuptorului să nu fie mai mare de $60-70^{\circ}$) și se țin până s'a răcit cuptorul. A doua zi se mai bagă la cuptor la aceeași temperatură, iar între timp se țin într'un loc uscat și bine aerisit.

Morcovii uscați se păstrează în săculețe de pânză.

Telina, pătrunjelul și păstârnacul se usucă la fel cu morcovul.

Fasolea verde se alege foarte Tânără. Altfel e ațoasă, și nu se mai frăgezește la fier. Se aleg păstăile cam de aceeași mărime (ca să se usuce egal). Se rup codițele și se curăță de ațe. Se țin 5 minute în apă cloicotită, se scurg, și se usucă ca și morcovii, dar în cuptorul ceva mai răcorit ($50-60^{\circ}$). Se păstrează în săculețe de pânză.

*

Ardeii grași sau lungi se spală, li se îndepărtează codița și semințele, și se taie mărunt ca fideaua. Se opăresc, și se usucă ca și fasolea.

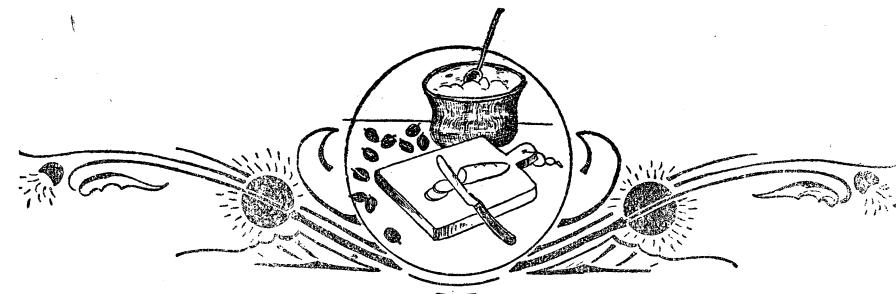
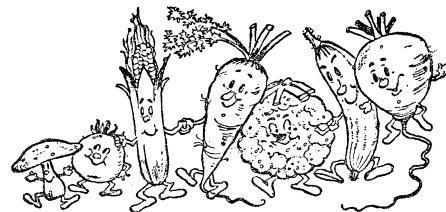
PĂSTRAREA ZARZAVATULUI PE IARNĂ.

Zarzavatul se păstrează bine pe iarnă numai în pivnițe uscate și aerisite. Se pregătesc în pivniță câteva straturi de nisip. Se alege numai zarzavat sănătos. Se curăță și anume se taie frunzele, la morcov, pătrunjel, telină, păstârnac, sfecă, așa ca să rămână numai inima. Se aşeză fiecare fel deoarece în straturile de nisip, punând firele drept, unul lângă altul, așa fel ca să iasă afară numai partea dinspre frunze.

La praz se taie o treime din frunze și o parte din mustățile rădăcinelor, și se aşeză drept, dealungul zidului din pivniță, îngropând partea albă în nisip de un lat de palmă.

Varza, conopida și varza roșie se păstrează de asemenea cu rădăcina îngropată în nisip, în pivniță, atât cât a fost și în pământ. Cartofii se aleg sănătoși și bine svântați, se pun într-o lăda acoperită cu un sac, ca să nu-i bată deloc lumina. Aceasta desvoltă cu timpul, în coajă, o substanță toxică. Cartofii se cercetează din timp în timp, se aruncă cei stricați, iar la cei care au început să încolțească, se rup mugurii.

Ceapa și usturoiul se păstrează mai bine în pod, acoperite cu rogojini, ca să nu degere.

CAPITOLUL XXII.

REGIM PENTRU DIABETICI

Felurile de bucate din rețetele ce urmează conțin o minimă cantitate de hidrat de carbon. Unele feluri pot fi consumate mai des și în cantitate mai mare, altele cu măsură. Aci intervine sfatul medicului, care hotărăște după starea generală a fiecărui bolnav de diabet.

Diabeticul trebuie să-și urmeze regimul cu multă perseverență. Orice abatere dela regimul indicat, poate aduce o creștere bruscă a cantității de zahăr în sânge și urină.

Rețetele ce urmează vor înlesni combinarea menu-urilor zilnice, în conformitate cu prescripțiile medicului.

Insistăm asupra locului important ce-l au zarzavaturile în regimul diabetului. Elementele pe care le conțin sunt mai ușor asimilate decât glucoza și amidonul.

Să se mănânce legume verzi cât de multe, fierte, de preferință în aburi, și chiar crude. Apa în care se fierb legumele e bine să se întrebuințeze la supe. Ea conține substanțe minerale foarte folositoare organismului.

Orice menu trebuie să cuprindă un fel de legume și o salată verde. Deasemenea, s'a dovedit în timpul din urmă că cea mai mare parte din fructe, consumate cu măsură, nu numai că nu sunt dăunătoare, ci ajută la însănătoșire prin vitaminele și substanțele minerale ce le conțin. Cantitatea de zahăr, proporțională cu cea minerală din același fruct, e perfect de bine asimilată de organismul bolnavului.

Fructele trebuie să fie coapte dar foarte proaspete, și în bună stare. Cele mai bune s-au dovedit a fi merele, perele, portocalele, strugurii nu prea dulci, agrișe, afine, smeură. Să se consume crude — sau zeama proaspăt stoarsă, dar fără zahăr. Numai în al doilea rând vin compoturile, fără zahăr.

ALIMENTE PERMISE DIABETICULUI.

PÂINE: Numai pâine specială pentru diabetici, bișcoturi sau pâine de gluten.

SUPE: Supe de carne și de zarzavat.

OUĂ: În cantități indicate.

LAPTE: După indicații.

PEȘTI ȘI CRUSTACEE: Orice fel de pește și crustaceu, fierb și prăjit, pregătit fără făină.

CARNE PROASPĂTĂ: Orice carne, de vită sau de pasăre, precum și rinichi, limbă, inimă, ficat, creier.

CONSERVE DE CARNE: Șuncă, limbă afumată, cărneați pregătiți fără făină.

LEGUME PROASPETE: Verdețuri, salate, spanac, măcriș, varză, conopidă, sparanghel, dovlecei, castraveți, pătlăgele roșii, fasole verde Tânără, vinete, ardei, ridichi, anghinare, ciuperci.

LEGUME CONSERVATE: Castraveți murați în oțet, varză acră, măslini, precum și conserve de calitate bună.

BRÂNZETURI: Toate, în cantități moderate.

FRUCTE: Pere, mere, portocale, afine, agrișe, în cantități moderate.

CONDIMENTE: Fără să se abuzeze: Sare, piper, ardei, muștar, capere, chimion, dafin, cuișoare, scortisoară.

BĂUTURI: Ape minerale (după prescripții). Vinuri care nu sunt dulci, limonadă fără zahăr, zeamă de fructe, infuzii fără zahăr, ceaiu și cafea fără zahăr.

ALIMENTE INTERZISE DIABETICULUI.

FĂINA obișnuită, sub orice formă.

PÂINE, afară de cea prescrisă de medic.

PASTE FAINOASE.

SOSURI cu făină.

LEGUME uscate ca: fasole, mazăre, linte, bob.

PRAJITURI și orice dulciuri, pregătite cu făină și zahăr.

FRUCTE: Cele prea dulci, fructe uscate, fructe zaharisite.

BĂUTURI: Vin dulce, șampanie, bere, likueruri, limonade, cidru, cacao, șocolată.

Felurile ce urmează sunt socotite pentru 4 persoane.

SUPE.

SUPĂ DE CARNE.

Se face întocmai ca la pagina 55.

SUPĂ DE PASARE.

Se alege 400 gr. carne de pasare curățată de oase, friptă la tavă sau la frigare. Se trece prin mașina de tocăt carne, și se freacă bine, cu 2 gălbenușuri crude, până devine ca o pastă. Această operație se face într'un castron, sau mai bine într'o piuliță de marmoră. Se moaie cu puțină zreamă de carne și se trece totul prin sită.

Deoparte se înfierbântă $1\frac{1}{2}$ l. de zreamă de carne, se amestecă încet cu pasta, și înainte de a servi se adaugă o bucătică de unt proaspăt.

SUPĂ DE ZARZAVAT.

Se taie ca fideaua 3 cepe mijlocii, o rădăcină de morcov, un praz mijlociu, o rădăcină de țelină, mijlocul unei salate verzi, și câteva foi de varză creață.

Se trag într'o cratiță cu 40 gr. de unt, ceapa și prazul. Se adaugă apoi morcovii și țelina, și se tăin deasemenea până se moaie. Se adaugă ca $1\frac{1}{2}$ l. de zreamă de carne și la primul clocoț se trage pe marginea mașinei. Se lasă așa vre-o jumătate de oră, când se adaugă varza și apoi salata. Se potrivește de sare. Înainte de a servi se adaugă puțin pătrunjel verde tăiat mărunt.

SUPĂ DE PRAZ ȘI CARTOFL.

Se taie ca fideaua 4 fire frumoase de praz și se înăbușe într'o cratiță cu 40 gr. de unt. Deoparte se taie mărunt 3 — 4 cartofi, se spală în apă rece și se sterg cu un șerbet, ca să se piardă amidonul. Se pun în cratiță cu prazul, și se toarnă deasupra $1\frac{1}{2}$ l. de zreamă de carne, sau apă în care a fierzat zarzavat. Se potrivește de sare. Înainte de a servi se poate adăuga o lingură de smântână proaspătă.

SUPĂ DE CONOPIDĂ.

Se curăță o conopidă mijlocie, se rup buchetele, și se pun să fiarbă în apă cloicotă, cu puțină sare.

Deoparte avem pregătit $1\frac{1}{2}$ l. de zreamă de carne, în care se pune conopida fiartă și se ține să mai dea vre-o două clocoțe. Înainte de a servi se adaugă puțină frunză de părunjel tăiat mărunt.

SUPĂ DE SALATĂ VERDE.

Se aleg foile de la 2 salate crete, se spală și se înăbușe într'o cratiță cu 30 gr. unt. Se trec prin sită și se amestecă cu $\frac{1}{2}$ l. de zreamă de carne, sau apă în care s'a fierzat zarzavat. Se potrivește de sare. Deoparte se bat 2 gălbenușuri cu o lingură de smântână, sau puțin unt proaspăt și se amestecă încet cu supa, înainte de a servi la masă.

SUPĂ DE MĂCRIS.

Se face întocmai ca supa de salată (vezi mai sus).

SUPĂ DE SPANAC.

Se alege $\frac{1}{2}$ kg. de spanac, se spală în mai multe ape, se fierbe în apă cu puțină sare. Deoparte se rumenește o ceapă mijlocie cu o lingură de unt, se amestecă cu spanacul fierzat și scurs de apă. Se toarnă $1\frac{1}{2}$ l. de zreamă de carne, și se lasă să mai dea împrenă un clocoț.

SUPĂ DE ROȘII.

Se spală $\frac{3}{4}$ kg. de roșii. Deoparte se trage o ceapă mică cu o lingură de unt, se adaugă roșiile rupte în două și se lasă să fiarbă înăbușit, la foc mic. Se trec prin sită și se adaugă 1 l. de zreamă de carne, sau apă în care a fierzat zarzavat, se potrivește de sare. Se adaugă 2 linguri de șvaițer ras și se lasă să mai dea vre-o două clocoțe.

SUPĂ DE ȚELINĂ.

Se curăță, se spală și se taie ca fideaua 2 țeline mijlocii. Se trag cu o lingură de unt, tinându-le până se moaie. Deasupra se toarnă $\frac{1}{2}$ l. de zreamă de carne, se lasă să fiarbă bine, se trece prin sită și se mai adaugă încă 1 l. de zreamă de carne. Se ține să dea câteva clocoțe. Se potrivește de sare. Deoparte se bat 2 gălbenușuri cu o lingură de smântână și se amestecă încet cu supa, înainte de a servi la masă.

SUPĂ DE FASOLE VERDE.

Se curăță $\frac{1}{2}$ kg. de fasole verde foarte Tânără, și se pune să fiarbă în apă cloicotită. Se săreză. Deoparte se înfierbântă $1\frac{1}{2}$ l. de zreamă de carne, se adaugă fasolea fiartă, scursă de apă și taiată bucătele. Se ține să dea un singur cloicot. Înainte de a servi se adaugă în supă 3 gălbenușuri răscoapte, trecute printr'o sită rară.

SUPĂ DE CIUPERCI.

Se toacă mărunt 2 cepe frumoase, și se trag într'o cratiță cu 40 gr. de unt.

Se curăță 400 gr. de ciuperci, se spală, și se taie subțire ca fideaua. Se amestecă cu ceapa, se adaugă câteva linguri de zreamă de carne, lăsându-le să fiarbă înăbușit, la foc mic. Se pune un praf de sare. Se toarnă deasupra $1\frac{1}{2}$ l. de zreamă de carne și se lasă să mai dea câteva clocote.

SALATE.

SALATĂ VERDE.

Se alege și se curăță salata precum am arătat la pag. 37. Pentru 2 salate frumoase se face un sos din : puțină zreamă de lămâie care se freacă cu o lingură de untdelemn. Se adaugă un praf de sare, piper, puțin tarhon și păstrunjel verde tocăt mărunt. Totul se freacă bine și se amestecă cu salata, o jumătate de oră înainte de masă. Dacă dorim, se poate adăuga și un gălbenuș crud, care se freacă bine cu lămâia și untdelemnul. La fel se pregătește salata de marole, păpădie, andive, salată creață.

SALATĂ CU SOS DE SMÂNTÂNĂ.

Se alege și se curăță salata ca la pag. 37. Deoparte se pregătește sosul din : 2 linguri de smântână care se amestecă cu puțină zreamă de lămâie, sare, piper, păstrunjel verde și tarhon tocăt mărunt. Se amestecă cu salata o jumătate de oră înainte de a fi servită.

La fel se poate pregăti salata de marole, păpădie, andive, fasole verde fiartă și conopidă fiartă.

SALATĂ DE FRUNZĂ DE TELINĂ.

Se aleg numai frunzele tinere și inima, în totul cam $\frac{1}{2}$ kg. Se curăță, se spală și se taie bucăți de 4 — 5 cm. Deoparte se face sosul ca pentru salată verde și se amestecă cu frunza de telină.

SALATĂ DE FASOLE VERDE

Se alege 1 kgr. de fasole verde foarte Tânără se spală și se pune la fierb în apă cloicotită, lăsând cratița descooperită, ca să nu piardă culoarea. Se fierbe la foc iute. Se scurg și după ce s'au răcorit se amestecă cu un sos făcut ca pentru salată verde.

SALATĂ DE ANGHINARE.

Se aleg 4 anghinare frumoase, și se fierb ca la pag. 232. Se scurg și se servesc cu un sos pregătit din : untdelemn cu oțet sau lămâie, sare, piper, puțin păstrunjel, mărar și tarhon, tăiat foarte mărunt.

SALATĂ DE SFECLĂ.

Se spală bine sfecă, și se fierbe, înlocuind apa de câteva ori cu alta fierbinte, pentru ca să se eliminate cât mai multe substanțele hydrocarbonate. Se curăță și se tăie felii. Se toarnă deasupra oțet. Înainte de a servi se scurg bine și se presără puțină sare.

SALATĂ DE CARTOFI.

Se curăță $\frac{1}{2}$ kg. de cartofi chifle și se spală în mai multe ape, ștergându-le înainte de a le pune la fierb, ca să piardă în parte amidonul ce-l conțin. Se fierb în apă cu sare, sau de preferință în aburi (în vas special). Se tăie felii și se amestecă de calzi cu oțet și o lingură bună de untdelemn.

SALATĂ DE CONOPIDĂ.

Se alege o conopidă frumoasă, se curăță și se rup buchetele. Se pun la fierb în apă cloicotită. Se adaugă sare. Se scurge și se lasă să se răcorească. Se pregătește sosul cu smântână, ca la pag. 469 și se amestecă cu conopida.

SALATĂ DE CONOPIDĂ CU MAIONEZĂ.

Se fierbe conopida întocmai ca mai sus. Pentru maioneză se bat într'un castron 2 gălbenușuri cu o lingurită de untdelemn, jumătate ceașcă de zeamă de carne și un praf de sare. Se aşeză cu totul într'alt vas cu apă caldă, pe marginea mașinei, și se bate bine, până începe să se îngroașe. Când e aproape gata se adaugă puțină zeamă de lămâie.

Se aşeză conopida pe farfurie, se toarnă sosul deasupra, iar împrejur se pun foi de salată verde sau de păstrunjel creț.

SALATĂ DE VINETE.

Se coc vinetele ca la pag. 41. După ce sunt tocate se bat cu untdelemn, adăugând puțin oțet, sare și foarte puțină ceapă tocată mărunt.

SALATĂ RUSEASCĂ.

Se aleg și se fierb separat cu puțină sare: 1 morcov Tânăr, o țelină, 200 gr. de fasole verde și o conopidă mică ruptă în buchete.

Se tăie tot zarzavatul în cuburi mici, se amestecă cu 2 salate frumoase alese, spălate și tăiate ca fideaua, se aşeză pe o farfurie, împrejur se pun buchetele de conopidă, iar deasupra se toarnă un sos de maioneză făcut ca pentru salata de conopidă cu maioneză.

SOSURI.

SOS PENTRU SALATE.

Se freacă într'un castron puțin untdelemn cu zeamă de lămâie, la care se adaugă frunză de păstrunjel și tarhon tocăt mărunt, sare, piper.

MAIONEZĂ DIETETICĂ.

Se bat într'un castron 2 gălbenușuri cu o lingurită de untdelemn, jumătate ceașcă de zeamă de carne și un praf de sare. Se aşeză cu totul într'alt vas cu apă caldă, pe marginea

mașinei și se bate bine până începe să se îngroașe. Când e aproape gata se adaugă puțină zeamă de lămâie.

SOS MAIONEZĂ.

Se pun într'un castron 3 gălbenușuri crude, puțină zeamă de lămâie, sare, piper și jumătate lingurită de muștar. Se amestecă totul bine și apoi se freacă mereu, turnând cu încetul 150 gr. de untdelemn.

SOS DE UNT.

Se amestecă cu încetul, într'o cratiță mică, 2 linguri de oțet de vin cu 3 gălbenușuri, un praf de sare și piper. Deosebite avem pregătit pe o farfurie 100 gr. de unt, tăiat în câteva bucățele mai mici. Se pune cratița cu ouăle pe mașină, într'alt vas cu apă fierbinte, amestecând într'una. Când compozitia s'a încălzit, se pune o bucătică de unt și nu se adaugă următoarea de cât după ce aceasta s'a amestecat cu ouăle. Trebuie amestecat într'una și se servește îndată ce e gata.

SOS DE CAPERE.

Se bate bine o lingură de untdelemn cu zeama dela o jumătate lămâie. Se amestecă cu o lingură de smântână, foi de păstrunjel verde și capere tocate mărunt.

SOS PICANT.

Se trec prin sită 3 gălbenușuri răscoapte și se freacă cu o lingură de untdelemn, oțet, sare, piper, până se face un sos potrivit de gros. Se adaugă o ceapă mică și un castravete în oțet, ambele tocate foarte mărunt.

SOS DE ROȘII CU SMÂNTÂNĂ.

Se spală și se rup în două $\frac{1}{4}$ kgr. de roșii proaspete. Se lasă să se scurgă apa din ele, se trec de crude prin sită și se amestecă cu o ceașcă mică de smântână. Se pune sare.

SOS CU PARMEZAN.

Se amestecă 2 gălbenușuri cu puțină zeamă de lămâie și un praf de sare. Se adaugă cu încetul 2 linguri de untdelemn

și după ce a fost tot cuprins se pune o lingură de parmezan ras, puțină arpagică și pătrunjel verde tocate mărunt.

MÂNCĂRI DE OUĂ

OCHIURI LA CAPAC.

Se pregătesc cum am arătat la pag. 81, adăugând în farfurie ce merge la foc, odată cu untul și câteva picături de lămâie.

OCHIURI PE CIUPERCI.

Se aleg 500 gr. ciuperci, se spală, se curăță (pag. 244) și se taie felii subțiri.

Se toacă mărunt o ceapă mijlocie și se trage cu o lingură de unt. Când începe să se îngălbenească se pun ciupercile, să fierbă înăbușit până se moaie, adăugând, dacă trebuie, câte o lingură de apă. Se pune sare, se lasă să scadă.

Deoparte se pregătesc ochiurile câte unul de persoană, în apă cu puțin oțet (pag. 81). Se așeză ciupercile pe farfurie, iar deasupra se pun ochiurile.

OMLETĂ CU SPANAC.

Se fierbe $\frac{1}{2}$ kg. de spanac în apă cu sare. Se scurge, se adaugă o bucătică de unt și se lasă cratiță pe marginea mașinei, amestecând, până e absorbit tot untul.

Deoparte se pregătește omleta ca la pag. 86, se așeză spanacul pe jumătate din omletă, se întoarce cealaltă jumătate deasupra și se servește fierbinte.

OMLETĂ CU CIUPERCI.

Se pregătesc ciupercile întocmai ca la „Ochiuri pe ciuperci”.

Deoparte se face omleta (pag. 86), se așeză ciupercile pe jumătate de omletă, se întoarce cealaltă jumătate deasupra, se servește fierbinte.

OMLETĂ CU ȘUNCĂ.

Se pregătește omleta (8 ouă pentru 4 persoane) (pag. 86). Deoparte se taie în patrate cam de 1 cm., 200 gr. șuncă, se așezază pe jumătatea omletei, se întoarce cealaltă jumătate deasupra, se mai ține o clipă la cuptor, se servește fierbinte.

OUĂ CU BRÂNZĂ.

Se sparg într-un castron 8 ouă și se amestecă fără să se bată cu 100 gr. de svaițер tăiat în felii foarte subțiri și 40 gr. de unt deasemenea tăiat în bucățele mici. Se adaugă sare și puțin piper alb. Se toarnă într-o cratiță, se așeză pe foc, amestecând mereu. Se servește îndată ce ouăle au început să se lege.

OUĂ TARI CU SPARANGHEL.

Se fierb 8 ouă răscoapte. Se curăță după ce s'au răcit.

Se alege 1 kgr. de sparanghel și se curăță, (pag. 218) rușând cu mâna capătul fibros. Se taie în bucățele de 2—3 cm. și se pun la fiert în apă cloicotă cu sare; vârfurile se adaugă mai spre sfârșit, ca să nu se sfarme, fierbând prea mult. Când sparanghelul e gata, se scurge și se așeză în movilă pe o farfurie. Împrejur se așeză ouăle tăiate felii subțiri. Deasupra se toarnă 2 linguri de unt topit, în care s'au pus câteva picături de lămâie.

RACI, MIDII.

RACI FIERTI.

Se pregătesc după cum am arătat la pag. 93.

OUĂ UMPLUTE CU RACI.

Se fierb 4 ouă tari, se curăță și se taie în două în lungime. Se scoate gălbenușul și se trece prin sită.

Se curăță găturiile și labele de la 7—8 raci mari, fierți (pag. 93) și se toacă mărunt. Se amestecă cu gălbenușurile, se umplu jumătățile de albușuri, se așeză pe o farfurie, iar deasupra se îmbracă cu maioneză. Peste fiecare se pune o capere, și de jur împrejur pe farfurie salată verde tăiată ca fideaua.

ROȘII UMPLUTE CU RACI.

Se aleg 4 roșii, se spală, se taie în două, se scobește miezul, se presară puțină sare și se lasă cu gura în jos să se scurgă.

Se curăță gâțurile și labele dela 7 — 8 raci mari, fierți (pag. 93) se taie mărunt și se amestecă cu maioneză (pag. 468) la care se adaugă puțin tarhon, precum și un castravete în ștetă tăiat mărunt. Se umplu roșile, se aşeză pe farfurie și peste fiecare se pune o felie subțire de ou răscopă, iar împrejur salată verde tăiată ca fideaua.

MIDI FIERTE.

Se pregătesc ca la pag. 95.

P E S T I.

Ori ce pește, pregătit fără făină, poate fi cuprins în menu-ul diabeticului.

MÂNCĂRI DE CARNE ȘI FRIPTURI.

CARNE PE VARZĂ ACRĂ.

Se fierbe în supă $\frac{1}{2}$ kgr. de carne de la coadă, fără grăsime. Se alege o varză acră potrivit de mare, se spală în apă ca să mai piardă din acreală, se taie ca fideaua și se pune să fiarbă cu apă. Când e fiartă se scurge și se adaugă o lingură de unt. Se potrivește de sare. Pe o farfurie lungă se aşeză carne tăiată felii, lângă ea se pune varza, iar peste aceasta 4 felii frumoase de șuncă fără grăsime.

CARNE CU SOS.

Pentru acest fel se poate întrebuița o bucătă de mușchi rămas de la masa, cam de $\frac{1}{2}$ kg.

Se taie mușchiul felii. Deoparte se taie 2 cepe mari în felii subțiri și se îngălbenesc la foc cu o lingură de unt. Se presară un vîrf de lingură de făină de gluten și se toarnă puțin vin alb și câteva linguri de zeamă de carne concentrată. Se lasă să

fiarbă vre-un sfert de oră, se adaugă piper, o frunză mică de dafin, puțină sare. Se pune deasupra carnea și se mai tine puțin la foc. Înainte de a servi se aşeză carnea pe farfurie și se toarnă deasupra sosul trecut prin sită.

BIFTEC LA GRĂTAR.

Se taie dintr'un mușchi fraged 4 felii cam de 100 gr. fiecare. Se începe bine grătarul și se unge cu puțin untdelemn, ca să nu se lipească carnea. Se ung de asemenea și biftecele cu puțin untdelemn. Nu se săreză la început. Se frig la foc iute și se întorc numai odată. Când sunt gata se săreză și se stropesc cu câteva picături de lămâie.

Pentru persoanele ce țin regim sever, nu trebuie servite biftecele cu unt proaspăt deasupra.

BIFTEC LA TAVĂ.

Se pregătesc biftecele ca mai sus. Se începe puțin unt într'o tigăe, în care se frig biftecele la foc iute. Când sunt gata se dă sare și se presară pătrunjel verde tocat mărunt.

MUȘCHIU CU SOS DE CIUPERCI.

Se taie câteva felii de mușchi fraged, și se frig în tavă ca biftecele.

Între timp se curăță 200 gr. de ciuperci (pag. 244) se taie felii și se înăbușe cu unt, adăugând și puțin vin alb. Se potrivesc de sare. Se pune mușchiul în cratiță peste ciuperci, și se lasă să stea câteva minute acoperit. Se aşeză apoi în farfurie, iar deasupra se toarnă sosul de ciuperci.

MUȘCHIU CU LEGUME.

Se alege o bucată de mușchi cam de $\frac{1}{2}$ kg. Se dă sare. Deoparte se taie felii subțiri un morcov mic, un pătrunjel și o bucată de țelină. Se unge o tavă cu untură, se aşeză zarzavatul pe fund, iar deasupra se pune mușchiul peste care se toarnă 2 linguri de unt topit. Se dă la cuptor cam $\frac{3}{4}$ de oră, și din când în când se udă cu sosul din tavă.

Când e gata se taie felii, se aşeză pe farfurie, iar deasupra se toarnă sosul, strecurat și după ce s'a îndepărtat grăsimea.

Se servește cu diferite feluri de zarzavat fierb în apă cu sare.

ROSTBIF.

Se face precum am arătat la pag. 146.

ANTRICOTE LA GRĂTAR.

Se face precum am arătat la pag. 143.

PULPĂ DE VIȚEL LA TAVĂ.

Se pregătește pulpa cum am arătat la pag. 151. Se aşează în tavă, se unge bine cu unt, se dă la cuptor și se lasă să prindă culoare. Se udă din când în când cu puțină zeamă de carne. Se taie felii. Sosul se servește deoparte, după ce s'a îndepărtat grăsimea.

ȘNIȚEL DE VIȚEL.

Se taie 4 felii de șnițel, cam de 150 gr. fiecare. Se încinge într'o tigae o lingură bună de unt și se frig șnițelele pe o parte și pe alta. Când sunt gata se sărează, se presară pătrunjel verde tocăt și se stropește cu puțină zeamă de lămâie.

PIEPT DE VIȚEL UMPLUT.

Se pregătește pieptul precum am arătat la pag. 150. Se face o umplutură din $\frac{1}{4}$ kg. carne de vacă, $\frac{1}{4}$ kg. carne de porc amândouă date prin mașină și se amestecă cu o ceapă tocată mărunt, sare, piper, un ou. Se poate adăuga în umplutură și câteva ciuperci înădușite în unt. Se umple pieptul, se coase și se apasă ușor, astfel ca să fie tot una de gros. Se unge cu unt, se aşează în tavă și se dă la cuptor. Când începe să se rumenească se adaugă puțină apă și se udă carnea mereu cu sosul din tavă.

Inainte de a servi, se scot ațele și se taie felii.

COTLETE DE BERBEC LA GRĂTAR

Se taie 4 cotlete de grosimea degetului. Se curăță de grăsime și de pielă din lungul osului. Se ung cu untdelemn și se țin câteva minute. Se pun pe grătarul bine încins, care de

asemenea a fost uns cu untdelemn, se frig pe o parte și pe alta și se sărează când sunt aproape gata. Se presară pătrunjel verde tocăt și puțină zeamă de lămâie.

PULPĂ DE BERBEC LA TAVĂ.

Se curăță pulpa după cum am arătat la pag. 160. Se aşează în tavă, se unge cu unt sau untură, se dă la cuptor. Se udă mereu cu sosul din tavă. Când e gata, se taie felii. Sosul se curăță de grăsime și se servește deoparte.

PULPĂ DE BERBEC, MARINATĂ CA VĂNATUL.

Se pregătește după cum am arătat la pag. 161.

COTLETE DE PURCEL LA TAVĂ.

Se pregătesc cotletele ca pentru cotlete la grătar (pag. 164). Se încinge unt într'o tigae, și se rumenesc cotletele pe o parte și pe alta. Se sărează, dacă dorim se poate pune și puțin piper. Se acopăr cu un capac și se mai lasă câteva minute să fie bine pătrunse. Se servesc cu salată.

PICIOARE DE PURCEL FRIpte.

Se curăță bine picioarele; dacă mai au păr, se arde la flacără de alcool.

Intr'o oală încăpătoare se pune o ceapă, un morcov, câteva boabe de piper, o frunză de dafin, picioarele și apă cât să le cuprindă bine. Se fierb pe îndelete, câteva ore. Se scurg și se despărță în două în lungime. Se ung cu untdelemn, se presară sare și se frig pe grătarul bine încins.

PIFTII DE PORC.

Se fac după cum am arătat la pag. 33.

CREIER, LIMBĂ, FICAT, RINICHI.

CREIER CU LEGUME.

Se pregătește întocmai ca momițele (pag. 476).

CREIER PICANT.

Se curăță creierul și se fierbe după cum am arătat la pag. 167.

După ce s'a răcorit se scurge și se tae bucătele. Deoparte se fierb 3 ouă răscoapte, se cojesc și se toacă mărunt. Se amestecă ouăle cu creerul, se freacă bine împreună, adăugând o lingură de untdelemn, puțin oțet, sare, piper, câteva capere tocate și o linguriță de muștar. Se servește în forme mici de porțelan și deasupra se presară păstrunjel verde tocat.

FICAT LA TAVĂ.

Se taie o bucată de piept de vițel de $\frac{1}{2}$ kg., în felii cât mai egale. Deasemenea se taie vre-o 2 — 3 cepe felii subțiri, se îngăbenesc cu 2 linguri de unt, se pun deasupra feliile de ficat și se rumenesc pe o parte și pe alta. Se aşează pe farfurie, se trece sosul prin sită, se toarnă deasupra și se servește cu felii de lămâie aşezate peste fiecare bucată de ficat.

RINICHI LA TAVĂ.

Se curăță rinichiul și se taie felii ca pentru mâncarea de rinichi (pag. 175). Se încinge unt într'o tigae, se frig bucătele de rinichi, se adaugă puțin păstrunjel verde tocat și o lingură sau două de vin alb. Se potrivește de sare, se mai ține câteva minute și se servește fierbinte.

LIMBĂ DE VITEL.

Limba de vițel, se curăță și se fierbe (pag 170).

Când e gata se taie felii și se servește cu sos de roșii cu smântână (pag. 469).

BUDINCĂ DE FICAT.

Se curăță de pieleță 2 fișați de vițel, se taie felii și se trag cu puțin unt împreună cu o ceapă tocată. După ce s'a răcorit se trece prin mașină. Deoparte se freacă 80 gr. de unt proaspăt, se amestecă cu ficatul, la care se adaugă sare, piper, 4 gălbenușuri și la urmă 4 albușuri spumă. Se unge o formă cu unt, se toarnă compoziția și se fierbe în cuptor la „bain marie” $\frac{3}{4}$ de oră.

MOMIȚE CU LEGUME.

Se curăță momițele și se pregătesc ca pentru frigăru (pag. 155). În loc de a le frige însă, se pun în apă fierbinte cu

sare și se țin să dea câteva clocote. Se scurg, se aşează pe farfurie fierbinte, se servesc cu garnitură de conopidă și morcovii fierți în apă cu sare. Deasupra se toarnă 2 linguri de unt topit.

MÂNCĂRI DE PASĂRE.

PUI FRIPȚI LA TAVĂ.

Se frige după cum am arătat la pag. 185. Se servește cu salată verde.

PUI CU SOS DE VIN.

Se curăță un pui mare, se spală, se sărează, se aşează în tavă cu o lingură bună de unt și 2 — 3 cepe tăiate mărunt. Se dă la cuptor și se lasă să se rumenească frumos pe toate părțile. Când e gata se scoate și se ține la cald. În sosul din tavă se adaugă 2 pahare de vin roșu bun, piper, o frunză de dafin, puțină zreamă de lămâie. Se ține să scadă, se potrivește de sare; se trece prin sită și se amestecă cu 2 — 3 linguri de smântână. Se aşează puiul în farfurie și se toarnă deasupra sosul.

PAPRICAȘ DE PUI.

Se curăță un pui mai mare, se spală, se taie bucăți potrivite și se sară.

Se încinge într'o cratiță 4 — 5 linguri de untdelemn, se pun bucățile de pui, întorcându-le, ca să se rumenescă pe toate părțile. Se adaugă: 1 cățel mic de usturoiu sfărâmat, 2 cepe tocate mărunt și 2 roșii frumoase, curățate de pielețe și de semințe. Se acopere și se lasă câteva minute la foc mic. Se mai adaugă 3 păhăruțe de vin alb bun, câteva linguri de zreamă de carne concentrată, un vârf de lingură de paprica. Se lasă să mai fierbă câteva minute, se potrivește de sare. Se servește fierbinte după ce s'a presărat deasupra păstrunjel verde tocat.

PORUMBEI FRIPȚI.

Se pregătesc după cum am arătat la pag. 192. Se servesc cu diferite legume și salată verde.

FRIPTURĂ DE GÂSCĂ.

Se frige întocmai ca curcanul (pag. 191).

PIFTII DE GÂSCĂ.

Se fac după cum am arătat la pag. 33.

PATE DE FICAT DE GÂSCĂ.

Se face după cum am arătat la pag. 34.

LEGUME.

PIURE DE SPANAC.

Se alege 1 kg. de spanac și se spală bine în mai multe ape. Se fierbe în apă cu sare, se scurge și se toacă. Deoparte se îngălbenește cu o lingură de unt o ceapă tocată mărunt. Se pune spanacul tocăt, se adaugă o ceașcă de apă în care a fierit spanacul și se lasă să scadă. Se trece prin sită, se adaugă 2 linguri de smântână și se mai ține pe mașină până se înfier bântă, fără să mai fiarbă.

SPANAC CU UNT.

Se alege 1 kg. de spanac și se spală în mai multe ape. Se fierbe în apă cu sare. Se scurge bine pe o sită.

Deoparte se încing 2 linguri de unt într'o cratiță, se pune spanacul, amestecând cu lingura până absoarbe tot untul. Se servește cu puțin unt proaspăt pus deasupra.

PIURE DE MĂCRIS.

Se pregătește întocmai ca spanacul, adăugând odată cu smântână și un gălbenuș crud.

FASOLE VERDE.

Fasolea trebuie să fie foarte Tânără; se curăță $\frac{3}{4}$ kg., se spală și se fierbe repede, punându-le dela început în apă cloicotită. Se scurg, se adaugă o lingură de unt și sare. Înainte de a servi se presară puțin pătrunjel verde tocăt.

FASOLE VERDE CU SMÂNTÂNĂ.

Se pregătește fasolea întocmai ca mai sus, adăugând odată cu untul și 2 linguri bune de smântână.

ROȘII CU BRÂNZĂ.

Se aleg 4 roșii frumoase, se taie în două, se scot semințele și se sărează și se țin puțin cu grăta în jos ca să se scurgă. Se unge bine cu unt o farfurie ce merge la foc, se aşeză roșiile, se pune în fiecare câte o bucătică mică de unt, cât o alună și câte o linguriță două de svartier ras și se dă la cuptor, ținându-se până începe brânza să se rumenească deasupra.

VINETE CU UNT.

Se aleg 4 vinete tinere și nu prea mari. Se curăță de coajă și se taie felii în lung. Se presară cu sare și se țin $\frac{1}{4}$ de oră. Se scurg apoi bine de apa ce au lăsat-o. Se încing 2 linguri de unt într'o tigăie și se rumenesc felile de vinete și pe o parte și pe alta. Se aşeză apoi într'o cratiță, se acopăr și se mai lasă să stea la foc mic, vre-un $\frac{1}{4}$ de oră. Se servesc foarte fierbinți, cu pătrunjel verde tocăt, sau svartier ras, presărat deasupra.

ANGHINARE FIERTE.

Se fierb 4 anghinare după cum am arătat la pag. 230, se servesc cu sos de untdelemn, lămâie și puțin muștar.

ANGHINARE CU CIUPERCI.

Se fierb 8 anghinare ca la pag. 230. Se îndepărtează frunzele și smocul dela mijloc, lăsând numai fundurile. Între timp se curăță 100 gr. de ciuperci, se toacă și se trag cu o lingură de unt. Se adaugă o ceașcă de zreamă de carne concentrată și un pahar de vin alb, fierăt. Se lasă să fiarbă înăbușit, până ce scade cât trebuie. Se potrivește de sare, se adaugă puțin piper și o lingură de pătrunjel verde tocăt. Se aşeză fundurile de anghinare fierbinți pe o farfurie, și deasupra se toarnă sosul cu ciuperci.

CONOPIDĂ CU UNT.

Se fierbe o conopidă frumoasă, precum am arătat la pag. 231. Se servește cu unt proaspăt, topit, turnat deasupra.

CONOPIDĂ LA GRATIN.

Se fierbe o conopidă mare precum am arătat la pag. 231. Se unge o farfurie ce merge la foc, cu unt și se aşează conopida. Se amestecă o ceașcă bună de smântână cu 200 gr. de svaîter sau parmezan ras, se toarnă peste conopidă, se mai presără puțin parmezan ras, se dă la cuptor ținându-se până începe să se rumenească.

VARZĂ DE BRUXELES CU UNT.

Se alege, se spală și se fierbe 1 kg. de varză precum am arătat la pag. 223. Se scurge de apă și se servește fierbințe, cu o lingură de unt proaspăt pus deasupra.

VARZĂ ROȘIE CU SLĂNINĂ.

Se alege o varză roșie cam de 1 kg. Se taie în sferturi și se pune $\frac{1}{4}$ de oră să stea în apă cloicotită sărată, pe mașină. Se scurge bine. Intr'o cratiță se încinge 2 linguri de unt, se aşează varza, se adaugă o ceapă tocată mărunt și o frunză mică de dafin, iar deasupra se pun 2—3 felii de slănină afumată. Se mai adaugă câteva linguri de zeamă de carne. Se potrivește de sare. Se ține să fiarbă la foc mic, mai adăugând, de e nevoie, puțină zeamă de carne. Când e gata, se aşează varza cu slănină pe farfurie, iar deasupra se toarnă sosul, strecurat și curățat de grăsime.

VARZĂ CU SMÂNTÂNĂ.

Se alege o varză albă frumoasă și se taie ca fideaua. Se undește apoi în apă clocoită, cu sare și se scurge bine pe o sită.

Intr'o cratiță se încinge 2 linguri de unt, se pune varza și se ține, amestecând-o din când în când până începe să se îngălbenească. Se adaugă o ceașcă cu smântână și se ține să mai fiarbă puțin, înăbușit.

VARZĂ ACRĂ CĂLITĂ.

Se spală o varză acră frumoasă, în câteva ape, ca să mai piardă din acreală. Se taie apoi ca fideaua. Se scurge bine storcând-o cu mâna. Se încinge într'o cratiță o lingură de untură sau 2 linguri de untdelemn. Se pune varza și se lasă

să se îngălbenească eu încetul, adăugând și câte puțină zeamă de carne. Când e aproape gata se pun câteva boabe de piper.

ANDIVE CU UNT.

Se pregătesc după cum am arătat la pag. 237.

CIUPERCI CU UNT.

Se aleg $\frac{1}{2}$ kg. de ciuperci și se curăță (pag. 244). Se taie felii mai mari și se pun cu 2 linguri de zeamă de carne să fiarbă înăbușit. Se sărează. Se scutură cratița, ca să nu se prindă de fund, mai adăugând zeamă de carne sau apă, de e nevoie. Când sunt fierte se adaugă o lingură de unt proaspăt și puțin pătrunjel verde, tocat.

TELINĂ CU UNT.

Se curăță 5—6 țeline mari, destul de adânc, ca să nu rămână nimic din partea fibroasă ce o îmbracă. Se taie în două, iar fiecare jumătate în felii subțiri. Se pun să fiarbă în zeamă de carne; când sunt gata și destul de scăzute, se adaugă o lingură de unt proaspăt. Se gustă de sare, se servesc fierbinți.

PIURE DE LEGUME ASORTATE.

Din $\frac{1}{2}$ kg. de spanac, se face o piure după cum am arătat la pag. 216.

Intre timp se curăță și se fierb separat în apă cu sare 2 morcovi și 2 napi.

Se scurge apa și se adaugă o lingură de unt, ținându-i pe foc până au absorbit untul. Se trec separat prin sită și se adaugă la fiecare câte un vârf de lingură de unt proaspăt, frecându-le bine. Se pun la foc atât cât să se înfierbânte, fără să mai fiarbă.

Se aşează pe farfurie mobile mici alternând din cele 3 feluri de piure și se servesc cu friptură.

LEGUME CU UNT.

Orice legumă, — afară de acele interzise diabeticilor ca : legume uscate, cartofi, mazăre, — se curăță, se spală și se fierbe în apă cu sare. Înainte de a servi, se scurge bine apa și se adaugă câteva bucătele de unt proaspăt.

DULCIURI.

OMLETĂ CU MERE.

Se freacă 6 gălbenușuri cu 2 linguri de făină de gluten, adăugând și 2 pastile de zaharină topite într'o linguriță de apă fierbinte. Deoparte se bat cele 6 albușuri spumă, se amestecă cu gălbenușurile frecate cremă. Se unge o tavă lungă cu unt, se toarnă compoziția și se coace la cuptor 15—20 de minute. Când e gata se răstoarnă pe un șerbet ud.

Intre timp se curăță de coaje 4—5 mere, se îndepărtează mijlocul cu sămburi, și se taie felii.

Se pun într'o cratiță cu puțin unt, ținându-le pe mașină până încep să se moaie. Se întind pe omletă cât e aceasta încă fierbinte și se face sul.

LAPTE DE PASĂRE.

Se face întocmai cum am arătat la pag. 375, înlocuind zahărul cu zaharină.

MERE PRĂJITE IN ALUAT.

Se curăță 3—4 mere tari, de mărime mijlocie și nu prea coapte. Se scobesc puțin la mijloc cu un cuțit foarte subțire, ca să scoatem sămburii și se taie felii de 1 cm. grosime. Se pun într'un castron, se toarnă o lingură de sare și 2 pastile de zaharină topită cu o linguriță de apă fierbinte.

Deoparte se amestecă 2 gălbenușuri de ou cu $\frac{1}{2}$ ceașcă de lapte și 2 linguri de făină de gluten. Se bate bine, adăugând la urmă cele 2 albușuri spumă.

Se scurg feliiile de mere, se moaie în aluat și se prăjesc în unt pe o parte și pe alta. Se servesc fierbinți.

SUFLE DE VANILIE.

Se pune să fiarbă într'o cratiță 3 dl. de lapte cu 30 gr. de unt. Când începe să clocotească se adaugă 30 gr. făină de gluten, amestecând să nu se facă cocoloși. Se adaugă puțină vanilie și se lasă să se răcească.

Se pun pe rând 6 gălbenușuri și la urmă cele 6 albușuri spumă. Se unge o farfurie de piatră cu unt, se toarnă compoziția și se coace la foc potrivit.

SUFLE DE CAISE.

Se freacă 6 gălbenușuri de ou cu 3 pastile de zaharină topită într'o linguriță de apă. Când s'au făcut ca o cremă se adaugă 4 linguri de marmeladă de caise fără zahăr și cele 6 albușuri spumă. Se unge o farfurie de piatră cu unt, se toarnă compoziția și se coace 15—20 minute la foc potrivit.

CREMĂ DE VANILIE LA CEAȘCĂ.

Se freacă bine 6 gălbenușuri, peste care se toarnă cu încetul amestecând mereu 3 cești de lapte cloicotit. Se adaugă 2 pastile de zaharină topite cu o linguriță de apă fierbinte și o lingură de rom. Se toarnă crema în cești și se pune să fiarbă după cum am arătat la pag. 372. Se lasă să se răcească.

Deoparte se bat 2 albușuri spumă, se amestecă cu 100 gr. frișcă bătută fără zahăr, și se așează câte o lingură peste fiecare ceașcă cu cremă. Se servește rece, de la ghiață.

PRĂJITURĂ CU BRÂNZĂ.

Se freacă spumă 40 gr. de unt proaspăt și se amestecă cu 200 gr. de brânză de vacă trecută prin sită. Se adaugă 4 gălbenușuri puse pe rând, 125 gr. de migdale curătate și pisate, 2 pastile de zaharină topite cu o linguriță de apă fierbinte, $\frac{1}{2}$ baton vanilie sau puțină coajă de lămâie. Se mai adaugă 4 linguri de smântână și la urmă cele 4 albușuri spumă. Se unge o tavă cu unt, se toarnă compoziția, se coace la foc potrivit. Când s'a răcorit se taie.

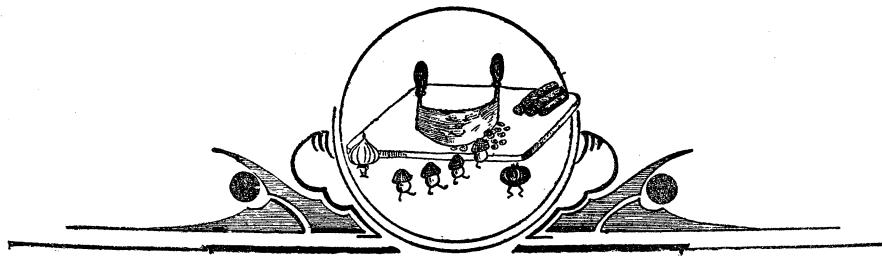
PRĂJITURĂ DE MIGDALE.

Se opăresc 250 gr. migdale, se curăță și se pisează bine într'o piuliță de marmoră. Se adaugă 2 gălbenușuri, 2 albușuri spumă, puțină coaje de lămâie rasă, o pastilă de zaharină topită în apă, precum și un vârf de cuțit de drojdie, ca să crească.

Se unge o formă cu unt, se toarnă compoziția, se coace 15—20 de minute la foc potrivit. Când e gata se taie bucăți.

PESMETI DE VANILIE.

Se freacă bine 4 gălbenușuri cu 80 gr. făină de gluten, $\frac{1}{2}$ baton vanilie și o pastilă de zaharină topită într'o linguriță de apă fierbinte. Se adaugă 4 albușuri spumă. Se unge o hârtie cu unt, se așează în tavă. Se pun cu linguriță pesmetii în formă de bișcoturi și se coc la foc moale.

CAPITOLUL XXII

CÂTEVA LISTE DE BUCATE ZILNICE

IANUARIE.

Supă de găină cu orez.

Rasol de găină cu sos de hrean
Papanasi prăjiți cu smântână și
zahăr.

Vinegretă.

Perișoare cu smântână.
Clătite cu dulceață.

Mămăligă cu brânză la cuptor.
Mușchiu, la frigare cu cartofi și
salată.
Salată de fructe.

Supă de zarzavat.
Friptură înăbușită.
Tartă cu cremă.

Ciorbă de sfeclă.
Tocană de purcel.
Budincă de gris.

Ochiuri cu slănin.
Chiftele de praz.
Gogoși pripite.

Crap prăjit.
Risotto cu limbă.
Blanc-manger cu ciocolată.

Piftii de porc și vițel.
Papricaș de găină.
Suflé de cafea.

Ciorbă de crap cu cap.
Ciulama de vițel.
Halva turcească.

Supă de linte.
Rață pe varză.
Gelée de portocale.

Ouă umplute în coajă.
Pilaf de pasăre.
Mere pe canapea

Plachie de crap.
Plăcintă de macaroane.
Compot de caise uscate.

Ciorbă de fasole boabe.
Iahnie de cartofi cu murături.
Mere coapte.

*
Cap de vițel cu maioneză.
Andive la gratin.
Budincă de orez cu ciocolată.

Paté de ficat.
Friptură de curcan cu salată.
Cremă la cesti.

*
Ciorbă de potroace.
Limbă umplută.
Colțunași cu magiun.

FEBRUARIE.

Ouă umplute cu sardele.
Șnițel de vițel cu cartofi și
murături.
Bezele cu frisca.

*
Supă de carne cu puf.
Ostropel de răță.
Bavarois de vanilie.

*
Crap pe varză.
Frigăru de mușchiu cu cartofi.
Lapte de pasare.

*
Cartofi cu smântână și friganele.
Mititei.
Strudel cu brânză.

*
Supă de ceapă.
Pârjoale moldovenești cu piure
de cartofi.
Alivancă.

*
Calcan rasol.
Sarmale de purcel cu varză acră.
Mere prăjite în aluat (beignets)

Salată rusească.
Praz umplut cu carne.
Tort de nuci.

*
Supă Parmentier.
Mâncare de rinichi.
Ruladă cu marmelada.

Midi pescărești.
Tocană meridională.
Pain d'Espagne.

*
Chiftele de zarzavat.
Rulade cu castraveți.
Cremă de vanilie caramelizată

Ciorbă de vițel.
Musaca de cartofi.
Savarină.

*
Melci umpluți.
Friptură de miel cu cartofi.
Griș în formă cu compot.

Suflé de cartofi.
Cârneați de purcel pe varză călită
Cremă de castane.

*
Ouă umplute cu ficași.
Varză cu carne.
Budincă de curmale.

Ciorbă de miel cu cap.
Antricote cu ceapă prăjită.
Charlotă de mere.

*
Gratin de pește cu macaroane.
Creier pané cu morcovi înăbușiți.
Tort Moca.

MARTIE.

Supă de cartofi cu praz.
Creier cu sos matelote.
Budincă de portocale.

*
Omletă cu șuncă.
Chiftele marinate.
Papanași fierți.

*
Cartofi umpluți cu brânză.
Limbă cu sos de roșii.
Tort ieftin.

*
Jumări moldovenești.
Miel cu spanac.
Gelée de Punch.

*
Ciorbă rusească.
Gâscă umplută cu castane.
Suflé de albuș.

*
Galantină de pasare.
Friptură de vițel de la rinichi.
Minciuni.

*
Scrumbie marinată.
Rostbif englezesc.
Colțunași cu brânză.

*
Pilaf de praz.
Gâscă cu castraveți.
Ouă de albuș cu sos de ciocolată

APRILIE.

Ciorbă de pui.
Drob de miel în aluat.
Orez în formă cu fructe (cald).

Budincă de iofca cu şuncă.
Momițe de vițel pané.
Blanc manger de migdale.

Risotto milanez.
Pulpă de purcel la tavă.
Tort Doboș.

Balmuș cu smântână.
Uger pané cu cartofi.
Prune fierte în vin.

Supă cu găluști de grîș.
Porumbei umpluți.
Cremă cu fructe zaharisite.

Marinată de crap.
Pulpă de berbec la tavă cu făsole boabe.
Compot de prune uscate.

Măcrîș cu ouă răscoapte
Gâscă cu caise.
Cremă de fisticuri.

Supă cu găluști de brânză.
Musaca de cartofi.
Omletă—suflé.

Biban în saramură.
Miel cu ciuperci.
Invârtită.

Suflé de brânză.
Frigărui de rinichi cu cartofi și salată.
Tarte cu marmeladă.

Sparanghel cu sos maioneză
Sarmale de miel cu frunze de stevie.
Suflé cu orez.

Omletă cu ficați de pasăre.
Musaca de tăiești.
Gelée de vin.

Vol-au-vent cu ciuperci.
Friptură înăbușită italienească.
Bavarois de ciocolată.

Ciorbă de nisetru.
Sbârciogi umpluți cu carne de miel.
Suflé de lămâie.

Piftii de pasăre.
Limbă cu sos de smântână.
Gogoși de aluat de cozonac.

Chiftele de sparanghel.
Friptură de miel cu ciuperci.
Gelée de fragi.

MAI.

Scrumbii de Dunăre la tavă.
Pui cu smântână.
Compot de căpșuni.

Supă de verdețuri.
Mâncare de rinichi cu ciuperci.
Clătite cu rom.

Suflé de spanac.
Fricassée de pui.
Tarte cu fragi.

Știucă umplută la cuptor
Cotlete de purcel la grătar.
Bezele de zahăr ars cu frîscă.

Budincă de creier.
Rulade mici cu sardele.
Choux à la crème.

Supă de sparanghel.
Pui la frigare cu cartofi și salată verde.
Savarină de aluat crescut.

Scrumbii albastre rasol.
Ficat cu sos de ciuperci.
Tarte cu căpșuni.

Salată de țări.
Mâncare de porumbei cu mămăligă.
Ile flottante.

Ochiuri pe salată.
Șnițel milanez.
Compot de fragi.

Cap de vițel cu aspic.
Mazăre verde cu friganele de creier.
Tort de curmale.

Supă de ciuperci.
Pui cu sparanghel.
Budincă de bîscoturi.

Clătite la gratin.
Chiftele cu sos de roșii.
Tarte cu migdale.

Salată de icre de știucă.
Mazăre păstăi cu clătite cu creier
Budincă de smântână.

Supă limpede de zarzavat cu plăcițele cu carne.
Pui cu ciuperci.
Suflé de căpșuni.

Nisetru la grătar.
Gulaș cu găluști.
Rulouri cu frîscă.

Ouă umplute cu ciuperci.
Antricote cu sos de muștar.
Papară de pâine.

IUNIE.

Piept de pasăre cu sos picant.
Biftec la tavă cu cartofi noi.
Kugelhupf saxon.

*
Suflé de mazăre
Boeuf à la mode.
Gogoși de vin.

*
Ciorbă de verdeață.
Mâncare de morcovi tineri.
Omletă cu dulceață.

*
Știucă umplută fiartă.
Risotto cu ficat.
Suflé de zmeură.

*
Anghinare umplută cu orez.
Ficat prăjit în tavă.
Compot de cireșe.

*
Ouă umplate cu brânză.
Mazăre verde cu friganele de aluat.
Blanc-manger din două culori.

*
Supă de fasole verde.
Crochete de carne cu cartofi noi
înăbușiți.
Plăcintele cu vișine.

*
Sparanghel la gratin.
Biftec cu ficat de gâscă.
Cremă de zmeură.

Pană de somn cu usturoiu.
Cartofi noi cu carne.
Budincă de cireși.

*
Ouă cu maioneză.
Pui cu mazăre păstăi.
Strudel cu vișine.

*
Supă cu turnăței.
Rasol cu smântână.
Tort de migdale.

*
Suflé de fasole verde.
Cotlete de porc cu sos picant.
Baclava.

*
Salată de scrumbii cu cartofi.
Ciulama de pui.
Compot de vișine.

*
Jumări cu ceapă.
Fasole verde cu smântână, cu
crochete de grăs.
Suflé de vanilie

*
Bame grecești.
Pulpă de vițel la tavă cu salată
verde.
Compot de caise verzi.

*
Supă groasă de mazăre verde.
Limbă cu stafide.
Cremă de fragi.

IULIE.

Spanac la gratin.
Pui cu dovleci în floare.
Omletă cu vișine.

*
Pește rasol cu sos picant.
Piept de vițel umplut.
Caise pe orez.

*
Mazăre verde gătită franțuzește.
Pui pané cu salată de cozi de
spanac.
Inghețată de zmeură.

*
Dovleci prăjiți.
Papricaș de vițel.
Compot de caise.

*
Ciorbă de cartofi și fasole verde.
Rață cu mazăre boabe.
Budincă de vișine.

*
Omletă cu verdețuri.
Dovleci cu smântână cu cro-
chete de creier.
Tort de băscoturi.

*
Macaroane milaneze.
Ficat la grătar cu salată de cas-
traveți.
Inghețată de caise.

*
Anghinare fierte cu sos de
muștar.
Pui cu mazăre boabe.
Gelée cu fructe.

Dovleci la gratin.
Antricote la grătar cu salată de
fasole verde.
Mere în albus.

*
Raci fierți.
Gâscă umplută cu macaroane.
Tort de ciocolată.

*
Supă italienească (minestrone).
Pulpă de vițel împănată.
Orez cu lapte.

*
Scrumbii de Dunăre la grătar.
Mâncare de dovleci.
Suflé de caise.

*
Ouă răscoapte portugheze.
Pui cu fasole verde.
Strudel cu smântână.

*
Morcovi tineri cu smântână și
friganele de pâine.
Cotlete de vițel cu cartofi.
Inghețată de vanilie.

*
Pilaf de raci.
Dovleci umpluți cu carne.
Piersici prăjite în aluat.

*
Conopidă cu unt și pesmet.
Limbă prăjită cu piură de spa-
nac.
Gelée de coacăze cu zmeură.

AUGUST.

Supă de roșii.
Ghiveci cu carne.
Plăcintă cu prune.

*

Salată bulgărească.
Pulpă de căprioară la tavă.
Tartă cu mere.

*

Vinete împănate (Imambajaldi)
Vițel cu dovlecei.
Tort de lămâie.

*

Legume asortate.
Prepelite la frigare.
Budincă de orez cu mere.

*

Varză de Bruxelles cu brânză.
Biftec cu ou.
Compot de piersici.

*

Supă de raci.
Vinete portugheze.
Prăjitură cu marmeladă.

*

Jumări cu șuncă.
Pui cu roșii.
Suflé cu mere.

*

Porcușori prăjiți.
Ardei umpluți.
Turtă dulce.

Salată de vinete și ardei copți.
Friptură de vițel pe macaroane.
Inghețată de cafea.

*

Ochiuri în tomate.
Boboc de rață pe varză.
Compot de prune.

*

Supă de conopidă.
Sarmale cu varză dulce.
Pere la gratin.

*

Budincă de varză.
Rinichi friptă cu sos de muștar.
Tartă cu prune.

*

Mâncare de ciuperci cu ouă.
Pui umplut.
Bavarois de alune.

*

Ouă cu gâturi de raci.
Vinete cu carne.
Plăcintă cu mere.

*

Ghiveci de post.
Budincă de macaroane.
Spumă de vin.

SEPTEMBRIE.

Ciorbă țărănească.
Mâncare de fasole boabe cu
slănină.
Budincă de pâine.

*

Mazăre bătută.
Praz cu carne.
Compot de pere.

*

Guvizi prăjiți.
Vinete umplute cu carne.
Tarte cu mac.

*

Napi cu smântână.
Biftec în făină cu cartofi prăjiți
Omletă cu mere.

*

Ouă umplute cu sardele de Lissa.
Fasole verde cu carne.
Budincă de cozonac.

*

Supă franțuzească de zarzavat.
Musaca de dovlecei.
Tort de fasole.

*

Chiftele de praz.
Friptură vânătorească.
Prăjitură de migdale.

*

Varză de Bruxelles cu unt.
Cotlete de purcel cu varză roșie.
Cremă de ciocolată.

OCTOMBRIE.

Raci prăjiți.
Gulii umplete.
Plăcintă cu brânză.

*
Ouă cu praz.
Telină cu carne.
Tarte cu struguri.

*
Salată de iero de crap.
Musaca de conopidă.
Sufle de ciocolată.

*
Risotto cu sos de roșii.
Porumbei cu măslini.
Compot de mere.

*
Chiftele de varză.
Fasan înăbușit.
Bavarois de cafea.

*
Budincă de creier.
Tocană de vițel.
Gelée cu marmeladă.

*
Ciorbă de cartofi.
Mere umplate cu carne.
Kugelhupf vienez.

Nispetru Colbert.
Mușchiu umplut, cu salată verde.
Gutui coapte.

Ochiuri la capac cu smântână.
Ceapă umplută cu carne.
Budincă de mac.

*
Salată de raci.
Morcovii cu carne.
Tort de pesmet.

*
Carto î la gratin.
Potârniche la frigare.
Cremă de cafea.

*
Supă de legume (Solferino).
Rulade de vițel cu slănină afumată.
Mere în gelée.

*
Salată de cartofi și fasole boabe.
Boboc de rață pe varză.
Blanc-manger pestriță.

*
Picioare de vițel rasol.
Macaroane cu sos de roșii.
Cozonac cu magiun.

*
Sarmale cu orez.
Biftec la tavă cu piuré de conopidă.
Tort Zizi.

*
Vinete coapte cu brânză.
Linte cu costiță afumată.
Sarailie.

NOEMBRIE.

Suflé de conopidă.
Cartofi umpluți cu carne.
Plăcintă cu cremă de vanilie (senatori).

*
Supă de dovleac.
Sarmale de cruce de porumb.
Cornulete cu marmeladă.

*
Suflé cu ouă.
Tuslama de burtă.
Compot de gutui.

*
Mâncare de iepure cu măslini.
Praz umplut.
Pâine de albuș.

*
Piftii de crap.
Cotlete de porc la cuptor.
Tort de smochine.

*
Ciorbă de perisoare.
Budincă de creier cu sos de roșii.
Trigoane.

*
Salată de cartofi cu măslini.
Friptură de iepure cu smântână.
Cornete cu frișcă.

Jumări cu brânză.
Mâncare de pasăre cu untdelemn.
Pilaf de grîș cu zahăr.

*
Șalău rasol.
Cotlete de purcel cu sos picant.
Budincă de mere.

*
Supă de piuré de praz.
Mușchiu la tavă.
Prăjitură cu stafide.

*
Varză la gratin.
Ostropel de prepeliță.
Indiane.

*
Ouă umplate cu sos de muștar.
Gutui cu carne.
Plăcintele cu brânză.

*
Papricaș de crap.
Piept de vițel umplut.
Studentenbrot.

*
Supă de carne cu gogoșele de aluat.
Rasol de vacă cu sos de hrean.
Budincă de pâine neagră.

Cartofi în coajă.
Mâncare de iepure cu zarzavat.
Tort de ciocolată fără unt.

Limbă rece cu măslini.
Macaroane cu brânză.
Suflé de portocale.

DECEMBRIE

Salată de sardele de Lissa.
Cartofi umpluți cu carne.
Budincă de griș cu ciocolată.

Supă groasă de fasole.
Țelină umplută cu carne.
Cartofi de ciocolată.

Ouă cu brânză.
Fasole boabe cu carne.
Tort de portocale.

Ficat în aspic.
Friptură nemțească.
Cremă Bibescu.

Ciorbă de burtă (schimbea).
Rață cu castane.
Melci de cozonac.

Crap la cuptor.
Frigăru de purcel cu piuré de
fasole.
Eclairs.

Pilaf de hribi.
Fasan cu cartofi prăjiți.
Felii de portocale în aluat.

Pilaf de midii.
Prune uscate cu carne.
Linzertort.

Maioneză de pasăre cu andive.
Varză umplută cu carne.
Budincă de castane.

Ciorbă de pește cu zeamă de
varză.
Sitari umpluți.
Tartă cu ananas.

Melci cu sardele și capere.
Carne de purcel cu varză.
Tort de alune.

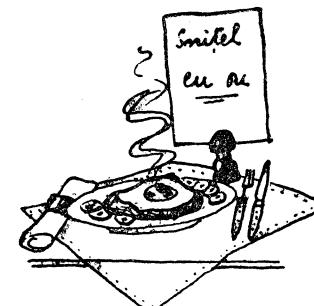
Melci prăjiți în aluat.
Antricote la tavă cu piuré de
ceapă.
Sufle de castane.

Omletă cu slănină.
Ficat la cuptor cu cartofi prăjiți.
Bavarois de portocale.

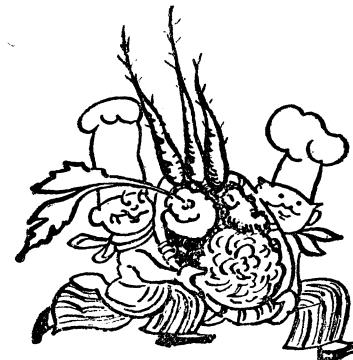
Supă de carne cu găluști de creier.
Varză acră cu costișe afumate.
Covrigei de plămădeală.

Midii fierte.
Gâscă fripă la cuptor, cu mu-
rături.
Cremă de banane.

Șalău umplut pe ceapă prăjită.
Sarmale de carne de purcel.
Turte moldovenești.

VITAMINE

Ştiinţa hranei a luat în ultimii ani o întorsătură nouă prin cunoaşterea influenţei pe care o au *vitaminele* în funcţionarea organismului. Nu e îndeajuns ca omul să mănânce mult şi bine, ci e nevoie să introducă prin alimente şi vitamine, substanţe fabricate de plante şi unele animale, a căror cercetare s'a făcut tot mai amănunţit.

Sunt boli ca rachitismul la copii ori scorbutul şi pelagra care sunt datorite lipsei în hrană a unor vitamine. Sunt altele puţin băgăte în samă, ca anemia, durerile de cap, nevralgiile, datorite iarăşi prea puţinelor vitamine introduse în corp. În răsboiul 1914—18 danezii vindeau tot until ce-l fabricau, iar ei mâncau margarină. Aceasta fiind lipsită de vitamina A, la foarte mulţi danezi s'a iscat boala orbirea de noapte, nu puteau vedea noaptea de loc; lipsea din hrană o substanţă numită carotina, o vitamină importantă care influenţează buna funcţionare a retinei. Guturaiul rebel, conjunctivitele şi în genere îmbolnăvirea mucoaselor s'a dovedit că sunt adesea urmarea lipsei vitaminelor, la rândul lor în strânsă legătură cu hormonii, sucurile fabricate de ghindurile cu secreţiune internă, cu influenţă atât de mare asupra funcţionării normale a organelor din trup. Vestita untură de peşte ce se dă copiilor pentru întărire, îşi lămureşte folosul, fiind bogată în vitamine.

Dar nici în chestiunea vitaminelor nu e nevoie de exagerare. Preparate ce se dau ca bogate în vitamine n'aduc nici un folos,

căci vitaminele își pierd repede puterea, chiar prin fierbere. Vorba Românlui se potrivește și aici de minune: Nici toate ale popei, nici toate ale doctorului.

Ceia ce e dovedit sigur e că lipsa vitaminelor aduce unele boli grele cum e Beriberi, scorbutul, rachitismul.

S'a dovedit că păsările hrănitoare cu cruce de orez descojit complect, mor în chinuri grele, ca și oamenii. Tot aşa marinarii care se hrăneau cu conserve mureau de scorbut. De când s'a arătat că lămâia cuprinde Vitamina C, scorbutul aproape a dispărut ca boală.

Ca învățătură trasă din ceia ce se cunoaște azi asupra vitaminelor reiese faptul că trebuie să mâncăm cât mai des fructe proaspete, bogate în vitamine. Să nu ne ferim de lapte proaspăt. Sărace în vitamine de ori ce fel sunt: făina de grâu, oleurile vegetale, conservele de tot soiul, extractele de carne.

Se cunosc diferite vitamine, vre-o 10, însemnate cu literele alfabetului în rândul cum au fost descoperite.

Vitamina A, se găsește mai ales în morcov ca și în multe fructe care cuprind o substanță galbenă, numită carotină. Ea e necesară cum s'a spus, căci înălțătură „uscarea” mucoaselor, fapt ce provoacă boli ca guturaiul, bronșitele, scurgerea ochilor.

Vitamina B, se întâlnește în mai mare cantitate în drojdiea de bere. E deajuns un miligram din această vitămină pentru ca o găină ce zace ca moartă, paralizată, după două-trei ori să alerge sănătoasă.

Vitamina C, se întâlnește în plantele crescute. Dacă lipsește în organism, arterele se îngroașă, gingeile săngerează, arderea zahărului slăbește. Lipsa ei dă boala numită scorbut la marinari, dar și la copii sugaci. În deosebi primăvara, când organismul a secătuit provizia de vitămină și n'are cum o reînnoi, pe copiii mici îi apucă amețeli, slăbiciuni, dureri de cap, datorite lipsei vitaminei C.

Vitamina D, e leacul împotriva rachitismului atât de des întâlnit la copii.

Vitamina E, combată stârpiciunea. Albinele cunosc aceasta înaintea omului, căci ele hrănesc larvele ce vor da regina cu mâncare bogată în această vitămină și din potrivă nu dau Vitamina E larvelor ce vor deveni lucrătoare.

Vitamina G, joacă un rol însemnat la arderea amidonului în celule. Ea conține o substanță galbuie numită lactoflavin. Soareci ori găini hrănitoare fără această vitămină năpărlesc repede

și nu cresc. Anemia este urmarea lipsei acestei vitamine, ce se găsește în carne de vacă proaspătă, în rinichi, inimă, ca și în carne de găină.

Vitamina H, este trebuincioasă pentru funcționarea normală a pielii. Mai ales la copii se observă adesea inflamația marginii pleoapelor prin proasta funcționare a ghindurilor sebacee, din lipsa acestei vitamine. Se găsește în ficat, rinichi, lapte, în turbă. Lecuirea buboaielor și a coșurilor prin drojdie de bere, se pune pe seama bogăției acesteia în vitamina H.

Vitamina P, cuprinsă în ardei, ceai, lămâie este necesară pentru înălțarea hemoragiilor.

Dăm alătura un tablou de diferențele corpuri în care se găsesc cele mai însemnante și mai necesare vitamine.

	A	B	C	D	P		A	B	C	D	P
Făină integrală .	—	++	—	—	—	Salată	++	+++	+++	—	—
Făină aleasă . .	—	—	—	—	—	Conopidă	+	+	+++	—	—
Orz	—	++	—	—	—	Fasole verde . .	+	+	++	—	—
Făină de porumb	++	++	+	—	—	Mazăre verde . .	++	++	+	—	—
Ovăz	—	+	—	—	—	Castraveți	++	+	+	—	—
Drojdie de bere .	—	+++	—	—	—	Pătlăgele roșii . .	+++	+++	+++	—	—
Ficat	—	+++	—	—	+	Morcovi	++	++	++	—	—
Rinichi	++	+++	+	—	—	Cartofi	—	+	++	—	—
Creier	+	++	—	—	—	Sparanghel	—	+	+++	—	—
Lapte proaspăt.	+++	++	+	+	+	Ardei	+++	+	—	—	—
Smântână	+++	—	—	+	+	Smeură	+++	++	++	+	+
Unt	+++	—	—	+	+	Fragi	+	+	+++	—	—
Brânză grasă . .	++	+	—	—	—	Pomușoară . . .	++	+	+++	—	—
Ouă	++	++	—	+	+	Struguri	—	+	+	—	—
Migdale	+	+	u	u	—	Mere	+	+	+	—	—
Alune	—	++	—	—	—	Cireșe	++	+	+	—	—
Ceapă	—	+	+	—	—	Banane	++	+	++	—	—
Varză	+++	++	+++	—	—	Lămâi	+	+	+++	—	+
Spanac	++	++	+++	—	—						

Conținutul de vitămine în diferențele substanțe hrănitore: +, puține vitămine; ++, îndeajunse vitămine; +++, bogate în vitămine; u, urmăre.

Din înșirarea principalelor materii prime, se vede că unele cuprind mai toate vitaminele în cantități diferite. Acest lucru va fi ținut în seamă la pregătirea felurilor de mâncare pentru copii sau bolnavi.

Bogate în vitamine de toate soiurile sunt mai ales : fișatul, rinichii, peștele gras, laptele, varza, spanacul, salata, varza roșie, conopida, fasolea verde, varza de Bruxelles, măzarea verde, sfecă; morcovii, pătlăgelele roșii, mure, fragi, smeuri, afine, coacăză, (pomușoară), agrișe, mere, pere, cireșe, piersici, banane, portocale, lămâi.

In special bucătăria copilului mic este mult influențată de substanțele care au vitamine. Incepând dela trei luni, se poate da copilului fie alăptat de mamă sau cu biberonul, zilnic câte o linguriță de zeamă fără zahăr de : lămâie, cireșe, pătlăgele roșii, smeuri sau struguri. Dela a 4-a lună se poate chiar da copilului să mănânce : morcovi, spanac, conopidă, pătlăgele roșii.

Copiilor cât cresc, trebuie să li se dea alimente care conțin vitamine *B* și *D*, precum spanac, salată, pâine integrală, cartofi, pătlăgele roșii, fructe proaspete, gălbenuș de ou, unt, lapte și multă smântână. Spanacul bunăoară e unul din cele mai recomandabile feluri.

Nu este nevoie de o mare cantitate din fiecare, dar să fie felurile aşa combinate în cât la orice masă să se dea câteva din ele.

INDICE ALFABETIC

(1451 REȚETE)

- A**livancă, 257.
Aluat cu untdelemn, 277.
Aluat de friganele 277.
Aluat de plăcintă, 276.
Aluat de tăieșei, 276.
Aluat de tarte 277.
Aluat din brânză, 277.
Aluat din caimac, 277.
Aluat din unt 279.
Aluat din unt și smântână 279.
Aluat franțuzesc (aluat de unt) 278.
Andive înăbușite cu unt, 238.
Andive la gratin, 237.
Angemaht de miel, 158.
Angemaht de pui, 182.
Anghinare fierte, 230.
Anghinare umplute cu carne, 123.
Anghinare umplute cu orez, 231.
Anricote cu ceapă prăjită, 144.
Anricote cu sos de muștar, 143.
Anricote la grătar, 143.
Anricote la tavă, 142.
Ardei conservați în rumegus, 458.
Ardei conservați în sare, 456.
Ardei umpluți (conserve), 455.
Ardei umpluți cu arpacaș, 227.
Ardei umpluți cu carne, 120.
Ardei umpluți cu orez, 227.
Aspic, 443.
- B**aba (savarină de aluat crescut), 351.
Baclava, 356.
Balmuș, 256.
- Bame cu carne (Mâncare de), 137.
Bame grecești, 230.
Bavarois de alune, 379.
Bavarois de cafea, 379.
Bavarois de ciocolată, 379.
Bavarois de portocale, 380.
Bavarois de vanilie, 378.
Bavarois de zahăr ars, 379.
Beignets (mere prăjite în aluat), 98.
Bezele, 330.
Bezele cu ciocolată, 331.
Bezele cu înghețată, 398.
Bezele cu lămâie, 331.
Bezele cu zahăr ars, 331.
Biban în saramură, 104.
Biftec cu ciuperci, 145.
Biftec cu ficat de gâscă, 146.
Biftec cu ou, 145.
Biftec în faină, 144.
Biftec la grătar, 144.
Biftec la tavă, 144.
Biftec tartar, 145.
Biscuiți cu alune, 330.
Biscuiți cu migdale, 330.
Biscuiți cu stafide (palets de dame), 327.
Biscuiți cu vanilie, 328.
Biscuiți de portocale, 327.
Biscuiți Venezi, 328.
Bișcoturi, 340.
Blanc-manger de ciocolată, 382.
Blanc-manger de migdale, 381.
Blanc-manger din două culori, 382.
Blanc-manger pestriță, 382.

Boabe de porumb murat. 454
 Bob bătut, 225.
 Bob verde, 225.
 Boboc de răță pe varză, 186.
 Boeuf à la mode, 139.
 Bombă de vanilie, 398.
 Borsului (Umplerea) 446.
 Bouillabaisse, 113.
 Bowle, 433.
 Brioche 275.
 Budincă de bișcoturi, 296.
 Budincă de brânză de vacă, 295.
 Budincă de cafea, 293.
 Budincă de carne cu cartofi, 129
 Budincă de cartofi, 213.
 Budincă de castane, 294.
 Budincă de cireșe, 294.
 Budincă de ciuperci, 246.
 Budincă de clătite, 293.
 Budincă de clătite cu legume, 244.
 Budincă de cozonac, 295.
 Budincă de creier, 168.
 Budincă de curmale, 295.
 Budincă de ficat, 173.
 Budincă de grăs, 291. —
 Budincă de grăs cu ciocolată 292.
 Budincă de iofca cu șuncă, 254.
 Budincă de mac, 293.
 Budincă de macaroane, 252.
 Budincă de mere, 294.
 Budincă de orez, 290.
 Budincă de orez cu ciocolată, 291.
 Budincă de orez cu mere, 291.
 Budincă de pâine, 292.
 Budincă de pâine, neagră, 292.
 Budincă de parmezan, 259.
 Budincă de pește, 116.
 Budincă de portocale, 295.
 Budincă de smântână, 293.
 Budincă de smochine, 295.
 Budincă de șalău, 106.
 Budincă de șuncă 129.
 Budincă de vișine, 294.
 Budincă picantă de spanac, 217.
 Budinci mici de ficat 173.
 Bulion de ardei roși, 450.
 Bulion de roșii în sticle, 449.
 Bulion de roșii, uscat, 449.
 Burtă de crap în saramură 100.

Café glacé, 396.
 Cafea cu lapte, 436.
 Cafea neagră turcească, 436.
 Caise cu budincă de biscoturi, 305
 Caise pe orez, 304.
 Caise prăjite în aluat 287.
 Calcan fier, 112.
 Calcan la cuptor, 112.
 Calcan prăjit, 112.
 Cap de vițel cu aspic, 31.
 Cap de vițel cu maioneză, 32.
 Căprioară cu ciuperci (Mâncare de), 199.
 Caramele de cafea, 360.
 Caramele de ciocolată, 360.
 Caras în saramură, 204.
 Cârneați de ficat (Leberwurst) 443.
 Cârneați friptăi, 166.
 Cârneați (Preparare), 442.
 Carne de purcel cu varză, 162.
 Caroline cu paté de ficat 36.
 Carote în unt (morcovi tineri), 241.
 Cartabosi, 443.
 Cartofi (de ciocolată), 358.
 Cartofi chips 208.
 Cartofi copti, 207.
 Cartofi cu carne (Mâncare de), 135.
 Cartofi cu ceapă, 210.
 Cartoficu slănină (Mâncare de), 210.
 Cartofi cu smântână, 210.
 Cartofi cu șuncă, 210.
 Cartofi înnăbușiti 209.
 Cartofi la gratin, 211.
 Cartofi noi, 209.
 Cartofi pai, 208.
 Cartofi prăjiți, 207.
 Cartofi suflé, 209.
 Cartofi umpluți cu brânză, 211.
 Cartofi umpluți cu carne, 121.
 Cartofi umpluți în coajă, 211.
 Cărți de joc (pesmeți), 333.
 Castane zaharisite, 36.
 Castraveți în saramură (pentru vară), 451.
 Castraveți mici în oțet, 452.
 Castraveți murați cu boabe de muștar, 452.
 Cașcaval la capac 259.
 Cașcaval pané 259.

Cașcaval suflé 259.
 Cataif cu frișcă, 354.
 Cataif cu mere, 354
 Ceaiu, 437.
 Ceapă umplută, 242.
 Ceapă umplută cu carne, 121.
 Cegă friptă la cuptor, 108.
 Cegă friptă la grătar 108.
 Cegă prăjită, 108.
 Cegă rasol, 107.
 Charlotte de ciocolată 380.
 Charlotte de ciocolată pralinată 381.
 Charlota de mere, 303.
 Charlotte russe 380.
 Chateaubriant, 145.
 Chaudeau, 435.
 Chiftele cu sos de roșii, 120.
 Chiftele de cartofi cu brânză, 214.
 Chiftele de cartofi de post, 215.
 Chiftele de pasat cu brânză, 257.
 Chiftele de pește, 116
 Chiftele de praz, 238.
 Chiftele desparanghella gratin, 219.
 Chiftele de varză, 236.
 Chiftele de zarzavat, 244.
 Chiftele marinate, 120.
 Chitonoagă (pastă de gutui), 406.
 Ciocolată (băutură), 436.
 Choux à la crème, 352.
 Ciorbă de berbec 73.
 Ciorbă de bureți, 77.
 Ciorbă de burtă (schembea), 73.
 Ciorbă de cartofi, 75.
 Ciorbă de cartofi și fasole verde, 75.
 Ciorbă de cartofi și sfecă, 75.
 Ciorbă de chitici, 78
 Ciorbă de crap, 77.
 Ciorbă de curpeni, 77.
 Ciorbă de dovlecei umpluți, 74.
 Ciorbă de fasole boabe, 76.
 Ciorbă de fasole verde 75.
 Ciorbă de hribi, 77.
 Ciorbă de miel, 72.
 Ciorbă de nisetru, 77.
 Ciorbă de pasăre, 73.
 Ciorbă de păsat, 76.
 Ciorbă de perișoare, 74.
 Ciorbă de pește cu zeamă de varză, 78.
 Ciorbă de potroace, 73.
 Ciorbă de pui Tânăr, 73.
 Ciorbă rusească cu smântână, 72.
 Ciorbă de stevie, 76.
 Ciorbă ţărănească, 72.
 Ciorbă de urzici, 76.
 Ciorbă de verdeață, 76.
 Ciorbă de vițel, 72.
 Ciulama de miel, 158.
 Ciulama de pui, 182.
 Ciulama de vițel, 150.
 Ciuperci cu ouă (Mâncare de), 245.
 Ciuperci cu smântână, 244.
 Ciuperci în aluat, 246.
 Ciuperci la grătar, 246.
 Ciuperci la tavă, 246.
 Ciuperci marinate 26.
 Ciuperci murate, 455.
 Ciuperci umplute, 245.
 Ciuperci umplute (de post), 35.
 Ciuperci umplute cu brânză, 36.
 Clapon fript, 192.
 Clătite, 284.
 Clătite cu carne, 265.
 Clătite cu rom, 284.
 Clătite la gratin, 265.
 Coajă de portocală zaharisită 361.
 Coji de portocală în ciocolată 362.
 Colțunași cu brânză, 261.
 Colțunași cu carne, prăjiți, 262.
 Colțunași cu carne, fierți, 261.
 Colțunași cu magiun, 283.
 Compot amestecat 403.
 Compot de agrise, 400.
 Compot de caise coapte, 400.
 Compot de caise verzi, 400.
 Compot de căpsuni, 399.
 Compot de castane, 402.
 Compot de cireșe, 400.
 Compot de fragi, 399.
 Compot de gutui, 402.
 Compot de mere, 402.
 Compot de pere, 402.
 Compot de piersici, 401.
 Compot de prune, 401.
 Compot de prune uscate, 401.
 Compot de vișine, 399.
 Compot de zmeură, 399.
 Conopidă cu ciuperci și gratin, 232

Conopidă cu unt, 231.
 Conopidă la gratin, 232.
 Conopidă și morcovi în saramură, 455.
 Corăbiele, 338.
 Cornete cu frișcă, 355.
 Cornulete cu anison, 341.
 Cornulete cu marmeladă, 343
 Cornulete cu șuncă, 264.
 Cornulete din plămădeală, 343.
 Cornulete de migdale, 342.
 Cornulete de ciocolată, 342.
 Cornulete de unt, 342.
 Cornuri cu mac, 273.
 Cornuri cu nucă, 272.
 Cornuri cu unt (croissants) 440.
 Cotlete de berbec la tavă, 161.
 Cotlete de berbec la grătar, 161.
 Cotlete de căprioară, 199.
 Cotlete de porc cu sos picant, 165.
 Cotlete de porc la cuptor, 163.
 Cotlete de porc la grătar, 164.
 Cotlete de porc pané, 165.
 Cotlete de vițel natur, 154.
 Cotlete de vițel pané, 154.
 Covrigi cu migdale, 345.
 Covrigi cu susaiu, 345.
 Covrigi cu unt, 344.
 Covrigi de cozonac 273.
 Covrigi de plămădeală, 346.
 Covrigi englezesti (din plămădeală), 345.
 Cozonac cu mac, 273.
 Cozonac cu migdale 273.
 Cozonac cu nucă, 272.
 Cozonaci moldoveniști, 270.
 Cozonaci obișnuiți, 269.
 Craile cu dulceață (gogoși de cozonac), 274.
 Crap fript la cuptor, 103.
 Crap la cuptor, 103.
 Crap la grătar, 103.
 Crap la proțap 104.
 Crap pe varză, 102.
 Crap prăjit, 103.
 Crap rasol, 99.
 Crap umplut cu ciuperci, 102.
 Crap umplut cu orez, 102.
 Creier cu ceapă, 168.

Creier cu roșii la gratin, 169.
 Creier cu sos matelote, 169.
 Creier fierb, 167.
 Creier în aspic, 35.
 Creier pané, 167.
 Creier prăjit în aluat, 167.
 Cremă Bibescu, 376.
 Cremă Braziliană, 375.
 Cremă cu fructe zaharisite, 378.
 Cremă de banane, 377.
 Cremă de cafea, 373.
 Cremă de caise, 378.
 Cremă de castane, 377.
 Cremă de ciocolată, 374.
 Cremă de fisticuri, 378.
 Cremă de fragi, 377.
 Cremă de vanilie caramelizată, 372.
 Cremă de zahăr ars, 373.
 Cremă de zmeură, 377.
 Cremă la cește, 372.
Creme pentru torturi :
 Cremă de alune, 366.
 Cremă de cafea, 365.
 Cremă de cafea cu unt, 365.
 Cremă de caise, 367.
 Cremă de castane, 367.
 Cremă de ciocolată, 364.
 Cremă de cozonac, 366.
 Cremă de frișcă, 363.
 Cremă de fructe, 367.
 Cremă de lămâie, 367.
 Cremă de nuci, 366.
 Cremă pralinată (de alune), 366.
 Cremă de ciocolată cu unt, 365.
 Cremă de unt, 364.
 Cremă de vanilie, 363.
 Cremă de vanilie cu spumă de albuș, 363.
 Cremă frangipană, 364.
 Cremă pentru pesmeți 366.
 Crochete de carne, 128.
 Crochete de cartofi, 214.
 Crochete de creier, 168.
 Crochete de gris, 258.
 Crochete de ouă, 90.
 Crochete de pește, 116.
 Crochete mici de creier și șuncă, 35.
 Cuiburi de rândunice, 331.
 Curcan fript, 191.

Curcan umplut, 191.
 Curcan umplut cu castane, 191.
 Convorbă de ciocolată 371.

Dobă, 442.
 Doboș-tort, 315.
 Dovlecei (Mâncare de), 219.
 Dovlecei cu smântână, 219.
 Dovlecei la gratin, 220.
 Dovlecei pané 220.
 Dovlecei prăjiți, 220.
 Dovlecei umpluți, 220.
 Dovlecei umpluți cu carne, 120.
 Drob de miel, 127.
 Drob de miel în aluat, 128.
 Dulcețuri, (lămuriri generale), 407.
 Dulceață de agrișe, 410.
 Dulceață de caise coapte, 412.
 Dulceață de caise verzi, 412.
 Dulceață de căpsuni, 407.
 Dulceață de căpsuni (rețetă din ardeal), 408.
 Dulceață de chitru rasă, 417.
 Dulceață de cireșe albe, 411.
 Dulceață de cireșe amare, 412.
 Dulceață de coacăze, 409.
 Dulceață de coarne, 414.
 Dulceață de fragi, 409.
 Dulceață de gogonele (pătlăgele verzi, mici), 413.
 Dulceață de gutui, 413.
 Dulceață de melci de chitru, 417.
 Dulceață de melci de portocale, 417.
 Dulceață de miez de portocale, 416.
 Dulceață de mure, 409.
 Dulceață de nuci, albă, 411.
 Dulceață de nuci, neagră, 410.
 Dulceață de pepene galben, 415.
 Dulceață de pepene verde, 415.
 Dulceață de pere busuioace, 414.
 Dulceață de piersici, 414.
 Dulceață de portocale, 416.
 Dulceață de prune coapte, 413.
 Dulceață de prune verzi, 413.
 Dulceață de struguri, 416.
 Dulceață de trandafir, 410.
 Dulceață de vișine, 412.
 Dulceață de zmeură, 409.

Eclair, 353.
 Fasan înăbușit, 205.
 Fasan pe varză acră, 205.
 Fasole bătută, 223.
 Fasole boabe cu carne (Mâncare de), 136.
 Fasole boabe cu slănină (Mâncare de), 222.
 Fasole boabe fiartă, 222.
 Fasole conservată în sare, 456.
 Fasole cu smântână, 221.
 Fasole verde cu unt proaspăt, 221.
 Fasole verde cu carne (Mâncare de), 136.
 Felii de portocale în aluat 288.
 Ficat cu sos de ceapă, 172.
 Ficat cu sos de ciuperci, 174.
 Ficat de căprioară, 200.
 Ficat de găscă la cuptor, 190.
 Ficat de găscă natur, 190.
 Ficat de găscă sos madera, 190.
 Ficat de vițel înăbușit, 171.
 Ficat de vițel la cuptor, 172.
 Ficat de vițel la grătar, 174.
 Ficat în aspic, 34.
 Ficat prăjit în tavă, 173.
 Fierberea șuncei, 442.
 Filets de șalău, 106.
 Flan (tartă cu cremă), 350.
 Formă de vol-au-vent, 266.
 Formă din aluat, 266.
 Forme mici de vol-au-vent, 267.
 Fricassée de pui (Mâncare franțească), 183.
 Friganele de aluat, 258.
 Friganele de cartofi 214.
 Friganele de cap de vitel 32.
 Friganele de creier, 168.
 Friganele de mămăligă, 256.
 Friganele de pâine, 258.
 Frigării de ficat, 174.
 Frigării de momițe, 155.
 Frigării de mușchiu, 147.
 Frigării de nisetră, 109.
 Frigării de purcel, 164.
 Frigării de rinichi de purcel, 176.
 Friptură de fasan, 204.
 Friptură de iepure, 196.

Friptură de iepure cu smântână, 196.
 Friptură de miel, 159.
 Friptură de miel cu ciuperci, 160.
 Friptură de porc marinată, 163.
 Friptură de rață sălbatecă, 205.
 Friptură de vițel de la rinichi, 152.
 Friptură devițel pe macaroane, 155.
 Friptură înăbușită, 139.
 Friptură înăbușită italienească, 140.
 Friptură înăbușită nemțească, 140.
 Friptură la tavă, 142.
 Friptură vânătorească, 142.
 Frunză de viță conservată, 457

Găină rasol, 185.
 Galantină de curcan, 32.
 Găluște de mămăligă, 257.
 Găscă cu caise, 188.
 Găscă cu castraveti, 188.
 Găscă cu fasole albă (Cassoulet) 188.
 Găscă friptă la cuptor, 189.
 Găscă pe varză (choucroute), 189.
 Găscă umplută cu castane, 189.
 Găscă umplută cu macaroane, 189.
 Gelée de coacăze cu zmeură, 383.
 Gelée de fragi, 383.
 Gelée de fructe, 384.
 Gelée de marmeladă, 384.
 Gelée de portocale, 383.
 Gelée de Punch, 384.
 Gelée de vin, 382.
 Génoise, 323.
 Ghiveciu cu carne, 138.
 Ghiveciu de crap, 101.
 Ghiveciu de post, 243.
 Glasură albă de albus, 368.
 Glasură albă de zahăr, 367.
 Glasură de cafea, 370,
 Glasură de cafea (fără foc,) 370.
 Glasură de caise, 370.
 Glasură de ciocolată, 369.
 Glasură de ciocolată cu unt, 369.
 Glasură de ciocolată (fără foc,), 369.
 Glasură de rom, 370.
 Glasură de zahăr ars, 370.
 Glasură marmorată, 371.
 Glasuri (diferite), 370,

Gogoșari în oțet, 454.
 Gogoși cu șuncă 261.
 Gogoși de cartofi (de post), 285.
 Gogoși de cartofi (dulci), 285.
 Gogoși de cartofi (sărate) 214.
 Gogoși de cartofi cu șuncă, 260.
 Gogoși de cozonac cu dulceață, (crafle), 274.
 Gogoși de ou în aluat 90.
 Gogoși de vin, 286.
 Gogoși din aluat pripit, 286.
 Gogoși mici de parmezan, 261.
 Griș cu lapte, 288.
 Griș în formă, cu compot, 289.
 Grog, 434.
 Gulaș cu găluște, 135.
 Gulii (Mâncare de), 240.
 Gulii umplete cu carne, 121.
 Gutui coapte, 302.
 Gutui cu carne (Mâncare de), 137.
 Guvizi prăjiți, 109.

Halva turcească, 288.
 Hribi (Mâncare de), 247.

Iahnie de cartofi, 215.
 Iahnie de fasole, 222,
 Iepure cu ciuperci (Mâncare de), 197.
 Iepure cu masline (Mâncare de), 197.
 Iepure cu zarzavat (Mâncare de), 197.
 Iepure fript la frigare, 196.
 Ile flottante, 376.
 Imambaialdi 227.
 Indiane, 351.
 Inghețată de cafea, 392.
 Inghețată de caise, 395.
 Inghețată de caise cu cremă de ou, 395.
 Inghețată de căpsuni, 395.
 Inghețată de ciocolată, 392.
 Inghețată de ciocolată fără ou, 392.
 Inghețată de coacăze, 395.
 Inghețată de fisticuri, 396.
 Inghețată de fragi, 395.
 Inghețată de fructe, 393.

Inghețată de fructe cu frișcă, 395.
 Inghețată de fructe cu lapte, 393.
 Inghețată de lămâie 394.
 Inghețată de lămâie cu lapte, 394.
 Inghețată de portocale, 394.
 Inghețată de portocale cu cremă de ou, 394.
 Inghețată de portocale cu lapte, 394.
 Inghețată de punch, 396.
 Inghețată de vanilie, 391.
 Inghețată de vișine, 395.
 Inghețată de zahăr ars, 392.
 Inghețată de zmeură, 395.
 Inghețată Melba, 397.
 Inghețată napolitană, 393.
 Inghețată pralinată, 392.
 Inghețate (lămuriri generale), 389.
 Intestine de sitar, 204.
 Invărtită, 281.
 Iofca (macaroane de casă), 253.
 Iofca cu mănatărči 253.

Jumară de purcel (topitură), 163.
 Jumări cu brânză, 84.
 Jumări cu ceapă, 85.
 Jumări cu mâncare de rinichi 85.
 Jumări cu pătlägele vinete și roșii, 85.
 Jumări cu sardele de Lissa, 85.
 Jumări cu slănină, 84.
 Jumări cu vârfuri de sparanghel 85.
 Jumări în formă 86.
 Jumări moldovenesci, 84.

Kirsch, 433.
 Knodel vieneze, 283.
 Kugelhupf alsacian, 318.
 Kugelhupf saxon, 319.
 Kugelhupf vienez, 318.

Langues de chat, 329.
 Lapte de migdale, 438.
 Lapte de pasăre (oeufs à la neige), 375.
 Legume asortate, 243.
 Leuștean conservat (frunze de), 455.

 Limbă cu sos de roșii, 170.
 Limbă cu sos de smântână, 170.
 Limbă cu stafide, 171.
 Limbă prăjită, 171.
 Limbă rasol, 170.
 Limbă rece cu masline, 170.
 Limbă umplută, 171.
 Limonadă, 437.
 Lin (mâncare de), 110.
 Lin rasol, 110.
 Linte bătută, 225.
 Linte cu costiță afumată, 162.
 Linte cu slănină, 225.
 Linte fiartă, 225.
 Linzertort alb, 314.
 Linzertort negru, 314.
 Liqueur de anis, 432.
 Liqueur de cafea 432.
 Liqueur de cassis, 432.
 Liqueur de portocale. 431.

Macaroane (prăjituri), 332.
 Macaroane cu brânză, 251.
 Macaroane cu sos de roșii, 252.
 Macaroane de casă (iofca), 253.
 Macaroane la gratin, 251.
 Macaroane milaneze, 252.
 Măcriș cu ou, 218.
 Madeleines, 346.
 Magiun (povidă), 404.
 Maioneză de pasăre cu andive, 31.
 Mămăligă cu brânză la cuptor 255.
 Mămăligă cu ochiuri, 256.
 Mămăligă fiartă, 254.
 Mămăligă la cuptor, 256.
 Mămăligă prăjită, 255.
 Mămăligă pripită, 254.
 Mâncare de crap (matelote), 100.
 Mâncare de curcan, 190.
 Mâncare de găină, 185.
 Mâncare de hribi, 247.
 Mâncare de pui cu untdelemn, 183.
 Mâncare de rinichi, 175.
 Mandarine cu inghețată, 397.
 Mărăr păstrat pe iarnă, 457.
 Marinată de pește, 114.
 Marmeladă amestecată, 406.
 Marmeladă de caise, 404.
 Marmeladă de caise cu coajă, 404.

Marmeladă de căpșuni, 403.
 Marmeladă de dovleac, 406.
 Marmeladă de fragi, 403.
 Marmeladă de mere, 405.
 Marmeladă de pere, 405.
 Marmeladă de portocale, 405.
 Marmeladă de portocale cu lămăi, 405.
 Marmeladă de prune, 404.
 Marmeladă de zmeură, 404.
 Masline marinate, 26.
 Masline umplute 26.
 Matelote (mâncare de crap), 100.
 Mazagran 437.
 Mazăre bătută, 224.
 Mazăre verde cu slănină, 224.
 Mazăre verde englezescă, 223.
 Mazăre verde gătită franțuzește, 224.
 Mazăre verde păstăi, 224.
 Mazăre verde înăbușită, 223.
 Melci cu sardele și capere, 98.
 Melci de coajă de portocale 361.
 Melci fierți, 97.
 Melci prăjiți în aluat, 98.
 Melci umpluți, 97.
 Melci de cozonac 274.
 Mere coapte, 303.
 Mere în albuș 304.
 Mere în aluat, 283.
 Mere în gelée 304.
 Mere pe canapea, 303.
 Mere prăjiite în aluat (beignets), 287.
 Mere umplute cu carne, 123.
 Midii fierți, 95.
 Midii pescărești, 95.
 Midii prăjiți, 96.
 Miel cu ciuperci, 159.
 Miel cu măcriș, 158.
 Miel cu spanac, 158.
 Miel cu sparanghel verde, 158.
 Miel pané, 159.
 Minciuni, 285.
 Mititei, 129.
 Momite cu sos de ciuperci, 156.
 Momite de vițel la tavă 156.
 Momite de vițel, pané, 155.
 Morcovi (Mâncare de), 242.
 Morcovi cu carne (Mâncare de), 136

Morcovi cu smântână, 241.
 Morcovi de iarnă cu unt, 241.
 Morcovitineri (carote) cu unt, 241.
 Morun, 109.
 Mucenici moldovenești, 282.
 Mujdeiu de usturoiu, 45.
 Murături (lămuriri), 447.
 Murături în oțet, 453.
 Murături în sare pentru iarnă, 451.
 Musaca de cartofi, 125.
 Musaca de conopidă, 126.
 Musaca de dovlecei, 125.
 Musaca de tăieșei, 126.
 Musaca de varză, 124.
 Musaca de vinete, 125.
 Mușchiu cu sos de ciuperci, 148.
 Mușchiu la frigare, 147.
 Mușchiu la tavă, 147.
 Mușchiu umplut, 148.
 Mușchiuleț la grătar, 164.
 Napi cu smântână, 240.
 Nisetrui Colbert, 109.
 Nisetrui la grătar, 109.
 Nisetrui prăjit, 109.
 Nisetrui rasol, 108.
 Nougat, 359.
 Nougat cu susaiu 360.
 Nougat de zahăr ars, 359.
 Nussbrot, 322.
Ochelari, 340.
 Ochiuri cu brânză 81.
 Ochiuri cu praz 81.
 Ochiuri cu slănină, 83.
 Ochiuri cu sos de roșii, 82.
 Ochiuri în formă, 82.
 Ochiuri în tomate, 83.
 Ochiuri la capac, 81.
 Ochiuri la capac cu smântână, 82.
 Ochiuri pe salată, 83.
 Ochiuri pe spanac, 83.
 Ochiuri românești, 81.
 Omletă, 86.
 Omletă cu cartofi, 87.
 Omletă cu ceapă, 87.
 Omletă cu ciuperci, 87.
 Omletă cu ficați de pasăre, 87.
 Omletă cu dulceață, 296.
 Omletă cu mere, 297.

Omletă cu slănină, 87.
 Omletă cu șuncă, 87.
 Omletă cu verdeață, 86.
 Omletă cu vișine, 297.
 Omletă-suflé, 297.
 Orangeadă, 438.
 Orez à l'Impératrice, 290.
 Orez cu lapte, 289.
 Orez cu marmeladă, 290.
 Orez în formă, cu fructe (cald), 289.
 Ostropel de prepeliță, 201.
 Ostropel de rață, 186.
 Ostropel de rață sălbatecă, 206.
 Ouă de albuș cu cremă de ciocolată 376.
 Ouă cu gături de raci, 22.
 Ouă cu spanac, 80.
 Ouă fierte, 79.
 Ouă în aspic, 23.
 Ouă italienești, 91.
 Ouă jumătate tari (oeufs mollets) 80.
 Ouă prăjite în untdelemn 84.
 Ouă răscoapte cu maioneză, 23.
 Ouă răscoapte cu sos picant, 23.
 Ouă răscoapte portugheze, 91.
 Ouă tari cu cartofi, 91.
 Ouă umplute cu brânză, 89.
 Ouă umplute cu ciuperci, 21.
 Ouă umplute cu creier la gratin, 169.
 Ouă umplute cu ficat de gâscă 22.
 Ouă umplute cu ficați, 88.
 Ouă umplute cu pește, 89.
 Ouă umplute cu roșii, 89.
 Ouă umplute cu sardele, 22.
 Ouă umplute cusardele de Lissa, 88.
 Ouă umplute cu sos de muștar, 22.
 Ouă umplute în coaja lor, 87.
 Ouă umplute picante, 21.
 Ouă umplute, pané, 90.
Pain d'Espagne, 321.
 Pâine cu lapte, 440.
 Pâine de albuș, 322.
 Pâine de secară, 440.
 Pâlnea Episcopului (Bishofsbrod), 322.
 Palets de dames (Biscuiți cu stafide) 327.

Pană de somn cu usturoiu, III.
 Papanași fierți, 265.
 Papanași prăjiți, 265.
 Papară de pâine, 257.
 Papricaș de crap, 101.
 Papricaș de iepure, 198.
 Papricaș de pui, 182.
 Papricaș de vițel, 149.
 Parfait de cremă, 396.
 Parfait de fructe, 397.
 Parizer pané (Felii de) 166.
 Pârjoale moldovenești, 119.
 Pască cu brânză de vaci, 271.
 Pască cu brânză de oi, 271.
 Pască cu ciocolată, 272.
 Pască cu gris, 271.
 Pască cu orez, 271.
 Pască cu smântână, 270.
 Pastă de gutui (chitonoagă), 406.
 Păstrarea zarzavatului pe iarnă, 459.
 Păstrăvi în aspic, 110.
 Păstrăvi la grătar, 110.
 Păstrăvi prăjiți 110.
 Păstrăvi rasol, 110.
 Păstrugă, 109.
 Paté de ficat, 34.
 Paté de iepure, 206.
 Pateuri cu brânză, 268.
 Pateuri cu carne, 268.
 Pateuri cu ciuperci și ouă, 36.
 Pateuri cu ficat 268.
 Pătrunjel verde, conservat, 458.
 Peltea de agrișe, 424.
 Peltea de caise, 425.
 Peltea de chitră, 427.
 Peltea de coacăze, 424.
 Peltea de coarne, 425.
 Peltea de gutui, 426.
 Peltea de mere, 426.
 Peltea de mure, 425.
 Peltea de portocale, 427.
 Peltea de zmeură, 425.
 Peltele (lămuriri generale), 423.
 Pere cu carne (Mâncare de), 137.
 Pere în sirop 306.
 Pere la gratin, 302.
 Pere pe orez, 305.

Perșioare cu smântână, 119.
 Pesmeți cu caimac, 335.
 Pesmeți cu ciocolată, 338.
 Pesmeți cu iaurt, 334.
 Pesmeți cu lămâie, 335.
 Pesmeți cu migdale, 336.
 Pesmeți cu migdale și lămâie, 337.
 Pesmeți cu nuci, 337.
 Pesmeți cu rom, 335.
 Pesmeți cu scorțisoară, 337.
 Pesmeți cu smântână, 335.
 Pesmeți cu unt, 334.
 Pesmeți de Karlsbad, 336.
 Pesmeți de Nürnberg, 338.
 Pesmeți economici, de unt, 333.
 Pește cu sos de roșii, 117.
 Pește în aluat, 117.
 Pește la gratin, 115.
 Pește la gratin cu ciuperci 115.
 Pește la gratin cu macaroane 115.
 Pește rasol cu sos picant, 31.
 Picioare de vițel cu sos 157.
 Picioare de vițel fripte, 157.
 Picioare de vițel rasol, 156.
 Piept de pasăre cu sos picant, 31.
 Piept de vițel umplut, 150.
 Piersici prăjite în aluat, 287.
 Piftii de crap, 99.
 Piftii de pasăre, 33.
 Piftii de porc și vițel, 33.
 Pilaf de ardei 227.
 Pilaf de dovlecei (de post) 221.
 Pilaf de gris, 258.
 Pilaf de hribi (de post), 247.
 Pilaf de midii, 96.
 Pilaf de porumbei, 193.
 Pilaf de praz 239.
 Pilaf de prepelejă, 201.
 Pilaf de pui, 182.
 Pilaf de raci, 94.
 Pilaf de urzici (de post), 215.
 Pilaf de urzici cu arpacaș, 216
 Piuré de cartofi, 212.
 Piuré de cartofi pentru garnituri, 213.
 Piuré de ceapă, 242.
 Piuré de conopidă, 233.
 Piuré de fasole cu roșii, 223.
 Piuré de napi, 241.

Piuré de spanac, 216.
 Piuré de țelină, 240.
 Plachie de crap, 101.
 Plăcintă cu brânză, 262.
 Plăcintă cu carne, 263.
 Plăcintă cu macaroane, 252.
 Plăcintă cu macaroane și carne, 253.
 Plăcintă cu mere, 280.
 Plăcintă cu pere 282.
 Plăcintă cu poalele în brâu, 263.
 Plăcintele cu brânză, 264.
 Plăcintele cu carne, 263.
 Plăcintele cu mere 283.
 Plăcintele cu prune, 282.
 Plăcintele cu vișine, 282.
 Plum-cake, 320.
 Porc-mistret, 200.
 Porcușori prăjiți, 110.
 Portocale glasate 362.
 Porumbei cu mămăligă (Mâncare de) 193.
 Porumbei cu masline, 193.
 Porumbei cu mazăre boabe, 192.
 Porumbei fripti, 192.
 Porumbei fripti la grătar, 194.
 Porumbei înăbușiți cu sardele de Lissa, 193.
 Porumbei umpluți, 193.
 Potârniche cu smântână, 203.
 Potârniche la frigare, 201.
 Potârniche la tavă, 202.
 Potârniche pe varză, 202.
 Povidlă (magiun), 404.
 Präjitură cu ciocolată, 324.
 Präjitură cu marmeladă, 325.
 Präjitură cu migdale, 326.
 Präjitură cu nucă, 326.
 Präjitură cu scorțisoară, 326.
 Präjitură cu stafide, 325.
 Praz cu carne (Mâncare de), 135.
 Praz cu măslini, 239.
 Praz cu smântână, 238.
 Praz umplut, 238.
 Praz umplut cu carne, 121.
 Praz umplut cu pește, 117.
 Pregătirea iepurelui, 195.
 Prepararea pâinei, 439.
 Prepeliță înăbușită, 201.

Prepeliță la frigare, 200.
 Prepeliță la tavă, 200.
 Pricomigdale, 332.
 Pricomigdale cu ciocolată, 332.
 Profiterolles cu frișcă, 353.
 Profiterolles cu cremă 353.
 Prune uscate, cu carne (Mâncare de), 137.
 Prune uscate fierte în vin 401.
 Pui cu bame 180.
 Pui cu ciuperci, 181.
 Pui cu conopidă, 180.
 Pui cu dovlecei, 180.
 Pui cu fasole verde, 180.
 Pui cu gutui, 183.
 Pui cu mazăre păstăi, 179.
 Pui cu mazăre verde boabe, 179.
 Pui cu pere, 183.
 Pui cu roșii, 181.
 Pui cu smântână, 181.
 Pui cu sparanghel, 181.
 Pui înăbușit cu legume, 184.
 Pui la frigare, 185.
 Pui la tavă, 185.
 Pui pané, 185.
 Pui sauté, 185.
 Pui umplut, 184.
 Pulpă de berbec înăbușită, 160.
 Pulpă de berbec la tavă, 160.
 Pulpă de berbec marinată ca vânatul, 161.
 Pulpă de căprioară la tavă, 198.
 Pulpă de porc la cuptor, 163.
 Pulpă de vițel împănată, 151.
 Pulpă de vițel la frigare, 152.
 Pulpă de vițel la tavă, 151.
 Punch englezesc, 435.
 Punch cu lapte, 435.
 Punch obișnuit (mai slab, 434).
 Purcel de lapte la tavă, 165.

Raci fierți, 93.
 Raci fierți cu vin, 93.
 Raci prăjiți, 94.
 Rasol cu smântână, 133.
 Rasol cu sos de ciuperci, 134.
 Rasol cu sos de vin, 134.
 Rasol de vacă, 133.
 Rață cu castane, 187.

Salată cu aspic, 31.
 Salade de boeuf (vinegretă), 31.

Salată bulgărească, 42.
 Salată de andive, 38.
 Salată de ardei copți, 42.
 Salată de cartofi, 39.
 Salată de cartofi cu tarhon, 39.
 Salată de cartofi și fasole boabe, 40.
 Salată de castraveți, 38.
 Salată de conopidă, 40.
 Salată de conopidă cu roșii, 40.
 Salată de cozi de spanac, 41.
 Salată de ciuperci, 41.
 Salată de creier, 28.
 Salată de creier cu salată verde, 28.
 Salată de fasole boabe, 39.
 Salată de fasole verde, 40.
 Salată de fructe, 385.
 Salată de fructe cu frișcă, 386.
 Salată de icre de crap, 27.
 Salată de icre de știucă, 27.
 Salată de icre negre, 28.
 Salată de masline, 28.
 Salată de melci, 29.
 Salată de midii, 96.
 Salată de nuci cu țelină, 41.
 Salată de pătlăgele roșii, 41.
 Salată de pătlăgele vinete, 41.
 Salată de praz, 39.
 Salată de raci, 29.
 Salată de sardele de Lissa, 25.
 Salată de scrumbii cu cartofi, 25.
 Salată de sfecă, 39.
 Salată de spanac, 41.
 Salată de sparanghel, 40.
 Salată de țări, 27.
 Salată de țelină, 40.
 Salată de varză albă, 38.
 Salată de varză roșie, 38.
 Salată verde, 37.
 Salată verde cu smântână 38.
 Salată rusească, 29.
 Sarailie 357.
 Sărătele, 339.
 Sărătele cu parmezan 339.
 Sărătele din aluat franțuzesc, 340.
 Sărătele din aluat plămădit, 339.
 Sarmale de carne cu foi de viță, 127.
 Sarmale de carne cu varză acră, 127.
 Sarmale de carne cu varză dulce, 126.

Sarmale de carne de purcel, 162.
 Sarmale de cruce de porumb, 235.
 Sarmale de miel cu frunză de stevie
127.
 Sarmale de orez, 235.
 Sarmale de orez cu hribi, 236.
 Savarină de pesmet, 350.
 Savarină de aluat crescut (Baba),
351.
 Sbârciogi cu smântână, 248.
 Sbârciogi umpluți cu carne, 128.
 Schembea (ciorbă de burtă), 73.
 Scoarță de migdale, 327.
 Scoarță de nucă, 326.
 Scordolea de nuci, 42.
 Scordolea de nuci cu raci, 95.
 Scrob moldovenesc (jumări), 84.
 Scrumbii de Dunăre la grătar, 111.
 Scrumbii de Dunăre la tavă, 111.
 Scrumbii de Dunăre rasol, 111.
 Scrumbii de mare, 112.
 Scrumbii marinate, 25.
 Scrumbii sărate cu sos de muștar 25.
 Senatori, 356.
 Sherry Cobblers 434.
 Sirop de caise, 430.
 Sirop de coacăze, 430.
 Sirop de fragi, 429.
 Sirop de lămăie, 431.
 Sirop de mure, 430.
 Sirop de portocale, 430.
 Sirop de vișine, 430.
 Sirop de zmeură, 429.
 Sitar la frigare, 203.
 Sitar la tavă, 204.
 Sitari umpluți, 204.
 Somn rasol 111.
Sosuri pentru dulciuri.
 Sos de cacao, 387.
 Sos de cafea, 387.
 Sos de caise, 388.
 Sos de ciocolată, 387.
 Sos de fragi, 388.
 Sos de mere, 388.
 Sos de migdale, 388.
 Sos de nuci 388.
 Sos de portocale, 388.
 Sos de rom, 386.
 Sos de vanilie, 387.

Sos de vin, 386.
 Sos de zahăr ars, 387.
 Sos de zmeură, 388.
 Sos spumos de vin, 386.
Sosuri pentru mâncări și fripturi.
 Sos alb (sauce blanche), 48.
 Sos Béchamel, 48.
 Sos cu ouă răscoapte 51.
 Sos de ciuperci cu smântână, 49.
 Sos de ciuperci cu vin, 49.
 Sos de făină, 47.
 Sos de hrean, 46.
 Sos de mărar cu ou, 45.
 Sos de mărar cu smântână, 45.
 Sos de muștar, 45.
 Sos de muștar cald, 50.
 Sos de ou, 44.
 Sos de ou cu frișcă 47.
 Sos de raci, 51.
 Sos de roșii, 46.
 Sos de sardele, 44.
 Sos de sardele de Lissa, 51.
 Sos de unt, (sos olandez), 46.
 Sos de unt cu frișcă, 47.
 Sos de usturoiu, 45.
 Sos de usturoiu (Aioli), 45.
 Sos de vin, 48.
 Sos franțuzesc, 47.
 Sos Madera, 49.
 Sos maioneză, 43.
 Sos maioneză cu gelatină 43.
 Sos maioneză cu muștar, 44.
 Sos maioneză cu smântână, 44.
 Sos pentru fripturi, 49.
 Sos pentru vânat, 50.
 Sos picant, 50.
 Sos picant de roșii (conserve), 450.
 Sos ravigotte, 44.
 Sos tartar, 44.
 Spanac cu ciuperci la gratin 217.
 Spanac englezesc, 216.
 Spanac la gratin, 217.
 Sparanghel fierb, 218.
 Sparanghel la gratin, 219.
 Sponge-cake, 321.
 Spumă de ciocolată, 374.
 Spumă de mere 385.
 Spumă de ficat în aspic, 34.
 Spumă de vin, 385.

Stevie, 218.
 Strudel cu brânză de vacă, 280.
 Strudel cu nucă, 280.
 Strudel cu smântână, 280.
 Strudel cu visine, 280.
 Studentenbrot, 323.
 Stufat de miel, 158.
 Suflé cu înghetată, 301.
 Suflé cu ouă, 80.
 Suflé de albuș, 298.
 Suflé de brânză, cu albuș, 260.
 Suflé de cafea, 299.
 Suflé de caise, 300.
 Suflé de căpșuni, 301.
 Suflé de cartofi, 213.
 Suflé de castane, 298.
 Suflé de ciocolată, 299.
 Suflé de conopidă, 233.
 Suflé de dovlecei, 221.
 Suflé de fasole, 221.
 Suflé de lămăie, 299.
 Suflé de mazăre, 224.
 Suflé de mere, 300.
 Suflé de orez, 301.
 Suflé de parmezan, 260.
 Suflé de pește, 114.
 Suflé de portocale, 299.
 Suflé de spanac, 217.
 Suflé de vanilie, 298.
 Suflé de zmeură, 301.
 Supă cu clătite, 59.
 Supă cu frecătei, 59.
 Supă cu găluște de brânză, 61.
 Supă cu găluște de cartofi, 60.
 Supă cu găluște de creier, 60.
 Supă cu găluște de ficat, 60.
 Supă cu găluște de grăsime, 75.
 Supă cu găluște de orez, 60.
 Supă cu gogoșele de aluat, 58.
 Supă cu grăsime, 56.
 Supă cu orez, 57.
 Supă cu pai, 59.
 Supă cu pătrățele, 58.
 Supă cu pătrățele de ou, 58.
 Supă cu pătrățele de parmezan, 58.
 Supă cu puf de ou, 59.
 Supă cu tăieșei, 57.
 Supă cu tăieșei de carne, 58.
 Supă cu turnăței, 59.

Supă de carne, 55.
 Supă de cartofi, 62.
 Supă de cartofi cu praz, 63.
 Supă de ceapă, 68.
 Supă de chimen, 69.
 Supă de ciuperci, 63.
 Supă de conopidă, 66.
 Supă de dobleac, 67.
 Supă de fasole verde, 64.
 Supă de legume (Solferino), 67.
 Supă de legume cu ciuperci, 67.
 Supă de linte, 65.
 Supă de măcriș, 65.
 Supă de mazăre uscate, 65.
 Supă de morcovi, 62.
 Supă de pasăre, 56.
 Supă de piure de praz, 67.
 Supă de raci, 70.
 Supă de roșii, 65.
 Supă de roșii cu usturoiu, 66.
 Supă de sărăciogi, 63.
 Supă de sparanghel, 66.
 Supă de varză, 68.
 Supă de verdețuri, 68.
 Supă de zarzavat, 61.
 Supă franțuzească de zarzavat, 61.
 Supă groasă de fasole, 64.
 Supă groasă de mazăre verde, 64.
 Supă italienească (minestrone), 69.
 Supă la cesti, 56.
 Supă limpede de zarzavat (consommé), 69.
 Supă Parmentier (de cartofi), 62.

 Salău cu maioneză, 105.
 Salău rasol, 104.
 Salău umplut, 105.
 Salău umplut pe ceapă prăjită, 105.
 Serbet de alune prăjite, 422.
 Serbet de cafea, 421.
 Serbet de caise, 419.
 Serbet de căpsuni, 418.
 Serbet de chiră, 421.
 Serbet de ciocolată, 421.
 Serbet de cireșe amare, 419.
 Serbet de coacăze, 418.
 Serbet de coarne, 420.
 Serbet de fisticuri, 422.
 Serbet de floare de nufăr, 423.

Serbet de floare de salcâm, 422.
 Serbet de floare de toporași, 423.
 Serbet de fragi, 418.
 Serbet de lămâie, 420.
 Serbet de migdale amare, 421.
 Serbet de mure, 418.
 Serbet de portocale, 420.
 Serbet de trandafir, 419.
 Serbet de vanilie, 422.
 Serbet de vișine, 419.
 Serbet de zahăr ars, 421.
 Serbet de zmeură, 418.
 Snițel de căprioară, 199.
 Snițel de legume, 243.
 Snițel milanez, 154.
 Snițel natur, 154.
 Snițel vienez, 154.
 Stiuca rasol, 107.
 Stiuca umplută fiartă, 107.
 Stiuca umplută la cuptor, 107.
 Sunca (Prepararea), 441.
 (Fierberea), 442.
 Sunca cu paté în aspic 35.

Tarhon conservat în oțet, 457.
 Tartă cu agrișe 348.
 Tartă cu cremă (flan), 350.
 Tartă cu fructe crude, 346.
 Tartă cu prune, 348.
 Tarte cu ananas, 349.
 Tarte cu căpsuni, 349.
 Tarte cu fructe, 347.
 Tarte cu mac, 350.
 Tarte cu marmeladă, 348.
 Tartă cu mere 348.
 Tarte cu migdale, 349.
 Tocană, 134.
 Tocană de purcel, 162.
 Tocană meridională, 149.
 Topirea un tului, 445.
 Topirea unt urei, 444.
 Topitură de purcel (jumară), 163.
 Tort ariciu (Sans-Rival) 315.
 Tort de alune, 307.
 Tort de alune și migdale, 308.
 Tort de bișcoturi, 317.
 Tort de cacao, 311.
 Tort de castane, 309.
 Tort de ciocolată, 312.

Tort de ciocolată cu migdale
 312.
 Tort de ciocolată fără unt, 312.
 Tort de curmale, 310.
 Tort de fasole, 309.
 Tort Hymalaya 317.
 Tort de lămâie, 311.
 Tort de migdale, 308.
 Tort de nucă, 307.
 Tort de pesmet, 311.
 Tort de portocale, 310.
 Tort de smochine, 310.
 Tort ieftin, 309.
 Tort Indiană, 313.
 Tort Moca, 313.
 Tort Napolen, 313.
 Tort Saint-Honoré, 316.
 Tort Zaher, 314.
 Tort Zizi, 317.
 Trigoane 358.
 Trufe (de ciocolată), 360.
 Turtă dulce, 319.
 Turtă dulce cu ciocolată 320.
 Turtă dulce fără miere, 320.
 Turte moldovenești, 281.
 Turtițe cu alune și curmale,
 332.
 Turtițe de nuci, 333.
 Tuslama de burtă, 157.

Telină cu carne, (Mâncare de)
 136.
 Telină cu ciuperci, 239.
 Telină umplută cu carne, 121.
 Tigarete cu anchois 37.
 Tigarete pentru înghețată 329.

Uger pané, 177.
 Umpierea borșului, 446.
 Unt colorat, 52.
 Unt cu verdeată, 52.
 Unt de raci, 53.
 Unt de roșii, 52.
 Unt de sardele, 53.
 Unt de usturoiu, 53.

Unt de tarhon, 52.
 Unt pentru pește, 54.
 Unt picant, 53.
 Urs de mămăligă, 255.
 Urzici de post, 215.
 Usturoiu verde în oțet, 454.

Varză acră călită, 234.
 Varză acră cu carne, 138.
 Varză acră cu costiță afumată,
 162.
 Varză acră cu măslini, 234.
 Varză acră în borcan (verze), 451.
 Varză acră în butoiu, 452.
 Varză Clujască, 125.
 Varză de Bruxelles cu brânză,
 233.
 Varză de Bruxelles cu unt, 233.
 Varză de Bruxelles la gratin, 234.
 Varză dulce călită, 234.
 Varză dulce cu carne, 138.
 Varză la gratin, 236.
 Varză nemțească umplută, 124.
 Varză roșie înăbușită, 234.
 Văzări, 266.
 Vin fierb, 435.
 Vinegretă (Salade de boeuf), 31.
 Vinete coapte cu brânză, 230.
 Vinete cu carne (Mâncare de),
 137.
 Vinete grecești, 228.
 Vinete împănate (Imam-
 baialdi), 227.
 Vinete împănate, în oțet, 454.
 Vinete portugheze, 229.
 Vinete prăjite, 230.
 Vinete umplute la gratin, 229.
 Vinete umplute cu carne, 122.
 Vinete umplute cu orez, 228.
 Vișinată, 432.
 Vițel cu ciuperci, 149.
 Vițel cu dobleaci, 149.
 Vol-au-vent (Formă de), 266.
 Vol-au-vent (Forme mici de) 267.
 Vol-au-vent cu ciuperci, 247.
 Zarzavat uscat pentru ciorbă, 458

INDICE ALFABETIC PENTRU DIABETICI.

Andive cu unt, 481.
Anghinare cu ciuperci, 479.
Anghinare fierte, 479.
Antricote la grătar, 474.

Biftec la grătar, 473.
Biftec la tavă, 473.
Budincă de ficat, 476.

Carne cu sos, 472.
Carne pe varză acră, 472.
Ciuperci cu unt, 481.
Conopidă cu unt, 479.
Conopidă la gratin, 479.
Cotlete de berbec la grătar, 474.
Cotlete de purcel la tavă, 475.
Creier cu legume, 475.
Creier picant, 475.
Cremă de vanilie la cești, 483.

Fasole verde, 478.
Fasole verde cu smântână, 479.
Ficat la tavă, 476.
Friptură de gâscă, 478.

Lapte de pasare, 482.
Legume cu unt, 481.
Limbă de vițel, 476.

Maioneză dietetică, 468.
Mere prăjite în aluat, 482.
Midii fierte, 472.
Momițe cu legume, 476.
Mușchiu cu legume, 473.
Mușchiu cu sos de ciuperci, 473.

Ochiuri la capac, 470.
Ochiuri pe ciuperci, 470.
Omletă cu ciuperci, 470.
Omletă cu mere, 482.
Omletă cu spanac, 470.
Omletă cu șuncă, 471.
Ouă cu brânză, 471.
Ouă tari cu sparanghel, 471.
Ouă umplute cu raci, 471.

Papricaș de pui, 477.
Paté de ficat de gâscă, 478.
Pesmeți de vanilie, 483.
Picioare de purcel fripte, 475.
Piept de vițel umplut, 474.
Piftii de gâscă, 478.
Piftii de porc, 475.
Piure de legume asortate, 481.
Piure de măcriș, 478.
Piure de spanac, 478.
Porumbei fripti, 477.
Prajitură cu brânză, 483.
Prajitură de migdale, 483.
Pui cu sos de vin, 477.
Pui fript la tavă, 477.
Pulpă de berbec la tavă, 475.
Pulpă de berbec marinată ca vânătul, 475.
Pulpă de vițel la tavă, 474.

Raci fierți, 471.
Rinichi la tavă, 476.
Rotsbif, 474.
Roșii cu brânză, 479.
Roșii umplute cu raci, 472.

Salată cu sos de smântână, 466.
 Salată de anghinare, 467.
 Salată de cartofi, 467.
 Salată de conopidă, 467.
 Salată de conopidă cu maioneză,
 468.
 Salată de fasole verde, 467.
 Salată de frunze de ţelină, 467.
 Salată de sfeclă, 467.
 Salată de vinete, 468.
 Salată rusească, 468.
 Salată verde, 468.
 Sos cu parmezan, 469.
 Sos de capere, 469.
 Sos de roșii cu smântână, 469.
 Sos de unt, 469.
 Sos maioneză, 469.
 Sos pentru salate, 468.
 Sos picant, 469.
 Spanac cu unt, 478.
 Sufle de caise, 483
 Sufle de vanilie, 482.
 Supă de carne, 464.

Supă de ciuperci, 466.
 Supă de conopidă, 464.
 Supă de fasole verde, 466.
 Supă de măcriș 465.
 Supă de pasăre, 464.
 Supă de praz și cartofi, 464.
 Supă de roșii, 465.
 Supă de salată verde, 465.
 Supă de spanac 465.
 Supă de ţelină, 465.
 Supă de zarzavat, 464.

Snițel de vițel, 474.

Telină cu unt, 481.

Varză acră călită, 480.
 Varză cu smântână, 480.
 Varză de Bruxelles cu unt, 480.
 Varză roșie cu slănină, 480.
 Vinete cu unt, 479.

TABLA DE MATERIE

	<u>Pag.</u>
Capitolul I.	
<i>Aperitive și sălăji</i>	21
Capitolul II.	
<i>Sosuri și unturi</i>	43
Capitolul III.	
<i>Supe și ciorbe</i>	55
Capitolul IV.	
<i>Mâncări de ouă</i>	79
Capitolul V.	
<i>Raci, melci, midii</i>	93
Capitolul VI.	
<i>Pești</i>	99
Capitolul VII.	
<i>Tocături</i>	119
Capitolul VIII.	
<i>Mâncări de carne și fripturi</i>	133
A. Carne de vacă	133
B. Carne de vițel	149
C. Carne de miel și berbec	158
D. Carne de porc	162

	<u>Pag.</u>
Capitolul IX.	
<i>Creter. Limbă. Ficat. Rinichi</i>	167
Capitolul X.	
<i>Mâncări și fripturi de pasăre</i>	179
Capitolul XI.	
<i>Vânat</i>	195
Capitolul XII.	
<i>Mâncări de legume și zarzavat</i>	207
Capitolul XIII.	
<i>Făinoase și diferite feluri cu brânză</i>	249
Capitolul XIV.	
<i>Aluaturi și dulciuri de casă. (Plăcinte, omlete, suflele, bûdinci, etc.)</i>	269
Capitolul XV.	
<i>Diferite dulciuri</i>	307
A. Torturi și prăjitură	307
B. Creme și glasuri pentru torturi	363
C. Creme, gelée-uri	372
D. Sosuri pentru dulciuri	386
Capitolul XVI.	
<i>Inghețate</i>	389
Capitolul XVII.	
<i>Compoturi și marmelade</i>	399
Capitolul XVIII.	
A. Dulcețuri	407
B. Serbeturi	418
C. Peltale	423
	<u>Pag.</u>
Capitolul XIX.	
<i>Siropuri și Băuturi</i>	429
A. Siropuri	429
B. Băuturi	431
Capitolul XX.	
<i>Căteva rețete casnice</i>	439
Capitolul XXI.	
<i>Murături și conserve pentru iarnă</i>	447
Capitolul XXII.	
<i>Regim pentru Diabetici</i>	461
Capitolul XXIII	
<i>Căteva liste de bucate zilnice</i>	485
<i>Despre vitamine</i>	499
<i>Indice alfabetic</i>	503
<i>Indice alfabetic pentru Diabetici</i>	519

